

الطب النبوي به کوردی

نوسینی

ابن قیم الجوزیة

وهرگیرانی

نوری هه مه وهند

نارین

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نابین

الطب النبوي به کوردی

ناوی کتیب:	الطب النبوي به کوردی
نووسین:	ابن قیم الجوزیة
وہرگی پرائی:	نوری ھم ھم ھند
نہ خشہ سازی ناوہوہ:	کومپیوٹہری نارین (کامران رفیق)
سالی چاپ:	چاپی یہ کہ م ۲۰۱۲ز
ژمارہی سپاردن:	(۱۰۲۲) ی سالی (۲۰۱۲) ی پیدراوہ

ناریں

بۆ چاپ و بلاوکردنہوہ

بازاری زانست بۆ کتیب و چاپہ مہنی

Website: www.nareenpub.com

E-mail: info@nareenpub.com

تہلہ فون: ۲۵۱۱۹۸۲ ۶۶ (۰۰۹۶۴)

موبایل: ۷۵۰۴۰۶۴۶۱۰ ۰۰۹۶۴

الطب النبوي

به كوردی

نوسینی

ابن قیم الجوزیة

وهرگیرانی

نوری ههمه‌ومند

ناشر

پیشه‌کی و مرگپر

سوپاس و ستایشی بی پایان شایسته‌ی خوای به‌دیه‌نهری بوونه‌وهره‌و ، سه‌لات و سه‌لامی به‌رده‌وامیش به‌هاوشیویه‌ی لیژه‌مه‌ی باران به‌سه‌ر گیانی پاکی پیغه‌مبه‌ری نازدارو سه‌رجه‌م ئال و که‌س و کارو هاوه‌له دلسۆزه‌کانیدا برژیت .

پاشان : کتیبی (الطب النبوي) به‌شیکه له کتیبی (زاد المعاد) ی به‌ناویاتگی پیشه‌وای ئیسلام (ابن القیم) ، که ده‌میکه به‌ته‌نها چاپ کراوه‌و خراوته به‌ر دیدی خوینه‌رانی عه‌رب و ئه‌وانه‌ی زمانی عه‌ربه‌ی ده‌زانن ، به‌لام به‌داخه‌وه کوردی به‌شه‌ره‌فی موسلمان له‌م کتیبه‌و ، هه‌زاره‌ها کتیبی عه‌ربه‌ی دیکه‌ش ، که به‌پاستی زانستی پاک و پڕیگای پاستی به‌ره‌و به‌هه‌شتی تیدایه بی به‌شه ، بۆیه براتان که تا پاده‌یه‌کی باش زمانی عه‌ربه‌ی ده‌زانم ، به‌ئهرکی سه‌ر شانی خۆم زانی به‌م کاره هه‌ستم و ، کوردی به‌شه‌ره‌فی موسلمان پێ ئاشنا به‌که‌م ، په‌یمانیشم به‌خوای خۆم داوه دریغی نه‌که‌م له وه‌رگیرانی کتیبه‌ زانستیه به‌ناویاتگه‌کانی پیشه‌وایانی ئیسلام تا له توانامدا بیته .

ئاشکه‌رایه په‌یامی پیغه‌مبه‌ری نازدار ﷺ زۆر ته‌واو و پڕک و پێک بوو له هه‌موو بواره‌کاندا ، بواری پزیشکیتیش یه‌کێک بوو له‌و بوارانه‌ی که پیغه‌مبه‌ری نازدار ﷺ گرنگی پێداوه‌و ، به‌جوانترین شیوه چاره‌سه‌رو ده‌رمانه‌کانی بۆ هاوه‌ل و که‌س و کارو په‌مه‌کی خه‌لک وه‌سف کردووه‌و ، ئه‌و شته‌ش بۆ تیکرای مرقایه‌تیه ، تا پۆژی قیامه‌ت ، بۆیه په‌یامه‌که‌ی ته‌واوترین په‌یام بوو ، له‌م کتیبه‌دا پیشه‌وای ئیسلام (ابن القیم) زۆر به‌جوانی زنجیره‌ی چاره‌سه‌ریه‌کانی پیغه‌مبه‌رایه‌تی ده‌خاته‌پوو ، تا ئه‌و پاده‌یه‌ی ئاقل و ژیران له ئاستیدا سه‌رسام ده‌بن .

سه‌ره‌پای ئه‌و په‌ره‌سه‌ندنه‌ گه‌وره‌یه‌ی که ده‌رمانسازی به‌خۆیه‌وه بینویه‌تی و ، ژماره‌یه‌کی زۆری ده‌رمان له زۆریه‌ی بواره‌کاندا ده‌بینریت ، که‌چی له‌م سالانه‌ی دوایدا گه‌پانه‌وه‌یه‌کی به‌رچاو هه‌ست پێ ده‌کریت ، بۆ سه‌ر له‌ نوێ گه‌پانه‌وه بۆ به‌کاره‌ینانی ده‌رمانه‌ سروشتیه‌کان ، چاکترین شتیش که هه‌ستی پێ ده‌کریت خه‌لکی گرنگی پێ ده‌دا بۆرای

پزیشکایه تی پیغه مبهری خوشه ویسته ﷺ، بویه خه لگیکی زور ده بینریت به که له شاخ خویان چاره سهر ده کن ، که چی ئەم شته ته نها یه ک بواره له چاره سهریه کانی پیغه مبهری نازدار ﷺ ، بویه به پیو یستم زانی هه موو بواره کانی پزیشکایه تی پیغه مبهری خوشه ویست ﷺ به رچاوی کوردی به شهر فی موسلمان بکه ویت و ، له هه موو بواره کانی پزیشکایه تی پیغه مبهری نازدار ناشنا بن و سودی لی وهرگرن .

که هه ستام به وهرگیزانی کتیبی پزیشکیتی پیغه مبهری نازدار ﷺ، دوو کتیبم لایبو ، یه که میان کتیبی پزیشکیتی پیغه مبهری به (تخریج) کردنی ماموستا (محمد محمد تامر) و ، دوو هه میس به (تخریج) کردنی (أبو عبدالرحمن عادل بن سعد) ، بویه بو (تخریج) کردن سوودم له هه ردوو کتیبه که وهرگرتووه . پاشان براتان وه کو تیکرای مرقایه تی له که م و کوپی به دهر نی یه و ، له وانه یه من که م و کوپیم زیاتر بیت ، سه په پای نه وهش له هه یچ که سی ناشرمه وه و ده لیم من له بواری پزیشکایه تی و پوهه ک ناسیدا وه کو هه موو خه لکم و هه یچ له وان زیاتر نی یه ، به لām له زمانی عه ره بیدا سوپاست به خوا باشم ، بویه ده ستم دایه وهرگیزانی ئەم کتیبه ، بو وینه و زانیاری له سه ر نه و پوهه کانه ی له کتیبه که دا هاتوون ، سوووم له ئینته پرنیت و کتیبه کان بینووه و ، که هه رشتیکیشم وهرگرتبی ئاماژه م به سه رچاوه که ی داوه بو زیاتر دلنیایی جه ماوه ری خه لک و ، نه و که سانه ی ده یانه وی زیاتر بزنان ، چه زیشم به وه یه هه رکه س هه له یه کی به رچاوه کت با له ریگای کتیبخانه ی نارینه وه ئاگادارم بکاته وه .

نوری هه مه وه ند

پینجویڤ : ۲۰۱۲

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ، وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ، فَلَا هَادِيَ لَهُ. وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ . أَرْسَلَهُ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ، وداعياً إِلَى اللَّهِ يَازِنُهُ وَسَرَاجًا مُنِيرًا .

پاشان : ئەمە کتییی (الطب النبوي) یە دانراوی پێشەوای بەناویاتگ (شمس الدین ابن القيم هـ) _ پەحمەتی خوای لێبێت _ ، دانەر هەولێ داوێ کتییەکی پێنمایەکانی پێغەمبەری خوا ﷺ لەخۆ بگرێت سەبارەت بە پاراستنی جەستە ی مڕۆڤ لە نەخۆشی و دەردەکان . زانراویشە مەبەستی سەرەکی و بنەڕەتی لە ئاینی ئیسلام بونیادنانی پوچیی جەستە ی مڕۆڤو بەرزکردنەویەتی بۆ ئاسۆی پاک و تەندروستان ، لەگەڵ ئەوەشدا ئەم شەریعەتە جەستە ی مڕۆڤ و پاراستنی پشت گۆی نەخستوو ، لەبەر ئەوەی جەستە ھۆکارە بۆ ھەستانی مڕۆڤ بە سەپاندنە شەریعەکان و نوێکردنەوێ ناوێ دانکردنەوێ گەرمی و ھەستان بە بارقورسیەکانی ژیان ، پاشانیش ئەم شەریعەتە پڕکاروێ بە پێنمایی و ئامۆژگاری پزیشکی ، تا موسلمان لە ئاینەکەیدا بە ھێزی و لە جەستەشیدا بە ھێز بێ ، لەم بارەوێ پێغەمبەری خوا ﷺ فرمویەتی : ((الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ ، احْرِصْ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ ، وَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجَزْ)) رَوَاهُ مُسْلِمٌ فِي (الصَّحِيحِ) ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ أَبِي شَيْبَةَ .

واتە : ((بەلای خوای تەلاوێ بپوادی بە ھێز لە بپوادی لاواز خێردارترو خۆشەویستەر ، بەلام ھەردوکیشیان خێریان تێدا یە ، کۆشش بکە بۆ بەدەستھێنانی ئەوێ سوودی بۆت ھەبێ ، پشت بەخوا ببەستو ، بیتوانای مەنویێ)) .

دوای نه‌وه‌ش ، ئیمه ده‌بینین ئه‌و پێنمایانه‌ی که پێویست کراوه بۆ پاراستنی جه‌سته‌ی مرۆڤ له‌ قورئان و ، سونه‌تی پێغه‌مبه‌ردا _ علی صاحبها افضل الصلاة والسلام _ په‌رش و بڵاو بوته‌وه .

هه‌ر که‌سی ئه‌م کتێبه‌ پێڕۆزه بخوێنێته‌وه به‌لگه‌ی سه‌لمێنه‌ری نه‌وه‌ی له‌ نێودا به‌رچاو ده‌که‌وێت ، به‌لکو له‌ سه‌ره‌تاوه تا کۆتا که‌ی نه‌وه ده‌بینیت . ئه‌مه‌ش له‌ گه‌وره‌ترین نه‌و به‌لگه‌کانه‌یه که هه‌ستاوه به‌ پوچکردنه‌وه‌ی پیلانی که‌سه په‌قاوی و دلپێسه‌کان به‌رامبه‌ر به‌ ئیسلام و نه‌ویستارانی شه‌ریعه‌ته‌که‌ی و بانگه‌شه‌کارانی نه‌وه‌ی که گوایه ئیسلام ته‌نها بریتیه له‌ کۆمه‌لێک پێڕه‌سمی خواپه‌رستی و هه‌یج په‌یوه‌ندیه‌کی به‌ژیانه‌وه‌ی نه‌وه ، ئای که خراپه ئه‌و به‌پیاره‌ی که ده‌یدهن ، خوای ته‌عالی ده‌فه‌رمیت : ﴿ یُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴾ [التوبة : ۳۲] واته : ﴿ یُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ ﴾ ده‌یانه‌وێت په‌وناکی (ئاینی) خوا بکوژێننه‌وه ﴿ بِأَفْوَاهِهِمْ ﴾ به‌فووی ده‌میان ﴿ وَيَأْبَى اللَّهُ ﴾ وه خوا نایه‌وێ ﴿ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ ﴾ بێجگه له په‌وناکی خۆی ته‌واو بکات و سه‌رکه‌وێ ﴿ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴾ هه‌رچه‌ند بێباوه‌پان پێیان ناخۆش بێ ^(۱)

محمد محمد تامر

مامۆستای یاریده‌ده‌ر له‌ کۆلیجی (دارالعلوم)

ژیانی پیشه‌وای به‌ناوبانگ (ابن القيم الجوزیه) _ ده‌حه‌تی خ‌وای لیبیت _

ناوی و ده‌چه‌له‌کی و له‌دایک بوونی :

(محمد) ی کوپی (أبي بكر) ی کوپی (سعد الزرعي) یه چونکه ده‌گه‌پیت‌ه‌وه بو شاری (اززع) و ، پاشان دیمه‌شق : (أبو عبدالله شمس الدين) یشی پی ده‌گوتريت . خ‌وای لی پازی بیت له گه‌وره‌ترینی زانایان بو ، ه‌روه‌ها بابیشی که سه‌رپه‌رشتیارو چاودیتری (الجوزیه) بو ، که خویندنگایه‌ک بو له دیمه‌شق ، بویه به (ابن القيم الجوزیه) ناسرا ، واته کوپه‌که‌ی سه‌رپه‌رشتیاری خویندنگه‌ی (الجوزیه) . له حه‌وتی مانگی (صفر) ی سالی شه‌ش سه‌دو نه‌وه‌دو یه‌کی کۆچی چاوی به‌دوینا ه‌له‌یتناوه .

مامۆستاو فیترکاری گه‌وره‌ی _ که به‌دریژای ژیا‌نی ده‌ستی پیوه‌گرت و لیی جیا‌نه‌بۆه _ شیخ و زانای دره‌وشاوه (تقي الدين ابن تيمية) بو .

مامۆستا که‌ی کاری تی‌کرد به‌گه‌وره‌ترین کاتی‌کردن ، بویه له‌سه‌ر مه‌نه‌جه‌که‌ی ده‌چوو ، پی‌گه‌که‌ی نه‌ویشی په‌یره‌و ده‌کرد کاتی‌ دژبه‌ لاده‌ران له ئاین ده‌جه‌نگا ، ه‌وکاریکی گه‌وره‌ش بوو بو ب‌لا‌و‌کردنه‌وه‌ی زانستی (ابن تيمية) به‌و کتیبه‌ چاکه قبول‌کراوانه‌ی داینا‌بوو ، به‌لام زۆر جار پی‌چه‌وانه‌ی نه‌وی په‌یره‌و ده‌کرد نه‌گه‌ر ه‌ه‌قی بو ده‌رکه‌وتایه‌و به‌لگه‌ی بو پوون بوايه‌ته‌وه .

خویندکارانی زۆرن ، له‌وانه : (عبدالله) ی کوپی ، (ابن کثیر) ی خ‌اوه‌نی ته‌فسیری به‌ناوبانگ ، پیشه‌واو زانا (عبدالرحمن) ی کوپی (رجب البغدادي الحنبلي) خ‌اوه‌نی کتیبی طبقات الحنابلة) ، (ابن عبدالهادي) ، (شمس الدين محمد) ی کوپی (عبدالقادر النابلسي) .

كتیبه دانراوه‌كانی :

(ابن القيم الجوزية) _ په‌حمه‌تی خوای لیبیت _ دیوانیکی زانیاری زیندوو بوو ، خاوه‌نی بیرویاروه‌پی خوی بوو که حه‌زی به‌بلاوکردنه‌وه‌ی ده‌کرد ، له‌پیناو سوود که‌یاندن به‌موسلمانان کاری ده‌کرد ، بویه‌ته‌ماشا ده‌که‌ین کتیبیکی نوری داناوه .

پیشه‌وا (ابن حجر العسقلاني) ده‌بارهی (ابن القيم الجوزية) له‌کتیپی (الدرر الكامنة) دا‌فه‌رموویه‌تی : له‌دانراوه‌کانیدا به‌حه‌وسه‌له‌ بوو ، نه‌وپه‌پی توانای خوی بۆ پوونکردنه‌وه به‌کارده‌هینا ، بویه‌زۆر دريژه‌ی به‌گوفتاره‌کانی ده‌دا ، به‌هره‌و توانایه‌کی به‌هیزی هه‌بوو ، به‌رده‌وام ورته‌ورتي (دندن) به‌ده‌ور ووشه‌کانیدا ده‌کردو سه‌ری ده‌خست و ده‌یسه‌لمان و به‌لگه‌ی بۆ ده‌هیتایه‌وه .

پیشه‌وا (الشوكاني) يش‌فه‌رموویه‌تی : چاکی په‌فتارو ده‌ستکاری و تام و چيژيکی زيادی هه‌یه ، وه‌شيوازيکی چاك و جوانی ده‌رپینی گوفتاری هه‌یه ، که زۆریه‌ی دانه‌رانی تر له‌و بواره‌دا بیتوانابوون ، به‌جۆريک نه‌قل و ژیری ناشقی گوفتاره‌کانی ده‌بن و ، بیروه‌وشيش مه‌یلی ده‌که‌ن و ، دلانیش خۆشی ده‌وی ، به‌زۆری به‌به‌لگه‌ی سه‌لمینه‌ر نه‌بی پشت به‌شتی تر نابه‌ستی ، هه‌ندی جارو به‌ده‌گه‌ن مه‌یلی لای نه‌و پښاوه‌په‌ ده‌کات که له‌سه‌ری په‌روه‌ده‌بووه ، به‌لام ناویریت به‌لگه‌ی سه‌لمینه‌ر دوور بخاته‌وه به‌هه‌ندی لیكدانه‌وه وه‌لگرتنی سارد وه‌کو نه‌وه‌ی که‌سانی تر ده‌یکه‌ن ، به‌لکو پشت به‌سه‌رچاوه‌و به‌لگه‌ ده‌به‌ستی له‌و بواره‌دا ، له‌زۆریه‌ی دانراوه‌کانیدا دادپه‌روه‌ری و میانپه‌وی پیاده‌کات ، له‌که‌ل به‌لگه‌دا ده‌سوپیته‌وه بۆ هه‌ر کوی سوپایه‌وه‌و ، پشت به‌قه‌ی ده‌ماوده‌م و ده‌لین نابه‌ستیت ، نه‌که‌ر له‌توژیینه‌وه‌یه‌کدا هه‌موو گوفتاره‌کان وه‌رگریت و دريژه‌ به‌په‌راویزه‌کانی بدات زانشتیک باس ده‌کات که‌سانی تر باسیان نه‌کردی ، قسانیک باس ده‌کات که ده‌بی به‌هوی شادومانبوونی سینگى نه‌و که‌سانه‌ی ئاره‌زومه‌ندن پښاوه‌په‌کانیان وه‌رگریت .

(ابن القيم) _ ده‌مه‌تی خ‌وای لیبیت _ کتیبیکی زوری داناوه وەکو :

- ١ _ تهذيب سنن أبي داود وإيضاح علله ومشكلاته ٢ _ طريق الهجرتين وباب السعادتین ٣ _ مدارك السالكين بين منازل ﴿إياك نعبد وإياك نستعين﴾ وهو شرح كتاب منازل السائرين لشيخ الإسلام الأنصاري ٤ _ كتاب عقد محكم الأحباء ، بين الكلم الطيب والعمل الصالح المرفوع الى رب السماء ٥ _ أخبار النساء ٦ _ علم البيان ٧ _ شفاء العليل في القضاء والقدر ٨ _ شرح أسماء الكتاب العزيز ٩ _ زاد المسافرين الى منازل السعداء في هدي خاتم الأنبياء ١٠ _ جلاء الأفهام في ذكر الصلاة والسلام على خير الأنام ١١ _ بيان الاستدلال على بطلان اشتراط محلل السباق والنضال ١٢ _ نقد المنقول ، والمحك المميز بين المردود والمقبول ١٣ _ بدائع الفوائد ١٤ _ الشافية الكافية في الانتصار للفرق الناجية ، وهي القصيدة النونية في السنة نحو ثلاث آلاف بيت ١٥ _ الصواعق المنزلة على الجهمية والمعتلة ١٦ _ حادي الأرواح الى بلاد الأفراح ١٧ _ نزهة المشتاقين وروضة المحبين ١٨ _ الداء والدواء ١٩ _ تحفة الودود في أحكام المولود ٢٠ _ مفتاح دار السعادة ، ومنشور لواء أهل العلم والإرادة ٢١ _ اجتماع الجيوش الإسلامية على غزو فرق الجهمية ٢٢ _ رفع اليدين في الصلاة ٢٣ _ نكاح المحرم ٢٤ _ تفضيل مكة على المدينة ٢٥ _ فضل العلم ٢٦ _ عدة الصابرين ٢٧ _ جوابات عابدي الصلبان وأن ما هم عليه دين الشيطان ٢٨ _ كتاب الكبائر ٢٩ _ كشف الغطاء عن حكم سماع الغناء ٣٠ _ معاني الأدوات والحروف ٣١ _ الرسالة الشافية في أسرار المعوذتين ٣٢ _ اقتضاء الصراط المستقيم في مخالفة أصحاب الجحيم ٣٣ _ إغاثة اللهفان في حكم طلاق الغضبان ٣٤ _ حكم تارك الصلاة ٣٥ _ نور المؤمن وحياته ٣٦ _ حكم إغمام هلال رمضان ٣٧ _ التحرير في ما يحل ويحرم من لباس الحرير ٣٨ _ بطلان الكيمياء من أربعين وجهاً ٣٩ _ الفرق بين الخلعة والمحبة ، ومناظرة الخليل لقومه ٤٠ _ الكلم الطيب والعمل الصالح ٤١ _ الفتح القدسي ٤٢ _ المسائل الطرابلسية ٤٣ _ أعلام الموقعين عن رب العالمين ٤٤ _ التحفة المكية ٤٥ _ أمثال القرآن ٤٦ _ تفسير الفاتحة ٤٧ _ الرسالة التبوكية ٤٨ _ إيمان القرآن ٤٩ _ شرح الأسماء الحسنى ٥٠ _ الفروسية الشرعية ٥١ _ الطرق الحكيمة في السياسة الشرعية ٥٢ _ كتاب الروح

٥٣ _ إغاثة اللهفان من مصايد الشيطان ٥٤ _ اقتضاء الذكر بحصول الخير ودفع الشر ٥٥ _ روضة المحبين و نزهة المشتاقين ٥٦ _ تفسير أسماء القرآن ٥٧ _ الجواب الكافي عن ثمرة الدعاء ٥٨ _ التبيان في مسائل القرآن ٥٩ _ زاد المعاد في هدي خير العباد ٦٠ _ المنار المنيف في الصحيح والضعيف .

مردنه‌كه‌ی : _ خوای لی پازی بیّت _ کاتی نوژی عیشای شهوی پینج شه‌مه‌ی ، سیازده‌ی ماتگی په‌جه‌بی سالی هوت سه‌دو په‌نجاو به‌کی کچی مردوه .

پزیشکیتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ

کۆمه‌لێک له پینومایه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوامان ﷺ بۆ باسکراوه له هه‌موو بواره‌کانی غه‌زاو پیشکه‌وتن و به‌پێوه‌بردنی کار و فرمانه‌کانی و چونه‌تی به‌پێخستنی نێردراوه‌کانیی و سریه‌کان و نامه‌کانیدا ، هه‌روه‌ها ئه‌و نووسراوانه‌ی بۆ پادشاو جیگره‌کانیان ده‌ینووسی .

ئیمه‌ش لی‌ره‌دا هه‌مان پێره‌و ده‌گرینه به‌رو چه‌ند به‌شیک‌ی به‌سوود له پینومایه‌کانی دیکه‌ی له بوارێ پزیشکیتیدا باس ده‌که‌ین ، که خۆی پێ تیمار ده‌کردو ، بۆ خه‌لکی تریشی وه‌سف ده‌کرد ، گرنگترین ئه‌و حیکمه‌تانه‌ش که تیایدا به‌ ده‌خینه‌پوو ، که‌وا ئه‌قلی زۆریه‌ی پزیشکان بێ توانان پێی بگه‌ن ، چونکه پزیشکیتی ئه‌وان له چاو پزیشکیتی پیغه‌مبه‌ری خوادا به‌هاوشیوه‌ی پزیشکیتی په‌ککه‌وتوانه له چاو پزیشکیتی ئه‌واندا ، بۆیه داوای یارمه‌تی له خوای په‌روه‌ردگار ده‌که‌ین هێزو توانامان پێبه‌خشیت و ده‌لێین :

نه‌خۆشی دوو جوړه : نه‌خۆشی دل‌ان و ، نه‌خۆشی جه‌سته‌کان . هه‌ردووکیشیان له قورئاندا باسکراون .

نه خۆشی دلانیش دوو جوړه : نه خۆشی ناپاکی و گومان و ، نه خۆشی ئاره زوو گومرایی ، هه ربوکیشیان له قورئاندا . خوای تعالی سه بارهت به نه خۆشی ناپاکی هه رموویه تی : ﴿ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ﴾ [البقرة : ١٠] واته : ﴿ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ﴾ له دلیاندا نه خۆشی (ناپاکی) هه یه ﴿ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ﴾ خواش نه خۆشیه که ی زۆترکردن (به هاتنی قورئان)^(١) ، هه روه ها خوای تعالی دهه رمییت : ﴿ وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ﴾ [المدثر : ٣١] واته : ﴿ وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ﴾ تا بلێن نه وانه ی که نه خۆشی (ناپاکی) یان له دلایه ﴿ وَالْكَافِرُونَ ﴾ وه بی بپرواکان ﴿ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ﴾ خوا چی مه بهسته بهم ژماره یه که له غه یبیدا وهک مه سه ل وایه^(٢) .

هه روه ها خوای تعالی له راستی نه وانه ی بۆ حوکم پیکردنی قورئان و سونهت بانگ کران ، به لām به قایلنه بوون و به پوو وه رگێپان وه لāmیان دایه وه هه رموویه تی : ﴿ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ * وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ * أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ ، بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴾ [النور : ٤٨ _ ٥٠] واته : ﴿ وَإِذَا دُعُوا ﴾ کاتی بانگ بکړین ﴿ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ﴾ بۆ لای (شه ریه تی) خواو پیغه مبه ر ﷺ ﴿ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ﴾ بۆ نه وه ی حوکم بکات له نیوانیاندا ﴿ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴾ یه کسه ر کومه لیک له وانه پوو وه رده گێپن . ﴿ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ ﴾ به لām نه گه ر له (حوکمدانه که دا) حه قه که بۆ نه وان بییت ﴿ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴾ دین بۆ لای (حوکمه که) به و په پری ملکه چی یه وه . ﴿ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ﴾ ئایا دلّه کانیا ن نه خۆشی تیدیاه ﴿ أَمْ ارْتَابُوا ﴾ یا له گوماندا بوون ﴿ أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ ﴾ یان ده ترسن

٢ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فیسیری قورئان .

٣ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فیسیری قورئان .

خولو پیغه مبه ره که ی ﷺ سته میان لی بکه ن ﴿ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴾ (نه خیر هیچ له وانه نی یه) به لکو نه وانه هه ر خویان سته مکارن ^(۴) . ئا نه مه نه خووشی ناپاکی و دودلی گومانه .

هه روه ها خویا تعالی سه باره ت به نه خووشی هه واو ئاره زوو فه رموویه تی : ﴿ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنَّ أَتَقَيَّنَنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ ﴾ [الأحزاب : ۳۲] واته : ﴿ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ ﴾ نه ی ژنانی پیغه مبه ر ﷺ ﴿ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ ﴾ ئیوه وهك هیچ یه ك له ئافره تانی دیکه نین ﴿ إِنَّ أَتَقَيَّنَنَّ ﴾ نه گه ر خوتان بپاریزن و له خوا بترسن ﴿ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ ﴾ كه واته به خه مزه و نازه وه قسه مه كه ن (وهك ئافره تانی ره وشت نزم) ﴿ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ ﴾ نه وه كو نه وه ی كه دلی نه خووشه (دهرون نزمه) نیازی خراپ بكات ^(۵) ، ئا نه مه نه خووشی هه واو ئاره زوو ی دلوین پیسی یه .

به شیک : سه باره ت به نه خووشیه کانی جهسته

سه باره ت به نه خووشی جهسته یی ، خویا تعالی فه رموویه تی : ﴿ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ ﴾ [الفتح : ۱۷] ، [النور : ۶۱] واته : ﴿ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ ﴾ بۆ کویر گونا نه یی به (به شداری جیهاد نه کات) ﴿ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ ﴾ بۆ شه لیش گونا نه یی به ﴿ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ ﴾ هه روه ها بۆ نه خووشیش گونا نه یی به ^(۶) . خویا گه وره نه خووشی جهسته یی له باسه کانی حه ج و پۆژوو و ده ستنویژدا باسکریوه ، له به ر نه یئیه کی سه رسوپمێن كه گه وره یی قورئانت بۆ پوون ده کاته وه ، نه مه ش به سه بۆ نه وانه ی لی ئیده گن و به ئه قلیش په سه ندی ده كه ن بۆ نه وه ی پتوئیستیان به شتی تر نه بیئت ، چونكه مه به سه کانی پزشکییتی جهسته یی سی شته : پاراستنی ته ندروستی ، خو

۴ _ مه لا محمد مه لا صالح ، بوخته ی ته فسیری قورئان

۵ _ مه لا محمد مه لا صالح ، بوخته ی ته فسیری قورئان

۶ _ مه لا محمد مه لا صالح ، بوخته ی ته فسیری قورئان

پاریزی له شتی زیانکار ، هه لهینانهوهو کردنه دهرهوهی ماده خراپ بووه کان . خوی تعالی
 نهم سی بنه مایه له م سی شوینهی قورئاندا باس دهکات ، له نایه تی پۆژوودا دهفه رمیت : ﴿
 فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ﴾ [البقرة : ۱۸۴] واته : ﴿ فَمَنْ كَانَ
 مِنْكُمْ مَّرِيضًا ﴾ جا هه رکه سیک له ئیوه نه خۆش بوو ﴿ أَوْ عَلَى سَفَرٍ ﴾ یا له سه فهدا بوو (
 وه به پۆژووه بوو) ﴿ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ﴾ نه وه پیویسته به نه ندازهی نه و پۆژانهی (به
 پۆژووه نه بووه) قه زای بکاته وه له پۆژانی تردا^(۷) ، لیژهدا پیی داوه به نه خۆش پۆژوو
 بشکیئیت “ به به هانهی نه خۆشیه که وه ، ههروه ها به پییواریش بۆ پاراستنی تهن دروستیی و
 هیزی نه وه کو پۆژوو لایانه ریئ له سه فهدا که جموجولیکی زوری تیدا کۆده بیته وه ،
 نه و چابوگی و چالاکیی پیویستی دهکات ، چونکه نه بوونی خۆراکی پیویست بۆ نه وهی
 جیگی نه و خۆراکانهی شیی بۆته وه بگریته وه ، هیزی مرؤف که م دهکاته وه لاواز ده بیئ ،
 بۆیه پیی داوه به پییوار پۆژوو بشکیئیت بۆ پاراستنی تهن دروستی و هیزی به رامبه ر به وانهی
 لاوازی ده که ن .

له نایه تی هه جیشدا خوی تعالی فهرموویه تی : ﴿ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ
 رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٌ أَوْ يُكْسَ ﴾ [البقرة : ۱۹۶] واته : ﴿ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا
 ﴾ ئینجا هه رکامیک له ئیوه نه خۆش بوو ﴿ أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ ﴾ یان ئازاریک له سه ریدا بوو
 ﴿ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ ﴾ (نه گه سه ری تاشی) بریتی یه ک بدات که پۆژووی (سی پۆژه) ﴿ أَوْ
 صَدَقَةٌ أَوْ يُكْسَ ﴾ یان خیریک یان قوربانیه ک بکات^(۸) ، لیژهدا پیی داوه به نه خۆش و ، نه و
 که سه ی سه ری هه ر ئازاریکی پی گه شتبیئ ، وه کو نه سپی ، یا ئالووشی و خوراندن ، یا هه ر
 شتیکی تر ، له ئیجرامدا سه ری بتاشیئ بۆ کردنه دهره وهی نه و بۆخ و هه لمتاکه خراپه ی که
 ئازاری له سه ریدا دروست کردبوو ، به لرگ به ستن (احتقان) له ژیر پرچیدا ، چونکه که

۷ - مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی تهن فسیری قورئان .

۸ - مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی تهن فسیری قورئان .

سه‌ری تاشی ، کونیه‌کان ده‌کرینه‌وهو ، ئه‌و بۆخ و هه‌لماتکه ده‌چنه ده‌ره‌وه ، بۆیه ئه‌م جوهره‌ی ده‌رهاو‌یشتنه تی‌ک‌رای ده‌هاو‌یشتنه‌کانی تری له سه‌ر (قیاس) ده‌کریت که گیربوونی له جه‌سته‌دا نازار به‌مرو‌ژ ده‌گه‌یه‌نیت .

ئه‌و شتانه‌ش که گیربوونی و پیش‌گیرکردنی نازارده‌رن ده‌شته‌ن : خوین ئه‌گه‌ره‌ژی و جولا ، (منی) ئاوی نۆزینه ئه‌گه‌ر ئاره‌زووی هه‌ستا ، میز ، پیسی ، با ، پشانه‌وه ، پزمین ، نووستن ، برسیتی ، تینووبوون . هه‌ریه‌کی‌کیش له‌م ده‌شته ئه‌گه‌ر گیردرا ، ده‌بی به‌هۆکاری دروستبوونی نه‌خۆشیه‌ک له نه‌خۆشیه‌کان .

خوای تعالی ووشیاری کردینه‌ته‌وه به‌کردنه ده‌ره‌وه‌ی نزمترینیان ، که بریتی یه له بۆخ و هه‌لماتکی لرگ به‌ستوو (المحققن) له سه‌ردا بۆ کردنه ده‌ره‌وه‌ی له‌وه سه‌خترو دژوارتر ، ئه‌مه‌ش پێبازی قورئانه : ووشیاریی ده‌دا به‌نزمترین له سه‌رگه‌وره‌ترین .

به‌لام پارێزکردن : خوای تعالی له ئایه‌تی ده‌ستنویژدا فه‌رموویه‌تی : ﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا ﴾ [النساء : ٤٣] [المائدة : ٦] واته : ﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ ﴾ وه ئه‌گه‌ر نه‌خۆش بوون ﴿ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ ﴾ یان له سه‌فهدا بوون ﴿ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ ﴾ یان که‌سی‌کتان هاته‌وه له شوینی پێویستی سه‌رناو ﴿ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ ﴾ یان جووت بوون (یا پێستان به‌ریه‌ک که‌وت) له گه‌ل خیزانه‌کانتاندا ﴿ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً ﴾ و ئاوتان ده‌ست نه‌که‌وت ﴿ فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا ﴾ ئه‌و ته‌یموم بکه‌ن به‌خۆلێکی پاک^(١) ، خوای تعالی پێی داوه به‌نه‌خۆش له ئاو لادات بۆ به‌کارهێنانی خۆلێکی پاک وه‌کو پارێزکردنێک نه‌وه‌کو جه‌سته‌ی شتیکی نازارده‌ری به‌رکه‌وێت ، ئه‌مه‌ش ووشیاردانی‌که به‌خۆپارێزی له هه‌موو زیانکاریک زیانی پێگه‌یه‌نیت نێوه‌کی بیت یان ده‌ره‌کی ، خوای په‌روه‌ردگار پێنوینی به‌نده‌کانی کردووه بۆ شیوه‌کانی

تیمارگری و ، کۆزانی دهستوره کانی و ، ئیمهش لیڤه دا پئینیشاندهریه کانی پیغه مبهری خوا ﷺ له م باره وه باس دهکین و ، پوونی دهکینه وه که پئینیشاندهریه کانی له م باره وه تهواترین پابه رکاریه .

پزشکیتی دلان :

ئه م جۆره سپێردراوه به پیغه مبهران _ صلوات الله وسلامه عليهم _ هیچ پێگایه کی کاریگریش به دینه کراوه بۆ به دهستکه وتننی ته نها له پێگه ی ئه وانه وه نه بیّت و له سه ر دهستی ئه وانه وه نه بیّت ، چونکه چاکیتی دلان له وه دایه خواکه ی ، دروستکاری ، ناوه جوانه کانی ، سیفه ته به رزه کانی ، کرده وه کانی ، حوکه کانی بناسیّت ، کارتی کراوی په زابوون و خواسته کانی په روه ردگاری بیّت ، خۆدوورخه ره وه بیّت له قه دهغه کراو و پق لیبووه کانیه وه ، بۆیه دلّیش هه رگیز ته ندروستی و ژانیکی باشی نابیّت ته نها به په یوه ندیه کی به تینی ئه وانه وه نه بیّت ، هیچ پێوازیکی وه رگرتنیشی نی یه ته نها له لایه ن پیغه مبه رانه وه نه بیّت ، گومانیش نابریّت ته ندروستی دلان به دهست به یئیریّت به ییّ په یژه وکردن و وه دووکه وتنیان به ته واوی ، بۆیه زۆر به هه له دا چوون ئه و که سانه ی واگومان ده بن که ته ندروستی دلان به دهست ده هیئیریّت به ییّ شوینکه وتنی پیغه مبه ران ، له راستیدا هه رکه سیش گومانی وابیّت ئه و له ژیان و بۆچونیکی ئاژه لئی هه واو ئاره زووی خۆیه وه ده پوانیّت ، بۆیه ده بیّ بزانی ته ندروستی و هیژی دلان و ، ته ندروستی و هیژی ژیان له وانه به دوور نی یه ، هه رکه سیکیش توانای جیاوازیکردنی نیوان ئه مه و ئه مه ی نه بیّت ، با بگری بۆ ژیا نی دلّی ، چونکه له مردووانه ، با بگری بۆ پووناکی و نووری دلّی ، چونکه له ده ریای تاریکی و گومراییدا نقووم بووه .

پیشه کی دانەر

به شیک : سه بارهت به جوره گانی پزشکیته جهسته

پزشکیته جهسته : دوو جوره :

یه کهم : جوریکه خوی تعالی هه موو زینده واری له سهر به دیهیناوه مرؤف و ئازهل ، ئەم جوره پیویستی به چاره سهری پزشکی نی یه ، وهکو چاره سهرکردنی برسیتی ، تینویهتی ، سهرما ، ماندوویهتی به دژکاره کانیه وه ئوهی لایانده بات .

دووهم : ئوهی پیویستی به بیرو تیووردبوونه وه ده بیئت ، وهکو بهرگریاری نه خوشیه ویکچووه کان (المتشابهة) که له میزاجدا پهیدا ده بن ، به جوریک له میانه یی ده بیاته دهره وه ، بۆ گهرمی ، یا بۆ ساردی ، یا بۆ وشکیتی ، یا بۆ ته پیتی ، یا بۆ پیکهاتنی که له دووان له وانه ی سهره وه ، ئەمهش دوو جوره : مادی ، یا چۆنیهتی (کیفیة) ، مه به ستیشم یا به تیپژانی مادده یه که ده بیئت ، یا به پهیدا بوونی چۆنیهتی که ، جیاوازی نیوانیشیان ئوه یه که نه خوشی یه چۆنیهتی که کان پاش نه مانی ئوه ماددانه ی که به دیهیناوان دروست ده بیئت ، بۆیه مادده کانیان نامینیت و ، شوینه واره کانیان به چۆنیهتی یه که له میزاجدا ده مینیتته وه .

نه خوشیه گانی ماددهش هۆکاره گانی له گهل خۆیدا یه یارمهتی درێژبوونه وهی ده دات ، بۆیه ئەگەر هۆکاری نه خوشی یه که له گهل خۆیدا بیئت ، پیویسته یه کهم جار ته ماشای هۆکار بکریت ، دووهم نه خوشیه که ، سی یه میش : دهرمانه که ی . به لام نه خوشیه ئەندامیه کان (الالیه) ئەوانه که ئەندامه که له پوو خساری خۆی ده باته دهره وه ، یا له شیوه دا ، یا بۆشایی (تجويف) ، یا پێپه وی که ، یا زبری ، یا لووسی ، یا ژماره یه که ، یا نیسکی که ، یا باری که ، ئەم ئەندامانه ئەگەر هۆگری یه کتر بوون و جهسته یان پیکهتتا ئەوا به هۆگری بوونیان ده گوتریت په یووه ستبوون و ، دهرچوونیش له باری میانه یی به جیا بوونه وهی

به یوه سنبوون ناوده بریت ، به لām نه خۆشی به گشتیه کان تیكرای نه خۆشی به ویکچووه کان و نه دامیه کان ده گریتوه .

نه خۆشی به ویکچووه کانیش : ئه وانه که میزاج له میانیهی ده به نه دهره وه ، ئه م چوونه دهره وه یهش به نه خۆشی ناوده بریت دواي ئه وهی که زیانیکی ههستیكراو به کردار ده گهیه نن .

ئه مهش ههشت جوړه : چواری ساده ، چواری پیکهاتوو ، چواره ساده که : ساردو ، گهرم و ، تهپو ، ووشکه . چواره پیکهاتوو کهش : گهرمی تهپو ، گهرمی ووشک و ، ساردی تهپو ، ساردی ووشکه ، ئه مهش یا به تیپرانی ماده یه که ده بیئت ، یا به بی تیپرانی ماده ، به لām نه گهر نه خۆشی به که نازاری به کردار نه گه یاند ئه و چوونه دهره وه که له میانیهی به ته ندروستی ناوده بریت .

بارهکانی جهسته :

جهستهش سیّ باری ههیه : باریکی ئاسایی و ، باریکی دهرچوو له ئاسایی و ، باریکی نیوهندی ههردوکیان :

یه کهم : به م باره جهسته ته ندروست ده بیئت .

دووه م : به م باره جهسته نه خۆش ده بیئت .

باری سیّ یه میش : نیوهندی ههردوو باره که ی پیشووه ، چونکه دژ ناگواستریته وه بۆ دژه که ی ته نها به نیوهندی که نه بیئت ، هۆکاری دهرچوونی جهستهش له سروشتی خۆی ، یا له نیر خۆیه وه ده بیئت ، چونکه پیکهاتوو له گهرم و ساردو ، تهپو ووشک ، یا له دهره وه ده بیئت ، چونکه ئه وهی له دهره وه تووشی ده بیئت پیده چیئت سازگاری له شی بیئت یا

سازگاری نه بیټ ، نه و زیانهش به مرؤف دهگات پیده چیت له خرابوونی میزاجه وه بیټ که له میانه یی دهرده چیت ، یا به هۆی خرابوونی ئەندامه وه ده بیټ یا به هۆی لاوازیوونی هیزه کانه وه ده بیټ ، یا ئە و گیانانە ی هه لگرتوون ، ئە مهش ده گه پێته وه بۆ زیادبوونی میانه یی و که می زیادبوونی ، یا کورتی میانه یی و نه بوونی کورتی ، یا جوی بوونه وه و جووتبوونی میانه یی ، یا کشان و کرژیوونی میانه یی ، یا چوونه دهره وه ی جهسته ی هه لگری بارو شیوه یه که له بارو شیوه که ی خۆی به جورێک له میانه یی بیباته دهره وه .

بۆیه پزشکی شارەزا : ته نه ا که سیکه هه لده ستیت به جویکردنه وه ی ئەوانه ی که کۆبوونه وه یان زیان به مرؤف ده گه یه نیت ، یا هه لده ستیت به کۆکرنه وه ی ئەوانه ی که جویکردنه وه یان زیان به مرؤف ده گه یه نیت ، یا هه لده ستیت به که مکرنه وه ی ئەوه ی که زیادبوونی زیان به مرؤف ده گه یه نیت ، یا زیادکردنی ئەوه ی که که مبوونی زیان به مرؤف ده گه یه نیت ، به و جوره ته ندروستی و ونبوو ده هینیتته وه ، یا ته ندروستی به شیوه و چه شن (الشکل و الشبه) ده پاریزیت و به درۆ پیچه وانهش که موکوپیه کانی لاده بات ، یا دهری ده هینیت ، یا به پاریزکردن هه لده ستیت به لابردنی به جورێک به ریه ستی پوودانی بکات ، هه موو ئەمانهش له رینمویه کانی پیغه مبه ری خوادا ﷺ به شیوه یه کی چاکه ره وه ی سارپژگاری یه کلاکه ره وه ده بینیت به هیزو تواناو چاکه و یارمه تیدانی خوی په روه ردگار .

به شیک : سه باره تا به ریگه کانی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردنداو فه رمان پیگردنی :

پیغه مبهری خوا ﷺ ریگه کانی چاره سه رکردنی له خودی خۆیدا به کارده هیئاو ، فه رمانی به کاره یئانی به ئەو کەس و کارو هاوه لانه شی ده کرد که تووشی نه خوشیه ک بوویون ، به لām له باس و خواسی ژیانی خۆی و هاوه لانی شیدا نه هاتوو به ئەو دەرمانه ئاویتانه به کاریبین که به (اقربادین) ناسراوه ، به لکو زۆریه ی دەرمانه کانیان به تاکه کان بوو ، پیده چیت هندی مادهی یارمه تیده ریشیان تیکه ل به دەرمانه تاکه کان بگردایه ، یا هندی مادهی تر له تیزیه که ی که م بکاته وه ، ئەمەش پزشکیتی باوی نه ته وه کانه به جیاوازی په گه زه کانی عه رب و تورک و ، خه لکی بیابان سه راپا ، له راستیدا پۆم و یونانیه کان سه رقالبوون به دەرمانه ئاویته کانه وه ، به لām زۆریه ی پزشکیتی هند به دەرمانه تاکه کانه .

پزیشکان ریگه و توویون سه باره تا به وهی هه رکات توانا چاره سه ر به خۆراک بکریت وازی لیتا هینتری و ناگۆردی به دەرمان ، هه رکاتیش توانا به ساده چاره سه ر بکریت وازی لیتا هینتری و ناگۆردی به ئاویته کان .

گوتویانه : هه ر نه خوشیه ک توانا به خواره مهنی و پارێزکردن لابریت ، هه ول نادی به دەرمانه کان لابریت گوتویانه : پیویسته پزیشک هۆگری فه رماندان به نه خوش نه بی به هه مو کاتیک دەرمان بخواته وه ، چونکه دەرمان ئەگه ر نه خوشیه ک له جه سته دا به دینه کات ئەوا شی ده کاته وه وه لیده وه شیئ . یا ئەگه ر دەرمانه که نه خوشیه کی به دیکردو له بارو گونجاوی نه بوو ، یا نه خوشیه کی به دیکرد له بارو گونجاوی بوو به لām بری له نه خوشیه که زیاتر بوو ، یا چۆنیه تیه که ی ، ئەوا ده سته وداوینی ته ندروستی ده گری و ، ده شیئوینتی .

پزیشكه به ئەزمونهكان پزیشكییتیان به تاكهكانه به زۆری ، كه ئەمانهش به كێكن له سێ دهستهكه ی پزیشكییتى .

بۆ سهلماندنی ئەوهش دهگوتريت دەرمانهكان له پەرگهزى خۆراكهكانه ، بۆیه ئەو ئومەت و تايهفەى كه زۆربهى خۆراكیان به تاكهكانه ، نهخۆشیهكانیان زۆر كهمهو ، پزیشكییتیشیان به تاكهكانه ، بهلام دانیشتوانى شارەكان ئەوانهى خۆراكه ئاویتەكانیان بهسەردا زاله ، پێویستیان به دەرمانه ئاویتەكانه ، به هۆكارى ئەوهى نهخۆشیهكانیان ئاویتەیه ، دەرمانه ئاویتەكانیان بۆ بهسوودتره ، نهخۆشیهكانى دانیشتوانى بیابان تاكه ، بۆیه دەرمانه تاكهكان بهسه بۆ چارهسەرکردنیان . ئەمهش سهلماندنیکه به گوێرهى پزیشكسازى .

فەزڵ و چاكییتی پزیشكییتی پیغهمبەرى خوا ﷺ به سەر پزیشكایهتیی پزیشكهكاندا :

ئێمهش ده‌ڵێن : لێرهدا شتیكى تردیته پێشهوه ، كهوا به‌راوردی پزیشكییتی پزیشكان به پزیشكییتی پیغهمبەر وهكو به‌راوردی پزیشكییتی هەندى له صوفیهكانه كه شارەزایان له پزیشكییتیدا نی یه و به‌سالاچوانه به پزیشكییتی پزیشكان ، ئەمهش به‌پوونی دانى پێدانراوه له لایەن لیها‌توان و پێشه‌واکانیان‌وه ، چونكه سه‌بارهت به‌و زانسته پزیشكییتیهى هه‌یانه هەندیکیان ده‌ڵێن : (قیاس) ه . هەندیکى تریشیان ده‌ڵێن : ئەزموون وتاقیکردنه‌وه‌یه . هەندیکیشیان ده‌ڵێن : نینگاو بۆهاتنه ، خه‌وبینینه ، په‌ی پێبردنیکى راسته . هەندیکیشیان ده‌ڵێن : زۆربهى له پەرەتارى ئازەلانه‌وه وه‌رگیراوه ، وه‌كو ئەوهى ده‌بینین پشيله‌كان ئەگەر ژه‌هرداره‌كان بخۆن ده‌چنه لای چراکو ، زه‌یتەكه له ده‌میدا هه‌لده‌سوپێنى و پاشان فرپى ده‌دا ، هه‌روه‌ها بێنراوه ماره‌كان کانتیک له کونه‌کانى زه‌مین دینه‌ده‌ره‌وه‌و ، چاوه‌کانیان کوێر بووه ده‌چیتە لای گه‌ل‌اکانى پازیان‌وه‌و چاوه‌کانى به‌سه‌رداده‌هینیت ، هه‌روه‌ها زانراوه ب‌النده‌كان ئاوى ده‌ریا به‌ زۆرى ده‌خۆنه‌وه‌له کاتى بێزاربوونداو ، چه‌ندین نمونه‌ی تریش که له‌بنه‌ماکانى پزیشکیتیدا باسکراوه .

به لّام نه مه و هاوشیوه کانی له چ ئاستیکی نه و سروشه دان که خوی پهروه دگار بو
 پیغه مبه ره که ی ناردویه تی سه باره ت به هه مو نه وانه ی به سوودو زهره داریشه بۆی ، بۆیه
 به راوردی پزشکی تیان به و سروشه وه کو به راوردی زانه سته کانی نه وانه به وهی پیغه مبه ران
 هیناویانه ، به لکو ئیره دهرمانگه لیکی چاره سه رکاری تیدایه که چه ندین نه خوشی چاره سه ر
 ده کات که نه قل و ژیری گه وره ترین پزشکیان پیی نه گه شتووه و ، زانست و نه زمون و
 تاقیکردنه وه و (قیاس) هکانیشیان پیی نه گه شتووه ، لییره دا دهرمانه دلی و ، پوجیه کانی
 تیدایه ، سه ره پای به هیزی بیروباوه رو دل و ، په شت نه ستورکردن به خواو ، پشت به ستن
 به خواو ، خۆهاویشتن و خۆشکانه وه له پیش دهستی خوی پهروه دگارداو ، مل که چکردن
 بو خوی تعالی و ، خیروچاکه داری و ، نزاکردن و ، په شیمان بوونه وه له تاوانه کان و ، داوای
 لیخۆشبوون له خوی تعالی و ، چاکه داری به رامبه ر به به دیه تیراوان و ، به هانه وه چوونی
 لیقه و ماوو ، لابردنی خه م و خه فتی په ست و ناره حه تبووه کانی تیدایه ، نه م دهرمانانه له
 لایه ن تیکرپای نه ته وه کانه وه به جیاوازی ئاین و پربازه کانیانه وه تاقیکراوه ته وه ، بۆشیان
 دهرکه وتوو که کاریگه ره کی به تینیان له چاکبوونه ودا هیه که نه زانست و ، نه
 نه تاقیکردنه وه و ، نه (قیاس) ی زانترینی پزشکیان پیی نه گه شتووه .

ئیمه و که سانی تریش له مانه مان زۆر به کارهیناو ، بینیشمان کرده وانیکی کاریگه ری
 نه وتی هیه که هیچ دهرمانیکی ههستی پیی ناگات ، به لکو دهرمانه ههستی کان له ئاستیدا
 وه کو پله ی دهرمانی صوفیه ناشاره زاکانی لیدیت به لای پزشکیانه وه ، نه مه ش پیکه وتووی
 یاسای خواوهنده و لی به دهر نی یه ، به لّام هۆکاره کان جۆراوجۆرن ، چونکه دل هه رکات
 په یوه ندبوو به خوی جیهانیانه وه و ، به جوانی تیکه لی نه خوشی و دهرمانه که ی بوو ، نه گه ر
 پیکه ری سروشت و هه لسووپنه ری ئاره زووی لیدیت نه و چه ندین دهرمانی تری ده بیت
 به دهر له و دهرمانانه ی که دلانی دوورکه وتوو پوو وه رگێر له خوی تعالاه پتووستیان پییه تی
 و ده چیژن ، زانراویشه که پۆح هه رکات به هیزبوو ، نه فس و سپوشتی مرۆفیش به هیزبوو
 نه و هاوکاری یه کتر ده بن بو لادانی نه خوشیه که و به زاندنی . ئیتر چۆن نکۆلی بکریت له و

كهسانه‌ی كه _ نه‌فس و سروشتی له‌شیان به‌هیز بووه و ، دلخۆش بووه به‌نزیكی له‌خوای چاره‌سه‌رده‌ریه‌وه و ، شادومانه به‌خواكه‌ی و ، خۆشیی ده‌وی و ، چێژ له‌یادكردنه‌وه‌ی و‌رده‌گری و ، هه‌موو هی‌زو توهانه‌كانی بۆ خواكه‌ی ئاراسته‌كردوه و ، بۆ نه‌وی كۆكردۆته‌وه و ، داوای كۆمه‌ك خواستن به‌ته‌نها له‌خواكه‌ی ده‌كات و ، پشتی پێ ده‌به‌ستێ _ هه‌موو ئه‌مانه له‌گه‌وره‌ترین ده‌رمانه‌كان و چاره‌سه‌ره‌كان بێت و ئه‌م هی‌زه‌گه‌وره‌یه‌هۆكاری لادانی نه‌خۆشیه‌كه‌ی بێت به‌ته‌واوی ، بۆیه‌هیچ كه‌سێك نكۆلێ له‌مه‌ناكات جگه‌له‌نه‌فامترینی كه‌سانێك ، كه‌ئسته‌وورتین په‌رده‌یان به‌سه‌رچاودا دراوه و ، ناپاكترین نه‌فسیان هه‌یه و ، زۆر دوریشن له‌حه‌قیقه‌تی مرۆفایه‌تیه‌وه ، دواتریش _ إن شاء الله _ ئه‌وه‌هۆكاره‌باس ده‌كه‌ین كه‌به‌هۆیه‌وه‌خویندنی سورته‌ی (الفاتحة) نه‌خۆشی پێوه‌دان و گه‌ستنه‌كه‌ی له‌كه‌سی گه‌ستراو لابرد كاتی وه‌كو نووشته‌به‌سه‌ریدا خویندرا ، تا هه‌ستا وه‌كو ئه‌وه‌ی هیچ نه‌خۆشی و ئازاریكی نه‌بێت .

ئه‌مه‌ش دوو جۆری پزیشكی پێغه‌مبه‌ره ﷺ ، ئێمه‌ش به‌یارمه‌تی خوای ته‌الی له‌سه‌ره‌ردووكیان ده‌دوین به‌گوێره‌ی هی‌زو توانا ، پاده‌و بپێ زانسته‌كه‌شمان كۆرتیه و ، زانیاریشمان زۆر په‌رش و بڵاوه‌كه‌مه‌و ، كه‌لۆپه‌لیشمان تێكه‌ل و پێكه‌له ، به‌لام داوای پێ به‌خشین له‌زاته‌ده‌كه‌ین كه‌هه‌موو خێریكی به‌ده‌سته‌و ، له‌چاكه‌شی و‌رده‌گیرین ، فانه‌العزیز الوهاب.

به شیک : سه بارت به و فه رموودانه ی که هانی تیمارکردن و به ستنه وهی هو به مایه ی هووه دهمدن :

روی مسلم فی صحیحہ : من حدیث أبي الزبير عن جابر بن عبد الله عن النبي ﷺ أنه قال : ((لكل داء دواء ، فإذا أصيبَ دَوَاءُ الدَّاءِ ، برا يأذن الله عزَّوجلَّ))^(۱۰) .

واته نیامی (مسلم) له (صحیح) هکهیدا : له (أبي الزبير) هوه له (جابر) ی کوری (عبدالله) وه ده گپرتته وه کهوا پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمویی : ((بۆ هر نه خوشیه ک دهرمان و چاره سه ریک هیه ، بۆیه هه رکات دهرمانه که نه خوشیه که ی پیکا ، به ئیزنی خوی _ عزوجلَّ _ چاک ده بیتته وه)) .

وفي الصحيحين : عن عطاء ، عن أبي هريرة قال : قال رسول الله ﷺ : ((ما أنزل الله من داء إلا أنزل له شفاء))^(۱۱) .

واته له (الصحيحين) دا هاتووه : له (عطاء) هوه له (أبي هريرة) هوه فه رمویی تهی : پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمویی : ((خوی گه وه هر نه خوشیه کی دابه زاندبی مه گه ر (إلا) چاره سه ره کشی دابه زاندووه)) .

۱۰ _ صحیح : أخرجه أحمد (۳۳۵/۳) ، ومسلم (۲۱/۷) عن عبد ربه بن سعيد عن أبي الزبير عن جابر فذكره مرفوعاً .

۱۱ _ صحیح : أخرجه البخاري (۱۵۸/۷) ، وابن ماجه (۳۴۳۹) ، عن أبي أحمد الزبيري قال : حدثنا عمر بن سعيد بن أبي حسين ، قال : حدثني عطاء بن أبي رباح عن أبي خريرة مرفوعاً . ولم أجده في صحيح مسلم . ولعل عزوه للصحيحين وهم من المصنف .

وفي مسند الإمام أحمد : من حديث زياد بن علاقة عن أسامة بن شريك ، قال : كنتُ عندَ النبي ﷺ ، وجاءت الأعرابُ ، فقالوا : يا رسول الله أئْتَدَاوِي ؟ فقال : نَعَمْ يا عبادَ الله تَدَاوَوْا ، فَإِنَّ اللهَ عَزَّوَجَلَّ لم يَضَعْ دَاءً إِلَّا وَضَعَ لَهُ شِفَاءً غيرَ داءٍ واحدٍ ، قالوا : ما هو ؟ قال : الهمُّ . وفي لفظٍ : إِنَّ اللهَ لم يُنْزِلْ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً ، عَلِمَهُ مَنْ عَلِمَهُ وَجَهِلَهُ مَنْ جَهِلَهُ^(١٢) .

واته نيمامی (أحمد) له (المسند) دا : له (زياد) ی کوی (علاقة) هوه له (أسامة) ی کوی (شريك) هوه ده گيرپيته وه وهرموويه تی : له خزمه تی پيغه مبهری خوا دا بووم ﷺ كه ده شته كيه كان هاتنه خزمه تی و ، گوتيان : نه ی پيغه مبهری خوا تايا خویمان تيماريكه ين ؟ نه ويش فهرمووی : به ئی نه ی بهنده كانی خوا خویمان تيماريكه ين ، چونكه خوی _ عزوجل _ هه نه خویشيه کی دانا بیئت چاره سه ره كه شی دانا وه جگه له یك نه خویشی ، گوتيان : نه وه چی یه ؟ نه ويش فهرمووی : پیربوون . له بیژه یه کی تریشدا : خوی گه وه هه نه خویشيه کی دابه زاندي بیئت مه گه ر چاره سه ره كه شی دابه زاندوه ، هه ركه س زاندي بیئت ده يزانی وه هه ركه سيش نه يزاني بیئت نایزانی .

وفي المسند : من حديث ابن مسعود يرفعه : إِنَّ اللهَ عَزَّوَجَلَّ لم يُنْزِلْ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً ، عَلِمَهُ مَنْ عَلِمَهُ ، وَجَهِلَهُ مَنْ جَهِلَهُ^(١٣) .

واته له (المسند) دا : له (ابن مسعود) هوه له پيغه مبهری خواوه ﷺ فهرموويه تی : خوی _ عزوجل _ هه نه خویشيه کی دابه زاندي بیئت مه گه ر (إلا) چاره سه ره كه شی دابه زاندوه ، هه ركه س زاندي بیئت ده يزانی وه هه ركه سيش نه يزاني بیئت نایزانی .

١٢ _ صحيح : أخرجه الحميدي (٨٢٤) ، وأحمد (٢٧٨/٤) ، وأبو داود (٣٨٥٥) ، وابن ماجه (٣٤٣٦) والترمذي (٢٠٣٨) ، كلهم عن زياد بن علاقة عن أسامة بن شريك فذكره .

١٣ _ صحيح : أخرجه الحميدي (٩٠) ، وأحمد (٣٧٧/١) ، و٤٤٣ ، ٤٤٦ ، ٤٥٣) ، وابن ماجه (٣٤٣٨) كلهم من طريق عطاء بن السائب عن أبي عبد الرحمن عبد الله بن حبيب ، فذكره عن ابن مسعود مرفوعاً .

وفي المسند والسنن : عن أبي خزيمة ، قال : قلتُ : يا رسول الله أرايتَ رُقَى نَسْتَرُقِيهَا ، وبِوَاءٍ نَتَدَاوِي بِهِ ، وَثِقَاءَ نَتَّقِيهَا ، هل تُرَدُّ مِنْ قَدَرِ اللَّهِ شَيْئاً ؟ فقال : هي من قَدَرِ اللَّهِ ^(١٤) .

واته له (المسند) و (السنن) دا هاتوو له (أبي خزيمة) هوه ، فهرموويه تی : گوتم : نهی پیغه مبهری خوا چ ده لئی دهریاره ی نووشته گه لیک ده یخوینین بو چاکبوونه وه مان و ، دهرمانیک خۆمانی پی تیمارده کهین و ، پاریزگاریه ک خۆمانی پی ده پاریزین ، ئایا شتیک له قهدهرو چاره نووسی خوا ده که پینتیه وه ؟ نه ویش فهرمووی : نه وهش له قهدهرو چاره نووسی خوی گه وره وهیه .

مانای فهرمایشتی پیغه مبهری خوا ﷺ ((لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ)):

ئهم فهرموودانه جیگیربوونی هۆو مایه ی هۆو ، ههروه ها پوچکردنه وه ی گوفتاری نهو کسانه ی نکۆلی لیده کهن ده سه لمینیت ، ده گونجیت فهرمایشتی پیغه مبهری خوا ﷺ : بو هه ر نه خۆشیه ک دهرمان و چاره سه ریک هیه ، بو گشتی بیت و هه موو نه خۆشیه کوشنده کانیش بگریته وه ، سه ره پای نهو نه خۆشیانهش که پزیشک بیتوانایه له چاکبوونه ویدا ، ده شی خوی _ عزوجل _ دهرمانگه لیک بو دانا بیت چاره سه ری بکات ، به لام زانی نه وه ی له مرقایه تی په نهان کرد بیت و ، هه چ پیکه یه کی پیکه شتنی بو دانه نابیت ، چونکه مرقه هه چ زانستیک نی یه به ده ره له وه ی خوی گه وره فیتری کردوه ، بویه پیغه مبهری خوا ﷺ چاکبوونه وه ی نه خۆشی به ستوو به پیکه وتبوونی دهرمان به نه خۆشیه که ، هه موو به دیه پناوه کانی خوی گه ورهش دژیک هیه و ، هه ر نه خۆشیه کیش نه وه دهرمانیک هیه پی چاره سه ره ده کړیت ، بویه پیغه مبهری خوا ﷺ چاکبوونه وه ی به ستوو به سازیاربوونی نه خۆشی به دهرمانه که وه ، لی ره دا بوونی دهرمان و سازیاربوونی

١٤ _ أخرجه أحمد (٤٢١/٣) ، وابن ماجه (٣٤٣٧) ، والترمذي (٢٠٦٥) ، (٢١٤٨) کلهم عن الزهري عن

ابن أبي خزيمة ، عن أبيه فذكره . قال الترمذي : هذا حديث حسن صحيح ، وضعفه الشيخ الألباني .

پێکهوه هاوکار دهبن له چاکبوونهوهدا ، چونکه دهرمان ههرکات پلهی نهخۆشیهکهی تێپهراند له چۆنیهتیدا ، یا بری دهرمانهکه له پێویست زۆتر بوو ، نهخۆشیهکه دهگوازیتهوه بۆ نهخۆشیهکی تر ، ههرکاتیش بری دهرمانهکه له نهخۆشیهکه که متربوو بهشی بهرگری ئهوه نهخۆشیه ناکات و ، لێرهدا چارهسههرهکهش کورتی دههێنێ ، ههرکاتیش کهسی چارهسههرکار پێکهوتی دهرمانهکهی نهکرد ، یا دهرمانهکه نهخۆشیهکهی به چاکی نهپیکا ، چاکبوونهوه پوونادات ، ههرکات زهمانیشت گونجای ئهوه دهرمانه نهبوو ، کهک و سوودی نابێت ، ههرکات جهستهش قبولی دهرمانهکه نهکات ، یا هیز بیتوانایی له ههنگرتنی دهرمانهکهدا ، یا لهویدا کۆسپ و تهگههیهکه ههبی که پیشگری له کاریگهری دهرمانهکه بکات ، چاکبوونهوه پوونادات له بهر پوونهدانی پێکهوتبوونی تهواو له نیوان دهرمان و نهخۆشیهکهدا ، ههرکاتیش پێکهوتبوونی تهواو له نیوان دهرمان و نهخۆشیدا پوویدا ، ئهوا بهدلتیایی چاکبوونهوهی تهواو به ئیزنی خوای گهوره دیتهدی ، ئهمهش چاکترینی دوو تیگه یشتنه له فهرمودهکه .

دوومیشت : دهگونجیت لهو فهرموده گشتیانه بیته که بۆ مه بهستی تایبته بهکار بیته ، چونکه ئهوهی دهچیتته چوارچیوهی بیژهی فهرمودهکهوه چهندها و چهندهها ئهوهندهی ئهوانهیه که له دهرهوهیدایه ، ئهمهش له تیکرای زمانهکاندا بهکارهاتوه ، بۆیه مه بهستی فهرمودهکهش بهم جورده بیته : خوای گهوره ههر نهخۆشیهکی دانا بیته قبولی چاکبوونهوه بکات مه گهر دهرمان و چارهسههریشی بۆ داناوه ، بۆیه لێرهدا ئهوه نهخۆشیانهی قبولی دهرمان و چارهسههر ناکات لێی بهدهر ده بیته ، ئهمهش بههاوشیوهی فهرمایشتی خوای گهورهیه سهبارهت به با تووندهکه که به سههرقهومهکهی (عاد) دا زالی کرد فهرمووی : ﴿ تَدْمَرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا ﴾ [الأحقاف : ۲۵] واته : به فهرمانی پهروهردگاری ههموو شتی دهپۆخین (۱۵) ، واته ههموو شتی گونجای تیکشکان بیته و ، بای توندیش توانای تیکشکانی ئهوهی ههبی .

ههركهس به ووردی تیروانی به دیهینانی دژهكان بکات له م جیهانه داو ، به رگریکردنی ههندیکیان به رامبه به ههندیکی تریان و ، لابردنی ههندیکیان به ههندیکی تریان و ، زالکردنی ههندیکیان به سه ههندیکی تریاندا ، تهواوی توانای پهروه دگارو ، دانایی و ، کارزانی و کارچاکی تهواوی نهوهی دروستی کردوهو ، تاکبونهوهی له پهروه دگاریتی و ، یه کیتی و ، زالبوونی ، به تهواوی بۆی پوون ده بیتهوه ، به ده ره له خوای گهرهش هه موو شتیك دژو پیشگریکی هه یه ، ههروه ها پیویستی به هیچ به دیهینراویك نی یه و ، هه موو شتیکیش پیویستی پییه تی .

له فهرمووده (صحیح) هکاندا فهران دراوه به خۆتیمارکردن و ، خۆتیمارکردنیش دژبه پشتبهستن نی یه ، وهکو چۆن لابردنی برسیتی و ، تینویه تی و ، گهرما و ، سه رما به دژهکانیان دژبه پشتبهستن تییدا نی یه ، به لگو حه قیقه تی یه کتاپه رستی تهواو نابیت تهنها به به کارهینانی هۆکان نه بیت که خوای گهره دایناون وهکو پیویستیه کی شه رعی و چاره نووسی بۆ گه یشتن به مایه ی هۆکان ، بۆیه کارنه کردن به هۆکان خودی پشتبهستن له که دار دهکات ، وهکو چۆن فهران و حکمه ته کهشی له که دار دهکات و ، لاوازیشی دهکات چونکه نهو کهسه ی کار به هۆکان ناکات ، واگومان ده بات نه گه رواز له هۆکان بهینیت ، پشتبهستنه که ی به هیتر ده بی ، به لام لیتره دا ده بی بزانی نه گه ر به که مته رخه میه وه هۆکان به کار نه هیتریت نهوا ده بیت به پیچه وانه کاری پشتبهستن که حه قیقه ته که ی پشت نهستورکردنی دل به خوای گهره بۆ به دهستهینانی به رژه وهندیهکانی بهنده له دین و دنیایداو ، لابردنی نهوهی نازاری پیده گه یه نیت له دین و دنیادا ، به لام له گه ل نهوه شدا ده بی خۆی پشت نهستور بکات به به کارهینانی هۆکان ، به پیچه وانه وه نهو کهسه حکمهت و شه ر له کار ده خات ، بۆیه پیویسته بهندهکانی خوا که مته رخه می خۆیان به پشت بهستن دانه نین و ، پشت بهستنی خۆشیان به که مته رخه می دانه نین .

ههروهه وه لամدانه وهی ئه و که سانه شی تێدایه که نۆژی له تیمارکردن ده کهن و ، ده لێن : ئه گهر چاکبوونه وه له نه خۆشیه کان خۆی تعالی نووسی بیتی ، ئه و خۆ تیمارکردن هیچ سوودیکی نی یه و هر خۆی چاک ده بێته وه ، ئه گهر خۆی تعالی چاکبوونه وه شی له نه خۆشیه کان نه نویسی بیتی ، ئه و دیسان خۆ تیمارکردن هیچ سوودیکی نابێت . سه ره پای ئه وه ش ، نه خۆشیه که به قه ده ری خۆی تعالی پوویدا وه ، قه ده ری خۆی په ره ردگاریش نوورناخریته وه و لانا بری ، لێره دا شایانی باسکردنه بگوتری بیتی ئه م پرسیا ره بوو که ده شته کیه کان له پیغه مبه ری خویان ﷺ پرسی . به لām ده بی ئاگادارین ها وه له به ریزه کان ، زۆر زانا و شاره زان به خۆی تعالی و دانایی و سیفات هکانی بۆیه ئه وان خا وه نی ئه و پرسیا ره نه بوون ، پیغه مبه ری خواش ﷺ وه لāmی ده شته کیه کان دایه وه به و ئاسته ی که بویه هۆی سا پرێژبوونی دلایان سه به رت به پرسیا ره که یان و ، فره مووی : ئه م ده رمان و نووشته و خۆپاریزه ش به قه ده ری خۆی په ره ردگا ره ، بۆیه هیچ شتی که له قه ده رو چاره نووسی خۆی تعالی نه چۆته ده ره وه ، به لکو قه ده رو چاره نووسی خۆی تعالی به قه ده رو چاره نووسی لاده بری ، ههروهه کرداری دوورخستنه وه که ش دیسان به قه ده رو چاره نووسی خۆی په ره ردگا ره . بۆیه لێره دا ده گه یه ئه و ئه نجامه ی که به هیچ شیوه یه ک ناتوانن له قه ده رو چاره نووسی خۆی تعالی بچینه ده ره وه ، نموونه ی ئه وه ش به هاوشیوه ی لا بردی قه ده ری برسیتی و ، تینویه تی و ، گهرمی و ، ساردیه به دژه کانیان ، به هاوشیوه ی دوورخستنه وه ی قه ده ری دوژمه نه به تیکۆشان ، بۆیه ته ماشا ده که یه هه موو شتی که به قه ده رو چاره نووسی خۆی په ره ردگا ره : لابه رو ، لادرا و ، لادانیش .

به خا وه نی ئه و پرسیا ره ده گوتری بیتی : قسه کانت ئه وه ت به سه ردا ده سه پینتی که چیر هۆیه که له هۆکان به کار نه هینتی بۆ ئه وه ی سوو دوو که لکیکی پی فره اهام بکه یه ، یا زیانیکی پی لابه ریت ، چونکه سوو دوو زیانیش ئه گهر خۆی تعالی نووسی بیتی و ته قدیری کردی بیتی ، هه ر پوو ده دات و ، ئه گهر نه شینووسی بیتی و ته قدیری نه کردی بیتی ئه و هیچ رێگه یه که به دینا کریتی بۆ پوودانی ، دیسان لێره دا ده توانی بگوتری بیتی قسه کانی ئه و که سه وێران بوونی دین و بونی و ،

خراپوونی جیهانی تێدایه و ، هیچ که سێکیش نه و قسانه نالێت جگه له و که سانهی دیا نه ویت
خۆیان له ئاستی هه قدا گێل بکه و ، لێ یاخی بن ، بۆیه باسی قه ده ر ده که ن بۆ نه وهی
بیانو و به لگهی _ که سی له سه ره ق _ له سه ره خۆی دوور خاته وه ، قسه کانی نه ویش وه کو
گوفتاری بیاهه په کان بوو که ده یانگووت : ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا﴾ [الأنعام :
۱۴۸] واته : نه گهر خوا بیویستایه ئێمه و باو یاپیرانمان هاو به شمان (بۆ خوا) دانه ده نا (۱۶)
، ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبْدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا﴾ [النحل : ۲۵] واته : ﴿وَلَوْ
شَاءَ اللَّهُ﴾ نه گهر خوا بیویستایه ﴿مَا عَبْدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ بێجگه نه و (خوا) هیچ
شتیکمان نه ده په رست ﴿نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا﴾ نه ئێمه و نه باو یاپیرانمان (۱۷) ، بیاهه پان نه مه یان
گووت بۆ نه وهی به ره لهستی به لگهی خوای تعالی بکه و له سه ره خۆیانی دوور خه نه وه .

بۆ وه لآمدانه وهی که سی پرس یارکاری پێشو و دیسان ده گووتریت : به شیکی سی یه م ما وه
باست نه کربوه ، بریتیه له وهی که خوای تعالی به و هۆیه وه ئاوه ها و ئاوه های نووسی و
ته قدیری کرد بۆیه نه گهر هۆکه به کار بێتیت مایه ی هۆکه (الْمُسَبَّب) دیته ئاراهه و پووه دات
، نه گهر ئاوه هاشت نه کرد نه و پوونادات .

له کاتیکی شدا گووتی : نه گهر خوای تعالی هۆی بۆ نووسی بێتیم و ته قدیری کرد بێت ،
نه نجامی ده ده م و ، نه گهر ته قدیری شی نه کرد بێت له توانامدا نابێت نه نجامی به ده م .

پێی ده گووتریت : ئایا تو ئه م بیانوه له به نده که ت ، له کورپه که ت ، له کرێکاره که ت
قبول ده که ی نه گهر تو فه رمانی کارێک پێ کرد ، یا قه ده غه ت کربو نه ویش نه و بیانوه ی بۆ
هینایتیه وه ؟ ، نه گهر قبولت بوو ، نه و سه رزه نشت و لۆمه ی نه و که سانه مه که که سه ره پێچی
فه رمانه کانت ده که ن ، یا ماله که ت ده بن ، یا به داوین پیسی تاوانبارت ده که ن ، یا مافه کانت

۱۶ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

۱۷ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

پیشیل ده‌کن ، ئەگەر قبوڵیشت نەبوو ، ئەو باشە چۆن لە تۆ قبول بکریت کاتیەک بەو بیانوانە مافەکانی خۆی پەرورەدگار لە سەر خۆت لادەبەیت . لە (اثر) یەکێ ئیسرائیلیدا باسکراوە کە (إبراهيم الخلیل) فەرمووی : ئەو پەرورەدگارم نەخۆشی لە کێوەیە ؟ فەرمووی : لە منەوێ . فەرمووی : ئەو دەرمان و چارەسەری لە کێوەیە ؟ فەرمووی : لە منەوێ . فەرمووی : کەوابوو ئەم پزیشکە چی یە ؟ فەرمووی : پیاویکە لە گەڵ دەستیدا دەرمان و چارەسەرە کە دەنێرم .

پێغەمبەری خوا ﷺ کە دەفەرمی : بۆ هەر نەخۆشیە ک چارەسەر دەرمانێک هەیە ، ئەم فەرمایشتە دەبێت بە هۆی بەهێزیوونی نەفسی نەخۆش و پزیشک و ، هانیشیان دەدات بۆ داواکردنی ئەو دەرمانە و گەڕان بە دوایدا ، چونکە نەفسی نەخۆش ئەگەر هەستی بەو کرد کە نەخۆشیە کە دەرمانێکی هەیە و لایەهات ، ئەوا دڵی بە هیواوە پەيوەست دەبێت و ، تینی ناو میدیشی سارد دەبێتەو ، دەرنازی هیوای بۆ دەکریتەو ، هەركاتیش نەفسی بەهێز بوو تینی سروشتی ناخیشی پادەپەرێت و ، دەبێت بە هۆکاریکی چالاک بۆ بەهێزیوونی گیانی ژیاڕی و نەفسانی و سروشتی و ، هەركاتیش ئەم پۆحانە بەهێز بوو ، دەبێت بە هۆی چالاکبوونی ئەو هیزانە هەلیانە گرێت و ، ئیتر نەخۆشیە کە دەبەزینێت و دووری دەخاتەو ، هەرەها پزیشکی ئەگەر هەستی بەو کرد ئەم نەخۆشیە دەرمانێکی هەیە ئەوا ئەو هەستی خۆی یارمەتی دەدات بۆ ئەو هیوای بکات و بە دوایدا بگەرێت . نەخۆشی جەستەش هاوتای نەخۆشیەکانی دڵانە ، کە خۆی تعالی بۆ دڵ هەر نەخۆشیەکی دانابێت ئەوا چارەسەرێکی بۆ داناو بە دژەکی ، بۆیە ئەگەر کەسی هەلگری نەخۆشیەکی پیتی زانی و بەکارهێناو ، رێکەوتی نەخۆشی دڵی بوو ، بە ئیزنی خۆی تعالی چاکی دەکاتەو .

به شيك : سه بارهت به رڼيازي پښغه مبهري خوا ﷺ له خوپاريزي به رامبه به
 زورخواردن و ، خواردن زياد له نه ندازه پيويست و نه و ياسايه ي كه پيويسته
 ره چاو بكریت له خواردن و خواردنه ودا :

في المسند وغيره : عنه ﷺ انه قال : ((ما ملأ آدمي وعاء شراً من بطن ، بحسب ابن آدم
 لقيمات يقمن صلبه ، فإن كان لأبد فاعلاً ، فثُلث لطماعه ، وثُلث لشربه ، وثُلث لنفسه))^(۱۸)

واته : پښغه مبهري خوا ﷺ فرموي : ((ناده مي هيچ تووره كه يه كي پر نه كړدوه له سك
 خراپتر بيت ، چنه پاروويك به سه بؤ نه وه ي ناده م پشتي پي راست بكتاوه ، به لام نه گهر
 حزي به خوراكي زياتر بوو ، با سي يه كي سكي بؤ خوارده مهنی بيت و ، سي يه كيشي بؤ
 خواردنه وه ي بيت و ، سي يه كيشي به تال بيت بؤ نه وه ي كرداري هه ناسه داني ناسان بيت)) .

نه خوښيه كان دوو جوړن : نه خوښيگه ليكي ماددي كه هوکاره كهي ده گه پښته وه بؤ
 زيادبووني ماده يه كي له نه ندازه دهرچو له جهسته دا تا نه و ناسته ي زيانی به كرده وه
 سروشتيه كانی له ش گه ياندوه ، كه نه خوښيه كانی زورينه يه و ، هوکاره كشي ده گه پښته وه بؤ
 خواردن زيادی تر پيش نه وه ي خواردن يه كه م هرس كراييت و ، زيادبوون له ناستي نه و
 نه ندازه يه ي له ش پيويستيتي و ، خواردن خوراكي كه م سوودي ، درهنگ هرس و ، زور
 خواردن خوراكي جياوازي پښكاته جوراوجور ، بويه نه گهر مړوف سكي به م خوراكانه پر كړو
 ، له سهري راهات ، تووشی چه ندين نه خوښي جوراوجوري ده كات ، هه نديك له و نه خوښيانه

۱۸ _ صحيح : أخرجه أحمد (۴ / ۱۳۲) ، والترمذي (۲۲۸۰) ، من طريق يحيى بن جابر عن المقدم بن
 معدي كرب فذكره مرفوعاً ، وأخرجه ابن ماجه (۳۴۹) من طريق محمد بن حرب قال : حدثني أمي ، عن أمها
 أنها سمعت المقدم ابن معدي كرب فذكره مرفوعاً .

درهنگ نامینن و هندیکیشیان خیرا ، شایانی باسه نهگەر مەرۆف مام ناوهندیتی پاراست له خواردناو ، به ئەندازەى پێویستی لەشی بەکاربهێناو ، له چەندایەتى و چۆنایەتى خۆراك خواردنا مام ناوهند بوو ، لەش سوودو قازانجیکى زیاترى لێوهردگریت به بهراوردی ئەو سوودو قازانجەى که له خواردنى زۆر وهریدهگریت ، پلهکانى خۆراکیش سى پلهیه :

یهکەم : پلهى پێویستی .

دووهەم : پلهى تێریبون .

سى یەم : پلهى زیاترى .

پێغه‌مبەرى خوا ﷺ هەوالی پێداوین : که مەرۆف چەند پارویهكى بەسە بۆ ئەوەى پششى پى راست بکاتەووە ، تووشى داڕۆخانى هیز نەبێت و ، له گەلێشیدا لاواز نەبێت ، بەلام ئەگەر مەرۆف حەزى به خۆراك خواردنى زیاتر هەبوو ، با له سى یەكى سکیدا بخوات و ، سى یەكى تریشى به جى بیلێت بۆ خواردنەووە ، سى یەكى تریشى به تال بێت بۆ ئەوەى کردارى هەناسەدانى ئاسان بێت ، ئەمە به سوودترین شتیکە بۆ لەش و بۆ دلێش ، چونکه ئەگەر سەدا پرپوو به خۆراك ئەوا بۆ خواردنەووە تەسك دەبێتەووە ، بۆیه ئەگەر خواردنەووشى به سەردا کرد زیاتر تەسك دەبێتەووە بۆ هەناسەدان و ، ئیتر تووشى ئیش و ئازارو ماندوووبون دەبێت وەكو ئەوەى بارێكى قورسى هەلگریتیت ، جگە لەوێش مەرۆف تووشى خراپبوونی دل دەکات ، سەرپای تەمبەلێ ئەندامەکانى لەش بۆ به جیهێنانى پەرستنه‌کان ، هەروەها ئەو تێریبونه دەجولێنیت بەرەو هەواو ئارەزووکان ، لێرەدا پوون دەبێتەووە که پرکردنى سەك به خواردنەمەنى زیان به دل و به لەشیش دەگەیه‌نێت ، ئەمە له کاتی‌کدا ئەگەر به بەردەوامى یا به زۆرى بوو ، بەلام ئەگەر جار به جار بوو ، ئەوا هیچى تێدانى یه ، چونکه هاوێلى به‌رپۆز (أبوهريرة) له ئاماده‌بوونی خودى پێغه‌مبەرى خوا ﷺ له شیرو دۆکه‌ى خواردنەووە ، تا

فهرموی : ((والذي بعثك بالحق لا أجد له مسلکاً))^(۱۹) واته : ((سویند بهو خوایهی که توی به هق ناردوه ، هیچ پئی وشوینکی تری بۆ نادۆزمه وه)) . هاوه لانی تریش چه ندین جار له ناماده بوونی پیغه مبه ری خوادا ﷺ تاوه کو تیریون خواردویانه .

تیریونی زۆری له پاده به ده ریش هیزو جهسته ی مرۆف لاواز ده کات ، نه گهرچی سه رها سوودی پی گه یه نیت ، له راستیدا جهسته ی مرۆف به هیز ده بیست به گویره ی نهو خوارده مه نیه ی قبولی ده کات ، نه ک به گویره ی زۆریتی .

له بهر نه وه ی له مرۆفدا به شیکی خاکی و ، به شیکی هه وایی و ، به شیکی ئاوی هه یه ، بۆیه پیغه مبه ری خوا ﷺ خۆراک و خواردنه وه وه ناسه دانیشی کرد به سی به شه وه ، نه گهریش گووترا : بهرکه وتی به شی ناگری له کوئی به ؟

ده گووتریست : نه مه مه سه له یه که پزیشکان تیایدا دواون و ، گووتویانه : له جهسته دا به شیکی ناگری هه یه به کرداری ، که یه کتیکه له پایه کان و بنچینه کانی .

به لام ناقل و ژیری پزیشکانی دیکه و که سانکی تریش مشتومریان له گه لدا کردوون و گووتویانه : له جهسته دا به شیکی ناگری نی یه به کرداری و ، به لگه شیان نه مانه ی خواره وه یه :

یه که میان : سه باره ت بهو به شه ناگری یه یا ده گووتریست له بۆشایی ئاسمانه وه دابه زیووه و ، تیکه ل بهم به شه ئاویی و خاکیه بووه ، یا ده گووتریست : تیایدا پیکهات و دروست بوو ، یه کهم بۆچونیش به دوور داده نریت له دوو پۆوه : یه که میان : ناگر به سروشت بهرز ده بیته وه ، نه گهر دابه زیت ، نه وا به هۆی فشار بۆ هیته ری که وه ده ست به دابه زین ده کات له سه نته ری

۱۹ - صحیح : أخرجه أحمد (۲ / ۵۱۵) ، والبخاري (۸ / ۶۷ ، ۱۱۹) ، والترمذي (۲۴۷۷) ، کلهم عن عمر

بن ذر قال : حدثنا مجاهد عن أبي هريرة فذكر الحديث ، وهو حديث طويل .

خۆیه وه بۆ ئەم جیهانه . دووه میس : ئەو بەشە ئاگرییە که دادەبەزێت دەبێ بە ناچاری به
تۆپی ساردەسیژدا دا تێپەر بیت که لەو پەڕی ساردیدا یەو ، ئیمەش لەم جیهانه دا تەماشای
دەکهین ئاگریکی گەورە به ئاوێکی کهم دەکوژیتەوه ، بۆیە ئەو بەشە ئاگرییە بچوکانە که
دەبێ به تۆپی ساردەسیژدا تێپەر بیت و لەو پەڕی ساردیدا یە ، شایستەترە به کوژانەوه .

دووه میان : ئەو یە که بگوتریت : ئالێژدا پێکەت ئەمەش زۆر دوورە ، چونکه ئەو
تەنە ی که دەبیت به ئاگرو پیشتر ئاوه ها نه بوو ، پیش بوونی به ئاگریش یا خاک بوو ، یا ئاو
بوو ، یا هەوا بوو له بەر سنوورداری بوونی پایەکان لەمانە دا ، ئەمەش که وامان داناه بوو به
ئاگر ، خۆی له بنچینه دا تێکەڵ به یەکیک لەو تەنانە ی سەر وه بوو ، پەیهوند بوو پێوه ی
، تەنیکیش که ئاگر نه بیت و تێکەڵ به تەنگەلیکی گەورە بیت که ئاگر نه بیت و بەشیکیش
نه بیت لهو تەنە گەورانه ، ئاماده نابیت بگوریت بۆ ئاگر چونکه له خۆدی خۆیدا ئاگر نی یە
و ، تەنە تێکەڵاوه کانیشت ساردن ، ئیتر چۆن ئاماده دەبیت بگوریت به ئاگر ؟

ئەگەر بلێن : ئە ی بۆ تەنگەلیکی ئاگرین نی یە ئەو تەنانە بگوریت و ، بیگات به ئاگر به
هۆی تێکەڵبوونیانەوه ؟

دەلێن : قسەکردن سەبارەت به دەستکەوتنی ئەو تەنە ئاگرینانە هەر قسەکانی
سەر وه یە .

ئەگەر گووتان : ئیمە دەبینین کاتی ئاوه به سەر ماده ی (النّوَرَة)^(۲۰) کوژاوه دا ده کریت
ئاگری لی جیا دەبیتەوه ، ئەگەر تیشکی خۆر بهر (البَلُورَة)^(۲۱) کهوت ئاگری لی

۲۰ _ النّوَرَة : ماده ی قسڵه و هەندێ ماده ی تری تێکەڵ دەکرێ . بۆ لابردنی توکی جەستەش به کار دێت .
وهرگێڕ .

۲۱ _ البَلُورَة : جۆره بهردێکی سپی یه و دەر وه شیتەوه ، به بلوور ناو ده بریت و ، له بهر زۆر سپێتی بریسک
دەداتەوه ، برهوانه ((شرح شافية ابن حاجب)) ، الجزء الأول ، ص ۲۲ ، وهرگێڕ .

دهرده که ویت ، نه گهر به ردیکمان کیشا به ئاسنیکدا ئاگری لی دهرده که ویت ، هه موو ئه م ئاگره ش له نه نجامی تیکه لېوونه وه دروست بوو ، نه مه ش دیسان نه وانه پوچ ده کاته وه که له به شی یه کمدا جینگیرتان کرد .

به لام که سانی دیکه ی نکۆلیکار گووتوو یانه : ئیمه نکۆلی ناکه یین که لیکخشاندنی به هیژ دروستکاری ئاگر بیت ، وه کو ئه وه ی به ردیک به سهر ئاسنیکدا بکیشی ، یا هیژی گهرمکردنی هه تاو دروستکاری ئاگر بیت ، وه کو بلوور ، به لام زۆر به دوری داده نیین ئه وه له له شی ئاژه ل و پوهه کدا پوویدات ، چونکه له شی ئاژه ل و پوهه ک ئه و لیکخشاندنه به هیژه ی تیدا نی یه که ببیت به هۆی دروستبوونی ئاگر ، وه ئه و نه ندازه پوون و ساف و پاک و بیگه ردیه شی نی یه بگات به ئاستی پوون و سافی بلوور ، به شی دهره وه شیان تیشکی خۆری به رده که ویت ، به لام به هیچ شیوه یه ک ئاگر دروست ناکات ، نیت ئه و تیشکه ی ده گاته به شی ناوه وه چۆن ئاگر دروست بکات ؟

پووی دووه م : له بنچینه ی مه سه له که دا : پزیشکان کۆپان که شه رابی کۆنه به سروشت له و په پی گهرمیدایه ، مه حالیشه ئه و گهرمیه به هۆی به شه ئاگرینه کانه وه بیت ، چونکه به لای مروفه وه ماقول نی یه ئه و به شه ئاگرینه هه رچه ند که م بن له به شه ئاویه کاندایه بمیننه وه ماوه یه کی درێژو ، نه شکوژیته وه که چی ئیمه ته ماشا ده که یین ئاگریکی گه وره به ئاویکی که م ده کوژیته وه .

پووی سی یه م : نه گهر له ئاژه ل و پوهه کدا به شیکی ئاگری هه بووایه به کرداریی ، نه وایه به شه ئاویه که ده یبه زاندو به سه ریدا زال ده بوو ، به شه ئاگریه که ش داده مرکاو ده کوژایه وه ، چونکه زال بوونی هه ندی مادده و توخم به سهر هه ندیکی تر دا هۆکاریکی گرنگه بۆ گۆپینی سروشتی مادده ی به زینراو بۆ سروشتی مادده ی به زینهر ، بۆیه ئه و به شه ئاگریه زۆر که مه ده گۆپا بۆ سروشتی مادده ئاویه به زینهره که که دژی ئاگره .

پووی چواره م : خوی تعالی له قورئانه پیروژه که یداو له چه نندین ئایتدا باسی خولقاندنی مروژ دهکات ، له هندی ئایه تدا پیی پراگه یاندوین که له ئاو خولقاندویه تی ، له هندیکی تریشدا له خاک ، له هندیکی تریشدا له تیکه له یه کی هه ردوکیان که قوپه ، له هندیکی تریشدا له قوپیکی ووشکه وه بووی وه کو سواڵهت ، کاتی بهر تیشکی هه تاو با ده که ویت ، که چی ته نها له ئایه تیکیشدا پیی پراگه یاندوین له ئاگر دروستی کردبیت ، به لکو ئه وهی به خاسیه تی ئیبلیس داناهه .

ثبت في صحيح مسلم : عن النبي ﷺ قال : ((خُلِقَتُ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ ، وَخُلِقَ الْجَانُ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ، وَخُلِقَ آدَمُ مِمَّا وُصِفَ لَكُمْ))^(۲۲)

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ هه رموویه تی : ((په ریه کان له نورو پوناکی خولقینران ، جنۆکه ش له بلیسه ی ئاگریکی بی دووکه ل خولقینران ، ئاده میش خولقینراوه له وهی بۆتان وه سفکراوه)) .

ئه مه ش زۆر به پوونی ئاشکه رای دهکات که خولقینراوه له و ماده ده یی خوی تعالی وه سفی دهکات له قورئانه که یداو هچی تر ، به لām وه سفی بۆ نه کردوین له ئاگر دروستی کردبیت ، یا له ماده ده که یدا شتیک له ئاگر هه بیت .

پووی پینجه م : ئه وپه پی به لگه کانیا ن که به کاریده هینن ئه و گه رمیه ی له شی گیانه وه رانه که ده یبینن ، ئه مه ش له خودی خۆیدا به لگه ی بوونی به شه ئاگریه کانه ، به لām ئه مه به لگه نی یه ، چونکه هۆی گه رمی له ئاگر گشتیتره ، بۆیه جار به جار هۆی گه رمی ئاگره ، جار به جاریش جولانه وه یه ، جار به جاریش تیشکدانه وه یه ، جار به جاریش گه رمبوونی هه وایه ،

۲۲ - صحيح : أخرجه أحمد (۱۵۳ / ۶) ، وعبد بن حميد (۱۴۷۹) ، ومسلم (۸ / ۲۲۶) ، كلهم من طريق عبدالرزاق قال : أخبرنا معمر عن الزهري عن عروة عن عائشة فذكره مرفوعاً .

جار به جاریش نزیكبوونه وهیه له ئاگر ، كه دیسان هۆكاره كهی هه وایه كه گهرمیه كه هه لده گریت ، وه چه ندین هۆكاری دیکهش ، بۆیه مهرج نی یه گهرمی ته نها له ئاگره وه بیّت .

هاوه لانی ئاگر ده لێن : زانراوه ئه گهر خاك و ئاو تیكه ل بوون پێویستیان به گهرمیه كه بۆ ئه وهی ههردوکیان پێگهیه نیت و به باشی تیكه لیان بکات ، به پێچه وانه شه وه هه ریه ك له و مادانه به باشی تیكه ل به ویترا نابیّت و ، له گه لیشیدا یه ك ئاگریت ، هه روه ها ئه گهر توومان فریادیه نیو قورپه وه به جوړیك نه هه واو نه تیشکی هه تاویشی نه گاتی ، بۆگه ن ده بیّت ، بۆیه له وه به دهر نابیّت ، كه ئایا له تیكه لاهه كه دا ته نیکی پێگهیه نه ری باش دروست ده بیّت به سروشت یا نه ؟ ئه گهر دروست بوو ، ئه وا به شه ئاگریه كه یه ، ئه گهر دروستیش نه بوو ، ئه وا تیكه لاهه به سروشتی خۆی گهرمكار نی یه ، به لكو ئه گهر گهرمیش بیّت گهرمبوونه كه کاتی یه ، بۆیه ئه گهر گهرمبوونه کاتیه كه نه ما ، شته كه گهرم نی یه ، نه به سروشتی خۆی و ، نه به چۆنیه تیشی ، به لكو سارد ده بیّت به په های ، به لام هه ندیک له خواردنه مه نی و دهرمان به سروشت گهرم ، چونکه گه وه ریکی ئاگری تیّدایه .

بۆیه ئه گهر له جهسته دا به شیکی گهرمكار نه بیّت ئه و جهسته یه له وه پری ساردیدا ده بیّت ، چونکه ئه گهر سروشت ساردی پێویست بکات ، هیچ یاره مه تیده رو پێگرێکیشی نه بیّت ، پێویسته ئه و ساردیه بگا به لووتکه ، ئه گهر واش بوو چیترا هه ست به ساردی ناکات ، چونکه ئه و ساردیه ی پێی ده گات ئه گهر له لووتکه دا بوو یه کسان ساردیه زۆره كه ی خۆی ده بیّت ، شتیش به هاوشیوه ی خۆی کارتیكر او نابیّت و هیچ کاردانه وه یه کی به رامبه ر نابیّت ، ئه گهر به و شیوه ش بوو ئه وا هه ستی پی ناکات ، ئه گهر هه ستیشی پی نه کات ئه وا هیچ ئازاریکی به هۆیه وه تووش نابیّت ، دیسان ئه گهر ساردیه كه ش له ساردی له شی كه متر بوو ئه وا هیچ کاردانه وه یه کی به رامبه ر نابیّت ، لیژده دا ده گه یه ئه و ئه نجامه ی كه ئه گهر له له شدا به سروشت به شیکی گهرمكار نه بیّت ئه وا هیچ هه ست و کاردانه وه یه کی به رامبه ر به ساردی نابیّت و ، به و هۆیه شه وه هیچ ئازاریکی پی ناکات . گووتیان : له راستیدا به لگه کانی ئیوه

گوفتاری ئه و كه سانه پووج دهكات وه كه دهلێن : به شه ئاگرینه كان له سه رباری خۆی و سروشته ئاگریه كه ی له م تیكه لاوانه دا ده مینیت وه ، به لام ئیمه ئه وه نالین ، به لكو ده لێن : شیوه جۆریه كه ی (صورتها النوعية) له كاتی تیكه ل بووندا خراب ده بیئت و نامینیت .

كه سانی تریش ده لێن : بۆ شیوا نه بیئت بگوتریت : زه وی و ئاوه وا ئه گه ر تیكه ل بن ئه وا ئه و گه رمیه ی پێیاند ه گه یه نیت و تیكه لاویان ده كات گه رمی تیشکی خۆرو هه ساره كانی ترین ، پاشان تیكه لاوه كه له كاتی ته وا و پێگه شتندا ئاماده ی قبولبوونی شیوه پێكه ینانه كه ده بیئت به هۆی گه رمیه وه پوهه ك بیئت یا گیانه وه ر بیئت یا كانزا بیئت ، پاشان هه یچ پێگه رێكیش نی به به رامبه ر به وه ی كه ئه و تین و گه رمیه ی له تیكه لاوه كاندا به دیده كریت به هۆی خاسیه ت و هه یزێكه وه بیئت كه خوای تعالی به دیده هینیت له كاتی ئه و تیكه لاوبونه دا نه ك به هۆی به شه ئاگرینه كانه وه به كرداری ، ئیوه ش چیه تر توانای پوچكردنه وه ی ئه م ئیحه تماله تان نابیت ، چونكه كۆمه لێك له پزیشكه به رپژه كان دانیان به مه دا ناوه .

به لام سه باره ت به باس و خواسی هه سته كردنی له ش به سه ردی ، ده لێن : ئه مه به لگه یه كه له له شدا تین و گه رمی هه یه ، هه یچ كه سیش نی به نكۆلی له مه بكات ، به لام به لگه چیه بۆ سنورداریبوونی گه رمكردن به ئاگر به ته نها ؟ چونكه ئه گه رچی هه موو ئاگرێك گه رمكاره ، به لام مه سه له كه ئاوه ها نی به به گشتی ، به لكو پێچه وانه كه ی پاسته : هه ندی گه رمكار ئاگره .

به لام سه باره ت به و گوفتاره تان كه ده لێن شیوه ی جۆریی ئاگره كه خراب ده بیئت و نامینیت ، زۆرێك له پزیشكان كۆپان له سه ر ئه وه ی شیوه جۆریه كه ی ده مینیت وه ، له لایه کی تریشه وه كه ده لێن شیوه جۆریه كه ی خراب ده بیئت و نامینیت گوفتاریکی پووجه و

چاکترین پزشکانتان له کتیبه کهیدا به ناوی ((الشفاء))^(۳۳) دانی پيدا ناوهو ، سه لماندویه تی که هه موو پایه کان له سه سروشستی خویان ده میننه وه له تیکه لآوه کاندای . وبالله التوفیق .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی نه خوشیدا

پیغه مبهری خوا ﷺ چاره سهری نه خوشه کانی به سی جور ده کرد :

- یه کهم : به ده رمانه سروشستی کان
- دووه : به ده رمانه خواوه ندیه کان
- سی یه م : به تیکه لآیه که له هه ردوکیان

نیمه ش باسی ئه و سی جور له پیتنومایه کانی پیغه مبهری خوا ﷺ ده کهین ، بۆیه به باسکردنی ده رمانه سروشستی کان ده ست پی ده کهین ، که وه سفی ده کردو به کاریده هینا بۆ نه خوشه کان ، پاشان باسی ده رمانه خواوه ندیه کان ده کهین و ، پاشانیش باسی تیکه لآیه که ده کهین .

نیمه ش به ئامازه دان ئامازه ی بۆ ده کهین ، چونکه پیغه مبهری خوا ﷺ له پاستیدا وه کو پیتنومایکاریک و ، بانگه وازکاریک بۆ خواو ، ناسیاریک بۆ خوا نیردراوه ، بۆ ئه وه ی ئه و کارانه ی که جینگه ی په زامه ندبوونی خوی تعالی به ئومه ته که ی راگه یه نیت و فره مانیان پی بکات و ، ئه و کرده وانه ش که خوی تعالی رقی لی ده بیتته وه پوون بکاته وه وه قه ده غه یان لی بکات ، هه والی پیغه مبهران و فرستاده کان و بارودوخ و په فتاریان له گه ل ئومه ته کانی خویاندا پییان

۲۳ - ئه و پیاوه ناوی (ابن سینا أبوعلی حسین) ی کوپی (عبدالله) یه و ناو نراوه به (الشیخ الرئیس) ، په کیکه له وه فیه سوفانه ی ده درینه پال نیسلام ، سالی (۴۲۸) کزچی مردوه ، بۆ زیاتر شاره زابوون به وانه کتیبی (کشف الظنون) (۱ / ۳۶) .

پاگه یه نیت ، هه والی خولقاندنی جیهان و ، سه ره تای ده ستپیکردن و گه پانه وه و (المبدأ و المعاد) چۆنیه تی به دبەختی و کامه رانیی نه فس و هۆیه کانیان بۆ پوون بکاته وه .

به لّام پزیشکیّتی جهسته : وه کو به شیک بۆ ته واوکردنی شه ریعه ته که ی هاتووه و ، مه به ستداریشه بۆ جه ماوه ری خه لک ، به جوړیک له کاتی پیویست بووندا به کارده هینریت ، به لّام نه گه ر له کاتی ته ندروستیدا توانرا دهستی لیّه لگیریت ، نه وا هیمه ت و هیژ ئاراسته ی چاره سازی دلّ و گیان و ، پاراستنی ته ندروستیان و ، لابرندی نه خوشیه کانیان ده کریت ، هه روه ها پاراستنی به رامبه ر به هۆکاره کانی خراپوونی مه به سته به پله ی یه که م ، چاککردنی جهسته به بیّ چاککردنی دلّ بیّ سووده ، خراپوونی جهسته ش له گه لّ چاککردنی دلّدا زیانی زۆر که مه و ، زیانیکی لاچوو به دوایدا سوودو قازانجی به رده وامی ته واو دیت . وبالله التوفیق .

به شی یه کهم چاره سه رکردن به دهرمانه سروشتیه کان

به شیک : سه بارت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ
له چاره سه رکردنی (تا) دا :

ثبت في الصحيحين : عن نافع ، عن ابن عمر ، أن النبي ﷺ قال : ((إِنَّمَا الْحُمَّى _ أَوْ شِدَّةُ الْحُمَّى _ مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ ، فَأَبْرِئُوهَا بِالْمَاءِ))^(۲۴)

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((له پاستیدا (تا) _ یا توندی (تا) _ له کلپ و کوی دۆزه خه وهیه ، به ئاو ساردی بکه نه وه)) .

ئهم فهرمووده به لای زۆریک له پزیشکه نه فامه کانه وه ئالۆز بوو (أَشْكَلَ) ، وایان به خه یالدا هات که دژکاره و پێک ناکه ویت له گه ل دهرمانی (تا) و چاره سه ره کهیدا ، ئیمهش به یارمه تی خوای پهروه ردگار مه به ست و فیهقی فهرمووده که پوون ده کهینه وه ، ده لێین :

فهرمايشته کانی پیغه مبهری خوا ﷺ دوو جۆره : گشتی بۆ هه موو دانشتوانی سه رزه مین و ، تاییهت به هه ندیکیا نه وه .

۲۴ _ صحيح : أخرجه مالك في موطئه (ص ۵۸۷) ، وأحمد (۲ / ۲۱) ، والبخاري (۴ / ۱۴۷) (۷ / ۱۶۷)
ومسلم (۷ / ۲۳) ، وابن ماجه (۳۴۷۲) ، كلهم من طريق نافع عن ابن عمر به .

نموونه‌ی یه‌که‌م : وه‌کو فه‌رمایشته‌کانیه‌تی به‌گشتی .

نموونه‌ی دووهم : وه‌کو فه‌رمایشتی : ((لَا تَسْتَقْبِلُوا الْقِبْلَةَ بَغَائِلٍ وَلَا بَوْلٍ ، وَلَا تَسْتَقْبِلُوهَا ، وَلَكِنْ شَرُّوْا ، أَوْ غَرِّبُوا))^(٢٥)

واته : ((بۆ میزو پیسی کردن نه پووله قیبله بکه‌ن و ، نه پشتیشی تیبکه‌ن ، به‌لکو پوو بکه‌نه پۆژه‌لات ، یا پۆژئاوا)) . لیره‌دا ئه‌م فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه بۆ خه‌لکی پۆژه‌لات و پۆژئاوایه‌و نه بۆ خه‌لکی عیراقیشه ، به‌لکو بۆ خه‌لکی مه‌دینه‌و شوینانی تری هه‌مان ئاراسته‌شه وه‌کو وه‌لاتی شام و شوینانی تر . هه‌روه‌ها فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ : ((مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ قِبْلَةٌ))^(٢٦) واته : ((نیوان پۆژه‌لات و پۆژئاوا قیبله‌یه)) .

ئه‌گه‌ر ئه‌وه زانرا ، ئینجا بۆمان پوون ده‌بیته‌وه که گوفتاره‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له فه‌رموده‌که‌ی سه‌ره‌وه‌دا تایبه‌ته به‌خه‌لکی (الحجاز) و ، ئه‌و شوینانه‌ی هه‌مان بارودۆخیان هه‌یه ، چونکه زۆریه‌ی ئه‌و (تا) یانه‌ی تووشیان ده‌بووله جۆری (تا) ی پۆژانه‌ی کاتی بوو به‌هۆی هیزی گه‌رمی هه‌تاوه‌وه ، ئه‌مه‌ش ئاوی ساردی بۆ به‌که‌لکه‌چ به‌خواردنه‌وه بیته‌یا به‌خۆشتن ، چونکه (تا) گه‌رمیه‌کی نامۆیه له‌دل به‌رده‌بی و ، له‌گه‌ل روح و خوینداو به‌پێگای خوینبه‌ره‌کاندا به‌هه‌موو جه‌سته‌دا بڵاو ده‌بیته‌وه ، تیایدا به‌گه‌رگرتن گه‌رده‌گریت به‌جۆریک زیان به‌کرده‌وه سروشتیه‌کان جه‌سته ده‌گه‌یه‌نیت .

٢٥ — صحیح : أخرجه الحميدي (٣٧٨) ، وأحمد (٥ / ٤١٦ — ٤٢١) والدارمي (٦٧١) ، والبخاري (١ / ٤٨ ، ١٠٩) ، ومسلم (١ / ١٥٤) ، وأبو داود (٩) ، وابن ماجه (٣١٨) ، والترمذي (٨) ، والنسائي (١ / ٢٢ ، ٢٣) ، وابن خزيمة (٥٧) كلهم من طريق الزهري عن عطاء بن يزيد عن أبي أيوب الأنصاري فذكره مرفوعاً .

٢٦ — صحیح : أخرجه ابن ماجه (١٠١١) ، والترمذي (٣٤٢) كلاهما عن أبي معشر عن محمد بن عمرو عن أبي سلمة عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً . وأخرجه الترمذي (٣٤٤) من طريق عثمان بن محمد الأحنسي عن سعيد المقبري عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً .

هۆیه‌کانی (تا) که ده‌گریت به دوو جۆرموه :

کاتی : هۆکاری دروستبوونی ده‌گه‌پتته‌وه بۆ ئاسان ، یا جولانه‌وه ، یا به هۆی لیدانی گهرمی هه‌تاوه‌وه ، یا به هۆی جه‌و گهرمیه‌کی له پاده‌به‌ده‌ره‌وه‌و به‌و هاوشیوانه .

نه‌خۆشی : نه‌مه‌ش سیّ جۆره ، سه‌ره‌تا له مادده‌یه‌کی یه‌که‌مه‌وه (ماده‌ اولی) ده‌ست پیّ ده‌کات و ، پاشان هه‌موو جه‌سته گهرم ده‌بیّت . بۆیه ئه‌گه‌ر سه‌ره‌تای په‌یوه‌ندی به روحه‌وه هه‌بیّت ئه‌وا به پۆژه‌تا ناو ده‌بریت ، چونکه به‌زۆری له ماوه‌ی پۆژیکدا نامینیت و ، نه‌وپه‌پی درێژی‌بوونه‌وه‌شی سیّ پۆژه ، ئه‌گه‌ر سه‌ره‌تای په‌یوه‌ندی‌شی به خه‌لقه‌کانی جه‌سته‌وه بیّت ئه‌وا به بۆگه‌نه‌تا (عفنیة) ناوده‌بریت ، ئه‌وانه‌ش چوار جۆرن : (زه‌ردای ، په‌شکاو ، به‌لغمی ، خوینی . ئه‌گه‌ر سه‌ره‌تای په‌یوه‌ندی‌شی به ئه‌ندامه په‌قه‌ به‌په‌تیه‌کانه‌وه بیّت (الأعضاء الصلبة الأصلية) ، ئه‌وا به سووکه‌تا (حُمى دِق) ناوده‌بریت ، ئه‌م جۆرانه‌ش چه‌ندین چه‌شنی تر له خۆ ده‌گریت .

پێده‌چىّ جه‌سته سوودیکى ئه‌وتۆ له (تا) وه‌رگریت که له ده‌رمان وه‌ری ناگریت ، زۆر جاریش پۆژه‌تاو بۆگه‌نه‌تا هۆکاریکی سه‌ره‌کی ده‌بن بۆ پێگه‌یانندی چه‌ندین مادده‌ی چه‌رکه به‌بىّ بوونی ئه‌وانه پێنه‌ده‌گه‌شت ، هۆکاریکی کاریگه‌ریش ده‌بن بۆ کردنه‌وه‌ی چه‌ندها کونیه‌ی داخراو (السُّد) که ئه‌و ده‌رمانانه‌ی تاییه‌تن به کردنه‌وه‌وه نه‌یانده‌توانی بیکه‌نه‌وه .

(تا) زۆریک له نه‌خۆشیه‌کان چاره‌سه‌ر ده‌کات :

به‌لام چاو هه‌وکردنی نوێ و کۆن (الرُّمْدُ الحديثُ والمتقادمُ) ، (تا) هۆکاریکی گاریگه‌ر بۆ چاکبوونه‌وه‌ی زۆربه‌ی جۆرکانی به‌شیوه‌یه‌کی سه‌رسوپمێنی خێرا ، به‌سوودیشه بۆ نه‌خۆشیه‌کانی ئیفلیجی و ، ده‌م خواربوون و ، گرژی‌بوونی زۆرخواردن و ، چه‌ندین نه‌خۆشی تر که هۆکاری دروستبوونی ده‌گه‌پتته‌وه بۆ زنده‌ ماده‌ی چه‌ر .

پزیشكانىك ئەو گوشتارەى دانەر دەسەلینن :

هەندى له پزىشكە بە پزىزەكان پىيان پاگەياندم و گووتيان : دلخۆش دەبين كاتى زۆرىك له نهخۆشهكان (تا) ی لىدیت ، وەكو چۆن بە چاكبوونهوهى نهخۆشهكه دلخۆش دەبين ، چونكه (تا) سویدیكى زیاترى پى دەگەیهنیت بە بەراوردی خواردنهوهى دەرمان ، چونكه (تا) كه زۆرىك له خەلتەو و مادده بۆگە نه زیان بەخشەكانى جەستە پێدەگەیهنیت و بەوهش نامادەى دەرچوون دەبیت ، پاشان ئەگەر پزىكهوتى دەرمانەكان بوو ئەوا دەرەدەچیت و ، بەوهش چاكبوونهوه پوودەدات .

ئەگەر ئەمە زانرا ، ئىنجا دەگەينه ئەو ئەنجامەى كه دەشى مەبەستى فەرموودەكه بەشەكانى (تا) ی كاتى بىت ، چونكه بە خۆهەلکێشان له ئاوى ساردو ، خواردنهوهى ئاوى ساردى سهۆلاو ئەو (تا) یه له شۆینهكانى جەستە لادەچیت و ، چیتر نهخۆش پىویستی بە چارەسەرى دىكه نابیت ، چونكه ئەو (تا) یه تەنها چۆنیەتیەكى گەرمەو بە پوحوە پەيوەندە ، تەنها گەياندى چۆنیەتیەكى ساردى بەسە بۆ لادانىی ، بەوهش گپى (تا) كه دادەمرکیتەوه بەبى ئەوهى واپیویست بکات مادەیهك بکړیتە دەرەوه ، یا چاوه پزىکردنى پزىگەياندى مادەیهك بۆ ئەوهى دەرچیت .

هەرۆهە دەشى مەبەستى فەرموودەكه سەراپای جۆرەكانى (تا) بىت ، چاکترینى پزىشكان (جالینوس)^(٢٧) دانى بەوهدا ناوه كه : ئاوى سارد بۆ (تا) بەسوودە ، له بەشى دەیهى كىتیبەكەیدا (حيلة البرء) دەلێت : ئەگەر پیاویكى لاوى ، چاك گۆشتى ، تەندروست له كاتى قەرچەى گەرماداو ، له كاتى (تا) ی زۆرداو ، هیچ ئاوسانىك له هەناویدا نهبیت ، له ئاوى ساردا خۆى شت ، یا مەلەى تیدا كرد ، بەدلنیاى سودى لێدەبینیت . دەلێت : ئیمەش فەرمان بەوه دەكەین بەبى وەستان .

(الرازي)^(٢٨) له كتيبە گەرەكهيدا ده‌لێت : ئەگەر هێز به‌هێزیو ، (تا) ش زۆر توند بوو ، پێگه‌ياندن ئاشكه‌رابوو ، هێچ ئاوسانێك له‌ هه‌ناودا نه‌بوو ، هێچ هه‌ناودپان یا گه‌ده‌ولیه‌كیش (فتق) نه‌بێت ، ئەوا خواردنه‌وه‌ی ئاوی سارد به‌سووده ، ئەگەر نه‌خۆش ته‌ندروست بوو ، قه‌رچه‌ی گه‌رماش بوو ، له‌ سه‌ر به‌كاره‌ینانی ئاوی ساردیش پاهاتبوو بۆ ئەندامه‌كانی ده‌ره‌وه‌ی له‌شی ، با ئیزنی بدرێت .

فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ : ((الْحُمَّى مَنْ فُتِحَ جَهَنَّمَ)) واته‌ (تا) له‌ گه‌و بلیسه‌ی دۆزه‌خ و ، بڵاوبونه‌وه‌یه‌تی ، هاوتاشی فه‌رمایشتیتی : ((شِدَّةُ الْحَرِّ مَنْ فُتِحَ جَهَنَّمَ)) واته‌ : زۆر گه‌رمی له‌ گه‌و بلیسه‌ی دۆزه‌خه‌وه‌یه ، ئەمه‌ش به‌ دوو پوو لێكده‌دریته‌وه‌ :

یه‌كه‌میان : ئەوه‌ نموونه‌و توێژاڵێكه‌ له‌ دۆزه‌خ داتاشراره‌ ، بۆ ئەوه‌ی به‌لای به‌نده‌كانی خواوه‌ به‌لگه‌یه‌ك بی‌ت له‌ سه‌ر نارچه‌تیه‌كانی ئاگرو ، په‌ندیشی لی‌ وه‌ریگرن ، پاشان خوای تعالی‌ فه‌رمانی داوه‌ له‌ جه‌سته‌ی مړۆفدا ده‌ركه‌وێت به‌ چه‌ند هۆكاریك پێویستی ده‌كات وه‌كو به‌رزى پله‌ی گه‌رماو هیت ، هه‌روه‌كو چۆن خۆشی وشادی ئاره‌زوو له‌ نیعمه‌ته‌كانی به‌هه‌شته‌و ، خوای تعالی‌ له‌م دونیایدا به‌ده‌ری خستوه‌ ، وه‌كو په‌ندو ئامۆزگاریه‌ك و ، به‌لگه‌یه‌كیش بی‌ت به‌لای به‌نده‌كانی خواوه‌ بۆ خۆشیه‌كانی به‌هه‌شت ، خوای تعالی‌ فه‌رمانی ده‌ركه‌وتنی ئەمه‌شی داوه‌ له‌ نیوان به‌نده‌كانیدا به‌ چه‌ند هۆكاریك پێویستی ده‌كات .

دووه‌م : پێده‌چى مه‌به‌ست چواندن بی‌ت ، بۆیه‌ توندی (تا) ی به‌ گه‌و بلیسه‌ی دۆزه‌خ چواندوه‌ ، وه‌ توندی گه‌رمیشی پى‌ چواندوه‌ ، بۆ ئاگادارکردنه‌وه‌ی نه‌فسی به‌نده‌كان

٢٨ _ مامۆستاو فه‌یله‌سوف (أبوبكر محمد) كۆپى (زكريا الرازي) یه ، پزیشكه‌و ، خاون چه‌ندین دانراوه ، یه‌كێك بووه‌ له‌ هه‌ره‌ زیره‌كه‌كانی زه‌مه‌نى خۆی ، كتیبى (الحاوي) به‌ سى به‌رگ له‌ بواری پزیشكیداو ، كتیبى (الأعصاب) و چه‌ندین كتیبى تریشی داناوه ، سالى (٢١١) ی كۆچی له‌ شارى (بغداد) مردوه‌ . بپوانه‌ : (سير أعلام النبلاء) (٤ / ٣٥٤) . (وكشف الظنون) (٢ / ١٢١٥) .

سه بارهت به توندی سزای ناگر ، وه توندی ئەم گەرمیەش لە گەڕ بلیتسە دۆزەخ دەچیت ،
 که ئەو هێندە گەرمیە بە سێک بەریدە که ویت ئەگەر نزیک بێتەو .

فەرماشتی پیغمبەری خوا ﷺ: ((فَأَبْرِدُهَا)) ، بە دوو پوو (ريوایة) کراو:

یەكەم : لە : (أَبْرَدَ الشَّيْءَ) هەوەرگیراو واتە : بارەكەى گۆپی بۆ ساردی ، بە
 هاوشیوەی (اسخَنَه) واتە : بارەكەى گۆپی بۆ گەرمی .

دووهم : لەم پستەیهو هەرگیراو (بَرَدَ الشَّيْءَ يَبْرُدُهُ) واتە : شتەكەى سارد کردو
 ساردی دەکا ، ئەمەش زمانیکى پاراوترو بەکارهێنراوترە ، لەم بارەشەو شاعیرێك دەلیت:

إِذَا وَجَدْتُ لَهَيْبَ الْحَبِّ فِي كَبْدِي	أَقْبَلْتُ نَحْوَ سِقَاءِ الْقَوْمِ أَبْتَرِدُ
هَبْنِي بَرْدَتْ بِبَرْدِ الْمَاءِ ظَاهِرُهُ	فَمَنْ لِنَارِهِ عَلَى الْأَحْشَاءِ تَتَقَدُّ

واتە :

ئەگەر لە جەرگەدا هەستم بە گۆی خوشەوێستی کرد

دێم بەرەو لای بیرە ئاوی قەومەكەو خۆم فێك دەكەمەو

با بە ساردی ئاوەكە پوو كە شى فێك بكەمەو

بەلام ئەو ناگرەى لە هەناومدا گۆی گرتوو كى بكوژێنیتەو

فەرماشتی پیغمبەری خوا ﷺ: ((بِالماء)) بە دوو پوو لێكراو تەو :

یەكەمیان : مەبەستى پیغمبەری خوا ﷺ هەموو ئاویكە ، ئەمەش پاسترە .

دووهم : مەبەستى ئاوی زەمزمە بوو ، لایەنگرانی ئەم بۆچۆنە ئەو فەرموودەیه دەكەن بە
 بەلگە كە پێشەوا (البخاري) لە (صحيح) هەكیدا لە (أَبِي جَمْرَةَ نَصْر) كۆپى (عمران

الضُّبَعِيُّ) وه دهگيرپتته وه دهلٲت : ((كُنْتُ أَجَالِسُ ابْنَ عَبَّاسٍ بِمَكَّةَ ، فَأَخَذَتْنِي الْحُمَّى فَقَالَ : أَبْرِدْهَا عَنْكَ بِمَاءٍ زَمَزَمَ ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : إِنْ الْحُمَّى مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ ، فَأَبْرِدْوْهَا بِالْمَاءِ ، أَوْ قَالَ : بِمَاءٍ زَمَزَمَ))^(٢٩)

واته : (أَبِي جَمْرَةَ نَصَرَ) كُورِي (عمران الضُّبَعِيُّ) دهگيرپتته وه دهلٲت : ((له مهككه له خزمه تي (ابن عباس) دا داده نيشتم ، نه وه بوو (تا) داگيرتم و نه و يش فرموي : به ناوي زمزمه نيش و گرمي سارد لابه ره ، چونكه پتغه مبهري خوا ﷺ فرموي : (تا) له گرو بليسه ي دوزه خه وه يه ، به ناو نيش و گرمي سارد بكه نه وه ، يا فرموي : به ناوي زمزمه ((. نه و كه سه ي فرموده كه دهگيرپتته وه گوماني هه بوو ، نه گينا نه گه ريه كلای بگردايه ته وه كه به ناوي زمزمه مه ، نه و ا فرمانيك ده بوو بؤ خه لكی مهككه له كاتي (تا) دا نه و ناوه به كاريپتن ، چونكه لای نه وان زوره و به ئاساني دهست دهكه وٲت ، بؤ شويناني ديكي جگه له وانيش به و ناوه ي دهست دهكه وٲت .

پاشان نه و كه سانهش كه دهلٲن مه به ستي پتغه مبهري خوا ﷺ هه موو ناويك بوو جياوازيان تيكه وت سه بارهت به وه ي ئايا ناوه كه بكرٲت به خير و صه دهقه ، يا به كاريپتريٲ ؟ به دوو بؤچوون . بؤچووني راست : ناوه كه به كاريپتريٲ ، واش گومان ده به م نه و شته ي هاني نه و كه سانه ي داوه بلٲن : مه به ست نه وه بوو ناوه كه بكرٲت به خير ، نه وه بوو كه ئالوزيه كيان بؤ دروست بوو سه بارهت به چؤنيه تي به كاريپتني ناوي سارد له بواري (تا) داو ، پوي به كاريپتنيان نه زانيوه ، نه گه رچي گوftarه كانيان پويه كي چاكي هه يه ، كاتي بؤچونيان وابووه كه پاداشت له جورى كرده وه يه ، بؤيه وه كو چؤن سه لميندراوه كه گري تينويه تي له سه ر كه سي تينو به ناوي سارد دهگوزٲنريٲته وه ، ناوهاش خواي تعالى گري (تا) له سه ر كه سي نه خوښ دهگوزٲنريٲته وه وه كو پاداشتيكي

٢٩ - صحيح : أخرجه أحمد (١ / ٢٩١) ، والبخاري (٤ / ١٤٦) ، من طريق همام قال : أخبرنا أبو حمزة

به رامبر به به خشینی ئاوه که ، ئه م شته له فیهو ئاماژه ی فه مووده که وه وه رده گیریت ،
ئه گینا مه بهستی سه ره کی به کارهینانی ئاوه که یه .

وقد ذکر أبونعیم وغیره من حدیث أنس، یرفعه : ((إذا حُمَّ أَحَدُكُمْ ، فَلْيُرَشَّ عَلَيْهِ الْمَاءُ
الْبَارِدُ ثَلَاثَ لَيَالٍ مِنَ السَّحَرِ))^(۳۰)

واته : (أنس) ده فره میت : پیغه مبه ری خوا ﷺ فره مووی : ((نه گه ر که سیکتان (تا) ی
به رزیووه ، با سیّ شه و له کاتی شه به قی به ره به یاندا ئاوی ساردی به سه ردا بکریّت)) .

وفي سنن ابن ماجه عن أبي هريرة یرفعه : ((الْحُمَّى كَبِيرٌ مِنْ كَبِيرٍ جَهَنَّمَ فَتَنُوهَا عَنْكُمْ بِالْمَاءِ
الْبَارِدِ))^(۳۱)

واته : (أبي هريرة) ده فره میت : پیغه مبه ری خوا ﷺ فره مووی : (((تا) گرو بلیسه ی
موشه ده مه یه که _ نه و ئامیره یه که ئاستگه رفووی پیّ ده کات له ئاگر _ له موشه ده مه کانی
دۆزه خ بۆیه به ئاوی سارد ناره حه تی و گهرمی له سه ر خۆتان لابه رن)) .

وفي المسند وغیره ، من حدیث الحسن ، عن سَمُرَةَ یرفعه : ((الْحُمَّى قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ ،
فَأَبْرِدُوهَا عَنْكُمْ بِالْمَاءِ الْبَارِدِ ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا حُمَّ دَعَا بِقِرْيَةٍ مِنْ مَاءٍ ، فَأَفْرَغَهَا عَلَى
رَأْسِهِ فَأَغْتَسَلَ))^(۳۲)

۳۰ _ صحیح : آورده الألبانی فی صحیح الجامع (۴۹۷) ، وانظر السلسلة الصحيحة (۱۳۱۰)

۳۱ _ صحیح : أخرجه ابن ماجه (۳۴۷۵) من طریق قتادة عن الحسن عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً ، وصححه
الألبانی فی صحیح الجامع (۳۱۸۹) ، والصحيحة (۱۸۲۲) .

۳۲ _ ليس في مسند أحمد . ورواه الطبراني في الكبير (۷ / ۲۲۷) من حديث إسماعيل بن مسلم المكي عن
الحسن عن سمرة بن جندب مرفوعاً .

واته : (سَمْرَة) ده‌فهرمیت : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی : (((تا) به‌شیکه له ناگر ، بویه به ناوی سارد گپوگه‌رمی له سه‌ر خۆتان سارد بکه‌نه‌وه ، ده‌فهرمی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌گه‌ر (تا) ی به‌رز بوایه‌ته‌وه فه‌رمانی ده‌دا کونه‌یه‌کی ناوی بۆ بیئن و ، ئینجا ده‌یکرد به سه‌ر سه‌ری خۆیدا و خۆی پی‌ده‌شت)) .

وفي السنن : من حديث أبي هريرة _ رضي الله عنه _ قال : دُكِرَتِ الْحُمَّى عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَسَبَّهَا رَجُلٌ ، فقال رسولُ الله ﷺ : ((لا تَسُبُّهَا فَإِنَّهَا تَنْفِي الذُّنُوبَ ، كما تَنْفِي النَّارُ خَبَثَ الْحَدِيدِ))^(٣٣)

واته : (أبي هريرة) _ په‌زای خوای لیبیئت _ ده‌فهرمیت : باسی (تا) کرا له خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ پیاویکیش جوینی پيدا ، نه‌وه‌بوو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی : ((جوینی پیغه‌مه‌ده چونکه تاوان پاک ده‌کاته‌وه ، وه‌کو چۆن ناگر پیسی ئاسن پاک ده‌کاته‌وه)) .

له به‌ر نه‌وه‌ی کاتی مرؤف (تا) ی لی‌دیت یه‌کسه‌ر په‌په‌وه‌ی خۆپاریزی ده‌کات له خوارده‌مه‌نیه خراپه‌کان و ، هه‌له‌ده‌ستیت به‌خواردنی خۆراک و ده‌رمانی به‌سوود ، که پۆلیکی کاریگه‌ر ده‌بینیت له پاک‌کردنه‌وه‌ی جه‌سته‌و ، کردنه‌ ده‌ره‌وه‌ی پیسیه‌ زیاده‌کانی و ، پاک‌کردنه‌وه‌ی له ماده‌ خراپه‌کانی و ، کاریکی نه‌وتوی تیده‌کات به‌هاوشیوه‌ی کاری ناگر که پیسیه‌کانی ئاسن ده‌کاته‌ ده‌ره‌وه‌و ، ئاسنه‌ پوخته‌که‌ی پاک ده‌کاته‌وه ، بویه (تا) نزیکترین شتیکه که له ناگری موشه‌ده‌مه‌ی ئاسنگه‌ر ده‌چیت که پوخته‌ی ئاسنه‌که پاک ده‌کاته‌وه ، نه‌م نه‌دازه‌یه‌یه که به‌لای پزیشکانی جه‌سته‌وه زانراوه .

٣٣ _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجة (٢٤٦٩) ، وضعفه الألباني . الطب النبوي ، بتحقيق أبي

به لām سه بارهت به وهی (تا) پۆلی هه بیته له خاوین کردنه وهی دل له پیسی و گهرداوه کانی ، کاریکه پزیشکانی دلان ده یزانن و ، به و جورده ده یبینن که پیغه مبه ره که یان ﷺ هه والی پیداون ، به لām نه گه مرۆف له چاکبوونه وهی نه خووشی دل نا ئومید بوو ، نه واهم چاره سه ره هیه سوودیکێ پی ناگه یه نیت .

(تا) سوود به دل و جهسته ده گه یه نیت ، بۆیه جوین پیدانی سته م و دژایه تی ده ربینه . جاریکیان (تا) م لیها تبوو ، گوفتاری هه ندی شاعیرم بیرکه وته وه که جوینی پی دده دن و ده لێن :

زارتْ مُكَفِّرَةُ الذُّنُوبِ وَوَدَّعَتْ
تَبَّأَ لَهَا مِنْ زَائِرٍ وَمُودَّعٍ
قَالَتْ وَقَدْ عَزَمْتُ عَلَى تَرْحَلِهَا
مَازَا تَرِيدُ ؟ فَقُلْتُ : أَنْ لَا تَرْجِعِي

واته :

سهردانی کردین لابه ری تاوان و مالتاواپی کرد
له ناوچیت چ سهردانیکارو چ مالتاواپیکاریکه
کاتی سووربوو له سه ر پۆشتن گووتی
چیت ده وی ؟ گوتم : چیت نه گه ریتته وه

گوتم _ (ابن القيم) _ تو له ناوچیت چونکه جوین به شتیک دده دی پیغه مبه ری خوا ﷺ جوین پیدانی قه دهغه کرپوه . به لām نه گه ره و شاعیره بیگوته :

زارتْ مُكَفِّرَةُ الذُّنُوبِ لِحَبِّهَا
أَهْلًا بِهَا مِنْ زَائِرٍ وَمُودَّعٍ
قَالَتْ وَقَدْ عَزَمْتُ عَلَى تَرْحَالِهَا
مَازَا تَرِيدُ ؟ فَقُلْتُ : أَنْ لَا تُقْلَعِي

واته :

سهردانی کردین لابه ری تاوان به دارزان
یاخوا به خیر بیت چ سهردانیکارو چ مالتاواپیکاریکه
کاتی سووربوو له سه ر پۆشتن گووتی
چیت ده وی ؟ گوتم : هه رگیز لانه چیت و نه نشیتته وه

شایسته تر ده بوو بۆی ، (تا) کهش له سه‌ری لاده‌چو و ده‌نیشته‌وه ، ئه‌وه‌بوو به‌ خێرا له سه‌ری منیش نیشته‌وه . له‌ فهرمووده‌یه‌ کدا که (صحیح) ی و (ضعیف) یم بۆ ده‌نه‌که‌ و تووه باسکراوه که : ((حُمَى يَوْمٍ كَفَّارَةٌ سَنَّةٌ))^(٣٤) واته : ((تا) ی پۆژیک لابه‌ری تاوانی سالتیکه)) ، ئه‌مه‌ش به‌ دوو شیوه‌ لیک ده‌دریته‌وه :

یه‌که‌ میان : (تا) ده‌چیته‌ نێو هه‌موو ئه‌ندام و جومگه‌کانی له‌شه‌وه ، که ژماره‌یان سێ سه‌د و شه‌صت جومگه‌یه ، بۆیه به‌ هه‌ر جومگه‌یه‌ک تاوانی پۆژیکى له‌ سه‌ر لاده‌بات .

دوهم : (تا) کاریگه‌ریه‌کی نه‌وتو له‌ سه‌ر جه‌سته به‌جی ده‌هیلێت که به‌ گشتی تاوه‌کو سالتیک لاناچیت ، لیژده‌دا ئه‌م فهرمووده‌یه‌ وه‌کو فهرمووده‌که‌ی تری پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ لیک دراوه‌ته‌وه که ده‌فه‌رمیت : ((مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا))^(٣٥) واته : ((هه‌رکس مه‌ی بخواته‌وه چل پۆژ هه‌یج نوێژیکى لى وه‌رناگیریت)) . چونکه شوێنه‌وارى مه‌ی له‌ ناخی به‌نده‌و ، خوێنبه‌رو ده‌مارو ، ئه‌ندامه‌کانی له‌شیدا چل پۆژ ده‌میتێته‌وه . خواش زاناتره .

٣٤ - ضعیف جداً : رواه تمام في فوائده (٢ / ١٢١) ، وابن أبي الدنيا في كتاب المرض والكفارات (١٩٥) .
والحديث ضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٢٧٩٦) : ((الْحُمَى حظ كل مؤمن من النار ، وحمل ليلة تكفر خطايا سنة مُجَرَّمَةً)) . وانظر الضعيفة (٣٥٣٢) .

٣٥ - صحيح : أخرجه الترمذي (١٨٦٢) من طريق عبدالله بن عبيد بن عمير عن أبيه عن ابن عمر فذكره مرفوعاً ، وأخرجه أحمد (٢ / ٣٥) عن عبدالله بن عبيد بن عمير عن ابن عمر فذكره ليس فيه : عن أبيه .
وأخرجه أحمد (٢ / ١٧٦) والدارمي (٢٠٩٧) ، وابن ماجه (٣٣٧٦) ، والنسائي (٨ / ٣١٤ ، ٣١٧) ، وابن خزيمة (٩٣٩) من طريق عبدالله بن الديلمي عن ابن عمرو فذكره مرفوعاً . والحديث صححه الألباني في صحيح الجامع (٢ / ٦٣) .

(أبو هريرة) _ خَوای لى پازى بَيْت _ فەرموویەتى : بەلامەوہ (تا) لە ھەموو ئەو نەخۆشیانەى تووشم دەبێت خۆشەویستەر ، چونکە دەچێتە نێو ھەموو ئەندامیکمەوہ ، ھەموو ئەندامیکیش خَوای پەرورەدگار بەشى خۆى پاداشتى دەداتى .

وقد روى الترمذي في جامعه من حديث رافع بن خديج يرفعه : ((إِذَا أَصَابَتْ أَحَدَكُمْ الْحُمَّى - وَإِنَّ الْحُمَّى قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ - فَلْيُطْفِئْهَا بِالْمَاءِ الْبَارِدِ ، وَيَسْتَقْبِلْ نَهْرًا جَارِيًا ، فَلْيَسْتَقْبِلْ جَرِيَّةَ الْمَاءِ بَعْدَ الْفَجْرِ وَقَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ ، وَلْيَقُلْ : بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ ، اشْفِ عَبْدَكَ ، وَصَدِّقْ رَسُولَكَ . وَيَنْفَعِسُ فِيهِ ثَلَاثَ غَمَسَاتٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ، فَإِنْ بَرِيَ ، وَإِلَّا فَعِي خَمْسٍ ، فَإِنْ لَمْ يَبْرِأْ فِي خَمْسٍ ، فَسَبْعَ ، فَإِنْ لَمْ يَبْرِأْ فِي سَبْعٍ فَتِسْعَ ، فَإِنَّهَا لَا تَكَادُ تُجَاوِزُ تِسْعًا بِإِذْنِ اللَّهِ))^(٣٦)

واتە : پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووی : ((ھەركات كە سێكتان (تا) ی لیھات _ كە (تا) ش بەشیکە لە ئاگر _ با بە ناوی سارد بیکورژنیتەوہ ، پوو بکات لە پروباریکى لەبەر پۆیشتو ، دواى بەرەبەیان و پێش خۆرەلأھاتن پوو لە ئاراستەى پۆشتنى ئاوہە بکات و ، با بلیت : بە ناوی خوا ، پەرورەدگار ، بەندەكەت چاك بکەرەوہ ، پێغەمبەرەكەت بە راست دابنى و ، ئینجا سى پۆژ بە سى جار خۆھەلگیشان خۆى لە ئاوہە ھەلگیشیت ، ئەوا چاك دەبیتەوہ ، ئەگەر چاك نەبۆوہ با پێنج پۆژ ئەوہ دووبارە بکاتەوہ ، ئەگەر چاك نەبۆوہ ئەوا بە ھوت ، ئەگەر بە ھوت چاك نەبۆوہ ئەوا بە ئیزنى خَوای تعالى لە تو تێپەر نابیت)) .

دەلیم _ (ابن القيم) _ ئەمە لە پۆژانى ھاوین و لە وەلآتە گەرمەکاندا بە سوود دەبێت بە پێى ئەو مەرجانەى كە پێشتر ئاماژمان پێدا ، لەو كاتەدا ئاو لە ساردترین باریدایە چونکە لە

٣٦ _ ضعیف : أخرجه أحمد (٥ / ٢٨١) ، والترمذي (٢٠٨٤) كلاهما من طريق روح بن عبادة قال : حدثنا مرزوق أبو عبدالله الشامي ، قال : حدثنا سعيد _ رجل من أهل الشام _ كما في رواية أحمد قال : أخبرنا ثوبان عن النبي _ صلى الله عليه وسلم _ فذكر الحديث . ولم أجده من طريق رافع بن خديج ولعله وهم من المصنف ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٣٧٥) ، وانظر الضعيفة (٢٣٣٩) .

تیشکی هه تاوه به دووره ، هه روه ها له و کاته دا هه موو هیزه کان بۆ مرۆف فه راهام بووه ، بۆ نموونه سوود له نووستن و ، کپی و ، فیتکی هه واکه وهر دگریت و ، به وهش به هیزی هه موو نه و هیزانه ی بۆ کۆده بیته وه ، له گه ل به هیزی دهرمانه کهش ، که بریتیه له ئاوه سارده که و ، کاریگه ریه کی نه و تو ده خه نه سه ر (تا) کاتیه که ، یا (تا) بچرچره پوخته که ، مه به ستم به پووخت نه ویه که هیچ ئاوسانیکی نه دامه کانی له شی له گه لدا نه بیته و ، هیچ نیشانه یه کی خراپ و مادده یه کی بۆگه نیش له جه سته دا نه بیته ، له و کاته دا هه موو نه و هوکارانه ده بن به هوی کپیوونه وه و نیشته وه ی (تا) که ، به تایبته نه گه ر له یه کێک له و پۆزانه دا بیته که له فرموده که دا هاتوو ، چونکه نه و پۆزانه به زۆری (تا) هکه ی تیدا توند ده بیته وه ، به تایبته له و وه لاتانه دا که ئاماژه ی پیدرا ، له بهر شلی و نه رمی خه لته ی دانیشته وانه کانیا و ، خیرا کاردانه وه ی چاکیان به رامبه ر به دهرمانه به سووده که .

به شیک : سه بارهت به رییازی پیغه مبه ری خوا ﷺ

له چاره سه رکردنی سکچوندا :

چاره سه رکردنی به هه تگۆین :

في الصحيحين : من حديث أبي المتوكل ، عن أبي سعيد الخدري ، ((أن رجلاً أتى النبي ﷺ ، فقال : إن أخي يشتكى بطنه _ وفي رواية : استطلق بطنه _ فقال : اسقه عسلاً ، فذهب ثم رجع ، فقال : قد سقيته ، فلم يُغنِ عنه شيئاً ، وفي لفظ : فلم يزدّه إلا استطلاقاً ، مرتين أو ثلاثاً ، كل ذلك يقول له : اسقه عسلاً . فقال له في الثالثة أو الرابعة : صدق الله ، وكذب بطن أخيك)) (٢٧)

٢٧ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ١٩ ، ٩٢) ، وعبد بن حميد (٩٣٨) ، والبخاري (٧ / ١٥٩ ، ١٦٥) ، ومسلم (٧ / ٢٦) ، والترمذي (٢٠٨٢) ، كلهم من طريق قتادة عن أبي المتوكل عن أبي سعيد الخدري فذكر الحديث .

واته : (أبي سعيد الخدري) _ خوای لى پازى بىت _ دهفهرمىت : ((پياويك هاته خزمهتى پىغهمبهرى خوا ﷺ و ، گووتى : براكهه هاوار له سكى دهكات _ له (ريوايه) تىكدا : سكى دهچىت _ نهویش فهرموى : ههنگوینى بدهرى ، پياوهكهش پۆشت و پاشان كهپاوهوه ، گووتى : ههنگوینم پىدا ، ههچ سوودىكى بۆ نهبوو ، له بىژهيهكدا : تهها سكهونهكهى زياد كرد ، دووجار يا سى جار ، له ههموو جارىكىشدا پىغهمبهرى خوا ﷺ پىتى دهفهرموو : ههنگوینى بدهرى . بهلام بۆ سى يهه جار يا بۆ چوارهه جار پىتى فهرموو : خوای پهروهردگار راست دهفهرمىت و ، سكى براكهه درۆ دهكات)) .

وفي صحيح مسلم في لفظ له : ((إِنَّ أَخِي عَرَبَ بَطْنُهُ))

واته : واته ههرسكردى خۆراكى خراپ بووهو ، كهدهى نهخۆش كهوتوه .

سوودمکانى ههنگوین :

ههنگوین سوودو كهلكى يهكجار كهورهى تىدايه دهتوانين بهمانهى خوارهوه پوونى بكهينهوه :

1. ههنگوین پاكهروهوى نهو پىسيانهيه كه له خوینبهروكهدهو هيتريشدا كۆبۆتهوه .
2. ههلهوشين و شىكهروهوى بۆخ و شىدارهكانه (رطوبات) به خواردن و چهوركردن .
3. بهسووده بۆ كهسه به تههههكان و كهسانى بهلقهمدار .
4. به سووده بۆ نهو كهسانهى ميزاجيان شىدارو سارده .
5. ههنگوین ژىتهره نهركاره بۆ سروشتى مړۆڤ .
6. هىزى نهو دايكانه دهپارىزىت كه شىر به مندالهكانيان دهدهن زياتر له دوو سال و شيرهكهشيان زياد دهكات (المعاجين) .
7. لابهرى چۆنيهتیهكانى دههمانه بۆن ناخۆشهكانه .

۸. سنگ و جگر پاك دهكاتهوه .
۹. میزهیتهره . گونجاوه بۆ ئه و كۆكانه ی له به لغمه وه پووده دات . ئه گهر تێكه له به پۆنی گول بکریت و به گهرمی بخوریته وه ، ئه و بۆ گه زتنی جپوجانه وه رو ، خواردنه وه ی ئه فیون به سووده . گونجاوه بۆ ئه و كۆكانه ی له به لغمه وه پووده دات .
۱۰. ئه گهر تێكه له به ئاو بکریت و بخوریته وه بۆ گه زتنی سه گی هار به سووده ، هه روه ها بۆ خواردنی جۆری دۆمه لانی بکوژ به سووده .
۱۱. ئه گهر گوشتی نه رم و تازه وه هه روه ها کالیا رو خه یا رو کوله که و با یجان له نۆی هه تگۆیندا هه لگری ت بۆ ماوه ی شه ش مانگ ده پیاریزیت .
۱۲. ته رمی مردوان ده پیاریزیت .
۱۳. بۆیه پیی گووتراره پیاریزه ری ئاسووده ی بی ترس .
۱۴. ئه گهر جه سته و پرچی ئه سپیونی پی چه وه ر بکریت ، ئه و ئه سپی و پشك و کرپشکه که ی ده کوژیت ، پرچ دریز ده کات و ، جوانی ده کات و ، نه رمی ده کات .
۱۵. ئه گهر چاوی پی بریژیت ، تاریکی چا و لاده بات .
۱۶. ئه گهر ددانه کانی پی پاك بکه یته وه سپیان ده کاته وه و ساف و لوسیان ده کات و ، ته ندروستیان ده پیاریزیت و ، پوکیش ده پیاریزیت .
۱۷. ده می خوینبه ره کان ده کاته وه .
۱۸. خوینی بیئوژی ئافره تان زیاد ده کات .
۱۹. لسته نه وه ی پیش نان خواردنی به یانی به لغم نه هیلیت و ، ریشووه کانی نۆی گه ده ده شواته وه ، پاشما وه کانی ده کاته ده ره وه ، گهرمی ده کات به گهرمی که یام ناوه ندو ، کونیه داخرا وه کانی ده کاته وه ، هه مان کاریش بۆ جگه رو گورچیه و میز لدان ئه نجام ده دات و ، که مترین زیانیش به کونیه داخرا وه کانی جگه رو سپل ده گه یه نیت به به راوردی هه موو شیرینه کانی دیکه .

له گەڵ هەموو ئەمانەشدا جێی متمانەیهو ، زیانی زۆرکەمه ، بەلام بە شیۆهیهکی کاتی زیان بهو کەسانە دەگەیهنێت کە زردوویان هەیه (للصفراويين) ، بەلام دەتوانرێت تێکەڵ بە سرکهو شتی تری لهو جووره بکریت و ، ئیتر سوودیکی زۆری بۆ دەبێت .

بۆیه هەتگۆین خواردنیکه له گەڵ خواردنهکاندا ، دەرمانیکه له گەڵ دەرمانهکاندا ، خواردنهوهیهکه له گەڵ خواردنهوهکاندا ، شیرینه له گەڵ حەلواو شیرینیەکاندا ، چهورکارێکه له گەڵ چهورکارهکاندا ، دڵخۆشکاریکه له گەڵ دڵخۆشکارهکاندا ، هیچ شتیکیان بۆ بهدینههێنراوه لهو چاکتر بێت ، یا لهو بچێت ، یا نزیک بهو بێت ، کەسانی دیرینیش پشتیان به هیچ شتیک نهدهست تهنها به هەتگۆین نهبێت . زۆربهی کتێبه دیرنهکان به هیچ جوړیک باسی شهکری تێدا نی یه ، نهشیان دهناسی ، بهلکو شتیکی نوێ یه ، وه پیغهمبهری خوا ﷺ هەموو بهیانیهک پیش نان خواردن لێی دهخواردوه ، ئەوهش نهینییهکی سهرسورمیی تێدایه سهبارهت به پاراستنی تهنروستی که جگه له کهسه زرنکه بهپێزهکان پهی پی نابهن و ، به پشتیوانی خوای تعالی له کاتی باسکردنی پێیازی پیغهمبهری خوا ﷺ له بواری پاراستنی تهنروستیدا به یادی دههینینهوه .

وفي سنن ابن ماجه مرفوعاً من حديث أبي هريرة : ((مَنْ لَعِقَ الْعَسَلَ ثَلَاثَ غَدَاوَاتٍ كُلَّ شَهْرٍ ، لَمْ يُصِبْهُ عَظِيمٌ مِّنَ الْبَلَاءِ))^(٢٨)

واته : له (أبي هريرة) هوه _ خوای لی پازی بێت _ دهفرمیت : پیغهمبهری خوا ﷺ فرمووی : ((ههركه سێك سی بهیانان له ههموو مانگیكدا ههتگۆین بلیسیتهوه ، ئەوا توشی هیچ بهلایهکی گهوره نابێت)) .

٢٨ _ ضعيف : أخرجه ابن ماجه (٣٤٥٠) من طريق عبد الحميد بن سالم عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً . وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٥٨٣١) وانظر الضعيفة (٧٦٢) .

وفي أثر آخر : ((عَلَيْكُمْ بِالشِّفَاءَيْنِ الْعَسَلِ وَالْقُرْآنِ))^(٣٩) واته : پێغه‌مبەری خوا ﷺ فرمویەتی : ((هەردوو چاره‌سەرەکه بەکار بێنن که هەتگۆین و قورئانە)) .

لێردا پێغه‌مبەری خوا ﷺ هەستاوه بە کۆکردنەوهی نێوان پزیشکێتی مرفۆفی و پزیشکێتی خواپی ، لە نێوان پزیشکێتی جەستە و ، پزیشکێتی پوچ ، لە نێوان دەرمانی زەمینی و دەرمانی ئاسمانی .

ئەگەر ئەمە زانرا ، ئینجا بۆمان پوونده‌بێتەوه که ئەو کەسە پێغه‌مبەری خوا ﷺ وەسفی هەتگۆینەکەی بۆ کرد ، سەچۆنەکەی لە ئەنجامی زۆر خواردنیکەوه بوو که هەموو گەدە پێ کەردبوو ، ئەویش وەسفی هەتگۆینی بۆ کرد بۆ پال پێوه‌نانی ئەو زیادەیی کۆبویۆوه لە لاکانی گەدەو پێخۆڵەکانیدا ، چونکه هەتگۆین پاکەرەوه‌یەو ، پۆلیکی گاریگەریش دەبینیت لە پال پێوه‌نانی زێدە خۆراکەکاندا ، گەدە ئەو کەسەش توشی چەند خەلتە‌یەکی لینج بوو ، نەیدە‌هێلا خواردە‌مەنی لە سەر جێگە‌ی بۆ بەر زۆر لینجە‌کەی ، چونکه گەدە پێشوی هەیه وەکو قەدیفە ، بۆیه ئەگەر ئەو پێشوانە خەلتە‌ی زۆر لینجی لە سەر کۆبێتەوه ، خراپی دەکات و خۆراکە‌کش بۆگەن دەکات ، بۆیه دەرمانە‌کەی بریتیه لەو دەرمانانە‌ی که تێکە‌لاوه لینجە‌کەی لە سەر لادەبات ، هەتگۆینیش چاکترین پاکەرەوه‌و لابەرە ، که چاکترین دەرمان بووه ئەم نە‌خۆشیە‌ی پێ چاره‌سەر کراییت ، بە‌تایبەت ئەگەر تێکە‌ل بە‌ ئاوی گەرم کرا .

سوودی دوبارە‌کردنە‌وه‌ی پێدانی هەتگۆین بە‌نە‌خۆش :

لە چەند جار دوبارە‌کردنە‌وه‌ی پێدانی هەتگۆیندا مانایە‌کی پزیشکی سەر‌سوپمێنی تێدا‌یه ، بریتیه لە‌وه‌ی که دەرمانە‌که پێ‌یوستە ب‌پو ، ئەندازە‌یە‌کی هە‌بێت بە‌ گۆ‌یرە‌ی باری

٣٩ - ضعيف : أخرجه ابن ماجة (٣٤٥٢) من طريق أبي إسحاق عن أبي الأحوص عن ابن مسعود فذكره

مرفوعاً وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٣٧٦٥) وانظر الضعيفة (١٥١٤) .

نه خۆشیه که ، نه گهر بپی دهرمانه که له نه خۆشیه که که متر بوو ، نه وا به یه کجاری لاینبات ، نه گهر بپی دهرمانه که له نه خۆشیه که که زیاتر بوو ، نه وا کاریگه ری خراپی ده بیئت و هیز لاواز ده کات و ، زیانی تریش دروست ده کات ، بۆیه کاتی پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمانیدا ههنگوینی بداتی ، بریکی پیدا به شی به رتگاریبونه وهی نه خۆشیه که ی نه کردو ، نه گه شته ئاستی مه به ست ، کاتی پیاوه که پیغه مبه ری خوا ﷺ ناگادار کرده وه ، تیگه شته نه و بره ی پیی داوه نه گه شتۆته ئاستی پیویست ، کاتی پیاوه که چه ند جارێک هاته وه خزمه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ ، جه ختی دووباره پیدانی ههنگوینه که ی پی ده کرد بۆ نه وه ی بگات به و نه ندازه یه ی توانای به رهنگاریبونه وهی نه خۆشیه که ی ده بیئت ، نه وه بوو کاتی خواردنه وهی ههنگوینه که دووباره بۆوه به گوێره ی ماده و جۆری نه خۆشیه که ، به ئیزنی خوا ی تعالی ، چاک بۆوه ، بۆیه گرنگیدان به : بپرو نه ندازه ی دهرمان ، چۆنیه تیه کانیان ، نه ندازه ی هیزی نه خۆش ، نه خۆشیه که ، له گرنگترین یاساکانی پزشکیته .

فرمایشتی پیغه مبه ری خوا ﷺ : ((صَدَقَ اللَّهُ وَكَذَّبَ بَطْنُ أُخَيْكَ)) ئاماژه یه کی تیدایه بۆ جیگه ریبوونی سودو که لکی دهرمانه که ، مانه وهی نه خۆشیه که که ناگه پێته وه بۆ خراپی و کورت هیئانی خودی دهرمانه که ، به لکو ده گه پێته وه بۆ درۆزنی سک و ، زۆری ماده بۆگه نه کان تیایدا ، بۆیه فرمانیدا چه ند جارێک دهرمانه که ی بۆ دووباره بکاته وه له بهر زۆری نه و ماده نه ی له گه دهیدا بوو .

پزشکیتی پیغه مبه ری خوا ﷺ وهکو پزشکیتی پزشکیانی ترنی یه ، چونکه پزشکیتی پیغه مبه ری خوا ﷺ بێگومانه ، کۆتای پێهێنهره ، له لایه ن خواوه یه ، له سروشی خواوه یه ، له نورو پوناکی پیغه مبه رایه تی و ، عه قلیکی ته واوه وه رگه راوه ، به لام پزشکیتی که سانی تر زۆریه ی گومان و ، سووسه بردن و ، تاقیکردنه وه یه ، لیڤه دا نکۆلی له وه ناکریت که زۆریک له نه خۆشه کان سودو که لک له پزشکیتی پیغه مبه رایه تی وه رناگرن ، چونکه له راستیدا نه و که سانه سودی لیوه ردگرن که قبولی ده که ن و ، بپوایان وایه که نه گه ر به کاری به یین

نه خۆشیه که یان چاک ده کاته وه ، قبوڵیشی ده که ن به و په ڕی باوه ڕو ئیمان و ملکه چیه وه ،
 نه و قورئانه ی که نه خۆشیه کان له سئگدا چاک ده کاته وه ، نه گهر به و باوه ڕه وه و نه گهریت
 هه رگیز سئگه کان له نه خۆشیه کان چاک ناکاته وه ، به لکو بۆ دوو ڕه وه کان تاوانی زیاتر ده خاته
 سه ر تاوانیان و ، نه خۆشی زیاتر ده خاته سه ر نه خۆشیه کانیان ، لێره دا پزیشکیتی ئاسایی
 پزیشکانی جه سه ته هه رگیز ناگات به ئاستی پزیشکیتی پێغه مبه رایه تی ، چونکه پزیشکیتی
 پێغه مبه رایه تی ته نها گونجای لاشه چاک و ساغه کانه ، هه روه ها چاکبوونه به قورئان ته نها
 گونجای ڕوچه چاک و ساغه کانه و ، گونجای دله زیندووه کانه به خۆشه ویستی خواو
 پێغه مبه ره که ی ، بۆیه ڕه وه رگیزانی خه لک له پزیشکیتی پێغه مبه ره وه کو نه وه یه ڕووی
 خۆیان له چاکبوونه وه به قورئان وه رگیزین ، که بێ گومان چاکترین چاره سه ری به سووده ،
 نه وه ش ناگه ڕیته وه بۆ خراپبوون و کورت هینانی ده رمانه که ، به لکو ده گه ڕیته وه بۆ به دی
 سه روشتی مړۆف و ، بۆگه نی جیگه و ، قبوڵنه بوونی ۰ والله الموفق ۰

به شیک سه باره ت به وه که هه نگوین شیفا به خشه به خه لک :

جه ماوه ری خه لک به دوو بۆچوون جیاوازیان تیکه وت سه باره ت به گوفتاری خوای تعالی ﴿يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾ [النحل : ٦٩] واته : ﴿يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا﴾ له سکى نه و (هه تگانه وه) دیته ده ر ﴿شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ﴾ خواردنه وه یه ک که
 په تگه کانی جیاوازه ﴿فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾ که شیفا ی تیدا یه بۆ خه لکی^(٤٠) ، به وه ی ئایا
 ڕاناو له ووشه ی (فيه) دا ده گه ڕیته وه بۆ ووشه ی (الشراب) ، یا ده گه ڕیته وه بۆ ووشه ی
 (القرآن) ؟ ڕاست : ده گه ڕیته وه بۆ ووشه ی (الشراب) ، نه مه ش بۆچوونی (ابن مسعود) و
 (ابن عباس) و (الحسن) و (قتاده) و ، زۆرینه یه ، چونکه نه مه باسکراوه و ، مه به ستی
 ئایه ته که ش نه وه یه که چاکبوونه وه له ووشه ی (الشراب) دا یه که مه به ستی هه تگویته که یه ،

به لām له ئایه ته که دا باسی قورئان نه کراوه ، فهرمووده (صحیح) هکه ی سه ره وهش که پیغه مبهری خوا ﷺ تیايدا ده فره میت : ((صَدَقَ اللَّهُ)) ناشکه رایه که مه بهستی مه تگۆینه که یه . والله تعالى أعلم .

به شیک : سه بارهت به رییازی پیغه مبهری خوا ﷺ له نه خوشی چاوه قوله داو (الطاعون) ، چاره سه رکردنی و چونییه تی خۆپاراستن له مه نه خوشیه :

في الصحيحين عن عامر بن سعد بن أبي وقاص ، عن أبيه ، أنه سَمِعَهُ يَسْأَلُ أَسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ : مَاذَا سَمِعْتَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي الطَّاعُونِ ؟ فَقَالَ أَسَامَةُ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((الطَّاعُونَ رَجَزٌ أُرْسِلَ عَلَى طَائِفَةٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ ، وَ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ ، فَإِذَا سَمِعْتُمْ بِهِ بِأَرْضٍ فَلَا تَدْخُلُوا عَلَيْهِ ، وَإِذَا وَقَعَ بِأَرْضٍ وَأَنْتُمْ بِهَا فَلَا تَخْرُجُوا فِرَارًا مِنْهُ))^(٤١) .

واته له (عامر) ی کوپی (سعد) ی کوپی (أبي وقاص) هوه ، که کوپیستی بابی بوو له (أسامة) ی کوپی (زيد) ی ده پرسی : سه بارهت به نه خوشی چاوه قوله چیت له پیغه مبهری خواوه ﷺ بیستوو ؟ (أسامة) ش فره مووی : پیغه مبهری خوا ﷺ فره مووی : ((نه خوشی چاوه قوله سزایه که نیردرا بۆ کۆمه لیک له (بني إسرائيل) و ، نه وانه ی پیشی ئیوه ، بۆیه هه رکات گویدی بڵاوبوونه وهی بوون له زهویه کدا پوویداوه ، مه چنه نهو جیکه یه ، نه گه ره زهویه کیشدا پوویداو ئیوه ی تیا بوو نهوا لهو زهویه ده ره مچن وهکو هه لهاتنیک له نه خوشیه که)) .

٤١ _ صحیح : أخرجه مالك في موطئه (٥٥٨) ، والحميدي (٥٤٤) ، وأحمد (٥ / ٢٠٠ ، ٢٠٢ ، ٢٠٧ ، ٢٠٨) ، البخاري (٤ / ٢١٢) ، ومسلم (٧ / ٢٦ ، ٢٧) ، والترمذي (١٠٦٥) ، كلهم من طريق عامر بن سعد عن أبيه فنذكره .

وفي الصحيحين أيضا : عن حَفْصَةَ بنتِ سِيرِينَ ، قالت : قال أنسُ بن مالكٍ : قال رسول الله ﷺ : ((الطَّاعُونَ شُهَادَةٌ لِّكُلِّ مُسْلِمٍ))^(٤٢)

واته : (أنس) ی کوپی (مالک) _ خَوای لی پازی بیّت _ ده‌فه‌رمیّت : پیغه‌مبه‌ری خوا
ﷺ فه‌رموی : ((نه‌خۆشی چاوه‌قوله شه‌هیدیه بۆ هه‌موو موسڵمانێک)) .

تاعون چی یه ؟

نه‌خۆشی چاوه‌قوله (الطاعون) له پووی زمانه‌وه : جوړیکه له په‌تا ، خاونی کتییی (الصحاح) نه‌م‌ی فه‌رمووه . به‌لای پزیشکانیشه‌وه : ئاوسانیکی پیسی بکوژه له گه‌لیدا گرپکی توندی ژۆر به ئیش ده‌رده‌چیت که له ئه‌ندازه به‌ده‌ر ده‌بیّت ، به زۆری ده‌ورو به‌ریشی ره‌ش یا سه‌وز ، یا تاریک و دیز ده‌بیّت ، له ئه‌نجامیشدا به خیرایی بۆ برین و زام و کیم ده‌گوړیّت ، به زۆریش ، له سیّ جیگه‌دا ده‌رده‌که‌ویت : بن هه‌نگل ، پشته‌وه‌ی گوێ ، سه‌ره‌وه‌ی لووت (الأرنبه) ، وله گوشته نه‌رم و شله‌کاندا .

وَفِي أَثَرِ عَنْ عَائِشَةَ : أَنَّهَا قَالَتْ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : الطَّعْنُ قَدْ عَرَفْنَاهُ ، فَمَا الطَّاعُونُ ؟ ((قَالَ غَدَّةٌ كَغَدَّةِ الْبَعِيرِ يَخْرُجُ فِي الْمَرَأَقِ وَالْإِبْطِ))^(٤٣)

واته : خاتوو (عائشة) _ خَوای لی پازی بیّت _ له پیغه‌مبه‌ری خَوای ﷺ پرسى : ده‌زانین (الطعن) واته : لیدان و پیاچه‌قان چی یه ، ئه‌ی (الطاعون) چی یه ؟ ئه‌ویش فه‌رموی : ((لوویه‌که به هاوشیوه‌ی لووی ووشتر له شوینانی ورگ و سک و بن هه‌نگلدا ده‌رده‌چیت)) .

٤٢ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ١٥٠ ، ٢٢٠ ، ٢٢٣ ، ٢٥٨ ، ٢٦٥) ، والبخاري (٤ / ٥٩) ، ومسلم (٦ /

٥٢) كلهم من طريق عاصم بن سليمان الأحول عن حفصة بنت سيرين عن أنس فذكره مرفوعاً .

٤٣ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ١٣٣ ، ١٤٥ ، ٢٥٥) عن عائشة فذكرته .

پزیشكان ده‌لٲین : ئەگەر دوماڵ لە گووشتە نەرم و شلەكان و ، بن هەنگل و شوینە پیچ و پەنای جەستەو ، پشته‌وهی گوێ و سەر‌وهی لووت (الأرنبه) دەرچوو ، لە پەگەزێکی بۆگە‌نیش بوو ، بە چاوه‌قوله ناو دەر‌بێت ، هۆکارە‌کە‌شی دە‌گەر‌پٲتە‌وه بۆ خوینیکی پیس مه‌یلی گە‌نین و خراپ‌بوون دە‌کات و ، دە‌گەر‌پٲت بۆ ناوه‌پۆکیکی ژە‌هرین بە‌ جۆرێک ئە‌و ئە‌ندامە‌ی لە‌ش بۆگە‌ن و خراپ دە‌کات و گەر‌پنکاری دە‌هێنێت بە‌ سەر ئە‌ندامە‌کانی دە‌ورووبە‌ریشیدا ، پە‌نگە‌ خوین و کیمیشی لی ب‌تکێت و ، چۆ‌نیە‌تیە‌کی خراپیش بۆ دل بە‌ر‌بێت و ، رشانە‌وه‌و دلە‌ کوتی و بورانە‌وه‌ بۆ نه‌خۆش دروست بکات ، ئە‌گە‌چی ناوی تاعون گشتی یە‌ بۆ هە‌موو ئاوسانی‌ک کە‌ چۆ‌نیە‌تیە‌کی خراپ بۆ دل بن‌بێرێت و دەرە‌نجام بگاتە‌ ئاستی کوشتن ، بە‌لام لە‌ بن‌چینه‌دا تایبە‌ت‌کراوه‌ بە‌و گۆشتە‌ لووه‌ی لە‌ جە‌ستە‌دا دێ‌تە‌دەر ، چونکە‌ ئە‌وه‌‌نده خراپە‌ هیچ ئە‌ندامێکی لە‌ش قبولی ناکات تە‌نها ئە‌و شوینانە‌ نە‌بێت کە‌ زۆر لاوازه‌ بە‌ سروشت ، لە‌ هە‌مووشیان خراپ‌تر ئە‌و جۆرانە‌یە‌ کە‌ لە‌ بن هە‌نگل و پشته‌وه‌ی گویدا دێ‌تە‌دەر لە‌ بە‌ر زۆر نزیکیان لە‌ ئە‌ندامە‌ گرنگە‌کانە‌وه‌ کە‌ سەرە‌ ، لە‌ هە‌مووشیان بۆ‌وه‌ی تر جۆره‌ سورە‌کانە‌ ، پاشان زەرە‌دە‌کانە‌ ، بە‌لام جۆره‌ پە‌شە‌کان هیچ کە‌س لی پزگاری نابێت .

لە‌ بە‌ر ئە‌وه‌ی تاعون لە‌ کاتی پە‌تادا زۆر دە‌بێت ، لە‌وه‌‌لاتانە‌دا کە‌ دەر‌داویە‌و نه‌خۆشی زۆره‌ ، بۆیه‌ ناوی بە‌ پە‌تا ب‌لاویۆتە‌وه‌ وه‌کو ئە‌وه‌ی (الخلیل) دە‌فەر‌مێت : پە‌تا : واتە‌ تاعون . گوتراوی‌شه‌ : هە‌موو نه‌خۆشیە‌کە‌ ب‌لاویۆتە‌وه‌ هە‌موو خە‌لک تووشی بن .

بە‌لام بۆ سە‌لماندن دە‌لٲین لە‌ نێوان پە‌تاو تاعوندا گشتی و تایبە‌ت هە‌یه‌ ، بۆیه‌ هە‌موو تاعونێک پە‌تایە‌ ، بە‌لام هە‌موو پە‌تایە‌ک تاعون نی‌ یە‌ ، هە‌روه‌ها نه‌خۆشیە‌ گشتی یە‌کان لە‌ تاعون گشتی ترە‌ ، چونکە‌ تاعون تە‌نها یە‌کێکە‌ لە‌ نه‌خۆشیە‌ گشتی یە‌کان ، تاعونیش بریتیە‌ لە‌ دوماڵ و برین و زام و ئاوسانی‌ک لە‌و شوینانە‌دا دێ‌تە‌دەر کە‌ باسکران .

شوینه‌وارمکانی تاعون :

دهلیم _ (ابن القيم) _ ئەم برین و زام و ، ئاوسان و ، دومه‌لانه ، شوینه‌واری تاعون و خودی تاعون نین ، به‌لام له بهر ئه‌وه‌ی پزیشکان ته‌نها شوینه‌واره پووکه‌شه‌که‌ی ده‌زانن ، بۆیه ئه‌وانه‌ی سه‌ره‌وه‌یان کردووه به خودی تاعون .

که‌چی ناوی تاعون بۆ سۆشت به‌کار دیت :

یه‌که‌میان : ئه‌و شوینه‌واره ده‌رکه‌وتووانه‌ی له پووکه‌شدا دیارن و پزیشکان باسیان کردووه .

دووم : ئه‌و مردنه‌ی به هۆی ئه‌وه‌وه پوو ده‌دات ، ئه‌مه‌ش مه‌به‌سته به‌وه‌رمووده (صحیح)ه‌ی که پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمیت : ((الطاعونُ شَهادَةٌ لِّكُلِّ مُسْلِمٍ)) واته : ((تاعون شهیدیه بۆ هه‌موو موسلمانێک)) .

سۆیه‌م : ئه‌و هۆیه‌ی که له پێناویدا ئه‌م نه‌خۆشیه نێردراوه ، له‌وه‌رمووده (صحیح)ه‌که‌دا هۆی ناردنی هاتووه کاتێ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمیت : ((بَقِيَّةُ رِجْزٍ أُرْسِلَ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ))^(٤٤) واته : ((پاشماوه‌ی سزایه‌که نێردراوه بۆ (بني إسرائيل))) وورد فیه : ((أَنَّهُ وَخَزُ الْجَنِّ))^(٤٥) واته : ((تێوه‌ژهنینی جنه)) ، وجاء : ((أَنَّهُ دَعَا نَبِيَّ))^(٤٦) واته : ((نزالیکردنی پێغه‌مبه‌ریکه)) .

٤٤ _ تقدم تخريجه .

٤٥ _ صحيح : رواه أحمد (٤ / ٣٩٥) ورواه الطبراني في المعجم الصغير (١ / ٩٥) بلفظ ((وخز أعدائكم من الجن)) عن أبي موسى ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٣٩٥١) ، وانظر الضعيفة (١٨٦) ، والإرواء (١٦٣٧) ، (١٦٣٨) . وفي صحيح الجامع (٣٩٤٦) وحسنه الألباني : ((الطاعون شهادة لأمتي ، وخز أعدائكم من الجن ...)) ، وانظر الصحيحة (١٩٢٨) .

پوونكردنه وهی كارتیكردنه كانی جن له نه خوشی تعاونداو _ چۆنیه تی لادانی

هیچ شتیك به لای پزیشكانه وه نی یه بۆ ئه وهی بتوانن هۆكاره كانی دروستبوونی نه خوشیه كه لابه رن ، یا توانای دهستنیشان كردنی هۆی سه ره کی نه خوشیه كه یان هه بیته ، پیغه مبه رانیش هه والی كاره نادیاره كه نمان ده ده نی ، هه چیشیان به دهسته وه نی یه نكۆلی له وه بكات كه ئه وه نه خوشیانه به هۆی كاری پوچه خراپه كانه وه نه بیته ، چونكه گاریگه ری پوچه خراپه كان له سروشت و ، نه خوشیه كان و ، فه وتاندنی مرۆف شتیكه هه چ كه س ناتوانی نكۆلی لیبكات ، به ده ر له كه سانی نه فام به پوچه خراپه كان و كاریگه ریه كانی و ، كاردانه وهی جهسته و خوو سروشتی مرۆف به رامبه ر به و گاریگه ریه یانه ، پیده چۆی خوای په روه ردا گار پینگه به م پوچه خراپانه بدات هه ندۆ ته صه روف به جهسته ی مرۆفه وه بكه ن له كاتی پوودانی په تاو ، خراپبوونی هه وادا ، هه روه ها پینگه ی پیده دا ته صه روف به هه ندۆ ماده خراپه كانه وه بكات كه شیوازیکی خراپ بۆ جهسته دروست ده كات ، به تایبته له كاتی وروژانی خوین و (المرءة السوداء) ، له كاتی وروژانی ئاوی نۆرینه دا ، لیته دا پوچه خراپه شه ی تانیه كان پویتیکی گاریگه ر ده بیته بۆ هاندنی خاوه نی ئه م پوداوانه بۆ ئه نجامدانی كرده وه كانیان كه هه رگیز توانای هاندانی كه سانی ئاسایی دیکه ی نی یه هه مان ئه وه كرده وانه ئه نجام بده ن ، بۆیه پتویسته كه سه كان پالنه ریکی زۆر به هیزی تر به كاریبته بۆ لادانی كاریگه ری ئه وه پوچه خراپانه و ، له هه مان كاتیشدا ده توانن كرده وه چاكه كان كه بریتیه له زیكرو ، دوعاو ، پارانه وه ، به خشین و ، خویتدنی قورئان به كاریبته بۆ دابه زاندنی پوچی فریشته چاكه كان و به زاندنی پوچه خراپه كان و ، پوچكردنه وهی شه پریان و ، دووخته وهی كاریگه ریان .

ئیمه _ (ابن القیم) _ و كه سانی دیکه ی جگه له ئیمه ش ئه وه مان چه نندین جار كه خوای تعالی نه بیته هه چ كه س ژماره یان نازانیت تاقیی كردۆته وه و ، بۆمان ده ركه وتوووه كه دابه زاندنی ئه م پوچه چاكانه و له خۆ نزیكردنه وهی كاریگه ریه کی ئیجابی گه وره ی هه یه بۆ

بەھيژكردنى سۈرۈشت و ، ئورۇختىستىنەۋەى مادە خراپەكان . بەللام دەبىيت ئەۋ كىردارە پىش پتەۋوبون و قايمىبونى نەخۇشەىكە لە لەشدا ئەنجام بدىيت و ، لە كاتىكدا بىت بتوانرىت كارى تىبىكرىت و كون بكرىت ، بۆيە ھەركەس خۋاى پەرۋەردىگار سەركەۋتۋوى بىكات ، ئەۋ لە كاتى ھەست كىردىدا بە ھۆكارە خراپەكان يەكسەر پەنا دەباتە بەر بەكارھىتانى ھۆكارە چاكەكان بۆ لە خۇ ئورۇختىستىنەۋەى ، ئەمەش چاكىترىن دەرمانە بۆى ، بەللام ئەگەر خۋاى تەعالى وىستى بەجىھىتانى قەدەرۋ چارەنۋوسى خۇى ھەبىت ، دلى بەندەكەى خۇى بەرامبەر بە ناسىن و بەبىرداھاتن و داۋاكىردن و بەكارھىتانى ھۆكارە چاكەكان بىتگاگا دەكات و ، چىتر ھەستى پى ناكات و ، ناىەۋىت بەكارى بىنيت ، ئەۋ كاتە خۋاى پەرۋەردىگارىش فەرمانى خۇى لە سەر بەندەكەى جىئەجى دەكات .

پاشان _ إن شاء الله _ ئەم مانایە بە درێژی باس دەکەین لە میانەی باسەکەماندا سەبارەت بە خۆ چارەسەرکردن بە نووشتەو ، پەناگرتنەکانی پێغەمبەرایەتی و (العوذ النبویة) ، زیکو ، نزاو ، بەخشیندا ، لەوێشدا پوونی دەکەینەووە کە بەراوردکردنی پزیشکی پزیشکان بە پزیشکی پێغەمبەر ، وەکو بەراوردکردنی پزیشکی سۆفی و بەسالآچوانە بە پزیشکی ئەوان ، وەکو ئەوەی زیرەکەکان و پێشەواکانیان دانیان پێدا ناو ، هەرەها پوونی دەکەینەووە کە سروشتی مرفایەتی بەهێزترین شتیکە کە کاردانەوێ خۆی هەیه بەرامبەر بە پوچەکان ، وە هێزی پەناگرتنەکان و ، نووشتەو ، نزاکان ، لە سەرروی هەموو هێزیکەوێه ، تا ئەو ئاستەی هێزی ژەهرە کوشندەکانیش یوچ دەکاتەو .

مه به سستيش ئه وه يه كه : خراپه بوونی ههوا به شیکه له به شه کانی هۆی ته واو ، كه تاعون دروست ده کات ، چونكه خراپه بوونی ناوه پۆکی ههوا هۆیه کی کاریگه ری دروستبوونی په تاو بۆگه ن بوونی هتی ، چونكه ناوه پۆکی ئه وه وایه ده گۆپیت و یه کێك له چۆنیه تیه خراپه کانی به سه ردا زال ده بیئت وه کو گه نین و ، بۆنکردن و ژه هراوی بوون له هه ر کاتی کدا بیئت له کاته کانی سال ، ئه گه چی زۆرترین روودانی له کۆتایی هاویندا یه ، هه روه ها

له پایزیشیدا به زۆری پووده دات به هۆی کۆبوونه وهی پاشماوه تال و سهخته تیژه کان و هیتیش له هاوینداو ، شینه بوونه وهی له کۆتایدا ، ههروه ها له پایزیشدا پووده دات به هۆی ساردبوونی ههواو ، قوراپیوونی بۆخ و شی و ئه و پاشماوانه ی که له وهزی هاویندا شی ده بۆوه ، دهره نجام په تگ ده خواته وه ، گهرم ده بیّت و ، بۆگه ن ده بیّت و ، ئینجا نه خۆشی بۆگه ن دروست ده کات ، به تایبته ته گهر پیکه وتی جهسته یه کی ئاماده بووی ، گونجای ، خای ، سستی ، کهم جووله ی ، زۆر ماده بوو ، ئه و جا ئه م جوهره مرقفه به زۆری ده فیه وتیت و تووش ده بیّت .

ته ندروستیتترین وهزیش له م بواره دا وهزی به هاره . (أبقراط) ^(٤٧) ده لّیت : زۆرتترین نه خۆشیه کان و ، کوشنده ترینیان ، له وهزی پایزدا یه ، به لّان وهزی به هار ، ته ندروستیتترین وهزیه کانه و له هه مووشیان که متر مردنی تیدا پوو ده دات ، بۆیه له وهزیه کانی به هارو هاویندا دهرمانسازان و ، ئاماده کاری مردوان خۆیان ئاماده ده کهن و قهرزیش ده کهن بۆ کۆکردنه وهی دهرمانه پیویسته کان بۆ ئه وهی له وهزی پایزدا به کاری بینن ، لیّره دا وهزی پایز وه کو به هاری ئه مانه چونکه ئیش و کاریان زۆر ده بیّت ، بۆیه بیرى ده کهن و ، به هاتنی ده لّخۆشیش ده بن .

وقد روى في حديث : ((إِذَا طَلَعَ النُّجْمُ ارْتَفَعَتِ الْعَاهَةُ عَنْ كُلِّ بَلَدٍ)) ^(٤٨)
 واته : له فهرمووده یه کدا هاتووه : ((هه رکات ئه ستیّره که هه لّه ات ئه و دهریو نه خۆشی له سه ره هه موو وه لّاتیک به رز ده بیّته وه نامیّنیت)) ، ئه ستیّره ی نیو ئه م فهرمووده یه به کۆمه له

٤٧ _ له به ناویانگترین پزیشکه کانی یونانه و ، سالی (٣٧٧) ی پیش زاین مردوو .

٤٨ _ أسناده ضعيف : أخرجه أحمد (٢ / ٣٤١ ، ٣٨٨) من طريق وهيب قال : حدثنا عسل بن سفیان ، عن عطاء بن أبي رباح عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً . فيه عسل بن سفیان وهو ضعيف .

ئەستێرە (الثريا)^(٤٩) لێکدراوەتەو ، ھەروەھا بە دەچوونی پووەك لە وەرزی بەھاردا لێك دراوەتەو ، لەم بارەشەو خۆی تەعالی دەرھەمیت : ﴿ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴾ [الرحمن : ٦] واتە : ئەستێرەو گزگیاو درەخت (بۆ خوا) سوژدە دەبەن^(٥٠) چونکە دەرچوونی تەواوی لە وەرزی بەھاردا یەو ، ئەو وەرزەشە کە نەخۆشی و دەرئەو بەلای تێدا نامی نیت .

بەلām لە بارە کۆمەڵە ئەستێرە (الثريا) وە ، لە گەڵ ھەلھاتنی لە بەرھەبە یاندو لە ئاوابوونیدا نەخۆشیەکان زۆر دەبن .

(التَّمِيمِي) لە کتیی (مادة البقاء) دا دەلێت : خراپترین کاتەکانی سال ، کە گەرەترین دەرئەو بەلā بە سەر جەستەدا دینیت دوو کاتە :

یەكەمیان : کاتی کۆمەڵە ئەستێرە (الثريا) بەرەو ئاوابوون دەچێ لە کاتی دەرکەوتنی بەرھەبە یاندا . دووەمیان : کاتی ھەلھاتنی لە پۆژھەڵاتەو پێش دەرکەوتنی خۆر بە سەر جیھاندا ، لە شوینگە یەك لە شوینگە یەك مانگدا (منازل القمر)^(٥١) ، کە بریتییە لە کاتی تێپەرپوونی وەرزی بەھار و کۆتایی ھاتنی ، بەلām ئەو خراپی و نەخۆشیانەی لە کاتی ھەلھاتنیدا پوودەدن زیانی کەمترە لەو خراپی و نەخۆشیانەی لە کاتی ئاوابوونیدا پوودەدات .

٤٩ _ الثريا : کۆمەڵە ئەستێرە یەکی پرستگدارە لە نێو گەردەنی ئەستێرە گادا ، بۆیە وانا و ناونە چونکە لە پووبەرێکی زۆر کەمدا ئەستێرە یەکی زۆر کۆبونەتەو ، بپوانە : عبدالله جبار ، فەرھەنگی شارا . وەرگێڕ .

٥٠ _ مەلا محمد مەلا صالح ، پوختە تەفسیری قورئان .

٥١ _ شوینگە مانگ : مەودا و شوین و پێرەوی مانگ ، بریتییە لە پێرەوی مانگ کە پێیاندا دەپواو بە دەوری زەویدا دەخولیتەو ، ھەر شەو لە پێرەویکیاندا یەو ھەڵ ناکات و بەمو لە پێرەوی خۆی لانا دات ، مانگ بیست شوینگە یەو ، ھەر شوینگە یەکی ئاوێکی تاییبەتی خۆی ھەیە وەکو : (السرطان ، البطين ، الثريا ، الدبران ...) ، بپوانە : مەلا محمدی گەڵالەیی ، قاموسی پستە . وەرگێڕ .

(أبو محمد) ی کوی (قتیبة) ده لیت : گو تراوه : هر کاتیک کومه له نه ستیره ی (الثریا) مه لاته وه ئاوابوه مه گەر (إلا) دهریو نه خوشیه ک له نیو خه لکی و ووشتردا بلاویوته وه ، به لام له کاتی ئاوابوونیدا نه خوشی و دهرده کان زیاترو توندتر دهنه وه به به راوردی مه لاتهانی

سه بارت به فرموده که گفتاریکی سی یم هیهو _ پیده چی شایسته ترین گفتاره کانیش بیت _ : که و مه به ست به ووشه ی (النجم) نه ستیره ی (الثریا) بیت به لام مه به ست به ووشه ی (العامة) نه و دهریو به لاو نه خوشیانه بیت که تووشی پروه ک و کشتوکال و به رو بوومه کان ده بیت له وهرزی زستان و سه ره تایی وهرزی به هاردا ، بویه مروقه له کاتی مه لاتهانی نه ستیره ی (الثریا) دا بیوه ی ده بی ، به تاییه ت له کاته نامازه پیگراوه کاند ، به و هویه وه پیغه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه ی فروشتن و کرینی به رو بوومی کربوه پیش دهرکه وتنی چاکیه تیه که ی . مه ستیش : دووانه سه بارت به ربیازی پیغه مبه ری خوا ﷺ له کاتی پرودان و بلاویونه وه ی تاعوندا .

به شیک : پیغه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه ی چوونه نیو نه و زمویانه ی کردوه
که تاعونی تییدا بلاویوته وه یا دهرچوون نه و زمویانه ی
که تاعونی تییدا بلاویوته وه :

پیغه مبه ری خوا ﷺ تومه ته که ی خوی قه ده غه ده کات بچه نیو نه و کومه لگایانه وه که تاعونیان تییدا بلاویوته وه یا له کومه لگایه ک بچه دهره وه پاش بلاویونه وه ی تاعون تیایاندا ، بۆ نه وه ی به ته وای خویان له و نه خوشیه بیاریزن ، چونکه چونه نیو نه و کومه لگایانه وه که تاعونیان تییدا بلاویوته وه مانای خو تووشکرده به و دهریو به لایه و ، خو خسته نیو شوینیکیشه وه یه که جیگه ی فره مانره وای نه خوشیه که یه و ، یارمه تیدانی نه فسیشه بۆ تووشبوون به و نه خوشیه ، نه مه ش پیچه وانه ی شهرع و نه قل و ژیرییه ، به لکو خو

دورخستنه وه له و شوینانه ی نه خۆشیه که ی تیدا بڵاوبۆته وه گوێراپه لای خوی په روه ردگاره که فرمانی به خۆپاریزی کردوه له هندی شوین و ، هه وای زیانبه خش .

مانای قه دهغه کردنی دهرچوون له وه لاتته :

به لām که قه دهغه ی چوونه دهره وه دهکات له و شوینه ی نه خۆشیه که ی تیایدا بڵاوبۆته وه ، دوو مانای تیدایه :

یه که میان : هاندانی نه فسه بۆ باوه پوونی ته و او به خوی تعالی ، پشت پی بستنی ، ئارامگرتن له سه ر قه دهره و حوکم و چاره نووسی و ، پی پازیبوونی .

دوهم : نه وه یه که پیشه وایانی پزشکیتی گوتووایه : به وه ی پتویسته هه موو که سیکی خۆپاریز له په تا ، هه ولی دهره یانی بۆخ و شیداره (الرطوبات) زیاده کانی له شی بدات و ، خۆراك که م بکاته وه ، هه زی به چاره سازی توند (التدبیر المجفف) بیت له هه موو پویه که وه ، به دهر له وهرزش و خۆشتن ، که پتویسته مۆف وریایان بیت ، چونکه به زۆری جهسته به تال نابیت له زیاده ماده یه کی خراب که تیایدا ده مینیتته وه ، پاشان وهرزش و خۆشتن ده یانوروزینیت و ، له گه ل کیمۆسی^(٥٧) باشدا تیکه لیان دهکات و ، به وه ش مۆف تۆشی نه خۆشیه کی گهره ده بیت ، بۆیه له کاتی بڵاوبونه وه ی تاعوندا پتویسته مۆف سره وتن و له سه رخۆیی خۆی زیاد بکات و ، ئارامپیدانیکی ته و او بدات به هه لچونی تیکه لاهه کانی له شی ، له لایه کی تریشه وه چوونه دهره وه له و شوینه ی په تاکه ی تیدا بڵاوبۆته وه و سه فه رکردن پتویستی به جولانه وه یه کی به هیزه و ، نه مه ش زیانیکی گهره به جهسته ده گه یه نیت ، نه مه گوفتاری چاکترین پزشکانی پاشینانه ، به مه ش مانای پزشکیتی

٥٧ _ کیمۆس : ماده یه کی شیر یه و له خواردنه وه په یدا ده بی ، ئاماده یه بۆ هه لمزین و ، پخۆله کان له کاتی تپه پینیدا هه لی ده مژن . بپوانه : پرگار کریم ، فره تگی ده ریا ، وه رگێر .

ته‌واو له فه‌رمایشته‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئاشکه‌را ده‌بی‌ت و ، ئه‌و چاره‌سه‌ره‌ی تێیدا‌یه‌ بۆ دڵ و جه‌سته‌و چاک‌بوونیان .

ئه‌گه‌ر گو‌تر : فه‌رمایشتی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ : ((لا تخرجوا فِراراً مِنْهُ)) واته‌ : ((لێی دهرمه‌چن وه‌كو هه‌ڵاتنێك له‌ نه‌خۆشیه‌كه‌)) ، گو‌فتاره‌كانی ئێوه‌ پو‌وچ ده‌كاته‌وه‌ كه‌ گوايه‌ مه‌به‌ست به‌ فه‌رمووده‌كه‌ ئه‌وه‌ بی‌ت كه‌ له‌ سه‌روه‌ ئاماژه‌تان پێ‌دا ، چونكه‌ فه‌رمووده‌كه‌ قه‌ده‌غه‌ی چوونه‌ دهره‌ ناكات له‌ به‌ر پو‌وداوێكی ناكاو ، هه‌روه‌ها كه‌سی موسافیر قه‌ده‌غه‌ ناكات له‌ سه‌فه‌ره‌كه‌ی ؟

به‌و كه‌سه‌ ده‌گو‌ترێت : هه‌چ كه‌سێك نه‌یگو‌توه‌ _ پزیشك بی‌ت یا كه‌سیكی تر _ خه‌لكی واز له‌ جو‌ڵانه‌وه‌ بی‌نن له‌ كاتی ب‌لا‌وبونه‌وه‌ی تاعونداو ، خۆیان ب‌كه‌ن به‌ شتیكی بێ‌ روح و گیان ، به‌لكو پێ‌ویسته‌ به‌ پێی توانا جو‌ڵانه‌وه‌ی خۆی كه‌م بكاته‌وه‌ ، چونكه‌ كه‌سی هه‌ڵاتوو ته‌نها مه‌به‌ستی هه‌ڵاتنه‌ ، كه‌چی ئه‌گه‌ر سه‌ره‌وتن و له‌ سه‌رخۆیی به‌كاربی‌نی‌ت و هه‌ڵنه‌یه‌ت سوودیكی زۆری بۆ دڵ و جه‌سته‌ی ده‌بی‌ت و ، پش‌تبه‌ستنیكی ته‌واویشی بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌بی‌ت و ، به‌ ته‌واوی مله‌كه‌چی قه‌ده‌رو چارنووسی خ‌وای تعالاش ده‌بی‌ت . به‌لام سه‌باره‌ت به‌و كه‌سانی ناتوانن واز له‌ جو‌ڵانه‌وه‌ بی‌نن وه‌كو پێ‌شه‌كاران و ، كرێكاران و ، مسافیران و ، دروستكاری جل و ، كه‌سانی دیکه‌ ، پێ‌یان ناگو‌ترێت به‌ ته‌واوی واز له‌ جو‌ڵانه‌وه‌كانتان بی‌نن ، ئه‌گه‌رچی فه‌رمانیان پێ‌ ده‌كرێت واز له‌ جو‌ڵانه‌وه‌ ناپێ‌ویسته‌كان بی‌نن ، وه‌كو جو‌ڵانه‌وه‌ی موسافیر بۆ هه‌ڵهاتن . خ‌وای تعالاش زاناتره‌ .

كاتی قه‌ده‌غه‌ی چوونه‌ نێو ئه‌و شوێنانه‌ كراوه‌ كه‌ نه‌خۆشیه‌كه‌ی تێدا ب‌لا‌وبۆته‌وه‌ ، ئه‌مه‌ چه‌ند دانایی و حه‌كمه‌تیكی تێدا‌یه‌ :

یه‌كه‌م : خۆ دوورخسته‌وه‌ له‌ ه‌ۆی زیانبه‌خش .

دووه‌م : وه‌رگرتن و ده‌ستگرتن به‌ ته‌ندروستی‌ه‌وه‌ كه‌ ه‌ۆكاری بژێوی و ژیان و گه‌رانه‌وه‌یه‌.

سئ یه م : بۆ هه‌لنه‌مژینی ئه‌وه‌هه‌وایه‌ی که بۆگه‌ن و خراپبووه ئه‌گینا نه‌خۆش ده‌که‌ون .
 چواره‌م : بۆ خۆ نزیك نه‌کردنه‌وه له‌وه‌که‌سانی به‌وه‌خۆشیه نه‌خۆش که‌وتوون ، ئه‌گینا
 په‌گه‌زی نه‌خۆشیه‌کانی ئه‌وانیان تووش ده‌بی‌ت .

وفي سنن أبي داود مرفوعاً : ((إِنَّ مِنَ الْقَرْفِ التَّلَفَ))^(٥٣)

واته : ((خۆ نزیكکردنه‌وه هۆکاری تووشبوونه به‌زیان)) ، (ابن قتیبه) ده‌لالت : ووشه‌ی
 (القرف) واته نزیكبوونه‌وه له‌په‌تاو ، نزیكبوونه‌وه له‌نه‌خۆش .

پێنجه‌م : پاراستنی نه‌فس له‌وه‌ی به‌نیشانه‌ی شوم و به‌دی داده‌نریت و ، خۆپاراستن له
 ته‌نینه‌وه‌و بڵاوبونه‌وه‌ی نه‌خۆشی ، چونکه شوم و به‌دی بۆ که‌سیکه شتکه به‌شوم و به‌د
 دابنیت .

به‌گشتی کاتی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ قه‌ده‌غه‌ی چوونه‌نیو ئه‌و شوینه ده‌کات واته‌فه‌رمان
 به‌ووریایی و خۆپاراستن ده‌کات و ، قه‌ده‌غه‌ی خۆ تووشبوون ده‌کات به‌هۆکاره‌کانی زیان
 پێگه‌شتن . کاتیکیش قه‌ده‌غه‌ی هه‌له‌هاتن ده‌کات واته‌فه‌رمان به‌پشتبه‌ستن و ، ملکه‌چبوون و
 ، کاروباری خۆ سپاردن ده‌کات به‌خوای ته‌الی ، بۆیه باری یه‌که‌م : ئه‌ده‌بدان و فی‌رکردنه ،
باری دووه‌میش : ملکه‌چبوون و کاروباری خۆ سپاردنه به‌خوای ته‌الی .

وفي الصحيح : أنَّ عمر بن الخطاب _ رضي الله عنه _ خرج إلى الشام ، حتَّى إذا كان
 بسرغ لقيه أبو عبيدة بن الجراح _ رضي الله عنه _ وأصحابه ، فأخبروه أنَّ الوباء قد وقع
 بالشَّام ، فاختلفوا ، فقال لابن عباس رضي الله عنهما : ادع لي المهاجرين الأوَّلین ، قال :
 فدعوتهم ، فاستشارهم وأخبرهم أنَّ الوباء قد وقع بالشَّام ، فاختلفوا ، فقال له بعضهم :
 خرجت لأمر ، فلا نرى أن ترجع عنه ، وقال آخرون : معك بقية النَّاس وأصحاب رسول الله ﷺ

فلا نرى أن تقدّمهم على هذا الوباء ، فقال عمر : ارتفعوا عني ، ثم قال : ادع لي الأنصار ، فدعوتهم له فاستشارهم ، فسلخوا سبيل المهاجرين ، واختلفوا كاختلافهم ، فقال : ارتفعوا عني ، ثم قال : ادع لي من هاهنا من مشيخة قريش من مهاجرة الفتح ، فدعوتهم له ، فلم يختلف عليه منهم رجلان ، قالوا : نرى أن ترجع بالناس ولا تقدّمهم على هذا الوباء ، فأذن عمر في الناس : إني مصبح على ظهر ، فأصبحوا عليه ، فقال أبو عبيدة بن الجراح : يا أمير المؤمنين أفراراً من قدر الله ؟ قال : لو غيرك قالها يا أبا عبيدة ، نعم نفرّ من قدر الله تعالى إلى قدر الله تعالى ، أرايت لو كان لك إبل فهبطت وادياً له عدوتان ، إحداها خصبة ، والأخرى جدبة ألسنت إن رعيتهما الخصبة رعيتهما بقدر الله تعالى ، وإن رعيتهما الجدبة رعيتهما بقدر الله تعالى ؟ قال : فجاء عبد الرحمن بن عوف وكان متغيّباً في بعض حاجاته ، فقال : إنّ عندي في هذا علماً ، سمعت رسول الله ﷺ يقول : ((إذا كان بأرض وأنتم بها فلا تخرجوا فراراً منه ، وإذا سمعتم به بأرض فلا تقدموا عليه) (٥٤).

واته : له فهرموده يه کی (صحیح) دا هاتوو که وا (عمر) ی کوپی (خطاب) چوو بو وه لاتی شام ، که گه شته (سرخ) سه رکده کانی جه تگ (أبو عبیده) ی کوپی (الجراح) و هاوه لانی پیگه شت و ، هه والیان دایه که تاعون له وه لاتی شام بلاویوته وه ، نه وه بوو جیاوازیان تیکه وت و ، ئیمامی (عمر) به (ابن عباس) ی فهرموو : کوچه رانی پیشینم بو بانگ بکه ، فهرموی : بانگم کردن و ، نه ویش پاوژی پیکردن و پیی راگه یاندن که په تای تاعون له وه لاتی شام بلاویوته وه . نه وانیش جیاوازیان تیکه وت و ، هه ندیکیان پییان فهرموو : تو به نیازی کاریک دهرچویت و وامان پی باشه لیی په شیمان نه بیته وه ، که سانیکی دیکه ش فهرمویان ، نه وه ی ماوه له خه لک و هاوه لانی پیغه مبه ری خوات ﷺ له گه لدايه بویه پیمان باش نی یه بیانخه یته نیو ئه م په تایه وه ، نه وه بوو ئیمامی (عمر) فهرموی : هه ستن لام ، پاشان فهرموی : پشتیوانانم بو بانگ بکه ، منیش بانگم کردن ، نه وه بوو پاوژی پیکردن و

ئەوانیش ھەمان پێگەی کۆچبەرانیان گرتوو وەک ئەوان جیاوازییون ، بۆیە ئیمامی (عمر) پێی فەرموون : ھەستێن لام ، پاشان فەرمووی : ھەرکەس لێرە لە گەورە پیاوانی قورەیش ئەوانە سالی پزگارکردنی مەککە کۆچیان کردوو ھەموویانم بۆ بانگ بکە ، منیش بانگم کردن ، دوو کەسیان نەبوو جیاوازیان لە نێواندا بیت ، بە لکو ھەموویان گوتیان : ئێمە وامان پێی باشە ئەم خەلکە بگەرێنیتە وەو نەیانخەیتە نێو ئەم پەتایە وە ، بۆیە ئیمامی (عمر) بانگەوازی بە نێو خەلکیدا کرد : من سبەینێ لە سەر زینم ، ئەو بوو بە یانی ھەموویان سواربوون ، (أبو عبیدة) ی کوپی (الجراح) فەرمووی : ئایا لە قەدەر چارەنووسی خوا ھەلدین ئەم میری موسلمانان ؟ ئیمامی (عمر) یش فەرمووی : ئەگەر کەسیکی تر ئەمە ی بگوتایە ئەم (أبا عبیدة) ، بە لێ ئێمە لە قەدەر چارەنووسی خوا ھەلدین بۆ قەدەر چارەنووسی خوا ، ئایا ئەگەر تۆ کۆمە لێک ووشترت ھەبێ و لە شیوێکدا دابەزیت کە دوو بەری ھەبێت ، بەرێکیان سەوزە لێ و بە پیت و ، بەرەکی تریشیان دێم و بێ لە وە پ بیت ، ئەگەر ووشترەکانت لە ھەر بەرێکیاندا بلەوێنێ بە چارەنووسی خوا نی یە ؟

(ابن عباس) دەفەرمیت : لە و کاتەدا (عبدالرحمن) ی کوپی (عوف) ھات کە پێشتر لەوێ نەبوو ، چوو بوو بۆ ھەندێ پێویستی خۆی ، فەرمووی : من لەم بارە وە زانیاریم پێی ، گۆییبستی پێغەمبەری خوا بوم ﷺ دەیفەرموو : ((ئەگەر بیستان تاعون پەیدا بوو لە خاکێکدا مەچن بۆ ئەوێ ، ئەگەر لە خاکێکیشدا بلأوبۆوہ ئێوە ی تێدا بوو لێی پامە کەن)) .

بە شیک : سەبارەت بە رێیازی پێغەمبەری خوا ﷺ

لە نەخۆشی ئاوبەنگ (داء الإستسقاء) و چارەسەرکردنیدا :

في الصحيحين : من حديث أنس بن مالك ، قال : قَدِمَ رَهْطٌ مِنْ عُرَيْنَةَ وَعُكْلٍ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فَاجْتَوَا الْمَدِينَةَ ، فَشَكُوا ذَلِكَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ ، فَقَالَ : ((لَوْ خَرَجْتُمْ إِلَى إِبِلِ الصَّدَقَةِ فَشَرِبْتُمْ مِنْ أَبْوَالِهَا وَأَلْبَانِهَا)) ، ففعلوا ، فلما صحوا ، عمدوا إلى الرُّعَاةِ فقتلوهم ، واستأقوا الإبل ، وحاربوا

واته : (انس) ی کوپی (مالک) _ خَوای لئِ پازی بیّت _ ده فەرمیّت : چەند کەسیک
لە ھۆزەکانی (عُرینە) و (عُکل) ھاتنە خزمەتی پێغەمبەری خوا ﷺ پاشان مانەوہیان لە
شاری مەدینە بە لاوہ ناخۆش بوو چونکە تەووشی نەخۆشی گەدەترشان بوون ، ئەوہبوو
سکاڵایان بردە خزمەتی پێغەمبەری خوا ﷺ ، ئەویش پێی فەرموون : ((ئەگەر بچوانیەتە
دەرەوہ بۆ لای ووشترەکانی بەخشین لە شیرەمەنیەکانیتان بخواردایەتەوہ)) ، ئەوانیش
ئەو کارەیان بە ئەنجام گەیاند ، کە تەندروستیان چاک بۆوہ ، چون بۆ لای شووانەکان و
کوشتنیان و ، ووشترەکانیشیان دایەبەر و بردنیان ، ئەوہبوو پێغەمبەری خوا ﷺ ناردی بە
شوینیاندا ، بۆیە بران و ، دەست و ، قاچیانی بری و ، چاویانی دەرھێنا و ، فرپی دانە
بەرھەتاوہکە تاوہکو مردن .

الجَوَى : نه خوشيه كه له نه خوشيه كانى سك ، ئاوبه نگيش : نه خوشيه كى مادديه
هۆكاره كه كەشى مادديه كى نامويه ده چيته نيۆ ئەندامه كانى له شه وه به رزى ده كاته وه _
با هه موو ئەو ئەندامانه ي به دهره وه ن و ديارن ، يا چيگه بۆش و به تالە كانى ئەو

٥٥ - صحيح : أخرجه أحمد (١٦١ / ٣ ، ١٨٦ ، ١٩٨) والبخاري (٦٧ / ١) ، (٧٥ / ٤) ، (١٦٥ / ٥) ، (٦٥ / ٦) ، (٢٠٢ ، ٢٠١ / ٨) ، (١١ / ٩) ، ومسلم (٥ / ١٠٢ ، ١٠٣) ، وأبو داود (٤٣٦٤) ، (٤٣٦٥) والنسائي (٩٣ / ٧ ، ٩٤ ، ٩٥) كلهم من طريق أبي كلابة عن أنس مرفوعاً فذكره .

شوینانهی که چاره سازی خۆراك و تیکه لاوه کانی تیدا ده کریت _ ، سی جوریشی هیه : گوشتی و ، (زقی) کو ، ته پلّی ^(۵۶) .

له بهر نه وهی نه و ده زمانه ی که پیوستن بۆ چاره سهری نه م نه خوشیه بریتین له وانه ی که کردنه وهیه کی مامناوه ندو ، بهردانیک به پی پی پیوست دهسته بهر بکات ، نه م شتانه ش له شیرمه نهیه کانی ووشترا هه ن بۆیه پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمانی خوارده وهی شیر ی ووشترا کانی پیکردن ، چونکه شیر ی ووشترا لابه رو و په وان و نه رماکه ، بهردارو سووکارو هیمن کاره ، هۆیه بۆ کرانه وهی کونیه داخراوه کان ، چونکه زۆریه ی له وه پینی ووشترا له سه ر تالیشک (الشیخ و) ، (القیصوم) ^(۵۷) ، بابوونه (البابونج) ^(۵۸) (الأقحوان) ^(۵۹) (الإنخِر) ^(۶۰) چه ندین پوهه کی دیکه که وهکو ده زمانیکی به سوود به کار دیت .

۵۶ _ گوشتی : هۆکاری دروستبونی ماده یه کی ناوی به لقه میه و ، له گه ل خویندا به نیو نه ندامه کانی له شدا بلاء ده بیته وه ، به جۆرێک له نه ندامه کانی له شدا ناوسانیکی نه رم دروست ده کات ، هه روه ها نه ندامه کانی زاوژی پیاو ئافره ت ده ئاوسینیت و ، ده م و چاوه ش به گشتی خاوه ده بیته وه .
(زقی) : هۆکاره که ی ماده یه کی ناویه ده پالپۆریتته نیو بۆشای سکی خواره وه نه ندامه کانی تریش که له دوايه وه دین ، لیره دا سک ده ئاوسیت و ناوک کیم و زوخاوه کات و ، نه گه ر سک بجولینیتته وه شله قه شله قه کی ده بیستیت .

ته پلّی : هۆکاره که ی ده گه پیتته وه بۆ ماده یه ک با دروست ده کات و له گه لیدا سک ده ئاوسیت و نه گه ر له لیی بده ی وهکو ته پلّ ده تگی دیت ، بۆ دلتیا بوون له هه موو نه وانه بگه پیره وه بۆ ، مفاتیح العلوم ، الخوارزمی ل ۳۱ وه رگیت .

۵۷ _ القیصوم : جۆره پوهه کیکه له ده شته کانی دووره گه ی عه ره ب ده پوی و وهکو ده زمان به کارده بری .
بپوانه : پزگار کریم ، فره ته تگی ده ریا ، وه رگیت .

۵۸ _ البابونج : گولیکی سپی یه له بیابانی عه ره بيشدا ده پوی ، مه لا محمودی گه لاله یی ، قامووسی پسته ، وه رگیت .

۵۹ _ الأقحوان : ناوه بۆ چه ند جۆره پوهه کیک له پزپی (أنتامیس) و (کریزینتوم) ، بپوانه : مه لا محمودی گه لاله یی ، قامووسی پسته ، وه رگیت .

ئەم نەخۆشەش لە کاتی بوونی نەخۆشیەك لە جگەردا دەردەكەوێت بە تاییەت ، یا بە ھاوبەشی نەخۆشی دیکە لەش ، ئەمەش بە ھۆی ئەو کونیلە داخراوانەوێە (السُّد) کە لە جگەردا دەبیّت ، شیرێ ووشتری عەرەبیش بە سوودە بۆ کردنەوێ ئەو داخراوانە ، چونکە بۆ خۆی مادەییکی کردنەوێە ، ھەرەھا سوودو کەلکیکی زۆریشی ھەیە .

(الرازي) دەفەر مێت : شیرێ ووشتری عەرەبی ئیش و ئازاری جگەر ، خراپبوونی باری میزاج چارەسەر دەکات ، ھەرەھا (الإسرائیلی) دەلێت : شیرێ ووشتری عەرەبی ناسکترین شیرەو ، لە ھەمووشیان ئاودارترو تیزترەو ، کەمترین خۆراکیشی تێدا یە . بۆیە بۆتە بەھێزترین شیرەکان بۆ نەرمکردنەوێ زێدە مادەکان و ، پەوانکردنی سک و ، کردنەوێ کونیلە داخراوەکان (السُّد) ، ئەو شتەش کە ئەوانی سەرەو دەسلمێن ھێندە کەمە سوێریە کە یەتی کە دەگەزێتەو بۆ زیدە گەرمی ئازەلە کە بە سروشت ، بۆیە بۆتە تاییەتترین شیرەکان بۆ نەرم و ناسکی جگەر ، کردنەوێ کونیلە داخراوەکانی و ، شیکردنەوێ پەقیتی سێل ئەگەر نوێ بوو ، بەسوودیشە بۆ نەخۆشی ئاوبەنگ بە تاییەت ، ئەگەر بەکارھێنرا لە گەل ئەو گەرمیەدا کە لە گوان دێتەدەر ، لە گەل میزی بچکە ووشتری لە شیر بپاوەدا ، کە گەرمە کاتی ھاتنەدەری لە ئازەلە کە ، بەوھش سوێریتی شیرکە زیاتر دەبیّت و ، توانای لەت لەتکردنی زێدە مادەو ، پەوان کردنی سکی زیاتر دەبی ، بەلام ئەگەر نەتوانرا دابەزێنرێت و سک پەوان بکریّت ، ئەوجا پێویستە بە دەرمانیکی پەوانکەر دابەزێنرێت .

دانەری کتیی (القانون)^(١١) دەلێت : ئاوێ نادریتەو لە گوشتاری ئەو کەسانەو دەلێن : سروشتی شیر دژبە چارەسەری نەخۆشی ئاوبەنگ . دەلێت : بزانی کە شیرێ ووشتر دەرمانیکی بە سوودە ، چونکە لە سەرخۆ مادە زیانبەخشەکان دەکاتە دەرەو ، چەندین

٦٠ _ الإنخِر : جۆرە پووەکی گول سپی یەو لە بیابانی عەرەب دەروێ ، بپاوە : مەلا محمودی گەلەیی ، قامووسی پستە . وەرگێڕ .

٦١ _ دانەرەکی (ابن سینا) یە ، کە پێشتر ئامازەو پێداو .

تایبه‌تمندی تریشی تیدایه و ، زۆریش به سووده ، بۆیه ئەگەر مرۆڤێك له جیاتی ئاو خۆراك تهنه شیری ووشتر بخوات به ئیزنی خۆی تعالی چاك ده‌بێت‌وه ، چونكه ئەمه له سەر كۆمه‌لێك تاقیكراوه‌ته‌وه ، نێردران بۆ وه‌لاتی عه‌ره‌ب و ، ناچاری پالی پێوه‌نان بۆ خواردنه‌وه‌ی شیری ووشتر ، چاكبوونه‌وه . به‌سوودترین میزیش : میزی ووشتری ده‌شته‌کیه ، كه ووشتری په‌سه‌نه . ته‌واوبو .

چیرۆکی نێو فەرمووده‌كه : به‌لگه‌ی خۆ چاره‌سه‌ركردن و پزیشكیته‌ی نه‌فسه ، هه‌روه‌ها به‌لگه‌شه بۆ پاکیته‌ی میزی ئازلیکی گوشت خوروا ، چونكه له بنچینه‌دا چاره‌سه‌ركردن به‌هه‌رامكراوه‌كان شیاونی یه ، لی‌رده‌دا ده‌بینین ئەگه‌چی تازه‌موسلمان بوبون به‌لام فەرمانیان پێنه‌كرا به‌شتنی ده‌میان ، یا ئەوه‌ی پیس بویو له‌جل و به‌رگه‌كانیان به‌و میزانه بۆ نوێژکردن ، چونكه دواخستنی پوونکردنه‌وه له‌كاتی پێویستدا شیاونی یه .

هه‌روه‌ها ئەو چیرۆكه به‌لگه‌یه بۆ كوشتنی تاوانباری بكوژ به‌هاوشیوه‌ی په‌فتاره‌كه‌ی خۆی ، چونكه ئەو كه‌سانه شوانه‌كه‌یان كوشت و ، چاوشیان ده‌ره‌مێنا ، وه‌كو ئەوه‌ی له (صحیح)ی ئیمامی (مسلم)دا جیگیربووه .

هه‌روه‌ها به‌لگه‌شه بۆ كوشتنی كۆمه‌لێك و ، برینی ده‌ست و قاچیان ئەگەر هه‌موویان كۆبوونه‌وه له‌سەر كوشتنی تهنه‌كه‌سیك .

هه‌روه‌ها به‌لگه‌یه له‌سەر ئەوه‌ی كه ئەگەر له‌سەر تاوانباری بكوژ (الحد)^(٦١) القصاص^(٦٢) له‌یه‌ك كاتدا كۆبۆوه ئەوا هه‌ردوو مافه‌كه‌ی لی‌وه‌رده‌گیریت‌وه ، چونكه

٦٢ _ الحد : ئەو سازایانه‌یه كه له‌شهرعدا دائه‌راون بۆ ئەو كه‌سانه‌ی تاوانێك ئەنجام ده‌ده‌ن وه‌كو به‌ره‌م‌لستیكه بۆ ئەوه‌ی دووباره‌ی نه‌كه‌نه‌وه‌و نه‌یكەن ، بپوانه : التعاريف المهمة لطلاب الهمه * وه‌رگێڕ .

٦٣ _ القصاص : واته‌دابه‌زینی سزا به‌سەر كه‌سی تاوانكاردا به‌چه‌شنی سزاو تاوانه‌كه‌ی خۆی ، چاو به‌چاو نه‌فس به‌نه‌فس ، بپوانه : التعاريف المهمة لطلاب الهمه * وه‌رگێڕ .

پێغه‌مبەری خوا ﷺ دەست و قاچی برین وەکو جیبەجێکردنی سنووردانانێک بۆ ئەو کەسانەی
لە گەڵ خاوە پێغه‌مبەرە کەیدا دەجنگن و بە تاوانی دەست و قاچ برینی شوانە کە هەستان و ،
کوشتنیشی وەکو تۆلەسەندنەوێک بەرامبەر بە هەستیان بە کوشتنی شوانە کە .

هەروەها بەلگەشە کە ئەگەر کەسی جەنگاوەر لە گەڵ خاوە پێغه‌مبەرە کەیدا مال و
سامانی بردو ، بە تاوانی کوشتنیش هەستا ، ئەوا دەست و قاچی لە یەک کاتدا دەبردرێت و ،
دەشکوژرێت .

هەروەها بەلگەشە کە ئەگەر تاوانەکان زۆر جۆراوجۆر بوون ، سزاکانیش سەختتر
دەبێتەو ، چونکە ئەمانە پاش موسڵمان بوونیان پاشگەزیوونەو لە ئیسلام ، خەلکیان
کوشت ، سوکایەتیان بە کوژراوە کە کرد ، مال و سامانیان برد ، هەستان بە ئاشکەراکردنی
جەنگان لە خاوە پێغه‌مبەرە کەیدا ، بۆیە سزای ئەمانە زۆر سەخت بوو .

هەروەها بەلگەشە کە حوکمی هەموو جەنگاوەرەکان لە گەڵ خاوە پێغه‌مبەرە کەیدا وەکو
حوکمی ئەو کەسەیانە کە بە پاسەوخۆ کارەکەی ئەنجام داوه ، چونکە زانراوه کە هەموویان
بە خودی خۆیان بە پاسەوخۆ کارەکیان ئەنجام نەداوو ، کەچی پێغه‌مبەری خوا _ صلی الله
علیه وسلم _ سەبارەت بەو لای ئەپرسینەو هەمووی کوشتن .

هەروەها بەلگەشە کە کوشتنی خەڵەتاندن (قتل الغيلة) پێویست دەکات کەسی تاوانکاری
بکوژ بکوژرێت وەکو (الحد) ، لیخۆشبوونیش لاینابات ، پێدان و بەخشینی پارەش لێرەدا
هیچ بایەخیکی پێ نادرێت ، ئەمە پێداوەری خەلکی مەدینەو ، پوویە کە لە پێداوەری ئیمامی (
أحمد) و هەلێاردنی (شیخ الإسلام ابن تیمیة) شەو ، فەتوای لە سەر داوه .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ
له چاره سهری برین و خوین به ربونی لووتدا :

في الصحيحين : ﴿ عن أبي حازم أنه سمع سهل بن سعد يسأل عما دُوي به جُرح رسول الله ﷺ يوم أُحمر فقال : جُرح وجهه وكُسرت رِباعيته وهُشمت البِيضةُ على رأسه وكانت فاطمة بنت رسول الله ﷺ تغسلُ الدم وكان عليُّ بن أبي طالب يسكبُ عليها بالمِجنِّ فلما رأت فاطمة الدمَ لا يزيد إلا كثرةً أخذت قطعةً حصير فأحرقتها حتى إذا صارت رماداً ألصقته بالجُرح فاستمسك الدمُ ﴿ برمادِ الحصيرِ المعمول من البرديّ .

واته : له (أبي حازم) هوه ، كه گوئیستی (سهل) ی کوپی (سعد) بوو لییان ده پرسی سه بارهت به وهی به چ شتیک پیغه مبهری خوا ﷺ له پوژی (أحد) دا تیمارکرا . فه رموی : پووی پیروزی بریندار بوو ، چوار ددانه کانی ناوه پاستی نیوان برندهو که لپه ی شکان ، کلاو ئاسنه که به سه ری هوه شکیندرا ، نه وه بوو (فاطمة) ی کچی (محمد) خوینه که ی دهشت و ، (علي) کوپی (أبي طالب) به قه لغانه که ی ناوی به سه ردا ده رژاند ، کاتی (فاطمة) ته ماشای خوینه که ی کرد به رده وام زیاد ده کات ، پارچه یه که سه سیری بردو ، سوتاندی تا بویه خۆله میش پاشان لکاندی به برینه که وه و نه وه بوو خوینه که وه ستایه وه ، به خۆله میشی نه و سه سیره ی له زه ل دروستکرا بوو .

چونکه کاریگه ری که به هیزی هه یه بۆ خوین وه ستاندن ، توانای وشکردنیکی به هیزی تیدایه ، سوتان و چووزانه وه ی که می تیدایه ، به لام ده رمانه به هیزه کانی وشکردن نه گه ر برینه که بستوتینیته وه و بچوژینیته وه ، نه وا خوینه که ده وروژینیته و دوباره ده ریده هیینیته ده ره وه ، هه روه ها نه گه ر نه خۆله میشه به ته نها ، یا به تیکه لاوکردنی سرکه بکریته نیو لووتی نه و که سه وه که خوینی به ربووه خوینه که ی ده وه ستینیته .

دانه‌ری کتیبی (القانون) ده‌لئیت : رووه‌کی زهل (البردي) به سووده بۆ خوین به‌ربوون ، قه‌ده‌غی هاتنه‌ ده‌روه‌ی ده‌کات ، خۆله‌می‌شه‌که‌ی به‌ سه‌ر برینی نه‌رم و ته‌پدا بڵاوده‌کریته‌وه‌و ، ساپیژی ده‌کاته‌وه ، کاغه‌زی میسری کۆن له‌ زهل دروست ده‌کرا ، میزاجیکی ساردی ووشکی هه‌یه ، خۆله‌می‌شه‌که‌ی به‌ سووده بۆ ده‌م کولی (اُکْلَة الفم) ، هاتنه‌ ده‌روه‌ی خوین ده‌وه‌ستینیت ، قه‌ده‌غی زیاتر بڵاوبونه‌وه‌ی برینه‌ پیسه‌کان ده‌کات .

به‌شیک : سه‌باره‌ت به‌ رییازی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ بواری چاره‌سه‌رکردندا به‌ خواردنه‌وه‌ی هه‌نگوین و هه‌روه‌ها به‌ که‌له‌شاخ و داخکردن :

في صحيح البخاري : عن سعيد بن جُبَيْر ، عن ابن عباس ، عن النبي ﷺ قال : ((الشِّفَاءُ فِي ثَلَاثٍ : شَرِبَةِ عَسَلٍ ، وَشَرْطَةِ مِحْجَمٍ ، وَكَيْةٍ نَارٍ ، وَأَنَا أَنَهَى أُمَّتِي عَنِ الْكَيِّ))^(٦٤)

واته : له‌ (سعيد)ی کۆپی (جُبَيْر) هه‌و ، له‌ (ابن عباس) هه‌و ، له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه‌ ﷺ فه‌رموویه‌تی : ((چاره‌سه‌ر له‌ سێ شتدایه ، خواردنه‌وه‌ی هه‌نگوین ، که‌له‌شاخ گرتن ، داخکردن به‌ ئاگر ، به‌لام من قه‌ده‌غی ئومه‌ته‌که‌ی خۆم ده‌که‌م داخکردن به‌کاربینن)) .

(أبو عبدالله المازري) ده‌لئیت : (الأمراض الأمتلانية) واته‌ ئه‌وه‌نه‌خۆشیانه‌ی که‌ هۆکاری ده‌رکه‌وتنی ده‌گه‌رپێته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که‌ جیگه‌یه‌کی جه‌سته‌ به‌ ماده‌یه‌ك پرسیوه‌: یا خوینین ، یا زرداوین ، یا به‌لغه‌مین ، یا په‌شکاوین ، به‌لام خوینیه‌که‌ : چاره‌سه‌ری به‌ ده‌ره‌یتانی خوینیه‌که‌ ده‌کریت ، وه‌ نه‌گه‌ر له‌و سێ به‌شه‌که‌ی تریش بوون : چاره‌سه‌ری به‌ په‌وانبوونی‌که‌ (الإسهال) که‌ له‌ گه‌ل هه‌ر تیکه‌له‌یه‌کیاندا بی‌ت بگونی‌ت . لی‌ره‌دا وه‌کو ئه‌وه‌ وایه‌ که‌

٦٤ _ صحيح : أخرجه أحمد (١١ / ٢٤٥) ، والبخاري (٧ / ١٥٨ ، ١٥٩) ، وابن ماجه (٢٤٩١) كلهم من طريق مروان بن شجاع عن سالم الأفتس ، عن سعيد بن جبير عن ابن عباس فذكره مرفوعاً .

پێغه‌مبەری خوا ﷺ ووشیاری پێی دابییتین ، سەبارەت بە بەکارهێنانی هەتگۆین بۆ پەرەوانبوون و ، بەکارهێنانی کەلەشاخ بۆ خوێن بەردان ، هەندێ خەلک دەلێن : خوێن بەردان دەچیتە چوارچێوەی فەرمايشته‌کانیەوه کە دەفەرمیت : ((وَشَرَطَ مِحْجَم)) واتە ((پووشاندنێک بۆ کەلەشاخ گرتن)) . لێرەدا تەماشای دەکەین کەلەشاخ گرتنی لە میانەی دەرمانەکاندا باس کردووە ، ، چونکە کاتیەک بەکارده‌هێنرێت کە سروشتی نەخۆشیەکان زāl بن بە سەر هێزی دەرمانەکاندا ، ئەو کاتەی کە دەرمانی خوراوه سوودی نەبێت . فەرمايشتی پێغه‌مبەری خوا ﷺ ((وَأَنَا أَنهَى أُمَّتِي عَنِ الْكَيْ)) واتە : ((من قەدەغەیی ئومەتەکەیی خۆم دەکەم داخکردن بەکارپێتن)) و لە فەرموودەکەیی دیکەشدا : ((وَمَا أَحَبُّ أَنْ أَكْتُوِيَ))^(٩) واتە : ((حەزم بەوه نی یە داخ بکړم)) ، لێرەدا پێغه‌مبەری خوا ﷺ ئاماژە بە دواخستنی چارەسەر بە داخکردن دەکات تاوه‌کو کاتی ناچاربوون ، بۆیە پێویستە پەلەی چارەسەرکردن بە داخکردن نەکرێت ، چونکە لە راستیدا پەلە دەرکێت بۆ بەکارهێنانی ئێشیکێ زۆر لە پێناو لادانی ئێشیکدا پەرگە لە داخکردنە کە ئێشی کەمتر بێت . گوفتارەکانی تەواو بوو .

هەندێ لە پزیشکان گوتویانە : نەخۆشیە میزاجیەکان : یا بە ھۆی مادەیەکەوه دەبێت ، یا بە بێ مادە ، مادەیەکانیش ، یا گەرمن ، یا ساردن ، یا شیدارو تەپن ، یا ووشکن ، یا بە تیکەلەیکە ئێوانە دەبێ ، ئەم چوار بارو چۆنیەتیە ، دوو بارو چۆنیەتیان بکەرن : کە بریتین لە گەرمی و ساردی و ، دوو بارو چۆنیەتیەکەیی تریش کارلێکراون کە بریتین لە تەپتی و ووشکێتی ، بۆیە لە کاتی زāl بوونی یەکیەک لە بارو چۆنیەتیە بکەرەکانی گەرمی یا ساردی لە جەستەیی مۆڤدا دانەیه‌کیش لە بارو چۆنیەتیە کارلێکراوەکانی تەپری یا ووشکی لە گەل خۆیدا پاکێش دەکات و پێکەوه لە جەستەدا کار دەکەن ، ھەرۆھا ھەموو خەلتەکانی جەستە دوو بارو چۆنیەتی ھەیە : بکەر و کارلێکراو .

٦٥ - صحیح : أخرجه أحمد (٣ / ٣٤٣) ، والبخاري (٧ / ١٥٩ ، ١٦٢ ، ١٦٣) ، ومسلم (٧ / ٢١) کلم من طریق عبدالرحمن بن سليمان بن الغسيل ، عن عاصم بن عمر بن قتادة فذكره عن جابر مرفوعاً .

چارهسهرکردن به دهرهینانی خوین :

بۆیه لیڤه دا پرون ده بیته وه که بنچینه ی هه موو نه خوشیه میزاجیه کان شوینکه وته ی به هیژترین بارو چۆنیه تیه کانی خه لته کانی له شن که گهرمی و ساردیه ، بۆیه گوفتاری پیغه مبه ری خوا ﷺ سه باره ت به بنه پهرتی چارهسهرکردنی نه خوشیه کان که گهرم و سارده به ریگه ی نموونه باسکراوه ، بۆیه نه گهر نه خوشیه که گهرم بوو ، به دهرکردنی خوینه که به ریگه ی خوین بهردان یا به که له شاخ گرتن چارهسهری ده که یین ، چونکه به و شیوه یه ماده که ده کړیته دهره وه و ، میزاجی مروفیش سارد ده بیته وه ، به لام نه گهر نه خوشیه که سارد بوو ، به گهرمکردن چارهسهری ده که یین ، نه وهش له هه تگۆیندا هه یه ، نه گهر سه ریاری نه وهش پیویستی به دهرکردنی ماده دیه ک بوو ، نه وا دیسان هه تگۆین نه و کاره ده کات ، چونکه هۆکاریکی کاریگهره بۆ پیگه یاندن و ، له ت له تکردن و ، هیمن کردنه وه و ، لابردن و ، نه رم کردنی ماده ده کان ، به وهش زۆر به ئارامی و بیوه یی نه و مادانه ده کړیته دهره وه به زالبوونی دهرمانه په وانکاره به هیژه کان.

چارهسهر به داخکردن :

به لام داخکردن : له بهر نه وهی هه ری که له نه خوشیه ماده ده کان ، یا زۆر تیژ ده بیته و به خیرا ده چیته سه ری که ی که له و دوو لایه که گهرمی یه یا ساردیه ، بۆیه به ریگه کانی سه ره وه چارهسهر ده کړین ، یا نه خوشیه کی دریژخایه ن ده بیته و چاکترین چارهسهری پاش کردنه دهره ی ماده که داخکردنی نه و نه ندامانه یه که گونجاوه بۆ داخکردن . چونکه نه و نه خوشیه دریژخایه ن نابیت ته نها به هۆی نه وه وه نه بیته که ماده یه کی ساردی چر له و نه ندامه دا جیگه ربووه و ، میزاجی نه ندامه که ی خراپ کردووه ، هه موو نه و جیگانهش که پیی ده گات ده یگۆریت بۆ باریکی هاوشیوه ی ناوه پۆکه خراپه که ی خۆی و ، له نیتو نه و نه ندامه ی له شدا

گر ده گرت ، لێره دا داخکردن به کارده هینریت بۆ ده رهینانی مادده خراپه که له وشوینهی لهش که تیایدا جیگیربووه نه وهش به له ناو بردنی به شه ئاگریه کهی نه و مادهیه به داخکردن.

به م فهرمووده پیرۆزه چۆنیهتی چاره سه رکردنی هه موو نه خۆشیه مادیه کان فیربووین ، ههروه ها له فره مایشته کهی پیغه مبه ری خواوه ﷺ : ((إِنَّ الْحُمَى مِنْ قَبِيحِ جَهَنَّمَ فَأَبْرِدوها بِالْمَاءِ))^(٦٦)

واته : ((تا) له گر و بلیتسه ی دۆزه خه وهیه بۆیه به ئاو ساردی بکه نه وه)) چۆنیهتی چاره سه رکردنی نه خۆشیه سووکه کانیش فیر بووین .

به شی چاره سه رکردن به که له شاخ گرتن :

به ئام که له شاخ گرتن : ففي سنن ابن ماجة من حديث جُبَارَةَ بْنِ الْمُغَلِّسِ _ وهو ضعيف _ عن كثير بن سليم ، قال : سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ يَقُولُ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((مَا مَرَرْتُ لَيْلَةً أُسْرِيَ بِي بِمَلَا إِلَّا قَالُوا : يَا مُحَمَّدُ مَرُّ أُمْتِكَ بِالْحِجَامَةِ))^(٦٧)

واته : له (جُبَارَةَ ی کورپی (الْمُغَلِّس) هوه له (كثير ی کورپی (سَلِيم) هوه فره موویه تی : گوپیستی (أنس) ی کورپی (مالک) بووم ده ی فره موو : پیغه مبه ری خوا ﷺ فره مووی : ((له شه و په وهی کدا به لای هه رکۆمه لێک له په ریه کاندای تیپه پ ده بووم پێیان ده گووتم : ئه ی محمد فره مان ی که له شاخ گرتن به ئومه ته کهت بکه)) .

٦٦ _ تقدم تخريجه .

٦٧ _ صحيح : أخرجه ابن ماجة (٢٤٧٩) قال : حدثنا جبارة بن المغلس ، قال : حدثنا كثير بن سليم ، فذكره عن أنس مرفوعاً . وأخرجه الترمذي (٢٠٥٢) من طريق القاسم بن عبد الرحمن عن أبيه عبد الله بن مسعود عن أبيه قال : ((حدث رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ عن ليلة أسري به ، أنه لم يمر على ملا من الملائكة إلا أمروه ؛ أن مَرُّ أُمْتِكَ بِالْحِجَامَةِ)) . وصححه الألباني في صحيح الجامع (٥٦٧١) .

وروى الترمذي في جامعه من حديث ابن عباس : أن النبي ﷺ هذا الحديث ، وقال فيه : ((عليك بالحجامة يا مُحَمَّد))^(٦٨)

واته : له (ابن عباس) هوه له پیغمبری خواوه ﷺ فهرمویتهی : ((نهی محمد که له شاخ گرتن به کاریینه)) .

وفي الصحيحين من حديث طاووس ، عن ابن عباس : ((أن النبي ﷺ احتجم وأعطى الحجامة أجره))^(٦٩)

واته : له (ابن عباس) هوه دهه رمیت : ((پیغمبری خوا ﷺ که له شاخی گرت و کرئی که له شاخگره که شیدا)) .

وفي الصحيحين أيضا ، عن حُمَيد الطويل ، عن أنس ، أن رسول الله ﷺ حجّمه أبو طَيِّبَة ، فَأَمَرَ لَهُ بِصَاعَيْنِ مِنْ طَعَامٍ ، وَكَلَّمَ مَوَالِيَهُ ، فَخَفَّفُوا عَنْهُ مِنْ ضَرِيْبَتِهِ ، وَقَالَ : ((خَيْرُ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ الْحِجَامَةُ))^(٧٠)

٦٨ — صحيح : أخرجه أحمد (١ / ٣٥٤) ، وعبد بن حميد (٥٧٤) ، وابن ماجه (٣٤٧٧) ، والترمذي (٢٠٥٣) كلهم من طريق عباد بن منصور عن كرمه عن ابن عباس عن النبي — صلى الله عليه وسلم — قال : خير يوم تحتجمون فيه سبع عشرة ، وتسع عشرة ، وإحدى وعشرين ، وقال : ((وما مررت بملا من الملائكة ليلة أسري بي إلا قالوا : عليك بالحجامة يا محمد)) واته : له (ابن عباس) هوه له پیغمبری خواوه — صلى الله عليه وسلم — دهه رمیت : چاکترین پڙئیک که له شاخی تیدا بگرن پڙځانی هه فدهو ، توږدهو ، بیست ویهکی ماتگه ، ههروهه فهرموی : ((له شه وره وهیه کدا به لای هه کومه ئیک له په ریه کاندایه تیپه په ده بووم پییان ده گووتم : که له شاخ گرتن به کاریینه نهی محمد)) . وصحه الألباني رواية الترمذي وابن ماجه في صحيح الجامع (٥٦٧٢) .

٦٩ — صحيح : أخرجه أحمد (١ / ٢٥٠ ، ٢٥٨ ، ٢٩٢ ، ٢٩٣ ، ٣٣٧) ، والبخاري (٣ / ١٢٢) ، (٧ / ١٦١) ، ومسلم (٥ / ٣٩) ، (٧ / ٢٢) ، وأبو داود (٣٨٦٧) ، وابن ماجه (٢١٦٢) ، كلهم من طريق عبد الله بن طاووس عن أبيه عن ابن عباس فذكره .

واته : له (حُمَيْدُ الطَوِيل) هوه ، له (أنس) هوه فهرموویه تی : (أَبُو طَيْبَة) كه له شاخی بۆ پیغه مبه ری خوا ﷺ گرت ، ئه وه بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمانیدا دوو (صاع)^(۷۱) خوارده مه نی بدریتی و ، له گه ل سه گه وره کانی شیدا دواو له سه رانه که شیان سووکرده وه ، فه رمووشی : ((چاکترین شتیک خۆتانی پی چاره سه ر بکه ن که له شاخ گرتنه)) .

وفي جامع الترمذي عن عبادُ بنِ منصورٍ ، قَالَ : سَمِعْتُ عِكْرِمَةَ يَقُولُ : كَانَ لِابْنِ عَبَّاسٍ غَلْمَةٌ ثَلَاثَةٌ حَجَّامُونَ ، فَكَانَ اثْنَانِ مِنْهُمْ يُغْلَانِ عَلَيْهِ ، وَعَلَى أَهْلِهِ ، وَوَاحِدٌ لِحَجْمِهِ ، وَحَجْمُ أَهْلِهِ ، قَالَ : وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ : قَالَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ نِعَمَ الْعَبْدُ الْحَجَّامُ يُذْهِبُ الدَّمَ وَيُخَفِّ الصُّلْبَ وَيَجْلُو الْبَصَرَ^(۷۲)

واته : له (عَبَّادُ)ی کوپی (مَنْصُور) هوه ، فه رموویه تی : گوئیستی (عِكْرِمَة) بووم ده یفه رموو : (ابن عباس) سی لاوی ئیشکه ری خزمه تکاری که له شاخ گری هه بوو ، دوانیان ئیش و کارو بژیویان بۆ خۆی و ، مال و مندالی په یدا ده کردو ، به کیکیشیان ، که له شاخی بۆ خۆی و ، بۆ مال و منداله کانی ده گرت . (عِكْرِمَة) ده فه میت : (ابن عباس) فه رمووی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی : زۆر چاکه به نده ی که له شاخ گر که خوین لاده بات و ، پشت سووک ده کاته وه و ، چاو پوون ده کاته وه .

وقال : إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ حَيْثُ عُرِجَ بِهِ ، مَا مَرَّ عَلَى مَلَأٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا قَالُوا : عَلَيْكَ بِالْحَجَّامَةِ^(۷۳)

۷۰ - تقدم تخريجه .

۷۱ - الصاع : پێوانه یه کی خه لکی مه دینه بوو چوار گوێلی ده گرت ، به وانه : لسان العرب . وه رگێپ .

۷۲ - ضعيف : أخرجه ابن ماجه (۲۴۷۸) ، والترمذي (۲۰۵۳) . وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (۵۹۶۶) .

(، وانظر الضعيفة (۲۰۳۶) ، وضعيف ابن ماجه (۷۶۲) .

۷۳ - تقدم تخريجه .

واته : ههروه‌ها (ابن عباس) ده‌فهرمیت : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌و شه‌وه‌ی به‌رزکرایه‌وه ، به‌لای هه‌ر کۆمه‌لێکی په‌ریه‌کاندا ده‌پۆشت پێیان ده‌گوت : که‌له‌شاخ گرتن به‌کاربێته‌.

وقال : ((إِنَّ خَيْرَ مَا تَدْتَجِمُونَ فِيهِ يَوْمَ سَبْعَ عَشْرَةَ ، وَيَوْمَ تِسْعَ عَشْرَةَ ، وَيَوْمَ إِحْدَى وَعِشْرِينَ))^(٧٤)

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی : ((چاکترین نه‌و پۆژانه‌ی که‌له‌شاخی تیدا ده‌گرن پۆژانی هه‌قه‌وه‌ ، تۆزده‌و ، بیست و یه‌کن)) .

وقال : ((إِنَّ خَيْرَ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ السَّعْوَطُ وَاللَّدُودُ وَالْحِجَامَةُ وَالْمَشْيُ))^(٧٥) ، وَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لُدٌّ ، فَقَالَ : مَنْ لَدَّنِي ؟ فَكُلُّهُمْ أَمْسَكُوا . فَقَالَ : لَا يَبْقَى أَحَدٌ فِي الْبَيْتِ إِلَّا لُدٌّ ، إِلَّا الْعَبَّاسُ)) . قال : هذا حديث غريب ، ورواه ابن ماجه^(٧٦)

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی : ((چاکترین شتێک خۆتانی پی‌ چاره‌سه‌ر بکه‌ن ده‌رمانێکه‌ بکړیته‌ لووت و ، ده‌رمانێکه‌ بکړیته‌ زارو ، که‌له‌شاخ گرتن و ، پیکردنه ، وه‌ ده‌رمان کرایه‌ زاری موباره‌کی پیغه‌مبه‌روه‌ه ﷺ له‌ نه‌خۆشی مردنه‌که‌یدا ، نه‌وه‌بوو فه‌رموی : کئ‌ی بوو ده‌رمانی له‌ زار کردم ؟ هه‌چ که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه‌ . بۆیه‌ فه‌رموی : هه‌چ که‌س له‌م ماله‌دا نامی‌نیت مه‌گه‌ر ده‌رمانی له‌ زار ده‌کړیت ، جگه‌ له‌ (العباس))) .

٧٤ - تقدم تخريجه .

٧٥ - إسناده حسن : أخرجه ابن ماجه (٣٤٧٨) . الطب النبوي ، بتحقيق أبي عبد الرحمن عادل بن سعد .

٧٦ - إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٢٠٥٤) ، وصححه الألباني في صحيح الترمذي (١٦٧٥) . الطب

النبوي ، بتحقيق أبي عبد الرحمن عادل بن سعد .

به شېك : سه بارهت به سوودمكاني كه له شاخ گرتن :

كه له شاخ گرتن : پړووی جهسته پاك ده كاته وه زور زیاتر له خوین بهردان ، خوین بهردانیش بۆ قولای جهسته چاكتره ، كه له شاخ گرتن پړولیکي کاریگر ده بینیت بۆ دهرهینانی خوین له لاکانی پیسی مړوفا .

ده لیم _ (ابن القيم) _ بۆ لیکولینه وه سه بارهت به كه له شاخ و خوین بهردان ، زانراوه كه هردوکیان به گویره ی زه من و ، شوین و ، ته من و ، میزاج ده گوړیت ، بویه وه لاته گهرمه كان و ، زه من نه گهرمه كان و ، میزاجه گهرمه كان نه وانه ی كه خوینی دانیشتوانی له و پهری پیگهیندا ده بیت ، كه له شاخ گرتنی زور بۆ به سوودتره به به راوردی خوین بهردان ، چونكه خوینه كه پیده گات و تهك و ناسك ده بیت و دیته دهره بۆ پړووی جهسته و ژیره وه ی پیست ، بویه كه له شاخ ده توانیت خوینیکي نه و تو دهره بینیت كه خوین بهردان توانای نه وه ی نابیت ، بویه بۆ لاره كان له خوین بهردان باشتره ، هه روه ها بۆ نه و كه سانهش كه بی هیزن و توانای بهرگه گرتنی خوین بهردانیان نی به .

پزیشكان جهخت له سهر نه وه ده كه نه وه كه بۆ وه لاته گهرمه كان كه له شاخ گرتن به سوودتره و ، له خوین بهردان (الفصد) چاكتره ، كه له شاخ گرتن له ناوه پاستی مانگ و ، پاش ناوه پاست خیرتره . به گشتی ، له بهشی سی یه می چوار به شه كه ی مانگدا بكریت ، چونكه خوین له سهره تای مانگدا هیشتا نه وروژاوه و فشاری بهرزه بۆته وه ، له كوتای مانگیشدا ته واو هیمن بۆته وه ، به لام له ناوه پاست و دوا ی ناوه پاستیدا ، له و پهری زیاد بوون و ووروژاندا ده بیت بویه له م كاته دا كه له شاخ گرتن باشتره .

دانه ری كتیبی (القانون) ده لیت : له سهره تای مانگدا فه رمان به كه له شاخ گرتن ناکریت ، چونكه خه لته كان له م كاته دا هیشتا نه جولاون و نه وروژاون ، هه روه ها فه رمان ناکریت له

کۆتای مانگدا که له شاخ بگیری ت چونکه خوین هیمن و که م بۆته وه ، به لکو فه رمان ده کریت له ناوه پاستی مانگدا که له شاخ گرتن نه نجام بدریت نه و کاته ی خه لته کان و روژاون و له و په پی زیاد بووندایه به هۆی زیادبوونی پووناکی له نه ستیره ی مانگدا .

وقد روي عن النبي ﷺ أنه قال : ((خير ما تداويتم به الحجامَة والفصد))^(٧٧)

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی : ((چاکترین شتیك خۆتانی پی چاره سه ر بکه ن که له شاخ و خوین به ردا نه)) ته و لویو .

فه رمایشته که ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ((خیر ما تداويتم به الحجامَة)) .

واته : چاکترین شتیك خۆتانی پی چاره سه ر بکه ن که له شاخه ، له راستیدا ئاماژه بۆ وه لاتی حیجاز ده کات ، چونکه خوینه کانیا ن ته نک و ناسکه ، هه ره ها خوینه که له پووی جه سه یانه وه نزیکه چونکه گه رما نه و خوینه پاده کیشیت و ده ریده هینیتته ده ره وه بۆ پووی جه سه یان ، له لاکانی پیستدا کۆده بیته وه ، سه ره پای نه وه ش کونیله ی پیستیان فراوانه و ، هیزیشیان شلۆقه ، بۆیه به کارهینانی خوین به ردا ن مه ترسیه کی گه وه ی تیدا یه بۆ نه وان ، که له شاخ گرتیش بلاویکردنه وه یه کی په یوه ندی خۆویسته به دوایدا هه موو خوینه که له خوینبه ره کاند ده کریتته ده ره وه ، به تایبه ت نه و خوینبه رانه ی ناتوانریت کرداری خوین به ربوونی بۆ نه نجام بدریت ، خوین لیده رهینانی هه ر جیگه یه کیش سوودی تایبه تی خۆی هه یه ، بۆیه خوین لیده رهینانی (الباسلیق)^(٧٨) : به سووده بۆ چاره سه ری گه رمی جگه رو سپل و نه و ئاوسانانه ی تیا یاندا دروست ده بیته به هۆی خوینه وه ، به

٧٧ — ضعیف : أورده فی ضعیف الجامع (٢٩٢٤) بلفظ : ((خير ما تداويتم به الحجم والفصد)) أخرجه أبونعیم فی ((الطب)) عن علي — رضي الله عنه — . والحديث صحيح بغير قوله ((والفصد)) وهو مروي في الصحيحين .

٧٨ — الباسلیق : خوینبه ری که له ده ستدا ، نزیک به ئانیشک ، له لای چه په وه ده ست پی ده کات تا نه و جیگایانه ی له دوا ی بن هه نگه وه ن ، به وانه : فقه اللغة ، الثعالبی ، وه رگێڤ .

سووده بۆ چاره‌سەری ئاوسانه‌کانی سی ، به سووده بۆ چاره‌سەری نه‌خۆشیه‌کانی (الشَّوْصَة) و^(٧٩) بۆ نه‌خۆشی (ذات الجنب)^(٨٠) هه‌وه‌ها هه‌ر هه‌موو نه‌خۆشیه‌ خۆینه کاتیه‌کان له نیوان خواروی ئه‌ژۆوه بۆ پان .

وه خۆین ده‌رهینانی (الأكل)^(٨١) به سووده بۆ چاره‌سەکردنی هه‌ر پرپوونیک کاتی له هه‌موو جه‌سته‌دا ئه‌گه‌ر ئه‌و پرپوونه خۆینی بوو ، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر خۆین بۆگه‌ن بوو له هه‌موو جه‌سته‌دا .

وه خۆین ده‌رهینانی (القيال)^(٨٢) : به سووده بۆ چاره‌سەری نه‌خۆشیه‌ کاتیه‌کان له سه‌رو ملدا به هۆی زۆری خۆینه‌وه یا بۆگه‌نی خۆینه‌وه .

وه خۆین ده‌رهینانی (الدَّجِين)^(٨٣) : به سووده بۆ چاره‌سەکردنی ئیشی سپل و ، په‌بو و ، هه‌ناسه‌ برکی و ، ئیشانی ته‌ویژ .

که‌له‌شاخ گرتن له سه‌ر شان (الکاهل) : به سووده بۆ چاره‌سەری ئیشانی هه‌ردوو شان و گه‌روو .

٧٩ _ الشَّوْصَة : ئازاریکه له سکدا په‌یدا ده‌بێت به هۆی بایه‌که‌وه که له نیو ماسولکه‌کاندا کۆده‌بیته‌وه و به هۆی ده‌مارلێدانیکه‌وه ، به‌وانه : الفائق فی غریب الحديث والأثر ، الزمخشري * وه‌رگێژ .

٨٠ _ ذات الجنب : برین و تلۆقیکی پیسه‌ توشی مرۆڤ ده‌بێت و سک کون ده‌کات ، به‌وانه : لسان العرب . وه‌رگێژ .

٨١ _ الأكل : خۆینه‌ریکه له ناوه‌راستی قۆلدایه‌و له ناوه‌راستی خۆینه‌ره‌کانی (الباسلیق) و (القيال)دایه ، به‌وانه : مشکل الآثار للطحاوي * وه‌رگێژ .

٨٢ _ القيال : خۆینه‌ریکه له ده‌ستدا ، دیسان نزیک به‌ ئانتیشکه ، که‌وتۆته‌ لای راستی ده‌ست ، به‌وانه : المعجم الوسيط : إبراهيم الزیات ، وه‌رگێژ .

٨٣ _ الدَّجِين : دوو خۆینه‌ری ئه‌م لاو ئه‌و لای مه‌ ، به‌وانه : قاموسی پسته ، مه‌لا محمودی که‌له‌لای . وه‌رگێژ .

كه له شاخ گرتن له سهر (الأخدين) ^(۸۴) به سووده بۆ چاره سهرى نه خو شيه كانى سهر و ، به شه كانى ، وهكو دهم و چاو ، ددانه كان و ، هردوو گوئ و ، هردوو چاو و ، لووت و ، گهروو نه گهروى پوودانى نه وانه بگه پي ته وه بۆ زورى خوئى يا بۆگه ن بوونى يا هردوو كان پي كه وه .

وقال أنس _ رضي الله عنه _ : كان رسول الله ﷺ يحتجم في الأخدين والكاهل ^(۸۵)

واته : (أنس) _ خواى لى پازى بيت _ ده فهرميت : پيغه مبهري خوا ﷺ له سهر هردوو په گى لاي مل و له نيوان هردوو شانيدا كه له شاخى گرت .

وفي الصحيحين عنه : كان رسول الله ﷺ يحتجم ثلاثاً : واحدة على كاهله ، واثنين على الأخدين ^(۸۶)

واته : له (الصحيحين) دا هاتوو كه : پيغه مبهري خوا ﷺ سى كه له شاخى ده گرت : يه كي كه له نيوان هردوو شانيدا ، دووانيشيان له سهر هردوو په گى لاي مل .

وفي الصحيح عنه : أنه احتجم وهو محرمٌ في رأسه لصداع كان به ^(۸۷)

واته : له فهرموده يه كي (صحيح) دا هاتوو : پيغه مبهري خوا ﷺ ئي حرامى به ستهبوو كه كه له شاخى له سهريدا گرت به هوى ئازاري كه وه هه يبوو .

۸۴ _ الأخدين : دوو په گه به لاي مله وه يه ، بپوانه : قاموسى پسته ، مه لا محمودى گه لاله يى . وه رگيږ .

۸۵ _ صحيح : أخرجه أحمد (۳ / ۱۱۹ ، ۱۹۲) وأبو داود (۳۸۶۰) ، وابن ماجه (۳۴۸۳) ، والترمذي (۲۰۵۱) ، وفي الشرائع (۳۶۴) . كلهم من طريق قتادة عن أنس فذكره .

۸۶ _ هو السابق ، ولم أجده في الصحيحين ولعله وهم من المصنف .

۸۷ _ صحيح : أخرجه أحمد (۵ / ۳۴۵) ، والبخاري (۳ / ۱۹) ، (۷ / ۱۶۲) ، ومسلم (۴ / ۲۲) ، وابن ماجه (۳۴۸۱) ، والنسائي (۵ / ۱۹۴) كلهم من طريق سليمان بن بلال عن علقمة بن أبي علقمة ، عن الأعرج عن عبدالله بن بجينة قال : ((احتجم رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ بلحي جمل ، وهو محرم ، وسط رأسه .)) واته : پيغه مبهري خوا _ صلى الله عليه وسلم _ له شويئى (لحي جمل) ، كه ئي حراميشى به ستهبوو ، له ناوه پاستى سهريدا كه له شاخى گرت . ولم أجده عن أنس .

وفي سنن ابن ماجة عن عليّ : نزل جبريل على النبي ﷺ بحجامة الأُخْدَعَيْنِ وَالْكَاهِلِ^(٨٨)
 واته : (علي) _ خَوای لى پازى بىّت _ فهرموويه تى : (جبريل) دابه زيه خزمه تى
 پيغه مبهري خوا ﷺ و فهرماني كه له شاخ گرتنى پيكرد له سهر دوو په گى لاي مل و نتيوان
 هه ردووشان .

وفي سنن أبي داود من حديث جابر : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ احْتَجَمَ فِي وَرْكَهٍ مِنْ وَثْمٍ كَانَ بِهِ^(٨٩)
 واته : (جابر) _ خَوای لى پازى بىّت _ فهرموويه تى : پيغه مبهري خوا ﷺ له سهر
 سهرووي پانى كه له شاخى گرت به هوى شينبوونه وه و كوترانيكه وه هه يبوو .

به شىك : سه بارهت به جياوازي پزيشكان له باره كه له شاخ گرتنه وه له سهر (نقره القفا) :

پزيشكان جياوازيوون سه بارهت به كه له شاخ گرتن له و چالاى كه ده كه ويته پشتى
 ميّشكه وه (نقره القفا) ، و ذكر ابونعيم في كتاب الطب النبوي حديثاً مرفوعاً : ((عَلَيْكُمْ
 بِالْحِجَامَةِ فِي جَوْزَةِ الْقَمَحْدُوَّةِ ، فَإِنَّهَا تَشْفِي مِنْ خَمْسَةِ أَدْوَاءٍ ذَكَرَ مِنْهَا الْجُدَامُ^(٩٠)

واته : (ابونعيم) له كتيبي (الطب النبوي) دا ئه م فهرمووده ده گيژيته وه : ((كه له شاخ
 بگرن له كوتايى سهرو پشته سهردا ، چونكه پينچ نه خووشى چاك ده كاته وه ، له وانه نه خووشى
 گولى باسكردوه)) .

٨٨ _ ضعيف جداً : أخرجه ابن ماجة (٣٤٨٢) .

٨٩ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٣٠٥ ، ٣٥٧ ، ٣٨٢) ، وأبو داود (٣٨٦٣) وابن ماجة (٣٠٨٢) ،
 والنسائي (١٩٣ / ٥) ، وابن خزيمة (٢٦٦٠) ، (٢٦٦١) كلهم عن أبي الزبير عن جابر .

٩٠ _ إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٣٧٥٨) . الطب النبوي ، بتحقيق أبي عبد الرحمن

وفي حديث آخر : ((عليكم بالحِجَامَةِ في جَوْزَةِ الْقَمَحْدُوةِ ، فإنها شفاءٌ من اثْنَيْنِ وَسَبْعِينَ دَاءً))^(٩١).

له فەرموودهیه کی دیکدا : ((که له شاخ بگرن له کۆتایی سەر و پشته سەردا ، چونکه هەفتا و دوو نەخۆشی چاک دەکاتەو)) .

کۆمەڵێکیان به چاکیان داناوه و گوتویانه : به سووده بۆ چاکبوونهوهی چاو دەرئۆقین ، ئەو گری ئانهی تیايدا دروست ده بێت ، زۆر له نەخۆشیهکانیی ، قورسبوونی برۆ پێلۆو ، که پۆلێی چاو .

باسکراوه کهوا پێشهوا (أحمد) ی کوپی (حنبل) پێویستی به که له شاخ بوو ، بۆیه که له شاخی بۆ گیرا له هەردوو لای ملیداو ، له (نقرة القفا) دا نه یگرت .

ههروهها لهو کهسانهش هه زیان پێ نه بووه دانهری کتیبی (القانون) هه ، ده لێت : نەخۆشی له بیرچوونهوه دروست دهکات به دلنایایی ، چونکه پێشهوامان محمد ﷺ فەرموویهتی کۆتایی دهماغ جێگه ی پاراستنی زانیاریهکانهوه ، که له شاخ گرتن ده یفه و تینیت . ته و او بوو .

کهسانی تریش بهر په چیان داوه ته وه ، ده لێن : فەرمووده که جێگیر نه بووه ، نه گەر جێگیریش بێت له راستیدا که له شاخێک کۆتای مێشک بێ هیژ دهکات نه گەر به بێ زهروهرت گیرا ، به لām نه گەر له کاتی زالبوونی خوین به سەر مێشکدا گیرا ، به سوود ده بێت له پوهی پزیشکی و شه رعیشه وه ، چونکه جێگیر بووه کهوا پێغه مبهری خوا ﷺ له چه ندين جێگه ی پشته وه ی ملێدا که له شاخی گرتووه به گویره ی بارودۆخێک پێویستی به وه بوايه ، له جێگه ی تریش جگه له پشته وه ی مل که له شاخی گرتبوو به گویره ی پێویست .

٩١ — إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في السلسلة الضعيفة (٢٨٩٤) ، الطب النبوي ، بتحقيق أبي عبد الرحمن

به شېك سه بارهت به كه له شاخ گرتن له ژيړ چه ناكه دا :

كه له شاخ گرتن له ژيړ چه ناكه دا بۆ چاره سه رى ئيش و نازارى ددان و دهم و چاو كه روو به سووده ، نه گهر له كاتى خویدا به كارميترا ، هه روه ها سه رو شه وي لكه گش پاك ده كاته وه .

ده توانريت كه له شاخ گرتن له سه ر پى له جياتى خوين ده رميتنان به كار به يتريت له (الصّافن) دا كه په گيكي گه وره يه و نزيك به پاژنه يه و له به رى قاچه وه دريژ ده بيته وه تا ده كاته شا ده ماري ران . بۆ چاره سه ر كردنى برينه كانى پان و لاق و پى و ، بچپانى بيتويژى و ، ئالۆشى و خوړوړى كاتى له نه دنامه كانى زازوژنى پياو ئافره تدا به سووده .

كه له شاخ گرتن له ژيړه وهى سنگدا بۆ چاره سه رى نه و ئاوسان و پزينه سنورداره ي كه له پيستی سه ر پان به ده ردين و كيّم و زوخاوى لى پيدا ده بيت به سووده و ، به رگرى له گولبوونى ده كات و ، بۆ چاره سه رى نه و زيپكه و بلوقانه ي له سه رى به ده ردين به سووده ، هه روه ها بۆ جومگه ژانى و ، بۆ مايه سبرى و ، بۆ ئاوساوى قاچ و پى و ، خوړوړى پشت باشه .

به شېك : سه بارهت به رپيازي پيغه مبه رى خوا ﷺ

له كاته كانى كه له شاخ گرتندا :

روى الترمذي في جامعه من حديث ابن عباس يرفعه : ((إِنَّ خَيْرَ مَا تَحْتَجِمُونَ فِيهِ سَابِعُ عَشْرَةَ ، أَوْ تَاسِعُ عَشْرَةَ ، وَيَوْمُ إِحْدَى وَعَشْرِينَ))^(١٧)

واته : (ابن عباس) _ خواى لى پاڙى بيت _ فه رموويه تى : پيغه مبه رى خوا ﷺ فه رمووى : ((چاكترين نه و پوژانه ي كه له شاخى تيدا بگرن چه فده و ، توژده و ، بيست و يه كن)) .

وفیه عن أنس : كان رسولُ الله ﷺ يَحْتَجُّمُ فِي الْأَخْدَعَيْنِ وَالْكَاهِلِ ، وَكَانَ يَحْتَجُّمُ لِسَبْعَةِ عَشَرَ ، وَتِسْعَةِ عَشَرَ ، وَاحِدَى وَعِشْرِينَ^(٩٣)

واته : له (أنس) هوه _ خَوای لى پازى بیّت _ فرمویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ له سهر دوو په گى لای ملی وله نیوان هه ردوو شانیدا که له شاخی ده گرت ، له پوژانی هه قدهو ، تۆزدهو ، بیست و یهک .

وفي سنن ابن ماجه مرفوعاً : ((مَنْ أَرَادَ الْحِجَامَةَ فَلْيَتَحَرَّ سَبْعَةَ عَشَرَ ، أَوْ تِسْعَةَ عَشَرَ ، وَفِي إِحْدَى وَعِشْرِينَ ، لَا يَتَّبِعْ بِأَحَدِكُمُ الدَّمَ ، فَيَقْتَلْهُ))^(٩٤)

واته : (أنس) _ خَوای لى پازى بیّت _ فرمویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فرموی : ((هه رکهس ویستی که له شاخ گرتنی هه بوو با به دواى پوژانی هه قدهو ، تۆزدهو ، بیست و یه کدا بگه ریّت ، بۆ ئه وهى فشاری خوینی یه کیکتان به رز نه بیته وه ، بمریت)) .

وفي سنن أبي داود من حديث أبي هريرة مرفوعاً : ((مَنْ احْتَجَّمَ لِسَبْعِ عَشْرَةٍ ، أَوْ تِسْعِ عَشْرَةٍ ، أَوْ إِحْدَى وَعِشْرِينَ ، كَانَتْ شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ))^(٩٥)

واته : (أبي هريرة) _ خَوای لى پازى بیّت _ فرمویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فرموی : ((هه رکهس له پوژانی هه قدهو ، تۆزدهو ، بیست و یه کی مانگا که له شاخ بگريّت ، ده بیّت به هوکارى چاکبوونه وهى هه موونه خووشیه کانی)) واته : ئه وه نه خووشیه نهى هوکارى ده گه ریته وه بۆ زالبوونی خوین به سهر شوینیکی جهسته دا .

٩٣ _ تقدم تخريجه .

٩٤ _ صحيح : أخرجه ابن ماجه (٣٤٨٦) عن النحاس بن قهم عن أنس فذكره مرفوعاً .

٩٥ _ حسن : أخرجه أبوداود (٣٨٦١) عن أبي صالح عن أبي هريرة مرفوعاً .

هه موو ئه م فه رمودانه گونجاوی کۆپایه تی پزیشکانه ، به وهی که له شاخ گرتن له نیوهی دووهم و ، به شی سییه می چوار به شه که ی مانگدا به سوودتر ده بیئت به به راوردی سه ره تاو کۆتایی مانگ ، به لām نه گه ر له کاتی پێویستبوونیدا به کارهێنرا ، به سوود ده بیئت نه گه ر له سه ره تاو کۆتای مانگیشه وه بیئت .

(الخلال) ده لێت : (عصمة) ی کۆپی (عصام) پێی پاگه یاندم و گووتی : (حنبلی) بۆی باسکردین و ، گووتی : (أبو عبدالله أحمد) ی کۆپی (حنبلی) که له شاخی ده گرت هه رکاتیک خوینی هه لچوبا و ، هه ر کاتیکیش بوايه .

دانه ری کتییی (القانون) ده لێت : کاته کانی له پۆژدایه : کاتژمێر دوو و سی ، پێویسته مڕۆف خۆی لی به دوور بگریت پاش خۆشتن به دهر له وه که سانه ی خوینیان چره ، پێویسته ئه م که سه خۆی بشوات ، پاشان کاتژمێرێک بشوو بدات ، پاشان که له شاخ بگریت . ته واو بوو .

به لایانه وه که له شاخ گرتن له سه ر تێریوون باش نی یه ، چونکه پێده چی چه ندين کونيله ی داخراو و چه ندين نه خۆشی دروست بکات ، به تایبه ت نه گه ر نه گه ر خۆراکه که خراپ و چر بیت . له (أثر) ی کدا هاتوو : ((که له شاخ گرتن پێش نانی به یانی ده رمانه ، له سه ر تێریوون نه خۆشی یه ، له هه فده ی مانگدا چاکبوونه وه یه)) .

هه لبژاردنی ئه م کاتانه بۆ که له شاخ گرتن ، له بنه په تدا بۆ پارێزکردن و ، خۆپاراستنه ، بۆ ئه وه ی مڕۆف هه یج زیانیکی پی نه گاو ، بۆ پاراستنی ته ندروستییه ، به لām بۆ چاره سه ری نه خۆشیه کان ، له هه ر کاتیکدا پێویسترا به کارده هینریت .

فه رمایشته که ی پیغه مبه ری خوادا ﷺ ((لَا يَتَّبِعُ بِأَحَدِكُمُ الدَّمَ فَيَقْتُلُهُ)) .

واته : بۆ ئه وهی فشاری خوینی یه کیکتان به رز نه بیته وه بمریت . به لگه ی گوftarه کانی سه ره وه مانه . پیشتریش ئاماژمان پێدا که وا ئیمامی (أحمد) له هه ر کاتیکی مانگدا پیوستی به که له شاخ هه بوایه ده یگرت .

به شیک سه بارهت به و پۆژانه ی که که له شاخی تیدا (مکروه) :

سه بارهت به هه لبراردنی پۆژه کانی هه فته بۆ که له شاخ گرتن ، (الخال) له (جامع) هه کیدا ده لیت : (حرب) ی کوپی (اسماعیل) پیی پاگه یان دین و ، گووتی : به پیشه وا (أحمد) م گووت : ئایا هه یچ پۆژیک هه یه له هه فته دا به لات ه وه که له شاخ گرتنی تیدا (مکروه) بیت ؟ فه رمووی : پۆژانی شه مه و چوارشه م هاتوه .

هه ره ها له هه مان کتییی (الجامع) ی (الخال) دا هاتوه : (الحسین) ی کوپی (حسان) سه بارهت به که له شاخ گرتن له (ابا عبدالله) ی پرسی : له چ کاتیکدا (مکروه) ه ؟ گووتی : له پۆژانی شه مه و ، چوارشه م و گووتیانه پۆژی هه ینیش .

وروی الخال ، عن أبي سلمة وأبي سعيد المقبري ، عن أبي هريرة مرفوعاً : ((مَنْ احْتَجَمَ يَوْمَ الْأَيْعَاءِ أَوْ يَوْمَ السَّبْتِ ، فَأَصَابَهُ بَيَاضٌ أَوْ بَرَصٌ ، فَلَا يُلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ))^(١٦)

واته : (أبي هريرة) _ خوا ی لئ پازی بیت _ فه رموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی : ((هه رکه س پۆژانی شه مه و چوارشه مه که له شاخ بگریت و ، سپیتیه ک یا نه خوشی به له کی له جهسته یدا په یدا بوو ، با ته نها سه رزه نشتی خوی بکات)) .

(الخَلال) ده لایت : (محمد) ی کوپی (علی) کوپی (جعفر) پی پی راگه یان دین ، که وا (یعقوب) ی کوپی (بختان) بۆی باسکردبوون و ، گوتبووی : سه بارهت به به کارهیتانی (النُّورَة) که له شاخ گرتن له پۆژانی شه مه و چوار شه مدا له (أحمد) یان پرسى ؟ نه وه بوو به (مکروه) ی داناو ، فه رمووی : هه والم پی گه شتووه که وا پیاویک (النُّورَة) ی به کارهیتانو ، پاشان که له شاخی گرت بۆیه تووشی نه خووشی به له کی بوو منیش به (أحمد) م گووت : وه کو نه وه ی پیاوه که به سووک ته ماشای فه رمووده که ی کردییت ؟ فه رمووی : به لئ .

وفي كتاب الأفراد للدَّارْقُطَنِيّ ، من حديث نافع قال : قال لي عبدالله بن عمر : تَبَيَّعَ بيَ الدَّم ، فابْنَحْ لي حَجَّاماً ولا يكن صَبِيّاً ولا شيخاً كبيراً ، فَإِنِّي سمعتُ رسولَ الله يقول : ((الحَجَّامَةُ تَزِيدُ الحَافِظَ حِفْظاً ، والعَاقِلَ عَقْلاً ، فَاحْتَجِمُوا على اسمِ الله تعالى ، ولا تَحْتَجِمُوا الخَمِيسَ ، والْجُمُعَةَ ، والسَّبْتَ ، ولا الأَحَدَ ، واحْتَجِمُوا الإِثْنَيْنِ ، وما كان من جُذامٍ ولا بَرَصٍ ، إلا نَزَلَ الأَرْبَعاءُ . قال الدَّارْقُطَنِيّ : تَفَرَّدَ به زيادُ بن يحيى ، وقد رواه أيوب عن نافع ، وقال فيه : ((واحْتَجِمُوا يومَ الإِثْنَيْنِ والثَّلَاثاء ، ولا تَحْتَجِمُوا يومَ الأَرْبَعاء)) (٩٧) .

واته : (نافع) فه رموويه تی : (عبدالله) ی کوپی (عمر) پی پی گووتم : خوینم هه لچوووه و فشاری به رز بۆته وه ، که له شاخ گرێکم بۆ بانگ بکه با منداڵ نه بییت و پیاویکی به ته مه نیش نه بییت ، چونکه گوئیستی پیغه مبه ری خوابووم ﷺ ده یفه رموو : ((که له شاخ گرتن توانای له به رکردنی که سی له به رکاز زیاد ده کات و ، نه قل و ژیری که سی ئاقل و ژیر زیاد ده کات ، بۆیه به ناوی خواوه که له شاخ بگرن و ، پۆژانی پینج شه م و ، هه ینی و ، شه مه و ، یه ک شه م که له شاخ مه گرن ، به لکو پۆژی دووشه م که له شاخ بگرن ، چونکه هه موو گولی و به له کیه ک پۆژی چوار شه م داده به زیت . پی شه وا (الدَّارْقُطَنِيّ) فه رموويه تی : (زياد) ی کوپی (يحيى) تاک بۆته وه له گێرانه وه ی نه م فه رمووده یه دا ، (أيوب) له (نافع) وه فه رمووده که

ده گێڕێتهوهو ، تیایدا ده لێت : ((پۆژانی دووشهم و سێ شهم كه له شاخ بگرن و ، پۆژی چوارشهم كه له شاخ مه گرن)) .

وقد روى أبوداود في سننه من حديث أبي بكره ، أنه كان يكره الحِجَامَةَ يَوْمَ الثَّلَاثاءِ ، وقال : إنَّ رسول الله ﷺ ، قال : يومُ الثَّلَاثاءِ يومُ الدَّمِ وفيه ساعةٌ لا يَرَقُّ فيها الدَّمُ^(٩٨)

واته : (أبي بكره) ههزی به كه له شاخ گرتن نه بوو پۆژی سێ شهم و ، ده یه رموو : پێغه مبهری خوا ﷺ فه رمووی : پۆژی سێ شهم پۆژی خوێنه و کاتیکی تێدا یه خوینی تێدا خوێنه که ی تێدا ناوهستی .

به شیک سه بارهت به شیاویتی كه له شاخ گرتنی كه سی به پۆژو جیاوازیوون
سه بارهت به وهی كه نایا به و هویه وه پۆژو مه که ی ده شکیت ؟

چه نندین سوودی گرنگ له فه رموو ده کانی پێشووه و مرده گیریت :

١. خۆ چاره سه کردن (مستحب) ه .
٢. كه له شاخ گرتن (مستحب) ه و ، له و شوێنه شدا نه نجام ده دریت كه بارودۆخ پێویستی بکات .
٣. شیاویتی كه له شاخ گرتنی نه و كه سه ی ئیحرامی به ستووه ، نه گه رچی ببی به هۆکاری برینی كه مێك له توکی له ش ، چونكه له م باره دا نه وه شیاوه ، به لām بۆ نه وه ی (فدیة) بدات بۆ لادانی تووکه که ، هیشتا جیی تێروانینه و ، (واجب) بوونی به هیزنی یه .
٤. شیاویتی كه له شاخ گرتنی كه سی به پۆژو ، چونكه له (صحیح) ی ئیمامی (البخاری) دا هاتووه : ((أن رسول الله ﷺ احتَجَمَ وهو صائم))^(٩٩) واته : ((پێغه مبهری خوا ﷺ

که له شاخی گرت و له و کاته شدا به پۆژوو بوو)) ، به لّام : ئایا به و که له شاخ گرتنه پۆژوو که ی ده شکیت ، یاخود نه ؟ مه سه له یه کی تره ، راست : شکاندنی پۆژوو به که له شاخ گرتن ، چونکه نه وه به (صحیح) ی له پیغمبه ری خواوه ﷺ هاتوو به بی هیچ به ره لستکاریک و ، پاسترین شتیکیشه که به ره لستکاری فهرمووده که ی سه ره وه ی پی ده کریت ، به لّام نه و شته ئاماژه بۆ نه شکاندنی پۆژوو ناکات مه گه ر پاش چوار شت : یه که م : پۆژوو که فهرز بوو . دووه م : نیشته جی بوو . سی یه م : هیچ نه خۆشیه کی نه بوو پیویست به که له شاخ گرتن بکات . چواره م : نه م فهرمووده دواکه وتوتره له و فهرمووده یه ی که تیایدا ده فهرمیت : ((أَفْطَرَ الْحَاجِمُ وَالْمَحْجُومُ))^(۱۰۰) واته : ((نه و که سه ی که که له شاخی بۆ ده گیریت و نه و که سه ش که که له شاخ ده گریته هه ردووکیان پۆژوو یان شکاوه)) . بۆیه چ کاتیک نه و چوار پی شه کیانه جیگیربون ، نه و جا ده توانریت کرداری پیغمبه ری خوا ﷺ بکریته به به لگه بۆ مانه وه ی پۆژوو له گه ل که له شاخ گرتندا ، له لایه کی تریشه وه نه گه ر پۆژوو که سوونه ت بوو شیاهه مروّف لی بیته ده ره وه و بیشکینیت به که له شاخ گرتن و هیت ، یا نه گه ر نه و که سه له مانگی په مه زانیشدا بیت به لّام له سه فهدا بوو ، یا نه گه ر له په مه زانیشدا بیت و له مالی خۆیدا بیت ، به لّام پیویستی ناچاری بکات ، وه کو نه و که سه ی که نه خۆشیه کی هیه و پیویستی ناچاری شکاندنی پۆژوو که ی پی ده کات ، یا فهرزکی په مه زان بیت و له مالی خۆیدا بیت و هیچ پیویستیه ک ناچاری نه کردیته ، به لّام له سه ر بنه ره ته که بمینیته وه . وه

۹۹ - صحیح : أخرجه أحمد (۱ / ۲۳۶ ، ۲۴۹ ، ۲۵۹ ، ۳۵۱ ، ۳۷۲) ، والبخاري (۳ / ۴۲ ، ۴۳) ، (۷ / ۱۶۱ ، ۱۶۲) ، وأبوداود (۱۸۳۶) ، (۲۳۷۲) ، والترمذي (۷۷۵) ، والنسائي في الكبرى (۲۰۲۰ تحفة) ، (۶۲۲۶) ، (۶۲۳۱) عن عكرمة عن ابن عباس فذكره .

۱۰۰ - صحیح : أخرجه أحمد (۴ / ۱۲۳ ، ۱۲۴) ، والدارمي (۱۷۳۷) ، من طريق عبدالله بن زيد أبي قلابه ، عن أبي الأشعث الصنعاني ، عن أبي أسماء الرحبي عن شداد بن أوس فذكر الحديث وفيه قصة ، وأخرجه أحمد (۴ / ۱۲۴) ، به ، وليس فيه أبو الأشعث الصنعاني ، وأخرجه أحمد (۴ / ۱۲۲ ، ۱۲۴) ، وأبوداود (۲۳۶۹) ، وليس فيه أبو أسماء الرحبي ، وأخرجه أبوداود (۲۳۶۸) ، وابن خزيمة (۱۶۸۱) ، وليس فيه أبو الأشعث ولا أبو أسماء .

فرمایستی پیغمبرِی خوا ﷺ: ((أفطر الحاجم والمحجوم)) ناقل و موته نه خیره و ، پیوسته کاری پی بکریت .

۵. به لگه به له سهر نه وهی ده توانریت پزشک به کری بهینریت به بی به ستنی گریه ستنی کری گرتی ، به لگو به هاوشیوهی کری هاوه لانی خوی که له م بواره دا کارده کن کری ده دریتی ، یا نه و کریه ی بدریتی که پی پازی ده بی .

۶. شیاویتی بژیوی په یداکردن به پیشه ی که له شاخ گرتنه وه . نه گهرچی که سی نازاد حهزی به خواردنی کری که له شاخ گرتن نی یه به بی نه وهی لیتی حه رام بکریت ، چونکه پیغمبرِی خوا ﷺ کریکه ی خوی پیداو ، خواردنیشی له سهر حه رام نه کرد ، که پیشی ده لیت پیس به هاوشیوهی فرمایشتیتی به رام به به پیازو سیر که پییان ده لی پیس ، به لام گوftarه کانی نه بووه به به لگه بۆ حه رامکردنی .

۷. شیاویتی سه پاندنی باجیکی پۆژانه ی دیاری کراو به سهر بهنده ی خۆدا به گویره ی توانای بۆ کارکردن ، مافی بهنده که شه ته صرپوف بکات به و پاره یه وه که له باجه سه پینراوه که ی سه رسانی زیاد ده بیت ، چونکه نه گهر نه هیلریت ته صرپوف به زیاده یه وه بکات نه و کاره که ی هه مووی ده بی به باج و هیچ سودیکی ده ست ناکه ویت ، به لگو نه وهی له باجه سه پینراوه که ی سهر شانی زیاد ده بی ، له لایه ن سهر گه وره که یه وه کراوه به مولکی نه و بهنده یه و مافی خۆیه تی ته صه رپوف پیوه بکات . والله اعلم .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغمبه‌ری خوا ﷺ له برینی ره‌گه‌کان و داخ‌کردنا :

ثبت في الصحيح من حديث جابر بن عبدالله ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ بعثَ الى أَبِي بن كعب طبيباً ، فَقَطَعَ لَهُ عِرْقاً وَكَوَاهُ عَلَيْهِ^(١٠١)

واته : (جابر)ی کوپی (عبدالله) فه‌رموویه‌تی : پیغمبه‌ری خوا ﷺ پزیشکیکی نارد بو (أُبَيُّ) کوپی (کعب) ، نه‌وه‌بوو ره‌گنکی بو بری و داخیشی کرد .

ولما رُمِيَ سعدُ بن معاذٍ في أَكْحَلِهِ حَسَمَهُ النَّبِيُّ ﷺ ، ثُمَّ وَرِمَتْ ، فَحَسَمَهُ الثَّانِيَةَ.

واته : کاتی (سعد)ی کوپی (معاذ) خوینبه‌ری ناوه‌راستی ده‌ستی پیکرا پیغمبه‌ری خوا ﷺ داخیکرد ، به‌لام ناوسا ، نه‌وه‌بوو دیسان بو جاری دووم داخیکرده‌وه .

وفي طريق آخر : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَوَى سَعْدَ بْنَ مُعَاذٍ فِي أَكْحَلِهِ بِمِشْقَصٍ ، ثُمَّ حَسَمَهُ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ أَوْ غَيْرُهُ مِنْ أَصْحَابِهِ^(١٠٢)

واته : پیغمبه‌ری خوا ﷺ (سعد)ی کوپی (معاذ)ی به‌سه‌ره رمیکی دریژله‌سه‌ره خوینبه‌ری ناوه‌راستی ده‌ستی داخیکرد ، پاشان (سعد) خوی داخیکرد یا هاوه‌لانیی بویان داخیکرد .

١٠١ - صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٣٠٣ ، ٣٠٤ ، ٣١٥ ، ٣٧١) وعبد بن حميد (١٠١٩٨) ، ومسلم (٧ / ٢٢) وأبو داود (٢٨٦٤) ، وابن ماجه (٣٤٩٣) كلهم عن الأعمش عن أبي سفيان عن جابر فذكره .

١٠٢ - صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٣١٢ ، ٣٥٠ ، ٣٦٣ ، ٣٨٦) ، الدارمي (٢٥١٢) ، ومسلم (٧ / ٢٢) وابن ماجه (٣٤٩٤) ، والترمذي (١٥٨٢) ، كلهم عن أبي الزبير عن جابر فذكره في قصة .

وفي لفظ آخر : أَنَّ رجلاً من الأنصار رُمِيَ في أَكْحَلِهِ بِمَشْقَصٍ ، فَأَمَرَ النَّبِيُّ ﷺ به فُكِيَ .

واته : له بیژیهکی دیکه دا : پیاویک له پشتیوانان به سه ره پمیکى دريژ خوینبهرى ناوه پاستى دهستى پیکرا ، نه وه بوو پیغه مبهرى خوا ﷺ فه رمانیداو ئیتربوى داخرا .

(أبو عبید) ده فه رمیت : پیاویک هیترایه خزمه تی پیغه مبهرى خوا ﷺ داخردنى بو وه سف کرابوو ، نه وه بوو فه رموى : داخى بکه ن و پاشان به رد گهرم بکه ن و بیخه نه سهرى .

(الفضل) ی کوپی (دُکین) ده فه رمیت : (سُفیان) له (أبی الزبیر) هوه له (جابر) هوه بوى باسکردین : که وا پیغه مبهرى خوا ﷺ له سه ره خوینبهرى ناوه پاستى دهستى هه ستا به داخردنى .

وفي صحيح البخاري من حديث أنس ، أنه كُويَ من ذات الجنبِ والنَّبِيُّ ﷺ حي (١٠٣)

واته : (أنس) فه رمويه تی : به هوى نه خووشى (ذات الجنب) هوه داخکرام و پیغه مبهرى خواش ﷺ زیندوو .

وفي الترمذي عن أنس، أَنَّ كَوَى أَسْعَدَ بْنَ زُرَّارَةَ مِنَ الشُّوْكَةِ (١٠٤)

واته : (أنس) _ خواى لى پازى بیّت _ فه رمويه تی : پیغه مبهرى خوا ﷺ (أسعد) ی کوپی (زُرارة) ی به هوى نه خووشى (الشوكة) هوه داخ کرد .

١٠٣ _ ذكره البخاري تعليقاً عن أنس كتاب ((الطب)) باب ((ذات الجنب)) ، وأخرجه أحمد (٣ / ١٣٩) عن أنس قال : ((كواني أبوطلحة ورسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ بين أظهرنا ، فما نهيت عنه)) واته : (أنس) _ خواى لى پازى بیّت _ فه رمويه تی : ((أبو طلحة) داخى کردم و ، پیغه مبهرى خوا _ صلى الله عليه وسلم _ له نیوانماندا ده ژیاو ، قه ده غه ی نه کردم)) .

١٠٤ _ صحيح : أخرجه الترمذي (٢٠٥٠) من طريق معمر عن الزهري عن أنس فذكره .

الشُّوكَةُ : نه خووشیه که به هوى سنگه گوشیه وه توشى مروژ ده بیّت و سورایه که هه موو جهسته و دهم و چاو داده پووشى ، به روانه : نیل الأوطار ، ج ٩ ، ص ٧٩ .

وقد تقدّم الحديث المتفق عليه وفيه : وَمَا أَحْبَبُ أَنْ أُكْتَوَى^(١٠٥)

واته : پێشتر ئەم فەرموودهیه مان باس کرد که وا پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی : حه‌زم به‌ خۆ داخ کردن نی یه .

وفي لفظ آخر : وَأَنَا أَنَهَى أُمَّتِي عَنِ الْكَيِّ^(١٠٦)

واته : له‌ بێژیه‌کی تر دا : پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویه‌تی : من قه‌ده‌غه‌ی ئومه‌ ته‌ که‌م ده‌ که‌م له‌ خۆ داخ کردن.

وفي جامع الترمذي وغيره عن عمران بن حصين ، أَنَّ النَّبِيَّ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ نَهَى عَنِ الْكَيِّ قَالَ : فَاَبْتُلِينَا فَاَكْتَوِينَا فَمَا أَفْلَحْنَا ، وَلَا أَنْجَحْنَا^(١٠٧) . وفي لفظ : نُهَيْنَا عَنِ الْكَيِّ ... وقال : فَمَا أَفْلَحْنَا وَلَا أَنْجَحْنَا^(١٠٨)

واته : (عمران) ی کوپی (حصین) فەرموویه‌تی : پێغه مبه‌ری خوا ﷺ قه‌ده‌غه‌ی خۆ داخکردنی کردووه‌و فەرمووی : توشبوین ، خۆمان داخ کرد ، نه‌ پزگاکرمان بوو ، نه‌ ده‌ریشچوین . له‌ بێژیه‌کی تر دا : قه‌ده‌غه‌ی خۆ داخکردنمان لێکراوه‌و ... فەرمووی : نه‌ پزگاری کردو نه‌ش ده‌ریچاند .

١٠٥ _ تقدم تخريجه .

١٠٦ _ تقدم تخريجه .

١٠٧ _ صحيح : أخرجه أحمد (٤ / ٤٢٧ ، ٤٣٠) ، وابن ماجه (٣٤٩٠) ، والترمذي (٢٠٤٩) ، كلهم عن الحسن عن عمران بن حصين فذكره

١٠٨ _ صحيح : أخرجه أحمد (٤ / ٤٤٤ ، ٤٤٦) ، وأبو داود (٣٨٦٥) كلامهما عن مطرف عن عمران بن حصين فذكره .

پیشخوا (الخطابي) فەرموویه تی : پیغه مبه‌ری خوا ﷺ (سعد) ی داخکرد بۆ ئه‌وه‌ی خوینه‌که‌ی بوه‌ستیته‌وه ، چونکه له‌وه ترسا خوینی زۆری لێ بجیت و تیا بجیت . داخکردنیش له‌م ده‌روازه‌یدا به‌کاره‌یتراوه ، وه‌کو ئه‌و که‌سانه‌ی داخ ده‌کرین کاتی ده‌ستیان یا قاچیان ده‌بردریت .

به‌لام سه‌باره‌ت به‌ قه‌ده‌غه‌ی داخکردن ، ئه‌وه‌یه که‌سیک خۆی داخ بکات بۆ شیفا ، وایان ده‌زانی ئه‌گه‌ر خۆی داخ نه‌کات ، تیا ده‌چیت ، ئه‌وه‌بوو پیغه مبه‌ری خوا ﷺ قه‌ده‌غه‌ی کردن له‌ به‌ر ئه‌م نیته‌ .

گووتراوه : له‌ پاستیدا (عمران) ی کوپی (حُصَيْن) به‌ تاییه‌ت قه‌ده‌غه‌ی لێکرا ، چونکه نه‌خۆشی مایه‌سیری هه‌بوو ، جیگه‌شی مه‌ترسیدار بوو ، بۆیه قه‌ده‌غه‌ی داخکردنی لێکرد ، وه‌کو ئه‌وه‌ی پاستی قه‌ده‌غه‌کردنه‌که‌ بگه‌ریته‌وه بۆ جیگه‌ مه‌ترسیداره‌که . خواش زاناتره .

(ابن قتیبه) ده‌لێت : داخکردن دوو جۆره :

١. داخکردنی که‌سی ته‌ندروست بۆ ئه‌وه‌ی نه‌خۆش نه‌که‌وێ ، سه‌باره‌ت به‌م جۆره گووتراوه : ئه‌و که‌سه‌ی داخ ده‌کات په‌یره‌وی پشت به‌ستن ناکات ، چونکه ده‌یه‌وێت قه‌ده‌رو چاره‌نووس له‌ خۆی دورخاته‌وه .

٢. داخکردنی برین ئه‌گه‌ر کیمی تیزا ، وه‌ ئه‌ندام ئه‌گه‌ر به‌را ، له‌مه‌دا شیفا هه‌یه .

به‌لام ئه‌گه‌ر داخکردن بۆ تیمارکردن بوو که‌ پێده‌چی سود به‌خش بێت و کاری تییکات ، پێشده‌چی کاری تینه‌کات ، ئه‌وه له‌ (الکراهه) وه‌ نزیکه . ته‌واو بوو .

و ثبت في الصحيح في حديث السبعين ألفاً الذين يدخلون الجنة بغير حساب أنهم الذين لا يَسْتَرْقُونَ ، ولا يَكْتُونُ ، ولا يَطْطِيرُونَ ، وعلى ربهم يتوكلون^(١٠٩).

واته : له فرموده یه کی (صحیح) دا هاتوو که ئه و هفتا مه زاره ی ده چنه به هه شته وه به بی لپرسینه وه ئه وانه ن که داوا له که س ناکه ن نزای چاکبونه وه یان به سه ردا بخوینی ، داوا له که س ناکه ن داخیان بکات ، په شبین نین ، پشتیش به خوای خو یان ده به ستن .

ده ره نجام ده گینه ئه و راستیه ی که فرموده کانی داخ کردن چوار جور شت له خو ده گریت :

یه که م : ئه نجامدانی داخ کردن .

دو وه م : هه ز پینه کردنی .

سی یه م : ستایش کردنی ئه و که سه ی وازی لی هینا وه .

چواره م : قه ده غه کردنی .

سو پاست بۆ خوا هیچ دژ به یه کبوونی که له نیوان فرموده کاندایه دینا کریت ، چونکه ئه نجامدانی به لگه ی شیاو بونی هتی . هه ز پینه کردنی به لگه ی قه ده غه کردنی نی یه . ستایش کردنی ئه و که سه ی وازی لی هینا وه ، به لگه یه له سه ر ئه وه ی که وازی لی هینانی شایسته ترو چاکتره . قه ده غه کردنی ده چیته بواری هه لبژاردن و (الکراهه) وه ، یا ئه و جوړه یه که پیویست نی یه ، به لگو به کار ده هیتریت له ترسی توو شبوون به نه خو شی . خواش زاناتره .

١٠٩ _ صحیح : أخرجه أحمد (١ / ٢٧١ ، ٣٢١) ، والبخاری (٤ / ١٩٢) ، (٧ / ١٧٤) ، (٨ / ١٢٤) ، ١٤٠ ، (، ومسلم (١ / ١٣٧ ، ١٣٨) ، والترمذی (٢٤٤٦) ، کلهم عن حصین بن عبدالرحمن ، عن سعید بن جبیر عن ابن عباس فذكره في حديث طويل .

به شیک : سه باره ت به رییازی پیغه مبه ری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی فیدا :

أخرجنا في الصحيحين من حديث عطاء بن أبي رباح ، قال : قال ابن عباس : ألا أريك امرأة من أهل الجنة ؟ قلت : بلى . قال : هذه المرأة السوداء ، أتت النبي ﷺ فقالت : إني أضرعُ ، وإني أتكشفُ فادعُ الله لي ، فقال : إن شئتِ صبرتِ ولكِ الجنة ، وإن شئتِ دعوتُ الله لك أن يُعافيك ، فقالت : أصبرُ . قالت : فإني أتكشفُ ، فادعُ الله أن لا أتكشفُ ، فدعا لها^(١١).

واته : (عطاء) ی کوپی (أبي رباح) ده لیت : (ابن عباس) پی گوتم : ئایا ژنیکی به هشتیت پیشان بدهم ؟ گوتم : به ئی . فرمووی : ئه وژنه پهش پیسته یه ، هاته خزمه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ وگوته : من ئی ده مگرئ و خۆم ده رده خه م بۆم بپارێزه وه ، ئه ویش فرمووی : ئه گهر ده ته ویت ئارام بگره به هشتی ده بیت ، ئه گهر ده شته ویت بۆت ده پارێمه وه له خوای تعالی چاره سه رت ده کات ، گوته : ئارام ده گرم ، به لām خۆم ده رده خه م بۆم بپارێزه وه بۆ ئه وه ی خۆم ده رنه خه م ، ئه ویش بۆی پاراپه وه .

ده لیم _ (ابن القيم) _ ئی دوو فیتی : فیتی که به هوی پوچه پیسه زیانفرۆشه دپنده کانی سه رزه ویه وه یه ، فیتی که به هوی نه خویشی و خه لته خراپه کانی له شه وه . لیژده ئه م به شه ی دووه مه که پزیشکان تیایدا سه رقان و به دوا ی هۆو چاره سه ریدا ده گه پین .

به لām فیتی پوچه پیسه کان ، پیشه واو ئاقل و ژیریان دانی پێدا ده نین و ، به دووری دانانین ، دانیشی پێدا ده نین که چاره سه ری ده گه پیتته وه بۆ پوو به پوو بوونه وه ی پوچه شه رفه

خێرداره بهرزهكان له گهڵ ئه و پوچه پيسه به گێچه له زيان فرۆشه درپندهدا ، به شيوهيهك پال به شويته واره كانيانه وه بنين و ، به رهه لستي كرده وه كانيان بكن و پوچيان بكنه وه ، ئه مهش له لايه ن (بقرات) وه له هه ندی له كتيبه كانيدا باسكراوه ، ئينجا باسی هه ندی چاره سه ربۆ ئی ده كات و ، ده لیت له راستیدا ئه مه بۆ ئه و فیهی هۆكاری ده گه پیته وه بۆ تیکه لاو مادده خراپه كانی له ش به سووده ، به لام ئه و فیهی به هۆی پوچه پيسه زيانفرۆشه درپنده كانه وه دروست ده بیئت ، ئه و چاره سه ره ی سه ره مهانی بۆ به سوود نابیئت .

به لام پزیشكه نه فام و سه قهت و سووكه كان و ، ئه وانه ی به لایانه وه ئاینداریتی پووكه شی به پوالت (الزندقة) فه زیلهت و چاكه داریه ، ئه وانه نكۆلی له فیهی پوچه زيانفرۆشه درپنده كان ده كن و ، دانی پيدا نانین كه کاریگه ری له جهسته ی كه سی ئی لیکراو بكات و ، هه یج به لگه یه كیشیان به دهسته وه نی یه به ده ر له نه فامی ، ئه گینا له بوا ری پزیشكایه تیدا هه یج شتیک نی یه ئه وه به دوور دانیئت و نكۆلی لی بکات ، هه ست و بوونیش شایه تی بۆ ده دات ، كاتیكیش هۆكاری هه موو فیهی كان ده گه پیننه وه بۆ زالبوونی هه ندی له خه لته خراپه كان به سه ره لهدا ، به هه له دا چوونه ، چونكه بۆچونه كانیان به راست داده نریئت بۆ هه ندی له جۆره كانی ئی نه ك هه مووی به تیکرا .

پزیشكه كۆنه كان ناوی ئه م جۆره فیهی یان نابو به : نه خۆشی ئیلاهی و ، ده شیانگوت : به هۆی پوچه زيانفرۆشه درپنده كانه وه یه .

به لام (جالینوس) و كه سانی تریش ، هه ستاون به لیكدانه وه ی ناوانه كه ی پزیشكان كۆن و ، ده لاین : له راستیدا پێیان گووتوه نه خۆشی ئیلاهی چونكه ئه م نه خۆشیه له سه ردا پووده دات و ، زیان به به شه ئلاهیه پاكه كه ده گه یه نیئت كه جیگه كه ی ده ماغه .

هۆكاری ئه و لیكدانه وه شیان ده گه پیته وه بۆ نه فامیان به رامبه ر به و پوچه زيانفرۆشه درپنده و ، حوكمه كانی و ، کاریگه ریه كانیان ، پاشان پزیشكه ئاینداره به پوالت ته كانیش هاتن و ته نها جۆری یه كه می فیهی یان سه له ماند كه به هۆی تیکه لاوه خراپه كانی له شه وه

دروست ده بیئت .

هه‌رکه سێکیش ژێریتێ و زانیاری هه‌بێت به‌رامبه‌ر به‌و پوچه زیانفروشه‌ درێدانه پێده‌که‌نێ به‌ نه‌قامی ئه‌و که‌سانه‌و لاوازی ئه‌قل و ژیریان .

خۆچاره‌سه‌رکردن له‌ فێی پوچه‌ درنده‌ زیان فروشه‌کان :

چاره‌سه‌ری ئه‌م جۆره‌شیان به‌ دوو کار ده‌کریت : کارێکیان له‌ لایه‌ن که‌سه‌ فێداره‌که‌وه‌یه ، کارێکیشیان له‌ لایه‌ن که‌سی چاره‌سه‌رکاره‌وه‌یه ، بۆیه‌ کاری که‌سی فێدار بریتیه‌ له‌وه‌ی ده‌بیته‌ نه‌فسی به‌هێز بیته‌ ، به‌ راستگویی پوو له‌ دروستکارو داهێنری ئه‌م پوچه‌ زیانفروشه‌ بکات و ، به‌و دوعاو نزا (صحیح) انه‌ی که‌ له‌ سوونه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ هاتوه‌ دوعاو نزا بکات و په‌نا به‌خوای په‌روه‌رگار بگریت ، به‌ جۆرێک پێکه‌وتن و پێکهاتنی دڵ و زمانی تێدا به‌رجه‌سته‌ ببیت ، چونکه‌ ئه‌مه‌ جۆرێکه‌ له‌ جه‌نگان و ، جه‌نگاوه‌ریش ناتوانیت تۆله‌ له‌ دوژمنه‌که‌ی بکاته‌وه‌ مه‌گه‌ر به‌ دوو کردار : یه‌که‌میان پێویسته‌ خودی چه‌که‌که‌ راست بیته‌ و که‌موکۆپی تێدا نه‌بیته‌ و چاکیش بیته‌ ، دووه‌میان ده‌بی بآلی ئه‌و که‌سه‌ش به‌ هێز بیته‌ ، هه‌رکاتیش دانه‌یه‌کیان دواکه‌وت ئه‌وا چه‌که‌که‌ به‌ ته‌نها سوودو هێزێکی ئه‌و ته‌وی نابیت ، ئه‌ی ئه‌گه‌ر هه‌ردوو شته‌که‌ نه‌بوو ده‌بی چۆن بی : ئه‌و کاته‌ دڵ کاول ده‌بیته‌ و جۆره‌کانی یه‌کتا په‌رستی و ، پشت به‌ستن و ، له‌ خوا ترسان و ، پووکردنه‌ خواو ، پارانه‌وه‌ی تێدا نابیت و ، هیچ چه‌کێکیشی به‌ده‌سته‌وه‌ نابیت .

که‌سی چاره‌سازیش : دیسان ده‌بی هه‌ردوو چه‌که‌که‌ی پێ بیته‌ ، چونکه‌ هه‌ندی له‌ چاره‌سازان ته‌نها ده‌لێن :

(أخرج منه) واته لئی بچۆ دهره وه ، يا ده لئیت : (بسم الله) ، يا ده لئیت : (لا حول ولا قوة إلا بالله) ، كه چى پئغه مبه رى خوشه ويست ﷺ ده يفه رموو : ((اخرجْ عَدُوَّ اللَّهِ ، انا رَسُولُ اللَّهِ))^(۱۱۱).

واته : (لئى بچۆ دهره وه ئه ی دوژمنى خوا ، من پئغه مبه رى خوام) .

پیشهوا (ابن تیمیه) فیدار چاره سهر دهکات :

شیخی پایه به رزى خوشمانم ده بینى _ مه به سستی (شيخ الإسلام ابن تیمیه) بوو _ كه سیكى ده نارد بۆ لای كه سى فى لئكراو بۆ ئه وه ی له گه ل ئه و پوحدها بدوى كه چۆته جهسته یه وه و ، ئه و كه سه ش ده یگوت : شیخ پئت ده لئى بچۆ دهره وه ، ئه مه حه لال نى یه بۆ تو ، ئیتر كه سى فى لئكراو به هۆشى خۆى ده هاته وه و ، په نگه خۆشى قسه ی له گه ل بكر دایه ، له وانه ش بوو پوحه كه سه ركه ش و بئى گوى بوايه و به لیدان ده یكرده دهره وه ، ئه و كاته فى لئكراوه كه به هۆشى خۆى ده هاته وه وه سستی به نازار نه ده كرد ، ئیمه و كه سانى ترى جگه له ئیمه ش چه ندين جار ئه وه مان لئوه بینیه .

به زۆرى ئه م ئایه ته ی به گوئى كه سى فى لئكراودا ده خوئند ﴿ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْتُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴾ [المؤمنون : ۱۱۵] واته : ﴿ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا ﴾ ئایا ئیوه گومانتان وابوو كه بئگومان ئیوه مان به بئى هوده دروست کردوو ﴿ وَأَنْتُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴾ وه بئگومان ئیوه ناگه پئنه وه بۆ لای ئیمه^(۱۱۲).

بۆى باسکردم _ واته (شيخ الإسلام ابن تیمیه) _ كه جارێکیان ئه و ئایه ته ی به گوئى كه سیكى فى لئكراودا خوئند ، پوحه كه گووتى : به لئى و له گه ل گوتنیشیدا دهنگى دريژ کرده وه . دارێکم بۆ هه لگرت و ئه مه ندهم به و داره به په گه كانى لای ملیدا کیشا ، تا دهستم

۱۱۱ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (۴ / ۱۷۰) ، وابن ماجه (۲۵۴۸) وصححه الألباني في الصحيحة (۸۷۵) .

۱۱۲ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

ماندوو بوو به هۆی زۆری ئەو لێدانهوه ، نامادهبوانیش هیچ گومانئیکیان بهلاوه نه‌ما که به هۆی ئەو لێدانهوه ده‌مریت . له کاتی لێدانه‌کدا گووتی : من خوڤم ده‌وی ، منیش پیم گووت : ئەو خوڤی ناوی . گووتی : من ده‌مه‌وی حه‌جی پی بکه‌م ، منیش پیم گووت : ئەو نایه‌وی حه‌ج له گه‌ل تۆدا بکات ، ئەوجا گووتی : له به‌ر پێزی تۆ وازی لێده‌هێنم ، شیخ فهرمووی : گووتم : به‌لکو بۆ گوێپایه‌لی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی وازی لێبێته ، گووتی : ئەوا لێی ده‌چمه ده‌ره‌وه ، شیخ فهرمووی : که‌سه ئی لێکراوه‌که هه‌ستاو ئاوپێکی به‌ پاست و چه‌پی خوێدا دایه‌وه‌و ، گووتی : چ منی هه‌ناوته خزمه‌تی شیخ ؟ نامادهبوانیش پێیان گووت : ئەی نه‌م هه‌موو لێدانه ؟ گووتی : ئەی له سه‌رچ لێی داوم که هه‌یج تاوانیکم نی یه ، ئەوه‌بوو به هه‌یج شیوه‌یه‌ک هه‌ستی به‌و لێدانه نه‌کرد .

هه‌روه‌ها (شَيْخُ الْإِسْلَام) به‌ خوێندنی (آية الكرسي) چاره‌سه‌ری فێداری ده‌کړو ، فهرمانیشی به‌ زۆر خوێندنی ده‌کرد بۆ _ هه‌ردوو که‌سی ئی لێکراو که‌سی چاره‌سه‌رکاریش _ هه‌روه‌ها به‌ خوێندنی ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ و ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾ چاره‌سه‌ری نه‌خوڤی ده‌کرد .

به‌گه‌شتی . ئەم جۆره له ئی و ، هه‌روه‌ها چاره‌سه‌ره‌که‌شی هه‌یج که‌س نکۆلی لێ ناکات جگه له که‌سیکی که‌م زانست و که‌م ئەقل ، زۆریه‌ی زالبونی پوچه پیسه زیانفروشه‌کان به سه‌ر که‌سانی گونجاودا ده‌گه‌رێته‌وه بۆ که‌می خواپه‌رستی و که‌می ئاینیان ، خراپه‌بونی دل و زمانیان سه‌باره‌ت به‌ پاستیه‌کانی زیکرو ، نزاکانی خۆپه‌نادان به‌ خواو ، قه‌ڵابه‌ندیه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و قه‌ڵابه‌ندیه ئیمانیه‌کان ، بۆیه ئەو پوچه پیسه زیانفروشه‌ دپ‌دانه‌ پوو به‌ پووی پیاو بی چه‌ک ده‌بێته‌وه‌و ، په‌تگه به‌ پووتی ببینیته‌ و کاری تێیکات .

ئەگەر پەردە لادەیتەو ، دەبینی زۆربەى نەفسى مرفەكان فیدارى ئەو پوچە پيسە زيانفرۆشانەن و ، بوونە بە دیلى ژێر دەستیان و ئەویش دەیانبات بۆ ھەر جیگەيەك ئارەزووی لایبێت ، کەچی توانای خۆپاراستن و ھەروەھا سەپنچیکردنی ھەرمانەکانیشی نی یە ، ئەمە گەرەترین فێیە کە کەسی تووش بوو خەبەری نابێتەو تا کاتی مالتاوايی ، لەوێ دلتیا دەبێت کە ئەو فیداری پاستەقینە بوو ، والله المستعان •

چارەسەری ئەم جۆرە فێیە بە جووتبوونی ئەقلی تەندروست دەبێت لە گەل ئەو ئیمانەدا کە پیغەمبەرەن ھێناویانە ، بە ھشت و ناگەر بخاتە بەرچاوی خۆی و بەردەوام لە دلتیا بن ، بیر بکاتەو لە خەلکی دونیاو ، ئەو تۆلەو سزاو بەلایانەى بە سەریاندا دیت و ، لە جیگەکانیاندا دادەبەزیت وەکو لێزمەى باران و ، ئەوان ئی گرتوونی و خەبەر یان نابێتەو • چەند ئەم جۆرە فێیە بە ھێزە ، بەلام لە بەر گشتیبوونی بەلاکە تا ئەو ئاستەى تەنھا فیدار دەبینریت ، ئیتیر شتەکە بە ئاناسایی و نکۆلیلێکرو تەماشای ناگریت ، بۆیە بە ھۆی زۆربوونی فیدارەکانەو خۆیان بوون بە نکۆلیکاری ئەو کەسە چاکانەى کە پەوشتی ئەو خەلکە بە شتێکی ئاناسایی تەماشای دەکەن و نکۆلیی لێدەکەن و کەسی چاکیش بوو بە غەریبە •

ئەگەر خۆای تەالی وستی ھەبێ چاکەى خۆی بەرامبەر بە بەندەکەى خۆی دەریپێت ، ئەوا لەم فێیە بە خەبەر دیتەو ، تەماشای کەسانی دنیا ویست دەکات کە ئی گرتوونی بەپاست و چەپدا بە جیاوازی چینهکانیانەو ، کەوا کەسانیک شیتى بە تەواوی کەنەفتی کردووەو ، کەسانیکیشیان جار بە جاریکی زۆر کەم بە خەبەر دیتەو ، دواى دەچیتەو سەر شیتى کەى خۆی ، کەسانیکیشیان جاریک بە خەبەر دیتەو جاریکیش شیت دەبیتەو ، ئەو کاتەى بە خەبەر دیتەو کردەو کانی خەلکانی بە خەبرو ئاقل ئەنجام دەدات ، پاشان جاریکی دیکە فیکە دەیگریتەو تووشی سەرلێشیوان دەبیت •

به شیک : سه بارهت بهو فییانهی به هو

خه لته کانی له شه وه دروست دهبن :

به لام فیی خه لته کان ، جوړه فییه که پږگری له نه دنامه نه فسیه کان دهکات که به کرده وه و جولانه وه و پاگرتنی پږکتی له ش ه سستیت به پږگرتنیکى ناتو او نیوه ، هۆکاره که شی ده که پږته وه بو خه لته یه کی لینچ که پږه وه کانی ناوه پوکی می شک داده خات به داخستنیکى ناتو او ، بویه پږگری دهکات هه ست و جووله ی پږدا تیپه پ بیت و ، هه روه ها به شیوه یه کی ته او و به بی بچران و به به رده وامی پږگری تیپه پوونیشی به نیو نه دنامه کانی تریشدا دهکات ، په تگه هۆکاری تریشی هه بی وه کو بایه کی چر که له پږه وه کانیدا ده وه سستیت ، یا هه ندی له هه لم و بوخی خراپ که له هه ندی نه دنامه کانی تره وه بوی به رز ده بیته وه ، یا هه ر چوئیه تیه کی تری توندو تیژ ، بویه می شک کرژ ده بیته وه و دیته وه یه ک ، بو کردنه ده روه ی نه و شته زیان به خشانه ، له گه لیشیدا کرژ بوون و هاتنه وه یه ک هه موو نه دنامه کانی له ش ده گرږته وه ، بویه چیتروؤ توانای نامینیت به پږکی بوه سستیت ، به لگو ده که ویت و ، به زوری که ف له زاریدا ده رده که ویت .

نه م نه خو شیه به یه کیک له نه خو شیه تونده کان داده نریت به گویره ی کاتی پوودانی زور به ئازاری به تاییهت ، هه روه ها به یه کیک له نه خو شیه دریزخایه نه کان داده نریت به گویره ی دریزی مانه وه ی و ، قورسی و نارپه حه تی چاکبوونه وه ی ، به تاییهت نه گه ر نه و که سه ته مه نی بیست و پینچ سالی تیپه پږنیت و ، نه م نه خو شیه ی له می شکدا بیت ، به تاییهت نه گه ر له ناوه پوکیشیدا بیت ، نه و کاته فییه که لی جیا نابیته وه و به رده وام له گه لیدا ده بیت ، (بقراط) ده لیت : قی له م جوړه که سانه دا ده مینیته وه تا ده مرن .

پاش زانینی ئەمە ، بۆمان پوون دەبیتهوه ئەو ژنەى که فرموده‌کهى سەر هوه باسى دهکات ، که وای دهیگرت و خۆى دهرده‌خست ، پێده‌چى فیکه‌ى له‌م جوړه فییه بیټ ، پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ په‌یمانى به‌هه‌شتى دایه ئەگەر له‌ سەر نه‌خۆشیه‌که‌ى ئارام بگریت و ، بۆشى پاراپیه‌وه چیت له‌ کاتى فیکه‌یدا خۆى دهرنه‌خات ، مافى هه‌لبژاردنى دایه ده‌ست خۆى له‌ نیوان ئارام گرتن وبه‌هه‌شت و ، له‌ نیوان ئەوه‌ى دوعای شیفای بۆ بکات به‌بى ده‌سته‌به‌ریه‌ک بۆ چاکبوونه‌وه‌ى ، بۆیه ژنه‌که ئارامگرتن وبه‌هه‌شتى هه‌لبژارد .

ئەوه‌ش به‌لگه‌ى شیاویټى وازلێهێنانى خۆچاره‌سه‌رکردن و خۆتیمارکردنه ، وه‌ چاره‌سه‌رى پوچه زیانفرۆشه‌کان به‌ نزاو دوعاو پووکردنه‌ خاوى تعالى ، کرده‌وانیکى ئەوتۆ ئەنجام ده‌دات که هه‌رگیز چاره‌سه‌رى پزیشکان پێى ناگات ، گاریگه‌رى و کرده‌وه‌کانى و ، کاردانه‌وه‌ى سروشت به‌رامبه‌ر به‌وانه له‌ کاریگه‌رى دهرمانه جه‌سته‌یه‌کان به‌هیزتره ، ئیمه‌وه‌که‌سانى تریش چه‌ندین جار ئەوه‌مان تاقى کردۆته‌وه ، پزیشکانى ئاقل و ژیر دانیان به‌وه‌دا ناوه که کارى هیزه نه‌فسیه‌کان و ، کاردانه‌وه‌ى چاکیان له‌ چاکبوونه‌وه‌ى نه‌خۆشیکاندا پۆلێکى زۆر به‌هیزو سه‌رسوپمێن ده‌بینیت ، له‌م بواره‌دا ئاینداره به‌ پواله‌ته‌کان (زنادقة) وخه‌لکانى سووک و پيسواو ، نه‌فامه‌کان زۆرتین زیان به‌ پيشه‌ى پزیشکیتى ده‌گه‌یه‌نن .

واده‌رده‌که‌ویټ فێى ئەو ژنەى له‌ فرموده‌که‌ى سه‌روه‌دا باسکرا له‌م جوړه بیټ ، له‌وانه‌شه له‌ لایه‌ن پوچه به‌ گێچه‌له‌کانه‌وه‌ بیټ ، پیغه‌مبه‌رى خواش ﷺ مافى هه‌لبژاردنى نیوان دوو شتى دایه ده‌ست خۆى ، بریتى بوون له‌ ئارامگرتن له‌ سەر نه‌خۆشیه‌که‌و چوونه به‌هه‌شته‌وه ، یا بۆى ده‌پاریته‌وه‌ خاوى تعالى شیفای بدات ، ئەویش ئارامگرتن و داپۆشینى جه‌سته‌ى هه‌لبژارد . والله اعلم .

به شیخ : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ
له چاره سه رکردنی نه خوشی دهرده لاقه دا (عرقِ النَّسَا) :

روی ابن ماجه في سننه من حديث محمد بن سيرين ، عن أنس بن مالك ، قال : سمعتُ رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ يقول : ((دواءُ عَرَقِ النَّسَا أَلِيَّةٌ شَاؤُاُ عَرَابِيَّةٌ تُذَابُ ، ثُمَّ تُجَزَّأُ ثَلَاثَةً أَجْزَاءً ، ثُمَّ يُشْرَبُ عَلَى الرَّيْقِ فِي كُلِّ يَوْمٍ جُزْءٌ))^(١١٣).

واته : (أنس) ی کورپی (مالک) _ خوای لی پازنی بیّت _ فه رموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمووی : ((دهرمانی دهرده لاقه دوگیکی مه پی دهشته کیه ده توینریتته وه ، پاشان ده کریتته سی به شه وه ، هه موو پوژیک پیش خواردنی به یانی به شیکی ده خوریتته وه)) .

دهرده لاقه : نازاریکه له جومگهی کلۆته وه دهست پیده کات و ، له پشتته وه داده به زیتته سه رپان و پیده چی دابه زیتته سه رپاژنه ی پی ، چهند ماوه که شی دریزه بکیشیت ، دابه زینی زۆتر ده بی ، له که لیدا هه موو لاق و پان لاواز ده بیّت . فه رمووده که ی سه ره وه مانایه کی زمانی و ، مانایه کی پزیشکیش ده به خشیت .

مانا زمانیه که ی : به لگهی شیاویتی ناوانای ئەم نه خوشیه یه به (عَرَقِ النَّسَا) واته دهرده لاقه به پیچه وانیه ئەو که سانه وه که پیگری له م ناوانانه ده که ن و ، ده لئین : وشه ی (النَّسَا) خودی په که که یه و ، نابیت شت (إضافة) بکریتته سه ر خو ی له زمانی عه ره بیدا .

وه لّامی ئەم بیژره به دوو پوو ده دهینه وه : یه که میان : وشه ی (العرق) واته په گ و ده مار له وشه ی (النَّسَا) گشتیتره ، بویه ئەم ناوانانه له پووی (إضافة) کردنی (العام

(هوهیه بۆ سەر (الخاص) واته گشت بۆ سەر تاییهت : وهکو دهلیی: (كل الدارهم أو بعضها)،
هه موو دیره مه کان یا هه ندیکی .

دوهه میان : وشه ی (النساء) بریتیه له وه نه خوشیه ی چۆته نیو (العرق) وهه بۆیه ئەم
(إضافة) یه له پوو ی (إضافة) کردنی شتی که وهیه بۆ جی که که ی خوی . گووتراهه :
ناونراوه به (النساء) چونکه وشه که مانای بیرچوونه وه ده به خشیت له زمانی عهره بیداو
ئه مه نده ئازاره که ی زۆره هه موو شتی که تر بیر ده باته وهه ، ئەم په که ش له جومگی
کلۆته وه ده ست پی ده کات و ، به خوارووی لاق له پشتی پاژنه ی پیوه کۆتای دیت له
به ری راسته وه له نیوان ئیسکی لاق و ژییته کاندای (الوتر) . به لām مانا پزیشکیه تیه که ی :
پیشتر ئاماژمان پێدا که گوفتاری پیغه مبه ری خوا ﷺ دوو جۆره : یه که میان : گشتی یه
به گویره ی زه مه ن و ، شوین و ، که سه کان و ، بارودۆخه کان . دوهه : تاییهت به
گویره ی ئەم شتانه وه یا هه ندیکیان ، بۆیه ئەم فه رمووده ده که ویتته چوارچیوه ی ئەم
به شه یانه وه ، چونکه فه رمووده که گوفتاری که بۆ عهره ب و ، خه لکی حیا جزو ، ده ور به ریان
، به تاییهت عهره به ده شته که یه کان ، که ئەم چاره سه ره به سوودترین چاره سه ره بۆیان ،
چونکه ئەم نه خوشیه به هۆی وشکی تیه وه پووده دات ، له وانه شه به هۆی ماده یه کی چپی
لینجه وه تووشیان بیت ، بۆیه چاره سه ره که ی به په وانکردنه و ، دووگیش دوو خاسیه تی
تێدایه : پیگه یانندن و ، نه رم وشل کردنه وه ، ئەمه ش هۆکاره بۆ پیگه یانندن و کردنه
ده ره وه ی ماده که ، ئەم نه خوشیه ش پیویستی به م دوو شته یه .

سه بارهت به ده ستنیشانکردنی مه پی ده شته کیش له بهر زۆر که میتی که م و کوپیه کانی و
، بچوکی برپی و ، پاکیتی و نه رم و نیانی ناوه پۆکی بوو ، به تاییهت له وه پرگاکی که له سه
پووه که ده شته که یه که ره مه کان ده له وه پیت ، وهکو (الشیخ) و (القیصوم) و ، پووه که کانی
دیکه ، چونکه ئەگه ر ئاژه له سه ر ئەم پووه کانه له وه را ، خووی سروشتی پاک ی ئەو
پووه کانه ده چیتته نیو گزسته که یه وه نه رم و نیانی و چاکیتی که ی زیاتر ده کات و ،

خوویهکی سروشتی چاکیش به گوشتی ئازەلەکه دەبەخشیت ، بەتایبەت دووگ ، دەرکەوتنی کاریگری ئەم پووەکانە لە شیردا زۆرتەر بە بەراوردی گوشتەکی ، بەلام دووگ خاسیەتی پیگەیاندن و شل کردنەوی لە شیر زۆرتەر . وەکو پیشتر ئاماژەمان پێدا دەرمانی زۆریە نەتەوەکان و دەشتەکان بە دەرمانە تاکەکانە و پزیشکە هیندیەکانیش لە سەر ئەم بۆچونە .

بەلام نەتەوەکانی پۆم و یونان ، دەرمانە تیکەلەکان بەکار دەهێنن ، بەلام کۆپان لە سەر ئەوێ که کارامەیی پزیشک لەوهدایە بە خۆراک چارەسەر بکات ، ئەگەر بیتوانا بوو ئەوجا بە دەرمانە تاکەکان ، ئەگەر دیسان بیتوانا بوو ئینجا بە دەرمانە زۆرکەم تیکەلەکان .

پیشتریش ئاماژەمان پێدا که بە زۆری عەرەب و خەلکە دەشتەکیەکان تووشی نەخۆشیە سووکەکان دەبن ، بۆیە دەرمانە سووکەکانیان بۆ دەشی ، ئەوەش دەگەرێتەو بۆ ئەوێ خواردنەکانیان بە زۆری سادە . بەلام نەخۆشیە تیکەلەکان ، بە زۆری بەهۆی تیکەلەکردنی خۆراکەکان و جۆراوجۆریوونی و جیاوازیانەو پوودەدات ، بۆیە دەرمانە ئاوێتەکانی بۆ هەلبژێردراو . والله تعالى أعلم .

بەشیك : سەبارەت بە رێبازی پیغەمبەری خوا ﷺ لە چارەسەرکردنی

وشکیی خووە و چۆنیەتی نەرم و نیاڵ کردنەوی :

رَوَى التِّرْمِذِيُّ فِي " جَامِعِهِ " وَأَبْنُ مَاجَةَ فِي " سُنَنِهِ " مِنْ حَدِيثِ أَسْمَاءِ بِنْتِ عُمَيْسٍ قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ : " بِمَاذَا كُنْتَ تَسْتَمْشِينَ ؟ " قَالَتْ : بِالشَّبْرَمِ ، قَالَ : حَارَّ جَارٌ . قَالَتْ : ثُمَّ اسْتَمَشَيْتُ بِالسَّنَا . فَقَالَ : لَوْ كَانَ شَيْءٌ يَشْفِي مِنَ الْمَوْتِ لَكَانَ السَّنَا ^(١١٤)

واته : (أسماء) ی کچی (عُمَيس) _ خَوای لى پازى بیّت _ فەرموویەتى : پیڤەمبەرى خوا ﷺ پىی فەرموم : به چ شتیک خوى خۆت نەرم و نیان دەکەیتەوه ؟ (أسماء) فەرمووی : به (الشُّبْرُم) ، ئەویش فەرمووی : گەرم و توونە . (أسماء) فەرمووی : پاشان خوى خۆم به پووهکی (السَّنا) نەرم و نیان دەکەردەوه : پیڤەمبەرى خوا ﷺ پىی فەرموم : ئەگەر شتیک هەبوايه مردنى چاک بکەردایەوه پووهکی (السَّنا) دەبوو .

وفي سُنَنِ ابْنِ مَاجَه " عَنْ اِبْرَاهِيمَ بْنِ أَبِي عُبَيْلَةَ قَالَ سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أُمِّ حَرَامٍ ، وَكَانَ قَدْ صَلَّى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقِبْلَتَيْنِ يَقُولُ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ : عَلَيْكُمْ بِالسَّنَا وَالسَّنَوْتَ ، فَإِنَّ فِيهِمَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ إِلَّا السَّامَ ، قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا السَّامُ ؟ قَالَ الْمَوْتُ .

واته : له (عبدالله) ی کوپی (أم حرام) هوه _ خَوای لى پازى بیّت _ که له خزمەتى پیڤەمبەرى خوادا بوو ﷺ ئەو پۆژەى نوێژیان بۆ هەردوو قیبلە کە کرد دەفەرمیّت : گوئیستی پیڤەمبەرى خوابوم ﷺ دەیفەرموو : (السَّنا) و (السَّنَوْتَ) بەکاریتن ، چونکە ئەو دوانە شیفان بۆ هەموو نەخۆشیە ک جگە له (السَّام) ، گوترا ئەى پیڤەمبەرى خوا ﷺ (السَّام) چى یه ؟ ئەویش فەرمووی : مردنه .

فەرمایشتى پیڤەمبەرى خوا ﷺ (بماذا کُنْتَ تَسْتَمِشِينَ ؟) واته : به چ شتیک خوى خۆت نەرم و نیان دەکەیتەوه تاوه کو پتیکات و ئاسایى بیتهوه ، بۆ ئەوهى نەچیتە بارى وهستانهوه ، تووشى زیان بیّت به بەندبوون و نەتوانایى دەربڕینی پازو نیاز . بۆیه لیڤەدا به دەرمانى پەوانکار گوتراوه پتکار . کەسانیکى تریش دەلّین : چونکە کە خوى ئەو کەسه پەوان دەبیتهوه ، به زۆرى ڕێدەکات بۆ جیبه جیکردنى پیداو یستیه کانی .

فەرمایشتەکەى سەروە بهم شیۆهش (ربوايه) ت کراوه : (بماذا تستشفين ؟) واته به چ شتیک چاره سەرى خۆت دەکەیت ، ئەویش فەرمووی : به (الشُّبْرُم) ، کە سەر به کۆمەلى

دەرمانه (الیتوعیة) کانه^(۱۱۰) ، ئەم دەرمانه بریتیه له : توێکلی په‌گی دارێک ، که گهرم و ووشکه له پله چواردا ، چاکترینیان ئەوهیه که بۆ سورایی ده‌پوانیئت و ، سووک و ناسک و ته‌نکه له پیستی پیچراوه ده‌چیئت ، به‌ گشتی له کۆمه‌لی ئەو دەرمانانه‌یه که پزیشکان ئامۆژگاری وازلێهێنانی ده‌کهن له به‌ر ترسناکی و ، له به‌ر ئەوه‌ی له پاده‌به‌ده‌ر په‌وان ده‌کاته‌وه .

فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (حَارٌّ جَارٌّ) به‌م شیوه‌ش هاتوه : (حَارٌّ یَارٌّ) _ (أَبُو عُبَیْد) ده‌لێت : عه‌ره‌ب زۆریه‌ی گو‌فتاره‌کانیان به (یاء) ده‌رده‌به‌رن بۆیه گووتویانه : (یَارٌّ) ،

ده‌لێم _ (ابن القیم) _ : به‌ دوو شیوه‌ لی‌کدراوه‌ته‌وه : یه‌که‌میان : که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی : (حَارٌّ جَارٌّ) به _ جیم _ : واته زۆر په‌وانکار بۆیه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به زۆر گهرم و زۆر په‌وانکار وه‌سفی ده‌کات ، له بنچینه‌شدا هه‌ر ئاوه‌هایه . (أَبُو حَنِيفَةَ الدِّينَوْرِيُّ) ئەمه‌ی فه‌رموه . دووه‌میان : _ ئەمه‌ش پاسته _ ئەو ده‌ربه‌رینه له زمانی عه‌ره‌بیدا (الإِتْبَاع) ه ، مه‌به‌ستی سه‌ره‌کیان به‌و شیوازی ده‌ربه‌رینه (تَأْکِید) کردنی ووشه‌ی یه‌که‌مه‌ که (حَارٌّ) ه به ووشه‌ی دووه‌م که (جَارٌّ) ه . لی‌رده‌دا شیوازی ووشه‌یی مانایی به‌کارده‌هێنن بۆ (تَأْکِید) کردن ، بۆیه چاودێری ئەوه ده‌کهن که زۆریه‌ی پسته‌کانی هه‌ربوو ووه‌شه لێک بچن بۆ نموونه ده‌لێن : (حَسَنٌ بَسَنٌ) واته : چاکێکی ته‌واو ، هه‌روه‌ها گووتویانه : (حَسَنٌ قَسَنٌ) به قاف ، هه‌روه‌ها گووتویانه : (شَيْطَانٌ لَيْطَانٌ) واته : شه‌یتانیکی پی‌وه‌ نوساو ، هه‌روه‌ها گووتویانه : (حَارٌّ جَارٌّ) ووشه‌ی (الْجَارُّ) یش ئەم مانایه ده‌به‌خشێت : واته ئەوه‌ی شتێک پاده‌کێشێت ، کاتی پی‌وه‌ی ده‌نوسیت ، به‌ هۆی زۆر گه‌رمیه‌که‌ی و هێزی پاکێشانی‌وه ، وه‌کو ئەوه‌ی دایمالێت و لێی بکاته‌وه . ووشه‌ی (یَارٌّ) یش یا شیوازه‌ زمانیکی تری (جَارٌّ) ه به

نمونه‌ی هندی گوفتاری دیکه‌یان وه‌کو (صِه‌ری صِه‌ریج) ، (الصهاری والصهاریج) ، وه یا (إتباع) یکی سه‌ریه‌خۆیه له زمانی عه‌ره‌بییدا .

پوهکی (السَّنا) :

به‌لام ووشه‌ی (السَّنا) ، به دوو شیوه ده‌رده‌بدرییت : (المد والقصر) واته : دریژکردنه‌وه و کورتکردنه‌وه ، خوشی پوه‌کیکی حجازیه و چاکترینیشیان مه‌ککيه‌که‌یه‌تی ، ده‌رمانیکی شه‌ریفه‌و هه‌چ ده‌رنجامیکی خراپیشی نی یه ، نزیکه له میانجیته‌یه‌وه ، گه‌رم و ووشکه له پله‌ی یه‌که‌مدا ، بۆ په‌وانکردنی هه‌ردوو سه‌فراو سه‌ودا به سووده ، دل به هه‌یز ده‌کات ، ئه‌مه‌ش چاکیتیه‌کی په‌سه‌نه بۆ ئه‌م پوه‌که ، به سووده بۆ نه‌خوشی (الوسواس السوداوي)^(١١٦) ، به سووده بۆ قه‌لشانی کاتی پیستی ده‌ست و قاچ ، ده‌رد ده‌کاته‌وه ، به سووده بۆ پێگری له بلاءوبونه‌وه‌ی تووک ، به سووده بۆ نه‌هه‌شتنی ئه‌سپ و ، کۆنه ژان (الصُّداع العتيق) و ، گولی و ، زیپکه‌و ، ئالووشی و خوروی و ، ق ، خواردنه‌وه‌ی ئاوه‌که‌ی دواى کولان له‌وه چاکتره به کوتراوی بخورییت ، ئه‌ندازه‌ی خواردنه‌وه‌ی به قورسی سی دیره‌مه‌و ، له ئاوه‌که‌شی به ئه‌ندازه‌ی قورسی پێنج دیره‌مه . نه‌گه‌ر هه‌ندیك له گوله‌ وونه‌وشه‌و (زهرة البنفسج) میوژی سووری بۆ ناوکی الزبيب الأحمر) له گه‌لدا بکولێنرییت ، چاکتر ده‌بی .

١١٦ _ الوسواس السوداوي : نه‌خۆشیه‌که به هۆی زالبوونی (السوداء) وه به سه‌ر جه‌سته‌دا پووده‌دات به ئاستیک بیروه‌وشی له گه‌لدا تیک ده‌چیت ، به‌وانه : المصباح المنير في غريب الشرح الكبير ، کتاب الواو ، ج ٢ ، ل ٦٥٨ . وه‌رگێڕ .

(الرازي) فەرموویەتی : (السُّنَا) (الشَّاهَرَج)^(۱۱۷) خەلتە سوتاوه کان نەرم و ئاسان دەکەنەوه ، بە سووده بۆ گولی و خورویی . ئەندازەى خواردنەوهى هەر دانەىەکیشیان بە ئەندازەى قورسى چوار بۆ حەوت دیرهمە .

بەلام (السُّنُوت) بە هەشت شیوه مانای ئیکدراوتەوه :

یەكەم : هەتگۆینە .

دووەم : خۆشاوی هیزەى پۆنە کە بە شیوهى خەتگەلیكى پەش بە سەر پۆنەکەوه دەردەکەوێت . (عَمْرُو) ی کۆپى (بَكَر السَّكْسَكِي) باسى کردووه .

سێ یەم : تۆویکە لە تۆوی پەشکە (کمون) دەچێت بەلام کەمێک جیاوازی هەیه ، (ابن الأعرابي) باسى کردووه .

چوارەم : (الكمون الكرمانى) یە .

پێنجەم : (الرازيانج) ، (أبوحنيفة الدينوري) لە زارى هەندى لە دەشتەکیەکانەوه باسى کردووه .

شەشەم : شویتە .

هەوتەم : خورمايه ، (أبوبكر) ی کۆپى (السُّنَى) زاناو پێشەوا باسى کردووه .

هەشتەم : ئەو هەتگۆینەى کە لە نێو هیزەى پۆنداى ، (عبداللطيف البغدادي) باسى کردووه .

هەندى پزیشکان گوتیانە : ئەمە شایستەیه بە ماناکەى و ، نزیکیشە لە پاستیهوه واتە : (السُّنَا) ی کۆتراو تیکەل بە هەتگۆینى تیکەلآوبووى پۆن دەکریت ، پاشان دەلسریتەوهو ئەمەش باشتەرە لەوهى بە تەنها بەکاربهێنریت ، چونکە ئەو دووانە پۆلیکی کاریگەریان دەبییت لە چاکردنى (السُّنَا) داو ، یارمەتیشى دەدەن بۆ پەوانکردن . والله أعلم .

وَقَدْ رَوَى التِّرْمِذِيُّ وَغَيْرُهُ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ يَرْفَعُهُ : ((إِنْ خَيْرَ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ السَّعُوطُ وَاللَّدُودُ وَالْحِجَامَةُ وَالْمَشْيُ)) واته : (ابن عباس) _ خوا له خوی ویا بیشی پازی بیت _
 فرمویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فرموی : ((چاکترین شتیک خوتانی پی چاره سه ربکه ن
 دهرمانیکه بکریته لووت و دهرمانیکه بکریته زارو که له شاخ گرتن و پیکردنه)) .

فرمایشتی پیغه مبهری خوا ﷺ (والمشي) : واته پیکردن : چونکه پیکردن خوی مرؤف
 به پی ده هخات و نه رم و نیانی ده کات و ناسانکاری بۆ پاشماوه کانیش ده کات بچنه دهره وه .

به شیک : سه بارت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی ئالووشی و خوروی و نه وهی نه سپی دروست ده کات :

في الصحيحين من حديث قتادة ، عن أنس بن مالك قال : رخص رسول الله ﷺ لعبد الرحمن
 بن عوف ، والزبير بن العوام _ رضي الله تعالى عنهما _ في لبس الحرير لحكة كانت بهما .

وفي رواية : أن عبد الرحمن بن عوف ، والزبير بن العوام _ رضي الله تعالى عنهما _ شكوا
 القمل إلى النبي ﷺ ، في غزاة لهما ، فرخص لهما في قمص الحرير ، ورأيتُهُ عليهما^(١١٨)

واته : له (أنس) ی کوپی (مالك) هوه _ خوی لی پازی بیت _ فرمویه تی :
 پیغه مبهری خوا ﷺ موله تی دایه (عبد الرحمن) ی کوپی (عوف) و ، (الزبير) ی کوپی (
 العوام) به وهی ئاوریشم بیوشن ، له بهر ئالووشی و خورویه که تووشیان بوو .

له (ربوايه) تیکی دیکه دا : (عبد الرحمن) ی کوپی (عوف) و (الزبير) ی کوپی (العوام)
 _ خویان لی پازی بیت _ له غه زایه کدا ، به هوی نه سپیوه سکا لایان برده خزمه تی

پێغه‌مبەری خوا ﷺ، ئەوەبوو ئەویش مۆلەتیدان کراسی ئاوریشم بپۆشن و، خۆشم بینیم کراسە ئاوریشمەکیان پۆشیبوو .

ئەم فەرموودەیە دوو لایەن لە خۆ دەگرێت، یەکەمیان : فێقی و، ئەوتریان : پزشکی .

بۆ لایەنە فێقیەکە : ئەوەی سونەتی پێغه‌مبەری خۆی ﷺ لە سەر جێگیربوو پێپێدراوێتی پۆشینتی بۆ ژنان بە پەهای و، حەرامبوونیەتی بۆ پیاوان مەگر بۆ پێویستی و بەرژەوندیەکی بە پەسەند دانراو، ئەو پێویستییەش یا بۆ زۆر ساردیەکو، ئەو مۆفە هیچی تر بە دیناکات بۆ پۆشین، یا جگە لە و جلە شتیکی تری نی یە . هەر وەها شیاوێ لە کاتی نەخۆشیەکانی گولی و، خوروی و، زۆری ئەسپێدا بپۆشریت، وەکو ئەوەی فەرموودەکی (انس) ئاماژەی بۆ دەکات کە فەرموودەیەکی (صحیح) ه .

بەلام پێپێدراو : (صحیح)ترینی دوو (ربوایە) تەکە ی ئیمامی (أحمد) ه، (صحیح)ترینی دوو گوشتارەکی ئیمامی (الشافعی) یە، چونکە بنەرەت تاییەت نەکردنە، ئەگەر ئەنجامدانی کاریکیش بۆ کەسانیک لە ئومەت پێی پێدرا، لە بەر هەر هۆ و مانایەکی بێت، ئەوا لە سنووری ئەو هیندە دەچیتە دەرەوێ هەموو ئەوانەش دەگرێتەو کە هەمان هۆ و مانایان تێدا بە دیدەکریت، چونکە حوکم گشتی دەبێت بە هۆی گشتیبوونی هۆکارەکیەو .

ئەو کەسانەش قەدەغە ی دەکەن، گوتویانە : فەرموودەکانی حەرامکردن گشتی یەو، فەرموودەکانی پێگەپێدانیش ئیحتیمالە تاییەت بێت بە (عبدالرحمن) ی کوپی (عوف) و (الزبیر) ه، بەلام پێدەچێ لە سنووری ئەو دووانە بچیتە دەرەوێ کەسانی تری جگە لەوانیش بگریتەو، لێرەدا ئەگەر ئیحتیمالی هەردوو شتە کە کرا، ئەوا گشتیکە شایستەتر دەبێ بە وەرگرتن، بۆیە هەندێ لەوانە ی فەرموودە دەگیرنەو گوتویانە : ئیتر نازانم ئایا پێگەپێدانە کە لە پاشی ئەوان هەموو کەسانی تر دەگریتەو، یاخود نە ؟

بۆچونی راست : گشتیبونی مولّه تدانه که یه و ، هه موو که سیکی تریش ده گرێته وه نه گهر هه مان به هانه یان هه بی ، چونکه بۆ گشتاندن نه ریتی شهرع به و جوړه یه ، به لّام شهرع نه گهر هوکمه که ی تایبته کرد به که سیکه وه ناشکه رای ده کات ، بۆ نمونه پیغه مبهری خوا ﷺ که هاوه لّی به پیز (أبوبُرْدَة) ویستی قوریانی به بزنیکی ته من هه شت یا تو مانگه وه بکات ، پپی فرموو : ((تَجْزِيكَ وَلَنْ تَجْزِيَ عَنْ أَحَدٍ بَعْدَكَ))^(۱۱۹) واته : ((بۆ تو نه و بزنه جیگه ی مه ره که ده گرێته وه به لّام بۆ که سیکی تر جیگه ی ناگرێته وه)) . هه روه ها وه کو فرمایشتی خوای تعالی به بۆ پیغه مبه ره که ی ﷺ سه باره ت به خواستنی نه و ژنانه ی خویان پی ده به خشی : ﴿ خَالِصَةً لَّكَ مِنَ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ [الأحزاب : ۵۰] واته : (نه مه یان) ته نیا بۆ تو دروسته به جیا له نیماندارانی تر^(۱۲۰)

حه رامکردنی ناوریشم : له راستیدا ده چپته بواری داخستنی ده رگای به هانه وه^(۱۲۱) ، بۆیه بۆ ژنان ریگه ی پیداه ، هه روه ها بۆ پرکردنه وه ی پیویستیه ک و ، له بهر به رژه وه ندیه کی په سه ندکراو ، نه مه ش یاسایه کی گشتیه بۆ داخستنی ده رگای به هانه ، چونکه له کاتی پیویستی و به رژه وه ندیه کی په سه ندکراودا ریگه ی پیده درئ ، به هاوشیوه ی هه رامکردنی ته ماشاکردن بۆ داخستنی ده رگای به هانه به رامبه ره و که سانه ی ویستی نه نجامدانی

۱۱۹ - صحیح : أخرجه أحمد (۴ / ۴۵) عن البراء عن خاله أبي بردة فذكره ، وأخرجه مالك في موطئه (۲۹۸) ، وأحمد (۳ / ۴۶۶) ، (۴ / ۴۵) والدارمي (۱۹۶۹) ، والنسائي (۷ / ۲۲۴) كلفهم عن بشير بن يسار عن أبي بردة فذكره .

۱۲۰ - مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فیسیری قورئان .

۱۲۱ - الذرائع : واته به هانه که وسیله و ریگه یه که بۆ گه شتن به شت ، ئیتر پیده چی نه و شته ی ده یه وی پپی بکات خراپه یه ک بیته یا به رژه وه ندیه ک بیته ، گوشتاریک بیته یا کرداریک بیته ، به لّام پاشان ناوی (الذرائع) به ژۆری به کاره یئرا بۆ نه و هه سیلانه ی ده بیته به مایه ی دروستبوونی خراپه یه ک . لیژده نا نه گهر گوترا : نه وه بواری داخستنی ده رگای به هانه یه ، نه وه مانای وایه : ده چپته بواری قه ده غه کردنی نه و هه سیلانه وه که مایه ی دروستبوونی خراپه که ، پروانه کتیبی (الوجیز فی أصول الفقه) ، الدکتور عبدالکریم زیدان . وه رگی

کرده وه که یان هه یه ، به لām پێگه به هه ندیکه دراوه که پێویستی و به رزوه ندیه کی په سه ندکراو داوای ده کات وه کو ته ماشا کردنی ژن به نیازی خواستی ، هه روه ها حه رام کردنی نویژی سوونه له کاته قه ده غه کراوه کاندای بۆ داخستنی ده رگای به هانه تاوه کو وێچون و شو باهاندنیکه پوا له تی نبیت به وانه ی خۆر ده په ستن ، به لām نه گه ر به رزوه ندیه کی په سه ندکراو هاته پێش ئاسایه له و کاتانه دا نه جهم بدریت ، هه روه ها (ربا الفضل)^(۱۲۲) حه رام ده کریت بۆ داخستنی ده رگای به هانه به رام به ر به کار نه هینانی جوړی (ربا النسیئة)^(۱۲۳) ، به لām هه ندیکه له بهر پێویستی پێی پێدراوه وه کو (العرایا)^(۱۲۴) ، ئیمهش به تیروته سه لی باسی لایه نه حه رام و حه لاله کانی ئاوریشمان کردوه له کتیبی (التخییر لما یحل و یحرم من لباس الحریر) .

به شیک : سه بارهت به بواری پزشکی ئاوریشم :

له م بواره دا ئاوریشم له و ده رمانانه یه که له ئاژه له وه وه رده گیریت ، بۆیه به ده رمانه ئاژه له یه کان داده نریت ، چونکه له ئاژه له دیته ده روه وه ، سوودو که لکی زۆره ، پله و پایه کی

۱۲۲ _ ربا الفضل : فروشتنی پاره یه که به پاره یه کی جوړی خۆی به زیاتر ، یا فروشتنی خواردنیکه به خواردنیکه جوړی خۆی به زیاتر ، بۆ نمونه ملوانکه یه کی ئالتون (۱۲) (مثقال) پاک ده ریکات بفروشرته وه به (۱۳) دیناری ئالتونی ، نه و (مثقال) ه زیاده یه (ربا الفضل) ه ، یا کیلویه کی گه نمی که له تی بدری به دوو کیلوه گه نمی مه کسی ، بپوانه : پوخته ی فیهی شریعت ، مامۆستا طارق هه مه وه ندی . وه رگیر .

۱۲۳ _ ربا النسیئة : نه و زیاده یه که قه رزده ر وه ریده گیریت له و که سه ی قه رزه که ی ده داته ی به رام به ر به و ماوه یه کی که لایه تی بۆ نمونه (۱۰۰۰۰۰) دیناری ده داته ی به قه رز بۆ ماوه ی مانگیک پاش مانگه که (۱۲۰۰۰۰) (دیناری لی ده ویت ، بۆیه نه و (۲۰۰۰۰) دیناره زیاده یه (ربا النسیئة) یه ، بپوانه : پوخته ی فیهی شریعت ، مامۆستا طارق هه مه وه ندی . وه رگیر .

۱۲۴ _ العرایا : بریتی بوو له بهری ده رخورماگه لیک که خاوه نه که ی ده بیه خشیه هه ژاران ، به لām هه ندی جار هه ژاران توانای چاوه پیکردنی پێگه شتی به ره که یان نه ده کرد ، بۆیه ده یان فروشت به خورما ، بپوانه پوخته ی فیهی شریعت ، مامۆستا طارق هه مه وه ندی . وه رگیر .

گه وړه ی هیه ، یه کیک له خاسیه ته کانی به هیژکړنی دلّه ، شادومانی دهکات ، به سووده بۆ زۆرێک له نه خۆشیه کانی ، به سووده بۆ زالبونی (المرّة السوداء) ، نه و نه خۆشیانه ی به فویه وه تووشی مړوف ده بێت ، نه گهر چاوی پی به پره ژیت به هیژی دهکات ، خاوه که ی که له پیشه سازی پزیشکیدا به کار دیت _ گهرم و ووشکه له پله ی یه کدا . ده گوتریت : گهرم و شیداره له و پله یه دا . ده شگوتریت : مام ناوه ندّه . نه گهر وه کو پۆشاک به کار به یتریت گهرمیه کی مام ناوه ند وه کو میزاجی ماده که ده به خشیت و جهسته ش گهرم دهکات ، له وانه شه ساردیه ک به جهسته بیه خشیت کاتی که چه وری دهکات و ته ندروستی دهکات .

(الرازي) ده لیت : ناوړیشم له که تان گهرم تره و ، له لۆکه سارد تره ، گوشت زیاد دهکات ، هه موو پۆشاکیکي زیریش ، جهسته لاواز دهکات و ، پیست نه ستور دهکات و به پیچه وانه شه وه .

ده لیم _ (ابن القيم) _ پۆشاک سی به شه : به شیک جهسته گهرم دهکات و فینکیشی دهکاته وه ، به شیکیش : فینکی دهکاته وه به لام گهرمی ناکات ، به شیکي تریش : نه فینکی دهکاته وه نه ش گهرمی دهکات ، هیچ شتیکیش نی یه نه گهرمی بکات و نه ش فینکی بکاته وه ، چونکه نه وه ی گهرمی دهکات شایسته تره به فینکړنه وه ی ، بویه پۆشاکه کانی تووک و خوری گهرم دهکاته وه و فینکیش دهکاته وه ، پۆشاکي که تان و ناوړیشم و لۆکه فینک دهکاته وه و گهرم ناکاته وه ، پۆشاکي که تان سارد و ووشکه ، پۆشاکي خوری گهرم و ووشکه ، پۆشاکي لۆکه گهرمیه که ی مام ناوه ندّه ، پۆشاکي ناوړیشم له لۆکه نه رمرته و گهرمیشی له نه و که متره .

دانه ری کتیبی (المنهاج) ده لیت : پۆشینى ناوړیشم وه کو لۆکه جهسته گهرم ناکات ، به لکو گهرمیه کی مام ناوه ندی هیه ، هه موو پۆشاکیکي ساف و لووسیش ، جهسته که متر

گهرم دهکات ، ههروهه که متریش یارمه تی ده دات بۆ شیکردنه وهی ئه وهی له جهسته شیده بیته وه ، به پیشتریش داده نریت له هاوین و ، له وه لات هه که مه کاندای پۆشریت .

له بهر ئه وهی ئه وه سیفه تی ئاوریشمه و ، ههروهه ها هیج شتیک له ووشکی وزیری تیدا نی یه به به راوردی ئه وانی تر ، بۆیه به سوود بوو بۆ خورویی ، چونکه ئالۆشی و خورویی دروست نابیت مه کهر له گهرمی و ووشکی وزیری وه ، بۆیه پیغه مبه ری خوا ﷺ مۆله تی دایه (عبدالرحمن) ی کورپی (عَوْف) و (الزُّبَيْر) بیپۆشن بۆ چاره سه رکردنی ئه و ئالۆشی و خورویی هه یانبوو ، وه پۆشاکێ ئاوریشم دوورترین شته له دروستکردنی ئه سپیوه ، چونکه میزاجی ئاوریشم جیاوازه له ماده کانی تر که ئه سپی دروست ده کهن .

به لām ئه و به شهی که نه فیتک ده که نه وه و نه ش گهرم ده که نه وه ، ئه وانه که له ئاسن و ، قورقۆشم و ، دارو ، گلّ و شتی دیکه ی به و هاوشیوانه دروستکراوه ، ئه کهر گوترا : ئه کهر پۆشاکێ ئاوریشم نیونجیتیتین و گونجاوترین شت بۆ بۆ جهسته ، بۆ شه رعێ ته و او که شته چاکه کانی هه لāl کردووه ، شته پیسه کانی شی حه رام کردووه ئاوریشمیشی حه رام کردووه ؟

ده گوتریت : هه ر تایه فه یه که له موسلمانان وه لāmیکێ جیاواز بۆ ئه م مه سه له ده خاته پوو ، بۆیه ئه و که سانه ی که نکۆلی له حیکمه ت و پاساوه یئانه وه ده کهن کاتی یاسای پاساوه یئانه وه له بنه ره ته که یه وه هه لگه را ، چیت پۆیستیان به وه لāmی ئه و پرسیاره نه بوو .

به لām جیگیرکارانی حیکمه ت و پاساوه یئانه وه _ که زۆرینه _ که سانیکیان وه لāmی ئه و پرسیاره ده داته وه به وهی شه ریعه ت حه رامی کردووه بۆ ئه وهی نه فسه کان به رامبه ری به ئارام بن و ، له بهر خاتری خوای تعالی وازی لی بینن ، خوای په ره ره دگاریش پاداشتیان ده داته وه به تابییه ت له جیگه ی ئاوریشم شتی تر هه یه بۆ پۆشین .

كه سانئیکیشیان وه لّامی ده داته وه به وهی كه له بنه پرتدا خولقینراوه بۆ ژنان ، به هاوشیوهی خۆ پازاندنه وه به زێڕ ، له سه ر پیاوان هه رام كرا له بهر ئه و خراپه ی دروستی دهكات و بریتیه له خۆچواندن به ژنان .

كه سانئیکیش ده لّین : هه رام كراوه چونكه له خۆبایبون و خۆ هه لكیشان به خۆوه شانیزیکرن دروست دهكات .

كه سانئیکیش ده لّین : هه رامكراوه چونكه كاتێ بهر جهسته دهكه ویت مییه تی و ژنانی بوون دروست دهكات و دژیه دلاوه ریی و میژدایه تی و پیاوه تیه . بۆیه ئه گه ر بیۆش ریّت سیفه تیک له سیفاته كانی ژنان دهخاته دّله وه ، بۆیه ته ماشا دهكه یت هه ركه س پۆشیبیّتی بیگومان شتیک له مییه تی و ژنانی بوون و نه رم و سستی به خو و په وشتیوه به ده رده كه ویت و ناشاردریّته وه ، به پاده یه ك ئه گه ر له دلاوه رترین و كه لترین پیاوه كانییش بیّت ، پۆشینی ئاوریشم كه می دهكات وه ، ئه گه ر به یه كجاری نه بیات ، هه ركه سییش توانای تیگه شتنی ئه وه ی نه بوو ، با ملكه چی شه رع بیّت ، بۆیه پاسترین گوفتار : هه رامه بۆ به خێوکاران بیهکن به بهری مندالّ بۆ ئه وه ی له سه ر سیفاتی میّنه و ژنانی بوون په روهرده نه بیّت .

وقد روى النسائي من حديث أبي موسى الأشعري _ رضي الله عنه _ عن النبي ﷺ أنه قال : ((إِنَّ اللَّهَ أَحَلَّ لِإِنَاثِ أُمَّتِي الْحَرِيرَ وَالذَّهَبَ ، وَحَرَّمَ عَلَى ذُكُورِهَا)) . وفي لفظ : ((حُرْمَ لِبَاسِ الْحَرِيرِ وَالذَّهَبِ عَلَى ذُكُورِ أُمَّتِي ، وَأَحْلَى لِإِنَاثِهِمْ))^(١٢٥)

واته : (أبي موسى الأشعري) _ خوا ی لی پازی بیّت _ فه رمویه تی: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی : ((خوا ی تعالی ئاوریشم و زێری بۆ میینه کانی ئومه ته که م هه لال کردوه و ، بۆ

١٢٥ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (١٧٢٠) ، والنسائي (٨ / ١٦١) ، وصححه الألباني في الإرواء)

نیره کانیش حه رامی کردوه)) • له بیژیه کی تر دا : ((پۆشینى ئاوریشم و زێر بۆ نیره کانى
نومه ته که م حه رام کراوه و ، بۆ مئینه کانیش حه لال کراوه)) •

وفي صحيح البخاري عن حُذيفة قال : نهى رسولُ الله ﷺ لُبَسَ الحريرِ والدُّباجِ ، وأن يُجَلَسَ
عليه وقال : ((هُوَ لَهُم فِي الدُّنْيَا ، وَلَكُم فِي الْآخِرَةِ)) (١٢٦)

واته : (حُذيفة) _ خَوای لى پازى بىت _ فه رموویه تى : پێغه مبه رى خوا ﷺ قه ده غه ی
پۆشینى ئاوریشم و دبیاچ کردوه ، هه روه ها له سه ر دانیشتنیشى قه ده غه کردوه و فه رمووی
: ((له دونیادا بۆ نه وانه و ، له پۆژى دوايشدا بۆ ئیوه یه)) •

به شیک : سه باره ت به رییازى پێغه مبه رى خوا ﷺ
له چاره سه رکردنى نه خۆشى (ذات الجنب) دا :

روى الترمذي في جامعه من حديث زيد بن أرقم أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ : ((تَدَاوُوا مَنْ ذَاتِ الْجَنْبِ
بِالْقُسْطِ الْبَحْرِى وَالزَّيْتِ)) (١٢٧)

واته : (زيد) كۆپى (أرقم) _ خَوای لى پازى بىت _ فه رموویه تى : پێغه مبه رى خوا ﷺ
فه رمووی : ((خۆتان له نه خۆشى (ذات الجنب) به (القسط البحرى) و زهیت چاره سه ربکه ن)) •

١٢٦ _ صحيح : أخرجه البخاري (٧ / ٩٩ ، ١٤٦ ، ١٩٣ ، ١٩٤) ، ومسلم (٦ / ١٣٦ ، ١٣٧) كلاهما عن
عبدالرحمن بن أبي لیلی فذكر الحديث عن حذيفة •

١٢٧ _ ضعيف : أخرجه أحمد (٤ / ٣٦٩ ، ٣٧٢) ، وابن ماجه (٢٤٦٧) ، والترمذي (٢٠٧٨) ، (٢٠٧٩)
كلهم عن ميمون أبي عبدالله عن زيد بن أرقم مرفوعاً ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٢٤١٨) ، وانظر
الضعيفة (٣٣٩٦) •

(القسط البحرى) جۆره پوهه كێكه له هند ده پوێت به تاييه ت له كشمير بازگه گانانى عه ره ب له پێگه ی ده ریاوه
ده نه پێنايه دورگه ی عه ره ب بۆیه (القسط البحرى) پى ده گوترا ، هه روه ها جۆرێكه له بخوور بۆ ده رمان
به كاردیته پوهانه كێتیبى ((تهذيب الاثار)) للطبري ، ج ٦ ، ل ٢٢٦ • وه رگێر •

نهخۆشی (ذات الجنب) به لای پزیشكانه وه دوو جۆره : حهقیقی و نا حهقیقی ، حهقیقی : ئاوسانیکی گهرمه له لایه كانی جهسته دا پهیدا ده بێت له پهردەى ناوه وهى په راسوه كاندا .
 ناحه قیقی : ئیش و ئازاریكه له لایه كانی جهسته دا پهیدا ده بێت ، به هۆى بایه كى چپى زیانبه خشه وه ده چێته نێوان پێسته كانی سه ره وه و ژیره وه دا ، یا له نێوان پیست و پىخۆله دا ده وستیت و (الصفاقات) ، ئازاریك دروست ده كات نزیك

به ئازارى شیوه حهقیقه كه یه ، به لām ئیش و ئازارى ئەم به شه به رین و گوشاده كه له پاستیدا ژانیکی تیزه وه كو نه وهى ده رزی به قیته شتیك .

دانهرى كتیبى (القانون) فه رموویه تی : پیده چى لایه كان و ، نێوان پیسته و په رده كانی ژیره وه و ، ماسولكه كانی سنگ و ، په راسوه كان و ، ده وریه ریان تووشى چه ندین ئاوسانى به ئازارى زیانبه خش ببیت ، به (الشوصة و) ، (البرسام)^(١٢٨) ، (ذات الجنب) ناوده بریت .
 پیده چى هه ندی ئازارى تر له م ئەندامانه دا هه بێت به لām به هۆى ئاوسانه وه نه بێت ، به لكو ده گهریته وه بۆ بایه كى چپ ، واگومان ده بریت له م نه خۆشیه یه ، به لām له نه ویش نى یه .

فه رموویه تی : بزانه هه موو ئیش و ئازاریك له لایه كانی جهسته دا په تگه به (ذات الجنب) ناوبریت وه كو داتاشانیك له جیگه ی ئازاره كه وه ، چونكه مانای (ذات الجنب) واته : (صاحبة الجنب) ، مه به ستیش لیڤه دا ئازارى لایه كى مروفه ، بۆیه نه گه ره ر ئیش و ئازاریك له لایه كانی مروفدا پوویدات ده دریته پال ئەو نه خۆشیه و پێى ده گوتریت (ذات الجنب) ، بۆیه كه (بقرط) گوتویه تی : نه خۆشه كانی (ذات الجنب) سوودله خۆشتن وه رده گرن .

١٢٨ - برسام : نه خۆشیه كه خاوه نه كى تووشى و پینه ده كات ، گوتروه ئاوسانیکی گهرمه تووشى په رده ی نێوان جگه رو پىخۆله ده بێت ، به وانه : تفسیر الطبری ، ج ٣ ، ص ٤٥٤ ، وه رگێڤ .

هه ره ها برسام : ئاوسانى ئەو په رده یه یه كه ده وری سیه كان ده دات ، به وانه : قاموس فرنسی عربی إنكليزي ، ج ١ ، ص ٨٤٠ ، وه رگێڤ .

گوتراوه : مه به سستی (بقراط) هه موو ئه و كه سانه بوو كه هه ست به هه ر ئیش و ئازارێك له لایه كانی جهسته یاندا ده كه ن ، یا هه ست به ئازاری سیه كانیان ده كه ن به هۆی تیکچونی میزاجه وه ، یا به هۆی خه لته یه کی چپه وه ، یا چووژینه وه به بێ ئاوسان و به بێ (تا) .

هه ندی له پزیشكان گووتویه : مانای (ذات الجنب) له زمانی یونانیه كاندا ، بریتیه له ئاوسانی گهرمی لای مڕۆف ، هه روه ها ئاوسانیکی یه ك به یه کی ئه ندامه كانی سکی مڕۆف ده گریته وه ، له راستیدا (ذات الجنب) به ئاوسانی ئه و ئه ندامه ناوده بریت ئه گه ر ته نها ئاوسانیکی گهرم بوو .

(ذات الجنب) ی حه قیقی پینج نیشانه ی هه یه : بریتین له (تا و) ، كۆکین و ، ژانی تیژ وه كو ئه وه ی ده رزی بچه قیته شتێك ، ته نگه نه فه سی و ، لیدانی خوین به ری قول .

ئه و چاره سه ره ی له فه رمووده كه ی سه روه دا ها تووه ، تاییه ت نی یه به م به شه وه ، به لكو تاییه ته به به شی دووه مه وه كه له ئه نجامی بایه کی چپه وه دروست ده بیّت ، لیره دا داری هندی ئه گه ر به شیوه یه کی ژور وردی نه رم بکو تریت و ، تیکه ل به زه یتی گهرم بکریت و ، شوینی باكه ی به جوانی تیگری و بیشیلیت ، یا بلیسریته وه ، ده رمانیکی گونجاوی ئه و نه خۆشیه ده بیّت ، بۆی به سوود ده بیّت ، ماده كانی شیده كاته وه ، لایه بات ، به هیزه بۆ ئه ندامه كانی نیو سك ، كونیله داخراوه كان ده كاته وه ، له گه ل چه ندين سوودی تر كه ئه و داره هیندیه (القسط البحري) به دیده هیئت .

(المسبجي) ده لیت : (القسط البحري) : گهرم و ووشكه ، قه بزکاری سكه ، ئه ندامه كانی ناوه وه ی سك به هیزه ده كات ، با ناهیلت ، كونیله داخراوه كان ده كاته وه ، به سووده بۆ نه خۆشی (ذات الجنب) ، زیاده ی شی و ته پری ناهیلت ، بۆ میشك به سووده . ده لیت : پیده چی (القسط البحري) بۆ (ذات الجنب) ی حه قیقیش به سوود بی ، ئه گه ر هۆکاری دروستبوونه كه ی ماده یه کی به لّغه می بوو ، به تاییه ت له كاتی كه مېوونه وه ی نه خۆشیه كه دا .
والله أعلم .

(ذات الجنب) نه خۆشیه کی مه ترسیداره ، وَفِي الْحَدِيثِ الصَّحِيحِ : عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ ، أَنَّهَا قَالَتْ : بَدَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَرْضِهِ فِي بَيْتِ مَيْمُونَةَ : وَكَانَ كُلَّمَا خَفَّ عَلَيْهِ ، خَرَجَ وَصَلَّى بِالنَّاسِ ، وَكَانَ كُلَّمَا وَجَدَ ثِقَلًا قَالَ : مُرُّوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ ^(۱۲۹) ، وَاشْتَدَّ شُكْرَاهُ حَتَّى غَمِرَ عَلَيْهِ مِنْ شِدَّةِ الْوَجَعِ ، فَاجْتَمَعَ عِنْدَهُ نِسَاؤُهُ ، وَعَمَّةُ الْعَبَّاسُ ، وَأُمُّ الْفَضْلِ بِنْتُ الْحَارِثِ ، وَأَسْمَاءُ بِنْتُ عُمَيْسٍ ، فَتَشَاوَرُوا فِي لَدِّهِ ، فَلَدَّوْهُ وَهُوَ مَغْمُورٌ ، فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ : مَنْ فَعَلَ بِي هَذَا ، هَذَا مِنْ عَمَلِ نِسَاءٍ جُنُنَ مِنْ هَاهُنَا ، وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى أَرْضِ الْحَبَشَةِ ، وَكَانَتْ أُمُّ سَلَمَةَ وَأَسْمَاءُ لَدَّتَاهُ ، فَقَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ خَشِينَا أَنْ يَكُونَ بِكَ ذَاتُ الْجَنْبِ . قَالَ " فِيمَ لَدَدْتُمُونِي " ؟ قَالُوا : بِالْعُودِ الْهِنْدِيِّ وَشَيْءٍ مِنْ وَرْسٍ وَقَطْرَاتٍ مِنْ زَيْتٍ . فَقَالَ " مَا كَانَ اللَّهُ لِيَقْذِفَنِي بِذَلِكَ الدَّاءِ " ثُمَّ قَالَ " عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ أَنْ لَا يَبْقَى فِي الْبَيْتِ أَحَدٌ إِلَّا لَدَّ إِلَّا عَمِّي ^(۱۳۰) .

واته : (أُمُّ سَلَمَةَ) _ خَوای لى پازى بىت _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ له مالى (ميمونة) دا نه خۆش كهوت ، ئه وه بوو ههركاتيك نه خۆشيه كهى سووك بوايه ته وه ، ده چوه دهره وه نوێژى به خه لكه كه ده كرد ، چ كاتيكيش ههستى به له ش قورسى بكردايه ، ده يفه رموو : فه رمان بدهن با (أبابكر) نوێژ به خه لكه كه بكات ، پاشان ئازاره كهى تووند بۆوه تا له بهر زۆرى ئیش و ئازار بورايه وه ، خيزانه كانى له خزمه تيدا كۆبون وه ، (العباس) ى مامى و ، (أُمُّ الْفَضْلِ) ى كچى (الحارث) و ، (أسماء) ى كچى (عُمَيْس) یش هاتنه خزمه تی ، پاوێژيان كرد سه بارهت به وهى دهرمانى بتكینه زار ، ئه وه بوو دهرمانيان تكانه زارى موبارهكى كاتيك بورا بۆوه ، كه به هۆش خۆى هاته وه ، فهرمووى : كى ئه مهى پيكر دوم ، ئه مه كارى ژنانيكه ليژه وه هاتوون و ، به دهستى ئاماژهى بۆ خاكى حه به شه كرد ، ئه وه بوو (أُمُّ سَلَمَةَ) و (أسماء) دهرمانه كهيان تكاند بووه زارى ، فهرموويان : ئهى پيغه مبهرى خوا له وه ترساين نه خۆشى (ذات الجنب) ت تووش بوې . فهرمووى : دهرمانه كه چ بوو له زارتان

کردم ؟ فەرمووین : به (القسط البحري) و ، هەندیک لە گژوگیای ئەسپەك و (الورس) چەند دۆپەیهك لە زەهیت . فەرمووی : خۆی تەالی تووشی ئەو نەخۆشیەم ناکات ، ئینجا فەرمووی : بپارم داوێ جگە لە (العباس) ی مامم هەركەسیك لەم مالدای بێ دەرمانی بتکینرێتە زار .

وفي الصحيحين عن عائشة _ رضي الله عنها _ قالت : لَدُنَّا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ، فَأُشَارَ أَنْ لَا تُلْدُونِي ، فَقُلْنَا : كَرَاهِيَةُ الْمَرِيضِ لِلدَّوَاءِ ، فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ : أَلَمْ أَتُكِّمُ أَنْ تُلْدُنِي ، لَا يَبْقَى مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا لَدَّ غَيْرِ عَمِّي الْعَبَّاسِ ، فَإِنَّهُ لَمْ يَشْهَدْكُمْ ^(١٣١)

واتە : لە خاتوو (عائشة) هەو _ خۆی لێ پازێ بێت _ فەرموویەتی : دەرمانمان تکاندە زاری موبارەکی پێغەمبەری خوا ﷺ ، ئاماژەی بۆ کردین کە دەرمان مەتکینە زارم ، ئێمەش گوتمان : هەرگیز نەخۆش حەزی بە دەمان نەبوو ، کە بە هۆش خۆی هاتەو فەرمووی : ئەو قەدەغەم نەکردن کە دەرمان مەتکینە زار ، بە دەر لە (عباس) ی مامم ، کە هاوبەشی نەکردن ، هەركەس لەم مالدای بێ دەرمانی دەکینرێتە زار .

(أبو عبيد) لە (الأصمعي) دەگێڕێتەو دەلیت : ووشەی (اللُدُودُ) : ئەو دەرمانە کە دەتکینرێتە لایەکی زاری نەخۆش ، ووشەکەش لە (لَدِيدِي الوادي) وە وەرگیراوە واتە : هەردوو لای چەمێک . بەلام ووشەی (الْوَجُورُ) واتە : دەرمانێک کە بتکینرێتە ناوەراستی زار .

دەلێم _ (ابن القيم) _ ووشەی (اللُدُودُ) ، بالفتح : ئەو دەرمانە کە دەتکینرێتە زار . بەلام (السَّعُوطُ) : ئەو دەرمانە کە دەکێتە لووتی نەخۆش .

ئەو فێقهی لەم فەرموودەیەو دەستگیرمان دەبێت بریتێ لە سزادانی تاوانکار بە هاووشێوەی ئەو کردارە خۆی ئەنجامی داو ، ئەگەر کردووەکی حەرام نەبێت و مافی خۆی نەشکاندبێت ، ئەمەیه پراستی بپار لە سەر دراو لەبەر زیاتر لە دە بەلگە کە لە شوێنێکی تردا

ئامازەمان پێداوه ، هەروەها ئیمامی (أحمد) ییش برپاری لە سەر داوه ، جێگیریش بووه لە هەر چوار جێنشینه‌کەی پێغه‌مبەری خواوە ﷺ ، هەروەها مەسەلەکە بە (القصاص) لێک دەدرێتەوه و بەکارده‌هێنرێت لە بواری شەپازللەو لێداندا ، بە بەلگەی چەند فەرمووده‌یه‌ک که لەم باره‌وه هاتوون و بەبێ هیچ بەرھەستکاریک ، بۆیه پێویسته کار بەم گوفتارە بکریت .

به شیک : سەبارەت بە رێنمایەکانی پێغه‌مبەری خوا ﷺ لە بواری چارەسەرکردنی سەرئێشەو نیووسەر ئێشەدا (الشقیقه) :

روی ابن ماجه في سننه حديثاً في صحته نظر : أن النبي ﷺ كان إذا صُدِعَ ، غَلَفَ رَأْسَهُ بِالْحَنَاءِ ، ويقول : ((إِنَّهُ نَافِعٌ يَأْذِنُ اللَّهُ مِنَ الصُّدَاعِ))^(١٣٣)

واته : پێشەوا (ابن ماجه) لە (سنن) هەکیدە فەرمووده‌یه‌ک لە دە‌گێڕێتەوه که‌وا : پێغه‌مبەری خوا ﷺ ئە‌گەر سەرئێشە بێ‌گرتایە ، سەری لە خەنە دە‌گرت و ، دە‌یفەرموو : ((بە ئیزنی خوای تعالی بە‌سووده بۆ سەرئێشە)) .

سەرئێشە : ئێش و ئازاریکە هەندیکێ سەریا هەمووی دە‌گێتەوه ، بۆیه ئە‌گەر سەرئێشە‌کە لایەکی سەر ب‌گێتەوه و ئازارە‌کەی بە‌رده‌وام بوو ئە‌وا بە (الشقیقه) ناوده‌برێت ، بە‌لام ئە‌گەر سەرئێشە‌کە تێک‌رای سەر ب‌گێتەوه و ئازارە‌کەی بە‌رده‌وام بوو بە (بَيْضَةٌ) و (خُودَةٌ) ناوده‌برێت ، چونکە چوێندراوه بە ئە‌و خودە ئاسنینه‌ی که سەریاز بە سەری دە‌کات و هەموو سەر داده‌پۆشێت ، پێده‌چێ ج‌اربه‌جار ئازارە‌کە پشتەوه یا پێشەوه‌ی سەر ب‌گێتەوه .

١٣٢ _ إسناده حسن : أخرجه أبوداود (٣٨٥٨) ، وابن ماجه (٣٥٠٢) ، وحسنه الألباني في صحيح الجامع)

سەرئىشە جۆرى زۆرە و ھۆكارى دروستبوونىشى جىاوازه . حەقىقەتى سەرئىشەش : گەرم بوونى سەرە ، بە ھۆى ئەو ھەلمانەى لە سەردا دەخولیتەو و دەیەوئىت لىى بچیتە دەرەو و ، پارەوئىك نادۆزیتەو بۆ چوونەدەر ، بۆیە سەر دەئىئىشەئىت و ھۆشیاریش لاواز دەکات ، کاتى کە ھەموو شتەك لە سەردا گەرم دەکات و ىستى چوونە دەرەو و دەکات ، چونکە ھەموو شتەكى تەپو شىدار ئەگەر گەرم بوو ئەوا وىستى جىگەىەكى فراوانتر دەکات لەو جىگەىەى تىاىداىە ، بۆیە ئەگەر ھەلەمەکە تىکراى سەرى داپۆشى بە جۆرەك چىتر تواناى نىشتنەو و شىبوونەو و نەبىت و ، لە سەردا سوپاىەو و ، بە (السدر) ناودەبرىت .

سەرئىشەش لە ئەنجامى ھۆکارەو پوودەدات :
 یەكەم : بە ھۆى زالبوونى یەكەك لە مادەکانى (الصفراء) ، (السوداء) ، خوئىنى ، بەلغەمى بە سەر جەستەدا .
 دووهم : لە ئەنجامى چەند برىنەىکەو کە لە گەدەدا دروست دەبىت ، بۆیە بە ھۆى ئەو برىن ھەلتۆقانەو و سەر دەئىشەئىت چونکە ئەو دەمارەى لە سەرەو شۆپۆتەو لە گەل گەدەدا پەىوئەندە .

سىى یەم : لە ئەنجامى باىەكى چەرەو کە لە گەدەدا دروست دەبىت ، بۆ سەر بەرز دەبىتەو و دەئىشەئىت .

چوارەم : سەرئىشەىەك لە ئەنجامى پرىپوونى گەدەو بەخواردن دروست دەبىت ، پاشان دادەبەزىت و ھەندىكىشى بەبى پىئەگەشتن و بەبى ھەرسىبوونى تەواو دادەبەزى ، ئەوەش سەردەئىشەئىت و قورسى دەکات .

پىنجەم : سەرئىشەىەك دواى جوتبوونى خىزان دروست دەبى لەبەر شلۆق بوونى بارى جەستە ، وە گەرمى ھەواکەى زیاد لە ئەندازەى پىوىست پىدەگات .

شەشەم : سەرئىشەىەك پاش پشانەو و بەتالبوونى سەك دروست دەبى ، یا بەھۆى زالبوونى بارى ووشكىتى بەسەر جەستەدا ، یا بەھۆى بەرزىوونەو و شى و بۆخى نۆو گەدەو بۆ سەر .
 حەوتەم : سەرئىشەىەك بەھۆى زۆرگەرمى بارى گەش و ھەواو .

- هه‌شته‌م : سه‌رما‌بوونی زۆر ، چ‌رپوونه‌وه‌ی شی و بۆخ له سه‌رداو شینه‌بوونه‌وه‌ی .
- نۆیه‌م : به‌هۆی شه‌و‌نخونی و شه‌و‌دانیشه‌نه‌وه‌ تا کاتیکی دره‌نگ .
- ده‌یه‌م : به‌هۆی په‌ستانیکی زۆره‌وه‌ که ده‌خریته سه‌ر سه‌رو هه‌لگرتنی شتی قورس به‌سه‌ر .
- یازده‌یه‌م : به‌هۆی زۆر قسه‌کردنه‌وه ، هیزی ده‌ماغ لاواز ده‌بی‌ت .
- دوازده‌یه‌م : به‌هۆی زۆر جه‌لانه‌وه‌و وه‌رنشی له‌پاده‌به‌ده‌ره‌وه .
- سیازده‌یه‌م : به‌هۆی نه‌خۆشیه نه‌فسیه‌کانه‌وه‌ وه‌کو خه‌م و ، په‌ژاره‌و ، خه‌فه‌ت خواردن و ، دودلیی و ، بیرکردنه‌وه‌ی خراب .
- چوارده‌یه‌م : به‌هۆی زۆر برسیتییه‌وه ، چونکه هه‌لم و بۆخه‌کان شتی‌ک نادۆزنه‌وه‌ کاری لی‌ بکات ، نیتر زۆر ده‌بی‌ت و ، به‌رزه‌ده‌بی‌ته‌وه‌ بۆ می‌شک .
- پازده‌یه‌م : هۆی ئاوسانی په‌رده‌کانی می‌شکه‌وه ، تووشبوو به‌م نه‌خۆشیه هه‌ست ده‌کات یه‌کیک به‌چه‌کوش به‌سه‌ریدا ده‌کی‌شیت .
- شازده‌یه‌م : به‌هۆی (تا) به‌رزیوونه‌وه‌وه‌ بۆیه هه‌ست به‌ ئازار ده‌کات . والله اعلم .

به‌شی‌ک : سه‌باره‌ت به‌ هۆکاره‌کانی سه‌رئیشه‌ی (الشقیقة) :

هۆکاری سه‌رئیشه‌ی (الشقیقة) ماده‌یه‌که له‌ خۆینه‌ره‌کانی سه‌ردا هه‌ر خودی خۆی دروست بووه ، یا بۆی به‌رزیوته‌وه‌و ، لایه‌کی لاوازی سه‌روهریده‌گریت ، ئه‌و ماده‌ش یا هه‌لمیه ، یا تی‌که‌لاو‌گه‌لی‌کی گه‌رم یا سارده ، نیشانه‌ تایبه‌تیه‌که‌شی لی‌دانی خۆینه‌ره‌کانه ، به‌ تایبه‌ت ئه‌گه‌ر هۆکاره‌که‌ی خۆینی بوو ، بۆیه ئه‌گه‌ر به‌ شتی‌ک سه‌ر به‌ تووندی بیه‌ستری‌ت و ، لی‌دانی خۆینه‌ره‌کان قه‌ده‌غه‌ بکری‌ت ، ئیشه‌که ده‌وه‌ستی‌ت .

(أبو‌نعیم) له‌ کتییی (الطب النبوي) دا فه‌رموویه‌تی : ئه‌م جو‌ره‌ تووشی پی‌غه‌مبه‌ری خوا

ﷺ ده‌بوو ، پۆ‌و دوو پۆ‌و ده‌مایه‌وه‌و نه‌ده‌چوو ده‌ره‌وه .

وفیه : عن ابن عباس قال : خطبنا رسول الله ﷺ وقد عَصَبَ رأسه بِعَصَابَةٍ .

واته (أبونعیم) له کتیبی (الطب النبوي) دا دهگیریتته وه كهوا : (ابن عباس) _ خوای لی پازی بیت _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ ووتاری بۆ ده داین و به سه ریچیک سهری به سبوو .

وفي الصحيح : أنه قال في مرض موته : ((وَأَرَأَسَاهُ))^(١٣٣).

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ له نه خووشی مردنه کهیدا فرمووی : ((نای سهرم)) . له نه خووشیه کهیدا به سه ریچیک سهری ده به سته وه ، سه ریبه ستیش به سووده بۆ نازاری (الشقیقة) و جوړه کانی تری نازاره کانی سهر .

به شیک : سه بارهت به چاره سه رکړنی سه رئیسهی (الشقیقة) :

چاره سهری (الشقیقة) جیاوازه به پیی جیاوازی جوړه کانی وئو هوکارانهی دروستیان دهکات ، بویه هندیکیان به به تالکړنه وهی مادهیه که ده بیت ، هندیکی تریان به خوړاک خواردن ده بیت ، هه شه چاره سه رکړنی به سهره وتن و پشودانه ، هه شه چاره سه رکړنی به به ستنه ، هه شه چاره سه رکړنی به فینک کړنه وهیه ، هه شه چاره سه رکړنی به گهرم کړنه ، هه ندیکیشیان چاره سه رکړنی به دوورکه وتن وهیه له بیستنی دهنگ و غه لبه غه لب و جولانه وه .

پاش زانینی ئه وانه ، ده بی بزاین چاره سهری سه رئیسه له و فرمووده یه دا به خه نه یه ، ئه مهش چاره سه ریکی جوزئیه نه که گشتی ، چاره سهری جوړیکه له جوړه کانی ، چونکه سه رئیسه ئه گهر له گهر مابونیکي ژوره وه بیت و ، له مادهیه که وه نه بیت پیویست به به تالکړنه وه بکات ، ئه و خه نه ی ژور بۆ به سووده ده بیت ، ئه گهر گیای خه نه بکوړیت و له

که لَ سرکه دا (الخل) به ته وێله وه بیه ستریت ، ئێشه که ی دهنیشیتته وه ، وه هیزکی باشی
تێدایه و گونجای ده ماره که نه گهر بۆی به کارییت ، ئێشه که ی ده وه سستینیت ، خه نه ش ته نها
تاییه ت نی یه به سه ر ئێشه وه ، به لکو بۆ هه موو نه ندانه کان به کارییت ، چونکه گرتن و
گوشینیکی تێدایه که نه ندانه کانی پی به هیزو پته و ده کریت ، نه گهر بخزیتته سه ر شوینی
ئاوسانی گهرم ، دهنیشینیتته وه و ئازاری نامینیت .

وقد روى البخاري في تاريخه ، وأبوداود في السنن أن رسول الله ﷺ ما شكا إليه أحدٌ
وجعاً في رأسه إلا قال له : ((احْتَجِم)) ، ولا شكى إليه وجعاً في رجله إلا قال له : ((
اِخْتَضِبْ بِالْحَنَاءِ))^(١٣٤).

واته : ئیمامی (البخاری) له (تاریخ) هه که یداو ، ئیمامی (أبوداود) یش له (سنن)
(هه که یدا ده گێر نه وه که وا پیغه مبه ری خوا ﷺ هه رکه سیك سه ر ئیشانیکی خۆی له خزمه تی
پیغه مبه ری خوا دا سکا لا بکر دایه پی پی ده فه موو : ((که له شاخ بگره)) ، هه رکه سیش باسی
قاچ ئێشه یه کی خۆی له خزمه تیدا بکر دایه پی پی ده فه رموو : ((خه نه ی تیگره)) .

وفي الترمذي عن سلمى أم رافع خادمة النبي ﷺ قالت كان لا يصيبُ النبي ﷺ قرحةً ولا
شوكَةً إلا وضعَ عليها الحناء .

واته : له (سلمی أم رافع) ی خزمه تکاری خواوه ﷺ فه رموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ
هه ر برینیک یا درکیکی تووش بوایه ، خه نه ی تێده گرت .

به شیک : سه بارهت به خه نه و سوودو خاسیه ته کانی :

خه نه سارده له یه که مدا ، ووشکه له دوودا ، هیژی داری خه نه و لقه کانی پیکاتوه له هیژیکی شیکه ره وه له ناوه پۆکیکی ئایه وه وه ریگرتوه که تیایدا یه و ، گهرمه به مام ناوه ند ، ههروه ها هیژی بریتیه له هیژیکی گرتن و گوشین له ناوه پۆکیکی خاکیه وه وه ریگرتوه که تیایدا یه .

له گرنگترین سووده کانی ئه وه یه که ئه و ئاوسان و هه لئوقانه ی به هژی ناگر سووتاندنه وه دروست ده بیئت ده نیشینیتته وه و نایه یلایت ، ههروه ها هیژیکی گونجاوی هه یه بۆ ده مار ئه گه ر تیی هه لسوینریت ، ئه گه ر بجوینریت به سوود ده بیئت بۆ برینی زارو ئه و پیزۆکانه ی تووشی ده بیئت . ئه و زیپکانه ی له نیو زاری مندالاندا ده رده چن چاک ده کاته وه ، ئه گه ر بخریتته سه ر ئاوسانی گهرمی به ئازار بۆی به سوود ده بیئت ، له ساریژکردنه وه ی برینه کاندا به هاوشیوه ی (دم الأخوین)^(۱۳۵) کاریگه ری ده بیئت ، ئه گه ر گول و خونچه ی (نوره) له گه ل میوی پالئوراو (الشّمع المصفی) ، له گه ل پۆنی کولدا (ده ن الورد) تیکه ل بۆ ئازاری هه ردوو لای مرؤف به سوود ده بیئت .

۱۳۵ - دم الأخوین : چه ندین ناوی دیکه شی هه یه وه کو (دم الغزال ، دم الشعبان ، صمغ البلاط ، دم القنین ، عروق حمراء ، الشیان ، الأیدع) ، به لām له پاستیدا ماده ده یه کی صمغیه و ، له درختیکه وه ده رده هیئریت که به زۆری له دورگی (سوقطری) سه ر به وه لاتی یه مه ن ده پویت ، ئه م دره خته نزیکه ی هه شت متر به رزه و ، ملی دره خته که درێژه و دپکی درێژی په شی پتیه یه ، گولگه لیکی بجوکی هه یه و ، به ره که شی بجوکه و به به رگیکی په شی دره و شاوه داپۆشراوه و ، هه ر به ریک یه ک دانه تۆوی شیوه هیلکه یی و په نگ په شی تیدایه ، ئه و به شه ی له م دره خته به کاردیت ، ماده ده صمغیه که یه تی که له تویکلی دره خته که و به رگی تۆوه که وه ده رده هیئریت و ، په نگی سوریک تیره . بپروانه : www.khyma.net

له خاسیه ته کانی دیکه ی نه گه ر سهره تای نه خوښی ئاوله له مندالدا به دهرکهوت و ، ژیره وهی پیکانی خه نه ی تیه لسوینریت دلنیا ده بیت که چیت له چاوه که نیدا به دهرنایهت ، نه مه ش راسته وه تاقیکراوه ته وه به بی هیچ گومانیک . نه گه ر گول و خونچه ی (نوره) له نیو لوچ و پیچه کانی پوښاک خوریدا دابنریت بون خوښی ده کات و ، مورانه ی لی قه دهغه ده کات ، نه گه ر گه لاکانی بخریته نیو ئاویکه وه دایپوښیت ، پاشان بگوشریت و له روون و ساف و چاکه که ی چل پوژ به نه ندازه ی قورسی بیست دیره م و له گه ل ده دیره م شه کردا بخوریته وه ، پاشان به سهریدا گوشتی بهرخی بچوک (الضأن الصغیر) بخوریت ، نه و به خاسیه تیکي سهرسوپمین به سوود ده بیت بۆ قه دهغه کردنی ده ستپیکردنی نه خوښی گولی .

باسکراوه پیاویک نینۆکی په نجه کانی دهستی درزی بردبو ، پاره یه کیشی تهرخان کردبو بۆ ئه و کهسه ی چاکي بکاته وه ، پاشان ژنیک وه سفی بۆ کرد ، هه موو پوژنیک له ئاوی خه نه بخواته وه ، سهره تا کاری به وه سفه که ی نه کرد ، پاشان که گه لاکانی خسته نیو ئاوه وه هه ستا به خواردنه وه ی ، چاک بویه وه نینۆکه کانیشی گه رایه وه بۆ چاکیه که ی جارن .

نه گه ر نینۆکه کان هه ییری خه نه ی تیگیریت چاکي ده کات و بۆی به سوود ده بیت ، نه گه ر له گه ل پوژندا بشیلریت و بخریته سهر ئه وه لتوقاوانه ی که ئاوی زهر دهرده هینن بۆی به سوود ده بیت ، به سووده بۆ گه رپه کی بریناوی هه وکردووی دريژخایه ن نه وپه پی سوود ، پرچ دهرده چینیت و به هینزی ده کات و ، چاک و جوانی ده کات ، سهر به هینز ده کات ، به سووده بۆ ئه و پیزۆکه و لتوقاوانه ی له سهر پیست دهرده چیت و هه روه ها بۆ ئه و بلقه پر ئاوانه ی به هوی ئیش و کاری زۆره وه له ده ستدا هه لده توقین ، به سووده بۆ ئه و زیپکانه ی له ده ست وقاچ و سهر پای جه ستدا دهرده چیت .

به شَيْك : سه بارهت به رِیازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی
 نه خوشیدا به وازهینان له وهی نه و خواردن و خواردنه وانه وه بدری
 به نه خوش که هزی پی نی یه و ، ناچاریشی نا کریت به خواردنی :

روی الترمذی فی جامعه ، وابن ماجه ، عن عقبه بن عامر الجهني ، قال : قال رسول الله ﷺ :
 ((لَا تُكْرِمُوا مَرْضَاكُمْ عَلَى الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ ، فَإِنَّ اللَّهَ — عَزَّوَجَلَّ — يُطْعِمُهُمْ وَيَسْقِيهِمْ))^(۱۳۶).

واته : (عقبه ی کورپی (عامر الجهني) — خوای لی پازی بیّت — فرموویتهی :
 پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی : ((نه خوشه کانتان ناچاری خواردن و خواردنه وه مه کهن ،
 چونکه خوای — عَزَّوَجَلَّ — خواردن و خواردنه وه یان ده داتی)) .

هه ندی له پزیشکه به پیزه کان ده لّین : چه ند به سووده ئه م گوفتاره پیغه مبهرایه تیه که
 دانایی و حکمه تگه لیکی نیلامی زور ده به خشیت ، به تاییهت بۆ پزیشکان و ، ئه و که سانه ی
 نه خوش چاره سه رکده کهن ، چونکه نه خوش نه گه رازی له خواردن یا خواردنه وه هیتا ، له
 بهر ئه وه یه سروشتی نه خوشه که سه رقاله به تیکوشان به رامبه ر به نه خوشیه که ، یا ئاره زوی
 خواردنی نوماوه ، یا که م بۆته وه به هوی لاوازیوونی حه زو ویسته وه یا هه ر نه ماوه ،
 هه رچۆنیک بیّت ، له م کاته دا پیویسته خۆراکی نه دریتی .

بزانه برسیتی له راستیدا داواکردنی خوارده مه نیه له لایه ن ئه ندامه کانه وه بۆ ئه وه ی
 جیگه ی ئه و خۆراکانه ی پی پرکاته وه که شی ی بونه ته وه ، له م کاته دا ئه ندامه دووره کان
 له ئه ندامه نزیکه کانه وه پاده کیشن تا پاکیشانه که به گه ده کۆتایی دیت و ، مروفیش
 هه ست به برسیتی ده کات ، بۆیه هه رکات نه خوش نا پحه ت بوو ، سروشتی نه خوشه که

كاردەكات بۆ پىڭەياندىن و ھاوڭشتەن دەروەى ماددە زىانبەخشەكان و داواى خۆراك و ، خواردنەوە ناكات ، ئەگەر نەخۆش ناچارى خواردنى شتىك لەوانە كرا ، ئەوا دەبىتە ھۆكارىك بۆ ئەو دەى سروشت كارى پىڭەياندىن و ھاوڭشتەن دەروەى مادە زىانبەخشەكان نەكات و ، سەرقال دەبىت بە ھەرسكردن و چارەسازى خۆراكەكانەوە ئاوپ لە نەخۆشەكە ناداتەوە ، ئەو ھەش نەخۆش تووشى زيان دەكات ، بە تايبەت لە كاتى توندبوونى نەخۆشەكەدا ، يا لە كاتى لاوازبوونى ھەزو ويستى خواردندا يا ھەرنەمانى ، بەمەش بەلاگە زياتر دەبىت و ، پەلەش لە دابەزىنى كارەساتى دلتەزىنتر دەكرىت ، پىۆيستە لەم كات و بارەدا بەدەر لەو دەى ھىزى دەپارىزىت و بەھىزى دەكات ھىچ ترى نەدرىتتى ، بەبى بىزاركردنى سروشت بەھىچ شىوہەك ، وەكو ئەو خۆراك و خواردنەوە نەرم و ناسكانەى بەشى مرۆڤ دەكات و ، ئەوانەى مىزاجىكى مام ناوہندى ھەيە وەكو شەربەتى (لينوفر)^(۱۳۷) ، سىو ، گولئى ناسك و ، بەھاوشىوہى ئەوانە ، لە خۆراكەكانىشدا شلەيەكى مام ناوہندى مريشكە بارپۆكەيەكى بەتام و ھىچى تر ، ھىزو تواناشى بە بۆنە خۆشە گونجاوہكان و ، ھەوالە دلخۆشكارەكان ببورزىنریتەوە ، چونكە پزىشك خزمەتكارى سروشت و يارمەتيدەريەتى نەك تەگەرەى بەھىنیتە پىش .

بزائە خوینى چاك خۆراك بەخشى جەستەيە ، بەلغەمىش خوینىكى كالەوكەمىك پىڭەيووہ ، ھەندى لە نەخۆشەكان ئەگەر بەلغەمىكى زۆرى لە جەستەدا كۆبۆوہ ، خۆراكى باشى نەبوو ، سروشت بەزەى پىدا دىتەوہ ، ئەو خوینە پىدەگەيەنیت و ، ديسانەوہ دەيكات بە خوینى پاك و ، دەيكات بەخۆراك بۆ ئەندامەكان و ، ھىچى ترى پىۆيست نابىت ، سروشتىش ئەو ھىزەيە كە خواى پەرەردگار كردويەتى بە برىكار بۆ چارەسازى جەستەو پاراستنى و ، چاودىركردنى بە درىزائى تەمەنى .

۱۳۷ _ لينوفر : پووەكىكى بە تەمەنو ، قەدى لە ئاودا پۆچوہ ، گەلاكانى بە سەر ئاوەكەدا پاكشاوہ ، گولەكانى بۆنكى خۆشيان ھەيە ، ھەموو پووەكەكە بەكار دىت بەتايبەت پەگەكى . بېوانە :

بزانه هەندێ جار نەخۆش ناچارى خۆراك و خواردنەوه دەكرێت ، بەتایبەت لەو نەخۆشیانەدا كە تێكچونی ئەقلی لە گەڵدايه ، لێرەدا فەرمووده كە سیفەتێكى گشتى هەيه بەلام تايبەت كراوه ، يا لە فەرمووده پەهاكانەو بەلگەيەك تايبەت و سنورداری كردووه ، مانای فەرمووده كەش : پێدەچى نەخۆش بەبى خۆراك چەند پۆژێك بژێت لە كاتێكدا مەوێ تەندروست ئەو ماوهيه بەبى خۆراك توانای ژيانى نابێت .

لە فەرمايشتەكەى پێغەمبەرى خوادا ﷺ ((فَإِنَّ اللَّهَ يُطْعِمُهُمْ وَيَسْقِيهِمْ)) مانایەكى ووردو ناسكى تر بەدیده كړی ، سەرەرای ئەوى پزیشكان باسیان كردووه ، هیچ كەسێكى بەدیناكات بەدەر لە كەسانێك كە گرنگى دەدەن بە حوكمەكانى دڵ و پوچ و ، كاریگەریان لە سروشتى جەستەداو ، كاردانەوهى سروشت بەرامبەرى ، وەكو چۆن خودى خۆى كاردانەوهى بەرامبەر بە سروشت دەبێت . ئێمەش ئاماژەيه كى پى دەدەین و ، دەلێین : نەفسى مەوێ ئەگەر شتێك هەبوو وەكو حەزلىكراوێك یا ناپەسەندێك یا ترسێنەرێك سەرقالى بكات ئەوا پێوهى خەريك دەبێت و ئاوپێك لە داواكردنى خۆراك و خواردنەوه نادات ، بۆیه هەست بە برسىتى و تینوێهتى ناكات ، بەلكو هەست بە گەرماو سەرماس ناكات ، بەلكو پێوهى خەريك دەبێت و هیچ كاردانەوهيه كیشى بەرامبەر بە هەستى ئازاردەرى زۆر بە ئازارێش نابێت ، بۆیه هەستى پى ناكات ، هیچ كەسێكىشمان نى یە هەستى بەوانە نەكردبێت ، وە ئەگەر نەفس سەرقال بوو بەوهى كە هێرشى بۆ هێناوه ، بۆ ئەوهى بەرپەرچى بداتەوه ، چیتەر هەست بە برسىتى و تینوێهتى ناكات ، بۆیه ئەگەر ئەو هێرشبەرە دڵخۆشكارێكى ئەوپەرى دڵخۆشكاربوو ، ئەوا جیگەى خواردن دەگرێتەوه ، نەفسى پى تێردەبێت ، پشویهكى دەرونى بۆ دەهێنێت ، دوو ئەوەندەش دەبێتەوه ، لە گەڵ خۆیندا بە هەموو جەستەدا بەلاو دەبێتەوه تا لە پىستیشدا دەردەكەوێت ، بەوهش پووى دەگەشتەوه ، خۆینگەرمیه كەى دەردەكەوێت ، چونكە دڵخۆشبوون خۆینى دڵ زۆرترو فراوانتر دەكات و ، بە هەموو دەمارەكاندا بڵاو دەبێتەوه ، پریان دەكات ، بۆیه ئەندامەكانى لەش داواى بەشه خۆراكەكەى خۆیان ناكەن كە پى پاهاتووبوون بە هوى سەرقالبوونیاوه بەوهى زۆر

خۆشه‌ویسته به لایانه وه ، وه خۆشه‌ویستیشه به لای سروشته وه ، چونکه سروشت نه‌گهر
خۆشه‌ویستی خۆی ده‌ستکه‌وت ، په‌سه‌ندیتی ده‌کات و ئاوڕ له شتی تر ناداته وه .

به‌لام نه‌گهر هێرشه‌به‌ره‌که ئازارده‌ریی یا خه‌فه‌تکاریی یا ترسینه‌ریی ، جه‌سته به
جه‌نکردن و به‌ره‌لستی و دوورخستنه‌وه‌ی ئه‌و دوژمنه‌وه سه‌رقال ده‌بیی و ئاوڕ له داواکردنی
خۆراک ناداته وه ، چونکه له باری جه‌نگاندا ئه‌و خه‌ریک بووه‌و داواى خواردن و خواردنه‌وه
ناکات . ده‌ره‌نجام نه‌گهر له جه‌نگه‌که‌دا سه‌رکه‌وتوو بوو ، هیزى ده‌بوژیته‌وه‌و ، جیگه‌ی
هیزى ئه‌و خۆراک و خواردنه‌وانه‌ی بۆ ده‌گرێته‌وه که له ده‌ستی چووه ، به‌لام نه‌گهر نه‌خۆش
به‌رامبه‌ر به‌و هێرشه‌به‌ره‌ دۆپاو بوو ، هیزى تیك ده‌شکیت به‌ گوێره‌ی ئه‌و کاره‌ساته‌ی به
سه‌ریدا هاتوو ، به‌لام نه‌گهر جه‌نگی نیوان خۆی و دوژمنه‌که‌ی پیشه‌په‌رکی بوو هه‌رجاره‌ی
یه‌کیکیان سه‌رکه‌وتوو ده‌بوو ، ئه‌و هیزیش جاره‌به‌جار ده‌رده‌که‌ویی و جاره‌به‌جاریش نامیینیی ،
به‌گشتی جه‌نگی نیوانیان به‌ هاوشیوه‌ی جه‌نگی نیوان دوو دوژمنه ، سه‌رکه‌وتنیش بۆ که‌سی
براوه‌یه ، دواپویش یا کوژراوه ، یا برینداره ، یا دیله .

نه‌خۆش : له لایه‌ن خۆای تعالاه یارمه‌تی ده‌دریی و پشتگیری لى ده‌کریی و به‌وانه
خۆراکی به‌سوودی ده‌دات ، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی په‌زیشکان باسیان کردوو که خۆینیش پۆلی
کاریگه‌ری له‌و بواردا ده‌بیی ، ئه‌م یاره‌مه‌تیدانه‌ش به‌گوێره‌ی خۆ به‌لاواز دانان و خۆ
شکاندنه‌وه‌و خۆ فرییدانه له‌ پیش ده‌ستی خواکه‌ی خۆیدا _ عَزَّوَجَلَّ _ به‌وه‌ش
نزیکه‌بونه‌وه‌یه‌ک له‌ خواکه‌ی خۆیه‌وه ده‌سته‌به‌ر ده‌کات ، چونکه به‌نده ئه‌و کاته زۆر نزیک
ده‌بیته‌وه له‌ خواکه‌ی خۆیه‌وه که دلی به‌رامبه‌ر به‌ خواکه‌ی ده‌شکینیته‌وه ، بۆیه له‌و
کاتانه‌دا په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی په‌روه‌ردگاری لێوه نزیک ده‌بیی ، نه‌گهر مرقییکی خواپه‌رست
بوو ، خۆراکیکی دلی ئه‌وتوی ده‌ست ده‌که‌ویی هیزه سروشتیه‌کانی پی به‌ هیز ده‌بیی و ،
هیزه‌کانی پی ده‌بوژیته‌وه زۆر زیاتر له‌ خۆراکه ئاسایه‌که‌ی خۆی ، هه‌رچه‌ندیش باوه‌پو
خۆشه‌ویستی و ، دلخۆشبوون و ، که‌یفخۆشبوون و ، دلنیا‌بوون و بی‌گومانی به‌رامبه‌ر به

په‌روه‌ردگار هه‌که‌ی به‌هه‌زیوو ، ئاره‌زووی کردو قایل بوو به‌خواکه‌ی و به‌هیوای په‌زابوونی بوو ،
 ، ئه‌وا هه‌زیوکی ئه‌وتۆ له‌خۆیدا به‌دیده‌کات که‌هه‌رگیز وه‌سف ناکریت و ، وه‌سفه
 ده‌رمانه‌کانیه‌کانی پزیشکی ناگات به‌ئاستی و . زانسته‌که‌شی په‌ی پی‌نابات .

هه‌رکه‌سیش که‌دلۆق ده‌بی و ، نه‌فسی توانای تیگه‌شتن و باوه‌په‌یکردنی ئه‌مه‌ی نابی ، با
 ته‌ماشای باری زۆریک له‌عاشقانی دیمه‌ن و پو‌الله بکه‌ن ، ئه‌وانه‌ی دل‌یان په‌ریوو له‌عیشقی
 دیمه‌ن و پو‌الله‌تی دونه‌یا و ، شان و شه‌وکه‌ت و ، سه‌روه‌ت و سامان و ، زانست ، خلکانیش
 سه‌باره‌ت به‌مه‌شتانیکی سه‌سو‌په‌یتیان له‌خۆیان و له‌که‌سانی دیکه‌شدا بینیه .

وقد ثبت في الصحيح : عن النبي ﷺ ، أنه كان يُواصلُ في الصَّيَّامِ الأيامِ ذواتِ العددِ ، وينهَى
 أصحابه عن الوصل ويقول : ((لستُ كَهَيْئَتِكُمْ إِنِّي أَظَلُّ يُطْعِمُنِي رَبِّي وَيَسْقِينِي))^(١٣٨).

واته له (الصحيح) دا هاتوو : که‌وا په‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌پۆژه‌سپیه‌کانی مانگدا (وصال)^(١٣٩) ده‌کرد ، به‌لام قه‌ده‌غه‌ی هاوه‌لانیشی ده‌کرد له‌و کاره‌و ده‌یفه‌رموو : ((من
 وه‌کو نیم چونکه‌ ده‌مینه‌وه‌ په‌روه‌ردگارم خواردن و خواردنه‌وه‌م ده‌داتی)) .

زانراویشه ئه‌م خۆراک و خواردنه‌وه‌یه هه‌مان خواردن نه‌بوو که‌مۆژ به‌زاری ده‌یخوات ،
 چونکه‌ ئه‌گه‌ر وابوایه‌یه‌کینه‌ شه‌و پۆژه به‌پۆژو نه‌ده‌بوو ، هه‌روه‌ها جیاوازیه‌که‌ش له‌نێوان
 خۆی و هاوه‌لاندای پوی نه‌ده‌دا ، به‌لکو هه‌ر به‌پۆژووش نه‌دبوو ، چونکه‌ ده‌فه‌رمیت : ((أَظَلُّ
 يُطْعِمُنِي رَبِّي وَيَسْقِينِي)) .

هه‌روه‌ها په‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ جیاوازی له‌نێوان خۆی و هاوه‌لانیدا کرد له‌خودی (وصال)
 هه‌که‌دا ، به‌وه‌ی خۆی توانای به‌جیه‌یتانی هه‌ندی کاری په‌یدراوه‌ که‌هاوه‌لان توانای

١٣٨ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٤ / ١٧٩) ، ومسلم (١١٠٣) .

١٣٩ _ وصال : واته پۆژو شه‌و به‌یه‌کینه‌و به‌برده‌وامی پۆژووگرتن و نه‌شکاندن . وه‌رگه‌ر

نه جامدانی نه وهیان نی یه ، چونکه نه گهر به زاری خۆراك و خواردنه وهی بخواردایه نه دیده فهرموو : ((لَسْتُ كَهَيْتِكُمْ)) واته من وهكو ئیوه نیم . له پاستیدا كهسانیک به جوریک تر له فهرمووده كه تیده گهن به تایبته نه وانهی بهشیان له خۆراکی دل و پوح كه م بۆته وه ، چیتر میشکیان توانای وه رگرتنی نه وهی نه ماوه كه نه و خۆراکه پوحيانه کاریگه ریه کی نه وتوی هه بیته له به هیزکردن دل و بوژانه وهیداو ، خۆراکیکی دیکه ی بداتی کاریگه ریه کی به هیزتری هه بی له خۆراکه جهسته یه كه . والله الموفق *

به شیک : سه بارهت به رییازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی نه خووشی (العذرة) و چاره سه رکردن به دهرمان کردنه لووت :

ثُبِتَ عَنْهُ فِي "الصَّحِيحَيْنِ أَنَّهُ قَالَ : ((خَيْرُ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ الْحِجَامَةُ ، وَالْقُسْطُ الْبَحْرِيَّ ، وَلَا تُعَذِّبُوا صِبْيَانَكُمْ بِالْعَمَزِ مِنَ الْعَذْرَةِ))^(١٤٠)

واته له (الصحيحين) دا هاتوه : كهوا پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((چاكترين شتيك به كاری بيئن بۆ چاره سه رکردنی خۆتان كه له شاخ گرتن و ، (القُسْتُ الْبَحْرِيَّ) به ، منداله كانيشتان نازار مه دن به دهست لی دانی زمانه چكۆلهی منداله كه نتان نه گهر نه خووشی (العذرة) تووش بوبون)) .

" وَفِي " السَّنَنِ " و " الْمُسْنَدِ " عَنْهُ مِنْ حَدِيثِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ : دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى عَائِشَةَ ، وَعِنْدَهَا صَبْيٌ يُسِيلُ مَنْخَرَاهُ دَمًا ، فَقَالَ مَا هَذَا ؟ فَقَالُوا : بِه الْعَذْرَةُ ، أَوْ وَجَعٌ فِي رَأْسِهِ ، فَقَالَ : ((وَيَلَكُنْ لَا تَقْتُلُنْ أَوْلَادَكُنَّ ، أَيَّمَا امْرَأَةٍ أَصَابَ وَلَدَهَا عَذْرَةٌ أَوْ وَجَعٌ

فِي رَأْسِهِ ، فَلَتَأْخُذَ قُسْطًا مِّنْدِيًا فَلَتَحْكُهُ بِمَاءٍ ، ثُمَّ تُسْعِفُهُ إِيَّاهُ فَأَمَرَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فَصَنَعَ ذَلِكَ بِالصَّبِيِّ فَبَرَأَ)) (١٤١).

واته (جابر) ی کورپی (عبدالله) _ خوای لی پازی بیټ _ فەرموویەتی : پیغەمبەری خوا ﷺ چوووە دیدەنی خاتوو (عائشە) _ خوای لی پازی بیټ _ ، تەماشای کرد مندالێکی لایە خوێن لە هەردوو لوتی دەپوات ، فەرمووی ئەمە چی یە ؟ گوێیان : نەخۆشی (العذرة) ی تووشبووە ، یا سەرئێشە ی هەیه ، ئەوەبوو فەرمووی : ((وە ی بۆ ئێوە مندالە کانتان مەکوژن ، هەر ژنیەک مندالە کە ی تووشی نەخۆشی (العذرة) بوو ، با (القُسط الهندی) بەریټ و لە نیو ئاودا بیکرێنێت و ، بیکاتە لوتی مندالە کە یەو ، ئەوەبوو خاتوو (عائشە) _ خوای لی پازی بیټ _ فەرمانیدا ئەوەیان بۆ مندالە کە ئەنجامداو ئیتر چاک بوویەو .

(أبو عبید) لە (أبو عبیدة) هەو بەس دەکات و دەلیټ : نەخۆشی (العذرة) وروژان و ئاوسانی گەرە بە هۆی خوێنەو ، ئەگەر چارەسەر کرا لە زمانی عەرەبیدا پێی دەگوێنێت (قد عُذِرَ به) ، فەو معذور * قسەکانی تەواوو .

گوێراو : (العذرة) : برینێکە لە نیوان گوێ و گەرودا دەر دەچێت ، بە زۆریش مندالان تووشی دەبن .

بەلام (القُسط الهندی) کڕێنراو ئەگەر وەکو دەرمانێک بکریټ بە لوتیەو بەسوودە ، چونکە مادە ی نەخۆشی (العذرة) خوێنێکە بەلغەمی بەسەردا زالەو ، بە زۆری لە جەستە ی مندالدا دروست دەبیټ ، (القُسط الهندی) ییش سیفەتیکی ووشکیټی تێدا یە زمانە بچولە بتەو دەکات و بەرز ی دەکاتەو بۆ جیگە کە ی خۆی ، پێدەچی بە تاییەت سوودی بۆ ئەم نەخۆشیە هەبیټ و ، لەوانەشە سوودی بۆ نەخۆشیە گەرەکانیش هەبی ،

ههروهه له وانهیه جاربیه جار نه و ده زمانهیه که هه ر خۆی گهرمه و ، هه ندی جاریش به کاتی گهرمه به کاربیت . دانه ری کتییی (القانون) له باره ی چاره سه رکردنی نه خووشی که وتن و هه وکردنی زمانه بچوله وه ده لیت : (القُسط) له گه ل (الشَّيْب اليماني) و له گه ل تۆوی په یحانه دا (بذور المرو) به کاردیت .

نه و (القُسط البحري) یه ی له فه رموده که دا باسکراوه : بریتیه له (العود الهندي) ، که جۆره سه پیکه یه تی ، شیرینه و ، چه ندين سوودی هه یه . پیشتر منداله کانیا ن که تووشی که وتن و هه وکردنی زمانه بچوله (العُذرة) به اتبا به ده ستیا ن که میك تیانه وه ده ژه نی و ده یانجولاند ، یا شتیکیان به منداله وه هه لده واسی ، به لام پیغه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه ی کردن و ، پینمای کردن بۆ شتیکی زۆر له وه به سووتر بۆ منداله کانیا ن و ، زۆر ئاسانه تریش .

به لام (السَّعوطُ) : نه و ده زمانه یه له لووت ده کریت ، له وانه یه نه و کاره به ده مانه تاکه کان یا به ئاویتته کانیش نه نجام بدریت ، ده زمانه سروشتیه که ده کوتریت و له هیلکه ده دریت و ده کریت به هه ویرو ووشك ده کریتته وه ، پاشان له کاتی پیویستیدا شل ده کریتته وه ، ده کریتته لووتی مروفه وه ، کاتی له سه ر پشتی پاکشاوه و ، نیوان هه ردوو شانی به پشتیه ک به رزده کریتته وه بۆ نه وه ی سه ری ته واونزم بیتته وه ، بۆیه که ده زمانه که کرایه لووتی ده کاته میشکی و ، به پژمین نه خووشیه که ی لیده رده هیتریت ، پیغه مبه ری خوا ﷺ ستایشی خو چاره سه رکردنی به (السَّعوط) کردوه و نه وه ی پیویسته له م باره وه نه نجام بدریت .

وذكر أبوداود في سننه : أن النبي ﷺ استعط^(١٤٢) .

واته پیشه و (أبوداود) له (سنن) هه کیدا ده گیزته وه : که و پیغه مبه ری خوا ﷺ ده زمانه ده کرده لووتی .

به شیک : سه بارت به رییازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی دل ئی شه دا (المفوود) :

رَوَى أَبُو دَاوُدَ فِي " سُنَنِه " مِنْ حَدِيثِ مُجَاهِدٍ ، عَنْ سَعْدٍ ، قَالَ ، مَرَضْتُ مَرَضًا ، فَأَتَانِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَعُودُنِي ، فَوَضَعَ يَدَهُ بَيْنَ ثَدْيِي حَتَّى وَجَدْتُ بَرْدَهَا عَلَى فُؤَادِي ، وَقَالَ لِي : ((إِنَّكَ رَجُلٌ مَقْنُودٌ فَأَتِ الْحَارِثَ بْنَ كَلْدَةَ مِنْ ثَقِيفٍ ، فَإِنَّهُ رَجُلٌ يَتَطَبَّبُ ، فَلْيَأْخُذْ سَبْعَ تَمَرَاتٍ مِنْ عَجْوَةِ الْمَدِينَةِ ، فَلْيَجَاهُنَّ بِنَوَاهُنَّ ، ثُمَّ لِيَلْكَ بِهِ)) (١٤٣).

واته (سعد) _ خوی لی پازی بیت _ فرموویه تی : نه خوش که وتم و ، پیغه مبهری خواش ﷺ ته شریفی هتایه دیده نیم ، دهسته کانی له نیوان هردوو مه مکمدا دانا تا مه ستم به ساردی دهسته کانی کرد له سه ر دلم ، پیی فرموودم : ((تو پیاویکیه هست به نازاری دلت ده که ی بویه بچوره لای (الْحَارِث) ی کوپی (کَلْدَة) له هوزی (ثَقِيف) ، پزشکیتی ده کات ، با حوت خورما له (عَجْوَة) ی مه دینه به ریت و به ناوکه که یه وه بیکوتیت و ، پاشان بیکا به ده مته وه .

(المفوود) : نه و که سه یه دلی تووش بووه و ، هاوار له نازاره که ی ده کا ، وه کو (المبطون) که هاوار له نازاری سکی ده کات .

(واللّود) : نه و ده رمانه یه که نه خوش له لایه کی زاریه وه ده یخواته وه .

خورما خاسیه تیکی سه رسو پمینی تیدایه ، به تاییه ت خورمای مه دینه ی پیروژ ، به تاییه تریش جوړی (الْعَجْوَة) ه که ی ، به حوت دانه ش بخوریت خاسیه تیکی تره ، به

سروش خویی دهرک دهکریت ، و فِي " الصَّحِيحَيْنِ " : مِنْ حَدِيثِ عَامِرِ بْنِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((مَنْ تَصَبَّحَ بِسَبْعِ تَمَرَاتٍ مِنْ تَمْرِ الْعَالِيَةِ لَمْ يَضُرَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ سَمٌّ وَلَا سِحْرٌ))^(١٤٤) .

و فِي لَفْظِ ((مَنْ أَكَلَ سَبْعَ تَمَرَاتٍ مِمَّا بَيْنَ لَابَتَيْهَا حِينَ يُصْبِحُ لَمْ يَضُرَّهُ سَمٌّ حَتَّى يُمَسِّي))^(١٤٥) .

واته (عامر) ی کوپی (سعد) ی کوپی (ابي وقاص) له بابیه وه دهگیرته وه دهرمیت : پیغمبری خوا ﷺ فرموی : ((هرکس ژهمی به یانیانی حوت خورما بیت له خورمای (العالیة) _ شوینیکه له مەدینه ی پیروژ _ نهو پۆژه ژهرو جادوو زیانی پی ناکه یه نن)) .

له بیژه یه کی ترده ((هرکس به یانیان حوت خورمای نیوانی دوو (اللابة) که^(١٤٦) بخوات ژهرو زیانی پی ناکه یه نیت تا ئیواره ی به سهردا دیت)) .

خورما گهرمه له دووه مده ، ووشکه له یه که مده . گوتراوه : شیدارو ته په تیایدا . گوتراویشه : مام ناوه نده ، خواردنیکی به پیزه و پاریزگاریکی باشی ته ندروستیه به تاییهت بۆ نهوانه ی پپی پاهاتوون ، وهکو خه لکی مه دینه و جگه له خه لکی مه دینه ش ، چاکترین خوارده مه نیه بۆ نهوان به به راوردی خه لکی وه لاتته سارده کان ، له بهر ساردی ناوه پۆکی دانیشتوانی مه دینه و ، گهرمی ناوه پۆکی خه لکی وه لاتته سارده کان ، بۆیه دانیشتوانی وه لاتانی حیجازو یه من و تائیف و وه لاتته کانی تری هاوشیوه شیان به زوری خوارده مه نیه گهرمه کان به کارده هینن که ناچیت بۆ خه لکانی تر وهکو خورماو ، هه تگوین ، بینیومانیشن

١٤٤ _ سبق تخريجه .

١٤٥ _ أخرجه البخاري (٩ / ٤٩٣) ، ومسلم (٢٠٤٧) .

١٤٦ _ اللابتين : دوو پارچه زهوين له مەدینه ی پیروژ که بهردی پهشی تیدایه . وه رگپ .

بیبه رو زه نجه فیل^(۱۴۷) له خوارده مه نیه کانیاندا به کارده هینن به ئاستیک که ده نه وهنده و یا زیاتری خه لکی وه لاتانی دیکه یه ، زه نجه فیلش ده خۆن وه کو نه وهی حه لوا بخۆن ، خۆشم _ (ابن القیم) _ که سانیکم بینیه خۆی پێوه خه ریک ده کات و دانه دانه ده یخوات وه کو نه وهی نوقل و میوه و چه ره سات بخوات و کاته که ی خۆی پێوه به سه ر ده بات ، نه وهش به سووده بۆیان و زیانیان پێ ناگه یه نیت له بهر ساردی ناوه پۆکیان و ، هاتنه دهروهی کهرماکه بۆ دهروهی جهسته یان ، نموومه ی نه وهش وه کو نموونه ی نه و بیرانه یه که ناوه که نیان له هاویندا سارد ده بیته و ، له زستانیشدا کهرم ده بیته ، بۆیه له زستاندا که ده له خۆراکه چه ره کان پێده گه یه نیت به ئاستیک له هاویندا نه و کاره ناکات و پێی ناگه یه نیت .

به لام خورما بۆ خه لکی مه دینه ، به هاوشیوهی پله ی گه نمه که که سانی دیکه به کاری دینن ، چونکه ماده ی خۆراکیانه ، خورمای (العالیه) ش چاکترین جۆری خورمایانه ، چونکه ته نیکی به وه ، تامیکی خۆش و ، شیرینه کی پاستی هیه ، خورما به شدار ده بیته له پیکاته ی خواردن و ده رمان و میوه شدا ، گونجاوه بۆ زۆریه ی جهسته کان ، به هیزکاری کهرمی سروشتیه ، نه و پاشماوه خراپانه ی که خۆراک و میوه کانی تر له جهسته ی مرۆفدا دروستی ده کهن خورما دروست ناکات ، به لکو قه دهغه ی بۆگه نبوونی تیکه لاوه کان ده کات بۆ نه و که سانه ی پێی راها توون .

ئه م فه رموو ده په یامیکه و مه به ستداره بۆ کارپیکردنی تایبته ، وه کو دانیش توانی مه دینه و ده وره بیه ریان ، گومانی تیدا نی یه که هه ر شوینیک پسه پۆره به سوود وه رگرتن له زۆریک له ده رمانه کان به بی هیت ، بۆیه هه ندی پوهه کی ده رمانی که له و شوینه دا ده پوین به سوود ده بن

۱۴۷ _ زنجبیل : پوهه کیکی گیایه به پایزۆم ده پوین و زۆر ده بی هه ره کو په تاته ، نزیکه ی (۷۰ سم) له زمینه وه بهرز ده بیته وه ، که لاله کانی پان و ، به سه ر زه ویدا خۆی پا ده خات ، لق و پۆپی وردن ، گو له کانی که مێک مه یله و زه ردن و ، چه ندین جۆری هیه و ، په که کانی به کار دیت . پروه : ئینته رنیت : سایتی : (سنابل الخير للأعشاب) .

بۆ نهخۆشی ، کهچی نهگەر نهو پوهه که دهرمانیه له جیگهیهکی دیکه دا بریوی نهو سوودهی نابیت چونکه خاک و ههوا کاریگهریان لهوه دا دهبی ، یا رووهک و خاک و ههوا پیکه وه کارتیکراو دهبن بهو ژینگهیه ، چونکه زهوی سیفات و خاسیه تیهکی ههیه جیاواز ده بیت له شوینیکه وه بۆ شوینیکێ تر وهکو چۆن خوو و سیفاتێ مرۆف له کهسیکه وه بۆ کهسیکی تر جیاواز ده بیت ، زۆریک له پوهه کهکان بۆ هه ندی وه لات خۆراکیکه وه خوریت ، به لام بۆ هه ندی وه لاتێ دیکه ژه هریکی کوشنده یه ، زۆر جار دهرمانی کۆمه لێک به لای کۆمه لێکی تره وه خۆراکه ، هه ندی دهرمان که بۆ کۆمه لێک چاره سه ری نهخۆشیگه لیکه بۆ کۆمه لێکی تر چاره سه ری نهخۆشیگه لیکه دیکه ده بیت، دهرمانی خه لگی وه لاتیک بۆ وه لاتیکێ دیکه گونجاو نابیت و ، سوودیشی نه بیت .

به لام که پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمویه تی : با هه وت خورما بخوات ، نه وه خاسیه تیکه وهکو قه دهرو وهکو شه رعیش چه سپاوه ، بۆیه ته ماشا ده کهین خوای تعالی ئاسمانه کانی به هه وت دروست کردوه ، زهویه کان هه وتن ، پۆژه کان هه وتن ، خولقاندنی مرۆف به هه وت دۆخ ته واو بوو ، خوای تعالی بۆ به نده کانی خۆی ته واف و سوپانه وهی به ده وری که عبه دا به هه وت داناوه ، سه عی کردنی نیوان سه فاو مروه ی به هه وت داناوه ، په جمکردنی شه ی تانه کانی به هه وت هه وت داناوه ، (الله اکبر) هکانی نوێژه کانی جه زنی له په کاتی یه که مده به هه وت داناوه . پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمویه تی : ((مُرُوهم بِالصَّلَاةِ لَسَبْعٍ))^(١٤٨) واته : ((که منداله کانتان بوون به هه وت سالّ فه رمانی نوێژکردنیان پی بکه ن)) ، نه گەر دایک و باب جیا بوونه وه منداله که یان ته مه نی بوو هه وت سالّ مافی هه لێژاردنی پی دهری له نیوان دایک و بابیدا ، هه ر کامیانی هه لێژارد له گه لّ نه ودا ده چیت . له (ریوایه) تیکێ تردا : بابی له دایکی مافدارتره به منداله که ، له (ریوایه) تیکێ تریشدا : دایکی مافدارتره ، و آمر

١٤٨ _ إسناده صحيح : أخرجه أبوداود (٤٩٤) ، والترمذي (٤٠٧) ، وصححه الألباني في صحيح أبي داود)

النبي ﷺ في مرضه أن يُصَبَّ عليه من سبعِ قَرِيرٍ^(١٤٩) واته يَغْمَبه رى خوا ﷺ له كاتى نه خُوشيه كهيدا فه رمانيدا له حهوت كوونه ئاوى به سه ردا بكرتت ، خواى تعالى حهوت پوژ باكهى بالا دهست كرد به سه رقهومه كهى (عاد) دا ، ودعا النبي ﷺ أن يُعِينَهُ اللهُ عَلَى قومه بسبعِ كسبعِ يوسف^(١٥٠) واته پيغهمبه رى خوا ﷺ له خواى تعالى پارايه وه يارمه تى بدات بو سه رقهومه كهى به حهوت سالى نه هاتى وه كو سالة كانى يوسف پيغهمبه ر ، خواى تعالى سه بارهت به وه كه سانهى خيريان بو زياد دهكات نمونه يه كهى هيناوه ته وه به توويهك بوبه حهوت گوله كه نم هر گوليك صه د تووى تيدا بو ، نه و گوله كه نمانهش كه هاوه له كهى يوسف له خه ويدا بينيبووى حهوت بوون ، نه و سالا نهش كشتوكالتيان تيدا كرد حهوت بوون ، خيروچا كه داريش زياد دهكرتت به نه ندازهى حه و صه د نه وه نده و زياتریش ، له م ئومه تهش حه فتا هه زار ده چنه به هشته وه به بى حساب .

بى گومان نه م ژماره خاسيهت و تاييه تمه نديه كهى تيدا به له جگه نه م ژماره ويدا به ديناكرتت ، حه و تيش ماناى ژماره ي كزكر دوت وه گشتيه كهى و تاييه تيه كهى ، چونكه ژماره جووت و تاكه . جووتيش : يه كه م و بووه مه . تاكيش : هر ئاوه هايه ، نه مه بوبه چوار پله : جووتى يه كه م و ، بووه م . تاكى يه كه م و ، بووه م ، نه م پلانهش له كه متر له ژماره حه و تدا كونا بيته وه ، چونكه حهوت ژماره يه كهى ته واوه نه م چوار پله يه له خوده گرئت ، مه به ستم جووت و تاكه كه و ، يه كه مه كان و بووه مه كانه ، مه به ستيشم به تاكى يه كه م ، سى يه ، به بووه ميش پيئجه ، وه مه به ستيشم به جووتى يه كه م بووه ، به بووه ميش چواره ، پزيشكان

١٤٩ - صحيح : أخرجه البخاري (١ / ٦١ ، ١٦٩) ، (٢ / ٢٠٧) ، (٤ / ٩٩) ، (٦ / ١٣) ، ومسلم (٢ /

٢١ ، ٢٢) عن عبيد الله بن عبد الله بن عتبة بن مسعود أن عائشة زوج النبي - صلى الله عليه وسلم - قالت : لما

ثقل رسول الله - صلى الله عليه وسلم - ونكرت الحديث وفيه : (... هريقوا على من سبع قرب ...)

١٥٠ - صحيح : أخرجه البخاري (٢ / ٣٣ ، ٣٧) ، (٦ / ٩٦ ، ١٤٢ ، ١٥٦ ، ١٦٤ ، ١٦٥) ، ومسلم (٨ /

١٣١) عن مسرون عن ابن مسعود وفيه : (إن رسول الله - صلى الله عليه وسلم - لما رأى من الناس إنباراً فقال

: اللهم سَبِّحْ كَسْبِعَ يوسف ...)

گرتیگه کی گه وریان به حهوت داهه ، به تاییهت ده ریاوانه کان . (بقراط) ده لیت : هه موو شتیك له م جیهانه دا له سه حهوت به ش نه ندازه گیراوه ، نه سستیره کان حهوتن ، پۆژه کان حهوتن ، ته مه نه کانی خه لک حهوتن ، یه که م جار منداله تا حهوت ، پاشان نه وجوانه تا چوارده ، پاشان هه رزه کاره ، پاشان لاوه ، پاشان پیایوکی کامله ، پاشان پیره ، پاشان که نه فته و زۆر پیره تا کوتایی ته مه ن ، خوای په روه ردگاریش زاناتره به حکمهت و به شرع دانانی و ، قه ده ری له دیاری کردنی نه م ژماره یه دا ، ئایا له بهر نه و مانایه ن یا هیدیکه یه ؟

سوودی نه م ژماره یه له م خورمایه له م شارهو له م شوینه دا به تاییهت به رامبه ر به ژه هرو جادوو ، به جۆریك مړۆف قه ده غه بکات له توشبوون ، له و تاییه ته ندیا نه یه که نه گه ر پزیشکانیکی وه کو (بقراط) و (جالینوس) و پزیشکانی دیکه باسیان بکردایه ، پزیشکانی تر به قبولبوون و ملکه چبوونه وه و هریان ده گرت ، نه گه رچی نه و پزیشکانه کاره پزیشکیه کانیا ن ته نها به هۆی زۆر وریایی و ته خمین کردن به هۆش و گومان بردنه وه په ی پی دهن ، بۆیه نه و که سه ی که گو فتاره کانی هه ره مووی بی دلاودلی و ، به ئیگجاری و سه لماندن و وه حیه ، زۆر شایسته تر و گونجاوتره گو فتاره کانی به قبولبوون و ملکه چیه وه وه رگریت و ، واز له په خنه گرتن به یئیریت ، ده رمانه کانی ژه هر جابه جار به چۆنیه تی ده بیت و ، جابه جاریش به خاسیه ت وه کو خاسیه تی زۆریك له به رده کان و گه وه ره کان و یا قوته کان . والله أعلم *

به شیک سه بارهت به سوودی نه م به ره و

کاریگه ری له سه ره هندی له ژه ره کان

شیاوه نه م به ره بۆ لابرندی هه ندی له ژه ره ره کان سوودی هه بی ، ئینجا فه رموده که ده بیته گشتیه کی تاییه تکرار ، شیاویشه بۆ لادانی هه موو ژه هریك سوودی هه بی ، له بهر تاییه ته هندی نه و شارهو نه و خا که تاییه ته ، به لām لیژده شتیکی تر هه یه پیویسته ئاماژه ی پی بدریت ، نه وهش نه وهیه که نه و نه خوشه ی ده یه وی سوود له ده رمانیک وه رگری ، مه رجه

به دلّ دهرمانه كهی قبول بئ و بپوای به سوودو گاریگه ری هه بئ ، نه و جا سروشتی جهسته شی قبولی دهكات و ، دهكات به یارمه تیده ریك بۆ لادانی نه خووشی و عیله ته كه ، تا نه و ئاسته ی زۆریك له چاره سه ره كان سوود به نه خووش ده گه یه نن ، نه گه ر به بپوایه کی ته واو و ، قبول بوونیکی چاك و ، به وه رگرتنیکی ته واوه وه به کاری بینیت ، خه لكانیش شتانیکی سه رسو پمیتیان له و باره وه بینیه ، نه وهش بۆ نه وه ده گه پیته وه كه سروشتی نه خووشه كه به توندی قبولی دهرمانه كه دهكات و ، زۆر پئی دلخووش ده بئ ، بۆیه هیزی جهسته شی ده بوژیته وه ، سولتانی سروشتی جهسته شی به هیژ ده بئ و ، له كۆتایدا به سه ر نه خووشیه كه دا زالّ ده بئ و ، دوری ده خاته وه ، به پیچه وانه شه وه زۆریك له دهرمانه كان بۆ نه و نه خووشی و عیله ته به سوودن ، به لام باوه پی خراپی كه سه نه خووشه كه ، كه وا سروشتی دهرمانه كهی به ته واوی قبول نابئ ، وا دهكات كه نه و دهرمانه هیچ سوودیک نه گه یه نیت .

له گه لّ نه وه شدا گه وه ترین دهرمان و شیفابه خشه كان و ، له هه موویان به سوودتر بۆ دلّه كان و جهسته كان و دنیاو رۆژی دواپی قورئانه ، كه بۆ هه موو نه خووشیه ك شیفابه خشه ، به لام بۆ نه و دلّانه ی بپوایان به شیفابه خشین و سوودی قورئان نی یه ، ته نها نه خووشیه كانیان زیاد دهكات ، كه چی بۆ نه خووشی دلّان هیچ دهرمانیکی تری به سوود نی یه جگه له قورئان ، چونكه شیفابه خشی ته واویتی كه هه موو نه خووشیه كان چاك ده كاته وه ، ته ندروستی به ته واوی ده پاریزی و ، به رامبه ر به هه ر شتیکی زیانبه خشیکی به وه بیی ده پیاریزی به پاراستنیکی ته واو ، به لام له بهر نه وه ی زۆریه ی دلّان پووای لی وه رگپاوه و ، به پوایه کی ته واویان پی نی یه كه به دلّنیایی و به بئ گومان شیفابه خش بیت و ، به کاری نا هیتن و ، له جیاتی قورئان دهرمانی دیکه به كارده هیتن ، كه مروفیکی تر وه كو خۆی پیکیه یئاوه و دروستی کردوه ، بۆیه هه موو نه مانه بوون به پریگریك بۆ نه وه ی شیفایان پیبه خشیت ، ئالیره دا دیسانه وه ئاکامی نه م کرده وانه یان زالّ بوو و پوو وه رگپرانیان له قورئان توندتر بوو ، نه خووشی و عیله ته دریخایه نه کانیش زیاتر دلّانیان نه خووش خست و ، پزیشكان و نه خووشانیش له سه ر چاره سه ره كانی مروفی هاوړه گه زی خویان و ، نه وه ی كه شیخه كانیان و

، نه و که سانه ی که به گه وره یان داده نین و نیتیان به رامبه ریان چاکه پاهاتن ، بویه کاره ساته که گه وره تر بوو ، نه خۆشیه کانیش زیاتر جیگیربوون و ، چه ندین نه خۆشی و عیله تیش په یدابوون ، که نه یانتوانی چاره سه ری بکن ، وه چه ند به م ده رمانه دروستکراوانه چاره سه ریان بگردایه نه خۆشیه که زیاتر ده بوو ، بارو حالیش ده یگوت :

ومن العجائب والعجائبُ جَمّة
قُرْبُ الشِّفاءِ وما إِلَيْهِ وُصُولُ
كالعیش فی البیداءِ یقتُلُها الظَّمَا
والماءُ فوقَ ظُهورِها محمولُ

واته :

له شسته سه رسوپمینه کان که شتی سه رسوپمینیش زۆره
شیفا نزیك بئ و نه توانی پئی بـگه یـت
وه کو نه وه ی له بیاباندا بئ و نه وهنده ی نه مابئ تینویه تی بیکوژی
که چی ناوه که ش له سه ر پشته ی نه وه لگیراوه

به شیک : سه باره ت به رییازی پیغه مبه ری خوا ﷺ به دوور خسته نه وه ی
زیانی خوراک و میوه کان و ، چاگردنیان به جوړیک زیانیان
لابه ریت و ، سوودیان به هیژ بکات :

ثبت فی الصحيحین من حدیث عبدالله بن جعفر ، قال : رأیتُ رسولَ الله ﷺ یأکل الرُّطَبَ
بِالقَنَاءِ^(۱۰۱) .

واته له (عبدالله) ی کوپی (جعفر) وه _ خوی لی پازی بیت _ فه رمویه تی : بینیم
پیغه مبه ری خوا ﷺ ترۆزی به خورمای ته پی بیکه یوه ده خوات .

خورمای تهری پیگه یوو (الرطب) : گهرم و شیداره له دووه مدا ، گه دهی سارد به هیز دهکات و ، بوی گونجاوه ، جووتبوون زیاد دهکات ، به لام خیرا بۆگن ده بیئت ، تینوهینه ره و ، خوین لیخن و لیل دهکات ، سه ریشته دروست دهکات ، کونیلهی داخراو دروست دهکات ، نازاری میزلدان دروست دهکات ، بۆ ددان زیانی ههیه ، به لام ترۆزی ساردو شیداره له دووه مدا ، تینویه تی ناهیللئت ، به بۆنکردنی هیز ده بوژنیتته وه له بهر ئه و بۆنه خووشهی تییدایه ، گهرمی گرگرتوی نیو گه ده ده کوژنیتته وه ، نه گهر تۆزه که ی ووشك بکریته وه و بکوتریت و تیکه ل به ئاو بکریت و بگوشریت بۆ دهرهینانی ئاوه که ی و ، پاشان بخوریتته وه ، تینویه تی ناهیللئت ، میز زیاد دهکات ، بۆ نازاری میزلدان باشه ، نه گهر بکوتریت و به هیلکه پاک بکریت و به دداندا بهینریت ، سپی دهکاته وه ، نه گهر بکوتریت و له گه ل (الميخنج دا^(۱۵۲) برین پیچیکی لی دروست بکریت بۆ گه ستنی سهگی هار به سووده .

به گشتی : خورما گهرمه و ، ترۆزیش سارده ، بۆیه ههر دانه یه کیان به سووده بۆ ئه ویتتر ، زۆرتین زیانی به رامبه ری لاده دات ، بهرگریکردنی چۆنیه تی ههر دانه یه کیانه به دژه که ی ، لابردنی توندوتیژی ههر دانه یه کیانه به ئه ویتتر ، ئه مهش خوی بۆ خوی بنه په ته هه موو چاره سه ره کانه و ، بنه په تیشه بۆ پاراستنی ته ندروستی ، بۆیه به کارهینانیکی به و جوړه و هاوشیوه کانیا ن له خۆراك و دهرماندا پۆلیکی کاریگهری ده بی له چاکردن و راستکردنه وه و ، دوورخستنه وه ی چۆنیه تیه زیانبه خشه کانی ههر دانه یه که به به رامبه ره که ی ، ئه وهش یارمه تیده ریکی باشی پاراستنی ته ندروستی و ، هیزو به پیت بوونیه تی ، خاتوو (عائشه) _ خوی لی پازی بیئت _ فه رموویه تی : هه ولیاندا به هه موو شتیك قه له وم بکه ن ، قه له و نه بووم ، ئینجا به ترۆزی و خورمای ته رو پیگه یوو قه له ویان کردم ، ئه وه بوو قه له و بووم .

۱۵۲ _ الميخنج : عه جه مه کان ئه م ناوه به کاردینن ، که بریتیه له شه ریبه تی ترئ ده کوژنیریت تا دوو له سه ر سینی ئاوه که ی ده چیت و ده بیئت به روبی ترئ و به لای عه ره بیشه وه به (طلا) ناوده بریت ، بهوانه الجوهری ، الصحاح فی اللغة ، ماده طلا ، ص ۴۲۹ ، وهرگتیر .

به گشتی : دوورخستنه وهی زیانی سارد به گهرم و ، گهرم به ساردو ، شیدار به ووشك و ، ووشك به شیدار و ، راستکردنه وهی هه ر دانه یه کیان به ئه ویترو لوتکه ی هه موو جوړه چاره سه ریه کانه و ، لوتکه شه له پاراستنی ته ندروستیدا ، هاوتای ئه م جوړه چاره سه ریه ش جوړه چاره سه ریه کهی دیکه بوو که پیشتر ئاماژه ی پیدراو بریتی بوو له فره مانى پیغه مبه رى خوا ﷺ به خو چاره سه رکردن به (السَّناو السَّنوت) و (السَّنوت) یش : هه تگوتیکه که میك له خو شاولی پۆنى تیدایه (السَّنا) ی پى چاك ده كرىت و راستى ده كاته وه و نیوه نجیتیه کی ده داتى ، كه وابوو سه لات و سه لام له ئه و كه سه ی نیردراوه بۆ ئاوه دانکردنه وهی دل و جهسته كان و ، به رژه وه ندیه كانى دونیاو پۆزى دواى .

به شىك : سه باره ت به پى یازى پیغه مبه رى خوا ﷺ له پاریزکردندا :

دهرمان هه ره مووی دوو شته : پاریزکردن و پاراستنی ته ندروستیه ، به لام ئه گه ر تیکه لاویکی زیانبه خش له جهسته دا دروست بوو ، پتویستی به ده راویشتنیکی گونجاو ده بیئت ، ته وه رى پزیشکی تیش به گشتی له سه ر ئه م سى یاسایه ده خولیته وه .

پاریزکردنیش دوو پاریزکردنه : پاریزکردنیک به رامبه ر به و شتانه ی نه خو شى دروست ده که ن ، پاریزکردنیکیش به رامبه ر به وهی که نه خو شیه که زیاد ده کات ، ئه مه ش ده گهریته وه بۆ بارى که سه که خو ی ، كه وابوو یه که میان : پاریزکردنیکى تاییه ته به وانه ی که ته ندروست و له ش ساغن . دووه میشیان : پاریزکردنیکه تاییه ته به وانه ی نه خو شن . نه خو ش ئه گه ر پاریزی کرد نه خو شیه که ی ده وستیت و زیاد ناکات ، هیزیش کارا ده بیئت بۆ دوورخستنه وهی .

بنه ره تیش له پاریزکردندا گوفتارى خوا ی په روه ردگاره که ده فره رمیئت : ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾ [سورة المائدة: ٦] واته : ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ﴾ وه ئه گه ر نه خو ش بوون ﴿أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ یان له سه فره دا بوون ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ﴾ یان که سیکتان هاته وه له شویتى

پیوستی سه رئاو ﴿أَوَلَمْسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ یان جووت له (یان پیستان به ریه ک کهوت) له که ل خیزانه کانتاندا ﴿فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً﴾ وه ئاوتان دهست نه کهوت ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾ نه وه تهیموم بکه نه به خوئیکی پاک^(۱۰۳) لیره دا خوی تعالی مروئی پاراستوه له به کارهیننی ئاو، چونکه زیانی پیده که یه نیت .

وفي سنن ابن ماجة وغيره ، عن أم المنذر بن قيس الأنصارية ، قالت : دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ومعه عليّ ، وعليّ ناقةٌ من المرض ، ولنا دوالي مُعلّقة ، فقام رسولُ الله ﷺ يأكل منها ، وقام عليّ يأكل منها ، فطَفِقَ رسولُ الله ﷺ يقول لعليّ : إنك ناقةٌ حتّى كفّ . قالت : وصنعت شعيراً وسلقاً ، فجئت به ، فقال النبي ﷺ لعليّ : من هذا أصب ، فإنه أنفع لك . وفي لفظ فقال : من هذا فأصب فإنه أوفق لك^(۱۰۴).

واته له (أم المنذر) ی کچی (قیس) نه نصاریه وه _ خوی لی پازی بیت _ فرموویه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ با یاوه ری (علي) _ خوی لی پازی بیت _ دیده نیان کردم و ، (علي) یش به ونزیکانه له نه خووشی چاک بوبووه ، ئیمه ش هیشوگه لیکی خورمای هه لواسراومان هه بوو ، پیغه مبهری خوا ﷺ هه ستاو دهستی کرد به خواردنی و ، (علي) یش هه ستاو لیی ده خوارد ، پیغه مبهری خوا ﷺ به (علي) فرموو: تو به م نزیکانه له نه خووشی چاک بویته ته وه ، تا وازی هیئا . (أم المنذر) ده فره میت: پاشان هه ستام سلق و جوم بو لیئان و ، بوم هیئان ، نه وه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ به (علي) فرموو: له مه بخو ، نه مه بو تو به سووتره . له بیژه یه کی تریشدا فرمووی: له مه بخو ، نه مه بو تو گونجاوتره .

۱۰۳ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی تهفسیری قورئان

۱۰۴ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (۲۰۳۸) ، وابن ماجة (۳۴۴۲) ، وصححه الألباني في الصحيحة (۵۹)

وَفِي " سَنَّ ابْنِ مَاجَهَ " أَيْضًا عَنْ صُهِيبٍ ، قَالَ : قَدِمْتُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَبَيْنَ يَدَيْهِ خُبْزٌ وَتَمْرٌ ، فَقَالَ ((اأَنْ فَكُلْ)) ، فَأَخَذْتُ تَمْرًا فَأَكَلْتُ ، فَقَالَ ((أَتَأْكُلُ تَمْرًا وَبِكَ رَمَدٌ ؟)) فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمْضَعْ مِنَ النَّاحِيَةِ الْأُخْرَى ، فَتَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ^(١٥٥) .

واته : له (صهيب) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فەرموویه تی : چوومه خزمه تی پیغه مبهری خوا ﷺ و هاوکات نان و خورمای له پیش ده ستدا بوو لی ده خوارد ، پیی فەرمووم : نزیک به ره وه بخو ، منیش خورمایکم هه لگرت و خواردم ، پیی فەرمووم : خورما ده خوی و چاویشت ده یه شی ؟ منیش گووتم : نه ی پیغه مبهری خوا من خواردنه که به لا چاک و پاسته کهم ده جوم ، پیغه مبهری خواش ﷺ زهرده خه نه گرتی .

وَفِي حَدِيثٍ مَحْفُوظٍ عَنْهُ ﷺ إِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا حَمَاهُ مِنَ الدُّنْيَا كَمَا يَحْمِي أَحَدَكُمْ مَرِيضَهُ عَنِ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ .
وَفِي لَفْظٍ إِنَّ اللَّهَ يَحْمِي عَبْدَهُ الْمُؤْمِنَ مِنَ الدُّنْيَا ^(١٥٦) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فەرموویه تی : نه گه ر خوای تعالی بهنده یه کی خوشویست له دنیا ده پیاریزی وه کو چۆن که سیکتان نه خوشه که ی له خواردن و خواردنه وه ده پیاریزی .
له بیژه یه کی تریشدا : خوای تعالی بهنده بهواداره که ی خوی له دنیا ده پیاریزی .

به لām نه و فەرمووده یه ی له سه ر زمانی خه لک ده سوړیته وه و باس ده کړیټ : ((الْحَمِيَةُ رَأْسُ الدَّوَاءِ ، وَالْمَعِدَةُ بَيْتُ الدَّاءِ ، وَعُودُوا كُلُّ جِسْمٍ مَا أَعْتَادَهُ)) واته : ((پیاریزکردن

۱۵۵ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (۲۰۳۸) ، وابن ماجه (۳۴۴۲) ، وصححه الألباني في صحيح ماجه (۲۷۷۶) .

۱۵۶ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (۵ / ۴۲۷) ، والترمذي (۲۰۳۶) ، وصححه الألباني في صحيح الترمذي (۱۶۵۹) .

سەرەكیترین دەرمانەو ، گەدەش شوینی نەخۆشیە ، هەر جەستەیه كیش پابینن لە سەر ئەوێ لە سەری پاهاتوو)) ، ئەم فەرموودە لە گوشتارەكانی (الحارث) كۆپی (كَلْدَة) پزیشکی عەرەبەو ، بەرزكردنەوێ بۆ پیغەمبەری خوا ﷺ شیوانی یە و بە پاست دانانرێت ، زیاد لە یەكێك لە فەرموودەناسان ئەمیان گوتووە ، و یذكر عن النبي ﷺ : ((أَنْ الْمَعِدَةَ حَوْضُ الْبَدَنِ ، وَالْعُرُوقُ إِلَيْهَا وَارِدَةٌ ، فَإِذَا صَحَّتْ الْمَعِدَةُ صَدَرَتِ الْعُرُوقُ بِالصَّحَّةِ ، وَإِذَا سَقَمَتِ الْمَعِدَةُ ، صَدَرَتِ الْعُرُوقُ بِالسَّقَمِ))^(١٥٧) واتە : ئەم فەرموودەیهش لە پیغەمبەری خواو ﷺ باسكراو : ((گەدە حەوزی جەستەیهو ، پەرگەكانی بۆ هاتوو ، بۆیە ئەگەر گەدە تەندروست بێ ، پەرگەكانیش ئێو تەندروستیە بڵاو دەكەنەو ، ئەگەر گەدە نەخۆشیش كەوت ، پەرگەكان بڵاوی دەكەنەو بە هەموو جەستەدا)) .

(الحارث) دەلێت : لووتكە پزیشكی پاریزكردنە ، پاریزكردنیش بەلایانەو بۆ كەسی تەندروست _ لە پەوی زیانەو _ بە پلە ی تیكچوونە بۆ نەخۆش و بۆ ئەوانەش بەم نزیکانە لە نەخۆشی چاك بوونەتەو ، بەلام پاریزكردن زۆرترین سوود بەو كەسانە دەبەخشێت كە بەم نزیکانە لە نەخۆشی چاك بوونەتەو ، چونكە سروشتی نەخۆشەكە هێشتا نەگەراوەتەو بۆ هێزو دۆخی جارانی خۆی ، هێزی هەرسكردنی لاوازه ، سروشتی نەخۆش قبولكاری ، ئەندامەكانیشی ئامادەیه ، بۆیە تێكدانی هۆكارێك دەبێت بۆ شكستھێنانی ، كە لە دەستپێكردنی نەخۆشیەكە قورستر دەبێت .

بزانه كە پیغەمبەری خوا ﷺ هەستا بە قەدەغەکردنی (علي) _ خوای لی پازی بێت _ كە بەو نزیکانە لە نەخۆشی چاك بویوووە بۆ ئەوێ لە هیشوووە خورما هەلواسراووە كە نەخوات ، چاكترین چارەسازی بوو ، چونكە میوه زیانبەخشە بەو كەسانە بەم نزیکانە لە نەخۆشی چاك بوونەتەو ، لە بەر ئەوێ بە خێرا لە گەدەدا دەگوێژن و ، سروشتی

نه خوشیش هیشتا لاوازه توانای پال پێوهنانی نی یه ، هیشتا هیزی نه گهراوه تهو ، سه رقائیشه به دوورخستنه وهی ئاسه واری نه خوشیه کهو ، لابردنی له جهسته دا .

خورمای تهپی تازه پێگه یوو (الرُّطْب) جوړه قورسیه کی تێدایه بۆ گه ده ، بۆیه نه گهر بیخوات سه رقال ده بیئت به چاره سه رکردن و چاکردنی و ئاو له ئاسه واری نه خوشیه کهو لادانی ناداته وه ، دهره نجامیش یا پاشماوهی نه خوشیه که ده مینیتته وه ، یا زیاد ده کات .

کاتی سلق و جوکه خرایه پیش دهستی ئیمامی (علي) _ خوی لی پازی بیئت _ ، پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمانیدا له وه بخوات ، چونکه یه کیکه له باشترین خورا که کان بۆ که سیک به م نزیکانه له نه خوشی چاک بویته وه ، چونکه ئوی جو چه ند خاسیه تیکی وه کو فینکردنه وه و خورا که پی به خشین و ، نه رم و نیانکردن و ، به هیژکردنی تێدایه که بۆ که سیک به م نزیکانه له نه خوشی چاک بویته وه ژۆر به سووده ، به تایبته نه گهر له گه ل سلقدا کو لیترا ، بۆیه نه م خورا که ژۆر گونجاوه بۆ نه و که سانه ی گه ده یان لاوازه ، هیچ تیکه له و پاشماوه یه کی تر سینهریش دروست ناکات .

(زید) ی کوپی (أسلم) ده لیت : (عمر) _ خوی لی پازی بیئت _ پاریزی به نه خوشی کی خوی ده کرد ، تا نه و ئاسته ی نه خوشه که له بهر ژۆری پاریزکردن ناوکی ده مژی .

به گشتی : پاریزکردن به سوودترین دهرمانه کانه پیش تووشبوون به نه خوشی ، قه ده غه ی دروستبوونی ده کات و ، نه گهر دروستیش بوو ، زیادبوون و بلا و بوونه وهی له جهسته دا قه ده غه ده کات .

به شیک :

پێوسته بزانریت که نه خۆش و نه و که سه ش به م نزیکانه له نه خۆشی چاک بۆته وه و که سی ته ندروستیش ، نه گهر ئاره زووی خواردنی کردو ، سروشتیشی مه یلی بۆ چوو ، پیویسته شتیکی که م بخوات به نه اندازه که توانای هه رسکردنی هه بیته و ، به خواردنی نه وه ش زیانی پێ نه گات ، به لکو پێوسته سوودیشی پێ که یه نیت ، نیت لیره دا سروشت و گه ده به قبول و شادومان بوونه وه خواردنه کان وهرده گریت و ، هه لدهستن به چاکردن و چاره سازیکردنی نه وه ی ترسی زیانی لیده گریت ، پیده چی له و ده رمانانه ش چاکتر بی که سروشی مرۆف هه زی پێ نه یه و ، له خۆی دوور ده خاته وه ، بۆیه پیغه مبه ری خوا ﷺ پازی بوو (صُهَیْب) که چاوی ده یه شا چه ند دانه یه ک خورما بخوات و ، ده شیزانی زیانی پێ ناگه یه نیت .

له م باره شه وه ده گیرنه وه که وا ئیمامی (علي) _ خاوی لی پازی بیته _ چاوی ده یه شاو ، چوو ده دیده نی پیغه مبه ری خوا ﷺ ، هاوکات پیغه مبه ری خوا ﷺ له پیش ده ستیدا خورما هه بوو لی ده خوارد ، فه رموی : ئه ی (علي) هه زی لی ده که ی ؟ وه خورما یه کی بۆ فرییدا ، پاشان دانه یه کی تری بۆ فرییدا تا هه وت دانه ی بۆ فرییدا ، پاشان فه رموی : نیت به سه ئه ی (علي) .

وَمِنْ هَذَا مَا رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ فِي " سُنَنِهِ " مِنْ حَدِيثِ عِكْرِمَةَ ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ عَادَ رَجُلًا ، فَقَالَ لَهُ : مَا تَشْتَهِي ؟ فَقَالَ اشْتَهِي خُبْزُ بَرْ . وَفِي لَفْظٍ اشْتَهِي كَعْكًا فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ مَنْ كَانَ عِنْدَهُ خُبْزُ بَرْ ، فَلْيَبْعْ إِلَى أَخِيهِ ، ثُمَّ قَالَ : إِذَا اشْتَهَى مَرِيضٌ أَحَدَكُمْ شَيْئًا ، فَلْيُطْعِمْهُ ^(١٥٨)

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خۆی ویا بیهی پازی بیټ _ فەرموویەتی :
 پیغەمبەری خوا ﷺ چوو هەردانی نەخۆشیک ، پێی فەرموو : حەزەت بە چی یە ؟ ئەویش
 کووتی : حەزەم بە نانی گەنەم . له بیژەیهکی دیکەدا : حەزەم بە کێکە ، پیغەمبەری خوا ﷺ
 فەرمووی : هەركەس نانی گەنمی هەیه ، با بۆ براکە ی بنێری ، پاشان فەرمووی : ئەگەر
 نەخۆشی کەسیکتان حەزی بە خواردنیک بوو ، با بیداتی)) .

لەم فەرموودەیهدا نەینیهکی پزیشکی ناسک بە دیدەکرێت ، بریتیه لەوەی کە ئەگەر
 نەخۆش لە کاتی برسیتییهکی راستی سروشتیدا ئەو خواردنە حەزی لێیهتی بخوات ،
 ئەگەرچی جۆره زیانیکیشی تێدا بیټ ، سوودێکی زۆر زیانیکی کەمتری بۆ دەبیټ ، بەلام
 ئەگەر هەمان خواردن لە کاتیکدا بخوات حەزی پێی نەبیټ ئەو سوودە لێ نابینێت ئەگەرچی
 خواردنەکە لە خودی خۆشیدا بەسوود بیټ ، چونکە ئەو نەخۆشە بە راستی حەزی بە
 خواردنەکەیه ، سروشتی راستی ئەو حەزلیکردنە زیانی ئەو خواردنە بۆ لادەبات ، بەلام
 ئەگەر بە سروشتی رقی لە خواردنێکی بەسوودیش بیټ ، پەنگە زیانیکی پێگەیه نیت .

بەگشی : خۆراکی خۆشی حەزلیکراو ، سروشتی مەزوف بە وردی پووی تی دەکات و ، بە
 جوانترین شیوه هەرسی دەکات ، بەتایبەت لە کاتیکدا کە نەفس بە حەزلیکردنێکی راست و ،
 بەهێزێکی تەندروستهوه پووی تێدەکات . والله أعلم .

بەشیك : سەبارەت بە رێبازی پیغەمبەری خوا ﷺ له چارهسەرکردنی چاوانیشەدا
بە نەرم و نیانی و له سەرخۆیی و وازهێنان له جولانەومو پارێزکردن له وهی
دەبیټ بەهۆی وروژاندنی چاوانیشەکە :

پێشتر ئاماژە ی پێدرا کەوا پیغەمبەری خوا ﷺ پارێزی بۆ (صُهِيب) بەکارهێنا ، کاتی
 نەکوویی لێکرد خورماکە بخوات ، چونکە چاوانیشە ی هەبوو ، هەروەها پارێزی بۆ (علي)

به کارهیتنا ، کاتی قه ده غه ی کرد خورما ته ره پیگه یووه که بخوات ، به هوی چاو ئیشه یه که وه تووشی بوبو .

(أبونعیم) له کتیبی (الطب النبوي) دا ده لیت : پیغه مبه ری خوا ﷺ نه گهر خیزانیکی تووشی چاو ئیشه بوايه نه ده چووه لای تا چاوی چاک ده بویه وه .

چاو ئیشه (الرمد) : ئاوسانیکی گهرمه له سپیایی چاودا پهیدا ده بیئت ، هۆکاری بریتیه له تیززانی یه کێک له چوار تیکه لاوه که ، یا بایه کی گهرمه بری له سه رو جهسته دا زیاد ده کات و ، به شیکیشی ده چیته ناوه پۆکی چاو ، یا لیدانیک بهر چاو ده که ویت و ، سروشتی له ش و دلش بریکی زۆری خوینی بۆ ده نیریت ، چونکه ده یه ویت به هوی ناردنی ئه و بره خوینه وه چاره سه ری بکات ، بۆیه ئه ندامه لیدراوه که ده ئاوسیت .

بزانه وه کو ئه وه ی چۆن له زه ویه وه بۆ بهرگه هه وا ، دوو هه لم بهرز ده بیته وه ، یه کێکیان : ووشکه و ، ئه ویتریان : گهرمی شیداره و ، به ههردوکیانه وه هه وریکی که له که بوو دروست ده که ن ، قه ده غه ی چاومان ده که ن و ناهیلن ده رکی ئاسمان بکهین ، ئاوه هاش شتی به و جۆره له قولایی گه ده وه بۆ کۆتایه که ی بهرز ده بیته وه ، قه ده غه ی بینیمان لی ده که ن ، به و هۆیه شه وه چه ندين نه خۆشی دروست ده بیئت ، نه گهر سروشتی جهسته به سه ریدا زال بوو و به ره و لووت پالی پتوه نا ، هه لامه ت دروست ده کات ، نه گهر به ره و زمانه بچکۆله وه هه ردوو کونه لووت پالی پتوه نا ، نه خۆشی گهروه خپه دروست ده کات ، نه گهر به ره و لاکانی جهسته پالی پتوه نا ، نه خۆشی (الشوصة) دروست ده کات ، نه گهر به ره و سنگ پالی پتوه نا ، کۆکه و هه لامه ت دروست ده کات ، نه گهر چوو بۆ دل ، تیگچونی دل دروست ده کات ، نه گهر به ره و چاو پالی پتوه نا ، چاو ئیشه دروست ده کات ، نه گهر دابه زیه ناوسک ، نه خۆشی هه وکردنی ئه ندامی زازی دروست ده که ن (السیلان) ، نه گهر به ره و به شه کانی میشک پالی پتوه نا ، نه خۆشی بیرچوونه وه دروست ده کات ، نه گهر

به هۆیه وه خوێنبه ره کانی می شک شیدارو ته راوی بوون و پگه کانی لی پریوون ، نه خۆشی خهوتنی توند دروست ده کات ، نه و کات خهوتنه که شیدار ده بیّت و ، شه ونخونیش (السهر) ووشك ده بیّت . نه گهر هه لمه که ویستی بۆ دهروهی سهر گوزهر بکات و ، توانای نه بوو ، سه ر ئیشه و شه ونخونی دروست ده کات ، نه گهر هه لمه که بۆ لایه کی سهر لیژیویه وه ، به داویدا سه ر ئیشه ی (الشقیقة) دروست ده بیّت ، نه گهر ناوه پاست و سه ره سهری داگیر کرد ، به داویدا نه خۆشی خۆبریدن (داء البیضة) دروست ده بیّت ، نه گهر به هۆیه په رده ی می شک سارد بوو یا گهرم بوو یا شیدار بوو و چهند بایه کی لیوه وروژا ، پژمین دروست ده کات ، نه گهر بویه هۆی وروژانی شی به لغه میه که ی نیو می شک تا نه و ئاسته ی زالی بیّت به سه ر گهرمه سروشتیه که یدا ، بورانه وه (السکات)^(۱۵۹) دروست ده کات ، نه گهر (المرّة السوداء) ی وروژان تا نه و ئاسته ی هه وای می شک تاریک بکات ، نه خۆشی دودلی دروست ده کات ، نه گهر پژایه نیو پیره وکانی ده ماره وه ، نه خۆشی فیی سروشتی دروست ده کات ، نه گهر کۆبه ندی ده ماره کانی سه ر شیدار بیّت و پژیته نیو پیره وه کانی ، نه خۆشی ئیفلجی دروست ده کات ، به لام نه گهر هه لمه که له (المرّة الصفراء) وه بوو به ئاستیک می شک گهرم بکات ، نه خۆشی (البرسام) دروست ده کات ، نه گهر سنگیشی له گه لدا به شداریوو ، نه خۆشی (السّرْسَامُ)^(۱۶۰) دروست ، که وابوو باش تیگه له م به شه .

مه به ستیش نه وه یه که خه لته کانی جه سته و سه ر ده جولین و ده وروژین له باری چاوئیشه دا ، جووتبوونی خیزانیش جولان و هه لچونی زیاد ده کات ، چونکه جووتبون جولانیکی سه رتا پای جه سته و وروح و سروشته . بۆیه جه سته له و باردا گهرم ده بیّت

۱۵۹ _ السکات : نه خۆشیه که مه ربوم له قسه و گوته ده خات و به رده وام ده بیّت له سه ر بیده تگی ، بپوانه : فره تگی ده ریا ، وه رگپ .

۱۶۰ _ السّرْسَامُ : نه ستوریوون و ئاوسانیکه له په رده ی می شکدا په یدا ده بی و له رزوتای به رده وام له نه خۆشیه کدا په یدا ده کا ، هه روه ها دیارده ی تریشی لی په یدا ده بی بۆ نموونه خه و پزاندن و سه ره سوپمان و سه رلیشپواندن . بپوانه : قاموسی پسته ، وه رگپ .

به دلنیاپی ، نه فسش جولانه که ی توندتر ده کاته وه بۆ گهشتن به خوۆشی جوتبون و ته و اوکردنی ، پوحیش ده جولایته وه له گه ل جولانه وه که ی نه فس و جهسته دا ، چونکه یه که م په یوه نندبوونی پوح به جهسته وه له دل وه ده ست پی ده کات و ، له ویشه وه پوح دروست ده بی و ، به هه موو نه دنامه کانی جهسته دا بلا و ده بیته وه . به لام مه به ست به جولانه وه که ی سروشت ، بۆ نه وه یه ناوی نیرینه ی پیویست به پیی نه دنازه ی پیویست بنیری .

به گشتی : جوتبونی خیزان جولانه وه یه کی سه تا پای گشتیه ، هیزو ، سروشت و خه لته کان و ، پوح و نه فسی جهسته له گه لیدا ده جولایته وه ، بۆیه هه موو جولانه وه یه ک خه لته کان ده وروژینی و نه رم و ته نکیان ده کاته وه به ئاسانی په وانه ی نه دنامه لاوازه کانی جهسته ی ده کات ، چاویش له باری نه خوۆشی چاویشه دا له هه مووی لاوازر ده بی ، جولانه وه ی جوتبونیش له هه مووی زیانتر ده بی بۆ .

(بقراط) له کتبی (الفصول) دا ده لیت : پیده چی سواربوونی که شتی په نه پاده کیشتیت بۆ نه وه ی که جولانه وه هه لچون و وروژان به جهسته ده به خشیت . له گه ل هه موو نه مانه شدا چاویشه سوودو که لکی زوری تیدایه ، چونکه پیویست به پاریزکردن و ده رهاویشتنی ماده زیانبه خشه کان ده کات ، هه روه ها سه رو جهسته له پاشماوه و ماده گه نیوه کان پاک و روون ده کاته وه ، هه روه ها مروف ده بی وازیینیت له وانه ی زیان به نه فس و جهسته ده گه یه نن و ه کو تووپه بوون و ، خه م و خه فته و ، جولانه وه توندوتیزه کان و ، کاره قورسه کان . له (اثر یکی سه له فیدا هاتوه : با پقتان له چاویشه نه بیته ، چونکه په گه کانی کویری بوون ده بریت .

له و هۆکارانه ی به کاردیت بۆ چاره سه رکردنی چاویشه پشوودان و نه رم و نیانی و خۆ ماندوو نه کردنه ، هه روه ها وازه یان له ده ست لیدانی چاو و خه ریک بوون پیوه ی ، چونکه نه وانه ی سه ره وه نه گه ر نه نجام دران نه و ده بن به هۆکاریکی کاریگر بۆ تیژانی ماده یه ک بۆ نیو چاو . هه ندی له پیشینانی چاک فه رمویانه : نمونه ی هاوه لانی پیغه مبه ری خوا ﷺ و ه کو

چاوه ، دەرمانی چاویش دەست لی نه دانیتی . له فهرموده یه کی (مرفوع) دا باسکراوه : ((چاره سهری چاویشه نه وه یه که ناوی سارد بتکینریتته نیو چاو)) . نه مهش به سوودترین دهرمانه کانه بۆ چاویشه ی گهرم ، چونکه ناوی سارد به کارده هیئریت بۆ کوراندنه وه ی گهرمی چاویشه نه گهر گهرم بوو .

وَلِهَذَا قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ _ ، لِامْرَأَتِهِ زَيْنَبَ وَقَدْ اشْتَكَتْ عَيْنَهَا : لَوْ فَعَلْتُ كَمَا فَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَانَ خَيْرًا لَكَ وَأَجْدَرُ أَنْ تُشْفِيَ ، تَنْضَحِينَ فِي عَيْنِكَ الْمَاءَ ، ثُمَّ تَقُولِينَ : أَذْهَبَ الْبَأْسُ رَبِّ النَّاسِ ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي ، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ ، شِفَاءَ لَا يُغَادِرُ سَقَمًا ^(١٦١) .

واته : (عبد الله) ی کوری (مسعود) _ خاوی لی پازی بیّت _ به (زینب) ی خیزانی فهرموو : نه گهر کاریکت نه نجام بدایه به هاوشیوه ی کاره که ی پیغه مبهری خوا ﷺ چاکتر ده بو وشایسته تریش ده بوو بۆ چاکبونه وهت ، ئاو بتکینریتته چاوت و ، پاشان بلیی : ئه ی پهروه دگاری خه لک نارچه تیه کان لابه ره و ، چاک بکه ره هه رتۆ چاک ده که یته وه ، هیچ چاکبونه وه یه کیش نی یه جگه له چاکبونه وه که ی تۆ ، چاکبونه وه یه ک هیچ نه خۆشیه ک تیینه په پینیت . نه مهش وه کو چه نده ها جار ئاماره مان پیداره تایبه ته به هه ندی وه لاتا وه و ، تایبه تیشه به هه ندی له جۆره کانی چاویشه وه ، بۆیه پیویسته گوفتاری تایبه تی پیغه مبهری خوا ﷺ گشتاندن نه کریت و ، گوفتاری گشتیشی تایبه ت نه کریت به به شیکی خه لکه وه ، به وهش هه له گه لیک و ، پیچه وانه گه لیکی راستی زۆر پروودات . والله أعلم .

به شیک : سه بارت به سربوونی گورچیله

که له گه لیدا جهسته رهق ده بیئت :

نَكَرَ أَبُو عُبَيْدٍ فِي " غَرِيبِ الْحَدِيثِ " مِنْ حَدِيثِ أَبِي عُثْمَانَ النَّهْدِيِّ : أَنَّ قَوْمًا مَرَوْا بِشَجَرَةٍ فَأَكَلُوا مِنْهَا ، فَكَانَتْ مَرَّتْ بِهِمْ رِيحٌ ، فَأَجْمَدَتْهُمْ ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ : قَرَسُوا الْمَاءَ فِي الشَّنَانِ ، وَصَبُّوا عَلَيْهِمْ فِيمَا بَيْنَ الْأَذَانَيْنِ .

واته : له (أبي عثمان النهدي) وهه _ خواى لى پازى بیئت _ فەرموویەتى : کۆمه له خه لیک به لای درختیکدا تیپه پپوون و لییان خوارد ، وهکو نه وهی بایهک به سه ریاندا تیپه پپوو ، په قى کردن ، نه وه بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ فەرمووی : ئاو له کونه کانداسارد بکهن و ، له نێوان بانگ و قامه تی نویژی به یاندا بیکه ن به سه ریاندا .

(أبو عبید) ده لیت : فەرمایشتی پیغه مبه ری خوا ﷺ ((قَرَسُوا)) : واته : ساردی بکهن . خه لکیش ده لین : ((قد قَرَسَ البرد)) واته : سه رماکه زۆر بوو . ((الشَّنَان)) : واته : کونده و جه وهنده ی کۆن . باسی نه مه شی کربووو چونکه ئاوه که زیاتر سارد ده کات . ((بین الأذنان)) واته : نێوان بانگ و قامه تی نویژی به یان . گوته کانی ته واوو .

هه ندی له پزیشکان گووتویانه : نه م چاره سه ره له پیغه مبه ری خواوه ﷺ له چاکترین چاره سه ره کانی نه م نه خو شیه یه نه گه ره له وه لاتیکى وه کو حیجازدا پووبدات ، که وه لاتیکى گه رمی ووشکه ، چونکه گه رمی سروشتی له ناوه پۆکی دانیش توانی نه م وه لاتهدا لاوازه و ، ئاوکردنیش به سه ریاندا له کاتی باسکراودا که ساردترین کاته کانی رۆژه ، هۆکاریکی کارا ده بیئت بۆ کۆکردنه وه ی نه و گه رمیه سروشتیه ی که بلاویوووه ته وه له جهسته یاندا وه موو هیزه کانیش هه لده گریت و ، به وهش هیزی پالنه ر به هیز ده بیئت و ، له لایه کانی جهسته وه

بیت و له سکدا کۆدهبێتهوه که شوینی نهخۆشیهکهیهو ، به یارمهتی هیزهکانی تر نهخۆشیهکه پال به نهخۆشیهکهوه دهنبیت و ، بهئیزنی خوای تعالی بوری دهخاتهوه ، نهگهر (جالینوس) یا (بقراط) یا کهسانی تر ، وهسفی ئهم دهزمانهیان بۆ ئهم نهخۆشیه بکردایه ، پزیشکان ملکهچی دهبوون و ، له تهواوی زانستی سهرسام دهبوون .

به شیک : سه بارهت به رییازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاکردنی ئهو خورا کهدا که میشی تیدمهکویت و رینمایهکانی سه بارهت به دوورخستنهوهی زیانهکانی ژهرهکان به دژمکانیان :

في " الصَّحِيحَيْنِ " مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : إِذَا وَقَعَ الذَّبَابُ فِي إِنَاءٍ أَحَدِكُمْ ، فَاْمَقْلُوهُ ، فَإِنَّ فِي أَحَدِ جَنَاحَيْهِ دَاءٌ ، وَفِي الْآخَرِ شِفَاءٌ ^(١٦٢) .

واته : له (أبي هريرة) هوه _ خوای لی پازی بیت _ فهرموویهتی : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : ((نهگهر میش کهوته قاپی بهکیکتانهوه ، له شله کهدا نقومی بکهن ، چونکه له بالیکیدا نهخۆشی ههیهو ، لهویترا چارهسه)) .

وَفِي " سُنَنِ ابْنِ مَاجَةَ " عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : أَحَدُ جَنَاحَيْ الذَّبَابِ سَمٌّ ، وَالْآخَرُ شِفَاءٌ ، فَإِذَا وَقَعَ فِي الطَّعَامِ ، فَاْمَقْلُوهُ ، فَإِنَّهُ يُقَدِّمُ السَّمَّ وَيُؤَخِّرُ الشِّفَاءَ ^(١٦٣) .

واته : له (أبي سعيد الخدري) _ خوای لی پازی بیت _ فهرموویهتی : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : ((بالیکی میش ژههرهوه ، ئهویتريش چارهسهره ، نهگهر کهوته نێو قاپی

١٦٢ _ صحيح : أخرجه أحمد (٢ / ٣٩٨) ، والدارمي (٢٠٤٤) ، والبخاري (٤ / ١٥٨) ، (٧ / ١٨١) ، وابن ماجه (٣٥٠٥) كلهم عن طريق عتبة بن مسلم مولى بني تميم ، عن عبيد بن حنين ، عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً ولم أجدّه في مسلم ، ولعله وهم من المصنف .

١٦٣ _ إسناده صحيح : أخرجه ابن ماجه (٣٥٠٤) ، وصححه الألباني في الصحيحة (٣٩) .

یه کیکتانه وه ، له شله که دا نقومی بکه ن بۆ ده هیتانی چاره سه ره که ی ، چونکه می ش باله ژه هرینه که ی پیش ده خات و نه و باله ی چاره سه ری تیدایه دوایده خات)) .

ئه م فه رموده دوو شتی تیدایه : فیهی و پزیشکی :

به لام فیهیه که : به لگه یه کی ژۆر ناشکه رایه که نه گه ر می ش له نیو ئاودا یا هر شله یه کی تر دا مرد ، پیسی ناکات ، ئه مه ش گو فتاری جه ماوه ری زانایانه ، ناشزانراوه له پیشیندا که سیک هه بوییت به ره لهستی ئه مه ی کرد بییت ، پووی کردنیشی به به لگه نه وه یه که وا پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمانیدا به نقوم کردنی می شه که له ئاوه که دا ، زانراویشه به و کاره می شه که ده مریت ، به تاییه ت نه گه ر چیشه که گه رم بوو ، بۆیه نه گه ر پیسی بکر دایه فه رمانی به رشتنی چیشه که ده کرد ، له راستیدا پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمانی به چا کردنی چیشه که کرد به نقوم کردنی می شه که ، پاشان حوکه که له و سنوره تیپه رینراو هه موو نه و جانه وه رانه شی گرت وه که نه فسکی شلیان نی یه ، وه کو می ش هه تگوین و زه رده واله و ، جالالۆکه و ، هاوشیوه کانیا ن ، چونکه حوکم گشتی ده بییت به گشتیبونی هۆکاری و ، ناشمی نیت به نه مانی هۆکاره که ی ، له بهر نه وه ی هۆکاری پیسبوون نه و خوینه یه که له جه سته ی ئازله لی مردودا ده وه ستیت و ، جانه وه رانی ش خوینیکی شلیان نی یه ، بۆیه حوکم به پیسبوونی نه و شله ی می شی تیده که ویت نامینیت ، چونکه هۆکاری دروستبوونی پیسبوون که خوینه که یه نه ماوه .

پاشان نه و که سانه ی که حوکم به وه ناکه ن که ئیسکی مرداره وه بوو پیس بییت ده لئین : نه گه ر ئه مه جیگیر بییت بۆ ئازله لیکی ته واو که هه موو جوړه شی و ته پی و ، پاشه پۆو ، نه بو نیکی ره قی تیدا بییت ، جیگیر بوونی شایسته تر ده بییت بۆ ئیسکی که هه یج جوړه شی و ته پی و ، پاشه پۆو ، خوینیکی وه ستاوی تیدا نه بییت ، ئه مه ش له وه پی به هیزیدایه ، بۆیه شایسته تره کاری پی بکریت .

یه که م که سیکیش له ئیسلامدا ئەم گوشتارە ی لێوہ بیسترایت و ، فەرمویت ی : (ما لا نفس له سائلة) واتە : (نہ فسیکی شلی نہ بیت) پیشەوا (ابراهیم النخعی) بوو ، له ئەویشەوہ هەموو زانیانی ئیسلام وەر یانگرتووہ ، ووشە ی (النفس) ییش له زمانی عەرەبیدا واتە : خوین ، بۆیە دەگویت ی : (نفست المرأة) واتە : کەوتە بینوێژیەوہ ، بەلام ئەگەر گوترا (نفست) بضم النون : واتە : مندالی بوو .

بەلام مانا پزیشکیەکی : (أبو عُبَید) دەلێت : مانای (امقلوه) : واتە : نقومی بکەن با چارەسەرەکی بیتە دەروہ وەکو چۆن نہ خۆشیەکی دەرچوو ، لەم بارەشەوہ له زمانی عەرەبیدا دەگویت ی : (هما يتماقلان) واتە : ئەو دووانە خۆیان له ئاوەکا دا نقوم کرد .

بزانی بەلایانەوہ میش هیزکی ژهرینی تیدایە ئاوسان و ، خوروی کاتی که بە مۆفەوہ دەدات پەنجە ی بۆ رادەکیشت ، ئەمەش وەکو چەکیکە بۆ میش ، ئەگەر کەوتە شتیکیەوہ بەجۆرێک زانی پێگە یەنێت ، بە چەکیکی خۆی دەپاریژیت ، بۆیە پێگەمبەری خوا _ صلی اللہ علیہ وسلم _ فرمانیداوہ ئەو ژەرە ی له بالیکیدایە چارەسەر بکریت بەو دەرمانە ی که خۆای تعالی خستویەتیە بالەکی ترەوہ ی ، هەموو میشەکی له ئاو و چێشتەکا دا نقوم دەکریت و ، مادە ژەرەکی و مادە بەسوودەکی بەرامبەر یەکتەر دەبنەوہو ، زیانەکی نۆردەخاتەوہ ، ئەمەش پزیشکیتیەکی پزیشکانی گەرەو پیشەواکانیان پێی نابەن و نایدۆزنەوہ ، بەلکو له پوناکی پێگەمبەراییەتی بەدەرە ، له گەڵ ئەمەشدا پزیشکی زانی سەرکەوتوو ملکہچی ئەم چارەسەرە دەبی و ، دانی پێدا دەنی ئەو کەسە ی هیناویەتی تەواوترین بونەوەرەو ، پشتگیری کراوہ بە سروشیکی ئیلاهی بەدەرە له هیزی مۆفایەتی .

زیاتر له یەک پزیشک بەیادیان هیناوەتەوہ که شوینی پێوەدانی زەرەوالو دوویشک ئەگەر میشی پێدا بهینریت سوودیکی ئاشکەرایی بۆ دەبیت و ، ئیشەکی دەنیشینیتەوہ ، ئەوہش بۆ هیچی تر ناگەرێتەوہ تەنها بۆ ئەو ماددە نہبیت که شیقای تیدایە ، ئەگەر بهینریت بەو

ئاوسانه دا كه له برژاڼكى چاودا پهيدا ده بښت و به (الشَّعْرَة) ناوده برښت پاش برښنى سهرى
ميشه كه چاكى ده كاته وه .

به شَيْك : سه باره ت به رښيازى پيغه مبهري خوا ﷺ
له چاره سه ركردنى زيبكه دا :

ذَكَرَ ابْنُ السَّنِّي فِي كِتَابِهِ عَنْ بَعْضِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَتْ : دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَقَدْ
خَرَجَ فِي أُصْبُعِي بَثْرَةٌ ، فَقَالَ " عِنْدَكَ ذَرِيرَةٌ ؟ قُلْتُ : نَعَمْ . قَالَ " ضَعِيهَا عَلَيْهَا " وَقَوْلِي :
اللَّهُمَّ مُصَغَّرَ الْكَبِيرِ ، وَمُكَبَّرَ الصَّغِيرِ ، صَغَّرْ مَا بِي (١٦٤) .

واته : كه سانيك له خيزانه كانى پيغه مبهري خوا ﷺ فرمويه تى : پيغه مبهري خوا ﷺ
ديده نى كردم كه هاوكات زيبكه يه كه له په نجه مدا ده رچوو ، پتي فرموم : دهرمانى (ذريره)
ت لايه ؟ گوتم : به لى . فرموى : بيه به سهرى و ، بلئ : په روه ردگار نهى بچو كار وهى
گوره وه ، گوره كارى بچوك ، نه وهى له جهسته مدايه بچوكى بكه روه وه .

(الذَّرِيرَةُ) : دهرمانيكى هيندى كوتراوه له قاميشى (الذَّرِيرَةُ) دهرده هينريت ، گهرم و
ووشكه و به سووده بؤ ئاوسانه كانى كه دهو جگه رو ئاوبه نگ (الاستسقاء) و ، دل به هيز ده كات
چونكه بؤن خو شه . وفي " الصَّحِيحَيْنِ " عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا قَالَتْ طَلَبْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِيَدِي بِذَرِيرَةٍ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ لِلْحِلِّ وَالْإِحْرَامِ (١٦٥) .

واته : له خاتوو (عائشه) وه _ خوى لى پازى بيت _ فرمويه تى : به دهسته كانى
خوم به (الذريره) پيغه مبهري خوا ﷺ بؤنخوش كرد له حه جى مائلاوايدا بؤ ئيحرام

١٦٤ _ إسناده ضعيف : أخرجه أحمد (٣٧٠ / ٥) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٤٢١٠) .

١٦٥ _ صحيح : أخرجه أحمد (٢٠٠ / ٦) ، (٢٤٤) ، والبخاري (٢١١ / ٧) ، ومسلم (١٠ / ٤) كلهم عن عروة
والقاسم عن عائشة فذكرته .

بهستن و دواى ئىحرام شکاندنیش . (البَثْرَة) : هه‌لتۆقیویه‌کی بچوکه به‌هۆی ماده‌یه‌کی گهرمه‌وه دروست ده‌بێ و سروشتی جه‌سته پالێ پێوه ده‌نێ ، جێگه‌یه‌ک له‌ جه‌سته‌دا ده‌دزێ و لێی دێته‌ ده‌ره‌وه ، پێویستی به‌ شتی‌که پێیگه‌یه‌نێت و ده‌ریکاته‌ ده‌ره‌وه ، (الذَّريرة) ش‌یه‌کی‌که له‌و ده‌رمانانه‌ی ئه‌و کاره به‌جێ دێنێت ، چونکه سیفه‌تیکی به‌رزى پێگه‌یان‌دن و ده‌هاوێشتنی هه‌یه سه‌ره‌پای بۆن خۆشیه‌که‌ی ، ئه‌گه‌رچی سیفه‌تیکی ساردکردنه‌وه‌شی تێدا‌یه بۆ ئه‌و ئاگریه‌ی له‌و ماده‌دا‌یه ، بۆیه دانه‌رکتیبی (القانون) ده‌لێت : هه‌چ شتی‌ک نی‌یه له‌ (الذَّريرة) چاک‌تریبی بۆ سوتاندنی ئاگر ئه‌گه‌ر له‌ گه‌ل پۆنی گول و (بدهن الورد) سرکه‌دا (الخل) تێکه‌ل کرا .

به‌شی‌ک : سه‌باره‌ت به‌ چاره‌سه‌رکردنی ئاوساو دومه‌له‌کان به‌ هه‌له‌درین و ده‌ره‌ینانی کیم و ئاوه‌که‌ی :

يُذَكِّرُ عَنْ عَلِيٍّ أَنَّهُ قَالَ : دَخَلْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ عَلَى رَجُلٍ يَعُودُهُ بظَهْرِهِ وِرم ، فَقَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ بِهَذِهِ مِدَّةٌ . قَالَ : بُطُّوا عَنْهُ ، قَالَ عَلِيٌّ فَمَا بَرَحْتُ حَتَّى بُطْتُ ، وَالنَّبِيُّ ﷺ شَاهِدٌ^(١٦٦).

واته : له‌ (علي) هه‌ _ خوا‌ی لێ پاز‌ی بی‌ت _ باس‌کراوه‌ فه‌رموویه‌تی : ((به‌یاوه‌ری پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چوینه‌ دیده‌نی پیاوی‌ک ، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سه‌ردانی ده‌کرد به‌ هۆی ئه‌و ئاوسانه‌وه که له‌ پشتیدا بوو ، گو‌تیان : ئاوسانه‌که‌ی کیم و زیچ‌کاوی هه‌یه ، ئه‌ویش فه‌رمووی : هه‌له‌درن ، (علي) _ خوا‌ی لێ پاز‌ی بی‌ت _ ده‌فه‌رمی‌ت : جێگه‌که‌م به‌جێنه‌هیشت تا ئاوسانه‌که‌ی هه‌له‌درێ بۆ ده‌ره‌ینانی کیم و زیچ‌کاوه‌که‌ی ، پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ ئاماده‌بوو .

ويُذَكِّرُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَمَرَ طَبِيباً أَنْ يَبْطُ بطن رجل أجوى البطن ، فقيل : يا رسول الله هل ينفع الطب ؟ قال : الذي أنزلَ الداء ، أنزلَ الشِّفاء ، فيما شاء^(١٦٧).

واته : له (أبي هريرة) هوه _ خَوای لى پازى بىت _ باسكراوه فهرموويه تى : پىغه مبهرى خوا ﷺ فهرمانىدايه پزىشكى سكى پياويكى تووشبوو به نه خوشى ئاوبهنگ هه لدرى ، گوترا : نهى پىغه مبهرى خوا ئايا پزىشكىتى سود دهگه يه نىت ؟ فهرمووى : نه و زاتهى نه خوشيه كهى دابه زاندووه ، چاره سه ره كه شى دابه زاندووه ، به هر شتىك ئاره زوى لىبىت .

ئاوسان (الورم) : ماده يه كه به قه بارهى ئەندامه كه ، دروستبوونى دهگه پىته وه بۆ زىده ماده يه كه ده پىته نىو نه و جىگه يه ، له تىكراى په گه زه كانى نه خوشيدا هيه ، نه و مادانه ش ئاوسانه كه پهيدا ده كه ن چوار تىكه لاوه كه و ، ئاو و ، بان ، نه گه ر ئاوسانه كه كۆبووه به دومه ل (خُراج) ناوده برىت ، هه مو ئاوسانىكى گهرمى به ئازاريش ده ره نجامى سى شت ده بى : يا شىبوونه وه و نه مان ، يا كۆبوونه وهى كىم و زىچكاو ، يا ده گورپىت بۆ بارىكى په قى . بۆيه نه گه ر هىزى مرؤف به هىزبوو ، ماده يى ئاوسانه كه كۆنترؤل ده كات و شىده كاته وه و نايه نلىت ، نه مه ش چاكترين باره كانه نه گه ر بارى ئاوسانه كهى پىدا تىپه پىت ، به لام نه گه ر هىزى له وه كه متر بوو ، ماده يى ئاوسانه كه پىده گه يه نىت و ، ده يكات به كىمىكى سبى و ، جىگه يه كى بۆ ده كاته وه و ده پىزىننىت ده ره وه ، نه گه ر هىزى مرؤفه كه له وه ش كه متر بوو نه و ماده كه ده گورپىت بۆ كىمىكى ته و او پىنه گه يو ، بىتواناش ده بى جىگه يه ك له و نه ندامه دا بكاته وه و پالى پىوه بنىت بۆ ده ره وه ، له م باره دا ترسى گه نىن له و نه ندامه يى له شى مرؤف ده كرىت به هوى زۆر مانه وهى ماده كىماوه په قه كه تىايدا ، بۆيه پىوىستى به يارمه تى پزىشكه بۆ هه لدرىنى جىگه كه ، يا هه ر رىگه يه كى تر بۆ ده هىنانى نه و ماده خراببووه كه ئەندامه كهى خراب كردووه .

هه لدرىنىش دوو سووى تىدايه : يه كه ميان : ده هىنانى نه و كىم و ماده خرابانه يه كه ئەندامه كهى له ش خراب ده كات . دووه ميان : پىگرى له كۆبوونه وهى ماده يى تر له ويدا بۆ نه وهى هىزى ترى پى نه به خشىت .

به لّام سه بارهت بهو گوفتارهی که فهرموویه تی : ((إنه أمر طبيباً أن يبطّ بطن رجل أجوى البطن)) واته : ((فهرمانیدایه پزیشکێک سکی پیاوێکی تووشبوو به نه خووشی ئاویهنگ هه لدری)) ، لێردها ووشه ی (الجوى) بۆ چهند مانایه ک به کاردی له وانه : نه و ئاوه بۆگه نه یه که له سکا کۆده بیته وه نه خووشی ئاویهنگ دروست ده کات .

پزیشکان جیاوازیوون سه بارهت به هه لدرین و دهرهینانی نه و ئاوه ی تیایدا کۆبوته وه ، کۆمه لێک له پزیشکان پێگری لی ده که ن چونکه مه ترسیداره و ، ساغ و سه لامه تیشی لێوه به دووره ، کۆمه لێکی تریش شیاویتیان پێداوه و ، ده لێن : به دهر له وه هه یچ چاره سه رێکی تری نی یه ، مه به ستیشیان به و جۆره یه تی که به (الرقي) ناوده بریت ، چونکه وه کو پێشتریش ئاماژه مان پێدا سی جۆره : ته پلّی و ، گۆشتی و ، (الرقي) ه ، که به لای زۆربه ی پزیشکانه وه خراپترین جۆره کانه . پزیشکانی تریش گوتیان ه خراپترین جۆریان گۆشته ی چونکه هه موو جهسته داده پۆشی .

له کۆی چاره سه ره کانی جۆری (الرقي) دهرهینانی ئاوه که یه به هه لدرین (البزل) ، نه مه ش وه کو خوین دهرهینانی پیسه له په گه کانه وه ، به لّام مه ترسیداره وه کو پێشتر ئاماژه ی پێدا ، نه گه ر (صحیح) ی نه م فهرمووده یه جێگیربوو ، نه و به لگه یه ک ده بیته بۆ شیاویتی هه لدرین و دهرهینانی .

به شیک : سه بارهت به رییازی پیغه مبه ری خوا ﷺ له خوراک پیدانی مروّف به ناسکترین و به تامترین نه و خوراکانه ی له سه ری راهاتوه :

في " الصَّحِيحَيْنِ " مِنْ حَدِيثِ عُرْوَةَ ، عَنْ عَائِشَةَ : أَنَّهَا كَانَتْ إِذَا مَاتَ الْمَيِّتُ مِنْ أَهْلِهَا ، وَاجْتَمَعَ لِذَلِكَ النِّسَاءُ ، ثُمَّ تَفَرَّقْنَ إِلَى أَهْلِهِنَّ ، أَمَرَتْ بِرُمُوِّ مِنْ تَلْبِينَةٍ قَطُبِحَتْ ، وَصُنِعَتْ ثَرِيداً ،

ثُمَّ صَبَّتِ التَّلْبِيْنَ عَلَيْهِ ، ثُمَّ قَالَتْ : كُلُوا مِنْهَا ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ ((التَّلْبِيْنَ مَجْمَعٌ لِفُؤَادِ الْمَرِيضِ تَذْهَبُ بِبَعْضِ الْحُزَنِ))^(١٦٨) .

واته : (عُرْوَة) له خاتوو (عائشة) هوه _ خوای لی پازی بیت _ ده گپیته وه ده فهرمیت : نه گهر یه کیک له که سوکاری بمردایه ، پاش نه وهی ژنان کۆده بونه وه ، ده چونه وه مالی خویمان ، فهرمانیده دا مه نه لیک (تلبین) لیده نرا ، نینجا تریدی ده کردو ، (تلبین) هکه ی به سه ریدا ده کردو ، پاشان ده یفرموو لی بخۆن ، چونکه گوئیستی پیغه مبه ری خوا بووم ﷺ ده یفرموو : (((التلین) ئاسوده یی به دلی نه خوش ده به خشی و هندی له خه مه کان ده پوینته وه)) .

وَفِي " السَّنَنِ " مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ أَيْضًا ، قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَيْكُمْ بِالْبَغِيضِ النَّافِعِ التَّلْبِينَ ، قَالَتْ : وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا اشْتَكَى أَحَدٌ مِنْ أَهْلِهِ لَمْ تَزَلْ الْبُرْمَةَ عَلَى النَّارِ حَتَّى يَنْتَهِيَ أَحَدُ طَرَفَيْهِ . يَعْنِي يَبْرَأُ أَوْ يَمُوتُ^(١٦٩) .

واته : له خاتوو (عائشة) هوه _ خوای لی پازی بیت _ فهرمویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی ((بیزلیکراوی به سوود به کاربینن (التلین))) ، خاتوو (عائشة) _ خوای لی پازی بیت _ ده فهرمیت : پیغه مبه ری خوا ﷺ نه گهر یه کیک له که سوکاری نه خوش بوايه ئیتر بهرده وام مه نه له (التلین) هکه به سه ر ئاگره وه ده بوو تا به لایه کا کۆتای ده هات . مه بهستی نه وه یه یا چاک ده بووه یا ده مرد .

١٦٨ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٩ / ٤٧٩) ، ومسلم (٢٢١٦) .

١٦٩ _ إسناده ضعيف : أخرجه أحمد (٦ / ٢٤٢) ، وابن ماجه (٢٤٤٦) ، وضعفه الألباني في ضعيف

وَعَنْهَا : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا قِيلَ لَهُ إِنَّ فُلَانًا وَجِعَ لَمْ يَطْعَمْ الطَّعَامَ ، قَالَ : عَلَيْكُمْ بِالتَّلْبِينَةِ فَحَسَّوْهُ إِيَّاهَا ، وَيَقُولُ : وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهَا تَغْسِلُ بَطْنَ أَحَدِكُمْ كَمَا تَغْسِلُ إِحْدَاكُنَّ وَجْهَهَا مِنْ الْوَسَخِ^(١٧٠) .

واته : دیسان له خاتوو (عائشة) هوه _ خوای لی پازنی بیّت _ فهرموویه تی : نه گهر به پیغه مبهری خویان ﷺ بگوتبا فلان کهس نه خو شه و خۆراک ناخوات ، ده یفه رموو ،)) (التلبينة) به کاری پینن با بیخواته وه ، ده شیفه رموو : به و زاته ی نه فسی منی به دهسته نیو سکی به کیکتان ده شواته وه به هاوشیوه ی نه وه ی به کیکتان دهم و چاوی له پیسی پشتواته وه .

(التلبين) : شۆریا به کی ناسکه و له خهستی ماستاودایه ، هه ره له نهویشه وه ناوه که ی داتاشراوه ، (الهروي) ده فهرمیت : ناو نراوه به (التلبينة) له بهر نه وه ی له ماستاود ده چیت له بواری سپیتی و ناسکی و خهستی وه ، نه م خۆراکه به سووده بو نه خو ش ، چونکه ناسکیکی پیگه یوه نه ک چرێکی نه کولاو ، نه گهر ویستی زانیی چاکی تی (التلبينة) ده که ی ، ته ماشای چاکی ته کانی ناوی جو بکه ، به لکو ناوی جو یه بو نه وان ، چونکه (التلبينة) شۆریا به کی وه رگراوه له ئاردی جو به که په که وه ، جیاوازی له نیوان نه م و ناوی جو دا نهویه ناوی جو له جو لیده نه ریت به ساغی ، که چی (التلبينة) له جو لیده نه ریت به ها پاوی ، نه مهش به سوود تره چونکه خاسیه تی جو که دیته دهروه به ها پاوی ، پیشتیش ناماژه ی پیدرا که داب و نه ریت گاریگه ری خو ی ده بیّت بو سوود وه رگرتن له دهرمان و خۆراکه کان ، چونکه نه ریتی عه ره ب و ابو ناویان له جو ی ها پاو وه رده گرت نه ک به ساغی ، نه مهش خۆراکیکی زیاتر ده به خشیت ، کاریگه ریشی به هیز تره و ، توانای پاککردنه وه شی گه وره تره ، به لام پزیشکانی شار ناویان له جو ی ساغ وه رگرتوه ، بو نه وه ی ناسک و نه رم و نیانتر بی و ، قورسیش نه بی بو سروشتی نه خو ش ، نه مهش به گو ی ره ی خووی دانیش توانی شارو نه رم و

١٧٠ _ إسناده ضعيف : أخرجه أحمد (٢٢ / ٦) ، ورواه البخاري (٥٤١٧) مرفوعاً بلفظ : ((التلبينة مُجْمَعَةٌ لفؤاد المريض ، تُذهب ببعض الحزن)) . ورواه مسلم (٢٢١٦) .

نیانیانو ، ئاوی جۆی هاراپویش بۆ سروشتی ئەوان قورسە ، مەبەستیش ئەوەیە کە ئاوی جۆی لێنراو بە ساغی خێرا گوزەر دەکات و ، پاکردنەوهشی زۆر ئاشکەرایەو ، خۆراکیکی نەرم نیانییش بە جەستە دەبەخشێت و ئەگەر بە گەرمیش بخوڕێتەوه بەهێزتر پاک دەکاتەوه ، خێراتریش گوزەر دەکات و ، گەرمی خۆپسکیش زیاتر پەرەپێدەدات و ، سەرکەوتوتریش بەر پووی گەدە دەکەوێت .

فەرمايشتی پیغەمبەری خوا ﷺ ((مجمة لفؤاد المريض)) واتە ئاسودەکارە بۆ دلی نەخۆش و ، شادکارو خۆشی هیئەرە بۆی . فەرمايشتی : ((تذهب ببعض الحزن)) واتە : خەم بەرە ، ئەمەش _ والله أعلم _ لەبەر ئەوەیە خەم و خەفەت میزاج سارد دەکەنەوهو ، گەرمیی خۆپسکیش لاواز دەکەن ، چونکە ئەو خوین و پوچەیی هەلگری گەرمیەکن مەیلی لای دڵ دەکەن ، کە جیگەیی دروستبونیەتی ، ئەم شۆربایەش گەرمیە خۆپسکیەکە بەهێزەدەکات بە زیادکردنی مادەکەیی ، بۆیە زۆربەیی ئەو خەم و خەفەتەیی توشی بوووە لایەدەبات .

دەشگوتریت _ ئەمە نزیکترە لە قبوڵبونەوه _ هەندێ خەم و خەفەت لایەدەبات بە هۆی خاسیەتیکیەوه کە تیایدا یە لە پەرگەزی خاسیەتی خۆراکە شادومانکارەکان ، چونکە هەندێ لە خۆراکەکان شادومانی و ئاسودەیی بەدڵ دەبەخشن بە هۆی خاسیەتیکی تایبەتەوه . والله أعلم .

دەشگوتریت : هیژەکانی کەسی خەمبار لاواز دەبیێت ، چونکە ووشکییتی بەسەر ئەندامەکانی و ، بەسەر گەدەشیدا بەتایبەت زال دەبی ، بەهۆی کەمبونەوهی خۆراک تیایدا ، ئەم شۆربایەش تەپرو شیداری دەکاتەوهو ، بەهێزی دەکاتەوهو ، خۆراکی پێ دەبەخشێتەوه ، هەمان ئەو شتەنەش بە دلی نەخۆش دەبەخشێت ، بەلام نەخۆش بە زۆری خەلتەیی تالی و ترشی ، یا بەلغەمی ، یا کیمی لە گەدەیدا کۆدەبیێتەوه ، ئەم شۆربایەش گەدە پاک

دهكاتهوهو ، ئهو مادانهش شلّ دهكاتهوهو ، به پړيان دهخات و ، چۆنيه تيان چاك دهكاتهوهو ، توندتيزيان دهشكيتيت ، هه موو ئه مانهش ئاسوده يى به نه خوښ ده به خشيت ، به تاييهت بۆ ئهو كه سانهى به خواردنى نانى جو پاهاتوون كه وا نه ريتى دانىشتوانى مه دينه بوو ، زۆربهى بژيوى و خوارده مه نيان ئه وه بوو ، چونكه گه نم لای ئه وان ده گه من بوو . والله أعلم .

به شيك : سه بارهت به ريبازى پيغه مبهري خوا ﷺ له چاره سه ركردى نه خوشدا به خوشكردى نه فسيان و به هيزكردى دليان :

رَوَى ابْنُ مَاجَةَ " فِي سُنَنِهِ " مِنْ حَدِيثِ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا دَخَلْتُمْ عَلَى الْمَرِيضِ ، فَنَفَسُوا لَهُ فِي الْأَجَلِ ، فَإِنْ ذَلِكَ لَا يَرُدُّ شَيْئًا ، وَهُوَ يُطَيَّبُ نَفْسَ الْمَرِيضِ ^(١٧١) .

واته : له (أبي سعيد الخُدري) _ خواى لى پاڙى بيت _ فه رمويه تى : پيغه مبهري خوا ﷺ فه رموى : ((ئه گه ر چوونه سهردانى نه خوښ ، ناپه حه تيه كانى له سه ر بره ويننه وه به هيوای ته مه ن دريڙى ، ئه وهش هيج شتيك له چاره نووسى خواى تعالى ناگه پرينتته وه ، به لام دلى نه خوښى پى خوښ ده بى)) .

جوړيكي زۆر به ريز له به ريزترين جوړه كانى چاره سه ري نه خوښ له م فه رموده يه دا به ديده كريت ، كه بريته له رينيشاندان بۆ ئه و شتانهى دلى نه خوښى پى خوښ ده بيت و ، چاكترينيشيان گوفتارى خوښه كه سروشتى نه خوښى پى به هيز ده بيت و ، هيزى پى ده بوژتته وهو ، گه رمى خوږسكىشى پى بلاوده بيتته وه ، ئه مهش يارمه تى دورخستنه وهى نه خوښيه كه ده دات ، يا كه مى دهكاته وه ، كه به ريزترين مه به سته كانى پزيشكه .

شادومان كردنى نهفسى نهخۆش و ، دلخۆشكردنى و ، باسكردنى نهوهى ئاسودهى پى ده بهخشیت ، كاریگهريهكى سه رسو پمىنى له چاكردنه وهى نهخۆشى و سو كرده ویدا هیه ، چونكه خوین و پوج و هیزهكانى پى به هیزه ده بى و ، یارمه تیده رىكى چاكیش ده بى بۆ دوورخستنه وهى زیانبه خشه كه ، خه لكى زۆرىك له نهخۆشه كان ده بینن هیزهكانى ده بوژیتته وه ، به تاییه ت به سه ردانى ئه و كه سانهى كه نهخۆشه كان خۆشیان ده وى و ، به گه وریان داده نین و ، نه وانیش چاویان پى ده كه وى و ، سۆزو میهره بانى بۆ ده نوین و ، له گه لیدا ده بوین ، نه مه ش یه كى كه له سودهكانى سه ردانى نهخۆش كه په یوه ندی به نه وانه وه هیه ، چونكه له بنچینه دا چوار جور سودى تیدا یه : جورىك ده گه رپته وه بۆ نهخۆش ، جورىك ده گه رپته وه بۆ نه و كه سه ی سه ردانى ده كات ، جورىك ده گه رپته وه بۆ كه سو كاری نهخۆش ، جورىكیش ده گه رپته وه بۆ په مه كى خه لك .

پیشتر ئاماژه ی پیدرا كه پى یازى پیغه مبه رى خوا ﷺ وابوو له نهخۆشى ده پرسى سه باره ت به نهخۆشیه كه ی و ، چۆن هه ستى پى ده كات و ، لیشى ده پرسى سه باره ت به و خۆراكه ی هه زى لییه تى ، دهسته موباره كه كانیشى ده خسته سه رته وى و ، رهنگه ده ستیشى بخستبا یه ته نیوان هه ردوو مه كه كانى ، بۆشى ده پارپه وه و نزاى بۆ ده كردو ، ده رمانى كیشى بۆ وه سف ده كرد گونجاوى نهخۆشیه كه ی بوا یه ، پیده چى ده ستنو یژیشى بگرتا یه و له ئاوى ده ستنو یژه كه شى به سه ردا بكردا یه ، له وانه بوو به نهخۆشیش بلى : ((لا بأس ، طهورٌ إن شاء الله))^(۱۷۲) واته : ده یفه رموو : ((هیچی تیدا نی یه ، چاك ده بیته وه إن شاء الله)) ، نه مه ش لوتكه ی ته واویتی سوزو میهره بانى و ، باشیتى چاره سه رو چاره سازیه .

۱۷۲ _ صحيح : أخرجه البخاري (۴ / ۲۴۶) ، (۷ / ۱۵۲ ، ۱۵۳) ، (۹ / ۱۶۹) وفي الأدب المفرد (۵۱۴) ، (۵۲۶) والنسائي في عمل اليوم والليلة (۱۰۳۹) كلهم من طريق خالد الحذاء عن عكرمة عن ابن عباس فذكره .

به شیک : سه بارت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی
جهسته گاندا به پیدانی نهو خوراک و دهرمانانهی له سهری راهاتوووه ، نهك
به وهی له سهری رانه هاتوووه :

نه مه بچینه یه کی گه وره یه له بنچینه کانی چاره سهر ، به سوودترین شتیسه تیایدا ، نه کهر
 پزیشک هه لای تیدا بکات ، زیان به نه خوش ده گه یینی له وشته دا که پیی وایه سوودی بۆ
 ده بی ، هیچ که سیش ناماده نی یه له م ده ستوره لابdat و ، نهو دهرمانانه به کار بیینی که له
 کتیبه پزیشکیه گاندا هه یه ، جگه له پزیشکیکی نه فام ، چونکه گونجاویتی دهرمان و خوراک
 بۆ جهسته به گویره ی ناماده یی و قبولیونی تی بۆ نهو دهرمان و خوراکه ، نه مانه ش
 ده شته کی و وه رزیرو و کهسانی تری به و هاوشیوانه که واشهریه تی (لینوفر) و گوئی ناسک
 و (الورد الطری) خواردنه وهی گهرم گاریگه ری بۆ نه مانه نابی ، هیچ شتیک کار له میزاجیان
 ناکات ، به لکو سه رجه م دهرمانه کانی دانیش توانی شارو خه لکانی خوشگوزهران کاریان
 تیناکات ، تاقیکردنه وهش گه و امیدهره ، هه رکهس ته ماشای نهو چاره سهره پیغه مبه رایه تیانه
 بکات که ناماژه ی پیدرا ، ده بیینی هه ره مووی گونجاوی نه ری تی نه خوش و زهویه که یه تی ،
 گونجاوی نه وه یه که له سهری په روه رده بووه ، که وابوو نه مه بنچینه یه کی گه وره یه له
 بنچینه کانی چاره سهر ، که پیویسته په چاو بکریت ، نه مه ش له لایه ن پزیشکه به پیزه گانه وه
 دانی پیدانراوه ، تا نهو ئاسته ی گه وره ترین پزیشکی عه ره ب (الحارث) ی کوپی (گلده) ،
 که وه کو (بقراط) بووه له نیو قه ومه که ی خویدا ده لایت : پاریزکردن سه ره کترین دهرمانه و
 ، گه ده ش شوینی نه خوشیه و ، هه موو جهسته یه کیش پایی نن له سهر نه وهی له سهری
 راهاتوووه ، له بیژه یه کی دیکه شدا گوتویه تی : وازه تان له خواردن و خو برسیکردن دهرمانه
 ، نه مه ش له گه وره ترین دهرمانه گانه بۆ چاره سه رکردنی نهو نه خوشیانه ی به هوی تی پزانی
 یه کیک له چوار تیکه لاهه کانی خوینی ، به لغمی ، (صفراوی) ، (سوداوی) وه په یدا ده بن

به جۆرێك له هه موو ئه و ده رمانانه ی به كار ده هیئێرێن بۆ به تالكردن و ده رهاوێشتنی ئه و چوار تێكه لاوه چاكتره ، به مه رجێك ترسی ئه وه ی لێنه كریت ئه و چوار تێكه لاوه زیاتر تێپرێت ، یا ترسی وروژانی تێكه لاوه كانی لی بکریت ، یا تیژترو گرگرتوتری بکات .

گوفتاری (الحارث) ی كورپی (كَلْدَة) : (المعدة بيت الداء) واته گه ده شوینی نه خۆشیه . گه ده : ئه ندامێکی ده ماری نیو بۆشه ، له شیوی كوله كه دایه ، له سی چین پێكهاتوو ، له پارچه گه لیکی وردی ده ماری پێكهاتوو به پێشال ناوده برییت ، گوشت چوارده وری داوه ، پێشالی چینیکیان به دریژییه ، ئه ویتریان به پانییه و ، سی یه میش پێچاوپێچه ، ده می گه ده زۆرتین ده ماری پێوه یه و ، بنیشی زۆرتین گوشتی پێوه یه ، ناوه وه ی پێشووی هیه ، كه وتوته ناوه راستی سكه وه ، كه میك به لای راستدا مه یل ده كات ، ئا به م شیوه یه له لایه ن خوای په روه رگاره وه خولقیئراوه بۆ حیکمه تێکی ناسك و جوان ، گه ده مال و شوینی نه خۆشیه ، شوینی هه رسی یه كه م بوو ، تیایدا خۆراك پێده كات و لیژ ده بیته وه بۆ جگه رو پێخوله ، پاشه پۆشی لی به جی ده میئیت كه هیزی هه رسكردن نه یه توانیوه به ته واوی هه رسی بکات ، یا به هۆی زۆری خۆراكه وه ، یا به هۆی گه ندی خۆراكه كه وه ، یا به هۆی خراب پێكخستنی خۆراكه كانه وه ، یا به هۆی تێكرای ئه و هۆكارانه وه ، به زۆری مرۆف توانای خۆ پزگارگرینی له هه ندی له وانه ناییت ، بۆیه گه ده ده بی به مال و شوینی نه خۆشیه كان ، وه كو ئه وه ی به و گوفتارانه ی هانی خه لك بدات بۆ كه مكرده وه ی خۆراك و ، قه ده غه كردنی نه فس له شوینكه وتنی ئاره زوه كانداو ، خۆپاراستن له زێده خۆراك و پاشه پوی زیاد .

به لām (عادة) واته : نه ریت ، ئه میش وه كو سروشت وایه بۆ مرۆف ، بۆیه ده گوتریت : نه ریت خووی دووه مه ، كه هیژێکی گه وریه له له شدا ، تا ئه و ئاسته ی ئه گه رشتێك به پێی چه ند جهسته یه کی نه ریت جیاواز بپێوریت ، ده بیئریت بۆ هه ر دانه یه کیان جیاواز ده بی ، ئه گه رچی جهسته كان گه نجاو و پێكه وتوش بن له پوهه كانی تره وه ، بۆ نمونه سی جهسته ی میزاج گه رم له ته مه نی لاویدا ، یه کیکیان پاهێئراوه له سه ر خواردنی شته گه رمه كان ،

دووهمیان پاهینراوه له سەر خواردنی شته ساردەکان ، سێ یەمیش پاهینراوه له خواردنی شته ناوهندەکان ، بۆیە یەکەم : ئەگەر هەنگوین بخوات زیانی پێ ناگەیەنێت . دووهم : هەركات ببخوات زیانی پێ دەگەینی . سێ یەمیش : بە کەمی زیانی پێ دەگەینی . کەوابوو نەرێت پایەکی گەورەیه له پاراستنی تەندروستی و ، چارەسەری نەخۆشیەکاندا ، بۆیە پیڤەمبەری خوا ﷺ هەموو جەستەیهکی چارەسەر دەکرد بەو هی پاهاتوو له سەری له بواری بەکارهێنانی خۆراك دەرمان و شتی تریشدا .

به شیک : سه بارهت به رپیازی پیڤه‌مبەری خوا ﷺ له چاره‌سه‌رکردنی ئەو ژه‌هردا که تووشی بوو له خه‌ییەر له لایهن جوله‌که‌گانه‌وه :

ذَكَرَ عَبْدُ الرَّزَّاقِ ، عَنْ مَعْمَرٍ ، عَنْ الزَّهْرِيِّ ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ كَعْبٍ بْنِ مَالِكٍ : أَنَّ امْرَأَةً يَهُودِيَّةً أَهْدَتْ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ شَاةَ مَصْلِيَّةٍ بِخَبِيرٍ ، فَقَالَ : مَا هَذِهِ ؟ قَالَتْ هَدِيَّةٌ ، وَحَدَرْتُ أَنْ تَقُولَ مِنَ الصَّدَقَةِ ، فَلَا يَأْكُلُ مِنْهَا ، فَأَكَلَ النَّبِيُّ ﷺ وَأَكَلَ الصَّحَابَةُ ، ثُمَّ قَالَ : امْسِكُوا ، ثُمَّ قَالَ لِلْمَرْأَةِ : هَلْ سَمِمْتَ هَذِهِ الشَّاةَ ؟ قَالَتْ : مَنْ أَخْبَرَكَ بِهَذَا ؟ قَالَ : هَذَا الْعَظُمُ لِسَاقِهَا ، وَهُوَ فِي يَدِهِ ؟ قَالَتْ : نَعَمْ . قَالَ : لِمَ ؟ قَالَتْ : أَرَدْتُ إِنْ كُنْتُ كَاذِبًا أَنْ يَسْتَرِيحَ مِنْكَ النَّاسُ ، وَإِنْ كُنْتُ نَبِيًّا لَمْ يَضُرَّكَ ، قَالَ : فَاحْتَجِمِ النَّبِيَّ ﷺ ثَلَاثَةَ عَلَى الْكَامِلِ ، وَأَمَرَ أَصْحَابَهُ أَنْ يَحْتَجِمُوا فَاحْتَجَمُوا ، فَمَاتَ بَعْضُهُمْ^(١٧٣) .

واته : (عبدالرحمن) ی کوپی (کعب) ی کوپی (مالک) فەرموویتی : ژنیکی جوله‌که له خه‌ییەر مه‌پێکی برژاوی دایه پیڤه‌مبەری خوا ﷺ ، فەرمووی : ئەمە چی یه ؟ ژنه‌که گوتی : دیاریه‌و ، وریابوو له‌وهی نه‌لێت خێرو سه‌ده‌قه‌یه ، چونکه لێی ناخوات ، ئەوه‌بوو پیڤه‌مبەری خوا ﷺ لێی خواردو هاوه‌لانی‌ش لێیان خوارد ، پاشان فەرمووی : ده‌سته‌ه‌لگرن ، پاشان به‌ ژنه‌که‌ی فەرموو : ئایا مه‌په‌که‌ت ژه‌ه‌راوی کردوو ؟ ژنه‌که‌ش گوتی : کێ

هه‌والی ئەمە‌ی پێ‌دای ، پێ‌غه‌م‌به‌ری خوا ﷺ فەر‌مو‌وی : ئە‌م ئێ‌س‌کە‌ی لاق‌ی ، کە‌ به‌ ده‌ستیه‌وه‌ بوو ؟ ژنه‌که‌ گو‌تی : به‌‌ئێ‌ . پێ‌غه‌م‌به‌ری خوا ﷺ فەر‌مو‌وی : بۆ‌چی ؟ ژنه‌که‌ گو‌تی : ویستم ئە‌گەر درۆ‌زن بیت خه‌‌ل‌کی له‌ ده‌ستت به‌‌وه‌ینه‌وه‌ ، ئە‌گەر پێ‌غه‌م‌به‌ریش بیت ئە‌وا زیانت پێ‌ ناگه‌یه‌نێ‌ ، ئە‌و هاوه‌‌له‌ به‌‌پێ‌ژه ده‌‌فەر‌میت : پاشان پێ‌غه‌م‌به‌ری خوا ﷺ سی‌ که‌‌له‌ شاخی گرت له‌ سه‌ر شانی و ، فەر‌مانی دایه‌ هاوه‌‌لانیشی که‌‌له‌ شاخ بگرن ، ئە‌وانیش که‌‌له‌ شاخیان گرت ، پاشان هه‌‌ندێ‌کیان مردن .

له پښه يه کي تری فہرموودہ کہ وہ باسکراوہ : کہ وا پیغہمبہری خوا ﷺ له سہر شانی کہ لہ شاخی گرت بہ ہوی خواردنی گوشتی مہ پرہ کہ وہ ، (ابوہند) ی خزمہ تکاری (بني بياضۃ) له پشتیوانان ، بہ شاخ و چہ قوی دہم پان کہ لہ شاخی بو گرت ، دوی ئوہ پیغہمبہری خوا ﷺ سی سال مایہ وہ تا ئو نیش و نازارہی توش بوو کہ بوبہ ہوی مردنی ، دہیفہرمو : تا نیستا ہست بہ نازار دہ کہم بہ ہوی ئو پاروانہ وہ کہ لہ گوشتی مہ پرہ کہم خوارد له پوڅی خہیبہ ردا ، تا ئوہ بوبہ ہوی برینی شاخوینبہرم ، بویہ پیغہمبہری خوا ﷺ بہ شہ ہیدی مرد ، ئوہمہ گوفتاری (موسی) ی کوری (عقبہ) یہ .

[illegible]

به ته ولویی بیت ، ئهوا چیت ژه ههره که زیانی پی ناگه یه نی ، به لکو ژه ههره که یا ده چیت و نامینیت ، یا لاواز ده بیت و سروشتی مروقی به سهردا زال ده بی و ، کاریگه ری پوک ده کاته وه یا زۆر لاوازی ده کات .

شه هیدبوونی به ژه ههره که :

که پیغه مبه ری خوا ﷺ که له شاخی گرت ، له سه ر شانی که له شاخی گرت ، که نزیکترین شوینیکه له دله وه بتوانریت که له شاخی تیدا بگیریت ، ئه وه بوو ماده ژه هراویه که له گه ل خویندا هاته ده ره وه به لام نه که به ته وای ، به لکو له گه ل لاوازیونی ماده که دا که چی شوینه واری هر مایه وه ، چونکه ویستی په روهر دگار نه وه بوو په لکانی فه زلی هه موو بو ته وای بکات ، بۆیه که خوی تهالی ویستی نه وه ی هه بوو به شه هیدبوون ریز له پیغه مبه ره که ی خوی ﷺ بنیت ، بۆیه کاریگه ری شوینه واری ژه ههره که له خویندا دوباره ده رکه وته وه ، بو ئه وه ی خوی تهالی کارک به دیهینیت که هر به دی دیت ، وه نهینی گوشتاری خوی تهالی به رامبه ر به نوژمه کانی له جوله که ده رکه وت که ده فه رمیت : ﴿ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴾ [البقرة : ۸۷] واته : ﴿ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ ﴾ جا هر کاتی پیغه مبه ریکتان بو بهاتایه ﴿ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ ﴾ به جوړیک که پیکي ئاره زوتان نه بوایه ﴿ اسْتَكْبَرْتُمْ ﴾ لووت به رزیوون و خوتان به گه وه گرتوه ﴿ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ ﴾ جا ده سته یه کتان (له پیغه مبه ران) به درۆ زانیوه ﴿ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴾ وه ده سته یه کتان کوشتوون^(۱۷۴) . له م ئایه ته دا خوی په روهر دگار ووشه ی (کَذَّبْتُمْ) ی به شیوازی فرمانی پابردوو باسکربوه که ئاشکرایه بیباوه پان به درۆیان زانی و به ره له ستیشیان کردو ، هه موو نه وانه ش پویدا ، وه ووشه ی ﴿ تَقْتُلُونَ ﴾ یشی به شیوازی فرمانی داهاتوو باسکربوه که چاوه پوانی پودانی کوشتنی بوون ، والله اعلم .

به شَيْك : سه بارهت به رِييازى پيغه مبهري خوا ﷺ له چاره سه رگردي نهو جادووهدا كه جوله كه كان جادويان ليكرد :

دهستېك نكوځي له وه ده كه ن كه جوله كه كان جادويان له پيغه مبهري خوا ﷺ كړبى و ، ده لّين : نه مه بۆ نهو شياو نى يو ، واگومان ده بن كه موكوپى وعه يبه ، به لام شته كه ناوه ها نى به وه كو بانگه شهى بۆ ده كه ن ، به لكو له په گه زى نهو نه خوښى و ئيش و نازارانه يه كه تووښى ده بوو ، نه خوښيه كه له نه خوښيه كان ، توشبوونى به جادوو به هاوښيوه ي توشبوونيه تى به ژهره كه هېچ جياوازيه كيان له نيواندا نى به .

وقد ثبت في الصحيحين عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا _ أَنَّهَا قَالَتْ : سَحَر رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَتَّى إِنْ كَانَ لَيُخَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ يَأْتِي نِسَاءَهُ ، وَلَمْ يَأْتِهِنَّ ، وَذَلِكَ أَشَدَّ مَا يَكُونُ مِنَ السَّحَرِ^(١٧٥).

واته : له خاتوو (عائشة) هوه _ خواى لى پاڙى ببيت _ فه رموويه تى : جادووكر له پيغه مبهري خوا ﷺ تا نهو ئاسته ي واى به خه يالدا ده هات چو ته لاي خيزانه كانى و ، نه شچوبوه لايان ، نه وهش توندترين جوړه كانى جادوو .

پيشهوا (القاضي عياض) ده فه رميت : جادوو نه خوښيه كه له نه خوښيه كان ، شياوه تووښى ببيت وه كو هه موو جوړه نه خوښيه كانى تر ، نكوځي ليناكړيت و ، پيغه مبهرايه تيشى له كه دار ناكات ، به لام سه بارهت به وهى واى خه يال ده كرد كه كارېك ده كات و نه شيكردبوو ، له مه دا هېچ نيهت و نيازېكى ديكه تيكه ل به پاستگويه كهى نابى ، چونكه له م باره وه به لگه و (الإجماع) جيگيرن له سر نه وهى پيغه مبهري خوا ﷺ سيفه تى پاريززاوى (العصمة) له لايه ن

١٧٥ _ صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ١٢٣ ، ١٤٨) ، (٧ / ١٧٦ ، ١٧٧ ، ١٧٨) ، (٨ / ٢٢ ، ١٠٣) ،

خوای په‌روه‌ردگار وه پئدراوه ، به‌لکو نه‌مه به‌شیاو داده‌نریت بۆ نه‌وه‌ی که تووشی ده‌بیټ له‌ بواری شتگه‌لیکی دونه‌یدا که نه‌مه هۆکاری ناردنی نی یه ، هیچ فه‌زلکیشی پینه‌دراوه له‌ به‌ر دنیا ، بۆیه وه‌کو هه‌موو مرقایه‌تی تووشی به‌لاو نا‌په‌حه‌تیه‌کان ده‌بیټ و، به‌ دوریش دانانریت خه‌یالی شتیکی کردیټ که حقیقه‌تی نه‌بیټ ، پاشانیش لایه‌تی وه‌کو جارن .

چاره‌سه‌رکردنی جادوو :

مه‌به‌ستیش : باسکردنی پێبازی پیغه‌مبه‌ری خوايه ﷺ له‌ چاره‌سه‌رکردنی نه‌م نه‌خۆشیه‌دا ، له‌م باره‌وه دوو جوړ چاره‌سه‌ری لیوه باسکراوه :

یه‌که‌میان : _ که له‌ هه‌مووی گرنگ‌تره _ ده‌ره‌ینان و پوچ‌کردنه‌وه‌ی جادوه‌که‌یه ، وه‌کو نه‌وه‌ی به‌ (صحیح) ی له‌ پیغه‌مبه‌ری خوايه ﷺ باسکراوه که‌وا له‌ په‌روه‌ردگاری خۆی پرسى و ، پێی پیشاندرا . نه‌وه‌بوو هه‌ستاو جادوه‌که‌ی له‌و بیر ده‌ره‌ینا ، جادوه‌که‌ش له‌ شانه‌و هه‌ندى له‌ تاله‌ مووه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دروست کرابوو ، که‌له‌ سه‌رو پێشی که‌وتبوونه خواره‌وه ، له‌ کاتی داهێناندا ، هه‌مووی خستبوونه نێو په‌رده‌یه‌کی تاییه‌ته‌وه که به‌ سه‌ر چرووزو هه‌لاکه‌کانی داره‌خوره‌یه ، که ده‌ره‌ینان ، نه‌و جادوه‌ی که‌ تووشی بوو نه‌ماو لاچوو ، وه‌کو نه‌وه‌ی له‌ پێوه‌ندی‌ک ئازاد کرابی ، که‌وابوو نه‌مه له‌ گرنگ‌ترین نه‌و شتانه‌یه که‌ که‌سی جادولیکراوی پێی چاره‌سه‌ر ده‌کریت ، نه‌مه‌ش له‌ پله‌دا وه‌کو لابردنی ماده‌ پێسه‌کانه له‌جه‌سته به‌ پێگای به‌تالکردن و ده‌رهاوێشتن .

دووه‌م : ده‌رهاوێشتن له‌و جێگه‌یه‌ی که‌ زیانی جادوه‌که‌ی پێگه‌شتوو ، چونکه جادوو کاریگه‌ری خۆی له‌ سروشتی مرقوف و ، هه‌لچونی تیکه‌لاوه‌کانی و ، شلژانی میزاجی هه‌یه ، نه‌گه‌ر شوینه‌واری له‌ نه‌دامیکدا به‌ده‌رکه‌وت و ، توانرا ماده‌ گه‌نده‌که له‌و نه‌دامه‌دا به‌ پێگای ده‌رهاوێشتن بکریته ده‌ره‌وه ، سوودی زۆر ده‌به‌خشیت . (أبوعبید) له‌ کتییی (غریب

الحديث (دا ده لیت : له (عبدالرحمن) ی کوری (أبي لیلی) وه ده فهرمیت : پیغه مبهری خوا ﷺ کاتی جادویی لیکرا به شاخیک سهری پروشینرو که له شاخی گرت .

زۆریک له کهسانی کهم زانست نه مهیان به لاهه ئالۆزیوه ، ده لیتن : که له شاخ و جادوو چ په یوه ندیه کیان پیکه وه ههیه ؟ په یوه ندی له نیتوان نه م نه خۆشیه و نه و ده رمانه دا چی په ؟ نه مانه نه گهر پزیشکانیککی وه کو (أبقرط) ، یا (ابن سینا) ، یا کهسانی تر نه و چاره سهریه یان دارپژایه ، زۆر به قبول بوون و ملکه چیه وه پیشوازان لیده کردو ، ده یانگروت : پزیشکانیک دایانرپژاوه گومان له زانست و فه زلیاندا نی په .

بزانه مادهی نه و جادوهی که تووشی پیغه مبهی خوابوو ﷺ که شته سهری ، که شته یه کیکی نه و هیزانه ی تیایدا بوو ، به جۆریک وای به خه یال ده هات شتیک ده کات به لام نه شیکردبوو ، نه مهش نه و کرداره یه که و جادوکار ته صرف به سروشت و ماده خوینیکه وه ده کات ، به جۆریک نه و ماده یه به سهر ناوه وهی پیشه وهی سهری پیغه مبهری خوا دا زال بوو ، میزاجی له سروشته بنه په ته که ی خۆی گوری .

جادوو : پیکهاتوه له کاریگهری پوچه خراپه زیان به خشه کان و ، کاردانه وهی هیزه سروشتیه کانی مرۆف به رامبهری ، نه مهش به جادویی (التمریحات) ناوده بریت ، که توندترین جۆره کانی جادوو ، به تاییهت بۆ نه و جیگه یه ی له شی مرۆف که جادوو که ی تیدایه ، بۆیه که له شاخ گرتن له م جیگه یه دا که زیانی پیکه شتوو به هۆی جادوو که وه به سووترین چاره سهره کانه نه گهر به پیتی نه و یاسایه ی که پتویسته به کارهینرا .

(أبقرط) ده لیت : نه و شتانه ی که پتویسته بکریته دهره ، پتویسته له و جیگایانه دا دهره پتیریت ، که شیاوه بۆ نه وهی شته کانی بکریته دهره وه .

كۆمه لێكى خه لكى تریش ده لێن : كاتى پێغه مبه رى خوا ﷺ تووشى ئهم نه خۆشیه بوو و ، وای به خه یالدا ده هات شتیكى كرده و نه شیكر دبوو ، وای ده زانى ئه وه به هۆى ماده یه كى خۆینیه وه تووشى بووه كه به ره وه لای میشكى چووه و ، به سه ر به شی سكى پێشه وه ی میشكیدا زāl بووه ، میزاجی له سه ر بارى سروشتى خۆى نه هیشتووه ، بۆ ئهم باره به كارهیئانی كه له شاخ له گرتگترین ده رمانه كان و ، به سوودترین چاره سه ره كان بوو ، ئه وه بوو كه له شاخى گرت ، به لām ئه مه پێش ئه وه بوو كه خواى تعالى سروشى بۆ دابه زینیت و پێى پاگه یه نیت ئه و بارو حال ته به هۆى جادووه تووش بووه ، بۆیه كاتى سرووشى بۆ دابه زاندو ، پێى پاگه یاند جادووى لێكراوه ، ده ستى له وه هه لگرت و چاره سه رى حه قیقی به كارهیئا كه بریتى بوو له ده ره یئانی جادووه كه و پووچكردنه وه ی ، ئه وه بوو له په ره ردىگارى خۆى پرسى و ، خواى په ره ردىگارىش شوینه كه ی پێشاندو ، ده ره یئنا ، پاشان پێغه مبه رى خوا ﷺ هه ستا وه كو ئه وه ی له پێوه ندىك ئازاد كرابى ، له راستیدا جادووه كه له جهسته و ، ئه ندامه ئاشكه راو دياره كانیدا بوو ، نه ك له ئه قلى و دلیدا ، بۆیه باوه رى به راستیتى ئه و خه یالانه ی خۆى نه بوو كه وا ده چیتته لای خیزانه كانى ، به لكو ده یزانی ته نها خه یالو حه قیقه ت نى یه ، شتى وه كو ئه مه ش زۆر جار له ئه نجامى چه ند نه خۆشیه كه وه پووده دات . والله أعلم .

به شیك : سه باره ت به وه ی كه ده رمانه ئیلاهییه كان

به سوودترین چاره سه ریه كانى جادووه :

به سوودترین چاره سه ریه كانى جادوو ده رمانه ئیلاهییه كانه ، به لكو چاره سه رى تاییه تى جادووه ، چونكه جادوو له راستیدا كاریگه رى پووچه پیسه زیانبه خشه كانى دونیا یه ، دورخستنه وه ی ئه و كاریگه ریا نه ش به چاره سه رگه لێك ده بیئت كه به ره له ستى بكات و به رگرى بكات ، وه كو زیكره كان و ، ئایه ته كانى قورئان و ، ئه و نزاو پارانه وانیه كه كارو كاریگه ریه كانى پوچ ده كاته وه ، چه ندیش ئه و نزایانه به هیژو توندتر بیئت ، ئه مه نده

كارتیكردنی نوشته كه به هیژتر ده بیّت ، نموونه ی ئەمەش وەكو دوو سوپایه ، هەردانەیهکیان چەك و كەرستە ی خۆی پێیه ، پوو بە پووی یەكتر دەبنەو ، هەریەکیان زالّ بوو بەسەر ئەوێتردا دەیشکینێت و ، دەستەلآت و حوکم هی خۆی دەبیّ ، كهواتە ئەگەر دلّ پەر بیّت لە خواو نقومی زیكره كانی بیّت ، بەردەوام ویردیکسی هەمە پۆژە ی هەبیّت لە پووکردنە پەرورەدگارو ، نزاو دوعاكان و ، زیكره كان و ، پەناگرتن بەخوا بە خویندنی سورەتەکانی (الفلق) و (الناس) و هەموو پەناگرتنەکانی تر ، بە جۆرێك ئەو پەیمانە ی لە گەلّ خوا ی خۆیدا داویەتی نەیشکینێت و ، لەو کاتەدا دلّ و زمانی چونیک بن ، هەموو ئەوانە دەبن بە هۆکاریکی کاریگەر بۆ تووش نەبوونی بە جادوو ، گەرەترین چارەسەرەکانیش دەبن دوا ی تووشبوونی بە جادوو .

سەبارەت بە جادوبازانیش : لە پاستیدا جادوکه یان کاریگەری تەواوی خۆی دەبیّت لە سەر دڵە لاوازه كان و ، نەفسە بە ئارەزووه كان ، ئەوانە ی دلّیان پەیوەستە بە شتە دونیایەکانەو ، بۆیە بە زۆری کار لە ژنان و ، مندالان و ، نەفامان و ، دەشتەکیەکان و ، ئەوانەش كە لایەنی ئاینیان لاوازه و ، ئەوانەش كە پشت بەستنی تەواو و ، یەكتا پەرستیان نی یە و ، ئەوانەش كە ویردی پۆژانە ی وەكو نزاو ، پەناگرتنیان نی یە بەخوا ی تەالی .

بەگشتی سولتانی گاریگەری بە سەر دڵە لاوازه كاندا یە ، ئەوانە ی هەواداریی خۆشیەکانی دونیان ، دەلێن : كەسی جادولێكراو خۆی یارمەتیدەرە بۆ تووشبوون بە جادوو ، ئێمە تەماشای دلّی دەكەین كە پەیوەستە بە شتێكەو و زۆر ئاوپرێ لێدەداتەو . بۆیە دەست بەسەر دلّیدا دەگرین بەهۆی ئەو بیتاگایی و ئاوردانەو یە ی كە بۆ شتە دونیایەكان هەیت ی ، پوچه پیسە زیانبەخشەکانیش لە پاستیدا زالّ دەبن بە سەر دلّانیكدا ئامادە ی قبولبوونی ئەو زالبونە یە ، چونكە هەواداری شتەگیلیکی دونیایە كە گونجای ئەو پوچه پیسە زیانبەخشانە و ، هیچ هیژێکی ئیلامی تیدا نەماو ، هیچ كەرستە یەکیشی بە دەستەو نی یە بتوانی بەرامبەر یان بجەنگی ، بۆیە تەماشای دەكا چۆلە و هیچ كەرستە یکی تیدا نی یە و ،

ههواداریشه بۆ ئهوهی گونجای خۆیهتی ، بۆیه دهستی به سهردا دهگریت و ، به جادووشتی
تريش کاری خۆی تیده کات . والله أعلم .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له دهرهاویشتن و کردنه دهروی مادهکاندا به رشانهوه :

روی الترمذی فی جامعه عن معدان بن أبي طلحة ، عن أبي الدرداء : أنَّ النبي ﷺ قاء ،
فتوضأ فلقیت ثوبان فی مسجد دمشق ، فذکرت له ذلك ، فقال : صدق ، أنا صَبَبْتُ له
وَضُوءَه (١٧٦) .

واته : له (معدان) ی کۆپی (أبي طلحة) هوه ، له (أبي الدرداء) هوه _ خوای لی پازی
بیست _ فهرموویهتی : پیغه مبهری خوا ﷺ پشایهوه ، دهستنوژی گرتیهوه ، (معدان)
فهرمووی : له مزگهوتی دیمه شقدا چاوم به (ثوبان) کهوت و ، ئه مهه بۆ باسکرد ، فهرمووی
پاستی فهرمووه ، من ئاوی دهستنوژه کهم به دهستیدا کرد .

رشانهوه : یه کیکه له پینج ریگهکانی دهرهاویشتن ، که بنه پهرتن بۆ دهرهاویشتن و بریتین
له : پهوانکردن و ، رشانهوهو ، دهرهینانی خوین و ، چونه دهرهوهی ههلم و ، ئارهق کردن ،
که سوونه تیان له بارهوه هاتوه

سه بارهت به پهوان کردن : پیشتەر ئاواره مان پیداهه له فهرموودهی ((خیر ما تداویتیم بم
المشی)) ههروهه له فهرموودهی (السنّا) دا .

سه بارهت به دهرهینانی خوین : پیشتەر له فهرموودهکانی که له شاخ گرتندا باسمان کردوه .

سه باریت به ده هاویشتنی هه ئه مه کان : دواى ئه م به شه باسى ده کهین إن شاء الله •

به ئام ده هاویشتنی ماده پيسهکانی جهسته به ئارهق کردنه وه : به زۆرى به بى ئه وهى مه به ستنى مرۆڤى له گه ئا بىت خۆى دیته ده ره وه ، چونکه سروشتى جهسته پالى پتوه ده نیت بۆ پووکارى ده ره وه و ، پیکه و تنى کونيله کراوه کان ده کات و ، لى دیته ده ره وه •

پشانه وه ده هاویشتنیکه له سه ره وهى گه ده وه ، حوقنهش ده هاویشتنیکه له ژیره وهى گه ده وه ، ده رمانیش له سه ره وهى ژیره وه ده کریت •

پشانه وهش دوو جوړه : جوړیک به زالبوون و هه لچوون ، جوړیکیش به داوا کردن و خو پشانه وه •

شیاو نى یه پشانه وه پاگیریت و بگيردريت وه ، مه گه ر له راده بجیته ده ره وه و ئه و مرۆڤه زۆر زۆر برشییه وه و ترسى له ناوچونى مرۆڤه کهى لیبکريت ، ئه و کاته ده وه سستینريت به و شتانهى توانای وه ستاندنى پشانه وه کهى هه یه •

به سوودترین پشانه وه له کاتى پیوستیدایه ئه گه رکات و مه رجهکانى په چاو بکريت •

هۆکارهکانى پشانه وهش دهن :

یه که میان : زالبوونى (المرء الصفراء) ، که سه ر گه ده ده که ویت و ، داواى هاتنه ده ره وه ده کات •

دووم : به زالبوونى به لغه میکی لینچ که له گه ده دا جولاهه ته وه و ، داواى هاتنه ده ره وه ده کات •

سٔ یهه : پیدهچی به هۆی لاوازیوونی خودی گه ده وه بیټ ، بۆیه خواردنه که هه رس ناکات و ، بۆ لای سه ره وه دا فریټی ده دات .

چوارهه : پیدهچی تیکه لاویکی گه ندی تیکه ل ببیټ و بریټه نیوی ، له به ره وه هه رسکردنی خراب ده بیټ و ، کاری لاوازه بیټ .

پینجهه : خواردن و خواردنه وه ی زۆر ده خوریټ به ئاستیک له ئه ندازه ی به رگه کرتنی گه ده ده چیټه ده ره وه ، توانای گرتنی نابیټ و ، داوای پال پتوه نان و فریدانی ده کات .

شه شهه : نه و خواردن و خواردنه وانه ی ده خوریټ گونجای نابن و ، حه زی پی نابیټ ، بۆیه داوای پال پتوه نان و فریدانی ده کات .

حه وه تهه : هه ندی ماده ی تیدا دروست ده بیټ خواردنه کان به چۆنیه تی و سروشتی هه لده چیټنیټ و ، فریټی ده داته ده ره وه .

هه شه تهه : دل تیکه له اتن ، که هۆکاری دروستبوونی دل به یه کدا هاتن و هیټنچ دانه .

نۆیهه : به هۆی نه خۆشیه نه فسیه کانه وه ، وه کو خه م و خه فتی توندو ، خه مباربوون ، که هیزه سروشتیه کانی مروفی پتوه خه ریک ده بیټ و ، گرنگی به پوودانی ئه مانه ده دات و ئاو له چاره سازی جه سته و ، چاککردنی خۆراک و ، پیگه یاندنی و ، هه رسکردنی ناداته وه ، بۆیه گه ده ش فریټی ده داته ده ره وه ، پیدهچی به هۆی جولانه وه ی تیکه لاوه کانیشه وه بیټ له کاتی تیکچونی نه فسدا ، چونکه هه ریه کیکیان کاردانه وه ی به رامبه ر به ئه ویت ده بیټ و ، کار له چۆنیه تی ده کات .

دهیهم : سروشت دهگوازیتیه وه ، بهوهی کهسیک یهکیکی دیکه دهبینیت دهپشیتیه وه ،
 نهویش پشانهوهی به سهردا زالّ دهبیّت بهبیّ داواکردن و خو پشانهوه ، چونکه سروشتیش
 گوێزهرهوهیه .

پیشهوا (ابن القیم) دهفهرمیت : پزیشکیکی بهسەلیقه پیی پاگیاندم و گووتی : کوپ
 خوشکیکم ههبوو زۆر لیهاوتوبوو له چاو پشتندا ، بۆیه دانیشت و چاوی بۆ خهكّ دهرشت ،
 بهلام ئهگەر پیاویك چاوتیشهی ههبوایه و ببینیایه و بۆیی پرشتایه ، دهسبهجی خووشی
 تووشی چاوتیشه دهبوو ، نهوهشی چەندین جار لی دوباره بویهوه ، بۆیه دهستی لیها لگرت و
 ازی هینا . منیش پیم گووت : هۆکاری وازهینانت چ بوو ؟ پیی گوتم : گواستنهوهی سروشت
 ، چونکه گوێزهرهوهیه و نهخوشیهکان دهگوێزیتیه وه ، ههروهها ههمان پزیشك بۆی باسکردم و
 گوتی : یهکیکی تریش دهناسم ، ئهگەر دومهلیکی به جیگهیهکی مرۆفهوه ببینیایه ، ههمان
 جیگهیهی جهستهی خوێ دهخوراند ، تا دومهلیکی لی دهدههات .

دهلیم _ (ابن القیم) _ ههموو ئهمانه دهبیّ سروشتی بۆ ئاماده بیّت ، بهدانایی ئه
 مادهیهش لهو جیگهیهدا وهستاوه و ناجولیتیه وه ، بهلام هۆیهك له هۆکان دهیجولیتیت ، بۆیه
 ئهمانه هۆکارن بۆ جولاندنی مادهکه نهك هۆکاری دروستبونی بیّ .

بهشیك : سهبارهت بهوهی رهشانهوه له وهلاته گهرمهکاندا بهسوودهو ،
 رهوانبونیش له وهلاته ساردهکاندا :

لهبهر نهوهی دانیشتوانی وهلاته گهرمهکان و ، زهمهنه گهرمهکان تیکه لاویان تهك و ناسك
 دهبیتهوه ، پادهکیشریت بۆ سهروهه ، بۆیه پشانهوهی بۆ بهسوود دهبیّت ، بهلام لهبهر
 نهوهی له زهمهنه ساردهکان و وهلاتهکاندا ساردهکاندا چهره پاکیشانی بهرهه سهروهه
 قورسه ، بۆیه دهراویشتنی خهلتەکان به رهوانکرن سوودی زۆری بۆ دهبیّت .

لادانی خه لته کان و دوورخستنه وه یان به پراکیشان و ده هاویشتن ده بیټ ، پراکیشان له دوورترین ږنگه کانه وه ده بیټ و ، ده هاویشتنیش له نزیکترینه وه ، جیاوازی نیوانیشیان نه وه یه که نه گهر ماده له کاردا بیټ بۆ تیږژان یا بۆ به رزبونه وه نه و سه قامگیر نی یه و ، پیوښتی به پراکیشانه ، بۆیه نه گهر ماده که له جه سته دا سیفته ی به رزبونه وه ی هه بیټ و له ژیره وه بۆ سه روه بجیت ، نه و هه ر له ژیره وه پاده کیشریت و ده ره کریته ده ره وه ی جه سته و ، نه گهر سیفته ی تیږژانیشی هه بیټ و له سه ره وه ی جه سته وه بۆ خواره وه بجیت نه و هه ر له سه ره وه وه پاده کیشریت ، به لام نه گهر سه قامگیربوو له جیگه که یدا ، له ږنگه یه که وه پادکیشریت زړو نزیکی بیټ ، بۆیه هه ر کات ماده که زیانی به نه ندانه کانی سه ره وه گه یاند ، له ژیره وه پاده کیشریت ، هه ر کاتیش زیانی به نه ندانه کانی ژیره وه گه یاند ، له سه ره وه پاده کیشریت ، هه ر کاتیش سه قامگیربوو ، له نزیکترین جیگه وه پاده کیشریت ، بۆیه پیغه مبه ری خوا ﷺ جارێك كه له شاخی له سه ر شانی گرت و ، جارێكیش له سه ری و ، جارێكیش له سه ر پیټی ، چونكه ماده خوښه زیان به خشه که ی پاده کیشا له نزیکترین شوینه وه . والله أعلم .

به شیك : سه بارهت به سووده کانی رشانه وه :

رشانه وه گه ده پاك ده کاته وه به هیزی ده کات ، چاو تیژ ده کات ، قورسی سه ر نا هیلیټ ، به سووده بۆ برینه کانی گورچیلو ، میز لدان و ، نه خوښه دريژخایه نه کان : وه کو گولی و ، ناوبه تگ و ، نیفلیجی و ، له رزین ، هه روه ها بۆ زه ردووی (الیرقان) به سووده .

پیوښته که سی ته ندروست له مانگی کدا دوو جاری یه که له دوا ی یه که رشانه وه به کار بیټیټ ، به بیټ پراستنی کاتی دیاریکراو ، بۆ نه وه ی دوو هم فریای که موکورتیه کانی یه که م بکه ویټ و چاکی بکاته وه ، نه و پاشه پړویانه ش بکاته ده ره وه که به هو ی نه وه ته تیږژاون ، زړو به کار هیټانیشی زیان به گه ده ده گه یه نیټ ، وای لیډه کات گونجاو بیټ بۆ زیډه پاشماوه کان ،

زیان به ددان و چاو گوێ دهگهیه نیت ، په تگه هه ندی له خوینبه ره کانیس بقلیشینیت ، پیوسته نه و که سانه ی ئاوسانیکیان له گه روودا هه یه ، سنگیان لاوازه ، یا ملیان باریکه ، یا ئاماده ی خوین فریدانن ، ، خوین له پشانه وه به دوور بگرن .

به لام نه و کاره ی زۆرێک له خه لک نه نجامی ده دن و به چاره سازیه کی خراپیش دانراوه ، هه لده ستن به پرکردنی ورگیان له خواردمه نی و ، پاشان فریتی ده دنه ده ره وه ، نه مه چه ندین به لای تیدایه وه کو : پیربوون پیش ده خات ، نه و که سه تووش به چه ندین نه خووشی ده کات ، پشانه وه ده کات به نه ریتیکه ی به رده وامی ، پشانه وه له گه ل ووشکیته ی جهسته و ، لاوازی هه ناودا ، سک لاوازو نه رم ده کات ، یا هه نه بی لاوازیوونی نه و که سه ی ده ریشته وه مه ترسیداره .

باشترین کاته کانی و چۆنیه تی نه نجامدانی :

باشترین کاته کانیسی هاوین و به هاره به بی زستان و پایز ، پیوسته له کاتی پشانه وه شدا چاو ه کانی بیهستیه وه ، سکی بیهستیت ، کاتی ته واویش ده بیت دم و چاوی به ئاوی سارد بشوات و ئینجا شه ریه تی سیو (شراب التفاح) بخواته وه له گه ل که میک له (المصطکی)^(۱۷۷) و ، ئاوی گویش (ماء الورد) سودیکه ی ئاشکه رای پیده گه یه نیت .

۱۷۷ _ المصطکی : دره ختیکی هه میشه سه وزه و ، به ریکی سوری تالی هه یه ، نه م دره خته بچوکه له ناچه کانی ده رای ناوه پاستدا ده رویت ، بنیشتیکی تایبه تی لی درده هینریت ، له سالتیکا سی جار درده هینریت واته سی به ره م ده دات : به ره می یه که م مه یلی سپیتی ده کات و خوشتین و چاکترین جۆریه تی ، به ره می دووم زه ردیکی بیگه رده و خه وشه و ، به ره می کوتاش خۆله میشیه ، به روانه : .

پشانه‌وه له سه‌ره‌وه‌ی گه‌ده‌وه ده‌كریته ده‌ره‌وه‌و ، له ژیره‌وه پاده‌كیشریټ ، پوانبونیښ به پیچه‌وانه‌وه‌یه . (أبقرط) ده‌لټ : پیویسته له هاویندا ده‌رهاویشتن له سه‌ره‌وه بكریټ به ئەندازه‌یه‌کی زیاتر له به‌كاره‌یتانی ده‌رمان بۆ ده‌رهاویشتن ، له زستانیشدا ده‌رهاویشتن له ژیره‌وه بكریټ .

به‌شیک : سه‌بارت به‌ریازی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له رینمایی کردندا بۆ چاره‌سه‌ر و مرگرتن له به‌سه‌لیقه‌ترین پزیشکه‌وه :

ذَكَرَ مَالِكٌ فِي " مُوطَّئِهِ " : عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ ، أَنَّ رَجُلًا فِي زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَصَابَهُ جُرْحٌ ، فَاحْتَقَنَ الْجُرْحَ الدَّمَ ، وَأَنَّ الرَّجُلَ دَعَا رَجُلَيْنِ مِنْ بَنِي أُنْمَارَ ، فَنَظَرَا إِلَيْهِ فَرَعَمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ لَهُمَا : " أَتَيْكُمَا أَطَبٌّ ؟ فَقَالَ أَوْ فِي الطَّبِّ خَيْرٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ فَقَالَ أَنْزَلَ الدَّوَاءَ الَّذِي أَنْزَلَ الدَّاءَ .

واته : نيمامي (مالك) له (موطأ) هه‌كه‌يدا : له (زيد) ی كوپى (أسلم) هوه ده‌گيریټه‌وه ، كه‌وا پياویټك له زه‌مانی پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ تووشی برینیك بوو ، برینه‌كه خوینی تیزا . پیاوه‌كه بانگی دوو پیاوی له هۆزی (بني أنمار) كردو ، ته‌ماشای برینه‌كه‌یان بۆ كردو واشیان راگه‌یاند كه‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ، پیی فه‌رموون : كامتان پزیشكتره ؟ ئەوانیش گوتیان : ئایا پزیشكیتی خه‌یری تیدا‌یه ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ، فه‌رمووی : ئە‌وه‌كه‌سه‌ی نه‌خۆشیه‌كه‌ی دابه‌زاندووه ده‌رمانه‌كه‌شی دابه‌زاندووه .

له‌م فه‌رمووده‌یدا پوون ده‌بیټه‌وه كه‌ بۆ هه‌موو زانست و پیشه‌سازیه‌ك پیویسته داوا‌ی یارمه‌تی له به‌سه‌لیقه‌ترین كه‌سی ئە‌م بواره بكریټ و ، ئە‌گه‌ر نه‌بوو پاشان له كه‌سیكی به‌سه‌لیقه‌ی تر ، چونكه كه‌سی به‌سه‌لیقه له پێكانه‌وه نزیکه .

هەر بهو شیوهش پێویسته ئه‌و که‌سه‌ی داوای فه‌توایه‌ک ده‌کات سه‌باره‌ت به‌و شته‌ی تووشی بووه ، داوای یارمه‌تی له‌ زاناترین که‌س بکات ، ئه‌گه‌ر نه‌بوو له‌ زانایه‌کی تر ، چونکه‌ زاناترین که‌س له‌ پێکانه‌وه‌ نزیک‌تره‌ به‌ به‌راوردی که‌سیکی تری خواری خۆی .

هەر بهو شیوه‌ش ئه‌و که‌سه‌ی قبیله‌ی لی نادیار بووه ، هه‌ڵده‌ستیت به‌ لاسایکردنه‌وه‌ی زاناترین که‌س که‌ چاوی پێ ده‌که‌وێ ، هه‌ر له‌ سه‌ر ئه‌م شته‌ خوای ته‌عالی به‌نده‌کانی خولقاندووه ، هه‌روه‌ها که‌سی موسافیر له‌ ده‌شت و ده‌ریادا پشت به‌وه‌ ده‌ستیت که‌ دلی پێی شادومان ده‌بێت و ، دلنیاش ده‌بێت سه‌باره‌ت به‌ چاکترین یه‌کێک له‌ دوو به‌لگه‌که‌و پاسترینیان ، بۆ ده‌چیت و ، پشتی پێ ده‌به‌ستیت ، چونکه‌ شه‌ریعه‌ت و فیه‌رت و ئه‌قل له‌ سه‌ر ئه‌مه‌ پێکه‌وتون .

فه‌رمایشتی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ((أَنْزَلَ الدَّاءَ الَّذِي أَنْزَلَ الدَّاءَ)) فه‌رمایشتی تری به‌و هاوشتیه‌ له‌ زۆر فه‌رمووده‌ی دیکه‌دا باسکراوه‌ وه‌کو ئه‌وه‌ی که‌ (هلال) ی کوپی (یساف) _ خوای لی پازی بیت _ فه‌رموویه‌تی : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چووه‌ سه‌ردانی نه‌خۆشیک و ، فه‌رمووی : بنێن به‌ شوین پزیشکی‌کدا ، که‌سیکیش گووتی : توێ واده‌لێی ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ؟ فه‌رمووی : به‌لێ ، خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ هه‌ر نه‌خۆشیه‌کی دابه‌زاندبیت ده‌رمانیکیشی بۆ دابه‌زاندووه .

وَفِي "الصَّحِيحَيْنِ" مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ يَرْفَعُهُ : مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ دَاءٍ إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً^(١٧٨).

واته‌: له‌ (أبي هريرة) وه‌ _ خوای لی پازی بیت _ فه‌رموویه‌تی : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی : خوای ته‌عالی هه‌ر نه‌خۆشیه‌کی دابه‌زاندبیت شیفاکه‌شی دابه‌زاندووه .

خه لکیش جیاوازیوون سه بارهت به مانای (أنزل الداء والدواء) ، دهستهیه ک ده لئین : که
 فهرموویه تی : (أنزل) واته : داییه زاند ، واته : ته نها بهنده کانی لی ئاگادارکردوته وه ،
 هیچی تر ، چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ هه والی داوه به دابه زینی گشتی بو هه مووه نه خوشی و
 دهرمانیک و ، زۆریه ی خه لکیش ئه وه نازانن ، بۆیه فهرموویه تی : ((ئه و که سه ی زانی زانی و
 ، ئه و که سه ش نه یزانی نه یزانی)) .

دهستهیه کیش ده لئین : (إنزالهما) : واته : خولقاندن و له سه رزه وی دانانی ، وه کو
 ئه وه ی له فهرمووده که ی دیکه دا هاتوه : ((إِنْ اللَّهَ لَمْ يَضَعْ دَاءً إِلَّا وَضَعَ لَهُ دَوَاءً)) واته :
 خوی تعالی هه ر نه خوشیه کی داناییت مه گه ر دهرمانی کیشی بو داناوه ، نه گه رچی ئه م
 گوفتاره له قبولبوونه وه نزیکتره ، به لām ووشه ی (إنزال) واته : دابه زاندن ، له ووشه ی (الخلق)
 واته : خولقاندن و ، له ووشه ی (الوضع) یش واته : دانان تاییه تره ، بۆیه پیویسته
 تاییه تی ووشه ی (إنزال) لانه بریت به بی به لگه .

دهستهیه کیش ده لئین : خوی تعالی هه ردوکیانی دابه زاندوه ، که له پێگه ی په ریگه لی که وه
 چاره سازی خه لکیان پی سپێردراوه له پووی نه خوشی و دهرمان و هیتیشه وه ، چونکه
 په ریگه کان کاروباری ئه م جیهانه یان پی سپێردراوه ، هه روه ها کاروباری جۆریی مۆفیشیان
 پی سپێردراوه ، له کاتی که وختی به سکی دایکه وه تا کاتی مردن ، بۆیه دابه زاندنی نه خوشی
 و دهرمانیش له پێگه ی په ریگه کانه وه بووه ، ئه مه ش له هه ردوو پوهه که ی تر له قبولبوونه وه
 نزیکتره . دهستهیه کیش گوتویانه : سه رتا پای نه خوشیه کان و دهرمانه کان له پێگه ی
 بارانه وه بووه له ئاسمانه وه که هه مووشتیکی لی دروست ده بیئت وه کو خۆراک و ، دهرمان و
 ، نه خوشیه کان و ئامرازه کانی تی کپرای ئه وانه و ، هۆکاره کان و ته و اوکاریه کانیا ن ، هه روه ها
 کانزا به رزه کان که له چیا کانه وه به ده ست دیت و ، رویارو دهریاکان و میوه کان ، هه موو

ئەمانە دەچنە چوارچێوەی بێژەكەو بەرپێگە (التغليب) و^(۱۷۹) بەكارهێنانی كاریك (فعل) یت
 لە جیاتى بە كارهێنانی دوو كار (فعلین) ، ئەمەش لە زمانى عەرەبیدا زۆر بەكارهاتوو ،
 بەلكو لە زمانەكانى تریشدا بەكاردییت ، بۆنموونە ئەم شاعیرە دەلیت :
 عَلَفَتْهَا تَبْنًا وَمَاءً بَارِدًا   حَتَّى غَدَتْ هَمَّالَةً عَيْنَاهَا

واتە

بە كا و ئاوی سارد ئازۆمدا   تا چاوهكانى دەستى كرد بە فرمیسك پێژان
 لێردە دەبینی ئالیک و ئازوودان بۆ کایە ، بەلام بۆ ئاودەبى بگوتریت ئاودان ، بەلام
 شاعیر ووشەى ئازوودانى بەكارهێناوە بۆ كا و بۆ ئاویش ، بۆ ئەوەى بە پێگە (التغليب)
 تەنها كاریك (فعل) بەكارهێنى لە جیاتى دوو كار (فعل) چونکە دلنایە ئەو کەسە
 گوێبێستی دێرە شیعرەكە دەبێت خۆی بە باشی لە ماناکەى تێدەگات .

وقول الآخر :

وَرَأَيْتُ زَوْجَكَ قَدْ غَادَا   مُتَّقِلًا سَيْفًا وَرُمَحًا
 واتە : مێردەكەم بینی چوو   شمشیرێك و پرمێكى كردبوو شان

۱۷۹ _ التغليب : لە بواری زمانەوانیدا هەلبژاردنی ووشەیەكە بەسەر ووشەیەکی دیکەدا بەمەرجی پەيوەندیەك
 لە نێوانیاندا هەبێت وەكو (الأبوين ، العمرين ، المشرقين ، الوالدين) لێردە دەبینی لە زمانى عەرەبیدا ووشەى
 (الأبوين) هەلبژێردراوە بۆ دایك و باب ئەگەرچی لە بنچینەدا ووشەكە مانای دوو باب دەگەینى بەلام عەرەب كە
 قسە دەكەن و دەلێن (الأبوين) مەبەستیان دوو باب نى یە چونکە هیچ كەسێك دوو بابى نى یە بەلكو
 مەبەستیان دایك و بابە هەوێها بۆ ووشەكانى تریش ، لێردە بۆمان پوون دەبێتەو كە بەلى باران هۆكارى
 دروسبوونی خۆراك و دەرمان و شتەكانى تریش ، بەلام هەموو مادەیک بە هۆی بارانەو دروست نابێت ،
 بەلكو دەبینی كانزاكان لە ئەنجامی هۆكارى دیکەو پەیدا دەبن ، بەلام گرنگ ئەوەیە هەموو مادەكان لە
 دەرەنجامی شتیكەو پەیدا دەبن ، بۆیە دەبینی لە زمانى عەرەبیدا تەنها یەك كار (فعل) بەكاردەهێنى لە
 جیاتى هەموو شتەكان ، بۆیە دەبینی گوتوێتى باران دەبارییت و خۆراك و دەرمان و نەخۆشى و كانزاو ....
 دروست دەبێت . وەرگێڕ .

لەم دێره دا : شمشیر له شان دهكړیت و ناشكرايه پمیش هه لده گيریت .

وقول الآخر :

إِذَا مَنَّا الْغَنَايَاتُ بَرَزْنَا يَوْمًا
وَزَجَجْنَا الْحَوَاجِبَ وَالْعُيُونَا

واته :

هەر پۆڕێک ئافرهته جوانه کان دهکهوتنو برۆ چاویان باریک کردبووه

لەم دێره شدا : برۆ باریک دهکړیته وهو چاو دهپۆژریت .

ئەمەش چاکترین شتی که لەم باره وه گوترا بی و له هه موو پوهه کانی تریش به میزت ره . والله أعلم .

ئەمەش له تهواویتی حیکمهت و دانایی و تهواویتی پهروهردگاریتی خوای تعالاهیه ، چونکه وهکو چۆن بهندهکانی به نهخۆشیهکان تووش کردووه ، ئاوههاش یارمهتی داون بهو درمانانهی بۆی فەراهام کردوون ، وهکو چۆن تاقیان دهکاتهوه به تاوان ، ئاوههاش یارمهتی داون به تهویه کردن و ، ئه و چاکانهی کردهوه خراپهکان دهسپهنهوه ، ئه و به لاو کارهساتانهی تاوانهکان لادهبن ، وهکو چۆن تووشی پوچه پیسه زیانبهخشهکانی کردوون ، ئاوههاش یارمهتی داون به سهریازگهلیک له پوچه پاکهکان ، که بریتین له پهریهکان ، وهکو چۆن تاقیان دهکاتهوه به ههواو ئارهزوو ، ئاوههاش یارمهتی داون بۆ دهستکهوتنیان بهو شته شرعیه خۆشه پاکانهی بۆی فەراهام کردون ، بۆیه تهماشاهه کهین خوای تعالی تووشی شتیکی نهکردوون مهگەر شتیکی تری داونهتی بۆ خو پزگارکردن لهو به لایه و ، دوورخستنهوهی ، به لām له گه ل ئەمه شدا جیاوازیان له نێواندا ده می پێتته وه سه بارهت به زانینی ئه و شته و ، زانینی دهستکهوتنی و چۆنیهتی پیگه شتنی . والله المستعان .

به شیک : سه بارهت به رییازی پیغه مبهری خوا ﷺ له پیبژاردنی نهو که سه دا که چاره سهی خه ئک دهکات و نه فامه به بواری پزیشکیتی :

رَوَى أَبُو دَاوُدَ ، وَالنَّسَائِيُّ ، وَابْنُ مَاجَةَ ، مِنْ حَدِيثِ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ ، عَنْ أَبِيهِ ، عَنْ جَدِّهِ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((مَنْ تَطَبَّبَ وَلَمْ يَعْلَمْ مِنْهُ الطَّبُّ قَبْلَ ذَلِكَ فَهُوَ ضَامِنٌ))^(۱۸۰) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویتهی : هه رکهس خوی به پزیشک دابنیت و نه زانرابیت پیبژاردنی کردوه ، خوی دهسته به رهو پیی ده بژاردنی .

ئه م فرمووده په یوه ندی به سی شته وه هیه : زمانه وانی ، فیهی ، پزیشکی .

سه بارهت به زمانه وانیه که ی : وشه ی (الطَّب) له زمانی عه ره بیدا ، بۆ چه ند مانایه که به کارهاتوه . له وانه چاکردن ده گوتریت : (طِبِّتْ) ئه گه ر چاکم کرده وه . ده شگوتریت : (طِبُّ بِالْأُمُور) * واته : نه رم و نیانی و سیاسه تی به کاروباره کان هیه . شاعیر ده لیت : وَإِذَا تَغَيَّرَ مِنْ تَمِيمٍ أَمْرُهَا كُنْتُ الطَّبِيبَ لَهَا بِرَأْيِ ثَاقِبٍ واته :

ئه گه ر کاروبار له هۆزی (بني تميم) گۆرا تۆ به پایه کی به جیی کاریگه ر سیاسه تیان بکه

له مانا کانیش دیسان (الحِذْق) ه واته : به سه لیه . (الجوهری) فرموویتهی : هه ر که سیکی لیتهاتوی به سه لیه به لای عه ره به وه پزیشکه ، (أبو عبید) ده لیت : بنچینه ی وشه ی (الطَّب) واته : لیتهاتوی و به سه لیه یی له شته کاندای . بۆیه به پیاو ده گوتریت (طب و طبیب) ئه گه ر زۆر لیتهاتوو به سه لیه بوو تیایدا ، ئه گه ر چی له بواریکی دیکه شدا بیت .

كهسانى تريش گوتويانه : (رجل طبيب) واته : ليها توو به سه ليقه ، به پزيشك ناوبراوه له بهر
ليها تووى و زړنگى . (علقمة) ده لیت :

فَإِنْ تَسْأَلُونِي بِالنِّسَاءِ فَإِنِّي
إِذَا شَابَ رَأْسُ الْمَرْءِ أَوْ قَلَّ مَالُهُ

خَبِيرٌ بِأَدْوَاءِ النِّسَاءِ طَبِيبٌ
فَلَيْسَ لَهُ مِنْ وَدْهَنْ نَصِيبٌ

واته :

نه گهر سه بارهت به ژنان لیم پرسن
نه گهر پیاو سه ری سپی بوو یا مالی که م

من شاره زام به نه خوښه کانی ژنان و پزیشکم تیايدا
له خوښه ویستی نه وان هیچ به شیک ————— نابی

وقال عنتره :

إِنْ تُغْدِي دُونِي الْقِنَاعَ فَإِنِّي
طَبٌّ بِأَخْذِ الْفَارِسِ الْمُسْتَلْتَمِ

واته : نه گهر پړوپړوښه که ت شل بکه یته وه ، دهم و چاوت له من داپوښیت و بته ویت و ازم
لی بیئتیت ، بزانه من شاره زاو ليها تووم به بردنی نه و سواره ی قه لغانی جه تگه که ی پوښیوه .

هه روه ها له مانا کانی (العادة) یه واته : نه ریت ، بویه لیږه دا ده گوتړیت : (لیس ذلك
بطبي) واته : نه وه نه ریت من نی یه ، (قَرَوَة) ی کوپی (مُسِيك) ده لیت :

فَمَا إِنْ طَبْنَا جُبْنَ وَلَكِنْ مَنَايَانَا وَدَوْلَةُ آخَرِينَا

واته : نه ریت مان و کارمان ترس نه بووه به لکو مردنی خو مان و ناژاوه گتړی که سانی تریو.

(أحمد) ی کوپی (الحسين المتنبي) شاعیریش ده لیت :

وَمَا التَّيُّهُ طَبِّي فِيهِمْ غَيْرَ أَنَّنِي
بَغِيضٌ إِلَيَّ الْجَاهِلُ الْمُتَعَاقِلُ .

واته :

لوتبه رزی نه ریت من نیه سه بارهت به وان
به لام بیژراوه به لاهمه وه که سیکي نه فامی خو به ناقل زان

ههروهه له ماناکانی (السَّحَر) هاته : جادوو بۆیه دهگوتریت : (رجل مطبوب) واته :
 پیاویکی جادوو لیکراوه ، له فهرمودهیهکی (صحیح) دا خاتوو (عائشة) _ خوای لی پازی
 بیّت _ بۆمان دهگیریتوه کهوا کاتی جولهکهکان جادوویان له پیغه مبهری خوا کرد ﷺ ، دوو
 پهری دانیشن یه کیکیان لای سهری و ئه ویتریان لای پیی ، یه کیکیان گووتی : ئه م پیاوه
 چیهتی ؟ ئه ویتریان گووتی : (مطبوب) واته : جادووی لیکراوه . گووتی : (مَنْ طَبَّه) ؟
 واته : کی جادووی لیکردوه ؟ گووتی : فلان کهسی جولهکه .

(أبو عبید) ده لیت : له راستیدا به کهسی جادو لیکراو گوتویانه : (مطبوباً) چونکه
 وشه کهیان بۆ مه بهستی دوونیازی به کارهیتاوه ، بۆ نمونه عه ره به کان به کهسی
 که زاستراویان گووتوه : (سلیم) چونکه که شبین بوونه به ساغ و سه لاهه تی ئه و کهسه ،
 ههروهه به دهشتی بیابانی بی ئاوی فهوتینه ریان گووتوه : (مفاضة) واته : سهرکه وتن بۆ
 که شبینی ده ربپین به سهرکه وتن و پرزگاریبون له تیاچوون له نیو ئه و بیابانه دا . ههروهه بۆ
 چاره سه رکردنی نه خوشیه کانیش ده لین : (الطَّب) * (ابن أبي الأسلت) ده لیت :

أَلَا مَنْ مُبْلَغُ حَسَنَانَ عَنِّي   أَسِحْرٌ كَأَنَّ طَبَّكَ أُمَّ جُنُونٍ
 واته :

ئاگادارین کی قسه کانم به حه سان ده که یه نی
 وَأَمَّا قَوْلُ الْحَمَّاسِيِّ :

فَإِنْ كُنْتَ مَطْبُوبًا فَلَا زِلْتَ هَكَذَا   وَإِنْ كُنْتَ مَسْحُورًا فَلَا بَرَى السَّحْرُ
 واته :

ئه گه نه وهی تووشم بووه به هوی توو خوشه ویستی تووه بووه ، داواکارم خوای تعالی
 بهرده وامی بکات و ، نامه وی لاجپیت ، ئه گه جادوو بیّت یا نه خوشی بیّت .

له م دێره شیعره دا شاعیر ووشه ی (مطبوب) ی بۆ جادوو به کارهێناوه ووشه ی (مسحور)
(یشی بۆ نه خوۆشی به کارهێناوه .

(الجوهری) ده لێت : به نه خوۆش ده گوتریت : (مسحور) .

(الطَّب) ، بفتح الطاء ، واته : زانایه به کاروبار ، ههروهها (الطبيب) یش واته : پزیشك ،
دیسان پیتی ده گوتریت : (الطَّب) ، (الطَّب) ، بكسر الطاء : واته کاری پزیشکیتی ، (الطَّب)
(، بضم الطاء ، ناوی شوینیكه قَالَهُ ابْنُ السَّيِّدِ وَأَشَدَّ

فَقُلْتُ هَلْ أَنْهَلْتُمْ بِطَبِّ رِكَابِكُمْ   بِجَانِزَةِ الْمَاءِ الَّتِي طَابَ طِينُهَا
واته :

گروتم نایا یه که م جار ووشتره کانتان له (طَبُّ) ئاودا   به و ئاوپێدانه ی که خاکه که ی چاکه

پێغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی : ((مَنْ تَطَبَّبَ)) به لام نه یفه رموووه ((مَنْ طَبَّ)) چونکه
ئهو ووشانه ی ده که ونه سه ر کیشی (التَّفَعَّل) په نجه پاده کیشن بۆ ئه وه ی خاوه نه که ی خو ی
ده نوینی بۆ پاپه پاندنی ئه و کاره و خو ی تی به لده قورتینی و پایدیه په ڕینی به قورسی و
ناره حه تی نه گه ر له و بواره شدا لیها توو نه بی و پیاوی ئه و بواره ش نه بی ، له زمانی عه ره بیدا
ووشه ی به و هاوشیوانه زۆرن وه کو (تَحَلَّمَ) واته : میهره بانی ده نوینی ، (تَشَجَّعَ) واته :
غیره تی نواند ، (تصبَّر) واته : ئارامگرتن ده نوینی ، چه ن دین ووشه ی دیکه ی به و
هاوشیوانه ش ، بۆیه له زمانی عه ره بیدا (تَكَلَّفَ) یان واته : خو نواندن بۆ ئه بجامدانی شتیك
نه گه ر لیها تووش نه بی له سه ر ئه و کیشه داناوه ، شاعیرك ده لێت :

وقیسَ عَیْلانَ وَمَنْ تَقَیْسَا واته : خێلی (قَیْسَ عَیْلانَ) و ئه وانه ی خو یان کردووه به (

قیس).

به لأم سه بارهت به لايهني شهرعي : پزیشکی نه قام زامنوو وليپرسينه وهی دهكه ويته سهر ، چونكه نه گهره ولی فيربون و کارکردنی به زانستی پزیشکيداو ، پيشكه وتنی به خووه نه بينی له بواری تيگه شتن و فيربونيدا ، نهوا به و نه فاميهی خويه وه هيرش دهبات و نه فسه کان تيا ده چينيت و ، به ههله شهيه وه خوئی ده خاته مه ترسی نه نجامدانی نهو کاره وه كه پيشتر نه نجامی نه دابوو ، به وهش نه خووش تووش دهکات ، بويه زامنی و ليپرسينه وهی دهكه ويته سهر ، نه مهش (إجماع) واته کورایي زانایانی خاوهن زانسته .

پيشهوا (الخطابي) ده فهرميّت : جياوازيهك به ديناكه م كهوا نهو كه سهی كاری چاره سهر كردن دهکات نه گهر سه رپيچی كردو له سنوور چووه دهره وهو ، زيانی به نه خووش گه ياند زامنوو وليپرسينه وهی دهكه ويته سهر ، نهو كه سهش كه زانستیک يا كاريك نه نجام ده دات به بي زانينيکی تهواو سه رپيچيکاره وه له سنوور چوته دهره وه ، نه گهر له نه نجامی نهو کاره وه كه دهيكات زيانتيك بۆ نه خووش دروست بوو زامنی (الدية) هكهی ^(١٨١) دهکات و ، (القود) ^(١٨٢) له سهر لاده چيت ، چونكه به زۆرداری نهو کاره ی نه نجام نه داوه به بي مولّت وهرگرتن له نه خووشه كه ، (الدية) ی تاوانکردنی نهو كه سهی خوئی کردووه به پزیشك دهكه ويته نه ستوی خزم و كه سوکاري له بابوه به پي گوفتاری ههره موو زانایان .

١٨١ _ الدية : نهو پارهو مالهيه كه پيويست دهبي له سهر كه سی تاوانبار به هوئی تاوانه كه يه وهو ، ده دريت بهو كه سهی تاوانه كه ی دهره ق کراوه يا به خاون و كه سوکاري . بپوانه : پوخته ی فيقهی شريعت : ماموستا طارق هه مه وهندی . وهرگير .

١٨٢ _ القود : واته کوشتنی تاوانبار له جياتی نهو كه سهی کوشتويه تی ، بپوانه : علم أصول الفقه ، الدكتور عبدالکريم زيدان ، وهرگير .

دهلیم _ (ابن القیم) _ به شهكان پینجن :

یه که میان : پزشکی که به سلیقه ههقی داوه به کار و پیشه که و دهستیشتی تاوانی نه کردوه ، به لام له دهره نجامی کاره که یه وه که له لایه ن شهره وه پئی پیدراوه و ، هه ستاوه به چاره سه رکردنی که سیک و بووه به هوی زیان پیگه یاندنی نه دماپکی ، یا خود نه فسی له ناوبردوه ، یا زیانی به سیفه تیکی نه و که سه گه یاندوه ، نه مه زامنی و لیپرسینه وهی له سهرنی یه به پیکه وتنی زانایان (بالاتفاق) ، چونکه نه و زیان پیگه یاندنه دهره نجامی کاریکی پئی پیدراوه له لایه ن شهره وه ، وه کو نه و که سهی که خه ته نهی مندالکی کردو ، ته مه نی منداله که گونجای خه ته نه کردنه که یه و ، ههقی داوه به کار و پیشه که ، به لام زیانی گه یاندوه به نه دما که یا به منداله که ، زامنی و لیپرسینه وهی نی یه ، ههروه ها نه گه ره ره جیگه یه کی جهستهی مروفیکی عاقلی براند بۆ هه ره هویک بیت ، له کاتی خویداو به شیوهی پتویست به لام زیانی پیگه یاند ، زامنی و لیپرسینه وهی نابیت ، بۆیه زیان پیگه یاندنی مروف له نه نجامی هه موو کاریکی پئی پیدراوی شهره وه که به نه نقهست و دهستدریژی نه کرابی ، زامنی و لیپرسینه وهی نی یه ، وه کو (الحد) به پیکه وتنی هه موو زانایان ، وه (القصاص) یش به به لای جه ماوه ری زانایانه وه (الجمهور) ، نه مه به پیچه وانهی پیشه و (أبي حنيفة) وه یه ، چونکه نه م پیشه وایه زامنی و لیپرسینه وهی بۆ داناوه ، ههروه ها ته مبی کردن و نه ده بدان (التعزیر) ، هه ستانی پیاو به لیدانی خیزانی ، ماموستا به لیدانی مندالی خویندکار ، نه و که سهی وه لاخیک به کری دهگری هه موو نه مانه زامنی و لیپرسینه وهی نابیت ، به پیچه وانهی پیشه وایان (أبوحنيفة) و (الشافعي) وه که زامنی و لیپرسینه وه یان بۆ داناوه ، به لام پیشه و (الشافعي) لیدانی وه لاخی جیا کردوته وه ، بۆیه به گشتی یاسای به شه که له یه که دهنگی و جیاوازی زانایاندا به م جۆره یه : زیان گه یاندن به مروف به هوی نه نجامدانی تاوانیکه وه زامنی و لیپرسینه وهی بۆ ده کریت ، به لام نه گه ر زیانی به مروفیک گه یاند له دهره نجامی به جیهینانی پتویستی که وه بۆ که سه که ، نه و زامنی ناکریت به پیکه وتنی زانایان ، نه وهشی ده که ویتته نیوانه وه جیاوازی تیدایه . (أبوحنيفة) زامنی به پتویست داناوه به

په‌هایی ، (أحمد) و (مالك) زامنیان پوچکردۆته‌وه ، پێشه‌وا (الشافعي) جیاوازی ده‌کات له‌ نێوان ئەندازه‌دانراو (المقدّر) که زامنی بۆ پوچکردۆته‌وه ، نه‌ندازه‌دانراو (غیر المقدّر) دا که زامنی بۆ داناوه . چونکه پێشه‌وا (أبوحنيفة) وای ته‌ماشاکردووه که کاتیك مۆله‌تیان داوه به‌ ئەنجامدانی کاره‌که له‌ راستیدا مه‌رجی ئەوه‌شیان داناوه که‌وا ساغ و سه‌لامه‌ت بن ، به‌لام پێشه‌وايان (أحمد) و (مالك) وایان ته‌ماشاکردووه که کاتیك مۆله‌تیان داوه کاره‌که‌یان بۆ ئەنجام بدری ، ئیتر خۆی بۆ خۆی زامنی نه‌هێلاوه ، به‌لام پێشه‌وا (الشافعي) ته‌ماشای کردووه که‌وا ئەو شتانه‌ی ئەندازه‌و ژماره‌یه‌کی بۆ داناوه توانای که‌مکردنه‌وه‌ی نی یه ، چونکه له‌ پله‌ی ده‌قدايه ، ئەوه‌ش که ئەندازه‌و ژماره‌یه‌کی بۆ دانه‌نراوه وه‌کو _ ته‌مبی کردن و ئەده‌بدان (التعزیرات والتأديبات) شیوازیکی (إجتهادي) هه‌یه‌و لی‌رده‌دا ئەگه‌ر زیانی پێگه‌یه‌نرا ، زامن ده‌کریت ، چونکه بۆچۆنی ده‌ستدریژی لی‌ده‌کرێ .

به‌شی دووهم : که‌سیکی خۆ به‌ پزیشک کاری نه‌فام ده‌ستی کرد به‌ چاره‌سه‌رکردنی که‌سیك و ، زیانی پی گه‌یاند ، لی‌رده‌دا ئەگه‌ر که‌سی تاوان لی‌کراو زانیبیتی پزیشکه‌که نه‌فامه‌و ، له‌ گه‌ل ئەوه‌شدا مۆلتی دابی ، ئەوا زامنی و لی‌پرسینه‌وه‌ی له‌ سه‌ر نابێ ، ئەم شیوه‌ پێچه‌وانه‌ی فەرمووده‌که‌ی پێشوونی یه ، چونکه میان‌ه‌و (السياق) به‌هێزی گوفتاری ناوه‌پۆکی فەرمووده‌که‌ی باسی ئەوه‌ ده‌کات که‌وا فریوی دابی و گومانی وای بۆ دروست کردبێ که پزیشکه‌و ، پزیشکیش نه‌بێ ، به‌لام ئەگه‌ر نه‌خۆش وای گومان به‌رببێ که پزیشکه‌و ، مۆله‌تی پێدابی چاره‌سه‌ری بکات له‌ به‌ر ئەوه‌ی وای زانیوه ده‌زانێ ، لی‌رده‌دا پزیشکه‌که زامنه‌و لی‌پرسینه‌وه‌ی لی‌ده‌کریت له‌ به‌ر ئەو تاوانه‌ی به‌ده‌سته‌کانی ئەنجامی داوه ، هه‌روه‌ها ئەگه‌ر پزیشکه‌که وه‌سفی ده‌رمانپکی کرد بۆ ئەوه‌ی نه‌خۆش به‌کاری بێنیت ، نه‌خۆشیش وای زانیوه له‌ پواتگه‌ی زانینی ته‌واوه‌وه‌ بۆی وه‌سف کردووه به‌لام زیانی پی گه‌یاند ، ئەوا پزیشکه‌که زامنی و لی‌پرسینه‌وه‌ی بۆ ده‌کریت ، له‌ فەرمووده‌که‌دا وا ده‌رده‌که‌وێت یا ناشکه‌رایه .

بهشی سۆیه م : پزیشکی لیهاتوو ، مۆله تی درا ، هه قی داوه به کاروپیشه که ، به لām دهستی هه لهی کردو ، سنوری به زاند بۆ نه دمامیکی ساغ و زیانی پیگه یاند ، وه کو : که سۆیکی خه ته نه کار دهستی گه شته سه ره خپه که ی نه دمامی نیرینه و زیانی پیگه یاند ، زامنی ولتپرسینه وه ی هه یه ، چونکه تاوانیکی هه له یه ، پاشان نه گهر نه و پاره و ماله ی به هۆی زامن کردنی تاوانه هه له که یه وه لئی ده ستینریت سۆ یه ک و زیاتر بوو ، ده که ویتته نه ستۆی خزم و که سوکاری ، نه گهر خه زم و که سوکار نه بوو ئایا (الدیه) هه که له ماله که ی خۆی ده دریت ، یا له (بیت المال) ی موسلمانان ؟ دوو گوفتاری تیدایه : بریتین له دوو (ريوایه) ی ئیمامی (أحمد) . گو تراوه : نه گهر پزیشه که له (أهل الذمة)^(۱۸۳) بوو ، نه و ده بی له پاره و ماله ی خۆی بیدات ، نه گهر موسلمانیش بوو ، نه و دوو (الروایه) ته ی تیدایه ، له کاتی که نه گهر (بیت المال) نه بوو ، یا (بیت المال) له توانایدا نه بوو ، ئایا (الدیه) که لاده چیت ، یا پیویسته که سی تاوانبار له ماله ی خۆی بیدات ، دوو پووی تیدایه به ناویانگترینیان : لاجون و نه مانیه تی .

بهشی چوارهم : پزیشکی به سه لیه ی لیهاتوو له پیشه که یدا ، (إجتها د) ی کردو ده رمانیکی بۆ نه خۆش وه سف کرد ، به لām له (إجتها د) هه که یدا هه له ی کردو ، بۆیه هۆی کوشتنی نه خۆشه که ، نه مه له پوانگه ی دوو (الروایه) وه لیکه دریتته وه یه که میان : (الدیه) ی کوژراوه که له (بیت المال) ده درئ . دووهم : ده که ویتته نه ستۆی خزم و که سوکاری پزیشه که ، ئیمامی (أحمد) له کتیبی (خطأ الإمام والحاكم) دا بریاری له سه ره نه م دووانه داوه .

۱۸۳ _ أهل الذمة : نه و هاوه ل بریارده ره خاون کتیبانه ن که سه رانه ده دن به پیشه وای موسلمانان به رامبه ر به پاراستنی سه ره ماله یان ، بۆیه پیشه واش دلنیا یان ده کات که وا له ئاسایشدا ده بن له لایه ن موسلمانانه وه ، وه ده ولتی ئیسلام پارێزگاری له خوین و ئابرو ماله یان ده کات ، به وانه : پوخته ی فیه ی شریعت ، ماموستا طارق هه مه وه ندی . وه رگێپ .

به‌شی پینجه‌م : پزیشکیکی لی‌هاتوو ، هه‌قی به کارو پیشه‌که‌ی داوه ، به‌لام زیاده گۆشتیکی له جه‌سته‌ی پیاویک یا مندالیک ، یا شیتیک بری به‌بی مۆله‌تی خۆی ، یا به‌بی مۆله‌تی به‌خیوکاری ، یا خه‌ته‌نه‌ی مندالیک کرد به‌بی مۆله‌تی به‌خیوکاری و بو به‌هۆی زیان پیگه‌یاندنی ، هاوه‌لانمان گوتویانه ، زامنی و لی‌پرسینه‌وه‌ی لی‌ده‌کریت ، پیده‌چی به‌په‌هایش زامنی نه‌کریت ، چونکه‌ نه‌و پزیشکه‌ چاکه‌کاره‌و ، چاکه‌کاریش تۆله‌ی لی‌ وهرناگیریت‌وه . له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ نه‌گه‌ر تاوانبار بی‌ و ده‌ستدریژی کردبی ، مۆله‌تدانی به‌خیوکار زامنه‌که‌ی له‌ سه‌ر لانا‌بات ، نه‌گه‌ر ده‌ستدریژی نه‌کردبی ، نه‌وا هیچ پوویه‌ک به‌دینا‌کریت بۆ زامنکردنی .

نه‌گه‌ر گوت : نه‌و به‌ ده‌ستدریژیکار داده‌نری له‌کاتی مۆله‌ت نه‌دانیداو ، به‌ ده‌ستدریژیکاریش دانانریت نه‌گه‌ر مۆله‌تی درا .

ده‌لیم _ (ابن القیم) _ ده‌ستدریژیکردن و نه‌کردنی له‌ پاستیدا ده‌گه‌ریت‌وه‌ بۆ کرداره‌که‌ی خودی خۆی ، بۆیه‌ مۆله‌تدان و مۆله‌ته‌دان هیچ کاریگه‌ریه‌کی نابێ . نه‌مه‌ش جیی تی‌پروانینی زیاتره‌ .

به‌شیک :

له‌ فهرمووده‌که‌ی پیشوودا ووشه‌ی (الطیب) واته‌ پزیشک نه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ چاره‌سه‌ر ده‌کات به‌ وه‌سفی و به‌ گوشتاری و ، له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا ووشه‌ی (الطبّاعي)یشی پی ده‌گوتریت و ، هه‌روه‌ها ووشه‌ی پزیشک که‌سانی چاو‌پژیش ده‌گریت‌وه‌ که‌ به‌ میله‌که‌یان چاوان ده‌ریژن و ، برینسازانیش ده‌گریت‌وه‌ که‌ به‌ نه‌شترو مه‌له‌مه‌کانیان چاره‌سه‌ری ده‌که‌ن و ، خه‌ته‌نه‌کاریش ده‌گریت‌وه‌ که‌ به‌ موسه‌که‌ی خه‌ته‌نه‌ ده‌کات و ، خوین‌گریش ده‌گریت‌وه‌ که‌ به‌ نه‌شته‌ره‌که‌ی خوین‌ده‌گریت و ، که‌له‌شاخ‌گریش ده‌گریت‌وه‌ که‌ به‌ پیاله‌ی خوین‌گرتن و نه‌شته‌ره‌که‌ی که‌له‌شاخ ده‌گریت و ، نه‌و که‌سانه‌ش ده‌گریت‌وه‌ که‌ به‌سته‌رو پی‌چه‌که‌کانیان ئی‌سکی شکاو ده‌گرنه‌وه‌و ، که‌سی داخکاریش ده‌گریت‌وه‌ که‌ به‌ ئامیری داخکردنه‌که‌ی و

به ناگر داخ دهكات و ، ئه كه سه ش ده گریته وه كه گۆزه كهی (بقریته) چاره سه ری نه خوش دهكات له ژیره وه .

به یه كسانی نه گهر چاره سه ری ئاژه لێك بكات ، یا چاره سه ری مرۆفێك بكات ، ناوی پزیشك له پووی زمانیه وه بۆ هه موو ئه مانه به كاریت ، خه لكیش كه ووشه ی پزیشکی تاییه ت کردوو به هه ندی له جۆره كانی پزیشكه وه نه ریتیکی نوی یه ، وه كو چۆن خه لگی زاراو ه ی (الدابة) یان له زمانی عه ره بیدا تاییه ت کردوو به ئاژه له وه نه گه رچی مانای ووشه كه زۆر له وه فراوانتره .

به شێك سه باره ت به و شتانه ی كه ده بی پزیشکی به سه لیه ره چاوی بكات :

پزیشکی لیها توو ، ئه و پزیشكه یه كه له بواری چاره سه ردا بیست شت له بهر چا و ده گریت :
یه كه میان : ته ماشا كرنی جۆری نه خۆشیه كه بۆ ئه وه ی بزانی ت چ نه خۆشیه كه .
دوو ه م : ته ماشا كرنی هۆی نه خۆشیه كه واته له چیه وه پویدا وه ، ئه و هۆكاره كاریه ی بووه به هۆی دروستبوونی چیه .

سی یه م : هیزی نه خۆش و ، ئایا توانای به رگری نه خۆشیه كه ی هیه ، یا هیزی له نه خۆشیه كه لاوازتره ؟ نه گه ر توانای به رگری نه خۆشیه كه ی هه بوو ، به سه ریدا زال بوو ، له گه ل نه خۆشیه كه دا به جیی دیلی و ، ده رمان به كارنا هیئیت .

چواره م : میزاجی سروشتی جهسته چی یه ؟

پینجه م : میزاجی دروستبووی نوی به پینچه وانیه ی پیره وی سروشتی .

شه شه م : ته مه نی نه خۆش .

حه وته م : كاتی ئیستا له وه رزه كانی سال داو ئه وی پپی گونجا وه .

هه شته م : نه ریتی كه پپی پاها توو .

نۆیه م : نیشتمانی نهخۆش و خاكهكهی .

دهیه م : بارى ههوا له كاتى نهخۆش كهوتندا .

يازدهیه م : تهماشاكردنى دهرمانى گونجاوى دژ به نهخۆشیه .

دوازدهیه م : تهماشاكردنى هێزى دهرمان و پلهكهی ، هاوكێشى له نۆوان دهرمان و هێزى

نهخۆش .

سیازدهیه م : دهبى ههموو مه بهستى پزىشك بۆ لابرندى نهخۆشیه كه نه بێت به تهنها ،

به لكو دهبى هۆشى خۆى به كار بێنیت بۆ لابرندى نهخۆشیه كه به جۆرىك دلتیا بێت له وهى

نابى به هۆى دروستبوونى نهخۆشیه كى قورستر ، بۆیه ههركات لایردو دلتیانه بوو له وهى كه

نابى به هۆى پوودانى نهخۆشیه كى قورستر ، نهخۆشیه كه له سه ر بارى خۆى دههیلێته وه ،

هێزى خۆى ئاراسته دهكات بۆ ئاسان كردن وهیمن كردنه وهى نهخۆشیه كه و ئه مه ش پێوسته و

ئهركى سه رشانه ، وهكو نهخۆشى ده مه رگه كان ، چونكه ههركات به برپین وهستاندن

چاره سه ركرا ، ترسى پوودانى نهخۆشى له وه قورستى لیده كریت .

چواردیه م : چاره سه ر بكرى به ئاسانترین و ئاسانتر ، بۆیه له چاره سه ركردن به خۆراك

واز ناهینى و بچیت بۆ دهرمان مه گه ر له كاتى دهست نه كه وتیندا ، دهرمانى ئاویتته

به كارنا هینیت مه گه ر له كاتى دهست نه كه وتنى دهرمانى ساده دا ، بۆیه له لیها تووى پزىشكه

ئه گه ر چاره سه رى خۆراكى له جیاتى دهرمان به كار بێنیت و ، دهرمانى ساده له جیاتى

دهرمانى ئاویتته به كار بێنیت .

پازدهیه م : ته ماشای نهخۆشیه كه بكات ، ئایا له توانادایه چاره سه ر بكریت یا نه ؟

ئه گه ر نه توانرا چاره سه ر بكریت ، پزى پیشه و كاره كهی ده پارێزیت و ، ته ماعكارى هانى

نادات بۆ ههستان به چاره سه ركردنێك هیه سوودێكى نه بێت . ئه گه ر له توانادا بوو

چاره سه ر بكریت ، ئینجا ته ماشا دهكات ئایا له توانادایه لابریت به ته واوى یا نه ؟ ئه گه ر

بۆی دەرکهوت له توانادا نی به تهواوی لابریت ، ئینجا ته ماشا دهکات ئایا له توانادایه سووک بکریته وه یا هه رنه بی کهم بکریته وه ؟ نه گه ر نه توانرا کهم بکریته وه ، ته ماشای کرد ئه و په پری توانا له وه ستاندن و نه هیشتنی فراوان بونیدایه . ئه و کاته مه بهستی چاره سه ره که ی بۆ ئه و شته ئاراسته دهکات و ، یارمه تی به هیزیوونی که سی نه خو ش و ، لاوازیوونی ماده یی نه خو شیه که ده دات .

شازده یه م : ده ستکاری تی که لاوه که نه کات و هه لئه سیّت به دهرهاویشتنی پیش پیگه یاندنی ، به لکو مه بهستی خو ی ئاراسته دهکات بۆ پیگه یاندنی ماده ده که ، نه گه ر پیگه یی ، ئینجا ده ست دهکات به دهرهاویشتنی .

حه قده یه م : ده بی له بواری نه خو شیه کانی دڵ و پوح و دهرمانه کانیدا شاره زایی ، ئه وه ش بنچینه یه کی گه وره یه بۆ چاره سه رکردنی جهسته ، چونکه کاردانه وه ی جهسته و سروشتی به رامبه ر به نه فس و دڵ کاریکی ئاشکه رایه و ، پزیشکی ش نه گه ر شاره زابوو به نه خو شیه کانی دڵ و چاره سه ره کانیان ، ئه و جا ده بی به پزیشکیکی ته واو ، ئه و که سه ش شاره زایی به وه نه بی ، نه گه رچی لیها تووش بی له چاره سه رکردنی سروشت و باره کانی جهسته دا نیوه پزیشکه ، هه ر پزیشکیکی ش تیماری نه خو ش نه کات به پشکنینی دلی نه خو ش و چا کردنی و ، به هیزکردنی پوحی و هیزه کانی به خه یرو چا که داری و ، نه نجامدانی کرده وه ی خه یرو ، چا که کردن به رامبه ر به خه لک و ، پوو کردنه خواو پۆزی دوا یی ، ئه وه پزیشک نی یه ، به لکو خو به پزیشکاریکی بیتوانایه . گه وه رترین چاره سه ره یه کانی نه خو شیش نه نجامدانی کرده وه ی خه یرو ، چا که کردن به رامبه ر به خه لک و ، زیکرو ، نزاو پارانه وه و ، لافه لاف و ، ته وه کردنه ، ئه م کرده وانه کاریگه ریه کی به هیزی له دور خستنه وه ی نه خو شیدا هه یه ، به ده سته یینانی شیفاش به و کرده وانه گه وره ترو کاریگه رتره به به راوردی دهرمانه سروشتیه کان ، به لām ئه مه ده که ویتته سه ر ئاماده یی نه فسی نه خو ش و قبو لکردنی و بیرو باوه پری به وانه و سودی .

هه ژدهیه م : ئاسان كردن و ئارامكردنه وهی نهفسی نهخۆش و ، بهسۆزو نهرمى مامه له
له گه له كردنى ، به هاوشیوهی مامه له كردنى منداڵ .

نۆزدهیه م : جۆرهكانی دهرمانه سروشتی و ئیلاهیەكان به كار بێنیت ، چاره سهركردن به
خه یالگرددن (التخییل) به كار بێنیت ، چونكه پزیشكه لیها توهكان له بوارى به كار هیئانی
خه یالگرددن (التخییل) كرده وه گه لیكى سه رسوپمێنیان هیه كه دهرمانهكان ناگه به ئاستی
، بۆیه پزیشكى لیها توو له هه موو یارمه تیده رێك سوود وهر ده گریت بۆ چاره سهركردنى
نهخۆشیه كه .

بیسته م : باشتترین دهسته لاتی كاری پزیشكه ، كه وا چاره سه روو چاره سازیه كه ی له
سه ره شهش پایه دامه زڕینیت : پاراستنى ته ندروستیه هه بووه كه ، گه پانه وهی ته ندروستیه
وونبووه كه به گوێره ی توانا ، لا بردنى نهخۆشیه كه یا كه مكردنه وهی به گوێره ی توانا ، نه گه ر
دوو خراپه (مفسدة) هه بوو هه لسیته به لا بردنى گه و ره ترینیان ، له كیسدانى بچوكترین
به رژه و هندی (مصلحة) له پێناو به دهسته یانی گه و ره ترینیاندا ، له سه ر ئه م شهش بنچینه
چاره سه ره كان دهخولێنه وه ، بۆیه هه ر پزیشكێك ئه مه پیشه ی نه بیته كه بۆی بگه رێته وه ،
ئه وه پزیشك نى یه . والله أعلم .

به شیک سه بارهت به وهی كه ده بی پزیشك

ره چاوی بارو حائی نهخۆش بکات :

له بهر ئه وهی نهخۆش چوار بارى هیه : دهسته پێكردن ، به رزبوونه وه ، كۆتایى و ، نه مان
بۆیه پێوسته پزیشك چاودێرى هه ر بارێك له باره كانى نهخۆشیه كه بکات به وهی بۆی ده شیت
و گونجاویه تی ، بۆ هه ر بارێكیش ئه وه به كار بێنیت كه پێویسته تیايدا به كار بێت . بۆیه له
خالی دهسته پێكردنى نهخۆشیه كه دا ، ئه گه ر ته ماشای كرد سروشت پێویستی به جولا ندى

پاشماوه خراپه‌كانه و پتۆیسته ده‌رهاو‌یشتنی بۆ بكریت ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ماده‌ خراپه‌كان پێگه‌یوه ئیتر ده‌ست به‌وه ده‌كات ، ئه‌گه‌ر جولا‌ندنی پاشماوه خراپه‌كانی له‌ ده‌ست چو‌له خالی ده‌ستپێکردنی نه‌خۆشیه‌كدا له‌به‌ر هه‌ر كۆسپێك قه‌ده‌غهی بكات ، یا له‌به‌ر لاوازی هیزی نه‌خۆش و به‌رگه‌نه‌گرتنی بۆ كاری ده‌رهاو‌یشتن ، یا به‌هۆی ساردی وهرزه‌وه ، یا له‌به‌ر كه‌مه‌رخه‌میه‌ك رویداوه ، پتۆیسته وریا بی‌ت ئه‌و په‌پی وهریایی كه‌ كاری ده‌رهاو‌یشتنه‌كه‌ی بۆ نه‌كات له‌ خالی به‌رزبوونه‌وه‌ی نه‌خۆشیه‌كدا ، چونكه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌نجامی دا ، سه‌روشت پاده‌می‌نی و خوی خه‌رك ده‌كات به‌ ده‌رمانه‌كه‌وه‌و ، واز له‌ چاره‌سازی نه‌خۆشیه‌كه‌و به‌رگری‌کردنی دینی به‌یه‌كجاری ، نمونه‌نشی وه‌كو نمونه‌ی : كه‌سێكه‌ ده‌چیته‌ لای سوارچاكێك كه‌ سه‌رقالی جێگه‌كانی دوژمنه‌ ، خه‌ریکی ده‌كات به‌ كاریکی تره‌وه‌ . چونكه‌ له‌م باره‌دا پتۆیسته یارمه‌تی سه‌روشت بدات بۆ پاراستنی هیز چه‌ند له‌ توانادا بوو .

ئه‌گه‌ر نه‌خۆشیه‌كه‌ كۆتایی هات و وه‌ستاو هیور بویه‌وه ، ده‌ست به‌ ده‌رهاو‌یشتنی و ، پێشه‌كێش‌کردنی هۆكاره‌كانی ده‌كات ، ئه‌گه‌ر گه‌شته‌ خالی نه‌مان ، ئه‌وانه‌ی سه‌ره‌وه‌ی زیاتر بۆ شایسته‌ ده‌بی . نمونه‌ی ئه‌مه‌ش وه‌كو نمونه‌ی دوژمنیه‌كه‌ هیزی ته‌واو بی‌ت و ، چه‌كیشی پی نه‌ما بی‌ت ، فه‌وتاندنی ئاسان ده‌بی‌ت ، ئه‌گه‌ر پشستی هه‌ل‌گه‌ردو ده‌ستی به‌ هه‌ل‌هاتن‌كرد ، فه‌وتاندنی ئاسانه‌تره‌ ، چونكه‌ توندی و لی‌هاتوویی له‌ سه‌ره‌تادایه‌ ، هه‌روه‌ها باری ده‌رهاو‌یشتن و ، فراوانی هیزی ، ده‌رمان و نه‌خۆشیش به‌وشیوه‌یه .

به‌شێك سه‌باره‌ت به‌وه‌ی كه‌ پزیشك به‌ سه‌لیقه‌

له‌ ئاسانه‌ترین هه‌ چاره‌سازی ده‌كات :

پزیشکی لی‌هاتوو هه‌ركاتێك بتوانی‌ت چاره‌سازی به‌ ئاسانه‌ترین بكات ، ده‌بی‌ وازی لی نه‌هێنی‌ت و بچێته‌ سه‌ر قورسترین چاره‌سازی ، به‌لكو پله‌ به‌ پله‌ له‌ لاوازترین هه‌ ده‌چیته‌ سه‌ر به‌هێزترین ، به‌لام ئه‌گه‌ر ترسا له‌وه‌ی له‌ ئه‌نجامی به‌كارهێنانی ده‌رمانی لاوازه‌وه‌ هیزی

نه خوشه كه له ناو بچیت ، ئەوا یه كسەر دەرمانی به هیژ به كاردیئێ ، له چاره سەر كردنیشدا له سەر یهك بار ناوهستی و تهنها یهك چاره سەر به كاریئێ ، چونكه سروشتی نه خوشیه كه له سەر دەرمانه كه پادیت و ، توانای بهرگه گرتنی دەرمانه كه ی بۆ پهیدا بێت و نه خوشیه كه ش هەر بمیئتهوه ، دەرمانه به هیژه كانیش له وهرزه به هیژه كاندا به كار ناهیئیت ، پیشتریش ئاماژه مان پێدا كه تاوهكو توانای چاره سەر كردنی به خۆراك ههبی ، دەرمان به كار ناهیئێ ، ئەگەر ئالۆزیه كیشی لا دروست بو و نه یزانی نه خوشیه كه گهرمه یاخود سارده ، دهست به چاره سەر كردن ناكات تاوهكو بۆی پوون ده بیتهوه ، هركات ترسی له دهره نجامی نه خوشیه كه هه بوو ئەگەر دەرمانیكی بۆ به كار هیئا ، ئەوا دەرمانه كه ی بۆ تاقی ناكاتهوه ، هیچیشی تێدا نی یه ئەگەر دەرمانه كه ی تاقی كردهوه له بارێكدا ئەگەر هیچ ترسیكی نه بوو له وهی شوی نه واریكی خراب دروست بكات .

ئەگەر چەند نه خوشیه كیش كۆبونوهوه ، دهست به چاره سەر كردنی ئەوه دهكات كه یهكێك لهم خهسله تانهی تێدا یه :

یهكه میان : چاكبونه وهی ئه ویت له سەر چاكبونه وهی ئەم وه ستابی وهكو ئاوسان و برین ، لیژهدا دهست به چاره سهری ئاوسانه كه دهكات .

دووه م : دانه یه كیان هۆكاری دروستبوونی ئه ویت بێ وهكو (السَّدة) و (الحمى العفنة)^(١٨٤) ، لیژهدا دهست دهكات به لابردنی (السَّدة) كه چونكه هۆكاری دروستبوونی تاكه یه .

سی یه م : دانه یه كیان له ویت گرنگتر بێ ، وهكو نه خوشیه كی توندو نه خوشیه كی درێژخایه ن ، لیژهدا دهست دهكات به چاره سەر كردنی نه خوشیه توندهكو ، له گه ل ئەوه شدا ئه ویت فهرامۆش ناكات ، ئەگەر نه خوشیهك و نه خوشیه كی كات به كات كۆبونوهوه ، دهست

١٨٤ _ السَّدة : ناویكه بۆ ههر شتیك له نێو جهسته دا بێ له هاتوچۆی شتیکی تر بگرێ .

الحمى العفنة : تابه كه به هۆی یهكێك له جوار تیكه لاهه كه وه دروست دهبی كه (الصفراء والسوداء) و خویئنی و به لغمی ، بپوانه : مه لا محمودی گه لاله یی ، قاموس ی پسته .

دهکات به چاره سه رگرنی نه خۆشیه که ، مه گهر نه خۆشیه کات به کاته که (العَرَض)
 به هیزتری و هکو (القُولنج)^(١٨٥) ، لیژده دا دهست دهکات به نیشته وهی ئازاره کهو ، پاشان
 (السُّدَة) که چاره سه رده کا . نه گهر تواناشی هه بوو له جیگهی چاره سه رکردن به
 ده هاویشتنی ماده کان ، جۆری چاره سه ری دیکهی وه کو برسیتی و پۆژوو یا نووستن
 به کاریتی باشتره ، با کرداری ده هاویشتن ئه نجام نه دات ، نه گهر ویستی پاراستنی هه ر
 ته ندروستی هکی بوو ، با به هاویشیه کان و ویکچوه کان بیپاریزیت ، نه گهر ویستی
 گواستنه وه شی هه بوو بۆ باریکی چاکتر له خۆی به دژ ده یگواستیته وه .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبه ری خوا ﷺ به خوپاراستن لهو
نه خۆشیانه ی ده تریته وه به سروشتی و رینمایی کردنی که سانی ته ندروست به
خۆدورخستنه وه لهو که سانه ی تووشی بوونه :

ثَبَتَ فِي " صَحِيحِ مُسْلِمٍ " مِنْ حَدِيثِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ، أَنَّهُ كَانَ فِي وَقْدٍ ثَقِيفٍ رَجُلٌ
 مَجْنُومٌ ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ ﷺ ((ارْجِعْ فَقَدْ بَايَعْنَاكَ))^(١٨٦) .

واته : له (جابر ی کوی (عبدالله) وه _ خوی لی پازی بیت _ فه رموویه تی :
 شانه ده که ی هۆزی (ثقیف) پیاویکی گولی تیدا بوو ، نه وه بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ هه والی بۆ
 ناد : ((بگه پیره وه پیه مانمان له که ل به ستووی)) .

١٨٥ _ القُولنج : نه خۆشیه که له ریخۆله دا پهیدا ده بی و پیسای و با به ئهسته که له کۆم دیته ده ره وه و
 مۆکه شی ده گه پیتته وه بۆ هه وکردنی کۆلۆن ، به وانه : فه ره تگی ده ریا . وه رگتپ .

١٨٦ _ صحیح : رواه مسلم (٤ / ١٧٥٢) بلفظ : ((إنا بايعناك فارجع)) واته : به بیژی : ((نئمه په یمانان
 له که ل به ستووی بگه پیره وه)) .

وَرَوَى الْبُخَارِيُّ فِي "صَحِيحِهِ" تَعْلِيْقًا مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ ، عَنْ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((فِرَّ مِنَ الْمَجْذُومِ كَمَا تَفِرُّ مِنَ الْأَسَدِ))^(١٨٧).

واته : له (أبي هُرَيْرَة) هوه _ خَوای لى پازى بیّت _ فەرموویەتى : ((له کەسى گول هەلبى وهکو چۆن له شیر هەلبى)) .

وَفِي "سُنَنِ ابْنِ مَاجَه" مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ : ((لَا تُدِيمُوا النَّظَرَ إِلَى الْمَجْذُومِينَ))^(١٨٨).

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خوى وپايشى پازى بیّت _ فەرموویەتى : پیغه مبهرى خوا ﷺ فەرمووی : ((به بهرده وامى ته ماشای کەسى گول مه کەن)) .

وَفِي "الصَّحِيحَيْنِ" مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((لَا يُورِدَنَّ مُمْرِضٌ عَلَى مُصِحٍّ))^(١٨٩).

واته : له (أبي هُرَيْرَة) هوه _ خَوای لى پازى بیّت _ فەرموویەتى : پیغه مبهرى خوا ﷺ فەرمووی : ((خاوهن ووشترى نه خوش با ووشتره کانی نه باته سه رئاوى خاون ووشترى ساغ)) .

وَيَذْكُرُ عَنْهُ ﷺ: كَلَّمَ الْمَجْذُومَ وَبَيْنَكَ وَبَيْنَهُ قَيْدٌ رُمْحٍ أَوْ رُمْحَيْنِ^(١٩٠).

١٨٧ _ صحيح : أخرجه البخاري (١٠ / ١٣٢) .

١٨٨ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٢٠٧٢) ، وابن ماجه (٣٥٤٣) ، وصححه الألباني في الصحيحة (١٠٦٤) .

٠ (

١٨٩ _ صحيح : أخرجه البخاري (٧ / ١٦٦ ، ١٧٩) ، ومسلم (٧ / ٣٠ ، ٣١ ، ٣٢) .

واته: له پیغه مبه‌ری خواوه ﷺ باسکراوه : له گه‌ل که‌سی گولدا بدووی با دووری نټوان تو و نه‌و نزیکه‌ی پمیک یاخود دوو پم بیټ .

نه‌خۆشی گولی چی یه ؟

نه‌خۆشی گولی : نه‌خۆشیه‌کی خراپه به‌هۆی بڵاوبونه‌وه‌ی (المرّة السوداء) هوه له هه‌موو جه‌سته‌دا پووده‌دات و ، میزاجی نه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌و پووخسارو شیوازیان خراپ ده‌کات ، پێده‌چی له‌ کۆتادا په‌یوه‌ندی نه‌و نه‌ندامانه تیك بجیت تا ده‌پزین و ده‌که‌ون ، له‌ زمانی عه‌ره‌بییدا به (داء الأسد) یش ناوبراوه ، سه‌باره‌ت به‌م ناوه‌ش پزیشکان به‌ سٔ بۆچون لیکیان داوه‌ته‌وه‌ یه‌که‌میان : چونکه به‌ زۆری تووشی شیر ده‌بٔ ، دووهم : چونکه نه‌م نه‌خۆشیه پووی که‌سی تووشبوو مۆپو مۆن ده‌کات و ده‌یچوینیت به‌ شیوه‌و شیوازی شیر ، سٔ یه‌م : که‌سی تووشبوو به‌م نه‌خۆشیه پووی نه‌وانه ده‌کات که‌ نزیکه ده‌بنه‌وه‌و ده‌یانکوژیت وه‌کو شیر .

نه‌م نه‌خۆشیه به‌لای پزیشکانه‌وه نه‌خۆشیه‌کی ته‌نراوه‌ی نه‌م بۆ نه‌وه ، نه‌و که‌سه‌ی نزیکه که‌سی گول و تووشبوو به نه‌خۆشی سیل ده‌بیته‌وه هه‌ر به‌ بۆنیان تووشی نه‌خۆشیه‌که‌یان ده‌بیټ ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌به‌ر ته‌واو به‌زه‌ی هاتنه‌وه‌ی به‌ ئومه‌ته‌که‌یداو ، بۆ به‌جیه‌ینانی ئامۆزگاری کرنی ته‌واو ، قه‌ده‌غه‌ی ئومه‌ته‌که‌ی خۆی کردووه به‌ نزیک نه‌بوونه‌وه له‌و هۆکارانه‌ی نه‌خۆشی بۆ جه‌سته‌و دل‌یان ده‌گو‌یزیته‌وه ، گومانی تیدا نی یه جه‌سته‌ش له‌ نه‌وپه‌ری ئاماده‌باشی شاراوه‌دا یه بۆ قبولکردنی نه‌خۆشیه‌که ، په‌نگه‌ سروشتی

١٩٠ _ حسن صحیح : أخرجه عبدالله بن أحمد (١ / ٧٨) عن الحسين بن علي عن أبيه عن النبي _ صلى الله عليه وسلم _ قال : ((لا تدعوا النظر الجذومين ، وإذا كلمتهم فليكن بينك وبينهم قيد رمح)) واته : ((به‌ برده‌وامی ته‌ماشای که‌سی گول مه‌کن و ، نه‌گه‌ر له‌ گه‌لیشیاندا دووان با دووری نټوان ئیوه‌و نه‌وان به‌ نه‌ندازه‌ی پمیک بیټ)) .

جسته نامادهی کاردانه‌وی ته‌او بیټ بۆ وه‌رگرتن له جسته‌ی نه‌و که‌سانه‌وه که نزیکى ده‌بنه‌وه و تیکه‌لی ده‌بن ، چونکه جسته توشبووه‌کان گوێزه‌ره‌وه‌ن ، له‌وانه‌یه ترس و خه‌یالی مرۆف له گه‌وره‌ترینی هۆکاره‌کان بن بۆ توش بوون به‌م نه‌خۆشیه ، چونکه خه‌یال کارایه و زاله به‌سه‌ر هیزه‌کان و خووه‌کانی مرۆفدا ، له‌وانه‌یه بۆنی که‌سی توشبوو بگات به که‌سی ته‌ندروست و نه‌خۆشیه‌که‌ی بۆ بگوێزێته‌وه ، نه‌مه‌ش له چه‌ندین نه‌خۆشیدا بینراوه ، بۆنیش یه‌کێکه له هۆکاره‌کانی ته‌نینه‌وه‌ی نه‌خۆشی ، له گه‌ل هه‌موو نه‌مانه‌شدا ده‌بی جسته ناماده‌بی بۆ قبولبوونی نه‌و نه‌خۆشیه ، وَقَدْ تَزَوَّجَ النَّبِيُّ ﷺ امْرَأَةً ، فَلَمَّا ارَادَ الدَّخُولَ بِهَا ، وَجَدَ بِكُفْحِهَا بَيَاضًا ، فَقَالَ : ((الْحَقِّي بِأَمْلِك))^(۱۹۱).

واته : باسکراوه که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ژنیکی خواست ، که ویستی بجێته لای سپیایه‌کی له که‌له‌که‌یدا به‌دیگرد ، نه‌وه‌بوو فه‌رموی : بجۆره‌وه مالی بابت .

كُومَةُ لَيْكٍ وَايَا نَزَانِيُوهُ ثُمَّ فَهَرَمُوْدَانَهُ بِهَرِيْرٍ دِرَاوَه‌تِه‌وه به كُومَةُ لَيْكٍ فَهَرَمُوْدَه‌ی دِيكه ، كه‌وا پوچیان ده‌كاته‌وه و دژایه‌تیان ده‌كات له‌و فه‌رمودانه : مَا رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ ، مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَخَذَ بِيَدِ رَجُلٍ مَجْدُومٍ ، فَأَدْخَلَهَا مَعَهُ فِي الْقَصْعَةِ ، وَقَالَ : ((كُلْ بِسْمِ اللَّهِ ، ثِقَةً بِاللَّهِ ، وَتَوَكَّلًا عَلَيْهِ))^(۱۹۲) ، وَرَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ .

واته : له (عبدالله)ی کۆپی (عمر)ه‌وه _ خۆای لی پازی بیټ _ فه‌رمویه‌تی : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌ستی که‌سیکی گۆلی گرت و ، خسته‌ی نیو له‌گه‌نه‌که‌وه له گه‌ل خۆیداو ، فه‌رموی : بخۆ به‌ناوی خوا : متمانه به‌خۆ ، پشت پێ به‌ستنی .

۱۹۱ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد في مسنده (۳ / ۴۹۳) .

۱۹۲ _ إسناده ضعيف : أخرجه أبوداود (۳۹۲۵) ، والترمذي (۱۸۱۸) ، وضعفه الألباني .

وَبِمَا ثَبَّتَ فِي "الصَّحِيحِ" عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، عَنْ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : لَا عَدْوَى وَلَا طِيرَةَ^(١٩٣) .

واته : له (ابی هُریره) وه _ خَوای لى پازى بىت _ فرمویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ
فرموی : تهنینه وهی نه خوشی نی یه ، شووی و پره شبینی نی یه .

ثیمه ده لَین _ (ابن القیم) _ سپاست بۆ خوا هیچ دژ به یه ک بوونیک له نیتوان فرموده (صحیح) هکانی پیغه مبهری خوادا ﷺ به دیناکریت ، نه گهر دژ به یه ک بوونیکیش به دیکرا ، نه وا پیده چی یه کیک له فرموده کان گوفتاری پیغه مبهری خوا ﷺ نه بی و ، نه و که سانهی فرموده که یان گپراوه ته وه هه له یان تیدا کردبی ، نه گهر چی که سیکی باوه پپیکراوی سهراستیش بىت ، چونکه که سی باوه پپیکراوه هه له دهکات ، یاخود یه کیک له فرموده کان (ناسخ) و (١٩٤) نه ویتری پیش خوی لاده بات نه گهر قبولی (نسخ) بکات ، یاخود دژ به یه ک بوونه که ته نها له تیگه شتنی بیسهردایه ، نه ک له فرمایشته کانی پیغه مبهری خوادا ﷺ بۆیه ده بی یه کیک له و سیانهی پیشه وه هه بی تاوه کو دژ به یه ک بوونه که پویدات .

به لام دوو فرموده ی (صحیح) ی ناشکه رای دژ به یه ک له هه مو پوویه که وه ، یه کیکیشیان نه ویت (نسخ) نه کاته وه ، هه رگیز شتی وانه بووه ، به لکو په نا ده گرین به خوا له گوفتاری پیغه مبهری خوادا ﷺ نه م شتانه هه بىت ، چونکه له زاری نه وه وه به ده ر له هه ق هیچی تر نه گوتراوه ، به لکو له راستیدا به لاکه که مته رخه میه :
١ _ له تیگه شتنی نه و فرمودانه دا که هاتووه .

٢ _ توانا نه بوون له جیا کردنه وهی فرموده (صحیح) هکان و (ضعیف) هکاندا .

١٩٣ _ صحیح : أخرجه البخاري (٧ / ١٦٦ ، ١٧٩) ، ومسلم (٧ / ٣٠ ، ٣١ ، ٣٢) عن الحسن عن أبي هريرة .
• وأخرجه البخاري (٧ / ١٧٥ ، ١٨٠) ، ومسلم (٧ / ٣٣) عن أنس . والحديث مروي عن كثير من الصحابة .
١٩٤ _ المنسوخ : له زمانی عهه بیدا له (نَسَخَ الشَّيْءُ) وهه هاتووه به واتای : هه لگرتن و لابردن ، بۆیه ووشه ی (المنسوخ) له زمانی عهه بیدا واتای لابراو هه لگراو ده به خشیت .

۳ _ تینه‌گه‌شتنی ته‌واو له مه‌به‌ستی راستی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ

۴ _ هه‌لگرتنی فەرمووده‌که بۆ کاربیکردن له بوارگه‌لیکدا به پیچه‌وانه‌ی مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ. هه‌موو ئەمانه هۆکاربوون بۆ دروستبوونی جیاوازی و خرابی . ویا‌الله التوفیق *

(ابن فتيبة) له کتییی (اختلاف الحديث) داو _ له زاری ئەو که‌سانه‌ی دۆژمنی فەرمووده‌و فەرمووده‌ناسان _ ده‌لێت : دوو فەرمووده‌ی دژ به یه‌کتان له پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ گێراوه‌ته‌وه که فەرموویه‌تی : ((لَا عَدْوَى وَلَا طَيْرَةٌ)) واته : نه‌ته‌نینه‌وه هه‌یه‌و ، نه‌شومی و په‌شبینی . پێشی گوترا : گه‌پوویی و خوړویی له لیچی ووشتردا په‌یدا ده‌بی و ، ئینجا ووشتره‌کان گه‌پوویان تێده‌که‌وێت ، فەرمووی : ئە‌ی چ شتێک نه‌خۆشیه‌که‌ی ته‌نیه‌وه بۆ یه‌که‌م ؟^(۱۹۰) . پاشان له فەرمووده‌یه‌کی تردا گێراوتانه‌ته‌وه : با هیچ که‌س ووشتره نه‌خۆشه‌کانی نه‌باته سه‌ر ئاوی خواهن ووشتری ساغ ، له که‌سی گوول هه‌لبێ به‌هاوشیوه‌ی هه‌له‌اتنت له شیر ، وه پیاویکی گول هات بۆ گه‌تپێدانی به‌لام گه‌فته‌که‌ی بۆ ناردو ، فەرمانی پیدا بگه‌پێته‌وه‌و ، مۆله‌تی نه‌دا ، وه فەرموویه‌تی : شوومی له ژن و مال و وه‌لاخدايه^(۱۹۱) . گوتیان : هه‌موو ئەمانه جیاوازن و یه‌کیکیان له‌ویتر ناچیت .

(أبو محمد) ده‌لێت : ئێمه ده‌لێین : له‌مه‌دا هیچ جیاوازیه‌ک نی‌یه‌و ، مانای هه‌ر فەرمووده‌یه‌کیان کات و شوینی خۆی هه‌یه ، ئە‌گه‌ر له کات و شوینی خۆیدا دانرا جیاوازیه‌که لاده‌چیت .

۱۹۰ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (۲ / ۳۲۷) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (۷۵۲۹) .

۱۹۱ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (۹ / ۱۱۸) ، ومسلم (۲۲۲۵) .

تەنینه‌وه دوورمگەزە :

یەكەمیان : تەنینه‌وه‌ی گۆلی ، چونكە بۆنی كەسی گۆل توند دەبێت تا ئەو كەسانەش تووش دەگات كە زۆر لە گەڵیدا دادەنشن و قسە‌ی لە گەڵا دەكەن ، هەروەها بە جووتبوونی كەسی گۆل لە گەڵ خێزانەكەیدا زیانی پێدەگەیەنێت و ، لەوانەشە تووشی گۆلی بێت ، هەروەها مندالەكانیشی لە گەورەبوونی تەمەندا تووشی دەبن ، هەروەها تووشبووان بە نەخۆشیەكانی سیل و گەپووی ، چونكە پزیشكان فەرمان دەكەن بە دانەنێشتن لە گەڵ تووشبووان بە سیل و گۆلیدا ، لەمەشدا مەبەستیان مانای تەنینه‌وه نی یە ، بەلكو مەبەستیان گۆرینی بۆیانەو ، ئەو كەسانەش بە زۆری بونیان دەكەن تووشی هەمان نەخۆشی دەبن ، پزیشكان دوورترین كەسن لە پەشینی و شوومەوه ، گەپووی و خورووی لە ووشتردا پەیدا دەبێ _ كە گەپوویەکی شێداری تەپە _ ئەو‌ش تێكەڵی ووشترە تووشبووەكە دەبێت یا دەخورێنێت ، یا دەچیتە شوێنی یخدانی ووشترەكانەوه ئاوی گەپووەكە‌ی پێ دەگات و تووش دەبێت ، ئەمە ئەو مانایە‌یە كە پێغەمبەری خوا ﷺ فرمویەتی : با هیچ كەس ووشتری تووشبوو نەباتە سەرئاوی خاوەن ووشتری ساغ ، چونكە بە باشی نەزانێوه نەخۆش تێكەڵ بە ساغ بێت نەوه‌كو ئاوی خورووەكە‌ی پێ بگات و تووشی بگات .

دەفەرمیت : بەلام پەگەزەكە‌ی دیکە‌ی تەنینه‌وه ، وه‌كو بڵاوبونەوه‌ی نەخۆشی چاوه‌قۆلە‌یە لە وه‌لاتێكدای ، كەسانی تەندروستیش لەو وه‌لاتە دەچنە دەرەوه لە ترسی تەنینه‌وه‌دا ، پێغەمبەری خوا ﷺ فرمویەتی : ((إِذَا وَقَعَ بَبِلْرُ وَأَنْتُمْ بِهِ ، فَلَا تَخْرُجُوا مِنْهُ ، وَإِذَا كَانَ بَبِلْرُ ، فَلَا تَدْخُلُوهُ)) فرمایشتی پێغەمبەری خوا ﷺ ((إِذَا وَقَعَ بَبِلْرُ وَأَنْتُمْ بِهِ ، فَلَا تَخْرُجُوا مِنْهُ)) واتە : ((ئەگەر لە وه‌لاتێكدای بڵاوبوێوه‌و ئێوه‌ی لێبوو ، لێی دەرەمەچن)) لێرەدا پێغەمبەری خوا ﷺ پێمان دەفەرمیت : ئێوه‌ واگومان دەبن كە بە هەڵاتنتان لە چارەنووسی خوا لە خوا پزگارتان دەبێ . فرمایشتی پێغەمبەری خوا ﷺ : ((وَإِذَا كَانَ بَبِلْدُ ، فَلَا تَدْخُلُوهُ)) واتە : ((ئەگەر لە وه‌لاتێكدای بڵاوبوێوه ، مەچنە ئێوی)) لێرەدا

پێغه‌مبەری خوا ﷺ پێمان دەفەرمیت : بە مانە وەتان لە و جێگەی کە تاعونی تێدا نی یە دڵتان زیاتر دەحەوتتە وە ، گوزەرانتان خۆشتر دەبێ . لەم بوارەدا ژن یا مالا بە شووم ناسراوەن ، کە پیاو تووشی ناخۆشیە ک یاخود بە لایە ک دەبێ ، دەلی : ژن و مالا کە شومبە کە ی بۆ تەنیمە وەو لێیدام ، ئەمە ئەو تەنینه وە یە کە پێغه‌مبەری خوا ﷺ لە بارە یە وە فەرموو یە تی : تەنینه وە نی یە .

کۆمە لێکی دیکە ش دەلێن : بە لکو فەرماندان بە خۆبەرخستنه وە لە کەسی گول و هەلەاتن بۆ (الاستحباب) و هەلباردن و ، پێنمویی کردنە ، . بە لام بۆ لە گەلیدا خواردن ، پێغه‌مبەری خوا ﷺ ئەوەی ئەنجامدا بۆ بە دەرخستنی شیائویی و ، حەرام نەبوونی .

کۆمە لێکی دیکە ش دەلێن : ئەم پە یامە ی پێغه‌مبەری خوا ﷺ لێرەدا بۆ بە شیکی خەلکە نە ک بۆ هەمووی . بۆ یە تە ماشا دەکریت پێغه‌مبەری خوا ﷺ بۆ هەریەکیان پە یامیکی فەرموو بە بارو حالیان شایستە بیت ، چونکە هەندیکی خەلک ئیمانی بە هیژەو ، پشت بە ستنی بە هیژە بە ئاستیک تەنینه وە ی نەخۆشیە کە لە خۆی دور دەخاتە وە ، وەکو چۆن هیژی سروشت هیژی نەخۆشیە کە دوور دەخاتە وەو پوچی دەکاتە وە ، کەچی هەندی خەلکی تر ئەو هیژە ی تێدا نی یە ، بۆ یە پێغه‌مبەری خوا ﷺ ئەم پە یامە ی خۆی ئاراستە ی ئەم جۆرە خەلکە کردوو بە ئاگاداری وەرگرتن و خۆپاریزی ، پێغه‌مبەری خوا ﷺ هەردوو بارە کەشی پێکە وە ئەنجامدا وە ، بۆ ئەوە ی ئومە تە کە ی چاوی لێکەن و پە یپەرەویی بکەن ، بۆ ئەوە ی ئەو کە سەنە ی لە ئومە تە کە یدا بە هیژن پێگە ی پشت بە ستن و هیژو متمانە ی تەواو بە خوا هەلبارژین و ، ئەوە شیان کە لاوازه پێگە ی ئاگاداری وەرگرتن و خۆپاریزی بە کارییەن و ، هەردوو پێگە کە ش (صحیح) و تەواون :

یە کە میان : بۆ باو وە پدارانی بە هیژ .

ئەو وێتریشیان : بۆ باو وە پدارانی لاواز .

لێره شدا هەر گۆمه لێکیان به لگه یه کی به دهسته وه ده بی و پێشه تگیشی ده بی ئه و کاره ی
 ئه نجام دابی به گوێره ی بارو حالیان و ئه وه ی بۆیان شایسته یه ، ئه مه ش به هاوشیوه ی
 مه ستانی پێغه مبه ری خوا به ﷺ به داخ کردن و ، ستایشی ئه و که سه شی کردوه که وازی
 لێده هیئت ، چونکه وای داناوه ئه و که سه ی وازی لێده هیئت پشت به ستنیکێ ته وای
 به خوای تعالی هه یه ، هه روه ها پێغه مبه ری خوا ﷺ وازی له شوومی و په شبینی هیتاوه و ،
 هاوشیوه ی ئه مه ش له شه ردا زۆره ، ئه مه ش پێگه یه کی ناسک و زۆر چاکه بۆ ئه و که سانه ی
 ده یانه وی هه قی خۆی بده نی ، به تایبه ت ئه و که سانه ی توانای لێکدانه وه ی نه فسی خۆیانیا
 پێدراوه ، به مه ش ئه و دژ به یه ک بوونه ی هه ستی پی ده کات له سوونه تی (صحیح) دا
 نامیئت و لاده چیت .

گۆمه لێکی تریش وای بۆ ده چن که فه رمان کردن به هه له اتن و ، خۆ نوورخسته وه بۆ
 شتیکی سروشتیه ، که بریتیه له گواسته وه ی نه خوشیه که بۆ که سی ته ندروست به ده ست
 پێوه دان و تیکه لَبوون و بۆن کردن ، ئه م باره ش به نووباره کردنه وه ی تیکه لَبوون و ده ست
 پێوه دان ده بی ، پێغه مبه ری خواش ﷺ که هه ستا به خوارن له گه ل که سیکی گولدا بۆ
 به رژه وه ندیه کی په سه ندکراویو ، هه چی تیدا نی یه و ، به یه ک جارو یه ک ساتیش ته نینه وه ی
 نه خۆشی دروست نابیت ، به ئام قه ده غه ی کردوه بۆ ئه وه ی نه بیت به هۆکارێک بۆ
 بلاویونه وه ی نه خۆشی و فه وتانن ، هه روه ها بۆ پاراستنی ته ندروستی ، به تیکه لَبوونیکیش
 تیکه لیان بوو له بهر پێویستی و به رژه وه ندیه ک ، بۆیه هه یج دژ به یه ک بوونیک له نێوان هه ردوو
 شته که دا به دینا کریت .

گۆمه لێکی تریش ده لێن : پێده چی ئه و که سه گوله ی پێغه مبه ری خوا ﷺ له گه لیدا
 خۆراکی خواردی نه خوشیه که ی شتیکی که م بی و ته نینه وه دروست نه کات ، که سانی
 گولیش هه موویان وه کو یه ک نین و ، ئه و ته نینه وه ش لێیانه وه دروست ده بی هه مووی وه کو
 یه ک نی یه ، به لکو تیکه لَبوونی که سانیکیان زیانی نی یه و ، ته نینه وه دروست ناکات ، ئه و

كه سه گولهش توشی شتیکی كه می گوولی بوبو ، پاشان وه ستاو له سه ر باره كه ی به رده وام بوو ، گولیه كهش نه ته نیه وه بۆ سه راپای له شی ، بۆیه به شایسته تر نه خوشیه كه ی ناتهنیه وه بۆ كه سانی تر .

كۆمه لێکی تریش ده لێن : خه لگانی تافی نه فامی بپوایان وابوو كه ته نینه وه ی نه خوشیه په تاكان به خودیکی سروشتی ده بیته ، به بی ئه وه ی بیگه پێننه وه بۆ خوای تعالی ، ئه وه بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ ئه و باوه رپه ی پوچکردنه وه ، له گه ل كه سه گوله كه دا خۆراکی خواردو ، بۆی پوون کردنه وه كه خوای تعالی به نه خوش ده خات و چاکیش ده کاته وه ، قه ده غه ی نزیکبوونه وه ی خه لکیشی لیکردن بۆ ئه وه ی بۆیان پوون بکاته وه كه خودی نزیکبوونه وه یه کیكه له وه کارانه ی له لاین خوای په روه ردگار وه دانراوه بۆ دروستبوونی نه خوشیه كه ، کاتیکیش پیغه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه ده کات له راستیدا هه لده ستیت به جیکرکردنی ئه و وه کارانه ی نه خوشی دروست ده کهن ، کردوه كه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ناشکه رای ده کات كه نه خوشیه کان سه ره خۆیان وه رنه گرتوه له کارکردندا ، به لکو هه موو شتیکی خوای تعالی به ، ویستی هه بیته هیز له نه خوشیه كه وه رده گریته وه و جیتر کاریگه ری نابیت و ، ویستی هه بیته هیزه كه ی ده هیلتیه وه و کاریگه ری دروست ده کات .

كۆمه لێکی تریش ده لێن : به لکو فه رمووده کان (ناسخ و منسوخ) ی تێدایه ، ته ماشای میژوه كه ی ده کریته ، ئه گه ر زانرا فه رمووده یه کیان دواکه وتوتره ، حوکم ده دریت كه (ناسخ) ه ، ئه گه ر به و جۆره ش نه بوو ، تیایدا ده وه ستین .

كۆمه لێکی تریش ده لێن : هه ندی له و فه رموودانه جیگیره و ، هه ندیکیشیان جیگیر نین ، بۆیه سه باره ت به فه رمووده ی : ((لا عدوی)) ده لیت : یه که م جار هاوه لێ به ریز (أبوه ریره) ده یگێرپه وه ، پاشان له و باره وه گومان ی بۆ دروست بوو وازی لیه نا ، دیسان سه باره ت به و فه رمووده راویژیان پیکردو ، گوتیان : گوئیست بوین ده تگێرپه وه ، به لام قایل نه بوو بیگێرته وه .

(أبوسلمة) ده‌لێت : نێتر نازانم ، (أبوهريرة) بیری چوو ، یاخود یه‌كێك له‌ فه‌رمووده‌كان
ئه‌وێتری (نسخ) كرده‌وه ؟

به‌لام فه‌رمووده‌كه‌ی (جابر) __ خوای لی پازی بیټ __ : ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَخَذَ بِيَدِ مَجْذُومٍ ،
فَادْخَلَهَا مَعَهُ فِي الْقَصْعَةِ)) واته : ((پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌ستی كه‌سی‌کی گه‌ولی گرت و ، له
گه‌ل خویدا ده‌ستی خسته‌ نیو له‌گه‌نه‌كه‌وه)) ، فه‌رمووده‌یه‌کی (صحیح) نیه‌و ، بۆ به‌رزترین
پله‌شی ئیمامی (الترمذی) فه‌رموویه‌تی فه‌رمووده‌یه‌کی (غریب) هه‌و ، نه‌ به‌ (صحیح)ی
داناوه‌ نه‌ به‌ (حسن)یشی داناوه . (شعبه) ده‌لێت : خۆتان بپارێزن له‌و فه‌رمووده (غریب
)انه . ئیمامی (الترمذی) فه‌رموویه‌تی : له‌ چوارچێوه‌ی كرده‌وه‌كانی (عمر)هه‌و (رییایه
)ت كراوه ، ئه‌مه‌ش جیگه‌یتره ، ئه‌مه‌یه‌ باری ئه‌م دوو فه‌رمووده‌یه‌ی كه‌ به‌ره‌له‌ستی
فه‌رمووده‌كانی قه‌ده‌غه‌كردنی پێ ده‌كرێت :

یه‌كێکیان : (أبوهريرة) په‌شیمان بۆته‌وه له‌ گێڕانه‌وه‌یداو نكۆلی لی كرده‌وه .

دووه‌میشیان : به‌ (صحیح)ی له‌ پێغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ (رییایه)ت نه‌كراوه ، له‌ كتیی
(المفتاح)دا به‌ تیروته‌سلێی سه‌باره‌ت به‌م مه‌سه‌له‌ داوین ، وبالله‌ التوفیق .

**به‌شیک : سه‌باره‌ت به‌ رییازی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ قه‌ده‌غه‌كردنی
خۆچاره‌سه‌ركردن به‌ حرام‌كراوه‌كان :**

رَوَى أَبُو دَاوُدَ فِي " سُنَنِهِ " مِنْ حَدِيثِ أَبِي الدَّرْدَاءِ _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ _ قَالَ : قَالَ رَسُولُ
اللَّهِ ﷺ ((إِنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ الدَّاءَ وَالْدَّوَاءَ ، وَجَعَلَ لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءً ، فَتَدَاوَوْا ، وَلَا تَدَاوَوْا بِالْمَحْرَمِ))^(١٩٧)
واته : له‌ (أَبِي الدَّرْدَاءِ)هه‌و __ خوای لی پازی بیټ __ فه‌رموویه‌تی : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ

فهرمووی : ((خوای تعالی نه خویشی و دهرمانه که شی دابه زاندوهو ، بۆ هر نه خویشیه کیش دهرمانیکی داناهه ، به وه چاره سه ر بکه ن و ، به شتی حه رام چاره سه ر مه که ن)) .

وَذَكَرَ الْبُخَارِيُّ فِي " صَحِيحِهِ " عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ : إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَجْعَلْ شِفَاءَكُمْ فِيمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ^(١٩٨)

واته : ئیمامی (البخاری) له (صحیح) هکه یداو له (ابن مسعود) هوه _ خوای لی پازی بیّت _ ده گهریته وه ، فهرموویته : خوای تعالی شیفای ئیوهی له شته حه رام کراوه کاندانه تانه وه .

وَفِي " السَّنَنِ " : عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ : ((نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الدَّوَاءِ الْخَبِيثِ))^(١٩٩)
واته : له (أبي هريرة) هوه _ خوای لی پازی بیّت _ فهرموویته : ((پیغه مبهری خوا ﷺ قه ده غهی خو چاره سه رکردنی کردوه به دهرمانه پیسه کانی وه کو مهی و ژهر)) .

وَفِي " صَحِيحِ مُسْلِمٍ " عَنْ طَارِقِ بْنِ سُوَيْدٍ الْجُعْفِيِّ أَنَّهُ سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنِ الْخَمْرِ ، فَنَهَاهُ ، أَوْ كَرِهَهُ أَنْ يَصْنَعَهَا ، فَقَالَ : إِنَّمَا أَصْنَعُهَا لِلدَّوَاءِ ، فَقَالَ : ((إِنَّهُ لَيْسَ بِدَوَاءٍ وَلَكِنَّهُ دَاءٌ))^(٢٠٠)

واته : له (طارق) ی کوپی (سُوَيْدٍ الْجُعْفِيِّ) وه _ خوای لی پازی بیّت _ که واسه بارهت به مهی له پیغه مبهری خوا ﷺ پرسیبوو ، ئه ویش قه ده غهی کردبوو ، یاخود به باشی

١٩٨ _ ذكره البخاري تعليقاً (١٠ / ٦٨) في الطب باب شراء الخلاء والغسل

١٩٩ _ صحيح : أخرجه أحمد (٢ / ٣٠٥ ، ٤٤٦ ، ٤٧٨) وأبو داود (٣٨٧٠) ، وابن ماجه (٣٤٥٩) ، والترمذي (٢٠٤٥) كلهم من طريق يونس بن أبي إسحاق عن مجاهد عن أبي هريرة فذكره .

٢٠٠ _ صحيح : أخرجه أحمد (٤ / ٣١١ ، ٣١٧ ، ٣٩٩) ، والدارمي (٢١٠١) ، ومسلم (٦ / ٨٩) ، وأبو داود (٣٨٧٣) ، والترمذي (٢٠٤٦) كلهم من طريق سماك بن حرب عن علقمة بن وائل عن أبيه فذكره

نه زانی دروستی بکات ، (طارق) یش پیی فهرمووی : له راستیدا بۆ ده‌رمان دروستی ده‌که‌م ، پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ فهرمووی : ((دلنیا به‌ نه‌وه ده‌رمان نی به‌ لکو نه‌خۆشیه)) .

وفي " السنن " أنه ﷺ سئل عن الخمر يجعل في الدواء ، فقال : ((إنها داء وليست بالدواء))^(٢٠١) رواه أبو داود ، والترمذي .

واته : له پیغه‌مبه‌ری خویان ﷺ پرسى سه‌باره‌ت به‌وه‌ی مه‌ی وه‌کو ده‌رمان به‌کاربیئت ، نه‌ویش فهرمووی : ((نه‌وه نه‌خۆشیه نه‌ک ده‌رمان)) .

وفي " صحيح مسلم " عن طارق بن سويد الحضرمي قال : قلت : يا رسول الله إن بأرضنا أعناباً نعتصرها فنشرب منها ، قال : " لا " فرأجفته قلت : إنا نستشفى للمريض قال : ((إن ذلك ليس بشفاء ولكنه داء))^(٢٠٢) .

واته : له (طارق) ی کوپی (سوید الحضرمی) وه _ خوی لی پازی بیئت _ فهرمووی ته‌ی : گووتم : نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا زه‌ویه‌کانی ئیمه‌ تریگه‌لیکی لییه‌ ده‌یگوشین بۆ (مه‌ی) ولئی ده‌خۆینه‌وه ، فهرمووی : نه‌خێر ، (طارق) فهرمووی ته‌ی : جارێکی تر وه‌لامم بۆ نارده‌وه‌و گوتم : نه‌وه بۆ چاره‌سه‌ری نه‌خۆشی به‌کاردیتین فهرمووی : ((نه‌وه چاره‌سه‌ر نی به‌ لکو نه‌خۆشیه))

وفي " سنن النسائي " أن طبيباً ذكر ضيفداً في دواءٍ عند رسول الله ﷺ فنهاه عن قتلها^(٢٠٣) واته له (سنن) ی ئیمامی (النسائي) دا هاتوه‌ که‌وا پزیشکیک له‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ ده‌رمانیکدا باسی بۆی کرد ، به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ قه‌ده‌غه‌ی کرد بۆ بکوژیت .

٢٠١ _ هو السابق .

٢٠٢ _ هو السابق ، وليس هذا لفظ مسلم .

وَيُذَكِّرُ عَنْهُ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((نَ تَدَاوَى بِالْحَمْرِ ، فَلَا شِفَاءُ لِلَّهِ))^(٢٠٤)

واته : له پیغمبهری خواوه ﷺ باسکراوه که وا فرموویه تی : ((هرکس به می چاره سهر دهکات ، خوی تعالی شیفای نه دات)) .

خۆچاره سهرکردن به شته حه رامه کان قیزه و نه له پووی شهرع و له پووی نه قلیشه وه ، له پووی شهرعه وه نه وه فرمودانه بوو که له سهره وه باسکران . به لām له پووی نه قلّه وه : خوی تعالی نه و شتانه ی حه رام کردووه له بهر پیسیتیان ، به لām شته چاکه کانی له م ئومه ته حه رام نه کردووه وه کو سزایه ک ، به هاوشیوه ی نه وه حه رامکردنه ی که سه پاندی به سهر (بني إسرائيل) دا که ده فهرمیت ﴿ فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ ﴾ [سورة النساء : ١٦٠] واته ﴿ فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا ﴾ به هو ی سته م کردنه وه له لایه ن جوله که کانه وه ﴿ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ ﴾ حه راممان کرد لیان ﴿ طَيِّبَاتٍ ﴾ چه ند خۆراکیکی پاک و خاوین ﴿ أُحِلَّتْ لَهُمْ ﴾ که حه لāl کرابوو بۆیان^(٢٠٥) ، به لکو چه ند شتیکی له م ئومه ته حه رام کردووه چونکه خودی نه و شتانه پیسن و ، حه رامیشی کردووه وه کو پارێزێک بۆ به نده کان و ، پاراستنیان له خواردنی ، بۆیه له م باره وه به شیاو دانانریت وه کو چاره سهری نه خۆشیی به کاریبت ، چونکه نه گهرچی پۆلیی هه بیّت له لادانی نه خۆشیدا ، به لām پاشان نه خۆشیه کی گه وره تر له دلدا دروست دهکات به هو ی نه و پیسیه وه که تیایدا یه ، بۆیه نه و که سه ی چاره سهر به شته حه رامه کان دهکات ، هه ولیداوه به نه خۆشخستنی دللی چاره سهری نه خۆشی جهسته ی بکات.

٢٠٣ _ صحیح : أخرجه أحمد (٣ / ٤٥٣ ، ٤٩٩) ، وعبد بن حميد (٣١٣) ، والدارمي (٢٠٠٤) ، وأبوداود (٣٨٧١ ، ٥٢٦٩) ، والنسائي (٧ / ٢١٠) کلهم من طريق ابن أبي ذئب ، عن سعيد بن خالد ، وعن سعيد بن المسيب بن عبد الرحمن بن عثمان فذكره .

٢٠٤ _ إسناده صحيح : انظر الصحيحة (٢٨٨١) .

٢٠٥ _ مهلا محمد مهلا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

ههروهه ها له بهر ئه وهی ئه و شتانه حه رامه ، بۆیه پێویسته مرۆف خۆی لی لا بدات و خۆی لی به دوور بگریت ، به هه ر یگه یه ك بیّت ، به لّام ئه گه ر وه كو ده رمان به كار هی ترا ، ئه وه هانی مرۆف ده دات ئه و شتانه ی به لاره په سه ندبێ و زیاتر به کاری بیّن ، ئه مه ش دژ به مه به سستی شه رعه ، له لایه کی تریشه وه ئه و شتانه نه خۆشین وه كو ئه وهی شه رعه برپاری له سه ر داوه ، بۆیه نابێ وه كو ده رمان به کاری بیّت .

ههروهه ها شته حه رامه كان سیفه تی به دی و پیسی به پوح و سروشتی مرۆف ده به خشن ، چونكه جه سته كار دانه وهی خۆی ده بیّت به رامبه ر به چۆنیه تی ده رمانه كه ، بۆیه ئه گه ر چۆنیه تی ده رمانه كه پیس بیّت ، ئه وا پیسی به سروشتی مرۆف ده به خشیّت ، كه واته ئه گه ر خودی ده رمانه كه پیس بوو ئیتر ده بیّ چۆن بی ؟ ، بۆیه خوای تعالی خۆراك و خواردنه وه و جلی پیسی له به نده گانی حه رام كرده وه ، چونكه پوخسارو سیفه تی پیسی به نه فس ده به خشن .

ههروهه ها پێگه دان به به كار هی نانی ئه و شته حه رامانه بۆ خۆچاره سه ركردن ، مه ی نه تیه كه زیاتر ده كات ، چونكه ئه گه ر نه فس هه واداری بوو ، ئه وا دواتریش بۆ هه واو ئاره زووش به کاری ده هیّن ، به تاییه ت ئه گه ر نه فسی مرۆف بزانی بۆی به سووده و ، نه خۆشیه گانی لاده باو شیقای بۆ ده هیّن ، ئه وا ده بیّ به خۆشه ویستری شت به لایه وه ، لی ره دا شه رعه ده رگا گانی به هانه ی هه موو داخستوه بۆ ئه وهی به هیچ شیوه یه ك به كار نه هی نریت ، گومانی تی دا نیه ئه گه ر له لایه كه وه ده رگا گانی به هانه دا بخات بۆ به كار نه هی نانی و ، له لایه کی تریشه وه ده رگا گانی به هانه بکاته وه بۆ به كار هی نانی وه كو ده رمان جیاوازی و دژ به یه ك بوون دروست ده كات و ئه مه ش له شه رعه وه دووره .

ههروهه ها له م ده رمانه حه رامكرا وانه دا نه خۆشی گه لیکی ئه و تۆی تی دا یه ، كه زۆر زیاتره له وهی كه خه لك واگومان ده بات شیقای هه ندی نه خۆشی تی دا هه بی ، بۆیه له مه ی و شه رابی

دایکی پیسه کاندای که خوای تعالی به هیچ شیوه یه ک شیفای نه خستۆته نیۆ ئه م خواردنه وه یه وه ، به لای پزشکان و ، زۆریک له شرع زانان و قسه ناسانه وه ، چه ندین نه خوشی به هیز بۆ سه ر میشک دروست ده کات که سه نته ری ئه قله .

(أبقرط) له میانه ی گوفتاره کانیدا له سه ر نه خوشیه تونده کان ده لایت : زیانی مه ی بۆ سه ر توندوتیژه ، چونکه به خیرا بۆی به رز ده بیته وه ، له گه ل به رزبونه ودا خه لته کانی له شیش به رزده بنه وه له شوینه به رزه کانی جه سته دا ده وه ستن و ، زیان به هۆشی مرۆف ده گه یه نن .

دانهری (الکامل) ده لایت : زیان گه یاندن به میشک و ده ماره کان له خاسیه ته گرنگه کانی مه ی و شه رابه .

به لām ده رمانه حه رامکراوه کانی دیکه دوو جۆرن :

یه که میان : به لای دلّه وه قیزه ونه و ، سروشتی مرۆفیش یارمه تیده ری نابیت ، بۆ دوورخستنه وه ی نه خوشیه که وه کو ژه هره کان و ، گوشتی مارو شته پیس و پۆخله کانی دیکه ، بۆیه وه کو بارزکی قورس به سه ر سروشتی مرۆفه وه ده مینیته وه وه ده بی به نه خوشی نه ک ده رمان .

دووه م : به لای دلّه وه قیزه ون نی یه وه کو ئه و خواردنه وانه ی که دایکه سک پره کان به کاریده هینن بۆ نمونه ، ئه مه زیانی له سوودو که لکی زۆرتره ، ئه قلیش بریاری حه رامبوونی ده دات و ، لیڤه دا ئه قل و فیتره تی مرۆف جووتی شرع ده بن .

لیڤه دا نه یینه کی ووردو ناسک به دیده کریت سه باره ت به وه ی که حرامکراوه کان بۆ چاره سه ر به کار ناهینریت ، مه رجی شیفا وه رگرتن له هه ر ده رمانیک ئه وه یه به ئه و په ری قبولبوونه وه وه ربیگیریت ، باوه ره بیت به سوودو که لکی و ، خوای تعالی پیروزی شیفا ی

پێدلووه ، چونکه شتی به سوود پیروزی تێدايه و ، به سوودترین شتیش پیروزیانیان ، بۆیه دهگوتریت پیاوی پیروز له هەر کوی بیت ئه و پیاویه که له هەر شویتیک دابهزی سوودی لی ببینریت ، زانلویشه نهگه ر موسلمان باوهپی به حهرامیتی شتیک هه بو ئه و ئه و باوهپی دهبی به پێگرتیک له نیتوان خودی خوی و له نیتوان پیروزی و سوودی شته که ، وه له نیتوان چاکیتی گومان پێبردن و ، وهگرتنی ئه و شته به ئه و په پی قبولبوونه وه ، به لکو هه رچه ند بهنده باوهپی به هیزتر بی ، ئه مهنده ی تر حه زی پی نابییت و بیروباوهپی به رامبه ر به و شته خراپ دهبی و ، خووشی ئه مهنده ی تر ئه و شته ی به لاهه قیزه ون دهبی ، بۆیه نه گه ر له م باره دا به کاری بیتیت دهبی به نه خووشی نه ک ده رمان ، مه گه ر مروف باوهپی پیستی به رامبه ر به و شته نه میتیت و ، خراپی گومان بردنی بگوریت بۆ خووشه ویستی ، ئه مه ش دریه ئیمان ، چونکه خودی شته که حه رام و قیزه ونه ، بۆیه مروفی باوه پدار به رده وام له پروی نه خووشیه وه ته ماشای ده کات . والله أعلم .

به شیک : سه باره ت به رییازی پیغه مبه ری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی ئه و نه سپیییه ی له سه ردا په یدا ده بی و لا بردنی :

في "الصَّحِيحَيْنِ" عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ ، قَالَ : كَانَ بِي أَدْنَى مِنْ رَأْسِي ، فَحُمِلْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَالْقَمْلُ يَتَنَاثَرُ عَلَى وَجْهِهِ ، فَقَالَ : ((مَا كُنْتُ أَرَى الْجَهْدَ قَدْ بَلَغَ بِكَ مَا أَرَى)) ، وَفِي رِوَايَةٍ : فَأَمَرَهُ أَنْ يَخْلِقَ رَأْسَهُ ، وَأَنْ يُطْعِمَ فَرْقًا بَيْنَ سِتْوَةٍ ، أَوْ يُهْدِيَ شَاةً ، أَوْ يَصُومَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ^(٢٠٦) .

واته : له (كَعْبِ) ی کوی (عُجْرَةَ) وه _ خوی لی پازی بیت _ فه رموویه تی : ئازاریک له سه ردا بوو ، مه لگیرام بۆ خزمه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ ، نه سپیش هه لده وه ریه دم و

٢٠٦ _ صحیح : أخرجه أحمد (٤ / ٢٤٢ ، ٢٤٣) ، والبخاري (٣ / ١٣) ، (٦ / ٣٣) ، ومسلم (٤ / ٢١) ، (٢٢) ، وابن ماجه (٣٠٧٩) ، والترمذي (٢٩٧٣) ، كلهم عن طريق عبدالله بن معقل فذكره عن كعب بن عُجْرَةَ .

چاومدا ، ئەو ەبوو پىڧغەمبەرى خوا ﷺ ڤەرموى : ((وای بۆ ئەدەچووم شەكت و ماندووبوونت بگات بەم ئاستەى كە دەيبينم)) ، لە (رىوايە) تىكى دىكەشدا : ڤەرمانىدايە سەرى بتاشى و ، سى (صاع) ى دانەوئەلە بگات خۆراكى شەش كەس ، ياخود مەړىك بىبەخشىت ، ياخود سى پۆڭ بە پۆڭوو بىت .

ئەسپى لە سەرو جەستەدا بەهۆى دوو شتەو ە پەيدا دەبى : دەرەو ەى جەستەو ناو ەو ەى جەستە ، بەلام ئەو ەى لە دەرەو ەى جەستەدا پەيدا دەبى ەۆكارى دەگەرپتەو ە بۆ ئەو پىسى و پۆخلى ەى لە سەر جەستە كۆدەبىتەو ە ، دوو ەمىش : بەهۆى خەلتەيەكى پىسى بۆگەنەو ە كە سروشتى مړوڤ پالى پتو ە دەنىت بۆ نىوان پىست و گوشت و ، پاشان لە كونىلەكانەو ە دەرەچىت ، لە پووى پىستىشدا بە شىو ەيەكى زياتر بەهۆى شىي خوينەو ە بۆگەن دەبى ، ئەمەش ئەسپى دروست دەكات ، ئەم دياردەيە بەزۆرى پاش نەخۆشى زۆر دەبى و ، بەهۆى پىسىشەو ە ، لە سەرى منداالاندا بە شىو ەيەكى فراوانتر دەبينرى چونكە زۆرتر ئەو ەۆكارانە بەكاردەهينن كە ئەسپى دروست دەكەن ، بۆيە پىڧغەمبەرى خوا ﷺ سەرى منداالەكانى (جعفر) ى تاشى .

گەرەترىن چارەسەرىشى سەرتاشىنە ، بۆ ئەو ەى كونىلەى شىكان بكرپتەو ە ، شى پىسەكان بچنە دەرەو ەو ، بەو ەش مادەى خەلتەكە لاواز دەبى ، پاشانىش پتويستە ەموو سەر لەو دەرمانانە بگيرپت كە ئەسپى دەكوژن و ، دروستبوونى قەدەغە دەكەن .

سەرتاشىنىش سى جۆرە :

يەكەمىان : بۆ خواپەرستى و ەۆكارىكى نزيكبوونەو ە لە خواى پەرەردگار .

دوو ەم : بىدعەو ەاو ەل پەيداكردن .

سى يەم : پتويستى و دەرمان .

كەواتە يەكەم : سەرتاشىنە لە كاتى يەككە لە خواپەرستىەكانى حەج ياخود ەمرەدا .

دوهم : سهرتاشین بۆ كه سانیکی تری جگه له خوای پهروهردگار . وهكو سهرتاشینی موریدهكان بۆ شیخهکانیان ، بۆیه كه سانیکیان دهلّین : من سهرم تاشیوه بۆ فلان كهس و ، توش تاشیوته بۆ فلان كهس ، ئههه له پلهی ئهوه دایه كه بلیت : سوژدهم بۆ فلان كهس برد ، چونكه سهرتاشین ملکهچی و بهندایهتی و زه بوونی دهنوینی ، بۆیه له تهواوکاریهکانی حهجه ، تا ئه و ئاسته ی بهلای ئیمامی (الشافعی) وه پایهیهكه له پایهکانی حهج كه تهواو نابیت تهنها بهو نهبی . مرقه كه پیشهسهری له پیش دهستی خواکهیدا دادهنی ، وهكو ملکهچیهك بۆ گهرهیی و ، زه بوونیكه بۆ شکومهندی ، له بهرزترین جوړهکانی په رسته ، بۆیه ئهگهر عهره بهکان ویستی زه بوونکردنی دیل و بهردانیان هه بویه ، سهریان دهتاشی و بهریان دهدا ، پاشان شیخهکانی گومپایی و پیش برکێ کارانی پهروهردگاریتی ئهوانه ی بنچینه ی شیخیتیان له سهر بیدعو هاو له پیداکردنه ، هاتن و ویستیان موریدهکانیان په رستنیان بۆ بکهن و ، بۆیان پازاندنه وه كه سهرتاشینیان بۆ بکهن ، وهكو چۆن بۆیان پازاندنه وه سزودیان بۆ بهرن ، بهلام بهناویکی تره وه ناویان دههیناو ، دهیانگوت : تهنها سهر دانانیكه له پیش دهستی شیخدا ، سویند بهخوا سوژده بردنیش بۆ پهروهردگار ههر تهنها بریتیه له سهردانان له پیش دهستیدا ، پاشان ئه و شیخانه بۆیان پازاندنه وه كه نه زریان بۆ بکهن و ، تهو بهو په شیمانیان بۆ دهرپهن و ، بهناوی ئهوانه وه سویند بخۆن ، هه موو ئه مانهش خودی به په رستراوکردن و خودی کردنیانه به خوا وهند به دهر له خوای پهروهردگار ، خوای تعالی دهفه رمیت : ﴿ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ . وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾ [آل عمران : ٧٩ _ ٨٠] واته : ﴿ مَا كَانَ لِبَشَرٍ ﴾ نابی بۆ ههچ ئادهمی يهك ﴿ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ﴾ كه خوا نامه و شهرعت و پیغه مبه ریتی دابیستی ﴿ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ ﴾ پاشان به خه لکی بلیت ﴿ كُونُوا عِبَادًا لِي ﴾ ببن به بهنده ی من ﴿ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾ له جیاتی خوا ﴿ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ ﴾ بهلكو (پییان دهلّیت) خواپه رست بن ﴿ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ

الْكِتَابَ ﴿ چونكه ئێوه ده‌رسی نامه‌ی ئاسمانی ده‌لێنه‌وه ﴿ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴾ وه ئێوه خو‌شتان ده‌یخوێنن . ﴿ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ ﴾ وه خوا فه‌رمانتان پێ نادات ﴿ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ ﴾ كه فریشته و پێغه‌مبه‌ران بکه‌ن ﴿ أَرْبَابًا ﴾ به په‌رستراوی خو‌تان ﴿ أَيْ أَمْرُكُمْ بِالْكَفْرِ ﴾ چو‌ن فه‌رمانتان پێ دهدات بێ به‌وابن (کافرین) ﴿ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾ دوا‌ی نه‌وه‌ی كه ئێوه به‌پواداربوون ؟! (٢٠٧).

پایه‌به‌رزترین به‌ندایه‌تی ده‌رپرینیش به‌ندایه‌تی ده‌رپرینی نوێژه ، كه شیخ و ویچوان و زۆرداران له ئێوان خو‌یاند هه‌ستاون به دابه‌شکردنی ، شیخه‌كان پایه‌به‌رزترین شتی نوێژیان بردوه كه سژوده ، كه‌سانی ویچوانیش به زانایان ركوعیان بردوه و ، هه‌ركات یه‌كتریان چاوپێكه‌وت ركوع بۆ یه‌كتر ده‌بن ، وه‌كو چو‌ن ركوع بۆ خوا‌ی تعالی ده‌بن ، زۆردارانیش هه‌ستانی نوێژیان بردوه ، بۆیه ئازادان و كوێله‌كان به‌سه‌ریان‌وه ده‌وه‌ستن وه‌كو به‌ندایه‌تی ده‌رپرینیك و ئه‌وانیش دانیشتوون ، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ووردی قه‌ده‌غی ئه‌و سێ په‌فتاره‌ی سه‌ره‌وه‌ی كردوه ، بۆیه به‌كاره‌یتانی سه‌رپێچه‌کی ئاشكرا‌ی پێغه‌مبه‌ری په‌حمه‌ت و به‌زه‌یه ، قه‌ده‌غی كردوه سژود بۆ جگه له‌خوا‌ی په‌روه‌ردگار به‌ریت و فره‌موویه‌تی : ((لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ أَنْ يَسْجُدَ لِأَحَدٍ)) (٢٠٨) واته پێویسته هه‌چ كه‌س سژود بۆ كه‌سێکی تر نه‌بات . نكۆلیشی له‌هاوه‌لی به‌رێز (مُعَاذ) كرد كاتی سژودی بۆ بردو فره‌مووی : (مُهْ) (٢٠٩) واته : ده‌ست بكێشه‌ره‌وه‌ واز له‌وكرداره‌ بێنه . هه‌رامبوونی ئه‌مه‌ش له ئاینه‌كه‌یدا زۆر به‌دلنایایی زانراوه ، ئه‌و كه‌سانه‌ش بۆ كه‌سانی تری جگه له‌خوا‌ی تعالی به‌شیاو داده‌نێن ، له‌پاستیدا ده‌یان‌وه‌ی پێش برکیی خوا و پێغه‌مبه‌ره‌كه‌ی پێبکه‌ن ، چونكه سژودبردن پایه‌دارترین په‌له‌كانی به‌ندایه‌تی نوانده ، بۆیه ئه‌گه‌ر ئه‌م كه‌سه‌ هاوه‌ل په‌داكاره سژودبردن بۆ م‌رو‌ف به

٢٠٧ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

٢٠٨ _ إسناد صحیح : صححه الألبانی فی الإرواء (١٩٩٨) .

٢٠٩ _ حسن صحیح : أخرجه أحمد (٥ / ٢٢٧) عن أبي ظبيان عن معاذ بن جبل فذكره ، وأخرجه أحمد (٥ /

٢٢٨) عن أبي ظبيان يحدث عن رجل من الأنصار عن معاذ بن جبل فذكره نحوه .

شیاو دابنیت ، ئەوا بەندایەتی نواندنی بۆ جگە لە خۆی پەرورەدگاری بە شیاو داناو ، و قەد
 صَحَّ أَنَّهُ قِيلَ لَهُ : الرَّجُلُ يَلْقَى أَخَاهُ أَيُّحَنِي لَهُ ؟ قَالَ : لَا . قِيلَ : أَيْلَتَرَمُهُ وَيُقْبَلُهُ ؟ قَالَ : لَا .
 قِيلَ : أَيُصَافِحُهُ ؟ قَالَ : نَعَمْ ^(٢١٠) واتە : بە (صحیح) ی لە پێغەمبەری خواوە ﷺ (رێوایە) ت
 کراوە کەوا پرسیاری لێکرا : پیاو چاوی بە براکە ی دەکەوێت ئایا بۆی بچەمیتهوە ؟ فەرمووی
 : نەخێر . گووترا : لە ئامیزی بگریت و ماچی بکات ؟ فەرمووی : نەخێر . گووترا : ئایا
 تەوقە ی لە گەل بکات ؟ فەرمووی : بەلێ .

هەرەها . چەمانەو لە کاتی سلاوکردندا سژوود کړنووشە ، خۆی تەعالی فەرموویەتی :
 ﴿ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا ﴾ [البقرة : ٥٨] واتە : وە لە دەرگاوە بچنە ژوورەو بە ملکەچی ( )
 بە کړنووشەو (٢١١) ، ئەگینا لە توانادا نی یە بچینە ژوورەو بۆ لای باج وەرگران ،
 هەرەها بە (صحیح) ی لە پێغەمبەری خواوە ﷺ هاتوو کەوا قەدەغە ی کردوو ئەگەر
 کەسیک هاتە ژوورەو دانیشتوان هەستن ، بە هاویشوێی ئەو بەگەرە دانانە ی کە خەلکانی
 عەجەم بەرامبەر بە یەکتر دەری دەپن ، تا گەشتە ئەو ئاستە ی لە نوێژیشدا قەدەغە ی کردن
 و ، فەرمانی پێکردن ئەگەر بە دانیشتنەو نوێژی کرد ئەوانیش بە دانیشتنەو نوێژ بکەن ،
 ئەمە لە کاتی کدایە کە تەندروستن و هیچ بەهانیەکیان نی یە ، بۆ ئەوێ بە سەر سەریەو
 نەو هەستن و ئەو دانیشتبیت ، هەرچەند هەستانە کەشیان بۆ خواوە ، ئەو هەستانی بە
 گەرەدانان و بەندایەتی بۆ کەسانی تری جگە لە خۆی پەرورەدگار دەبێ چۆن بێ ؟

مەبەستیش ئەوێ : کە نەفسە نەفامە گومراکان بەندایەتی کردنیان بۆ خۆی پەرورەدگار
 لابردوو ، ئەو بەدیهێنراوە هاو ئەلەیان لە گەلدا داناون کە بە گەرەیان داندەن ، بۆیە
 سژوودیان بۆ غەیری خۆی تەعالی بردو ، پکوعیان بۆ بردو ، وەستان لە پیش دەستیدا بە

٢١٠ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٢٧٢٩) ، وأحمد (٣ / ١٩٨) ، وصححه الألباني في صحيح الترمذي (

هاوشیوهی وهستانیان له نوێژدا ، سویندیانی پێ خواردن و ، نهزریان بۆ کردن و ، سهریان بۆ تاشین و ، سهریپینیان بۆ کردن و ، به دهوری شتگهلیکی تری جگه له مالهکهی خوادا سووپانهوهو ، به گهزیهانیان دانان و خۆشهویستن و ، ترس و ، پارانهوهو ، ملکهچیان بۆ نواندن ، وهکو چۆن پهروهردگار به گهزیه دهگیریت ، به لکو زیاتریش ، به دهیهترهوه په رستراوهکانیان له گهڵ خوای تعالادا یهکسان کرد ، نه مانه که دژ به بانگهوازی پیغه مبه ران ، نه مانه که هاوتا بۆ خوا داده نین و ، له ناگریشدا له گهڵ خواوهندهکانیاندا مشتومر ده کهن ﴿ تَاللهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ اِذْ تُسَوِّكُم بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ [الشعراء : ۹۸] ﴿ تَاللهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾ سویند به خوا ئیمه له گومرپایهکی ناشکه رادا بووین ﴿ اِذْ تُسَوِّكُم بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ کاتیک ئیوه مان دهبرده پیزی پهروهردگاری جیهانیانهوه^(۲۱۲) ، نه مانه که خوای تعالی دهبرارهیان دهفه رمیت ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ اُنْدَادًا يُحِبُّوْنَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ، وَالَّذِينَ اٰمَنُوا اَشَدُّ حُبًّا لِلّٰهِ ﴾ [البقرة : ۱۶۵] واته : ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن ﴾ وه کهسانی واهیه له خه لکی ﴿ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ اُنْدَادًا ﴾ که هاوبهشی زۆر بۆ خوا پهیدا ده کهن ﴿ يُحِبُّوْنَهُمْ ﴾ خۆشیان دهوین ﴿ كَحُبِّ اللَّهِ ﴾ وهك خۆشهویستی (ئیمانداران بۆ) خوا ﴿ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا اَشَدُّ حُبًّا لِلّٰهِ ﴾ به لām نهوانه ی برهوان هیناوه زۆر زیاتر خویان خۆش دهوی^(۲۱۳) ، هه موو نه مانه شیرک و هاوهل پهیدا کردن و ، خوای پهروهردگاریش له وه که سانه خۆش نابیت که هاوهلی بۆ پهیدا ده کهن ، نه م باسه مان توێژینه وهیه که بوو له میانه ی باسی پێبازی پیغه مبه ری خوا ﷺ سه بارهت به سه رتاشین ، پیده چی له وهش گرنگتر بی که مه بهستی سه رهکی باسه که مان بوو . والله أعلم .

۲۱۲ - مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی تهفسیری قورئان

۲۱۳ - مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی تهفسیری قورئان

به شی دووهم

چهند به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردندا به
ددرمانه روحیه خواوهندیه تاکه کان و ، ناویته یه که له وو ، له ددرمانه
سروشته کان :

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ
له چاره سه رکردنی چاو لیدراودا :

رَوَى مُسْلِمٌ فِي " صَحِيحِهِ " عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((الْعَيْنُ حَقٌّ وَلَوْ كَانَ
شَيْءٌ سَابِقَ الْقَدَرِ ، لَسَبَقْتُهُ الْعَيْنُ)) (٢١٤).

واته : له (ابن عباس) هوه _ خواله خوئی و بابیشی پازی بیّت _ فهرموویه تی :
پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : ((چاو پیسی پاسته نه گهر شتیکیش هه بویه پیتی
چاره نووس بکه وتایه ، چاوی پیتش ده که وت)) .

وَفِي " صَحِيحِهِ " أَيْضًا عَنْ أَنَسٍ ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ رَخَّصَ فِي الرَّقِيَّةِ مِنَ الْحُمَةِ ، وَالْعَيْنِ
وَالنَّمْلَةِ (٢١٥).

٢١٤ _ صحيح : أخرجه مسلم (٢١٨٨) .

٢١٥ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ١١٨ ، ١١٩ ، ١٢٧) ، ومسلم (٧ / ١٨) ، وابن ماجه (٣٥١٦) ،
والترمذي (٢٠٥٦) ، كلهم عن عاصم بن سليمان الأحول عن يوسف بن عبدالله عن أنس فذكره ، إلا أن الترمذي قال
: عن عاصم عن عبدالله بن الحارس عن أنس فذكره

واته : له (انس) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ مؤله تی داوه نوشته بکریټ له چاو پیسی و گه ستنی گیانداری ژه هراوی و برینی پیست .

وَفِي " الصَّحِيحَيْنِ " مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ، ((الْعَيْنُ حَقٌّ))^(٢١٦)

واته : له (أبي هُريرة) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : ((چاو پیسی پاسته)) .

وَفِي سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ " عَنْ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا - قَالَتْ : كَانَ يُؤَمِّرُ الْعَائِشَ فَيَتَوَضَّأُ ، ثُمَّ يَغْتَسِلُ مِنْهُ الْمَعِينُ^(٢١٧) .

واته : له (عائشة) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فهرموویه تی : فرمان به چاو پیس ده کرا ده ستوویژی دهشت و ، نینجا به و ئاوه که سی به چاو هوه بوو خوی دهشت .

فِي الصَّحِيحَيْنِ " عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ : أَمَرَنِي النَّبِيُّ ﷺ أَوْ أَمَرَ أَنْ نَسْتَرْقِيَ مِنَ الْعَيْنِ^(٢١٨) .

واته : له (عائشة) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمانی پیکردم یا فرمانیدا نوشته بکهین له چاو پیس .

وَذَكَرَ التِّرْمِذِيُّ مِنْ حَدِيثِ سُفْيَانَ بْنِ عُيَيْنَةَ ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ عَامِرٍ ، عَنْ عُبَيْدِ بْنِ رِفَاعَةَ الزُّرْقِيِّ ، أَنَّ أَسْمَاءَ بِنْتَ عَمَيْسٍ قَالَتْ ، يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ بَنِي جَفَعَرٍ تُصِيبُهُمْ

٢١٦ _ صحيح : أخرجه أحمد (٢ / ٣١٩) ، البخاري (٧ / ١٧١ ، ٢١٤) ، ومسلم (٧ / ١٣) ، وأبو داود (٣٨٧٩)

كلهم من طريق عبد الرزاق بن همام ، قال : حدثنا معمر ، عن همام بن منبه ، فذكره عن أبي هريرة مرفوعاً .

٢١٧ _ إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (٣٨٨٠) عن الأسود عن عائشة فذكرته .

٢١٨ _ صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ٦٣ ، ١٣٨) ، البخاري (٧ / ١٧١) ، ومسلم (٧ / ١٧) ، وابن ماجه (٣٥١٢)

كلهم عن معبد بن خالد عن عبد الله بن شداد فذكره عن عائشة .

الْعَيْنُ ، أَفَأَسْتَرْقِي لَهُمْ ؟ فَقَالَ : ((نَعَمْ فَلَوْ كَانَ شَيْءٌ يَسْبِقُ الْقَضَاءَ لَسَبَقْتُهُ الْعَيْنُ))^(۲۱۹) قَالَ التِّرْمِذِيُّ : حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ .

واته : (أسماء) ی کچی (عُمَيس) خوی لی پازی بیت _ فرمووی : نهی پیغه مبهری خوا کوره کانی (جعفر) ده بن به چاری پیسه وه ، نوشته یان بو بکه م ؟ فرمووی : ((به لی نه گهر شتی ک پیچی چاره نووس بکه وتایه چاو پیچی ده که وت)) .

وَرَوَى مَالِكٌ رَحِمَهُ اللَّهُ ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلٍ بْنِ حُنَيْفٍ ، قَالَ : رَأَى عَامِرُ بْنُ رَبِيعَةَ سَهْلَ بْنَ حُنَيْفٍ يَغْتَسِلُ ، فَقَالَ : وَاللَّهِ مَا رَأَيْتُ كَالْيَوْمِ وَلَا جُلْدَ مُحَبَّاتٍ ، قَالَ : فَلَبِطَ سَهْلٌ ، فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَامِرًا ، فَتَغَيَّظَ عَلَيْهِ ، وَقَالَ : ((عَلَامَ يَقْتُلُ أَحَدَكُمْ أَخَاهُ ؟ أَلَا بَرَكْتَ ؟ اغْتَسِلَ لَهُ)) فَغَسَلَ لَهُ عَامِرٌ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ وَمِرْفَقَيْهِ وَرُكْبَتَيْهِ ، وَأَطْرَافَ رِجْلَيْهِ ، وَدَاخِلَةَ إِرَارِهِ فِي قَدَحٍ ، ثُمَّ صَبَّ عَلَيْهِ ، فَرَأَى النَّاسَ .
وَرَوَى مَالِكٌ رَحِمَهُ اللَّهُ أَيْضًا عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلٍ ، عَنْ أَبِيهِ ، هَذَا الْحَدِيثَ ، وَقَالَ فِيهِ : إِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ ، تَوَضَّأَ لَهُ ، فَتَوَضَّأَ لَهُ^(۲۲۰)

واته : نیمامی (مالک) _ به په حمه تی خوا بیت _ ، له (ابن شهاب) وهه ، له (أبي أمامة) ی کوپی (سهل) ی کوپی (حنيفة) وهه ده گیزیتته وهه ، فرموویته تی : (عامر) ی کوپی (ربیعة) ته ماشای کرد (سهل) ی کوپی (حنيفة) خوی ده شوا ، نه وه بوو گوتی : سویند به خوا نه وه کو نه مړم بینیه وه نه کچی شونه کردوی نیو په رده ش تاوه هایه ، (أبي أمامة) ده لیت : (سهل) تیکچوو دای به زه ویدا ، پیغه مبهری خوا ﷺ ته شریفی هینایه لای (عامر) و

۲۱۹ _ صحیح : أخرجه الترمذي (۲۰۵۹) ، من طريق عبد الرزاق قال : أخبرنا معمر ، عن أيوب ، عن عمرو بن دينار عن عروة بن عامر ، عن عبيد بن رفاعه فذكر الحديث عن أسماء . وطريق سفيان المذكور أخرجه الحميدي (۳۳۰) وأحمد في مسنده (۶ / ۴۳۸) ، وابن ماجه في سننه (۳۵۱۰) ، والترمذي (۲۰۵۹) .
۲۲۰ _ إسناده صحيح : أخرجه مالك في الموطأ (۲ / ۹۳۸) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (۴۰۲۰) .

، زۆر لای توو پەبوو ، ئینجا فەرمووی : ((بۆ کەسیگەتان براکە ی دەکوژیت ؟ بۆ نزای فەر
 بەرە کەت بۆ نە کرد ؟ خۆتی بۆ بشۆ ، ئەو پەبوو (عامر) دەم و چاوی و دەستەکانی و
 مەچەکی و ئەژنۆکانی و ، سەرەوێ پەنجەکانی پیتی و ، کە نارو لیواری (الإزار) هەکی^(۲۲۱)
 لە ناوێوە لە پەرداخیکدا شت و ، پاشان پشیترا بە سەر (سەل) دا ، ئەو پەبوو هەستاو لە
 گەل خەلکە کە دا پۆشت .

هەر وەها ئیمامی (مالک) ئەم فەرموودە لە (محمد) ی کوپی (أبي أمية) ی (سەل
) هەو کە لە بابیەو دەگێریتەو و تیایدا دەلێت : چاوپیسێ پاستە ، دەستنوێژی بۆ بشۆ ،
 ئەو پەبوو دەستنوێژی بۆ شت .

وَذَكَرَ عَبْدُ الرَّزَّاقِ ، عَنْ مَعْمَرٍ ، عَنْ ابْنِ طَاوُوسٍ ، عَنْ أَبِيهِ مَرْفُوعًا ، الْعَيْنُ حَقٌّ ، وَلَوْ كَانَ
 شَيْءٌ سَابِقَ الْقَدَرِ ، لَسَبَقْتُهُ الْعَيْنُ ، وَإِذَا اسْتُغْسِلَ أَحَدُكُمْ ، فَلْيَغْتَسِلْ . ووصله صحيح^(۲۲۲) .

واتە : (عبدالرزاق) ، لە (مَعْمَر) هەو ، لە (طاووس) هەو ، لە بابیەو بە (مرفوع
) ی دەگێریتەو و دەفەرمیت : چاوپیسێ پاستە ، ئەگەر شتیگێش پیش چارەنووس
 بکەو تايە ، چاوی پیش دەکەوت ، ئەگەر خەلگەتان بە چاوهو کردو داوای خۆشتنتان
 لیکرا خۆتان بشۆن .

پیشەوا (الزهري) فەرموویەتی : چاوپیس فەرمانی پی دەکریت قاپیک ئاو بینیت و ،
 ئینجا دەستەکانی دەکاتە نیو قاپەکەو ، ئاو کە لە زاری وەردەدات و دەریدەهینیتە نیو
 قاپەکەو ، پاشان بە دەستی چەپی ئاو لە قاپەکە هەل دەگریت و ، دەپێژینی بە سەر ئەژنۆی
 راستیداو ئاو هەکی دەکاتەو نیو قاپەکەو ، ئینجا کە نارو لیواری (الإزار) هەکی لە ناوێوە

۲۲۱ — — الإزار : دەری ، پشاکیکە نیوێ خوارەوێ لەشی مرقف پی دادەپۆشیت . وەرگێڕ .

۲۲۲ — — إسناده صحيح : صححه الألباني في السلسلة الصحيحة (۱۲۵۱) .

دهشوات و ، قاپه كه ناخاته سه زهوی ، پاشان له پشته وه به یهك جار ده پشینه ریت به سه ر كه سی به چاوه وه بوودا ، به فهرمانی خوا سه رفه راز ده بی .

به چاوه بونیش دوو به چاوه وه بوونه : به چاوه وه بونیکی مروّفی و ، به چاوه وه بونیکی جنّوکه ی . فَقَدْ صَحَّ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ رَأَى فِي بَيْتِهَا جَارِيَةً فِي وَجْهِهَا سَفْعَةً ، فَقَالَ: اسْتَرْقُوا لَهَا ، فَإِنَّ بِهَا النَّظْرَةَ^(۲۲۳) .

واته : له (اُمّ سلمة) هوه _ خوی لی پازی بیت _ ده گپنه وه كه وا : پیغه مبه ری خوا ﷺ كه نیه كه یکی له ماله كه یدا بینی دهم و چای زه رده له گه پابوو ، نه وه بوو فره مووی : نوشته ی به سه ردا بخوینن ، جنّوکه تیی پوانیوه .

(الحسین) ی کوپی (مسعود الفراء) ده لیت : كه فره مووی تی (سَفْعَة) واته : تیپوانین ، مه به ستی له جنّوکه وه بووه ، ده گوت ریت : له تیپوانینی جنّوکه وه تووشی به چاوه وه بونیك بووه كه له تیپه پوونی نوکه پم تیژتره .

وَيَذْكُرُ عَنْ جَابِرٍ يَرْفَعُهُ : ((إِنَّ الْعَيْنَ لَتَدْخُلُ الرَّجُلَ الْقَبْرَ ، وَالْجَمَلَ الْقِدْرَ))^(۲۲۴) واته له (جابر) هوه _ خوی لی پازی بیت _ فره مووی تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فره مووی : ((دلنیا بن چاوپیس پیاو ده خاته نیو گوره وه ، ووشریش ده خاته نیو مه نه له وه)) .
وعن أَبِي سَعِيدٍ _ رضي الله عنه _ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَتَعَوَّذُ مِنَ الْجَانِّ ، وَمِنْ عَيْنِ الْإِنْسَانِ^(۲۲۵) .

واته : له (أبي سعيد) هوه _ خوی لی پازی بیت _ فره مووی تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ په نای ده گرت به خوا له جنّوکه و ، له چاوپیس مروّف .

۲۲۳ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (۱۰ / ۱۷۱ ، ۱۷۲) ، ومسلم (۲۱۹۷) .

۲۲۴ _ إسناده حسن : أخرجه أبو نعيم في الحلية (۷ / ۹۰) ، وصححه الألباني في الصحيحة (۱۲۴۹) .

۲۲۵ _ صحيح : أخرجه ابن ماجه (۳۵۱۱) ، والترمذي (۲۰۵۸) ، والنسائي (۸ / ۲۷۱) عن الجريري عن أبي

نضرة عن أبي سعيد فذكره وزاد فيه . . . (فلما نزلت المعوذتان أخذ بهما وترك ما سوى ذلك) .

كۆمهلىك كه به شيان له گوڤگرتن و نه قل پتته دراوه ، چاوپيسى و به چاوه وه بون پوچ ده كه نه وه ، ده لىن : نه وانه هه مووى خه ياله و له راستيه وه به دووره ، به لام نه مانه نه فامترينى خه لگن به بيستن و نه قل ، په رده كانى سه ر چاو و دلشيان له هه مووى نه ستورتره ، له هه موو كه سيش به دخووترن ، دورترين كه سيشن به ناسينى پوح و نه فسه كان و ، سيفات و كردارو كارى گهريان ، ناقل و ژيرانى ئومه تان به جياوازى ئاين و بىروباوه پىانه وه ، بوارى چاوپيسى و به چاوه وه بوون پهت ناكه ونه وه ، نكۆلى لى ناكه ن ، نه گه رچى ، جياوازن سه بارهت به هۆكارى لايهنى كارى گهري چاوپيسى .

كۆمهلىك ده لىن : نه فسى كه سى چاوپيس نه گه ر له گه ل چۆنيه تيه كى پيسدا پراهات ، له چاوه كانيه وه هيزى كى ژه هرين ديتته دهره وه ده گات به كه سى به چاوه وه بوو ، زيانى پيده گه يه نيت . گوتيان : نكۆلى له مه ناكريت ، وه كو چۆن ناتوانريت نكۆلى له هاتنه دهره وه هيزى كى ژه هرين له جۆره ماريكه وه بكريت كه ده گات به مروف و ، ده يفه وتينيت ، نه مه ش له جۆره ماريكه وه پووده دات كه هه ركات ته نها به چاوه كانى ته ماشاى مروف بكات ، به كسه ر نه و مروفه ده فه وتيت ، كارى چاوپيسيش ئاوه هايه .

كۆمهلىكى تريش ده لىن : به دوور دانانريت له چاوى هه ندى مروفه وه چه ند نه ژاوو كه وه رى كى ناسك و پوونى نه بيزراو (جواهر لطيفه غير مرثية) بيتته دهره وه ، بگات به كه سى به چاوه وه بوو ، بچيته نيو كونيله كانى جه ستيه وه ، زيانى پى بگه يه نيت .

كۆمهلىكى تريش گوتويانه : خواى تعالى نه ريتى وابوو به پى ويستى خوى زيان دروست ده گات ، كه وا هه ر به پوو به پووبونه وهى چاوى پيس به كه سيك زيانى پى ده گه يه نيت ، به بى نه وهى هيزى كى ياخود هۆيه ك ياخود كارى گه ريه ك هه بيت ، نه مه پى باوه پى نكۆلى كارانى هۆكارو هيزو كارى گه ريه كانن له جيهاندا ، نه مانه دهرگاى هۆكارو كارى گه ريان له خويان داخستوه ، دژبه تى كراى ناقل و ژيران وه ستانه وه .

به ره چدانه و می نه و که سانه ی که نکۆلیی له به چا و موبوون دهگه ن :

گومانی تیدا نی به خوی تعالی له جهسته و پوچه کاندایه یز دیارده گه لیکی جیاوازی خولقاندوه و ، چه ندین خاسیه ت و چۆنیه تی جوراوجۆری به زۆریان به خشیوه ، مروفی ناقل و ژیر هه رگیز ناتوانیت نکۆلیی له کاریگه ری پوچه کان له جهسته دایه بکات ، چونکه شتیکی بینراوی هه ست پیکراوه ، تو ده م و چا و ده بینی چۆن سوور سوور ده بیته وه کاتی که سیك ته ماشای ده کات که شه رمی لیبکات ، زه رد زه ردیش هه لده گه ریته کاتی ته ماشای که سیك ده کات لئی ده ترسیته ، خه لکانیش که سانیکیان بینیه ته نها به ته ماشا کردنی ، نه خوش ده که ویت و هیزی لاواز ده بی ، هه مو نه مانه کاریگه ری پوچه کانه ، به لام به هۆی زۆر په یوه ندبوونی به چاوه وه نه و کاره ده دریته پال چا و ، به لام چا و بکه رنی به ، به لکو کاریگه ری پوچه کانه و ، پوچه کانیش جیاوازی له دیارده و سروشت و چۆنیه تی و خاسیه ته کانیاندا ، پوچی ئیره یی بهر (حسود) زیانیکی ناشکه را به که سی ئیره یی براوی به رامبه ر ده گه یه نیت ، خوی تعالاش فه رمانی داوه به پیغه مبه ره که ی په نا به خوا بگریته له شه پی که سی ئیره یی بهر ، بۆیه کاریگه ریبه کانی که سی ئیره یی بهری چا و چنۆک له که سی ئیره یی براوی به رامبه ردا زۆر ناشکه رایه و هیه که س توانای نکۆلی کردنی نه و کاره ی نی به ، مه گه ر که سیك له حه قیه ته مروفایه تی به ده ریته ، نه مه ش به نه په تی به چاوه وه بونه ، چونکه نه فسی که سی ئیره یی بهری چا و چنۆک له گه ل چۆنیه تیه کی پیسدا پادیت و ، به رامبه ر به که سی ئیره یی براو ده بیته وه و ، به هۆی نه و خاسیه ته پیسه وه کاری تیده کات ، نمونه ی نه مه وه کو نمونه ی ماره ، چونکه ژه هره که وزه یه کی متی به هیزه تیایدا ، نه گه ر چاوی به دۆزمنه که ی که وت ، هیزیکی تو په بونی لیوه ده رده چیته و ، پادیت به چۆنیه تیه کی پیسی زیانبه خش و کاری خۆی ده کات ، پیده چی جار به جار چۆنیه تیه که ی نه مه نده به هیز بیته کاریگه ری هه بیته له که وتنی مندالی کۆر په له ی سکی دایکدا و ، جار به جاریش له کویره کردنی چاودا کاریگه ری ده بی ، کما قال النبی ﷺ فی الأبتَر ، وذي الطُفَتَيْنِ مِنَ الْحَيَاتِ : إِنَّهُمَا

يَلْتَمِسَانِ الْبَصَرَ، وَيُسْقِطَانِ الْحَبْلَ^(٢٢٦) واته : پیغه مبهری خوا ﷺ سه بارهت به ماری کوله وه بیاب و ، بازگه فرموویه تی : نه و دوانه چاو کویر ده کهن و ، مندال له باری دایک ده بن .

هه شیانه : به ته نها بینین کار له مرؤف ده کات به بی هیچ په یوه ندبوونکی به و که سه وه ، به هوی زور پیسی نه و نه فسه و ، چۆنیه تیه پیسه کاریگره کانی ، کاریگریش له سه ره په یوه ندبوونی جهستی نه وه ستاوه ، وه کو نه وه ی که سانیکی که م زانست و زانین به سروشت و شریعت وای بۆ ده چن ، به لکو کاریگری جار به جار به په یوه ند بوونه ، جار به جار به پوو به پوو بوونه وه ، جار به جار به بینینه ، جار به جار به ئاراسته بوونه وه پوچه به ره و لای نه و که سه ی کاری تیده کات ، جار به جار به نزاو نوشته و په ناگرتنه کانه ، جار به جار به خه یال و نه ندیشه یه ، بۆیه کاری نه فسی چاوپیس به ته نها له سه ره بینین نه وه ستاوه ، به لکو پیده چی که سی چاوپیس کویر بیت ، که شتی بۆ وه سف کرا ، نه فسه پیسه که ی کاری تیده کات ، نه که رچی نه شی بینیبیت ، زوریک له چاوپيسان کار له خه لک ده کهن به وه سف و به بی بینین ، وه کو نه وه ی خوی تعالی به پیغه مبه ره که ی فرمووه : ﴿ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ ﴾ [القلم : ٥١] واته : ﴿ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ ﴾ هه لت خلیسکینن به چاو (ی پیس) یان ﴿ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ ﴾ له کاتی که قورئان ده بیستن^(٢٢٧) ، ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (١) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ (٢) وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ (٣) وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (٤) وَمِنْ شَرِّ حَاسِرٍ إِذَا حَسَدَ (٥) ﴾ [سورة الفلق] واته : ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ نه ی محمد ﷺ بلی : په نا ده گرم به دروستکاری بوونه وه ره (به ره به یان) ﴿ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴾ له زیانی نه وه ی که

٢٢٦ _ صحیح : أخرجه الحميدي (٦٢٠) ، وأحمد (٩ / ٢ ، ١٢١) (٤٥٢ / ٣) ، والبخاري (٤ / ١٥٤) ، ومسلم (٧ / ٣٨) ، وأبو داود (٥٢٥٢) ، وابن ماجه (٣٥٣٥) ، والترمذي (١٤٨٣) کلهم عن ابن شهاب الزهري عن سالم عن ابن عمر فذكره مرفوعاً .

دروستی کردوه ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾ وه له زیانی تاریکی کاتیك كه دابی ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾ وه له زیانی فووکه ران (جادووکه ران) به گریئ یاندا ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِرٍ إِذَا حَسَدَ﴾ وه له زیانی به خیل و حسود کاتیك كه حسودی بیات^(۲۲۸) بویه لیژدها ناشکرا ده بیټ كه هه موو كه سیکی چاوپیس ئیره ی به ریکی چاوچنۆكه و ، هه موو ئیره ی به ریکی چاوچنۆكیش چاوپیس نی یه .

به لام له بهر نه وه ی كه سانی ئیره ی به ری چاوچنۆك گشتیتن به به راوردی كه سی چاوپیس ، بویه په ناگرتن له كه سی ئیره ی بهر په ناگرتنه له چاوپیس ، به گشتی كار كه شیان تیرگه لیکه له نه فسی كه سی ئیره ی به ری چاوچنۆكه وه به ره و لای كه سی ئیره ی برا و به چاوه وه بوو ده چیت ، جار به جار ده یان پیکیت و جار به جاریش به هه له دا ده چیت ، بویه نه گه ر پیکه وتی كه سیک بۆوه كه هیچ پارێزه ریکی به سه ره وه نه بیټ و ناشکرا بیټ ، کاری تی ده کات ، به دلنیا یی ، به لام نه گه ر له باری ناگاداریبون و ناماده بوون بۆ جه تگدا پیکه وتی کردو ته ماشای کرد هیچ پێره ویک نی یه بۆ تیپه ربوونی تیره کانی ، کاری تی ناکات و ، پیده چی تیره کانیشی بۆ بگه رینیته وه ، نه مه ش وه کو تیره اویشتنی ههستی (الحسی) وایه ، چونكه نه مه له لایه ن نه فس و پوچه کانه وه یه و ، تیره اویشتنی ههستیش له لایه ن جهسته و خپوه کانه وه یه . بته ر ته شیشی بریتیه له به دل بوون و سه رسامبوونی چاوپیس به شته كه ، پاشان نه فسه پیسه كه ی شوینی ده كه وئ و ، ئینجا به تیروانی نیك بۆ كه سی ئیره ی براوی به رامبه ر ژه هره كه ی جیبه جی ده کات ، په تگه پیاو خودی خۆشی به چاوه وه بکات ، له وانه یه كه سی چاوپیس به بی وستی خۆی ، به لكو به سروشت و خۆپسکی خه لك به چاوه وه بکات ، نه مه ش خراپترین جووری مرو فایه تیه ، هاوه لانمان _ (ابن القیم) _ له زانایان و جگه له وانیش فه رموویانه : نه و كه سه ی به وه ناسراو بیټ ، پێشه وا ده سته سه ری ده کات و ، بژیوی بۆ ده رپته وه تاوه کو مردن ، پاستیش نه مه یه به دلنیا یی .

به شیک : سه بارهت به چاره سه رکردنی که سی به چاووه بوو به نوشته و په ناگرتنه کان

مه به ستیش : چاره سه ری پیغه مبه رایه تیه بو ئه م نه خو شیه ، نه وهش چه ند جوړیکه ،
وقد روی أبوداود فی سننه عن سهل بن حنیف ، قال : مررنا بسیل ، فدخلت ، فاعتسلت فیہ ،
فخرجت محموماً ، فَنَمِيْ ذَلِكْ إِلَى رَسُوْلِ اللّٰهِ ﷺ ، فقال : ((مُرُوا أَبَا ثَابِتٍ يَتَعَوَّذُ)) . قال :
فقلتُ : یا سیدی والرُّقْیَ صالِحَة ؟ فقال : ((لَا رُقْیَةَ إِلَّا فی نَفْسٍ ، أَوْ حُمَةٍ ، أَوْ لَدَغَةٍ))^(۲۲۹) .

واته : له (سهل) ی کوړی (حنیف) هوه _ خوای لی پازی بیت _ فهرموویه تی :
به لای سیلاویکا تیپه ربووین ، منیش چومه نیوی و ، خوم شت ، که هاتمه دهره وه (تا)
گرتبومی ، هه والم گه یزایه پیغه مبه ری خوا ﷺ ، نه وه بوو فهرمووی : ((فرمان بدهن با)
أبا ثابت (نووشته بکات)) (سهل) فهرمووی : گه وره م ئایا نووشته چاکه ؟ نه ویش
فهرمووی : ((له وه چاکتر نابیت که نوشته بو چاوپیس و ، (تا) و ، پیوه دانی
جان هوه ره ژه هرداره کان بکریت)) .

ووشه ی (النفس) ی نیو فهرمووده که ، واته : چاو ، ده گوتریت : (أصابت فلاناً نفس)
واته : فلان که س به چاووه بوو . (النفس) واته : چاوپیس . ووشه ی (اللدغة) ی نیو
فهرمووده که واته : پیوه دانی بوپشک و به و هاوشیوانه . له و په ناگرتن و نووستانه ی له
توانادایه نه نجام بدریت : خویندنی (المعوذتين) و ، سوره تی (الفاتحة) و ، ئایتی (الكرسي)
(و ، هه روه ها زیکرو په ناگرتن و نوشته کانی پیغه مبه ره ﷺ : وه کو : ((أعوذ بکلمات الله
التامات من شر ما خلق)) . واته : په نا ده گرم به خوای په روه ردگار له خرابه ی

دروستکراوه کانی . ((أعیذکما بکلمات الله التامة من كل شیطان و هامة و من کل عن لامة)) *
 واته : په ناتان ده دهم به ووشه ته واوه کانی خوی تعالی له شهیتان و هر گیانله بریکی زیان
 به خشی خاوه ن ژه هرو و له چاوپیسکی لومه کراو .

((أعوذ بکلمات الله التامة التي لا یجاوزهنَّ بر ولا فاجر ، من شرِّ ما خلق و ذراً و برا ، و من شرِّ ما یُنزل من السماء ، و من شرِّ ما یُعرج فیها ، و من شرِّ ما ذرأ فی الأرض ، و من شرِّ ما یخرج منها ، و من شرِّ فتنِ اللیل و النهار ، و من شرِّ طوارق اللیل ، إلا طارِقاً یطرق بخیر یا رحمن)) .

واته : په نا ده گرم به ووشه ته واوه کانی خوی تعالی که چاکه کارو خراپه کار ناتوانن
 بیبه زینن ، له خراپه ی نه وه ی دروستی کردوهو ، به دینان و هینانوته یه بوون ، وه له
 خراپه ی نه وه ی له ناسمانه وه داده به زئ و ، خراپه ی نه وه ی بوی به رز ده بیته وه ، له
 خراپه ی نه وه ی له زه ویدا چیندراوه و ، نه وه ی له زه ویه وه به دهر دیت ، وه له فیتنه و
 ناشوبه ی شه و پوژ ، وه له هه موو لیده ریکی دهرگا به شه و ، مه گهر لیده ریکی بی به خیر
 لیتی بدات نه ی خوی به به زه بی .

((أعوذ بکلمات الله التامة من غضبه و عقابه ، و من شر عباده ، و من همزات الشیاطین و أن یحضرین)) * واته : په ناده گرم به ووشه ته واوه کانی خوی تعالی له توو په بوونی و سزادانی ،
 وه له خراپه ی بنده کانی ، وه له دودلی و گومان دروستکردنی شهیتان و ناماده بوونی .

((اللهم إني أعوذ بوجهك الكريم ، و کلماتك التامات من شرِّ ما أنت آخذ بناصيته ، اللهم أنت تكشف المغرم و المائم ، اللهم لا یهزم جندک ، ولا یخلف وعدک ، سبحانک و یحمدک)) .
 واته : په روه ردگارا من په ناده گرم به پووی پیروژو ، ووشه ته واوه کانت له خراپه ی هه موو
 شتیک تو خاوه نیت و ته صرونی پیوه ده که یت ، په روه ردگارا تو لابه ری گونا مه کانی تاوان و
 یاخیبونی ، په روه ردگارا سه ریا زانت شکست ناهینن ، په یمانت ناشکیتریت ، پاک و بیگهردی
 و ستایش بو تویه .

((اَعُوذُ بِوَجْهِ اللَّهِ الْعَظِيمِ الَّذِي لَا شَيْءَ أَعْظَمُ مِنْهُ ، وَبِكَلِمَاتِهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهَا بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ ، وَأَسْمَاءِ اللَّهِ الْحُسْنَى ، مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَعْلَمْ ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَذَرَأَ وَبَرَأَ ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ لَا أَطِيقُ شَرَّهُ ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ ، إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ)).

واته : په ناده گرم به پووی گورهی خوای په روه ردگار که شتیکی تر له وگه وره تر نی یه ، وه به ووشه ته واوه کانی که هه موو که سیکی چاک و خراپ لئی تیپه پ نابن ، وه به ناوه پیروزه کانی ، نه وهی دهیزانم و نه وهی نایزانم ، له خراپه ی نه وهی خولقاندویه تی و دروستی کردوه و هیناویه تیه بوون ، وه له خراپه ی هه موو خاوه ن خراپه یه که که توانای بهرگه کرتنی خراپه کانیم نی یه ، وه له خراپه ی هه موو خاوه ن خراپه یه که که تق خاوه نیت و ته سپوږنی پیوه ده که یت ، په روه ردگارم له سهر پیگه یه کی پاسته .

((اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ ، وَأَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ، مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ ، وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ، أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ، إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ)).

واته : په روه ردگارا تق په روه ردگاری منی و هیچ خوایه کی تر نی یه به هه ق جگه له تق ، پشتم به تق به ستووه و ، تق په روه ردگاری عرشه ی مه زنی ، هه رچی خوای تعالی بیه ویت ده بی و ، هه رچیش نه یه ویت نابیت ، هیچ گورپان و توانایه کیش نی یه مه گره له لایه ن خوای په روه ردگار وه ، به زانینی ده وری هه موو شتیکی داوه ، په روه ردگارا من په نات پیده گرم له خراپه ی نه فسی خوم و ، له خراپه ی هه موو شتیکی که تق خاوه نیت و ته سپوږنی پیوه ده که یت ، په روه ردگارم له سهر پیگه یه کی پاسته .

((تحصَّنتُ بالله الذي لا إله إلا هو ، إلهي وإله كلِّ شيء ، واعتصمتُ بربي وربِّ كلِّ شيء ، وتوكلتُ على الحيِّ الذي لا يموت ، واستدَّفتُ الشرَّ بلا حولٍ ولا قُوَّةَ إلا بالله ، حسبى الله ونعم الوكيل ، حسبى الربُّ من العباد ، حسبى الخالقُ من المخلوق ، حسبى الرازقُ من المرزوق ، حسبى الذي هو حسبى ، حسبى الذي بيده ملكوتُ كلِّ شيء ، وهو يُجيرُ ولا يُجَارُ عليه ، حسبى الله وكفى ، سَمِعَ الله لمن دعا ، ليس وراءَ الله مرمى ، حسبى الله لا إله إلا هو ، عليه توكلتُ ، وهو ربُّ العرشِ العظيم)).

واته : قه‌ل‌به‌ندیم به خ‌وای تعالی کرد‌وه که هیچ خ‌وایه‌کی تر نیه به‌ه‌ق جگه له و ، خ‌واوه‌ندی من و خ‌واوه‌ندی هه‌موو شتێک ، وه په‌ناده‌گرم به په‌روه‌ردگاری و په‌روه‌ردگاری هه‌موو شتێک ، وه پشتم به ست به زیند‌وو‌یه‌ک که هه‌رگیز نامریت ، وه به گوتنی هیچ گ‌زپان و توانایه‌ک نیه مه‌گه‌ر به خ‌واوه خراپه له خ‌ۆم د‌ورده‌خه‌مه‌وه ، هه‌ر خ‌وام به‌سه که پشت پی به‌ست‌راویکی چاکه ، خ‌وام به‌سه به‌بی به‌نده‌کان ، خ‌ولقینه‌رم به‌سه به‌بی خ‌ولقینه‌راوه‌کان ، پ‌ۆزیده‌رم به‌سه به‌بی پ‌وزی دراوه‌کان ، به‌سمه ئه‌وه‌ی که به‌سمه ، به‌سمه ئه‌و زاته‌ی که فه‌رمان‌په‌وایی هه‌موو شتێکی به‌ده‌سته‌و ، وه په‌نای هه‌موو که‌س ده‌دات و که‌س له‌و په‌نا نادریت ، هه‌ر خ‌وام به‌سه‌و هیچی تر ، خوا گ‌وییستی ئه‌وانه‌یه که نزا ده‌که‌ن ، پاش په‌روه‌ردگار هیچی تر نی یه بک‌ریت به مه‌به‌ست ، به‌سمه ئه‌و خ‌وایه‌ی که هیچ خ‌وایه‌کی تر نی یه به‌ه‌ق جگه له‌و ، پشتم پی به‌سته‌و ، په‌روه‌ردگاری عه‌رش مه‌زنه .

وه هه‌ر که‌س ئه‌م نزاو د‌وعاو په‌ناگرت‌نانه تاقیکاته‌وه ، ئه‌ندازه‌ی سو‌ود که‌لک و ، ز‌ۆر پی‌ویست‌بوونی ب‌ۆ د‌ه‌رده‌که‌و‌یت ، قه‌ده‌غه‌ی ئه‌وه ده‌کات که کاریگه‌ری چاوپیس به‌ م‌ر‌ۆ‌ف بگات ، پاش گه‌شت‌نیشی به‌ م‌ر‌ۆ‌ف هه‌ل‌ده‌ست‌یت به‌ د‌ورخست‌نه‌وه‌ی ئاسه‌واری ، به‌ گ‌و‌یره‌ی به‌ه‌یزی باوه‌پ‌وونی ب‌ی‌ژه‌ره‌که‌ی و ، به‌ه‌یزی‌بوونی نه‌فسی و ، ئاماده‌بوونی و ، به‌ه‌یزی پشت به‌ستنی و ج‌ی‌گ‌یری دل‌یی ، چونکه ئاشکه‌رایه کاریگه‌ری و ه‌یزی چه‌ک به‌و که‌سه‌یه که ده‌یه‌او‌ی‌ژیت .

به شیک : سه بارت بهو شتانه ی به چاوهوه بوونی پی دوردده خریتهوه :

ئه گهر که سی چاوپیس ترسا چاوی زیان به که سی به رامبه ری بگه یه نیت ، با زیانی چاوی دورخاته وه به گوتنی : (اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَيْهِ) واته : په روه ردگارا فرویه ره که ت برشیننه به سه ریدا ، ئه وه بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ به (عامر) ی کوپی (ربیعه) ی فرموو کاتیک که (سَهْل) ی کوپی (حَنِيف) ی کرد به چاوه وه : (أَلَا بَرَكْتَ) واته : ئه ی بۆ نه تگوت : په روه ردگارا فرویه ره که ت برشیننه به سه ریدا .

هه روه ها له و نزیانه ش که چاوپیسی پی دور ده خریته وه گوتنی : (مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) واته : هه رچی خوی تعالی بیه وی هه ر ئه وه ده بی و هه موو توانایه کیش هه ر به ده ست خوی په روه ردگاره .

هه روه ها ده توانریت نوشته که ی (جبریل) _ علیه السلام _ به کار بهینریت که ئیمامی (مسلم) له (صحیح) هه کهیدا ده یگنریت هه وه ده فرمیت : عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ أَنَّ جِبْرِيلَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - أَتَى النَّبِيَّ ﷺ قَالَ يَا مُحَمَّدُ اشْتَكَيْتَ ؟ فَقَالَ : ((نَعَمْ)) ، فَقَالَ جِبْرِيلُ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِكَ ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ اللَّهُ يَشْفِيكَ ، بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِكَ^(۲۳۰).

واته : له (أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ) هه _ خوی لی پازی بیت _ فرموویته ی : (جبریل) _ علیه السلام _ هاته خزمه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ و فرمووی : ئه ی محمد نازارت هه یه ؟ ئه ویش فرمووی : ((به لئ)) ، ئه وه بوو (جبریل) _ علیه السلام _ فرمووی : به ناوی

۲۳۰ _ صحیح : أخرجه أحمد (۳ / ۲۸ ، ۵۶ ، ۵۸ ، ۷۵) ، وعبد بن حميد (۸۸) ، ومسلم (۷ / ۱۳) ، وابن ماجه (۳۵۲۳) ، والترمذي (۹۷۲) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (۱۰۰۵) ، كلهم من طريق أبي نضرة عن أبي سعيد فذكره .

خواوه نوشتەت بۆ دەخوینم ، لە ھەموو شتێک ئازارت بدات ، لە خراپەیی ھەموو نەفسێک یا چاوپیسێکی ئێرەیی بەر خوا شیفات بدات ، بەناوی خواوه نوشتەت بۆ دەخوینم .

کۆمەڵێک لە پێشین وای بۆ دەچن ئایەتی قورئانی بۆ بنوسریت و بکریتە نێو ئاوەوە ، بیخواتەو . (مجاهد) دەلێت : ھێچی تێدا نی یە قورئان بنوسریت و ، لە ئاودا بیخواتەو ، نەخۆشەکە بیخواتەو ، ھەرەوھا لە (أبا قلابَة) شەو ھەمان شت باسکراو ، دیسان باسکراو کە (ابن عباس) _ خوا لە خۆی و بایبیشی پازنی بیت _ فرمانیدا چەند ئایەتێک لە قورئان بۆ ژنێک کە منالבוونی ئاستەم و گران بوو بنوسریت و ، پاشان لە نێو ئاودا بیخۆنەو و بیخواتەو . (أيوب) دەلێت : (أبا قلابَة) م بینی چەند ئایەتێکی قورئانی نووسی و پاشان لە نێو ئاودا شتی و دای بە پیاویک بیخواتەو کە ئازاریکی ھەبوو .

بەشیێک : سەبارەت فەرمان دان بە چاوپیس بە شتێ بن ھەنگل و ھەموو شوینە پیچەکانی جەستەیی و لاکانی و ناومووی (الإزار) ھکەیی :

ھەموو ئەوانەی سەرەو بە دوو گوفتار لێک دراوەتەو : یەکەمیان : مەبەست بەوانەی سەرەو ئەندامەکانی زاوژنییە . دووھمیان : لای پاستی (الإزار) ھکەییەتی لە ناوەوە کە یەکسەر بەر جەستە دەکەوێت ، پاشان لە کاتی کدا کەسی بە چاوەوە بووبی ئاگابی دەپشێنریت بە سەریدا ، ئەمەش شتێکە چارەسەی پزیشکانی پێ نەگەشتوو ، و ئەو کەسی کە نکۆلی لێدەکات ، یاخود گالتهی پێ دەکات ، یاخود لێی بە گومانە ، یا تەنھا تاقیدەکاتەو و لەو بڕوایەدا نی یە سوودی بۆ ھەبێت ، ھەموو ئەم جورە کەسانە سوودی لی نابینن .

حیکمەت و دانایی خوشتن :

باشه ئەگەر لە سروشتدا چەند خاسیەتێک هەبێ و ، هەرگیز لە لایەن پزیشکانەوه هۆکانی نەزانرێت و ، بەلایانەوه لە ئەندازەی سروشت بەدەرەو بە خاسیەت کار دەکات ، نێتر بۆ کەسە گومراو نەفامەکانیان نۆکۆلی لە خاسیەتە شەریعیەکان بکەن ، لە گەڵ ئەوهی کە چارەسەرکردن بەم خۆشتنە ئەقل و ژیری تەندروست شایەتی بۆ دەدەن و ، دانی پێدا دەنێن ، ئەو هەتا (تریاق)ی^(۲۳۱) ژەهری مار لە گوشتەکیدایەو ، چارەسەری نەفس تووڕە ، بە هیۆرکردنەوهی تووڕەبونەکەیهتی و ، دامرکاندنەوهی گرمیەکەیهتی بەوهی کە دەستت لە سەری دانێی و دەستی پیاھێنی ، نمونەێ ئەمەش وەکو نمونەێ پیاویکە مەشخەلێکی ئاگری بەدەستەوه بێ و ، بیهوێت بۆ تۆی فەقێ بدات و ، هەر بە دەستی پیاوێکەوه ئاوت بە سەردا پشاند تا کوژایەوه ، بۆیە فەرمان درایە چاوپیس بگێت : (اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَيْهِ) بۆ ئەوهی بە نزاو دوعا ئەو چۆنیەتیە خراب و پیسە دورخاتەوهو کاریگەری لە سەر بەرامبەرەکەێ نەبێ کە لە پاستیدا چاکەشە بۆ کەسی بەرامبەر ، چونکە دەرمانی شت بە دژەکەێ دەبێ . وە لە بەر ئەوهی کە ئەم چۆنیەتیە خراب و پیسە لە جێگە نەرم و تەنکەکانی جەستەدا بەدەردەکەوێت ، چونکە دەیهوێت تێپەڕی و ، لە جێگە پێچەکانی جەستەو ، ناوہوهی (الإزار) نەرمتر و تەنکتر نادۆزێتەوه ، بەتایبەت ئەگەر مەبەست بە ھەموو ئەوانە ئەندامەکانی زاوژی بێت ، ئەوا لە ھەمووی ناسکتر و تەنکتر و لە ھەمووشی ئامادەترە بۆ تێپەڕبوون ، بۆیە ئەگەر بە ئاو بیشوات ، کارو کاریگەری پوچ دەبێتەوه ، لە لایەکی تریشەوه پوچە شەیتانیەکان پەسپۆن بەم جێگانەێ جەستەوه .

مەبەست : ئەو یە کە شتێ بە ئاو ئاگریەکەێ دادەمرکێنیتەوهو ، ئەو ژەھریەشی ناھێلێت .

۲۳۱ _ تریاق : دەرمانێکی ئاوێتەو ، (ماغنيس) دایھێناوہو ، پاشان (أندروماخيس)ی دێرین بە زیادکردنی گوشتی مار بۆ دەرمانەکە تەواوی کردوہو ، بە شێوہیەکی میکانیکی ناھێلێت ژەھر لە گەدو پێخۆلەوه ھەلمرزێت ، بپوانە : القاموس المحيط للفيروزآبادي ، وەرگێڕ .

ههروهها شتیکی تریشی تیدایه : بریتیه له گه یاندنی ئاسه واری شتن بۆ دل له ته نکترین جیگه کانی جهسته وه ، که به به راوردی جیگه کانی تر له هه مووی خیراتر ئه و ئاسه واره تیده په پینیت و ، ئه و ئاگری و ژه هریه ده کوژینیت وه ، که سی به چاوه وه بوو چاک ده بیته وه ، نموونه ی ئه مه وه کو نموونه ی جانه وهره ژه هراویه کائن ، ئه گهر بکوژین دوی ئه وه ی هه لدهستن به پیوه دانی که سیک ، کاریگری پیوه دانه که کهم ده بیته وه ، هه ست به حه وان وه ده کات ، چونکه جانه وهره که هه ر خۆی یارمه تیده ری زیادکردنی ئازاره که شه دوی پیوه دان و ، ئه و زیاده ئازاره یارمه تیده رهش ده گه یه نیت به که سی پیوه دراو ، بۆیه ئه گهر بکوژیت ، ئازاره که کهم ده بیته وه ، ئه مه له زۆر که سی پیوه دراوه بینراوه ، ههروهها ئه وه جیگه ی دلخۆشبوونی که سی پیوه دراوه ، ساریپژبوونی دلێته ی به کوشتنی دوژمنه که ی ، ئه و جا سروشتی که سی پیوه دراو به هیز ده بی و ، دوریده خاته وه .

به گشتی . خوشتنی که سی چاوپیس هۆکاریکی کاریگری بۆ لادانی ئه و باره ی لیوه به ده ردیت ، به سوودتریش ده بی ئه گهر نه فسی راهاتینیت له گه ل ئه و باره چاوپیسیدا .

ئه گهر گوئرا : هۆکاری شتنی ئه و شوینانه ی که سی چاوپیس زانرا ، ئه ی هۆکاری پشانندی ئاوه که ی به سه ر که سی به چاوه وه بودا چی یه ؟

ده گوتریت : ئه و ئاوه ی که ئاگری که سی چاوپیس پی کوژینرایه وه ، ئه و باره چاوپیسیه خراپه ی له سه ر پوچکرایه وه ، به هه مان شیوه ئه و ئاگریه ی که تووشی که سی به چاوه وه بوو ده کوژینیت وه ، ئاسه وار له سه ر شوینی کارتیکراوی که سی به چاوه وه بوو لاده بات ، پاش په یوه ندبوونی ئاوه که له گه ل جهسته ی که سی کارتیکه ری چاوپیسدا ، ئه و ئاوه ی که ئاسنی پی ده کوژینیت وه به شداره له پیکه اتنی چه ندین ده رمانی سروشتیداو پزیشکان باسیان کردوه ، ئه وه ئاوه ی که ئاگری که سی چاوپیس کوژانده وه ، نکۆلیی ناکریت که به شدار بیت له ده رمانیکدا شیاوی ئه م نه خوشیه بیت .

به گشتی . پزیشکیتی پزیشکان و چاره سهریه کانیاں به به راوردی پزیشکیتی پیغه مبه رایه تی ، وه کو پزیشکیتی سؤفیه نه زانه کانه به به راوردی پزیشکیتی نه وان ، به لکو که متریش ، چونکه جیاوازی نیوان نه وان و پیغه مبه ران گهره یه و ، گهره تریشه له و جیاوازی له نیوان نه وان و سؤفیه کانداهیه ، به ئاستیک مرقوف نه ندازه که ی نه زانیوه ، نه و په یمانه برابیه شمان بۆ پوون بۆتوه که له نیوان شهرع و دانایدایه ، که هیچ کامیشیان دژیه به ویترنی یه ، خوی په روه ردگاریش به ویستی خوی پینمووی هه رکه سیک ده کات بۆ پیکه ی راست و ، هه موو ده رگا کانیش ده کاته وه به رامبه ر به وانه ی به رده وام له ده رگای سهرکه وتن دده ن ، نیعمه تی فراوان و ته و او ، به لگه ی به میزی پییه بۆ به نده کانی .

به شیک : سه بارهت به داپۆشینى نهو خوورپه وشته چاک و باشانه ی مهترسى به چاوه ووه بوونى لیده کرىت به هه ر شتيك لیى دورخاته وه :

ديسان له و چاره سهریانه ی به کاردیت بۆ خۆپاراستن ، داپۆشینى نهو خوورپه وشته چاک و باشانه یه که مهترسى به چاوه ووه بوونى لیده کرىت و ، به هه رشتیک لایه ریت ، پیشه و (البغوي) له کتیبی (شرح السنة) دا فه رمه ویه تی : (عثمان) _ خوی لی پازی بیت _ مندالیکى جوانى به دیکرد ، نه و بوو فه رموی : (دَسْمُوا نُونَتَه ، لئلا تُصِيبَه الْعَيْن) واته : چاله بچوکه که ی چه ناکه ی په ش بکه ن بۆ نه وه ی به چاوه وه نه بی .

هه روه ها پیشه و (الخطابي) له کتیبی (غریب الحديث) دا فه رموییه تی : (عثمان) _ خوی لی پازی بیت _ مندالیکى بینى تووشی به چاوه ووه بوون ده بی ، فه رموی : (دَسْمُوا نُونَتَه) ، (أبو عمرو) ده لیت : سه بارهت به و فه رمایشته ی (عثمان) له (أحمد) ی کوپی (یحی) م پرسى ، گوئی : مه به ستی به ووشه ی (النونة) واته : نه و چاله بچوکه ی له چه ناکه دایه . (التدسيم) واته : په شکردن . به گشتی مه به ستی نه و بوو چاله بچوکه که ی چه ناکه ی په ش بکه ن بۆ نه وه ی به چاوه وه نه بیت . هه روه ها فه رموی : له م باره وه خاتوو)

عائشة (_ خَوای لى پازى بَيْت _ فەرموویەتى : أن رسول الله ﷺ خطب ذات يوم ، وعلى رأسه عمامة دَسْماء^(۲۳۳)) واتە : پۆژێك پێغه مەبرى خوا ﷺ ووتارى دەخوێندەوه و مێزەریكى چەورو پەشى بەسەرەوه بوو ، واتە : بەلگەى دەهێنايه وه له سەر ووشەى (الدَسْماء) ، ئالێرەشەوه شاعیرێك گوفتارەكەى وەرگرتوووە كە دەلێت :

مَا كَانَ أَحْوَجَ ذَا الْكَمَالِ إِلَى
عَبِيٍّ يُوقِيهِ مِنَ الْعَيْنِ

واتە :

خاوەن سیفاتی تەواو پێویستی بە
كەموكۆرداریك نەبوو لە چاوە بپاریزێت

بەشێك : سەبارەت بەو نوێشتانەى چاوپێسى دەگێرێنەوه :

لەو نوێشتانەى چاوپێسى دەگێرێتەوه ئەوەیە كە لە (أبى عبدالله السَّاجي) وه باس دەكرێت ، كەوا لە سەفەریكیدا بە سەر ووشتریكى جوانەوه بوو ، كە بۆ حەج یاخود بۆ غەزا دەچوو ، لە نێو پەفێقەكانیشیدا پیاویكى چاوپیس هەبوو ، كە تەماشای شتیكى دەكرد كەم جار نەیدەفەوتاند ، بە (أبى عبدالله) یان گوت : ووشترەكەت لە چاوپیسەكە بپاریزە ، گوتى : هیچ پێگەیهكى نى یە بە ووشترەكەم بگات ، گوفتارەكانى (أبى عبدالله) كەنرايه چاوپیسەكە ، ئەوەبوو چاوپیسەكە لە كاتیكدا ئامادەنەبوونى (أبى عبدالله) ی بەهەل زانى ، ھاتە لای كۆپانى ووشترەكەو ، تەماشایەكى ووشترەكەى كرد ، یەكسەر ووشترەكەو تێكچوو و كەوت ، (أبى عبدالله) ھاتەوه ، ھەوالیان پێدا كە چاوپیسەكە چاوی لە ووشترەكەى داوهو ، ئەوەتا دەیبینی كەوتوو ، گوتى : شوێنى ئەو پیاوھم پیشان بدەن . پیشان درا ، ئەوەبوو ،

۲۳۲ _ لم أجده من حديث عائشة . وأخرج أحمد (۱ / ۲۳۳ ، ۲۸۹) ، والبخاري (۲ / ۱۴) (۴ / ۲۴۸) ، (۵ / ۴۳) والترمذي في الشمائل (۱۱۸) كلهم عن عبدالرحمن بن سليمان بن حنظلة بن الغسيل قال : سمعت عكرمة عن ابن عباس قال : خرج رسول الله - صلى الله عليه وسلم - ، في مرضه الذي مات فيه بملحفة ، قد عصب بعصابة دسماء . . . والرواية المذكورة إنما هي رواية أحمد (۱ / ۲۳۳) عن ابن عباس .

به سه‌ریه وه وه ستاو ، گوتی : بسم الله ، حَبَسُ حَابِسُ ، وَحَجَرُ يَابِسُ ، وَشِهَابٌ قَابِسُ ، رَدَّتْ عَيْنُ الْعَائِنِ عَلَيْهِ ، وَعَلَى أَحَبِّ النَّاسِ إِلَيْهِ ، ﴿ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴾ (۳) ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿ (۴) ﴾ [الملك : ۳ - ۴] واته : گرتنیک گرتویه ک ، به رده ووشکیک ، گرپوزوسکی ناگره وه رگیراویک ، چاوپیسى نه و که سه بگه پیتسه وه بۆ خۆی و ، بۆ خۆشه ویستری کس به لایه وه ، ئینجا نه و ئایه تانه ی سه ره وه ی خویند ، واته : ﴿ فَارْجِعِ الْبَصَرَ ﴾ چاو بگپه وه وورد به ره وه بزانه ﴿ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ﴾ ئایا هیچ ناته وایه ک ده بینیت . ﴿ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ ﴾ دوباره چاو بگپه ﴿ كَرَّتَيْنِ ﴾ یه ک له دواى یه ک ﴿ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا ﴾ چاوت به ریسواى و ناو میدی ده گه پیتسه وه بۆ لای خۆت ﴿ وَهُوَ حَسِيرٌ ﴾ وه نه و (چاوت) ماندوو ده تاقه تی چوو ^(۲۳۳) نه وه بوو گلینه ی چاوپیسه که هاته ده ره وه و ، ووشتره که ش به ساغی هه ستا ^(۲۳۴).

به شیک : سه باره ت به وه ی که پیغه مبه ری خوا ﷺ به نووشته ئیلاهییه کان

چاره سه ری گشتی بۆ هه موو ئازاره کان ده کرد :

رَوَى أَبُو دَاوُدَ فِي " سُنَنِهِ " : مِنْ حَدِيثِ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ : ((مَنْ اشْتَكَى مِنْكُمْ شَيْئًا ، أَوْ اشْتَكَاهُ أَخٌ لَهُ فَلْيَقُلْ : رَبَّنَا اللَّهُ الَّذِي فِي السَّمَاءِ ، تَقْدَسَ اسْمُكَ ، أَمْرُكَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ كَمَا رَحِمْتَكَ فِي السَّمَاءِ ، فَاجْعَلْ رَحْمَتَكَ فِي

۲۳۳ - مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

۲۳۴ - له فه توای ژماره (۱۹۶۳۵) ۱۰ ، (اللجنة الدائمة) ی تاییه ت به زانایانی وه لاتی سعودیه و بۆ وه لامدانه وه ی پرسیاریک که سه باره ت به م مه سه له یه ئاراسته یان کرابوو فه رموویانه : نه م گوفتارانه جیگیر نه بووه نه له پیغه مبه ری خواوه _ صلی الله علیه وسلم _ و نه له هاوه له به ریزه کانیشه وه ، به لامانه وه هیچ بنه پته تیکی نی یه و ، ووشه کانیشی نامۆیه و ، چاره سه ری چاوپیسى و به چاوه وه بونیش به ئایه ته کانی قورئان و نووشته و نزاو دوعا کانی پیغه مبه ری خوا ده بیّت _ صلی الله علیه وسلم _ ، وه رگپه .

الْأَرْضِ ، وَاعْفِرْ لَنَا حُوبَنَا وَخَطَايَانَا أَنْتَ رَبُّ الطَّيِّبِينَ ، أَنْزِلْ رَحْمَةً مِنْ رَحْمَتِكَ ، وَشِفَاءً مِنْ شِفَائِكَ عَلَى هَذَا الْوَجَعِ ، فَيَبْرَأُ بِإِذْنِ اللَّهِ (٢٣٥)

واته : له (أبي الدرداء) هوه _ خَوای لى پازى بیّت _ فەرموویەتى : گوپیستی پیغه مبهری خوا بووم ﷺ دهیغه رموو : ((هەرکەس له ئیوه ئازاریکی هەبوو ، یاخود براکەى ئازاریکی بۆ دەرپەری با بلّیت : پەروەردگارمان ئەو خواپەیه کە له ئاسماندا یە ، ناوە جوانە کانت بە پاک و پیروژ پادەگرین ، فەرمانت له زهوی و ئاسماندا بەردەوامەو جیپەجی دەکریت وەکو ئەوێ بەزەى و پەحمەتت له ئاسماندا فەراهام کردوو ، ئاواش بەزەى و پەحمەتت له سەر زهویدا زیادو فەراهام بکە ، له تاوانی گەورەى بە ئەنقەستمان و له تاوانە بجوگە کانتان خوش بە ، تۆ پەروەردگاری پاکان و چاکەکانی ، ئەوانەى وازیان له تاوان و سەرپێچی هیناوه ، پەحمەت و بەزەیهکی خۆت و ، شیفایەک له شیفاکانی خۆت بە سەر ئەم ئازارەدا دا بەزینە ، ئیتر بە ئیزنی خَوای تعالی چاک دەبیتهوه)) .

صَحِيحُ مُسْلِمٍ " عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ، أَنَّ جِبْرِيلَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - أَتَى النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ يَا مُحَمَّدُ اسْتَكَيْتَ ؟ فَقَالَ : ((نَعَمْ)) ، قَالَ جِبْرِيلُ ﷺ بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ اللَّهُ يَشْفِيكَ ، بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ (٢٣٦) .

واته : له (أبي سعيد الخدري) هوه _ خَوای لى پازى بیّت _ فەرموویەتى : (جبریل) _ علیه السلام _ هاته خزمەتی پیغه مبهری خوا ﷺ و فەرمووێ : ئەى محمد ئازارت هەیه ؟ ئەویش فەرمووێ : ((بەلى)) ، ئەو هەبوو (جبریل) _ علیه السلام _ فەرمووێ : بەناوی

٢٣٥ _ ضعيف : أخرجه أبوداود (٣٨٩٢) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (١٠٣٨) كلاهما عن محمد بن كعب عن فضالة بن عبيد عن أبي الدرداء فذكره ، وأخرجه النسائي في عمل اليوم والليلة (١٠٣٧) عن محمد بن كعب عن أبي الدرداء نحوه ولم يذكر فيه فضالة بن عبيد .

٢٣٦ _ صحيح : أخرجه مسلم (٢١٨٦) .

خواوه نوشته بۆ دهخوینم ، له ههموو شتیك ئازارت بدات ، له خراپهی ههموو نهفسیك یا چاوپیسکی ئێرهیی بهر خوا شیفات بدات ، بهناوی خواوه نوشته بۆ دهخوینم .

ئهگەر گوترا چ دهلێن دهبراره ی ئه و فرمودهیهی که ئیمامی (أَبُو دَاوُدَ) دهیگێرێتهوه :
 ((لَا رُقِيَّةَ إِلَّا مِنْ عَيْنٍ أَوْ حُمَةٍ)) ؟ واته : ((نوشته کردن نی یه مهگه ر بۆ دورخستنه وه ی به چاوه وه بوون یا خود جانه وه ره ژه هرداره کان)) .

بۆ وه لاهمه که ی دهلێن : ئه و فرمودهیه قه دهغه ی شیاویتی نووشته کردن ناکات بۆ بوارهکانی دیکه ، چونکه مه بهست به فرموده که ئه وهیه که : نووشته کردن شایسته تره به که لك تره که بۆ چاوپیس و پێوه دانی جانه وه ره ژه هرداره کان بکریت به به راوردی بوارهکانی تر . میانه و شیوازی فرموده که به لگهی سه ره ئه م شته ن ، چونکه (سَهْل) ی کوپی (حُنِيف) کاتی که به چاوه وه بوو فرمووی : (أَوْ فِي الرُّقَى خَيْرٌ ؟ فَقَالَ : لَا رُقِيَّةَ إِلَّا فِي نَفْسٍ أَوْ حُمَةٍ) واته : فرمووی : گه وره م ئایا نووشته چاکه ؟ ئه ویش فرمووی : ((له وه چاکتر نابیت که نوشته بۆ چاوپیس و ، پێوه دانی جانه وه ره ژه هرداره کان بکریت)) . هه ره ها تیگرای فرمودهکانی نوشته گشتی و تایبه ته کان په نجه بۆ ئه وه پاده کێشن

وَقَدْ رَوَى أَبُو دَاوُدَ مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - : ((لَا رُقِيَّةَ إِلَّا مِنْ عَيْنٍ ، أَوْ حُمَةٍ ، أَوْ دَمٍ يَرْقَأُ))^(۲۳۷).

واته : (أَنَس) _ خۆی لی پازی بیت _ فرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمووی : ((له وه چاکتر نابیت نوشته بۆ به چاوه وه بوون ، یا پێوه دانی جانه وه ره ژه هرداره کان ، یا بۆ وه ستانه وه ی خوین به ریونی لووت بکریت)) .

وَفِي "صَحِيحِ مُسْلِمٍ" عَنْهُ أَيْضًا : رَخَّصَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي الرَّقِيَّةِ مِنَ الْعَيْنِ ، وَالْحَمَةِ ، وَالنَّمْلَةِ^(٢٣٨) .

واته : (انس) _ خواى لى پازى بىٔت _ فه رموويه تى : پيغه مبهري خوا ﷺ موله تى داوه
نوشته بكرىٔت بؤ به چاوه وه بون و ، پيوه دانى جانه وه ره ژه هرداره كان و ، شهو برين و
زامانهى له لاکانى مرقدا دروست ده بن .

**به شياك : سه بارهت به وهى كه پيغه مبهري خوا ﷺ چاره سهر و نووشتهى بؤ كه سى
پيوه دراو دمكرد به خويندنى سوره تى (الفاتحة) :**

أَخْرَجَا فِي "الصَّحِيحَيْنِ" مِنْ حَدِيثِ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ، قَالَ : انْطَلَقَ نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِ
النَّبِيِّ ﷺ فِي سَفَرَةٍ سَافَرُوها حَتَّى نَزَلُوا عَلَى حَيٍّ مِنْ أَحْيَاءِ الْعَرَبِ ، فَاسْتَضَافُوهُمْ ، فَأَبَوْا أَنْ
يُضَيِّفُوهُمْ ، فَلَدَغَ سَيِّدُ ذَلِكَ الْحَيِّ ، فَسَعَوْا لَهُ بِكُلِّ شَيْءٍ لَا يَنْفَعُهُ شَيْءٌ ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ : لَوْ
أَتَيْتُمْ هَؤُلَاءِ الرِّهْطَ الَّذِينَ نَزَلُوا لَعَلَّهُمْ أَنْ يَكُونَ عِنْدَ بَعْضِهِمْ شَيْءٌ ، فَأَتَوْهُمْ فَقَالُوا : يَا أَيُّهَا الرِّهْطُ
إِنَّ سَيِّدَنَا لَدَغَ ، وَسَعَيْنَا لَهُ بِكُلِّ شَيْءٍ لَا يَنْفَعُهُ ، فَهَلْ عِنْدَ أَحَدٍ مِنْكُمْ مِنْ شَيْءٍ ؟ فَقَالَ بَعْضُهُمْ ،
نَعَمْ وَاللَّهِ إِنِّي لَأَرْقِي ، وَلَكِنْ اسْتَضَفْنَاكُمْ ، فَلَمْ تُضَيِّفُونَا ، فَمَا أَنَا بِرَاقٍ حَتَّى تَجْعَلُوا لَنَا جُعَلًا ،
فَصَالَحُوهُمْ عَلَى قَطِيعٍ مِنَ الْغَنَمِ ، فَاَنْطَلَقَ يَنْفُلُ عَلَيْهِ ، وَيَقْرَأُ : ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ ،
فَكَانَ مَا أَنْشَطَ مِنْ عَقَالٍ ، فَاَنْطَلَقَ يَمْشِي وَمَا بِهِ قَلْبَةٌ ، قَالَ : فَأَوْفَوْهُمْ جُعْلَهُمُ الَّذِي صَالَحُوهُمْ
عَلَيْهِ ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ اقْتَسِمُوا ، فَقَالَ الَّذِي رَقَى : لَا تَفْعَلُوا حَتَّى تَأْتِيَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَتَذْكُرَ لَهُ

الَّذِي كَانَ ، فَتَنْظُرُ مَا يَأْمُرُنَا ، فَقَدَّمُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَذَكَرُوا لَهُ ذَلِكَ فَقَالَ : ((وَمَا يُدْرِيكَ أَنَّهَا رُقِيَّةٌ ؟)) ثُمَّ قَالَ : ((قَدْ أَصَبْتُمْ أَقْسَمُوا وَاضْرِبُوا لِي مَعَكُمْ سَهْمًا))^(۲۳۹)

واته : له (أبي سعيد الخدري) وه _ خَوای لى پازى بَيْت _ فرموویه تی : چند که سیك له هاوه لانی پیغه مبهری خوا ﷺ له سه فره ریکدا به ریکه وتن تا لای خیلک له خیله کانی عه رهدا دابه زین ، داوای میوانداریان لی کردن ، به لām به میوان وه ریان نه گرتن ، گه وره ی خیله که پیوه ی درا ، به هه موو شتیک هه ولیان بۆدا هیچ شتیک سوودی بۆ نه بوو ، که سانیکیان گوتیان : نه گه ر بچونایه ته لای نهو چند که سه ی لاتان دابه زیون به شکو لای که سانیکیان شتیک هه بېت ، نه وه بوو چونه لایان و گوتیان : نه ی نه م کومه له خه لکه گه وره که مان پیوه ی دراوه و ، به هه موو شتیک هه ولیمان بۆ داوه به لām بیسوود بوو ، نایا به لای په کیتانه وه شتیک دهست ده که وی ؟ که سانیکیان فرمووی : به لى سویند به خوا من نوشته ده که م ، به لām داوای میواندایمان لی کردن و ، به میوان وه رتان نه گرتین ، بۆیه دلنیا بن نوشته ی بۆ ناکه م تا کرپییه که مان بۆ دانه نین ، نه وه بوو له سه ر پانیک مه پ له گه لیاندا ریکه وتن ، بۆیه که سانیکیان پاپه پى و تفى به شوینی پیوه دانه که دا ده کردو ، ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ ده خویند ، تا وای لیها ت وه کو نه وه ی له پیوه ندیک نازاد کرابی ، نه وه بوو دهستی به پوشتن کردو هیچ نه خو شیه کی نه ما بوو ، گوتی : نهو کرپییه ی له سه ر ریکه وتن بیانده نی ، که سانیک له هاوه لان فرموویان با دابه شی بکه ین ، به لām نهو هاوه له ی نوشته که ی کرد فرمووی : نهو کاره نه که ن تا وه کو ده چینه وه خزمه تی پیغه مبهری خوا ﷺ و نه وه ی پویدا بۆی ده گیرینه وه و ، ته ماشا ده که ین چ فرمانی که مان پی ده کات ، پاشان هاتنه وه خزمه تی پیغه مبهری خوا ﷺ نه وه یان

۲۳۹ _ صحیح : أخرجه أحمد (۳ / ۲ ، ۴۴) ، والبخاري (۳ / ۱۲۱) (۷ / ۱۷۰ ، ۱۷۳) ، ومسلم (۷ /

۱۹ ، ۲۰) ، وأبوداود (۳۴۱۸ ، ۳۹۰۰) ، والترمذي (۲۰۶۴) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (۱۰۲۸) (

۱۰۲۹) کلهم من طریق أبي بشر جعفر بن إياس ، عن أبي المتوكل عن أبي سعيد الخدري فذكره .

بۆ گێڕایهوهو نهویش فهرمووی ((چۆن زانیوته سورهتی (الفاتحة) نوشته یه)) پاشان
فهرمووی : ((پێکاو تانه بچن دابهشی بکهن و بهشکیش بۆ من دابنێن)) .

وَقَدْ رَوَى ابْنُ مَاجَةَ فِي " سُنَنِهِ " مِنْ حَدِيثِ عَلِيٍّ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((خَيْرُ الدَّوَاءِ
الْقُرْآنُ))^(٢٤٠) .

واته : نيمامی (علي) _ خوای لى پازى بيّت _ فهرموویتهی : پيغه مبهري خوا ﷺ
فهرمووی : ((خيرترین و چاکترین دهرمان قورئانه)) .

ئاشکه رایه هه ندی گوftar خاصیهت و سوودو که لکی تا قیکراوهی هیه ، نهی گوftاری
خوای تعالی ده بی چۆن بی ؟ ، که فه زلی داوه به سه ره مو گوftاری کدا ، وه کو نه وهی
فه زلی خوای داوه به سه ره مو خو لقی تراوه کانیدا ، بۆیه گوftاره کانی شیفا ده ری ته واوه ،
هوکاری ته واوه بۆ دووربوون له هه له و تاوان ، نورو پوناکی پێنمایکاره ، به زهی و په حمه تی
گهشتیه ، که نه گهر دابه زێنرایه سه ره چیا به ک ده شکیت و شهق ده بات له بهر گه وره یی و
شکو مه ندی ﴿ وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾
[الإسراء : ٨٢] واته : ﴿ وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ ﴾ وه له م قورئانه دا ده نێرینه خواره وه ﴿ مَا هُوَ
شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴾ نه وهی که شیفا و میهره بانیه بۆ بهواداران ﴿ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا
خَسَارًا ﴾ به لām (هاتنی نه م قورئانه) بۆ سته م کاران هیه زیاد ناکات بێجگه له وه خه ساره ت
مه ندی (٢٤١) ، واتای ئایه ته که نه وه ده به خشیت که له په گه زی نه م قورئانه ی دابه زاندووه بۆ
شیفا به خشین ، نه ک هه ندی له قورئانه که شیفا به خش بن به لکو هه مووی شیفا به خشه . نه مه
پاسترینی دوو بۆچونه له م باره وه ، نه مه ش به هاوشیوه ی گوftاریه تی له ئایه تیکی تردا که
ده فه رمیّت : ﴿ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴾ [الفتح : ٢٩]
[واته : ﴿ وَعَدَ اللَّهُ ﴾ خوا به لێنی داوه ﴿ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ ﴾ به وانه یان که

٢٤٠ _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجة (٣٥٧١) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٢٨٨٥) .

٢٤١ _ مه لا محمد مه لا صالح ، بوختی ته فسیری قورئان .

باوه‌پریان هیناوه کرده‌وهی چاکیان کردووه ﴿مَغْفِرَةً وَأَجْراً عَظِيماً﴾ به لییوردن و پاداشتی گه‌وره (که به‌هسته)^(٢٤٢) ، هه‌مووشیان له‌وانه‌ن که باوه‌پریان هیناوه کرده‌وهی چاکیان کردووه . ئه‌ی سورته‌ی (الفاتحة) ده‌بی چۆن بی ؟ ، که نه‌له قورئان و ، نه‌له ته‌ورات و ، نه‌له ئینجیلیشدا به‌هاوشیوه‌ی دانه‌به‌زیوه ، که مانای هه‌موو کتیبه‌کانی خوا له خۆده‌گریت .

باسی بنه‌په‌تی ناوه‌کانی په‌روه‌ردگارو کۆکه‌ره‌وه‌ی له خۆده‌گریت ، وه‌کو : (الله) ، (الرب) ، (الرحمن) . جیگیرکردنی ده‌ره‌نجام و پۆژی زیندوبونه‌وه له خۆده‌گریت .

باسی هه‌ردوو جۆره‌که‌ی یه‌کتا‌په‌رستی : یه‌کتا‌په‌رستی په‌روه‌ردگاریتی و ، یه‌کتا‌په‌رستنی ئولوه‌یه‌تی تێدایه .

باسی پێویست بوون به‌ خوای تعالاه‌ ده‌کات ، سه‌باره‌ت به‌ داواکردنی یارمه‌تی و داواکردنی پێنمووی و ، تاییه‌تکردنی خوای په‌روه‌ردگار به‌وه‌وه .

باسی چاکترین و به‌سودترین و پێویستترین جۆره‌کانی نزاو دوعای تێدایه ، که پێویستترین شتن بۆ به‌نده‌کانی خواو ، بریتیه له پێنمووی کردن بۆ پێگای پاست ، که له چوارچێوه‌ی ته‌واو ناسینی خوای تعالی و یه‌کتا‌په‌رستی و په‌رستنیدا خۆی ده‌نوینی ، به‌ نه‌جامدانی ئه‌وه‌ی فهرمانی پێکردوه‌و ، خۆیه‌دورگرتن له‌وه‌ی قه‌ده‌غه‌ی کردووه‌و ، به‌رده‌وام بوون له‌ سه‌ری تاوه‌کو مردن .

باسی هه‌موو جۆره به‌دیه‌نراوه‌کانی خوای تعالی تێدایه که دابه‌ش بوونه بۆ جۆرێک : نیعمه‌تی خۆی به‌سه‌ردا رشتوون وه‌کو ناسینی هه‌ق و ، کارپێکردنی و ، خوشویستنی و ، فه‌زڵدانی به‌ سه‌ر هه‌موو شتێکی تردا ، جۆرێکیش : خه‌شمان لێگیراوه چونکه پاش

ئەوێ هەقیان ناسی وازیان لێهێنا ، وە جۆریکی گومراش : بە هۆی ئەناسینی خوای
پەروردگاری هەقەوێ .

باسی جێگیرکردنی قەدەر و چارەنوس و ، شرع و ، ناو و ، سیفات و ، زیندوبونەوێ ، (
النبوات) ، پاکردنەوێ نەفس و ، چاکردنی دلانی تێدایە .

باسی دادپەروری و چاکەکاری و ، وەلامدانەوێ ئەهلی بیدەعو پوچیتی تێدایە ، وەکو
ئەوێ لە کتێبە گەورەکانماندا (مدارج السالکین) باسمان کردووە .

بۆیە ئەگەر سورەتیک ئەمە باروحوالی بێ ، بەراستی زۆر شایستییە بکریت بە ھۆکاریک بۆ
وەرگرنتی شیفاو ، نوشتەیک بێت بۆ کەسی پێوەدراو .

بە گشتی . لەبەر ئەوێ سورەتی (الفاتحة) بەتەنها بەندایەتیکردن و ، ستایشکردنی
خوای تعالی تێدایە ، ھەرھەموو دەستەلآت پێدانێک و ، داوای یارمەتی و ، پشت پێ
بەستن و ، داواکردنی ھەموو نێعمەتێک لە خوای تعالی لە خۆ دەگریت ، کە بەراستی پێنمووی
کارە بۆ دەستخستنی ھەموو نێعمەتێک و ، لادانی ھەموو سزایەک ، بۆیە بۆ بە گەورەترین
دەرمانە شیفا بەخشەکان .

گوتراوێ : جێگەی نوشتەکە لەم سورەتدا بریتییە لە ﴿ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴾ [
الفاتحة : ٤] واتە : ﴿ إِيَّاكَ نَعْبُدُ ﴾ (خواوە) تەنها تۆ دەپەستین ﴿ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴾ وە
تەنها لە تۆ داوای یارمەتی دەکەین^(٢٤٣) ، بێگومان ئەم دوو ووشەیە بەھێزترین بەشەکانی ئەم
دەرمانەن ، چونکە ھەموو ئەمانە لە خۆ دەگریت : دەستەلآت پێدان ، پشت بەستن ،
پەنابردن ، داوای یارمەتیکردن ، پێویست بوون و داواکردن ، کۆکردنەوێ لە نێوان گەورەترین
مەبەستەکاندا : کە بریتییە لە بەتەنها پەرستنی خوای تعالی ، بەپێزترین وەسیلەکانیشدا کە

داواى يارمەتى كردنه به تەنها لە خواى تعالى ، بۆ بەجێهێنانى پەرستنى تەواوى خۆى ، كە لە هېچ جێگەى كەى دىكەدا ئەم شتانه كۆ نەبۆتەو . پيشەوا (ابن القيم) فەرموویەتى : لە مەككە بووم كاتىك بە سەردا تىپەریو نەخۆش كەوتم و ، پزىشك و دەرمانم دەست نەكەوت ، بۆیە خۆم بەم سورەتە چارەسەر دەكرد ، دەچوم چەند قومىك لە ئاوى زەمزم دەهێناو ، چەند جارێك ئەم سورەتەم بەسەردا دەخویندو ، پاشان دەمخواردەو ، ئەو دەبوو بوبە هۆى چاكبۆنەوێ تەواوم ، پاشان پشتم پى دەبەست بۆ چارەسەر كردنى هەر ئازارێكى تریش كە تووشم دەبوو ، بەو هەش ئەوپەرى سوودەم لێوەردەگرت .

بەشيك : سەبارەت بەوێ كارىگەرى نوێستەكردن بە سورەتى (الفاتحة) و جگە لەویش نەهێنەكى سەرسۆرمىنى تىدايە لە چارەسەر كردنى ژەهردارەكاندا :

لەم بارەوێ كارىگەرى نوێستەكردن بە سورەتى (الفاتحة) و جگە لەویش نەهێنەكى سەرسۆرمىنى تىدايە سەبارەت بە چارەسەر كردنى پىوهدانى ژەهردارەكان ، چونكە ژەهردارەكان چۆنەتە پيسە ژەهرەكانیان بەكار دەهێنن وەكو چەكێك بۆ خۆپاراستن كاتى كە هەلەستەن بە گەزەن و پىوهدان ، بەو كارەش هەلناسن تاوێكو توپە نەبن ، ئەگەر توپەبوون ، ژەهرەكانیان هەلەچن و ، بە ئاميرەكانیان فرپى دەدەن ، خواى پەروەردگاریش بۆ هەموو نەخۆشەك دەرمانىكى داناو ، بۆ هەموو شتێك دژىكى داناو ، نەفسى ئەو كەسەى نوێستەكە دەكات كار لە نەفسى ئەو كەسە دەكات كە نوێستەكەى بۆ دەكرێت ، لە نىوان هەردوو نەفسەكەدا كارو كارتىكراو بوون دروست دەبى ، وەكو ئەوێ لە نىوان نەخۆشى و دەرماندا دروست دەبى ، بۆیە نەفس و هیزى ئەو كەسە نوێستەكە زیاتر بە سەر نەخۆشەكەدا زال دەكات و ، بە ئىزنى خواى پەروەردگار لايدەبات . لێرەوێ پوون دەبێتەو كە تەوێ كارىگەرى دەرمان و نەخۆشەكان لە سەر كارو كاتىكراو بوون وەستاو ، چونكە بەهاوشىوێ ئەوێ كە لە نىوان نەخۆشى سڕوشتى و دەرمانە سڕوشتىەكاندا پوودەدات ، ئاوەهاش لە نىوان نەخۆشى پوحى و دەرمانە پوحىەكاندا ، وە

پوچانی و ، سروشتیه کاندای پووده دات ، فوکردن و تفکردنیش هۆکاریکن پشت به شی و ههواکه یان ده به ستریت ، له گه ل نه و نه فسه ی نوشته که ده کات و ، له گه ل زیکرو نزاکردندا به کاردین بۆ لادانی نه خوشیه که ، چونکه نوشته له دل و ده می نه و که سه وه درده چیت که نوشته که ده کات ، بۆیه نه گه رشتیک له تف و ههوا و نه فسه ی ناوه کی نه و که سه ی له گه لدا بی گاریگه ری ته وای ده بی و ، کارو تیپه پبونیک به هیزیشی ده بی ، به جووتکردنی نووشته و تف و ههواکه درمانیک کاريگه ری به هیز پهیدا ده بی که ده چوینریت به و درمانانه ی که به ئاویته کردن به ده ست دین .

به گشتی . نه فسی نوشته کار به رامبه ر به نه فسه خراپ و پیسه کان ده وه ستیته وه ، نه م شته ش زیاترو کاريگه رتر ده بی به گویره ی نه فسی نووشته کار خۆی ، وه به یارمه تی خویندنی نوشته که و فوکردن نه و ئاسه واره لاده بات ، بۆیه هه رچه ند نه فسی نوشته کار به هیزتر بیت نه مه نده نووشته که ته ووتر ده بی ، نوشته کاریش که یارمه تی له فوکردنی خۆی وهرده گریت به هاوشیوه ی نه و نه فسه پیسانه یه که یارمه تی له گه رتن و پیوه دانی خۆیان وهرده گرن .

فووکردن نهینیه کی تریشی تیدایه ، چونکه هۆکاریکه پوچه چاک و پیسه کانیش به کاری ده هین و یارمه تی لیوه رده گرن ، بۆیه جادوگه رانیس به کاریده هین وه کو هه ر خه لکیکی باوه ردار که به کاریدین .

خوای تعالی فه رموویه تی : ﴿ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴾ [الفلق : ٤] واته : وه له زیانی فووکه ران (جادوکه ران) به گرئ یاندا ^(٢٤٤) ، چونکه نه فس له گه ل باریکی تووپه بوون و جه تگاندای رادیت و ، نه فسه ی وه کو تریکی خۆی ده نیریت و ، به فوو ته ف کۆمه کی ده کات که که میك لیکی له گه لدا یه ، ئیتر به یاوه ری باریکی کاريگه ریش کاری خۆی نه نجام ده دات ،

جادوکاران یارمه‌تی له فووکردن وەرده‌گرن به ئاشکرا ، ئه‌گه‌رچی هیچ په‌یوه‌ندیه‌کیشی به جه‌سته‌ی که‌سی جادولیکراوه‌وه نه‌بی ، به‌لکو فوو له گرێکان ده‌کات و گرێ یان ده‌دات ، به جادوو قسه ده‌کات و ، ئه‌و کاره به که‌سی جادولیکراو ده‌کات به یارمه‌تی پوچه پیسه‌کانی خواره‌وه ، پوچه پاک و چاکه‌که‌ش به خوێندنی نوشته به‌رامبه‌ری ده‌وه‌ستت و دوری ده‌خاته‌وه ، له‌م باره‌شدا یارمه‌تی له فووکردنی خۆی وەرده‌گریت ، هه‌رکامیان به‌هیزتر بوون حوکم بۆ ئه‌و ده‌بیته . پوو به پوو‌بونه‌وه‌ی هه‌ندی له پوچه‌کان به‌رامبه‌ر به هه‌ندیکی تریان و ، جه‌نگکردنیان و ئه‌و که‌رستانه‌ی که به‌کاری دینن ، له په‌گه‌زی پوو به پوو‌بونه‌وه‌ی جه‌سته‌کان و ، جه‌نگکردنیانه و ئه‌و که‌رستانه‌ی که به‌کاری دینن ، چونکه بنه‌په‌ت له هه‌زی جه‌تگین و پوو به پوو‌بونه‌وه‌ی پوچ و جه‌سته‌کاندا ئه‌و سه‌بازو که‌رستانه‌یه که به‌کار ده‌هینرین ، به‌لام هه‌ندی که‌س بیروه‌وشی وای لیکردوه هه‌ست به کاریگه‌ری پوچه‌کان و کارو کاتیکراوونیان نه‌کات ، چونکه له لایه‌ن بیروه‌وشی خۆیه‌وه ده‌ستی به‌سه‌ردا گیراوه ، خۆی له جیهانی پوچه‌کان و ، حوکم و ، کرده‌وه‌کانیان به‌دورگرتوه .

مه‌به‌ستیش ئه‌وه‌یه که : ئه‌گه‌ر پوچ به‌هیزبوو و له گه‌ل ماناکانی سوره‌تی (الفاتحه) دا پاهات و ، کۆمه‌کی له فووکردن و تفی خۆی وەرگرت ، ئه‌وا پوو به پووی ئه‌و ئاسه‌واره ده‌بیته‌وه که به هۆی نه‌فسه پیسه‌کانه‌وه تووشی بووه ، لایده‌بات و دوریده‌خاته‌وه .
والله أعلم .

به‌شیك : سه‌باره‌ت به چاره‌سه‌رکردنی پیوهمدانی دووپشك به نوشته :

رَوَى ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ فِي " مُسْنَدِهِ " ، مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ ، قَالَ : بَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي ، إِذْ سَجَدَ فَلَدَغَتْهُ عَقْرَبٌ فِي أُصْبُعِهِ ، فَأَنْصَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَقَالَ : " ((لَعَنَ

اللَّهُ الْعَرْبَ مَا تَدْعُ نَبِيًّا وَلَا غَيْرَهُ)) (٢٤٥)، قَالَ : ثُمَّ دَعَا بِإِنَاءٍ فِيهِ مَاءٌ وَمِلْحٌ ، فَجَعَلَ يَضَعُ مَوْضِعَ اللَّدْغَةِ فِي الْمَاءِ وَالْمِلْحِ ، وَيَقْرَأُ ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ وَالْمُعَوَّذَتَيْنِ ، حَتَّى سَكَتَتْ.

واته : له (عبدالله)ی کوپی (مسعود)هوه _ خوای لی پازی بیّت _ فەرموویەتی : له کاتیکیدا پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ نوژی ده‌کرد ، که چوو ه سوجدە دوو‌پشکیک دای به په‌نجیه‌وه ، پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ سلاوی نوژی‌ه‌که‌ی دایه‌وه و فەرمووی : ((نه‌فرینی خوا له دوو‌پشک بیّت که نه له پیڤه‌مبه‌ریک و نه له که‌سیکی تریش واز دینی)) ، (عبدالله) فەرمووی : پاشان باتگی کرد قاپیکی بۆ بیتن ئاو خوپی تیدا بیّت ، نه‌وه‌بوو شوینی پیوه‌دانه‌که‌ی ده‌خسته نیو ئاو و خوێکه‌و ، ﴿ قل هو الله احد ﴾ و (المعوذتين) ده‌خویند ، تاوه‌کو نازاره‌که‌ی نیشته‌وه .

ئهو سوودانه‌ی له سوره‌تی (الإخلاص) دایه

بۆ چاره‌سه‌رکردنی که‌سی پیوه‌دراو :

چاره‌سه‌ری نیو ئه‌م فەرمووده‌یه به‌ ده‌رمانیکی ئاو‌پته‌ه‌که‌وه‌ له‌ دوو‌شت : سروشتی و خوایی ، چونکه‌ سوره‌تی (الإخلاص) یه‌ک‌تاپه‌رستی زانستی باوه‌پیی (التوحید العلمی الاعتقادی) له‌ خۆ ده‌گریت . جیگیرکردنی ته‌نهایی بۆ خوای تیدا‌یه ، که‌ پیویسته‌ه‌موو هاوبه‌شیکی لی‌ دورخه‌پته‌وه .

جیگیرکردنی (الصمدی)ی تیدا‌یه ، واته‌ سیفاته‌کانی له‌ ه‌موو‌ پرویه‌که‌وه‌ نه‌وه‌پ‌ری بلندن له‌ ته‌واو‌یتیدا ، به‌ ئاستیک ه‌موو‌ بونه‌وه‌ر پروی تیده‌که‌ن بۆ جیبه‌جیگیرکردنی پیویسته‌ه‌کانیان ، له‌ ئاسمان و له‌ زه‌مین .

نه فیکردنی باب و کوپو ، هاوتا و هاوشان و ، لق و مندال و هاووینه و ، هاوچه شنی تیدایه .
چونکه هه موو نه وانه ته نها تاییه تن به پهروه دگاره وه به م شیوه ئه م سورده ته له جیی
سی یه کی قورئانه .

ناوی (الصمد) شیوه ی ته وای بی که م و کوپی ده به خشیت . نه فیکردنی (الکف)
نه فیکردنی هاوشیوه و هاوشان ده به خشیت . ووشه ی (الأحد) یش نه فیکردنی هه موو
هاویه شیکه بو خوی پهروه دگار ، ئه م سی بنه په تانه ش کۆکه ره وه ی یه کتا په رستنه .

ئه و سوودانه ی له (المعوذتین) دایه بو چاره سه رکردنی که سی پیوه دراو :

(المعوذتین) په ناگرتنه له هه موو شه پرو خراپه و نه ویستراویک به گشتی ، چونکه که
مروّف په نا به خوا ده گریت له خراپه و شه پی هه موو نه وانه ی که خوی تعالی دروستی
کردوون ، ئه و به تیکرا هه موو خراپه و شه پیک ده گریت وه ، به یه کسان ی نه گه ر له
جه سته دا بن یاخود له پوچه کاند .

هه ره ها په ناگرتنی تیدایه له و خراپانه ی له شه ودا پووده دهن و ، نیشانه شی ئاوابونی
مانگه ، که بریتیه له په ناگرتن به خوا له خراپه ی هه موو نه و روحه پیسانه ی تیایدا بلاو
ده بنه وه ، که پیشتر پوناکی پۆژو پوناکی مانگ قه ده غه ی بلاو بونه وه ی لی ده کردن ، به لام به
ئاوابونی پۆژو مانگ و داهاتی تاریکی ، ئه و پوچه خراپه زیانبه خشانه بلاو بونه وه و ده ستیان
به خراپی کرد .

په ناگرتن له شه پی فوکه ران به گرێکانیاندا واته په ناگرتنه له شه پرو خراپه ی جادوکران و
جادوکانیان . په ناگرتنیش له شه پو خراپه ی که سانی ئیره یی بهر ، واته په ناگرتنه به خوا له و
نه فسه پیسه زیانبه خشانه ی که به ئیره یی و چاوچنۆکی و تیپوانینیان خراپه دروست ده که ن

سوره تی دووه میس واته سوره تی (الناس) په ناگرتنه به خوا له شه پوخرابه ی شه ی تانه کانی مړوف و جنوکه ، به راستی هه ردو سوره ته که هه موو په ناگرتنیکیان به خوا کز کردوته وه ، له هه موو شه پوخرابه یه ک ، په یه کی گه وره شیان هه یه بۆ خوپاریزی و قه لابه ندی له شه پوخرابه پیتش نه وه ی پوویدهن ، ولهذا أوصی النبی ﷺ عُقبه بن عامر بقراءتهما عَقَبَ كُلِّ صَلَاةٍ^(۲۴۱) ، ذکره الترمذی فی جامعہ * واته : بۆیه پیغه مبهری خوا ﷺ (عُقبه ی کورپی (عامر) ی پاسپارد پاش هه موو نوژیژیک (المعوذتین) بخوینیت *

نهینیه کی گه وره له مه دا به دیده کریت بۆ دورخستنه وه ی شه پوخرابه له نوژیژیکه وه بۆ نوژیژیکی تر . پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی : هه رگیز په ناگرتنان (المتعذون) نه ینتوانیوه به شتیکی تری هاوشیوه ی (المعوذتین) په نا به خوا بگرن . باسکراوه که وا پیغه مبهری خوا ﷺ به دوازه گری جادی لیکراو ، (جبریل) _ علیه السلام _ (المعوذتین) ی بۆ دابه زاندو ، نه ویش که ئایه تیکی ده خویند گرییه ک ده کرایه وه ، تاوه کو هه ردوازه گریکه کرانه وه ، نه وه بوو هه ستا وه کو نه وه ی له پیوه ندیک پزگار کرابی *

سوود له خویدایه بۆ چاره سه رکردنی پیوه دان :

به لام بۆ چاره سه ری سروشتی ، ماده دی خوی بۆ لابردنی زۆریک له ژه ره کان سوودی هه یه ، به تاییه ت پیوه دانی دوو پشک ، دانه ری کتیبی (القانون) ده لیت : له گه ل تۆوی که تاندا (بزر الکتنان) بۆ پیوه دانی دوو پشک به کاردیت ، هه روه ها که سانی تریش هه مان شتیان باس کردوه . خویش هیژکی راکیشانی تیدایه ژه ره راده کیشیت و شی ده کاته وه ، له بهر نه وه ی گه زتن و پیوه دانی دوو پشک هیژکی ناگرینی تیدایه و پیویستی به

۲۴۶ _ صحیح : أخرجه أحمد (۴ / ۱۵۵ ، ۲۰۱) ، وأبو داود (۱۵۲۳) ، والترمذی (۲۹۰۳) ، والنسائي (۳ / ۶۸) ، وابن خزيمة (۷۵۵) ، کلهم عن علي بن رباح عن عقبه بن عامر قال : ((أمرني رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ أن أقرأ المعوذات دبر كل صلاة)) .

ساردکردنه وه و پاکیشان و دهرهینان دهبیت بۆیه پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ هستا به کۆکردنه وه له نیتوان ئاو بۆ ساردکه ره وهی گه زتن و پیوه دانه که و ، خویدا که هیژکی پاکیشان و دهرهینانی هیه ، نه مهش ته ووترین و ئاسانترین شیوه کانی چاره سهره ، ئاگادارکردنه وهی نیمه شه که وا چاره سهری ئهم نه خوشیه به ساردکردنه وه و پاکیشان و دهرهینان دهبی . والله أعلم .

قَدْ رَوَى مُسْلِمٌ فِي "صَحِيحِهِ" عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا لَقِيتُ مِنْ عَقَرٍ لَدَغْتَنِي الْبَارِحَةَ ، فَقَالَ : ((أَمَا لَوْ قُلْتَ حِينَ أُمْسَيْتَ أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ، لَمْ تَضُرَّكَ)) (٢٤٧) .

واته : له (أبي هريرة) وه _ خوی لی پازی بیت _ فهرموویه تی : پیاویک هاته خزمه تی پیغه مبهری خوا ﷺ و فهرمووی : نهی پیغه مبهری خوا چ ئازاریکم پینگه شت به وهی دوویشکیکه وه که نه مشه و پیوه یدام ، نه ویش فهرمووی : ((نه گه سهر له نیواره بتگوتایه : په نا ده گرم به ووشه ته واده کانی خوی تعالی له زیانی نه و شتانهی دروستی کردوه ، نه وا زیانی پی نه ده گه یاندی)) .

بزانه که دهرمانه سروشتیه خوایه کان به سووده بۆ نه خوشیه کان پاش پودانی ، وه قه دهغه ی پوودانیشی دهکات ، نه گه ر پووشبدهات به پوودانیکی زیانبه خش پوونادات ، نه گه رچی به ئازاریش بیت . له پاستیدا دهرمانه سروشتیه کان به سوود دهبی پاش پوودانی نه خوشیه که . به لām په ناگرتنه کان و زیکره کان ، یاخود قه دهغه ی پوودانی هۆکاری نه خوشیه کان دهکات ، یان ناهیلت کاریه گه ریه کی ته وای هه بیت ، نه وهش به گویره ی

٢٤٧ _ صحيح : أخرجه مالك في موطنه (٥٩٠) ، وأحمد (٣٧٥ / ٢) ، والبخاري في خلق أفعال العباد (٥٨) ، ومسلم (٨ / ٧٦) ، وابن ماجه (٣٥١٨) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (٥٨٧) ، (٥٨٨) ، (٥٨٩) ، (٥٩١) ، (٥٩٢) كلهم عن أبي صالح عن أبي هريرة فذكره .

ته‌واوی و به‌هیزی و لاوازی په‌ناگرته‌که‌یه ، نوشته‌و په‌ناگرته‌کان بۆ پاراستنی ته‌ندروستی و لابردنی نه‌خۆشی به‌کارده‌هینریت ، بۆ یه‌که‌م : که پاراستنی ته‌ندروستیه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی : **فِي الصَّحِيحَيْنِ " مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ نَفَثَ فِي كَفْيِهِ : ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ وَالْمُعَوَّدَتَيْنِ . ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِمَا وَجْهَهُ ، وَمَا بَلَغَتْ يَدُهُ مِنْ جَسَدِهِ ^(٢٤٨) وَاتَه : خاتوو (عائشة) _ خوای لی پازی بیت _ فه‌رموویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌گه‌ر بجوایه‌ته سه‌ر نوینه‌که‌ی فووی به هه‌دوو ده‌ستیدا ده‌کردو : ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ و (الْمُعَوَّدَتَيْنِ) ی تیدا ده‌خویندو ، پاشان ده‌هینا به دهم و چاوی و ، نه‌وه‌ی ده‌ستی پیگه‌شتایه له جه‌سته‌ی .**

وَكَمَا فِي حَدِيثِ عُودَةَ أَبِي الدَّرْدَاءِ الْمَرْفُوعِ : اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، وَقَدْ تَقَدَّمَ وَفِيهِ : مَنْ قَالَهَا أَوَّلَ نَهَارِهِ لَمْ تُصِبْهُ مُصِيبَةٌ حَتَّى يُمْسِيَ ، وَمَنْ قَالَهَا آخِرَ نَهَارِهِ لَمْ تُصِبْهُ مُصِيبَةٌ حَتَّى يُصْبِحَ ^(٢٤٩) .

واته : (أبي الدرداء) _ خوای لی پازی بیت _ به‌م شیوه په‌نای به خوا ده‌گرت : په‌روه‌ردگارا تو په‌روه‌ردگاری منی هیه خواجه‌کی ترنی یه به هه‌ق جگه له تو ، پشتم به تو به‌ست و تو په‌روه‌ردگاری عه‌رشى مه‌زنى ، نه‌مه‌شى تیدا‌یه : هه‌رکەس سه‌ره‌تای پۆژا بیخوینیت هیه به‌لایه‌کی تووش نابیت تاوه‌کو ئیواره‌و ، هه‌رکەس له کوتای پۆژا خویندی هیه به‌لایه‌کی تووش نابی تاوه‌کو پۆژا ده‌کاته‌وه .

٢٤٨ _ صحیح : أخرجه أحمد (١١٦ / ٦) ، (١٥٤) ، وعبد بن حميد (١٤٨٤) ، والبخاري (٢٣٣ / ٦) ، (٨) ، (٨٧ /) ، (١٧٢ / ٧) ، وأبو داود (٥٠٥٦) ، وابن ماجه (٣٨٧٥) ، والترمذي (٣٤٠٢) ، وفي الشمايل (٢٥٧) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (٧٨٨) كلهم عن ابن شعاب عن عروة عن عائشة فذكرته
٢٤٩ _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن السني في عمل اليوم والليلة (٢٠ ، ٢١) ، وضعفه الألباني في ضعيف الترغيب والترهيب (٣٨٢) .

وَكَمَا فِي "الصَّحِيحَيْنِ" : ((مَنْ قَرَأَ الْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ : كَفَتَاهُ))^(٢٥٠).
 واته : له (الصحيحين) دا هاتووه : ((ههركهس دوو ثايه تهكهی كوتایی سورتهی (البقرة)
 (له شهودا بخوینئ : بهسیه تی)) .

وَكَمَا فِي "صَحِيحِ مُسْلِمٍ" عَنْ النَّبِيِّ ﷺ ((مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا فَقَالَ : أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ))^(٢٥١).
 واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((ههركهس له شوینئكدا دابهزی وپاشان گوتی
 : په نا دهگرم به ووشه ته واوه كانی خوی تعالی له شه پی هه موو شتی كه دروستی كردووه ،
 هیچ شتی زیانی پیناگه یه نیت تا له و شوینه كۆچ دهكات)) .

وَكَمَا فِي "سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ فِي السَّفَرِ يَقُولُ بِاللَّيْلِ : ((يَا أَرْضُ رَبِّي وَرَبِّكَ اللَّهُ ، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّكَ وَشَرِّ مَا فِيكَ ، وَشَرِّ مَا يَدُبُّ عَلَيْكَ ، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ أَسَرٍّ وَأَسْوَءٍ ، وَمِنْ الْحَيَّةِ وَالْعَقْرَبِ ، وَمِنْ سَاكِنِ الْبَلَدِ ، وَمِنْ وَالٍ وَمَا وَلَدَ))^(٢٥٢).

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ له سه فهدا به شه و دهیغه رموو : ئهی زه مین په روه ردگارم و
 په روه ردگارت خواجه ، په نادهگرم به خوا له شه روخراپه ت و شه روخراپه ی ئه وهی تیتدایه و ،

٢٥٠ - صحيح : أخرجه الحميدي (٤٥٢) ، وأحمد (١٢١ / ٤) ، والبخاري (١٠٧ / ٥) ، (٢٤٢ / ٦) ،
 ومسلم (١٩٨ / ٢) وابن ماجه (١٣٦٨) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (٧٢٠) ، وفي فضائل القرآن (٢٩) ،
 (٤٥) ، وابن خزيمة (١١٤١) ، كلهم عن طريق إبراهيم عن عبد الرحمن بن يزيد عن علقمة عن أبي مسعود فذكره .
 ٢٥١ - صحيح : أخرجه أحمد (٣٧٧ / ٦) ، والبخاري في خلق أفعال العباد (٥٧ ، ٥٨) ، ومسلم (٧٦ / ٨) ،
 والترمذي (٣٤٣٧) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (٥٦٠) كلهم عن سعد بن أبي وقاص قال : سمعت خولة بنت
 حكيم فذكرته مرفوعاً

٢٥٢ - إسناده ضعيف : أخرجه أبوداود (٣٨٨٧) ، وأحمد (١٢٣ / ٢) وضعفه الألباني في ضعيف أبي داود

له شه روخراپه ی ئه وه ی به سه ردا ده چیت ، په ناده گرم به خوا له شیرو پش ، له مارو دوپشك و ، له نیشته نی وه لات و ، له باوهك و ئه وه ی لیی كه وتوته وه .

به لام دوهم : كه لابر دنی نه خو شیه ، وه كو هه مو ئه و نوشتانه یه كه به سوره تی (الفاتحة) ده كړیت ، یاخود وه كو نوو شته ی پیوه دانی دوپشك .

به شیک : سه باره ت به ریازی پیغه مبه ری خوا ﷺ له نوشته كردندا
بو برینه كانی پیستی ناسراو به (النملة) :

قَدْ تَقَدَّمَ مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ الَّذِي فِي " صَحِيحِ مُسْلِمٍ أَنَّهُ ﷺ رَخَّصَ فِي الرَّقِيَّةِ مِنَ الْحُمَةِ وَالْعَيْنِ وَالنَّمْلَةِ ^(٢٥٣) .

واته : (أنس) _ خوی لی پازی بیت _ فرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ موله تی داوه نوشته بكریت بو به چاوه وه بوون و ، پیوه دانی جانه وهره ژه هرداره كان و ، ئه و برین و زمانه ی له لاكانی مړو فدا دروست ده بن .

وَفِي " سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ عَنِ الشَّافِعِ بِنْتِ عَبْدِ اللَّهِ ، قَالَتْ : دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَنَا عِنْدَ حَفْصَةَ ، فَقَالَ : ((أَلَا تُعَلِّمِينَ هَذِهِ رُقِيَّةَ النَّمْلَةِ كَمَا عَلَّمْتِيهَا الْكِتَابَةَ)) ^(٢٥٤) .

واته : له (الشفاء) ی كچی (عبدالله) هوه _ خوی لی پازی بیت _ فرموویه تی : من له خزمه تی (حَفْصَةَ) دا بووم كه پیغه مبه ری خوا ﷺ دیده نی كردم و فرمووی : ((ئه وه بو ئه مه فیزی نوشته ی برینی پیست ناكه ی وه كو ئه وه ی فیزی نووسینت كرد)) .

٢٥٣ _ تقدم تخريجه .

٢٥٤ _ إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (٣٨٨٧) ، وأحمد (٦ / ٣٧٢) ، وصححه الألباني في الصحيحة (١٧٨٠) .

(النَّمْلَة) : برینیکه له پیستی لاکانی مروفدا دروست ده بیئت ، نه خوشیه کی ناسراوه و ، ناونراوه به (النَّمْلَة) ، چونکه کهسی تووش بوو واههست ده کات که میروله یه که به سهر پیستیدا پئی ده کات و گازی لیده گریت ، سی جۆری هیه ، (ابن قتیبة) و کهسانی تریش ده لئین : مه جوسه کان وایان پاده گه یاند که نه گهر کوپی پیاو له خوشکیه وه خهت به ده وری میروله دا بکیشیت ، کهسی تووش بوو چاک ده بیته وه . ئالیره شه وه شاعیر گوفتاری شیعره که ی وه رگرتووه

وَلَا عَيْبَ فِينَا غَيْرَ عُرْفٍ لِمَعْشَرِهِ كِرَامٍ وَأَنَا لَا نَخْطُ عَلَى النَّمْلِ
واته :

هیچ عهیبیکمان نی یه جگه له وه ی وچه ی کومه لئیک

و جاخ زادهین و ئیمه مه جوس نین تا خهت به ده وری میروله دا بکیشین

(الخَلَّال) ده گێرپته وه ده لئیت : (الشِّفاء) ی کچی (عبدالله) له تافی نه فامیدا نووشته ی ده خویند بۆ برینی پیستی لاکانی مروف ، کاتی کۆچی کرد بۆ لای پیغه مبهری خوا ﷺ و پیشریش له مه که گفتی پئی دابوو ، پئی فهرموو : ئه ی پیغه مبهری خوا من له تافی نه فامیدا نووشته م ده کرد بۆ برینه کانی پیست و ، ده مه وی بیخه مه پروت ، نه وه بوو بۆی خویند وه وه فهرمووی : بِسْمِ اللَّهِ ضَلَّتْ حَتَّى تَعُودَ مِنْ أَفْوَاهِهَا ، وَلَا تَضُرُّ أَحَدًا ، اللَّهُمَّ اكْشِفِ الْبَأْسَ رَبِّ النَّاسِ ، قَالَ : تَرْقِي بِهَا عَلَى عَوْدِ سَبْعِ مَرَّاتٍ ، وَتَقْصِدُ مَكَانًا نَظِيفًا ، وَتَدُلُّكُهُ عَلَى حَجَرٍ بِخَلِّ خَمْرِ حَازِقٍ ، وَتَطْلِيهِ عَلَى النَّمْلَةِ وَاتِه : به ناوی خوا بوه ستیت تا له ده مه کانی ده گه رپته وه ، په روهر دگارا نه خوشیه که لابه ره ئه ی په روهر دگاری خه لک ، ده لئ : حهوت جار نووشته که ی به سهر داریکدا ده خویندو ، له جیگه یه کی خاویندا دایده ناو ، پاشان له گه ل سرکه ی شه را بیکی پاکدا ده بیته یه سهر به ردیکدا تا وورد ده بوو ، پاشان برینه که ی تیده گرت . له فهرمووده کشه وه پوون ده بیته وه که : شیاوه ژن فیژی نوسین بکریت .

به شیک : سه بارهت به ریپازی پیغه مبهری خوا ﷺ له نووشته کردندا بو مار :

پیشتر ئاماژهی پیدرا کهوا پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویهتی : له وه چاکتر نابی نووشته بکریت بو به چاوه وه بوون و ، پیوه دانی جانه وهره ژه هرداره کان و ، نه و برین و زامانهی له لاکانی مژوفا دروست ده بن .

وَفِي " سُنَنِ ابْنِ مَاجَهَ " مِنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ : رَخَّصَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي الرَّقِيَةِ مِنَ الْحَيَةِ وَالْعَقَرِ^(٢٥٥) .

واته له خاتوو (عائشة) وه _ خوی لی پازی بیت _ فرمویهتی : پیغه مبهری خوا ﷺ مۆلهتی داوه نووشته بو که رتن و پیوه دانی مارو دوویشک بکریت .

ههروه ها له پیشهوا (الزهري) وه ده گێر نه وه ، فرمویهتی : ماریک که سانیکێ له هاوه لانی پیغه مبهری خوا ﷺ کهزت ، نه وه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ فرموی : ئایا که سیک ههیه نووشته بکات ؟ فرموویان : نهی پیغه مبهری خوا (آل حزم) نووشتهی ماریان ده کرد ، به ئام که قه ده غهی نووشتهت کرد وازیان لیهیتنا ، فرموی (عُمارة) ی کوپی (حزم) م بو بانگ بکهن نه وه بوو بانگیان کردو ، نه ویش نووشته کانی خسته پووی پیغه مبهری خوا ﷺ و ، بۆیه فرموی : ههچی تیدا نی یه و مۆلهتی داو نووشتهی بو کردن .

٢٥٥ _ أخرجه ابن ماجة في سننه (٣٥١٧) عن طريق أبي الأحوص عن مغيرة عن ابراهيم عن الأسود فذكره عن عائشة .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له نووشتکردندا بو زام و برینه کان :

أَخْرَجَ فِي " الصَّحِيحَيْنِ " عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا اشْتَكَى الْإِنْسَانُ أَوْ كَانَتْ بِهِ قَرْحَةٌ أَوْ جُرْحٌ ، قَالَ بِأَصْبُعِهِ : هَكَذَا وَوَضَعَ سُفْيَانُ سَبَابَتَهُ بِالْأَرْضِ ، ثُمَّ رَفَعَهَا وَقَالَ : ((بِسْمِ اللَّهِ تُرْبَةُ أَرْضِنَا بِرِيقَةٍ بَعْضِنَا ، يُشْفَى سَقِيمُنَا بِإِذْنِ رَبِّنَا))^(٢٥٦)

واته : له خاتوو (عائشة) وهه _ خوای لی پازی بیّت _ فەرمووێتی : پیغه مبهری خوا ﷺ
ئه گەر مەوێتێک ئازاری بوايه یاخود زامێک یا برنیکی پێوه بوايه ، به پهنجە ئاماژە دەکەرد :
(سُفْيَان) پهنجە شایتومانی خستە سەر زهویه کهو ، پاشان به رزی کردە وهه فەرمووی :
به ناوی خوا خاکی زهویه کهمان له گەڵ لیکی خۆمان ، ببیّت به شیفای نهخۆشه کهمان به
فەرمانی خوا .

ئەمە له چاره سهره ئاسانه به سوده ئاوێته کانه ، بریتیه له چاره سه ریکی نه رم و نیا ن که
زام و برینه شیداره کانی پی چاره سهر ده گریت ، به تاییهت له کاتی نه بوونی ده رمانی
دیکه دا ، چونکه له هه موو زهویه کدا فەراهامه ، به راستی زانراوه که سهروشتی خاکی پوخت
سارد و ووشکه و ، ووشکه ره وهی شیی برین و زامه کانی شه ، ئه و برین و زامانه ی که ناهیلێت
سهروشت به باشی کاری خۆی بکات و ، به خێرای ساریژ بیه وه ، به تاییهت له وه لاتە

٢٥٦ _ صحیح : أخرجه الحميدي (٢٥٢) ، وأحمد (٩٣ / ٦) ، والبخاري (١٧٢ / ٧) ، ومسلم (١٧ / ٧) ،
، وأبو داود (٣٨٩٥) ، وابن ماجه (٣٥٢١) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (١٠٢٣) كلهم عن عمرة عن عائشة
فذكرته . مانای فەرمووده کهش ئه وهیه که : هه ندێ له لیکی خۆی به پهنجە شایتومان هه لده گریت و ،
پاشان ده یخاته سەر خا که که تا شتیکی پێوه ده لکیت و ، جیکه برینداره که ی پی ده سپیت و هاوکاتی
سپینه کهش ئه م زیکره ده خوینیت .

گهرمه‌كان و ، خاوه‌ن میزاجه گهرمه‌كاندا . برین و زامه‌كانیش به زۆری میزاجیكى خراپى گهرم بۆ مۆؤف دروست ده‌كات ، له‌م باره‌دا گهرمى وه‌لات و میزاج و برین و زام كۆده‌بنه‌وه‌و ، سروشتى خاكى پوختیش ساردو ووشكه‌و له‌هه‌موو ده‌رمانه‌ تاكه‌ سارده‌كانى تریش ساردتره ، بۆیه ساردى خاكه‌كه‌ پوو به‌ پړوى گهرمى نه‌خۆشیه‌كه‌ ده‌بیته‌وه ، به‌تایبته‌ ئه‌گهر خاكه‌كه‌ شۆردراپیّت و ووشك كرابیته‌وه ، هه‌روه‌ها برین و زامه‌كان زۆریك له‌ كیماو شیى پیس دروست ده‌كات و ، خاكیش ووشکیان ده‌كاتووه‌و ، به‌هۆی ئه‌و خاسیه‌ته‌ ووشكردنه‌وه‌ كه‌ تیایدایه‌ ئه‌و شی و كیماوه‌ پیسانه‌ لاده‌بات ، كه‌ پێگه‌ری له‌ چاكبوونه‌وه‌ی برینه‌كه‌ ده‌كات و ، به‌وه‌ش میزاجى ئه‌ندامه‌ نه‌خۆشه‌كه‌ پاست ده‌بیته‌وه‌و ، هه‌ركات میزاجى ئه‌ندامه‌ نه‌خۆشه‌كه‌ پاست بویه‌وه ، هیژه‌ چاره‌سازه‌كانیشی پاست ده‌بیته‌وه‌و ، به‌ فه‌رمانى خۆای تعالى نه‌خۆشیه‌كه‌ لاده‌بات .

مانای فه‌رموده‌كه‌ش ئه‌وه‌یه : كه‌وا كه‌سى نووشته‌كار به‌ په‌نجه‌ی شایتمانى لیكى خۆی هه‌لده‌گریت و ، پاشان ده‌یخاته‌ سه‌رزه‌ویه‌كه‌و ، هه‌ندى خاكى پێوه‌ ده‌لكیّت و ، برینه‌كه‌ی پێ ده‌سپیت و ، هاوكاتى سه‌پینه‌كه‌ش ئه‌و زیكره‌ دوخوینیت ، چونكه‌ فېره‌به‌ره‌كه‌تى زیكرى خۆای په‌روه‌ردگارى تیدایه ، هه‌روه‌ها پێسپاردنى باروحوالى خۆیه‌ به‌ خۆای تعالى ، پشت به‌ستنیسه‌ به‌و زاته ، بۆیه هه‌ردوو چاره‌سه‌ره‌كه‌ ده‌چنه‌ پال یه‌كترو ، کاریگه‌ریه‌كه‌یان به‌هێزتر ده‌بێ .

ئایا مه‌به‌ست به‌ فه‌رمایشى پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ (تُرِيَةُ اَرْضِنَا) واته : خاكى زه‌ویه‌كه‌مان ، تایبته‌ به‌ خاكى مه‌دینه‌ی پێرۆزه‌وه‌ یا هه‌موو خاكێك ده‌گرێته‌وه ؟ دوو بیروبووچونی تیدایه ، بێ گومان هه‌ندى خاك چه‌ند خاسیه‌تیكى تیدایه‌ به‌و خاسیه‌ته‌یه‌وه‌ به‌سوود ده‌بیّت بۆ نه‌خۆشیگه‌لیكى زۆرو ، چه‌ندین نه‌خۆشى پیسیشى پێ چاره‌سه‌ر ده‌كریت .

(جالینوس) ده‌لئیت : له ئیسکه‌نده‌ریه چاوم به کهسانیکی زۆری جگه‌نه‌خۆش و ، نه‌خۆشانی ئاوبه‌تگ کهوت ، قوپی میسر به‌کار دینن ، لاق و ، پان و ، بال و ، پشت و ، په‌راسوه‌کانی خۆیانیان تیده‌گرت و ، سودیکی زۆریان لیده‌بینی . ده‌لئیت : به‌م جۆره له‌وانه‌یه ئه‌م تیئه‌له‌سوینه به‌سوود بێت بۆ زۆریک له ئاوسانه بۆگه‌ن و نه‌رم و شله‌کان ، ده‌لئیت : من کاسانیک ده‌ناسم هه‌موو جه‌سته‌یان شل و خاوبۆته‌وه ، له‌به‌ر ده‌رهاو‌یشتنی خوینتیکی زۆر له ژێره‌وه ، سودیکی زۆریان له‌م قوچه‌ بینه‌وه ، کهسانیکی تریش نه‌خۆشیگه‌لیکی درێژخایه‌نیان پێ چاره‌سه‌رکرد که به توندی جێگیربوو له هه‌ندی ئه‌ندامه‌کانیاندا ، ئه‌وه‌بوو چاکبونه‌وه و نه‌خۆشیه‌که‌یان به یه‌کجاری لاچوو .

دانه‌ری کتییی (المسيحي) ده‌لئیت : هیزی قوپی هینراو له (کنوس) هوه که به‌دورگه‌ی (المصطكي) ناوده‌بریت هیزیکه که لاده‌بات و ده‌شواته‌وه ، گوشتی برینه‌کان دوباره ده‌پوینته‌وه و ، ساریزیان ده‌کاته‌وه . گوته‌کانی ته‌واوو .

بۆیه ئه‌گه‌ر ئه‌م سوودانه له‌و خاكانه‌دا هه‌بێت ، ده‌بی پاکترین خاکی سه‌رزه‌مین و فربه‌ره‌که‌ترینیان چۆن بێ که مه‌دینه‌ی پیروژه ، به‌تایبه‌ت که تیکه‌لێش بوو به‌لیکی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ . پاشان پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نووشته‌که‌ی له‌گه‌ڵ ناوی په‌روه‌ردگاریدا جووت کردو ، ئه‌م کاره‌شی به‌خوای ته‌عالی سپارد ، وه‌کو پێشتریش ئاماژه‌ی پێدرا که به‌هیزی و کاریگه‌ریی نووشته به‌گوێره‌ی باری ئه‌و که‌سه‌یه که نووشته‌که ده‌کات ، هه‌روه‌ها ئاستی کارتی‌کراوبونی که‌سی نووشته بۆ کراوه به‌نووشته‌که‌ی ، ئه‌مه‌ش هه‌یج پزیشکیکی موسلمانێ به‌ریز نکولی لێناکات ، ئه‌گه‌ر یه‌کیک له‌م وه‌سفانه له‌ناوچون ، با هه‌رچی ئاره‌زوو ده‌کات بیلێت .

به شیک : سه بارهت به رییازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی نازاردا به نووشته کردن :

رَوَى مُسْلِمٌ فِي " صَحِيحِهِ " عَنْ عُثْمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ ، أَنَّهُ شَكَى إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَجَعًا يَجِدُهُ فِي جَسَدِهِ مُنْذُ أُسْلِمَ ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ ((ضَعْ يَدَكَ عَلَى الَّذِي تَأَلَّمَ مِنْ جَسَدِكَ وَقُلْ : بِسْمِ اللَّهِ ثَلَاثًا ، وَقُلْ سَبْعَ مَرَّاتٍ أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ)) (٢٥٧) .

واته : (عثمان) ی کوپی (أبي العاص) ، سکالای نازاریکی برده خزمه تی پیغه مبهری خوا ﷺ که وا له جهسته یدا ههستی پیده کات له وکاته وهی موسلمان بووه ، نه وه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموی : ((دهستت دابنی له سه رنه و شوینه ی نازاری ههیه له جهستت و بلی : به ناوی خوا سی جارو ، ههوت جاریش بلی : په ناده گرم به شکومه ندی و توانای خوا ی تعالی له شپو خراپه ی نه و نازاره ی ههستی پیده که م و خومی لی په ناده دهم)) .

له م چاره سه ردا ناستیکی به رزی وه کو زیکی خواو ، سپاردنی بارو حال به خوا ی په روه ردگارو ، په ناگرتن به شکومه ندی و توانای خوا ی تعالی له شپو خراپه ی نازاری تیدایه که نازاره که دورخاته وه ، دوباره ش ده کریته وه بۆ نه وه ی کاریگه رترو چاکتر بیت ، به هاوشیوه ی دوباره کردنه وه دهرمان بۆ کردنه وه دهره وه ی ماده خراپه که ، له ههوتیشدا خاسیه تیک ههیه که له هیدیکه دا نی یه .

٢٥٧ _ صحیح : أخرجه مالك في موطئه (٥٨٥) ، وأحمد (٤ / ٢١) ، وعبد بن حميد (٣٨٢) ، ومسلم (٧ / ٢٠) ، وأبوداود (٣٨٩١) ، وابن ماجه (٣٥٢٢) ، والترمذي (٢٠٨٠) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (٩٩٩) ، (١٠٠١) ، كلهم من طريق نافع بن جبير عن عثمان بن أبي العاص فذكره .

وَفِي الصَّحِيحَيْنِ " : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يُعَوِّذُ بَعْضَ أَهْلِهِ ، يَمْسَحُ بِيَدِهِ الْيُمْنَى ، وَيَقُولُ : ((اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهَبِ الْبَاسَ ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي ، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ ، شِفَاءٌ لَا يُغَادِرُ سَقَمًا)) (٢٥٨) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ نووشتی بو که سانیك له کهس و کاری خوی ده کردو ، دهستی پاستی ده هیئا به شوینی نازاره که داو ، دهیفرموو : ((ئی پهروهردگاری ئاده میزاد ئه م نازاره لابه ره ، شیفابده تو شیفابه خشی ، شیفا نیه جگه له شیفا ی تو ، شیفا یه که نه خوخی جی نه هیلتیت)) .

له م نووشتیدا له خوای تعالی پاپاونه ته وه به شیوهی ته وای بی که موکوپری پهروهردگاریتی و ، شیوهی ته وای به زهی و په حمهتی به شیفادان و ، به پاستی ته نها هر خوی شیفابه خشه و ، به پاستی هیچ شیفایه که نی به جگه له شیفا ی ئه و زاته ، بویه نووشته که پاپانه وه یه که له خۆده گریت به ته وای به کتاپه رستی و چاکه و پهروهردگاریتی خوا بالادهست .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ

له چاره سه رکردنی خه ماریوون بو گهرمی به ئاو کاره سات :

قال تعالی : وَيَشْرِي الصَّابِرِينَ (١٥٥) الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ (١٥٦) أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ (١٥٧) ﴿البقرة : ١٥٥ - ١٥٧﴾ [واته : ﴿ وَيَشْرِي ﴾ جا موژده بده ﴿ الصَّابِرِينَ ﴾ به خورپاگران ﴿ الَّذِينَ ﴾ نه وانهی ﴿ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ ﴾ که له که ل دووچاری سه ختیه که بوون ﴿ قَالُوا ﴾ ده لئین ﴿ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا رَاجِعُونَ ﴾]

٢٥٨ - صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ٤٤ ، ٤٥ ، ١٠٩ ، ١١٤ ، ١٢٦ ، ١٢٧ ، ١٣١ ، ٢٧٨) ، والبخاري (٧ / ١٥٧ ، ١٧١ ، ١٧٣) ، ومسلم (٧ / ١٥ ، ١٦) ، وابن ماجه (١٦١٩) ، (٣٥٢٠) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (١٠١٠) ، (١٠١١) ، (١٠١٣) ، (١٠١٤) ، (١٠١٦) ، (١٠٩٦) كلهم عن مسرق عن عائشة فذكرته .

إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿ نِیمه هه ره می خواین و هه ربۆ لای نه و ده گه پێننه وه ﴾ ﴿ أُولَئِكَ ﴾ ﴿ نَا ئه وانه ﴾ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ﴿ دروودو به زهیی به سهه نه وانه ده باری له لایه نه پهروه ردگار یانه وه ﴾ ﴿ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴾ و نه وانه نه و که سانه نه که هیدایه تیان وه رگرتوووه ^(۲۵۹).

وَفِي " الْمُسْتَد " عَنْهُ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((مَا مِنْ أَحَدٍ تُصِيبُهُ مُصِيبَةٌ فَيَقُولُ : إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ، اللَّهُمَّ أَجِرْنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا ، إِلَّا أَجَارَهُ اللَّهُ فِي مُصِيبَتِهِ ، وَأَخْلَفَ لَهُ خَيْرًا مِنْهَا)) ^(۳۶۰).

واته : پێغه مبه ری خوا ﷺ فه رموو یه تی : ((هه رکه سیك تووشی کاره ساتیک بیّت و بلّیت : (نِیمه هه ره می خواین و هه ربۆ لای نه و ده گه پێننه وه) ، خواجه پاداشتم بده ره وه له سهه نه و کاره ساته ی تووشم بووه و چاکتر له وه ی لیّت سهه ندووم پیم ببخه شه ، به دلنیا یی خوی تعالی پاداشتی ده داته وه و چاکتری پی ده به خشیّت)) .

ئه م گو فتارانه چاکترین جوړه گانی چاره سه ره و ، به سهوودترین شتیکی شه بو ی له دنیا و پوژی دوا یدا ، چونکه دوو ب نه په تی گه وره له خو ده گریت ، نه گه ر به نده له زانی نیان دلنیا بو ، نه وا دلخۆش ده بیّت و بیر ی لای کاره ساته کی نامی نیت :

یه که میان : به نده و خیزان و سه رو هت و سامانی مولکی خوی پهروه ردگار به حه قیقه ت ، به نه مانه ت لای داینا وه ، بو یه نه گه ر لی ی سهه نده وه ، وه کو نه وه وایه قه رزه ردیک ماله که ی له قه رزار وه رگرتنه وه ، هه ره ها ئا بلۆقه درا وه به دوو نه بوون : نه بو نیکی پیش و ، نه بو نیکی

۲۵۹ - مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

۳۶۰ - صحیح : أخرجه أحمد (۲۷ / ۴) ، وابن ماجه (۱۵۹۸) ، والترمذي (۳۵۱۱) ، والنسائي في عمل اليوم

والليلة (۱۰۷۰) ، (۱۰۷۲) کلهم عن أم سلمة عن أبي سلمة فذكره . وأخرجه أحمد (۳۰۹ / ۶) ، ومسلم (۳)

/ (۳۷ ، ۳۸) عن ابن سفيته عن أم سلمة فذكرته ، وليس فيه أبو سلمة .

پاش ، سهروهت و سامانی بهندهش خوشیهکی کاتی هیه بۆ ماوهیهکی کهم ، ههروهه
بهنده خودی خۆی ئه و مال و سامانهی له نهونهوه بهدینههیتاوه ، بۆ ئهوهی بیئت به مولگی
خۆی به حقیقهت ، ههروهه خودی خۆشی توانای پاراستنی مالهکهی نی یه له و بالاییانهی
تووشی دهبی پاش بوونی ، مانهوهی مال و سامانهکهش له سه ر ئه م نه وه ستاوه ته وه ، بۆیه
بهنده هیچ کاریگه ریه کی به سه ر ئه و سامانه وه نی یه و ، به حقیقه تیش مولگی ئه و نی یه ،
ههروهه ته صه رپوئی پتوه دهکات وه کو ته صه رپوئی بهندهیهکی فه رمان پیکراو و قه ده غه کراو ،
نه ک وه کو ته صه رپوئی ئه وه ی خۆی خاوه نی بیئت ، بۆیه شیاو نی یه ته صه رپوئی تیدا بکات مه گه ر
گرنجای فه رمانی خاوه نه حقیقه که ی بیئت .

دووه م : دهره نجامی بهنده و گه رانه وه ی ته نها بۆ لای په روه ردگاره حه قه که یه تی و ، دهبی
دو نیا ش به جیببیلایت و ، به تاکی وه کو ئه وه ی یه که مجار خولقاندی به بی که سوکارو خیزان و
خیل و سهروهت و سامان بگه رپته وه بۆ لای په روه ردگاری ، به لکو ته نها چاکه و خراپه که ی
ده بات ، بۆیه ئه گه ر ئه مه سه ره تای بهنده و کۆتایه که ی بیئت ، ئیتر چۆن دلخۆش بیئت به
بوون ، یا خه مبار بیئت بۆ نه بوون ، بۆیه بیرکردنه وه ی بهنده له سه ره تای بوون و دهره نجام و
کۆتایی خودی خۆی له گه وه ره ترین چاره سه ریه کانی ئه م نه خوشیه یه ، له چاره سه ریه کانی
تریشی ئه وه یه که به بی دلآودلی بزانیئت ئه وه ی تووشی بووه به دلنیا یی لیتی به هه له دا
نه ده چوو ، ئه وه ش لیتی به هه له دا چوو هه رگیز تووشی نه ده بوو .

قال تعالی : مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا
إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ . لِكَيْ لَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ
مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿ الحديد : ٢٢ - ٢٣ ﴾ واته : ﴿ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ ﴾ هیچ زیان و به لایه ک
پووی نه داوه ﴿ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ ﴾ نه له زه وی و نه له خودی خۆتاندا ﴿ إِلَّا فِي
كِتَابٍ ﴾ نیلا له (لوح المحفوظ) دا نوسراوه ﴿ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا ﴾ پیش ئه وه ی به دی به ینین
﴿ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴾ بی گومان ئه وه بۆ خوا زۆر ئاسانه ﴿ لِكَيْ لَا تَأْسَوْا ﴾ تا خه فته

نەخۆن ﴿عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ﴾ بۆ ئەوەی لە دەستان چووہ ﴿وَلَا تَفْرَحُوا﴾ وە دلخۆش و
 غەپانەبن ﴿بِمَا آتَاكُمْ﴾ بەوەی کە پێی داوێ ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ وە خوا هیچ
 خۆبەزل زانیکی شانازی کەری خۆش ناوی^(٢٦١).

هەروەها لە چارەسەرەکانی تریشی ئەوەیە کە تێپروانیته ئەو شتە ی تیایدا تووش بوو ،
 نێتر دەزانیت پەرەدگاری هاوشیوەی ئەو شتە لە دنیادا بۆ هێلاوەتەو ، یا لەو چاکتر ،
 ئەگەر بە ئارام بێ و پازنی بێ ئەو خۆی تەالی شتەگەلیکی بۆ پاشەگەوت کردوو زۆر گەورەتر
 لەو شتانە ی کە بەهۆی ئەو کارەساتەو لە دەستی داو بە چەندەها جار ، ئەگەر ویستیشی
 مەبێ زۆر لەو گەورەتری دەکات .

**خۆ دلدانەو بە تەماشاکردنی کەسانی دیکە ی تووشبوو وە باسکردنی چەند
 چیرۆکیک لەو بارەو:**

لە چارەسەرەکانی دیکەشی ئەوەیە کە ئاگری کارەسات لە دلدایا بکوژینیتەو بە ساردی
 خۆ دلدانەو بە خەلکانی تری تووشبوو بە کارەسات و ، بزانیتهەر خۆی بە تەنها تووشی
 کارەسات نەبوو ، با بزانیته موو شیوێک (بنوسعد) ی تێدایە ، با تەماشای لای پاستی
 بکات ، ئایا لە دەردەسەری زیاتر دەبینیت ؟ ئینجا با بەر بە لای چە پیدای بکاتەو ، ئایا لە
 پەژارە زیاتر دەبینیت ؟ ، بە پاستی ئەگەر هەموو دنیا بگەریت جگە لە گرفتار نابینیت ، کە
 یا خۆشە ویستیکێ لە دەست داو ، یاخود خراپە یەکی نە ویستراوی تووش بوو ، بە پاستی
 شەپوخرەپەکانی دنیا وەکو خەونیکیە یا سیبەرێکی لاچوو ، ئەگەر کەمێک پێکە نیتیت ، زۆر
 دەگریتیت ، ئەگەر پۆزێک دل شادومان بکات ، سالتیک دل خەمبارو پەژارە دار دەکات ، ئەگەر
 کەمێک خۆشی بەخش بێ ، ماوہیەکی درێژیش پێگری لێدەکات ، ئەگەر مالتیکیش پێ خیر

كات پاشان پر له فهرمیسکی دهكات ، نهگەر پۆژی بهشتیك شادومانی بكات ، بهدلتیایی رۆژیکی شهپوخراپهشی بۆ شاردۆتهوه .

(ابن مسعود) _ خوای لی پازی بیّت _ فهرموویهتی : هەر دلخۆشبوونیك پهژارهیهکی هیهو ، هەر مالتیکیش پر کرایت له دلخۆشبوون پاشان پرکراوه له پهژاره .

ابن سیرین فهرموویهتی: هەر پیکهنینیك کرایت ، دلتیابن بهدویدا گریان ههبووه .

(هند) ی کچی (النعمان)^(٣٦٢) دهلیت : ئیمه شکومهنترینی خهڵکان بووین و له ههمووشی زیاتر مولکمان ههبوو ، پاشان هیشتا پۆژ ئاوا نهبوو ئیمه بوین به کهمترینی خهڵک ، مافی خوای پهروهردگار که خیری فراوانی به هەر مالتیک بهخشی ، پاشان بهدلتیایی له فهرمیسکیش پری دهكات .

پیاویك داوی له (هند) کرد باسیکی باروحالی خوی بۆ بكات : ئهویش گووتی : پۆژمان کردهوهو ، هیچ کهسیك نهما له عهزهب بههیوای بهخشین نهبوی له ئیمه ، که شهومان بهسهردا هات هیچ کهسیك نهما له عهزهب بزهیی به ئیمه دا نهیهتهوه .

---

٢٦٢ _ (هند) ی کچی (النعمان) ی کوردی (المنذر) ه ، که له لایهن کیسرای پادشای فارسهوه بابی به پادشای (الحیره) دانرابوو ، کچیکی وجاخزادهی ، زمان پاراوبوو ، له مالی پادشایهتیدا گهوره بوو ، کیسرای پادشای فارس له (النعمان) ی بابی تووچهبوو ، له پادشایهتی (الحیره) دهرهیناوالی خوی خستیه زیندانهوه تاوهکو مرد ، پاش مردنی بابی پهههنگهری ههلبژاردو له کهنیسهیهکی نیوان (الحیره) و (الکوفه) دا مایهوه ، (خالد) ی کوپی (ولید) پاش پزگارکردنی (الحیره) دیدهنی کردو ، باتگی کرد بۆ نیسلام ، بهلام بههوی گهورهبوونی تهمنیهوه داوی لییوردنی کرد ، بهلام (خالد) پزنی لی گرت و فرمانیدا یارههتی و پۆشاکیشی بدهنی ، پاش تهمنهتیکی درێژو کوژیروونی چاوهکانی هەر له کهنیسهدا مرد . پڕوانه : الشیخ محمد هادی الیوسفی الغروی ، موسوعة التاريخ الإسلامي . وهرگێپ .

(إسحاق) ى كوپى (طلحة) دەلئىت : پۇژىك چوومە دىدەنى (ھند) و ، پىم گوت ، خىروخوشى پادشايات چۆن بىنى ؟ ئەوئىش گوتى : ئەوئى ئىمە ئەمۇ تىايدىن زۆر چاكتە لەوئى كە دوئى تىايدا بووئى ، ئىمە لە كتئىدا بىنىومانە كەوا كەسوكارى ھەر مائىك ئەگەر لە خىرىكى بەررراواندا بژىن ، بەدئىايى بەدوئىدا فرمىسك دەپژىن ، زەمنىش ئەگەر پۇژىكى بەدەرخستبى بۆ كۆمەئىك ھەزىان پى بىت ، بەدئىايى پۇژىكى تىرىشى بۆ ھەلگرتوون ھەزىان پى نەبىت . پاشان گوتى :

فَبَيْنَا نَسُوسُ النَّاسَ وَالْأَمْرُ أَمْرُنَا
إِذَا نَحْنُ فِيهِمْ سَوْقَةٌ نَنصَفُ
فَأَفْ لِدُنْيَا لَا يَدُومُ نَعِيمُهَا
تَقْلُبُ تَارَاتِ بِنَا وَتَصَرِّفُ

وقتہ :

له کاتیځدا رابه رایه تی خه لکمان ده کردو و فه رمان فه رمانی نیی مه بوو

له یردا بۆین به خه لکێکی ئاسایی خزمه تکار

نَاخ بۆ دۇنيايەك خۇشپەكانى بەردەوام نىــابىت

که چہ ندہا جار وہ رچہ رخاں و تہم دیو تہو دیومان پی دہکات

ههروهه ها له چاره سه ریه کانی دیکه ی خه ما بربوون بۆ ئه و کاره ساتانه ی تووشمان

دهيت ئه وه : مروف دهبي بزانييت بي ئارامي و شپزه بوون نايه پرينتيته وه ، به لكو بي

ئارامی و شپرزەبۆنەکی زیاد دەکات ، که له حەقیقەتدا له ئەنجامی زیادبوونی نەخۆشیەکەوه پوودەدات.

له چارهسەریەکانی تریشی : پتویستە ئەوه بزانیّت که پاداشتەکانی ئارامگرتن و پازیبوون به چارهنووسی خوای تعالی ، بریتیە له بەخشیینی تاوان و بەزەیی و پەحمەت و هیدایەتدان ، که خوای تعالی بۆ ئەو کەسانەیی داناو ، که ئارام دەگرن و (إنا لله وإنا إليه راجعون) دەلێن ، بۆیە ئەگەر ئەو پاداشتانە له دەست بدات و له کیسی بجێت ، ئەوا له حەقیقەتدا زۆر له خودی کارەساتەکە گەورەترە .

له چارهسەریەکانی دیکەشی : پتویستە بزانیّت بۆ ئارامی جیگەیی شادومانبوونی دۆژمنەکانیەتی بهو بەلّاو گرفتداریەیی تووشی بووه ، مایەیی بێزاری هاوڕێیانەیی ، خواکەیی توورپە دەکات ، شەیتانەکی دڵخۆش دەکات ، مایەیی بەفێرچونی پادەشتەکانیەتی ، نەفسی لاواز دەکات ، ئەگەر ئارامگریبوو بهو باره و قایل بوو تیربارانی شەیتانەکی دەکات و ، بهناویمیدی دەیگەرپێنیتەوه ، پەرورەدگاری له خۆی پازی دەکات ، هاوڕێیانی دڵخۆش دەکات ، دۆژمنانی بێزار دەکات ، پەژارەیی دۆی براکانی هەڵدەگرێت و دڵنەوایان دەکات ، پیش ئەوهی ئەوان دڵنەوایی بکەن ، ئائەمە بهغیرەتی و شیوەیی تەواوی بۆ کەم و کوپی مۆفە ، نەك لیّدانی پوومەت و ، دراندنی پۆشاک و ، نزاکردن به واوهیلالو مال و پیران بوون و ، بیزابوون له چارهنووسراو .

له چارهسەریەکانی دیکەشی : پتویستە بزانیّت ئەو بەلەزەتی و خۆشیەیی پاش ئارامگرتن و قایل بوون دەستی دەکەوێت ، چەندەهاو چەندەها جار گەرەترە لهوهی دەستی دەکەوت ئەگەر ئەو شتەیی بۆ بمایەتەوه که تیایدا تووشی کارەسات بووه ، تەنها ئەو (بیت الحمد)ەشی بەسە که له بەهەشتدا بۆی دروست دەکێت ، له پاداشتی سوپاس و ستایش کردنی پەرورەدگاری و گوتنی (إنا لله وإنا إليه راجعون) دا ، با تیروانیّت : کام لەم دوو کارەساتە

گه‌ره‌تره ؟ نه‌و کاره‌ساته‌ی تووشی بووه ، یاخود کاره‌ساتی له ده‌ستدانی (بیت الحمد) له به‌هه‌شتی نه‌براوهدا ؟

وفی الترمذی مرفوعاً : (يَوْمُ نَاسٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنَّ جُلُودَهُمْ كَانَتْ تُقْرَضُ بِالْمَقَارِيزِ فِي الدُّنْيَا لَمَّا يَرَوْنَ مِنْ ثَوَابِ أَهْلِ الْبَلَاءِ) (۳۶۳) .

واته : پێشه‌وا (الترمذی) ده‌گێڕێته‌وه كه‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی : ((له پۆژی قیامه‌تدا كه‌سانێك خۆزگه ده‌خوازن كه‌وا له دونیادا پێستیان به مه‌قه‌ست به‌پر‌دایه به‌هۆی نه‌و پاداشته‌وه كه ده‌یبینن بۆ تووشبووانی کاره‌ساته‌كان دانراوه)) .

كه‌سانێك له پێشین گوتویانه : نه‌گه‌ر کاره‌ساته‌كانی دنیا نه‌بوايه به مایه‌پوچی بۆ قیامه ده‌گه‌راینه‌وه .

له چاره‌سه‌ریه‌كانی دیکه‌شی : دلێ كه‌سی کاره‌ستبار خۆش بکړیت ، به ئومێدی نه‌وه‌ی كه خوای تعالی له جیبی نه‌وه‌ی پێ ده‌داته‌وه‌و بۆی دبژێرێته‌وه ، چونكه هه‌موو شتیك جیگره‌وه‌ی هه‌یه مه‌گه‌ر خوای په‌روه‌ردگار ، كه جیگره‌وه‌ی نی یه‌و هاوشیوه نی یه ، وه‌كو نه‌وه‌ی گوتراوه

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِذَا ضَيَّعَتْهُ عَوْضُ

وَمَا مِنَ اللَّهِ إِنْ ضَيَّعَتْهُ عَوْضُ

واته :

هه‌موو شتیك نه‌گه‌ر له ده‌ستت چوو جیگره‌وه‌ی ده‌بی

به‌لام نه‌گه‌ر خوات له ده‌ست چوو جیگره‌وه‌ی نابێ

له چاره سه‌ریه‌کانی دیکه‌شی : پتویسته مړوف بزانتیت به‌شی له کاره‌ساته‌که به‌گویره‌ی نه‌وه‌یه که خۆی بۆ خۆی دروست ده‌کات ، بۆیه هه‌رکه‌س پازیی بوو ، خوای تعالاش لیتی پازی ده‌بی و ، هه‌رکه‌س‌یش بیزار بی و پق ده‌رپیت ، نه‌وا پقی بۆ خۆی ده‌سته‌به‌ر کردووه ، لی‌ره‌وه ناشکه‌را ده‌بی که به‌شی مړوف له کاره‌ساته‌که به‌گویره‌ی په‌فتاری خۆیه‌تی ، که‌وابوو چاکترین یاخود خراپترین به‌ش به‌یستی خۆت هه‌لبژیره ، بۆیه نه‌گه‌ر پق و کوفری بۆ کاره‌ساته‌که ده‌رپیی ، نه‌وا له دیوانی تیاچواندا ده‌نوسریت ، وه نه‌گه‌ر شی‌وه‌ن و نوزه‌نوزو که‌مه‌رخه‌می ده‌رپیی به‌وازی‌هینانی (واجب) یك ، یا کرده‌وه‌یه‌کی حه‌رام ، نه‌وا له دیوان که‌مه‌رخه‌مبواندا ده‌نوسریت ، وه نه‌گه‌ر گله‌یی و گازنده‌و بی ئارامی ده‌رپیی ، نه‌وا له دیوانی تیشکاو فریوخ‌واردواندا ده‌نوسریت ، وه نه‌گه‌ر په‌خنه‌ی له خوای تعالی گرت و ، هه‌ستا به‌پلار تیگرتنی دانایی و حیکمه‌ته‌که‌ی ، نه‌وا له ده‌رگای زه‌ندقیه‌تی داوه (واته که‌سیکی بی ئاینه‌و خۆی به‌ئایندار ده‌نوینی) یا چۆته نیوی ، به‌لام نه‌گه‌ر ئارامگرتن و خۆگری بۆ خوای تعالی ده‌رپیی ، نه‌وا له دیوانی به‌ئارامبواندا ده‌نوسریت ، وه نه‌گه‌ر به‌خوا پازی ، نه‌وا له دیوانی پازیبواندا ده‌نوسریت ، وه نه‌گه‌ر سپاس و ستایشی ده‌رپیی ، نه‌وا له دیوانی سوپاستگوزارанда ده‌نوسریت و ، له ژێر ئالای ستایشکاراندا ده‌ییت ، وه نه‌گه‌ر خۆشه‌ویستی و ئاره‌زووی دیدارکردنی په‌روه‌ردگاری ده‌رپیی ، نه‌وا له دیوانی خۆشه‌ویستکاره دلسۆزه‌کاندا ده‌نوسریت .

وفي مسند أحمد والترمذي ، من حديث محمود بن لبید يرفعه : أن رسول الله ﷺ قال : ((إنَّ اللهَ إذا أَحَبَّ قومًا ابتلاهم ، فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَى ، وَمَنْ سَخِطَ فَلَهُ السُّخْطُ)) زاد أحمد : ((ومن جزع فَلَهُ الجزع))^(٣٦٤)

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی : ((نه‌گه‌ر خوای تعالی کۆمه‌لیکی خۆشویست تا‌قیان ده‌کاته ، هه‌رکه‌س پازی بوو نه‌وا پازیبوونی خوای بۆ خۆی ده‌سته‌به‌ر کردووه ، هه‌رکه‌س‌یش

رقی لیبتیه وه ئهوا پق لیبونه وهی خوای بۆ خۆی دهسته بهر کردوه ((پێشهوا (أحمد) یش
 ئهم زیادهیهی خستۆته سهر ((وه ههر که سیش بۆ تاقهتی و بۆ ئۆقرهیی دهبریت ئهوا بۆ
 تاقهتی و بۆ ئۆقرهیی بۆ خۆی دهسته بهر کردوه)) .

له چاره سهریه کانی دیکه شی : ئه گهر له شیوه و نوزه نوذا مرؤف بگاته ئه وپه پری ، له
 کوتادا ههر ده بی قایل بۆ به ئارامگرتنیکی ناچار ی ، به ئام ئهم باره نه ستایشکراوه نه
 پاداشتی شی ده بی ، که سانیک له دانایان ده لێن : کهسانی ژیر له یه کهم پۆزی کاره ساته که دا
 ئه وه نه نجام ده دات که نه فام پاش چهند پۆزیک ئه نجامی ده دات ، وه ههر که س ئارامی نه گرت
 وه کو ئارامگرتنی کهسانی جوامیر ، ئهوا ناچار ده بی وه کو ئاژهل ئارام بگرت .

وفي الصحيح مرفوعاً : ((الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى))^(٢٦٥) واته : پێغه مبه ری خوا ﷺ
 فهرموویه تی : ((ئارامگرتن له سه ره تای کاره ساته که وه یه)) .

(الأشعث) ی کوپی (قیس) ده لێت :

له چاره سهریه کانی دیکه شی : پێویسته بزانیته که چاکترین دهرمان بۆ ئه و ، پازیبوونه ،
 به وهی په ره وردگاری پێی پازیه و هزی پێیه تی که به نده که ی له م باره دا ئه نجامی بدات ،
 چونکه یه کێک له خاسیه ته کانی خۆشه ویست سازیاربوونه له گه ل خۆشه ویسته که یدا ، بۆیه
 ههر که س بانگه شه ی خۆشویستنی یه کێک بکات و ، پاشان رقی بیته وه له وه ی
 خۆشه ویسته که ی هزی پێیه تی ، وه هزی به وه بی که خۆشه ویسته که ی رقی لییه تی ، ئهوا
 شایه تی له سهر نه فسی خۆی ده دات که درۆی کردوه و ، له دلای خۆشه ویسته که شیدا پق و
 کینه به رامبه ر به خودی خۆی دروست ده کات .

(أبو الدرداء) فهرموویه تی : خوای په ره وردگار ئه گهر فهرمانیدا به حوکمیک ، هزی
 به وه یه پێی پازی بن .

(عمران) ی کۆپی (حصین) له نه خۆشه کهیدا دهیفه رموو : خۆشه ویتترین شت به لاهوه
 ئهوهیه که خۆشه ویتترین شته به لای ئهوهوه ، ههروهها (أبو العالیة) ش هه مان شتی
 دهفه رموو .

ئه مه ش دهرمان و چاره سه ریه که کار ناکات مه گه ر له گه لّ خۆشه ویتستاندا ، بۆیه هه موو
 که سینک له توانایدا نیه وه کو چاره سه ر به کاری بێنیت .

له چاره سه ریه کانی دیکه شی : با ته ماشاکات بزانیّت کامیان کیشدارترو قورسترو
 بهرده وامتره ، له زهت و خۆشی وه رگرتن له ئه و کاره ساته ی تووشی بووه ، یا له زهت و
 خۆشی پاداشتی خوای تعالی ، ئه گه ر پای په سه ندی بۆ دهرکهوت ، با سوپاسی خوای تعالی
 بکات که سه ری خستووه ، به لّام ئه گه ر پای په سه ندنه کراوی به لاهوه باشتربوو ، با بزانیّت
 ئه و کاره ساته ی له ئه قلّ و دلّ و ئاینه کهیدایه زۆر گه وره تره له و کاره سه ته دونیایه ی که
 تووشی بووه .

له چاره سه ریه کانی دیکه شی : پتویسته بزانیّت ئه وه ی تووشی ئه و کاره ساته ی کربووه
 دانوهترینی هه موو دادوه رانه و ، میهره بانترینی هه موو میهره بانانه ، وه خوای تعالاش
 تووشی ئه و کاره ساته ی نه کربووه بۆ ئه وه ی بیفه وتینیّت ، یاخود به و کاره ساته سزای بدات ،
 یاخود هیّرش به ریته سه ر ، به لکو له راستیدا دهیه ویّ به و کاره ساته پله ی ئارامگرتن و
 پازیبون و باوه پی تاقیکاته وه و ، گوئیستی پاپانه وه و لالانه وه ی بیت و ، ببینیّ خۆی
 فریادو ته بهر دهرگا که ی و ، هانای بۆ جه نابی بردووه به دلشکاو ی له پیش ده ستیدا ،
 چیرۆکی سکا لاکانی بۆ بهرز کردۆته وه .

(شیخ عبدالقادر) فه رموویه تی : کۆپم کاره سات نه هاتووه بۆ فه وتانت ، به لکو هاتووه بۆ
 تاقیکردنه وه ی پله ی ئارامگرتن و باوه پت ، کۆپم قه ده رو چاره نووس جانه وه ریکی دپنده یه و)
 سَبَّحْ ، جانه وه ری دپنده ش مرداره وه بوو ناخوات .

مه به ستیش ئه وهیه که کاره سات (کیر) ی^(۳۶۶) واته موشه ده مه ی به ندهیه که به هویه وه ناگری کوره که خوش ده کات بۆ توانه وه ی کانزاکه ، بۆیه دهره نجام یا زێڕیکی سوری ده ست ده که ویت ، یا هه مووی خراب ده بیت و هه یج ده سته که وت نابێ ، شاعیریش ده لیت :

سَبَّكَ نَافَهُ وَنَحَسِبَهُ لَجِيناً   فَأَبْدَى الْكِبْرُ عَنْ خَبَثِ الْحَدِيدِ
واته :

تواندانه وه واما نازانی زێره به لام موشه ده مه که پیسی ئاسنی به ده رخت ئه گه ر ئه م موشه ده مه و ده سته که وته که ی سودی بۆ نه بیت ، با بزانیته گه وه ترین موشه ده مه ی پۆزی دوا ی له پیش ده ستدایه ، بۆیه ئه گه ر بۆی دهر که وت که به کاره ی تانی موشه ده مه ی دویا و ده سته که وته که ی بۆی چاکتره به به راوردی ئه و موشه ده مه و ده سته که وته که ی . ناچاریشه یه کێک له موشه ده که ان هه لێزێریت ، با پێزو قه دری ئه و نیعمه ته بزانیته که خوا ی تعالی پیتی به خشیوه و مۆله تی داوه که موشه ده مه ی دنیا به کاربێنیت .

له چاره سه ریه کانی دیکه شی : پتویسته بزانیته که ئه گه ر به لا و کاره ساتی دنیا نه بوايه ، به نده تووشی چه نده ها نه خۆشی فیزو لوت به رزی و شانازی و دلپقی و خۆبه گه وه رزانی و زۆرداریه کی ئه و تو ده بوو ، که ده بووه هۆکاری تیاچوونی ئیستادوا یی ، بۆیه خوا ی په روه ردگار به په حمه ت و به زیی خۆی جار به جار تووشی چه نده ها جوړی دهرمانه کاره ساته کانی ده کات و ، دهره نجامیش ده بیته پاریزی له و نه خۆشیانه ی سه ره وه و ، ته ندروستی و چاکیتی به ندایه تی ده پاریزی و ، ماده خراپه بۆگه نه فه وتێنره کانی بۆ ده کاته دهره وه . پاک و بێگه ردی بۆ ئه و په روه ردگار ی که به لا و کاره ساته کانی به کاردینیت

۲۶۶ _ کیر : واته موشه ده مه که نامیزیکه له پیتست دروست ده کری و ئاستگه ر به کاری دینی بۆ گه شانه وه و خۆشکردنی ناگری کوره که ی ، وه رگێر .

بۆ به‌زه‌ی پێدا هاتنه‌وه‌ی به‌نده‌کانی و ، که‌سانیکیش به‌ نیعمه‌ته‌کانی خۆی تاقی ده‌کاته‌وه ،
وه‌کو شاعیر ده‌لێت :

قَدْ يُنْعِمُ اللَّهُ بِالْبَلَوَى وَإِنْ عَظُمَتْ
وَيَبْتَلِي اللَّهُ بَعْضَ الْقَوْمِ بِالنِّعَمِ

واته :

پێده‌چۆ خوا به‌ کاره‌ساته‌کانی خۆی نه‌گه‌رچی گه‌وره‌ش بێت نیعمه‌ت پرشیڤێت به‌ سه‌ر به‌نده‌که‌یدا
به‌نیعمه‌ت به‌خشینیشی بۆ هه‌ندێ له‌ به‌نده‌کانی تاقیان بکاته‌وه

نه‌گه‌ر خوای په‌روه‌ردگار به‌نده‌کانی خۆی به‌ ده‌رمانه‌کانی به‌لاوکاره‌سات چاره‌سه‌ر
نه‌کردایه ، سه‌رکه‌ش ده‌بوون و سنوریان ده‌به‌زاند ، سه‌مه‌یان ده‌کرد ، له‌ خۆیان بایی
ده‌بوون ، خوای په‌روه‌ردگاریش نه‌گه‌ر ویستی چاکه‌ی به‌ به‌نده‌که‌ی هه‌بێت ، ده‌رمانه‌کانی
به‌لاوکاره‌سات و تاقیکردنه‌وه‌ی ده‌داتی به‌ گوێره‌ی باروحوالی ، تا نه‌خۆشیه‌ فه‌وتینه‌ره‌کانی
بۆ دوردخاته‌وه ، تاوه‌کو نه‌گه‌ر بژاردکاری و خاویڤنکردن و پاککردنه‌وه‌ی بۆ به‌نده‌که‌ی کرد ،
شایسته‌ی ده‌کات به‌ به‌پیزترین په‌له‌کانی دنیا ، که‌ به‌ندایه‌تی بۆ کردنیه‌تی و ، شایسته‌شی
ده‌کات بۆ به‌رزترین پاداشته‌کانی پۆژی دوا ، که‌ بریتیه‌ له‌ بینین و نزیکبونه‌وه‌ له‌ خوای
په‌روه‌ردگار .

له‌ چاره‌سه‌ریه‌کانی دیکه‌شی : پێویسته‌ بزانی‌ت که‌ تالیه‌کانی دنیا شیرینه‌یه‌کانی پۆژی
دوايه ، خوای تعالی ئا به‌و شیوه‌ ده‌یگۆڕێت ، شیرینه‌یه‌کانی دونیاش تالیه‌کانی پۆژی دوايه ،
به‌نده‌ش نه‌گه‌ر به‌رگه‌ی تالیه‌ کۆتای هاتووه‌کانی دنیا بگڕێت ، له‌ پێناو به‌ده‌سته‌پێانی
شیرینه‌یه‌ به‌رده‌وامه‌کانی پۆژی دوايدا ، خێزیکه‌ی چاکتری ده‌ستگیر ده‌بێ ، به‌ به‌راوردی
نه‌وه‌ی نه‌گه‌ر به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ کاریکات . نه‌گه‌ر نه‌مه‌شت نه‌زانی ، نه‌وا ته‌ماشای فه‌رمایشتی

پێغه‌مبەری خوا بکه که ده‌فه‌رمیّت : ((حُفَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ ، وَحُفَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ))^(٢٦٧)
واته : ((به‌هشت به ناخوشی و ناپه‌هتیه‌کان ده‌ور دراوه ، دۆزه‌خیش به‌ه‌واو
ناره‌زووه‌کان ده‌ور دراوه)) .

له‌م جینگه‌یه‌دا ئه‌قل و ژیری خه‌لك جیاواز بوون و ، حه‌قیقه‌تی پیاوانیش به‌ده‌ركه‌وتن ،
زۆربه‌یان په‌سه‌ندیتی شیرینی بپاوه‌یان دابه‌سه‌ر شیرینی به‌رده‌وامدا که له‌ناو ناچیت ،
به‌رگه‌ی تالیی ساتیک ناگریت له‌ پیناو شیرینی هه‌تا هه‌تایدا ، به‌رگه‌ی که‌ساسی ساتیک
ناگریت له‌ پیناو سه‌ربه‌ریه‌کی هه‌تا هه‌تایدا ، به‌رگه‌ی مه‌ینه‌تی ساتیک ناگریت له‌ پیناو
خۆشی هه‌تا هه‌تایدا ، چونکه به‌لایه‌وه شتی ئاماده‌ شایه‌ت و گه‌واهیده‌ری خۆشی و
ناخۆشیه‌و ، شتی چاوه‌پوانکراویش نادیاره ، باوه‌پیش لاوازه‌و ، سولتانی هه‌واو ناره‌زوو
فه‌رمانپه‌وايه‌و ، هه‌موو ئه‌مانه‌ هۆکاری پالنه‌ری مرفۆن بۆ په‌سه‌ندیتی هه‌نوکه‌و ، قبولنه‌بونی
پۆژی دوايي ، ئه‌مه‌ باری تپروانینه‌ بۆ باروچالێ دیاری خه‌لك و ، سه‌ره‌تاكانیان ، به‌لام
تپروانیی به‌جی که‌ په‌رده‌کانی په‌سه‌ندیتی هه‌نوکه‌ تپه‌پیتیت ، بۆ ئه‌و ده‌ره‌نجام و
مه‌به‌ستانه‌ی که‌ هه‌ندیکی تر بیرى لیده‌که‌نه‌وه‌و هه‌ولێ بۆ ده‌ده‌ن بۆ به‌ده‌سته‌هینانی پۆژی
دواي ، ئه‌مه‌ شتیکی تره .

بۆیه بانگی نه‌فسی خۆت بکه بۆ ئه‌و خۆشیه‌ نه‌بپاوه‌و نیعمه‌ت و سه‌ركه‌وتنه‌ گه‌وره‌یه‌ی که‌
خوای په‌روه‌ردگار دایناوه‌ بۆ ئه‌و وه‌لی و به‌نده‌ خۆشه‌ویستانه‌ی که‌ گوێڕالێ ده‌که‌ن ،
هه‌روه‌ها ته‌ماشای ئه‌و شه‌رمه‌زاری و سزاو ئه‌فسوسه‌ به‌رده‌وامانه‌ بکه که‌ دایناوه‌ بۆ که‌سانی

٢٦٧ - صحیح : أخرجه أحمد (٢٥٤ / ٣) ، (٢٨٤) ، وعبد بن حميد (١٣١١) ، ومسلم (٨ / ١٤٢) ،
والترمذي (٢٥٥٩) عن حماد بن سلمة عن ثابت وحيد عن أنس فذكره مرفوعاً ، وأخرجه أحمد (٣ / ١٥٣) ،
والدارمي (٢٨٤٦) مثله ليس فيه حميد . وأخرجه أحمد (٢ / ٣٨٠) عن أبي هريرة مثله ، وأخرجه أحمد (٢ / ٢٦٠) ،
(، والبخاري (٢ / ١٨٧) ، ومسلم (٨ / ١٤٣) عن أبي الزناد عن الأعرج عن أبي هريرة مرفوعاً : ((حجت النار
بالشهوات وحجت الجنة بالمكاره)) .

مایه پوچ و هه له کیس خۆدهر ، پاشان هه به شیکیان که بۆ خۆتی به شایسته دهزانی هه لێژیره ، هه موو که سیکیش له سهه سروشت و پێیازی خۆی کارده کات ، هه موو که سیکیش به پێرۆشه بۆ ئه وهی گونجاویهتی و ، شایسته یه بۆی ، ئه م چاره سه ره به درێژ دامه نی ، چونکه زۆر پێویسبوونی بۆ پزیشک و نه خۆش وای لێکردین به درێژی باسی بکه ی . و بالله التوفیق *

به شیک : سه بارهت به پێیازی پێغه مبه ری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی ناره حه تی و خه م و خه فه ت و دلته تگی و ناخو شیدا :

أُخْرِجَا فِي "الصَّحِيحَيْنِ" مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ، كَانَ يَقُولُ عِنْدَ الْكَرْبِ : ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ ، وَرَبَّ الْأَرْضِ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ)) (٢٦٨) .

واته : له (ابن عباس) هه _ خوا له خۆی و بابیشی پازی بیته _ فه رموویه تی : پێغه مبه ری خوا ﷺ له کاتی ناره حه تیدا ده یفه رموو : ((هه چ په رستراویک نی یه به هه ق جگه له خوای مه زنی میهره بان ، هه چ په رستراویک نی یه به هه ق جگه له په روه ردگاری عه رشی گه وه ، هه چ په رستراویک نی یه به هه ق جگه له په روه ردگاری حه وت ئاسمانه که و ، په روه ردگاری زه مین و په روه ردگاری عه رشی به رێژ)) .

وَقِي "جَامِعِ التِّرْمِذِيِّ" عَنْ أَنَسٍ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا حَزَنَهُ أَمْرٌ ، قَالَ : ((يَا حَيَّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ)) (٢٦٩) .

٢٦٨ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (١١ / ١٢٢) ، ومسلم (٢٧٣٠) .

٢٦٩ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٣٥٢٢) ، وصححه الألباني رحمه الله .

واته له (أنس) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فەرموویەتی : پیڤەمبەری خوا ﷺ ئەگەر
پووداوێکی کاریگەری تووش بوايه دەیفەرموو: ((ئەی خوای زیندوو ئەی خوای هەلسوڕێنەری
بۆنەوەر هاناو هاوار بۆ بەزەیی و پەحمەتی تو دەبەم)) .

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا أَهَمَّهُ الْأَمْرُ ، رَفَعَ طَرْفَهُ إِلَى السَّمَاءِ فَقَالَ : ((سُبْحَانَ
اللَّهِ الْعَظِيمِ)) ، وَإِذَا اجْتَهَدَ فِي الدَّعَاءِ قَالَ : ((يَا حَيَّ يَا قَيُّوْمُ))^(٢٧٠) .

واته : له (أبي هريرة) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فەرموویەتی : پیڤەمبەری خوا ﷺ
ئەگەر شتێک خەمباری بکردایه ، چاوه‌کانی بۆ ئاسمان بەرز دەکردەوهو دەیفەرموو : ((پاک
و بیگەردی بۆ خوای گەوره)) ، ئەگەر به پەرۆشیشەوه نزای بکردایه دەیفەرموو : ((ئەی
خوای زیندوو ئەی خوای هەلسوڕێنەری بۆنەوەر)) .

وَفِي " سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ " عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : ((دَعَاؤُ
الْمَكْرُوبِ : اللَّهُمَّ رَحِّمْنَا أَرْجُو ، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ ، لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ))^(٢٧١) .

واته : له (أبي بكر) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فەرموویەتی : پیڤەمبەری خوا ﷺ
فەرمووی ((نزاکانی کەسی ناپه‌حه‌ت : په‌روه‌ردگارا هیوای به‌زه‌یت ده‌که‌م و ، به‌ ئەندازه‌ی
چاو‌تروکانێک مه‌مدره ده‌ست خۆم و ، هه‌موو کاروبارم چاک بکه ، هه‌یج په‌رستراوێک نی به‌
به‌هه‌ق جگه‌ له‌ تو)) .

٢٧٠ _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذي (٣٤٣٢) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٤٣٥٦) .

٢٧١ _ إسناده صحيح : أخرجه أبوداود (٥٠٩٠) ، وصححه الألباني رحمه الله .

وَفِيهَا أَيْضًا عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ عُمَيْسٍ قَالَتْ : قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَلَا أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ تَقُولِينَ عِنْدَ الْكَرْبِ أَوْ فِي الْكَرْبِ : ((اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا))^(٢٧٢) وَفِي رِوَايَةٍ أَنَّهُا تُقَالُ سَبْعَ مَرَّاتٍ .

واته : (أسماء) ی کچی (عُمَيس) _ خوای لی پازی بیّت _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ پیی فرمووم نه وه بۆ چه ند ووشه یه کت فیتره که م له کاتی ناره چه تیدا یا له ناره چه تیدا بیلئی : ((خوا په روه ردگارمه و هیچ شتی که م به هاوه لی)) ، له (ریوایه) تیکی دیکه دا ها تووه که هوت جار ده گو تریت .

وَفِي مُسْنَدِ الْإِمَامِ أَحْمَدَ " عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ ، عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : ((مَا أَصَابَ عَبْدًا هَمٌّ وَلَا حُزْنٌ فَقَالَ : اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ، ابْنُ عَبْدِكَ ، ابْنُ أُمْتِكَ ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَتْ بِهِ نَفْسُكَ ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ الْعَظِيمَ رَبِيعَ قَلْبِي ، وَثَوْرَ صَدْرِي ، وَجَلَاءَ حُزْنِي ، وَذَهَابَ هَمِّي ، إِلَّا أَذْهَبَ اللَّهُ حُزْنَهُ وَهَمَّهُ وَأَبْدَلَهُ مَكَانَهُ فَرَحًا))^(٢٧٣)

واته : له (ابن مسعود) وه _ خوای لی پازی بیّت _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی : ((هه رکات بهنده ی خوا تووشی هه رخه م و خه فتیک بوو و بلّیت : په روه ردگار من بهنده ی تۆم ، کوپی بهنده یه کی تۆم ، کوپی که نیزه کیکی تۆم ، ناوچاوان و کاروبارم بهدهستی تۆیه ، حوکمت به سه رمدا بهرده وامه و ، بپیارت به سه رمدا جیبه جی و به داده ، داوات لی ده که م به هه موو ناویک که هه ته و خۆت پئی ناوناوه ، یا له کتیبه که تدا نار دوته ته خواره وه ، یا فیزی یه کیک له دروستکراوه کانی خۆت کردووه ، یا له عیلمی غه یبی خۆتدا

٢٧٢ _ إسناده حسن : أخرجه أبو داود (١٥٢٥) ، وابن ماجه (٣٨٨٢) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع)

هەلت گرتووه و خۆت دەیزانی . كه قورئان بكه‌يته به‌هاری دڵم و نورو پوناکی سنگم و
 ره‌وینه‌ره‌وه‌ی دڵ ته‌نگیم و ، لابه‌ری خه‌م و خه‌فه‌تم ، نه‌وا خوای تعالی خه‌م و خه‌فه‌تی
 لاده‌بات و ، جیگه‌که‌ی ده‌گوریت به‌خۆشی و شادومانی)) .

وَفِي التِّرْمِذِيِّ عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((دَعَا ذِي النُّونِ إِذْ دَعَا
 رَبَّهُ وَهُوَ فِي بَطْنِ الْحُوتِ : لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ، لَمْ يَدْعُ بِهَا رَجُلٌ
 مُسْلِمٌ فِي شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا أُسْتَجِيبَ لَهُ)) (٢٧٤)
 وَفِي رِوَايَةٍ ((إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَا يَقُولُهَا مَكْرُوبٌ إِلَّا فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ : كَلِمَةً أَخِي يُونسَ)) .

واته : له (سعد)ی کوپی (وقاص)هوه _ خوای لی پازی بیئت _ فه‌رموویه‌تی :
 پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی ((نزاکی (ذی النون) پیغه‌مبه‌ر که له سکی نه‌ه‌نگه‌که‌دا بوو
 پیی له خوای تعالی پارایه‌وه : ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾ [الأنبياء :
 ٨٧] واته ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ﴾ (نه‌ی خوا) به‌راستی هه‌چ په‌رستراویک نی یه جگه له تو ﴿
 سُبْحَانَكَ ﴾ پاک و بیگه‌ردی بو تو یه ﴿ إِنِّي كُنْتُ ﴾ بیگومان من ﴿ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾ له
 سته‌مکاران بووم (٢٧٥) هه‌چ پیاویکی موسلمان نی یه بو هه‌ر شتی که به‌م نزایه له خوا بپاریته‌وه
 مه‌گه‌ر خوای تعالی وه‌لامی داوه‌ته‌وه)) .

له (ریوايه)تیکی دیکه‌شدا : ((من گرفتاریک ده‌زانم هه‌چ خه‌فتباریک نی یه و بیلئیت
 مه‌گه‌ر خوای تعالی خه‌م و خه‌فه‌ته‌که‌ی ده‌پوینیتته‌وه و لایده‌بات : گوفاره‌که‌ی (یونس)
 پیغه‌مبه‌ری برام)) .

٢٧٤ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٣٥٠٠) ، وصححه الألباني رحمه الله .

٢٧٥ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

وَفِي " سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ " عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ، قَالَ : دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ الْمَسْجِدَ ، فَإِذَا هُوَ بِرَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ يُقَالُ لَهُ : أَبُو أُمَامَةَ ، فَقَالَ : يَا أَبَا أُمَامَةَ مَا لِي أَرَاكَ فِي الْمَسْجِدِ فِي غَيْرِ وَقْتِ الصَّلَاةِ ؟ " فَقَالَ : هُمُومٌ لَزِمْتَنِي ، وَدُيُونٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، فَقَالَ : ((أَلَا أَعْلَمُكَ كَلَامًا إِذَا أَنْتَ قُلْتَهُ أَذْهَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَمَّكَ وَقَضَى دَيْنَكَ ؟)) " قَالَ : قُلْتُ : بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ : ((قُلْ إِذَا أَصْبَحْتَ وَإِذَا أَمْسَيْتَ : اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْبُخْلِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ)) ، قَالَ : فَفَعَلْتُ ذَلِكَ ، فَأَذْهَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَمِّي ، وَقَضَى عَنِّي دَيْنِي ^(٢٧٦) .

واته : له (أبي سعيد الخدري) كه _ خواى لى پازى بيټ _ فەرموويەتى : پوژنك پيغه مبهري خوا ﷺ چووه مزگه و ته وه ، له پرډا چاوى به پياويك له پشديو انان كهوت به (ابوامامة) ناسرابوو ، فەرمووى : ئەي (ابوامامة) بۆ به دەر له كاتى نويز له مزگه و ته د ه تبيينم ؟ نه ويش فەرمووى : خه مگه ليك دايگرتووم و ، قه زاريگه ليكيش ئەي پيغه مبهري خوا ، فەرمووى : ((بۆ گوفتاريكت فيز نه كه م نه گهر بيللى خواى تعالى خه م و خه فته د ه پوينيته وه ، قه زاريه كانيشت بۆ د ه داته وه ؟)) (ابوامامة) فەرمووى : گوتم : به لى ئەي پيغه مبهري خوا ، نه ويش فەرمووى : نه گهر به ياني و نيوارهت كرده وه بلى : ((پهروه دگارا ، په نات پى ده گرم له دلته تگى و خه م و خه فته ، په نات پى ده گرم له بيده سه لاتي و ته مبه لى ، په نات پى ده گرم له ده ست قوچاوى و ترستوكى ، په نات پى ده گرم له زالبونى قه رزو دوراني پياواني موسلمان)) ، (ابوامامة) فەرمووى : ئەوه م جيبه جى كرد ، ئەوه بوو خواى تعالى خه م و خه فته پواندمه وه ، قه رزه كه شى بۆ دامه وه .

وَفِي " سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((مَنْ لَزِمَ الْاسْتِغْفَارَ ، جَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ كُلِّ فَرْجٍ ، وَمِنْ كُلِّ ضَيْقٍ مَخْرَجًا ، وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ)) (٢٧٧) .

واته : له (ابن عباس) هوه _ خَوای لى پازى بَيْت _ فەرموویەتى : پێغه‌مبەرى خوا ﷺ فەرمووی : ((هەرکەس بەردەوام بێ لە سەر داواکردنى لىخۆش بوون لە خَوای تعالى ، له هەموو خەم و خەفتیک پزگارى دەکات ، له هەموو ناپەهەتى و تەنگانەیه‌ک پێگەى کردنە دەرەهەى بۆ دادەنێت و ، له شوێنیکیشەوه پۆزى دەدەات که به خەیاڵیدا نەهاتبیت)) .

وَفِي " الْمُسْنَدِ : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا حَزَنَهُ أَمْرٌ ، فَرَزَعَ إِلَى الصَّلَاةِ ، وَقَدْ قَالَ تَعَالَى : ﴿ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ﴾ (٢٧٨) واته له (المسند) دا هاتووه : کهوا پێغه‌مبەرى خوا ﷺ نەگەر پوداویک دلتەنگى بکردایه ، هانای دەبرده‌بەر نوێژکردن ، خَوای پەروەردگارىش فەرموویەتى : ﴿ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ﴾ واته : ﴿ پەنا بەرنەبەر ئارام گرتن و نوێژ (بۆ گەشتن به مه‌به‌ست) ﴾ (٢٧٩) .

وَفِي السَّنَنِ : ((عَلَيْكُمْ بِالْجِهَادِ ، فَإِنَّهُ بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ ، يَدْفَعُ اللَّهُ بِهِ عَنِ النَّفُوسِ الْهَمَّ وَالْغَمَّ)) (٢٨٠) واته : له (السنن) دا هاتووه : ((تێکۆشن له پێناوی خوادا ، چونکه دەرگایه‌که له دەرگاكانى به‌هەشت ، خَوای تعالى خەم و خەفتى سەر دلى بەنده‌کانى پێ دەرپوێنێته‌وه)) .

٢٧٧ _ إسناده ضعيف : أخرجه أبوداود (١٥١٨) ، وأحمد (٢٢٣٤) ، وضعفه الألباني في الضعيفة (٧٠٥) .

٢٧٨ _ حسن : أخرجه أحمد (٣٨٨ / ٥) ، وأبوداود (١٣١٩) كلاهما عن عبد العزيز بن أخي حذيفة عن حذيفة فذكره ، وحسنه الألباني في صحيح الجامع (٤٧٠٣) .

٢٧٩ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پوخته‌ى ته‌فسیری قورئان .

٢٨٠ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٣١٤ / ٥) ، وصححه الألباني في الصحيحة (١٩٤١) .

وَيَذْكُرُ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ، عَنْ النَّبِيِّ ﷺ ((مَنْ كَثُرَتْ هُمُومُهُ وَغُمُومُهُ ، فَلْيُكْثِرْ مِنْ قَوْلٍ : لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ))^(٢٨١)

وَكَبَّتَ فِي " الصَّحِيحَيْنِ : أَنَّهَا كُنْزٌ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ^(٢٨٢) .

وفي الترمذي : أنها باب من أبواب الجنة^(٢٨٣) .

له (ابن عباس) هوه _ خوا له خوێ و بابیشی پازێ بیټ _ فرموویه تی : ((هه ركه س خه م و خه فتی زۆربوو ، با ئه م گوفتاره زۆری بلێت : (هیچ هیزو په ناو توانایه ك نی یه ته نها به خوا نه بیټ) .

له (الصحيحین) یشدا هاتوو : به پاستی سامانیكه له سامانه كانی به هه شت .

له (الترمذي) دا هاتوو : ده رگایه كه له ده رگا كانی به هه شت .

ئهم ده رمانانه پانزه جوړی ده رمان له خو ده گریټ ، ئه گه ر توانایان نه بوو خه م و خه فت و دله تگی مروؤ لابهرن ، ئه وا نه خو شی ئه و كه سانه په گی داکوتاهو ، هۆکاره کانیشی چه سپیون ، بۆیه پێویسته ده رهاویشتنیکی ته واویان بۆ بکریټ .

یه که م : یه کتاپه رستی په روه ردگار تی .

دووه م : یه کتاپه رستی ئولوهیه ت .

سێ یه م : یه کتاپه رستی زانستی باوه پی (التوحید العلمي الإعتقادی) .

چواره م : به دورگرتنی خوای په روه ردگار له سته م کردن به رامبه ر به بنده که ی ، یا هه ستی به سزادان ، به بی ئه وه ی بنده که ی هیچ کرده وه یه کی خراپی ئه نجام دایټ ، که شایسته بیټ به سزادان .

٢٨١ _ إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٥٤٩١) بلفظ : (من أنعم الله عليه نعمة) .

٢٨٢ _ صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ٦٩) ، (٥ / ١٦٩) ، (٨ / ١٠١ ، ١٠٨ ، ١٥٥) ، (٩ / ١٤٤) ،

ومسلم (٨ / ٧٣ ، ٧٤) كلاهما عن أبي عثمان النهدي عن أبي موسى فذكره .

٢٨٣ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٣٥٧٦) ، وصححه الألباني في صحيح الترمذي (٢٨٣٤) .

پینجهم : داناپیدانانی بهنده به وهدا که خودی خوی سته مکاره .

شه شهم : پارانه وه (توسل) له خوای پهروهردگار به خۆشه ویستری شته کان ، که ناو و سیفاته کانیتی ، له هه مووشیان زیاتر که ماناکانی ناو و سیفات کۆبکاته وه : (الحي القيوم) ه ، واته زیندووی راگری بونه وهر .

حه وته : به ته نها له خوای تعالی داوای یارمه تیدان بکریت .

هه شته م : داناپیدانانی بهنده که وا خوای تعالی به ته نها جیی هیواکردن و پارانه وه کردنه .

نویه م : به جیهیانی پشت پی به ستنی و ، کارپی سپاردنی و ، دان پیدانانی به ند که وا نیوچاوان و کاروباری به دهستی پهروهردگار وه ، به ویستی خوی ته صروفیان پیوه دهکات و ، حوکه کانی به سهردا جیبه جی دهکات و ، دادپهروهرا نه برپاره کانی به سهردا دهکات .

دهیه م : له گولستانی قورئاندا دللی به ویتته وه ، دللی تیایدا ئاسوده بیّت ، به هاوشیوهی ئاسوده بوونی گیانله بهران له به هاردا ، له تاریکی گومان و دودللی هه وائاره زوودا خوی پی پووناک بکاته وه ، خۆئاسوده کردن به قورئان له جیاتی هه موو ئه وانهی له دهست دهچیت ، خۆدلدانه وه به قورئان به رامبه ر به هه موو به لاو کاره ساتیک که تووشی ده بیّت ، قورئان بۆ چاره سه رکردنی نه خۆشیه کانی سنگی به کار بیئیت ، نه و دلتته گی ده پوینیتته وه ، بۆ خه م و خه فه ته کانی شیفا به خش ده بیّت .

یازده هه م : داوای لیخۆشبوون .

دوازده هه م : په شیمان بوونه وه و ته وه کردن .

سیازده هه م : تیکۆشان له پیناوی خوادا .

چوارده هه م : نوێژ .

پازده هه م : نکۆلێکردن له هیزو په ناو تواناو ، سپاردنیان به دهستی ئه و زاتهی

ئه وانهی به دهسته .

به شېك : سه بارهت به لايه نى كاريگه رى ئه م دهرمانانه له م نه خوشيانده دا :

خوای تعالی نه وهی ئاده م و ئه ندامه كانی له شی خولقاندوه ، بۆ هه موو ئه نداميك شیوه یه کی ته واوی بی که م و کوپی داناوه ، که ئه گه ر وونیکات هه ست به ئازار ده کات ، هه روه ها بۆ دلش که سه روه ری ئه ندامه کانه شیوه یه کی ته واوی بی که م و کوپی داناوه ، ئه گه ر له ده ستی بدات ، نه خۆشی و ئازاره کانی وه کو خه م و خه فه ت و دلته تگیه کانی ئاماده ده بیئت .

ئه گه ر چاوه کان هیزی بینینیان نه میئت و ، گوێکانیش هیزی بیستنیان نه میئت و ، زمانیش هیزی قسه کردنی نه میئت که بۆی خولقیندراره ، شیوه ی ته واوی بی که م و کوپی خۆیان له ده ست ده دن .

دلش : خولقیندراره بۆ ناسینی به دیهێنه ری ، خۆشویستنی ، به ته نها په رستنی ، شادومان بوون به خوا ، دلخۆشبوون به خۆشویستنی ، پازیبوون به خوا ، پشت پی به ستنی ، خۆشویستن له پێناویدا ، بق لیبوونه وه له پێناویدا ، خۆشه ویستی له بهر خواو دزایه تی له بهر خوا ، به رده وام زیکرکردنی ، به لایه وه له هه موو شتیك خۆشه ویستر بیئت ، له هه موو شتیك زیاتر جیگای ئومیدی بیئت ، له دلیدا له هه موو شتیك شکومه ندر بیئت ، نیعمه ت و شادومانی و له زه ت و ، به لگو به لایه وه ژیانیش به بی ئه وزاته مانایه کی نه بیئت ، هه موو ئه مانه وه کو خۆراک و ته ندروستی و ژیانن بۆ دل ، به نه بوونیان خه م و خه فه ت و دلته تگی له هه موو لایه که وه پوو ی تی ده کات و ، به سه ریوه ده میئیته وه .

گه وهره ترین نه خۆشیه کانی دلش : هاوه ل په یداکردن و تاوان و بی ئاگایی و به سووک ته ماشاکردنی ئه وه یه که په روه رداگر خۆشی ده وین و پی پازیه ، وازه یان له گه راندنه وه

سپاردنی کاره‌خانه به خوای تعالی ، که می پشت به‌ستنه به‌خوای تعالی ، متمانه‌کردنه به جگه له خوای تعالی ، بی‌زاری‌بوونه له چاره‌نووسی ، به‌گومان‌بوونه له په‌یمان و هه‌په‌شه‌کانی .

به‌تێپروانینت له نه‌خۆشیه‌کانی دل ، بۆت ده‌رده‌که‌وێت ئهم شتانه‌و هاوشیوه‌کانیان هۆکاری دروستبوونی ئه‌وه‌خۆشیانه‌ن و هیچ هۆکاریکی تری نی‌یه ، ته‌نها ده‌رمانی دل‌یش که هیچ ده‌رمانیکی تری نی‌یه ، چاره‌سه‌ره پی‌غه‌م‌به‌رایه‌تیه‌که‌نه که چه‌ندین شتی دژ‌به‌و نه‌خۆشیانه‌ی تێدا‌یه ، چونکه نه‌خۆشی به‌ دژ‌ه‌کانی لاده‌دری‌ت و ، ته‌ندروستی‌ش به‌ هاوشیوه‌کانی ده‌پاری‌زێت ، بۆیه ته‌ندروستی به‌م شته پی‌غه‌م‌به‌رایه‌تیانه ده‌پاری‌زێت و ، نه‌خۆشیه‌کانیشی به‌ دژ‌ه‌کانیان چاره‌سه‌ر ده‌کری‌ت .

یه‌ک‌تاپه‌رستی : ده‌روازه‌کانی خه‌یرو شادومانی و چێژه‌رگرتن و دل‌خۆشی و ئاسوده‌یی بۆ به‌نده‌ی خوا ده‌کاته‌وه ، ته‌وبه‌و په‌شیمانیش ده‌رهاو‌یشتنێکه بۆ ئه‌و تێکه‌لار و ماده خراپانه‌ی که هۆکارن بۆ نه‌خۆش که‌وتنی به‌نده ، هه‌روه‌ها له تێکه‌چوونیش ده‌پاری‌زێت و ، ده‌روازه‌ی شه‌په‌رخراپه‌شی لی‌ داده‌خات ، بۆیه ده‌روازه‌کانی خه‌یرو خۆشی به‌ یه‌ک‌تاپه‌رستی ده‌کری‌ته‌وه‌و ، ده‌روازه‌کانی شه‌په‌رش به‌ ته‌وبه‌و په‌شیمانی داده‌خری‌ت .

که‌سانێک له‌ پزیشکانی پێشین گوتویه‌نه : هه‌رکەس خوازیاری ته‌ندروستی جه‌سته‌یه ، با خواردن و خواردنه‌وه‌کانی که‌م بکاته‌وه ، هه‌رکەسیش ته‌ندروستی دل‌یی ده‌وی ، با واز له‌ تاوانه‌کان بێنێت .

(ثابت) ی کورپی (قُرّة) ده‌لێت : حه‌وانه‌وه‌ی جه‌سته له‌ که‌م خواردندایه ، حه‌وانه‌وه‌ی پو‌حیش له‌ که‌می تاوان کردندایه ، حه‌وانه‌وه‌ی زمانیش له‌ که‌م قسه‌کردندایه .

تاوانیش بۆ دڵ ، وهکو ژههره کانه ، که نه گهر نه یفه وتینیت ئه واهه دلتیایی لاوازی دهکات ، که هیزیشی لاواز بوو ، چیت ناتوانیت به رامبه به نه خوشیه کان به ره لستی بکات ، پزیشکی دڵان (عبدالله) ی کوپی (مبارک) دهفه رمیت :

رَأَيْتُ الذُّنُوبَ تُمِيتُ الْقُلُوبَ   وَقَدْ يُورِثُ الذُّلَّ إِيمَانُهَا
الذُّنُوبُ حَيَاةُ الْقُلُوبِ   وَخَيْرٌ لِنَفْسِكَ عَصِيَانُهَا

واته :

تاوانم بینی دڵ دهمریتیت   سه رشویش بهرده وامه تی پی ده به خشیت
وازهینان له تاوان زیانه وهی دله   بۆ خۆت چاکتره سه ریچی بکهیت

هه واهه ئاره زوو به گهره ترین نه خوشیه کانی دڵ داده نریت و ، سه ریچی کردنی ئه وه واهه ئاره زوانهش به گهره ترین چاره سه ره کانی دڵ دانراوه ، له بنه پهدا نه فس به نه فامی و سته مکاری خولقینراوه ، بۆیه به هوی ئه وه نه فامیه وه واده زانیت نه گهر شوینی هه واهه ئاره زوو هه کانی نه فسی خوی بکه ویت ئه وه ده بیته چاره سه ر ، به لām له راستیدا ده یفه وتینیت و په کی ده خات ، وه له بهر ئه وهی که سیکی سته مکاریشه هیچ شتیکی له پزیشکی ئامۆزگاریکاره وه قبول نابی ، به لکو نه خوشی ده خاته جیگه ی ده رمانه وه و پشته پی ده به ستیت و ، ده رمانیش ده خاته جیگه ی نه خوشیه وه خوی لی به دور ده گریت ، لی ره دا که نه خوشی په سه ند ده کات و ، خوی له ده رمانه کان به دور ده گریت ، جۆرها ده ردو نه خوشی پوو ی تیده کات ، به جۆرێک پزیشکان ماندوو ده کات و ، شیفاش ئاسته م ده کات ، کاره ساتی گهرهش ئه ویه که هه موو ئه وانه به چاره نووسه وه ده به ستیت وه ، بۆیه به زمانی حال خوی به بی تاوان داده نیت و ، به بهرده وامی سه رزه نشتی په روه ردگاری ده کات ، سه رزه نشته کهش به هیز ده کات تا وه کو به زمانی ئاشکه رای ده کات .

ئەگەر نەخۆش بەم بارە گەشت ، چاوەڕێی چاکبۆنەوهی لێناکرێت مەگەر خۆای تەعالی
 پەرحەمت و بەزەیی خۆی بەو کەسە بگەیهنێت و ، بە ژيانیکی نوێ بیزینێتەوه ، پێگەیهکی
 باش و ستایشکراویشی پیشان بدات ، بۆیە فەرموودهکەی (ابن عباس) _ خۆای لە خۆی
 وبابیشی پازنی بێت _ سەبارەت بە نزای کاتی کارەسات جۆرهکانی یەکتاپەرستی
 پەرورەدگاریتی و پەرستارویتی لە خۆدەگرت و ، خۆای تەعلاش بە گەورەو میهرەبان وەسف
 دەکات ، ئەم دوو سیفەتەش شیۆهێ تهواوی بێ کەم و کوپی پەرحەمت و بەزەیی و بەتوانایی
 و ، چاکەکردن و لێبوردن بۆ خۆای تەعالی جیگیر دەکەن .

خۆای تەعالی بە شیۆهێ تهواوی بێ کەم و کوپی پەرورەدگاریتی بۆ جیهانەکانی سەر و
 خوار وەسف دەکات .

باسی عەرشیش دەکات کە سەربانی هەموو بەدیھێنراوانەو لە هەمووشیان گەرەترە .

شیۆهێ تهواوی بێ کەم و کوپی پەرورەدگاریتی خۆای تەعالی یەکتاپەرستن پێویست
 دەکات و ، دەبێ هەموو جۆرهکانی پەرستن و خۆشەویستی و هیواو خواست و پێزو
 گوێزپاھەلێی بەتەنها بۆ ئەو زاتە بکریت .

گەرەیی بەرپەهایی خۆای پەرورەدگاریش واپێویست دەکات هەموو شیۆهێهکی تهواوی بێ
 کەم و کوپی بۆ جیگیر بکریت و ، هەموو کەم و کوپی و چواندنێکی لی بەدور بگیریت .

میهرەبانی خۆای تەعلاش شیۆهێ تهواوی بێ کەم و کوپی پەرحەمت و بەزەیی و
 چاکەکردنی بەرامبەر بە بەدیھێنراوانی خۆی بەدەردەخات .

کە دل ئەوانە سەرەوه بزانی ، ئەوا خۆشویستن و پێزگرتن و یەکتاپەرستی بۆ خۆای
 تەعالی جێبەجێ دەکات و ، بەوەش مەژۆف دلخۆشی و شادومانی و چێژی دەست دەکەوێت بە
 ئاستێک ئازاری کارەسات و خەم و خەفتی لی دۆردەخاتەوه ، تۆ تەماشای دەکەیت نەخۆش

ئەگەر ئەو هەوالانە ی پێ بگات کە دڵخۆشی بکات و ، نەفسی بەهێز بکات ، چۆن سروشتی جەستە ی بەهێز دەبێ و نەخۆشیە هەستیەکانی خەم و خەفت لادەبات ، کەوابوو دڵ بە ئاسایی چاک دەبێتەوە .

پاشان ئەگەر بەراوردیکی نێوان تەنگانەکانی کارەسات و فراوانی ئەو وەسفانە ی نێو نزاو دوعاکانی کارەسات بکەیت ، دەبینی زۆر زۆر گونجاو بۆ ئەو ی دەرووی تەنگانەکان بکاتەو ، دلیش لەو دەروازە یەو گوزەر بکات بۆ بەهاری دڵخۆشی و شادومانی ، ئەمەش لەو کەسانە دا زیاتر بە دیدە گرێت ، کە پوناکی ئەو نزایانە ی تێدا هەلەاتوو ، دلیشی لە ئیش پێکردنی راستیەکانیدا دەست بە کاربوو .

فەرمایشتی پێغەمبەری خوا ﷺ: ((يَا حَيَّ يَا قَيُّوْمُ ، بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ)) ھۆیەکی گونجاو بۆ دورخستنەو ی ئەم نەخۆشیە ، چونکە سیفەتی (حَيَّ) واتە : زیندوو کە شیو ی تەواوی بێ کەم و کوپی لە خۆدەگرێت و ، پێو ی پە یو ەندە .

ھەر وەھا سیفەتی (الْقَيُّوْم) واتە : ھەل سۆپێنەری بوونەو ، ئەمە ھەموو سیفاتە کرداریەکان لە خۆدەگرێت ، بۆیە گەرترین ناوی خوا کە ئەگەر نزای پێ بکریت قبول دەکریت و ، داوای پێ بکریت پێت دەدەریت بریتێ لە : ((يَا حَيَّ يَا قَيُّوْمُ)) ھ .

سیفەتی زیندوویی تەواوی بێ کەم و کوپی خوای تعالاش ، دژبە ھەموو نەخۆشی و ئازارەکانە ، بۆیە کاتێک ژبانی خەلکی بەهشت تەواو بوو و کەم و کوپی تێدا نەما چیتەر تووشی خەم و خەفەت و دلەنگی و بەلاکان نابن ، بەلام سیفەتی کەم و کوپ بوونی ژبان زیان بە کردەو ەکان دەگە یەنێت و ، دژبە (الْقَيُّوْمِ) ھ .

بوونی سیفەتی (الْقَيُّوْمِ) تی خوای تعالاش ، پەنگدانەو ی شیو ی تەواوی بێ کەم و کوپی سیفەتی ژبان و زیندووییە ، چونکە زاتێک کە بە پەھا زیندوو بێ و ، ژبانیشی تەواو بێ

، ئەوا هەموو سیفاتهکانی تەواویتی لە خۆدەگرێت ، (الْقَیُوم)یش هیچ کردەوێهکی شیاوی بەلاوە ناستەم نابێت .

هاوتای ئەمە سەرەوێش پارانەوێ پێغه مەبری خاوە ﷺ لە خواکە ی بە پەرەردگار یتیکردنی بۆ (جبریل) و (میکائیل) و (إسرائیل) بۆ ئەوێ پێنمووی بکات بۆ ئەو هەقە ی خەلکی تیایدا جیاوازن و ، لەسەر ئەو هەقە دامەزراوی بکات ، چونکە ژیانی دل بە پێنمووی وەرگرتنە .

خوای تەعلاش ژیانی بەم سێ فریشتە یە سپاردووە ، سروش ، کە ژیانی دل بە (جبریل) ی سپاردووە .

باران ، کە ژیانی جەستە ی مۆف و ئازەلانی بە (میکائیل) ی سپاردووە .
 فووکردن بە بووقدا ، کە هۆی ژیانی جیهان و گەرانەوێ پووچەکانە بۆ جەستەکان بە (إسرائیل) ی سپاردووە .

کەوابوو پارانەوێ بە پەرەردگار یتی خوای تەعالی بۆ پوچی ئەو فریشتە گەورانی کە ژیانیان پێ سپێردراوە ، کاریگەرێهکی ئیجابی دەبێ بۆ ئەوێ داواکاریەکان بە دەستبەینری .
 مەبەستیش ئەوێه کە : ناوی ((الْحَيَّ الْقَيُّومُ)) کاریگەرێهکی ئیجابی تایبەتی هەیه بۆ ئەوێ داواکاریەکان وەلام بدرێتەوێ ، کارەساتەکان لابەرێت .

وَفِي " السَّنَنِ " و " صَحِيحِ أَبِي حَاتِمٍ " مَرْفُوعًا : اسْمُ اللَّهِ الْأَعْظَمُ فِي هَاتَيْنِ الْآيَتَيْنِ : ﴿ وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴾ [الْبَقَرَةُ ١٦٣] ، وَقَاتِحَةُ آلِ عِمْرَانَ ﴿ اَلَمْ يَلَلْهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴾ قَالَ التِّرْمِذِيُّ : حَدِيثٌ صَحِيحٌ ^(٢٨٤) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فەرمووێتی : گەورەترین ناوێکی کانی خۆی تەعالی لەم دوو سورەتەدا یە ﴿ وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴾ واتە ﴿ وَإِلَهُكُمْ ﴾ پەرستراوی ئێوە ﴿ إِلَهٌ وَاحِدٌ ﴾ پەرستراویکی تاک و تەنهایە ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ﴾ هیچ پەرستراویکی راست نی یە تەنھا ئەو نەبیّت ﴿ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴾ کە بەخشندهی میهره بانه ، ههروهها ئایهتی یه که می سورەتی (آل عمران) ﴿ اَلَمْ يَلَلْهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴾ واتە : ﴿ اَلَمْ ﴾ تەنھا خوا ماناکە ی دەزانیت بە (ئەلیف ، لام ، میم) دەخویندریتەوه بۆ ماناکە ی سهیری سهرهتای سورەتی (البقرة) بکه ﴿ اَللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا ﴾ خوا ئەو خۆایه یه که هیچ پەرستراویکی راست نی یە جگه له خوا ﴿ اَلْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴾ زیندوی پاگری بونه وه ره ^(٢٨٥)

وَفِي " السَّنَنِ " و " صَحِيحِ ابْنِ حِبَّانٍ " أَيْضًا : مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ أَنَّ رَجُلًا دَعَا ، فَقَالَ : اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ ، بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ، يَا حَيَّ يَا قَيُّومُ ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ : ((لَقَدْ دَعَا اللَّهَ بِاسْمِهِ الْأَعْظَمِ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَابَ ، وَإِذَا سُئِلَ بِهِ أُعْطِيَ)) ^(٢٨٦) .

واته : له (انس) وه _ خۆی لی پازنی بیّت _ فەرمووێتی : پیاویک نزای کردو ، فەرموی : پەرەردگارێ من داوات لێدەکه م به وه ی که ستایش بۆ تۆ یه ، هیچ پەرستراویک نی

٢٨٤ _ حسن : أخرجه أحمد (٦ / ٤٦١) ، وعبد بن حميد (١٥٧٦) ، والدارمي (٣٣٩٢) ، وأبو داود (١٤٩٦) ، وابن ماجه (٣٨٥٥) ، والترمذي (٣٤٧٨) كلهم من طريق عبيد الله بن أبي زياد عن شهر بن حوشب عن أسماء بنت يزيد فذكرته مرفوعاً .

٢٨٥ _ مهلا محمد مهلا صالح ، پوخته ی تەفسیری قورئان .

٢٨٦ _ إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (١٤٩٥) ، وصححه الألباني .

یه به هه ق جگه له تۆی به خشندهی منه تکاری ، داهینهی ئاسمانه کان و زهوی ، ئه ی خاوهن ریزو شکۆمهندی ، ئه ی زیندوی راگری بونه وەر ، ئه وه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ فره موی : ((له خوا پاراپه وه به ناوه گه وه رکانیی که نه گه ر نزی پی بکریت قبول ده کریت و ، داواشی پی بکریت پی ده دریت)) .

بۆیه پیغه مبهری خوا ﷺ نه گه ر به په رۆشه وه نزی بکرایه ده یفرموو : ((یا حی یا قیوم)).

فرمایشتی پیغه مبهری خوا ﷺ ((اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو ، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)) واته : په روه ردگارا هیوای به زهیت ده که م و ، به نه ندازه ی چاوترکانیک مه مدره ده ست خۆم و ، هه موو کاروبارم چاک بکه ، هیچ په رستراویک نی یه به هه ق جگه له تۆ)) ، له م نزیاده دا هیوای به زه ی له زاتیک داوا ده کریت که هه موو خه یریکی به ده سته و ، به ته نها پشتی پی ده به ستریت و ، مۆف هه موو کاروباره کانی خۆی پی ده سپیری و ، لئی ده پارپته وه بۆ نه وه ی هه موو کاروباره کانی چاک بکات و ، به نه ندازه ی چاوترکانیک نه یداته ده سستی خۆی و ، لئی ده پارپته وه به یه کتا په رستی ، چونکه له دوورخستنه وه ی نه خۆشیدا پۆلیکی کاریگری به هیز ده بینیت . هه روه ها فرمایشتیشی : ((اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا)) هه مان کاریگریه کانی سه ره وه ی تیدایه .

به لām فره مووده که ی (ابن مسعود) _ خۆای لی پازی بیّت _ : ((اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ)) چه ندین زانستی ئیلاهی و ، نه هیئی به ندایه تی تیدایه که له کتیبیکدا جیی نابیتته وه ، چونکه مۆف لی ره دا دان به به ندایه تی خۆی و باوان و دایانیدا ده نیت ، که نیوچاوان و هه موو کاروباره کانی به ده سستی ئه و زاته یه و چۆنی حه ز لی بیّت ته صروفی پیوه ده کات ، به ندesh توانای هیچ سود زیان و ، مردن و ژیان و ، زیندو بونه وه یه کی بۆ خۆی نی یه ، به لکو دیلی ژیر ده سستی په روه ردگاری ، که ساسی ژیر سولتان و زالبونیتی .

وه فه رمایشتی : ((ماضٍ فِی حُكْمِكَ عَدْلٌ فِی قَضَاؤِكَ)) واته : حوکمت به سهرمدا بهرده وامه و ، برپارت به سهرمدا دادپهروه رانه یه ، دوو بنچینه ی گه وره له خۆده گریت که ته وهره ی یه کتاپه رستی له سهر ده خولیته وه .

یه که میان : جیگیرکردنی چاره نووس ، وه حوکمه کانی خوای تعالی به سهر بهنده کانیدا جیبه جی کراوه و بهرده وامه ، مۆف ناتوانیت لئی جیابیته وه و ، هیچ پینگه یه کیشی به دهسته وه نی یه بۆ دورخستنه وه ی .

دووه م : خوای تعالی له م حوکمانه دا دادپهروه وه و ، هیچ سته مێک له بهنده که ی ناکات ، به لگو تیایدا له چوارچپوه ی دادپهروه ی و چاکه کردن ناچیته دهره وه ، چونکه سته م کردن هۆکاره کانی ده گه پیته وه بۆ ئه وه ی که سته مکار یا پتویستی به شتیکه ، یاخود نه فامه ، یاخود نه زان و گیله ، به لām هه رگیز گونجاو نیه ئه وه له زاتیک بوه شیته وه که به هه موو شتیکی زانایه و ، پتویستی به هیچ شتیکی نی یه و ، هه موو شتیکی پتویستی پتیه تی و ، دادپهروه رترین دادپهروه رانه و ، بچوکتین گه ردیله له قه ده ره چاره نووسه کانی ناتوانیت له له حیکمه ت و دانایی و ستایشکردنی بچنه دهره وه ، وه کو چۆن له تواناو ویستی ناچنه دهره وه ، بۆیه حیکمه ت و دانایی په یڕه وکراوه له گه ل تواناو ویستیدا ، ئه وه بوو (هود) پتعه مبه ر _ صلی الله علی نبینا وعلیه وسلم _ کاتی قه ومه که ی به بته کانیا ن ده یترسینن ده لیت :

﴿ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ * مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ * إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ [هود: ٥٤ - ٥٦] . واته : ﴿ أَشْهَدُ اللَّهَ ﴾ خوا ده که م به شایه ت ﴿ وَأَشْهَدُوا ﴾ و ئیوه ش شایه ت بن ﴿ أَنِّي بَرِيءٌ ﴾ که به راستی من به ری و دوورم ﴿ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴾ له وه ی که ئیوه ده یکن به هاوبه ش بۆ خوا ﴿ مِنْ دُونِهِ ﴾ جگه له خوا ﴿ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ﴾ جا هه مووتان پیلانم لی بگێرن ﴿ ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ﴾ له پاشان مۆله تیشم مه ده ن (ولیم مه وه ستن)

﴿ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ ﴾ به پاستی من پشتم به خوا بهستوه ﴿ رَبِّي وَرَبُّكُمْ ﴾ كه بهروهردگاری من و بهروهردگاری ئیوه شه ﴿ مَا مِنْ دَابَّةٍ ﴾ هیچ گیان له بهرێك نی به ﴿ إِلَّا هُوَ أَخَذَ بِنَاصِيَتِهَا ﴾ مه گهر خوا دهسه لات دراوه به سه ریدا (بگری موی پیشی سه ریتی) ﴿ إِنَّ رَبِّي ﴾ به پاستی بهروهردگرم ﴿ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ له سه ر پێگه یه کی پاسته ^(٢٨٧) واته له گه ل نه وه دا كه خوی تعالی دهسته لاتی خوی داوه به سه ر هه موو شتیكداو به ویستی خوی ته صروفیان پیوه دهکات ، به لام له سه ر پێگه یه کی پاستیشه و به دادپهروهری و دانایی و ، چاکه کردن و پهحمهت و بهزهیی نه بیته ته صروفیان پیوه ناکات . بۆیه فرهمایشتی : ((ماضٍ فِي حُكْمِكَ)) واته : حوکهت به سه ردهمدا بهرده وامه ، سازیارو پێگه وتوی فرهمایشتی خوی تعالی به : ﴿ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ أَخَذَ بِنَاصِيَتِهَا ﴾ واته : هیچ گیانله بهرێك نی به مه گهر خوی تعالی دهسته لات دراوه به سه ریدا ، ههروه ها فرهمایشتی : ((عَدْلٌ فِي قَضَاؤِكَ)) واته : برپارت به سه رمدا دادپهروه رانه یه ، سازیارو پێگه وتوی فرهمایشتی خوی تعالی به : ﴿ إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ واته : به پاستی بهروهردگرم له سه ر پێگه یه کی پاسته . پاشان له بهروهردگاری دهپارپێته وه بهو ناوانه ی که خوی پی ناوانوه ، نه وه ی بهنده کان ده یزانن و نه وه شی که نه یانزانپوه . له وانه ش : هه ندیک له و ناوانه ی له عیلمی غیبی خۆیدا هه لگرتوه و ، پیشانی هیچ په ریه کی نزیک ، یاخود پیغه مبه ریکی نه داوه ، نه م وه سیله یه گشتیترین وه سیله یه و ، له هه مووشیان به لای خواوه خۆشه ویستره و ، له هه مووشیان نزیکتره بۆ دهسته که وتنی داواکراو .

پاشان داوا ی لیکرد قورئان بکات به به هاری دلی ، چونکه به پاستی قورئان به هاری دلانه ، وه بیکات به شیقای خه م و خهفته کانی ، بۆیه ده چیته جیگه ی نه و ده رمانه ی که نه خۆشیه کان پشه کیش دهکات و ، ته ندروستی بۆ جهسته ده گه پێنپێته وه ، داواشی لیکرد خه م و خهفته کانی پی لا بهریت وه کو چۆن ژنگ و پیسی مشت و مال ده کریت ، بۆیه نه گهر

نه خۆش به پراستگویی ئهم ده زمانه به کاربێنیت ئهوا نه خۆشیه که ی لاده بات و ، شیفایه کی تهواوی بۆ دهسته بهر دهکات و ، تهندروستیشی بۆ دهگه پێنیتته وه . والله الموفق *

به ئام نزا که ی (ذي النون) . شیوه ی تهواوی بی که م و کوپی یه کتاپه رستی و پاک و بێگهردی خوای پهروه ردگاری تێدایه ، ههروه ها بهنده ی خوا دان به سته م و تاوانی خۆیدا ده نیت و ، به وهش ده بیته به گه وره ترین ده زمانه کانی کاره سات و خه م و خه فته لابردن و ، چاکترین وه سیله کانی ش ده بی بۆ ئه وه ی خوای تهالی پێویسته یه کان جێبه جی بکات ، چونکه یه کتاپه رستی و پاک و بێگهردی هه موو تهواویه ک بۆ خوای تهالی جێگیر ده که ن و ، هه موو که م و کوپی که ی و عه یب و چواندنیک ی لی به دور ده گرن . دان نانی بهنده ش به سته مدا له پراستیدا په نگهانه وه ی باوه پی تهواویتی به شه رع و پاداشت و سزا ، بۆیه ئه مه وای لێده کات خۆی بشکێنیتته وه و بۆ لای خوا بگه پێته وه ، واز له هه لئوتانه کانی به نیت ، دان به به ندایه تی خۆیدا بنیت ، پێویسته یی خۆی بۆ خوای تهالی ئاشکه را بکات . لێره دا چوار شت به کارهاتوو ه بۆ پارانه وه : یه کتاپه رستی ، پاک و بێگهردی ، به ندایه تی ، دان پێدانان .

به ئام فه رموده که ی (أبي امامة) _ خوای لی پازی بیت _ : ((اللهم إني أعوذ بك من الهم والحزن)) ، له هه شت شتدا په نا به خوا ده گریت ، هه ر دوانیکیان پێکه وه به ندیک ی جووتن ، ئه وه تا دلته تگی و خه م دوو بران ، بێده سه لاتی و ته مه به لی دوو بران ، ترسنۆکی و ده سه ت قوچاوی دوو بران ، زالبونی قه رزو دۆرانی پیاوان دوو بران ، چونکه شتی نه ویستراوی به ئازار که به دل گه شت ، پێده چۆ هۆکاره که ی شتیکی پابردوو بیت ، بۆیه مڕۆف دلته تگ ده کات ، یاخود شتیکه چاوه پوان ده کریت له ئاینده دا پووبدات ، بۆیه مڕۆف خه می ده خوات .

که مڕۆف له به رزه وه ندیه کانی دواده که ویت و له ده سته ی ده چیت ، هۆکاره که ی ده گه پێته وه یا بۆ بی توانایی که به بێده سه لاتی ناوده بریت ، یاخود ده گه پێته وه بۆ وره به ردان و نا ئومیدی که به ته مه به لی ناوده بریت .

که مرؤف خێرو سودو که لک له خودی خوێ و هاوێگزی قهدهغه دهکات ، یا به جهستهی نهو سوده قهدهغه دهکات ، که به ترسنۆکی ناودهبریت ، یا خود به مال و سامانی ، که به دهست قوچاوی ناودهبریت . وه که خه لگی به سهردا زال ده بێت یا به هه قه ، که زالبونی قهرزه ، یا به ناههق و پوچیه که به دۆپانی پیاوان ناودهبریت ، بۆیه له م فرموده یه دا په نا به خوا گیراوه له هه موو شه رو خراپه کاریه ک .

به لام کاریگه ری ئیستغفارو داوای لیخۆشبوون له دورخستنه وهی خه م و دلته نگي و ته نگانه دا ، له بهر نه وه یه که هه موو پێپازو ئاقل و ژیرانی ئومه تیک ده زانن که سه رپێچی و خراپه کاری خه م و خه فت و ، ترس و دلته نگي و ، سنگ ته نگي و ، نه خو شیه کانی دل په یدا ده کات ، ئیتر هه رکات ئاره زووه کانیان له و خراپه و سه رپێچیه تیربو و ، لیی بیزاربوون ، دوباره نه و سه رپێچی و خراپه کاریه نه نجامی ده دنه وه بۆ دورخستنه وهی نه و خه م و خه فته ی دایگرتوون ، وه کو نه وهی شیخی گومرپابووان ده لیت :

وَكَأَسِ شَرِيتُ عَلَى لَذَّةٍ وَأَخْ—رَى تَدَاوَيْتُ مَنَهَا بِهَـا
واته :

کاسیکی شه رابم خوارده وه بۆ خو شی و خۆشم لی چاره سه ر کرد به خواردنه وهی کاسیکی تر بۆیه نه گه ر نه مه ئاسه واری تاوان و گونا هه کان بێت له سه ر دل ، نه و هیه چ ده رمانیکی نی یه به ده ر له ته وبه و په شیمانی و داوای لیخۆشبوون .

به لام نویژ . ده روازه یه کی گه وره یه بۆ شادومانبوون و به هیزبوون و ، کرانه وه ئاسوده بوونی دلان ، هه روه ها دل و پو ح به خوای تعالی ده گات ، لیی نزیک ده بێته وه و چێژ له یادو زیکرکردنی و هه رده گریت ، به پازونیازکردنی دلخۆش ده بێت ، له پێش ده ستیدا ده وه ستیت ، هه موو جه سه ته و هیژو نه ندامه کانی له په رستنی دا به کارده هیئت و ، هه موو نه ندامیک به شی خو ی ده دات ، واز له خه لک و تیکه لآبون و گفتوگو کردنیان ده هیئت و ،

هیزه‌کانی دلّی و ئەندامه‌کانی به‌خوای پەرورەدگارەوه پەڕه‌ست دەبیّت و ، له‌ دەستی نوژمنی ده‌حه‌وێتەوه ، هه‌موو ئەمانه‌ که له‌ کاتی نوێژدا مڕۆڤ پەڕه‌وی ده‌کات ده‌بیّت به‌ گه‌وره‌ترین ده‌رمانه‌کان و دلّخۆشکاره‌کان خۆراکه‌کان که به‌ته‌نها گونجایی دلّ ته‌ندروسته‌کانه . به‌لام دلّ نه‌خۆشه‌کان ، به‌هاوشیۆه‌ی جه‌سته‌کانه که به‌ده‌ر له‌ خۆراکی چاک هیچی تر سودی بۆ نابیّت .

بۆیه نوێژ یارمه‌تیده‌ریکی گه‌وره‌یه بۆ ئەوه‌ی به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی دونیایو پۆژی نوای پێ به‌ده‌ست به‌یتریت و ، خراپه‌کانی دونیایو پۆژی نوای پێ ئوربخزیتەوه ، تاوان قه‌ده‌غه‌ ده‌کات ، نه‌خۆشیه‌کانی دلّ ئورده‌خاته‌وه ، نه‌خۆشیه‌کانی جه‌سته لاده‌بات ، دلّ پوناک ده‌کاته‌وه ، پووی مڕۆڤ سپی ده‌کات ، ئەندامه‌کانی له‌ش و نه‌فس چالاک ده‌کات ، پۆژی فراوان ده‌کات ، سته‌م ئورده‌خاته‌وه ، سته‌ملیکراو سه‌رده‌خات ، تیکه‌لاوه‌کانی ئاره‌زووه‌لسان داده‌مرکینیتەوه ، نیعمه‌ت ده‌پاریزی ، بق و قین ئورده‌خاته‌وه ، په‌حمه‌ت و به‌زه‌ی داده‌به‌زینیت ، خه‌م و خه‌فه‌ت لاده‌بات ، بۆ زۆریک له‌ ئازاره‌کانی سک به‌سووده .

وَقَدْ رَوَى ابْنُ مَاجَةَ فِي " سُنَنِهِ " مِنْ حَدِيثِ مُجَاهِدٍ ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَأَنَا نَائِمٌ أَشْكُو مِنْ وَجَعِ بَطْنِي ، فَقَالَ لِي : ((يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَشْكَمْتُ دَرْدُ ؟)) قَالَ : قُلْتُ : نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، قَالَ : ((قُمْ فَصَلِّ ، فَإِنَّ فِي الصَّلَاةِ شِفَاءً)) (٢٨٨)

وَقَدْ رُوِيَ هَذَا الْحَدِيثُ مَوْقُوفًا عَلَى أَبِي هُرَيْرَةَ وَأَنَّهُ هُوَ الَّذِي قَالَ ذَلِكَ لِمُجَاهِدٍ وَهُوَ أَشْبَهُ وَمَعْنَى هَذِهِ اللَّفْظَةِ بِالْفَارِسِيِّ أَيُوجِعُكَ بَطْنُكَ ؟ وَاتَه : له (أَبِي هُرَيْرَةَ) هَوَه _ خَوای لێ پازێ بیّت _ فه‌رموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ منی به‌دیکرد که نووستبووم و هاوارم له‌ ئازاری سکم ده‌کرد ، ئەوه‌بوو به‌ زمانی فارسی پێی فه‌رمووم ((أَشْكَمْتُ دَرْدُ)) واته‌ سکت ئازای

هیه ، (أبوهريرة) ده‌فرمیت : گوتم : به‌لێ ئەی پێغه‌مبەری خوا ، ئەویش فرموی : ((هه‌سته نوێژ بکه ، چونکه نوێژ شیفای تێدايه)) .

ئەگەر سڤی پزیشکی زەندیقی بێ باوەر بەم چاره‌سەرە نه‌کرایه‌وه ، ئەوا به‌شیوازی پزیشکی له‌ گه‌لیدا قسه‌ده‌کریت و ، پێی ده‌گوتریت : نوێژ وه‌رزشی نه‌فس و جه‌سته‌شه‌ پێکه‌وه ، چونکه چه‌ندین جولا‌نه‌وه‌و باری جیاواز له‌ خۆده‌گریت وه‌کو هه‌لسان و ، پکوع و ، سجود و ، دانیشن له‌ سه‌ر سمت و ، گواستنه‌وه‌کان له‌ باریکه‌وه‌ بۆ باریکی تر که له‌ گه‌لیدا زۆریه‌ی جومگه‌کان ده‌جولێنه‌وه‌و ، هه‌روه‌ها زۆریه‌ی ئەندامه‌ ناوه‌کیه‌کانی وه‌کو گه‌ده‌و ، ریخۆله‌و ، ئەندامی هه‌ناسه‌دان و ، هه‌تیش ده‌جولێنه‌وه‌ ، بۆیه نکۆلی ناکریت که ئەم جولا‌نه‌وانه‌ پۆلیکی کاریگەر ببینیت له‌ به‌هیزکردن و شیکردنه‌وه‌ی ماده‌کاندا ، به‌تایبه‌ت به‌هۆی هیزی نه‌فس و کرانه‌وه‌و ئاسوده‌بونی له‌ نوێژدا ، ئەوجا سروشتی جه‌سته‌ش به‌هیز ده‌بیت و ، نه‌خۆشیه‌که دۆرده‌خړیته‌وه .

به‌لام نه‌خۆشی زەندیقیتی بێ باوەر پێ و پوو وه‌رگیران له‌و په‌یامه‌ی که پێغه‌مبەران هه‌تایوانه‌و ، له‌ جیاتیدا باوەر نه‌بوون به‌خوا هه‌لبژێردریت ، ئەوا هه‌یج ده‌رمانیکی نی یه‌ به‌ده‌ر له‌ ئاگریکی بلێسه‌دار ، که که‌س ناچیتته‌ نیوی مه‌گەر خراپترینی خه‌لک ، به‌تایبه‌ت ئەو که‌سانه‌ی که بره‌ویان نی یه‌ و پشت هه‌لده‌که‌ن له‌ ئاینی پاستی ئیسلام .

به‌لام کاریگه‌ری تیکۆشان له‌ پێناوی خوادا (الجهاد) بۆ دۆرخستنه‌وه‌ی خه‌م و خه‌فه‌ت ، کاریکه‌ مرۆف به‌ وێژدانی خۆی ده‌یزانیت ، چونکه نه‌فس هه‌رکات هه‌پشه‌کانی پووج و ناهه‌ق و داگیرکردنه‌کانی پشت گوێ خست ، خه‌م و خه‌فه‌ت و ، کاره‌سات و ترسه‌کانی زیاتر ده‌بێ ، بۆیه ئەگەر مرۆف بۆ خوا به‌رامبه‌ر به‌وانه‌ تیکۆشا ، ئەوا خوای ته‌الی ئەو خه‌م و خه‌فه‌ت و دله‌تگیه‌ی بۆ ده‌گوێزێت به‌ شادومانی و چالاکی و هه‌یز ، وه‌کو ئەوه‌ی خوای ته‌الی فرمویه‌تی : ﴿ قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيهِمْ وَيُنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ

مُؤْمِنِينَ (١٤) وَيُذْهِبُ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ﴿[التوبة: ١٤ - ١٥] واته : ﴿قَاتِلُوهُمْ﴾ (باوه‌پداران) بیا نکوژن ﴿يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ﴾ خوا به ده‌ستی نێوه سزایان ده‌دات ﴿وَيُخْزِيهِمْ﴾ وریسویان ده‌کات ﴿وَيَنْصُرُكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ وه سهرتان ده‌خات به سهریاندا ﴿وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ﴾ وه (خوا) سینه و دلی کۆمه‌لی برودار خوش ده‌کات ﴿وَيُذْهِبُ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ﴾ و بقی و خه‌شمی دل‌ه‌کانیان داده‌مرکینێ و ناهیلێ^(٢٨٩)، بۆیه هیچ شتێک نی یه به نه‌ندازه‌ی تێکۆشان په‌ریشانی دل و خه‌م و خه‌فه‌تی لابه‌ریت . والله المستعان .

به‌لام کاریگه‌ری (لاحول ولا قوة إلا بالله) له دورخستنه‌وه‌ی ئه‌م نه‌خۆشیه‌دا ، ده‌گه‌ر پێته‌وه بۆ شیوه‌ی ته‌واوی بێ که‌م و کوپی سپاردنی کاروبار به‌ده‌ستی خوای تعالی ، نکۆلیکردنه له هه‌ر هێزو توانایه‌ک مه‌گه‌ر له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه به‌ده‌ست هاتبێ ، وه له‌و باره‌وه له توانادا نی یه ناکۆکی له گه‌ل خوادا بکریت ، بۆیه به گشتی هه‌موو گۆرانیکی له باریکه‌وه بۆ باریکی تر له جیهانی سه‌ره‌وه و خواره‌وه‌دا ته‌نها به یارمه‌تی خوای تعالی‌وه ، هێزی خوای تعالاش له‌سه‌ر ئه‌و گۆرانه‌یه ، هه‌موو ئه‌وانه‌ش به ده‌ستی خواجه به‌ته‌نها ، هیچ شتێک ناتوانی‌ت له ئاستی ئه‌م وشه‌یه‌دا هه‌ستییته‌وه .

له هه‌ندی (آثار) دا هاتوه : هیچ په‌ریه‌ک له ئاسمانه‌وه دانابه‌زی‌ت و ، بۆشی به‌رز نابێته‌وه مه‌گه‌ر به (لاحول ولا قوة إلا بالله) ، کاریگه‌ریه‌کی گه‌وره‌شی هه‌یه له دورخستنه‌وه‌ی شه‌یتاندا . والله المستعان .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سه رکردنی ترس و ، خه وزراندا :

رَوَى التِّرْمِذِيُّ فِي " جَامِعِهِ " عَنْ بُرَيْدَةَ قَالَ : شَكَى خَالِدٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَتَانُ اللَّيْلَ مِنَ الْأَرْقِ ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ : ((إِذَا أُوَيْتَ إِلَى فِرَاشِكَ فَقُلْ : ((اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْتُ ، وَرَبَّ الْأَرْضِينَ ، وَمَا أَقْلَلْتُ ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضَلَّلْتُ ، كُنْ لِي جَارًا مِنْ شَرِّ خَلْقِكَ كُلِّهِمْ جَمِيعًا أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ ، أَوْ يَنْفَعِيَ عَلَيَّ ، عَزَّ جَارُكَ ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ)) (٣٩٠) .

واته : له (بُرَيْدَةَ) هوه _ خوی لی پازی بیّت _ فرموویتهی : (خالد) سکالای برده خزمتهی پیغه مبهری خوا ﷺ و فرمووی : نهی پیغه مبهری خوا من به شهوان خهوم ده زپی و ناخهوم ، نه وه بو پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی : ((نه گهر چوپته سه ر نوینه کهت بلای : خواجه نهی په روه ردگاری هوت ناسمانه که و نه وهی سیبه ری بۆ ده کات ، نهی په روه ردگاری چینه کانی زهوی و نه وهی هه لیگرتووه ، نهی په روه ردگاری شهیتانه کان و نه وهی گومپایان کردون ، خواجه پشتیوانم به بهرام بهر به شهرو خراپه ی هه موو به دپه یتر اوانت نه وه کا به کیکیان دستدریژیم بکه نه سه ر ، یاخود سته م لیبکه ن ، نه وهی تو په نای بدهیت به هیژو زال ده بی ، ستایشکردنت پیروژو دیاره ، هیچ په رستراویکی ترنی به به هه ق جگه له تو)) .

وَفِيهِ أَيْضًا : عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ ، عَنْ أَبِيهِ ، عَنْ جَدِّهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يُعَلِّمُهُمْ مِنَ الْفَرْعِ : أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَةِ مِنْ غَضَبِهِ ، وَعِقَابِهِ ، وَشَرِّ عِبَادِهِ ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ،

وَأَعُوذُ بِكَ رَبَّ أَنْ يَحْضُرُونِ ، قَالَ : وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو يُعَلِّمُهُنَّ مَنْ عَقَلَ مِنْ بَنِيهِ . وَمَنْ لَمْ يَعْقِلْ كَتَبَهُ ، فَأَعْلَقَهُ عَلَيْهِ ، (٢٩١)

واته : له (عَمْرٍو) ی کۆپی (شُعَيْب) هوه ، له بابیه وه ، له باپیری وه ده گێڕێته وه ده فه رمیت : پیغه مبهری خوا ﷺ فیڤی ده کردن له کاتی ترسا بلّین : په ناده گرم به وشه ته واهه کانی خوا له توپه بوونی و ، له سزای و ، شه پو خراپه ی به نده کانی و ، له خه ته ره و پالنه رو وه سوه سه ی شه ی تانه کان و ، وه په نات پی ده گرم له وه ی شه ی تانه کان لام ئاماده بن و سه رم لی بشیوینن ، (عَمْرٍو) ده فه رمیت : (عبدالله) ی کۆپی (عَمْرٍو) مندا له کانی خوی ئه وانه ی گه وه و ژیر ده بوون ئه م نزایه ی فیڤ ده کردن و ، بۆ ئه وانه ش که مندا له بوا یه هیشتا ژیر نه بوون ده ینوسی و ، پیاندا هه لیده واسی .

که وابوو سازیار بوونی ئه م په ناگرتنه بۆ چاره سه رکردنی ئه م نه خو شیه پوونه و شاراهه نی یه .

به شیک : سه بارهت به رییازی پیغه مبهری خوا ﷺ

له چاره سه رکردنی ناگرکه وتنه وه کوژانه وه یدا

يُذَكِّرُ عَنْ عَمْرٍو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((إِذَا رَأَيْتُمُ الْحَرِيقَ فَكَبِّرُوا ، فَإِنَّ التَّكْبِيرَ يُطْفِئُهُ)) (٢٩٢)

واته : (عَمْرٍو) ی کۆپی (شُعَيْب) له بابیه وه له باپیری وه ده گێڕێته وه فه رموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموی : ((هه رکات ناگرکه وتنه وه تان به دیکرد (الله اکبر) بکه ن ، چونکه (الله اکبر) ده یکوژێنێته وه)) .

٢٩١ _ حسن دون قوله ((وكان عبدالله ٠٠٠)) : أخرجه أحمد (٢ / ١٨١) ، وأبو داود (٣٨٩٣) ، والترمذي (٣٥٢٨) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (٧٦٥) ، (٧٦٦) كلهم عن عمر بن شعيب عن أبيه عن جده فذكره .

٢٩٢ _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن السني (٢٨٩) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع .

له بهر نه وهی ئاگر هۆکاری سه ره کی ئاگر که و تنه وهیه و ، ئاگریش نه و ماده وهیه که شهیتانی لی خولقینراوه و ، خراپه یه کی گشتی نه و توێ تیدایه که گونجاوی شهیتانه وه کو ماده که و وه کو کرداریش ، بۆیه شهیتان یارمه تیده ری که و تنه وهیه تی ، ئاگریش به سروشت دلاوی به رزیونه وه و خراپه کاری ده کات ، نه م دوو شته ش پهبازی شهیتانه و ، بانگه وازی بۆ ده کات و ، به و دوو شته ش نه وهی ئاده م ده فیه و تینیت ، هه ریه که له ئاگر شهیتان دلاوی به رزیونه وه و خراپه کاری له سه ر زه ویدا ده که ن ، به لām شکومه ندی و که و ره یی و مه زنی په روه ردگار شهیتان و کرداره کانی داده مرکینیتته وه و لایان ده بات .

له بهر نه مه (الله اکبر) گوتن کاریگه ری به تینی هه یه له ئاگر کوژانه وه دا ، چونکه هه یچ شتیک توانای وه ستانی نی یه له به رده م که و ره یی و مه زنی خوای په روه ردگاردا ، بۆیه نه گه ر موسلمان (الله اکبر) ی گووت ، نه و (الله اکبر) گووته ئاگره که داده مرکینیتته وه و شهیتانیش داده مرکینیتته وه که لی خولقینراوه ، ئینجا ئاگره که ش ده کوژیتته وه ، ئیمه _ (ابن القيم) _ و که سانی تری جگه له ئیمه ش نه مه مان تاقیکردۆته وه و ، بینومه مانه ئاوه هایه . والله أعلم .

به شیک : سه باره ت به رهبازی پیغه مبه ری خوا ﷺ له پاراستنی ته ندروستی دا :

نیوه نجیتی و ته ندروستی و مانه وهی جهسته ده که پیتته وه بۆ نه و ته پایی و شیییه کی که له جهسته دایه و به رگری پله کانی که رمی ده کات ، ته پایی وشێ ماده ی ته ندروستی ، که رمیش نه و ماده یه پی ده که یه نیت و ، پاشماوه کانی بۆرده خاته وه و ، چاکیان ده کات و ، نه م و نیانیان ده کات ، نه گینا جهسته خراپ ده بوو توانای هه ستانی نه ده بوو . هه روه ها ته پایی و شێ خۆراکی که رمیه ، نه گه ر ته پایی وشێ نه بویه ، که رمی جهسته ی ده سوتان و ووشکی ده کردو خراپی ده کرد ، هه لسه و پاندنی کاروباری هه ر دانه یه کیان له سه ر نه ویتتر وه ستاوه ،

مانهوه و جیگیری و دروستی جهسته له سه ره دوکیان پیکهوه دهوه سستی ، هه ره یه کیکیان مادهیه بۆ نه ویتتر ، بۆیه گهرمی مادهی ته پیری و شی یه که ده پیاریزیت و ، له خراپی و گوپان بۆ باری ناشیاو قه دهغه ی دهکات ، ته پای و شیش مادهن بۆ گهرمی که خۆراکی ده داتی و هه لیده گریت ، هه رکات یه کیکیان به سه ره نه ویتتر دا زیاد بوو ، به گویره ی نه و زیاد بوونه میزاجی جهسته دهست به لادان و شیوان دهکات ، گهرمی به به رده وامی ته پای و شی شیده کاتهوه ، بۆیه جهسته پیویستی به شتی تره تاوه کو جیگه ی نه وانه بگریته وه که گهرمی شیکردنه وه ، نه و شتانهش بریتیه له خۆراک و خواردنه وه ، به لام نه گهر خۆراک و خواردنه وه زیاد بوو له نه ندازه ی نه وه ی که شی بو بۆوه ، نه و ا چیتتر گهرمی توانای شیکردنه وه ی پاشماوه کانی نابیت ، بۆیه نه و پاشماوانه ده گوپیت بۆ ماده گه لیکی خراپی زیانبه خش ، باری جهسته تیک ده دات و ، خراپی دهکات ، بۆیه چه ندین نه خوشی له جهسته دا پهیدا ده بی به گویره ی هه مه چه شنه یی ماده کان و ، قبولکردنی نه ندامه کانی جهسته و ناماده بونیان ، هه موو نه مانهش له گوفتاری خوی په روه ردگاره وه وه رگیراوه که ده فهرمیت : ﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ﴾ [الأعراف : ۳۱] واته : بخۆن و بخۆنه وه (له وه ی که هه لاله بۆتان) و زیاده ره وی مه که ن^(۲۹۳) ، لی ره دا خوی تعالی پینمای به نده کانی دهکات بۆ خواردن و خواردنه وه به نه ندازه ی که جهسته ی پی پاره سستی و بمینیت و جیگه ی نه و خۆراکانه بگریته وه که پیشتتر شیبونه ته وه ، به نه ندازه ی که بیت جهسته سودی لی ببینیت له چه ندایه تی و چۆنیه تیدا ، به لام هه رکات نه و سنوره ی به زاند نه و ا زیده پۆیه ، بۆیه هه ریه که نه خواردن و نه خواردنه وه ، یاخود زیده پۆیی کردن تیایندا وه کو یه که ته ندروستی باش ده شیوینن .

پاراستنی ته ندروستی له و دوو وشه ئیلاهییه ی سه ره وه دان ، گومانی تیدا نی یه که جهسته به رده وام له شیکردنه وه ی ماده خۆراکیه کان و له جی دانانه وه ی نه و ماده خۆراکیه

شیکراوانه دا کار ده کات ، هه چەند ئەو شیکردنەوهیە زیاد بێت ، ئەوا گەرمی جەستەش لاواز دەبێت ، لە بەر ئەوهی کە ماددە ی گەرمیە کە لاواز کەم دەبێتەوه ، چونکە زۆری شیوونەوه لە جەستەدا تەپایی و شێ لەناو دەبات ، و ئەو شێ و تەپایەش مادە ی گەرمیە وەکو پێشتر ئاماژە ی پێدرا ، بۆیە ئەگەر گەرمی لاواز بوو ، هەرسێش لاواز دەبێ ، بەو شێوە بەردەوام دەبێ تاوەکو شێ و تەپایی نامێنێت ، و ، گەرمیش دەگوزێتەوه بە گشتی ، بۆیە مەبەستی مەرفیش ئەو تەمەنە تەواو دەکات کە خۆی تەالی بۆی نوسیوه پێی بگات . بۆیە مەبەستی مەرف لە چارەسەرکردندا تەنها پاراستنی جەستە یە تاوەکو دەگاتە ئەم بارە ، نەك لە پێناو پاراستنی گەرمی و شێ و تەپای جەستە لەباریکی ئەوتۆدا کە بتوانێت گەنجیتی و تەندروستی و هیزی مەرف بە بەردەوامی بپارێزێت ، چونکە ئەو شێوە تەواویە لە دنیادا بۆ هیچ کەس بەدینه هاتوو ، لە راستیدا مەبەستی پزیشک تەنها پاراستنی شێ و تەپای جەستە یە بەرامبەر بە خراببونیی وەکو بۆگەن بوون و شتی تر ، گەرمیش دەپارێزێت بەرامبەر بەو شتەکانی لاوازی دەکەن ، پێکیان دەخات و دەیانخاتە یە کێشەوه لە کرداریکی چارەسازیدا کە جەستە ی مەرفی پێ پراگیراوی بێت ، وەکو چۆن ئاسمانەکان و زەمین و هەموو بەدیھێنراوانی تر بەرپێکی و کێشێکی چۆن یە ک و دادپەرەری پراگیراون .

هەرکەس تێپوانیته پێبازی پێغەمبەری خوا ﷺ چاکترین پێبازی دەستگیر دەبێ ، کە لە توانادایە تەندروستیەکی تەواوی پێ بپارێزێت ، ئەو پاراستنە لە سەر چارەسازیهکی پێک و پێک وەستاوه لە خواردن و خواردنەوهدا ، لە پۆشاک و مالددا ، لە هەواو نوستندا ، لە بەخەریبوون و جولانەوهدا ، لە سەرەوتن و ژن هێناندا ، لە دەرھاوێشتن و پراگیراندا ، ئەگەر هەموو ئەوانە ی سەرەوه لە باریکی گونجاوی لەباردا بەپێی جەستە و نیشتمان و تەمەن و نەرێت دەستگیربوو ، ئەوا نزیکە تەندروستی بەردەوام بێت ، یاخود بارەکە بەسەر مەرفدا زالی دەبێ و بەرەو لای تەواوبونی تەمەن دەچێت .

تەندروستی و هیژو توانا ، بە پێژترین نێعمەتەکانی خوا بە نەندە کە ی ، زۆرتەری
بەخششە کانی ، دەوڵەمەندترین خەڵاتە کانی ، بە لکو تەندروستی و هیژو توانا
بە پێژترین نێعمەتەکانە بە گشتی ، بۆیە هەرکە سێ ئەندازە یەک لە سەرکەوتنی پێدرا بێت
شایانی بێت چاودێری بکات و بپارێزێت و پارێزگاری لێ بکات بەرامبەر بە و شتانی دژی
ئەو تەندروستیەن .

وَقَدْ رَوَى الْبُخَارِيُّ فِي " صَحِيحِهِ " مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((نِعْمَتَانِ مَغْبُونٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ : الصَّحَّةُ وَالْفَرَاغُ)) (٣٩٤) .

واتە : لە (ابن عباس) هەوێ _ خوا لە خۆی و یابیشی پازێ بێت _ فرمویەتی :
پێغەمبەری خوا ﷺ فرموی : ((دوو نێعمەت هەن کە زۆرێک لە خەڵک هەڵخەڵەتاو
خەسارۆمەندن تیایدا : تەندروستی و دەست بەتالی)) .

وَفِي التِّرْمِذِيِّ وَغَيْرِهِ مِنْ حَدِيثِ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ مُحْصَنِ الْأَنْصَارِيِّ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((مَنْ أَصْبَحَ مُعَافًى فِي جَسَدِهِ ، أَمِنًا فِي سِرِّهِ ، عِنْدَهُ قُوَّةٌ يَوْمِهِ ، فَكَأَنَّمَا حِيزَتْ لَهُ الدُّنْيَا)) (٣٩٥) .

واتە : لە (عُبَيْدُ اللَّهِ) ی کورپی (مُحْصَنِ الْأَنْصَارِيِّ) هەوێ _ خۆی لێ پازێ بێت _
فرمویەتی : پێغەمبەری خوا ﷺ فرموی : ((هەرکە سێک جەستە ی تەندروست بوو ،
نەفس و دڵی ئارام و ئاسودە بوو ، خۆراکی ئەو پۆژە ی هەبوو ، وەک ئەو وایە هەموو
دونیای بۆ کۆکرا بێتەو)) .

٢٩٤ _ صحیح : أخرجه أحمد (١ / ٢٥٨ ، ٣٤٤) ، والدارمي (٢٧١٠) ، والبخاري (٨ / ١٠٩) ، وابن ماجه (٤١٧٠) ، والترمذي (٢٣٠٤) ، كلهم من طريق عبدالله بن سعيد بن أبي هند أنه سمع أباہ عن ابن عباس فذكره مرفوعاً .

٢٩٥ _ حسن : أخرجه الحميدي (٤٣٩) ، والبخاري في الأدب المفرد (٣٠٠) ، وابن ماجه (٤١٤١) ، والترمذي (٢٣٤٦) كلهم من طريق سلمة بن عبيدالله عن أبيه فذكره

وَفِي التِّرْمِذِيِّ أَيْضًا مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ ، عَنْ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((أَوَّلُ مَا يُسْأَلُ عَنْهُ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ النَّعِيمِ ، أَنْ يُقَالَ لَهُ : أَلَمْ نُصِحِّحْ لَكَ جِسْمَكَ ، وَنَزَوَّجَ مِنْ الْمَاءِ الْبَارِدِ))^(٢٩٦) .
 واته : له (أبي هريرة)وه _ خَواى لى پازى بىّت _ فرمويەتى : پيغەمبەرى خوا ﷺ
 فرموى : ((له پۆژى قىامەتدا يەكەم شتێك كە لە بەندەى خَواى دەپرسن ، سەبارەت بە نەعمەتەكان ، ئەوەيه كە پێى دەگوترێت : ئايا جەستەمان بۆ تەندروست نەكردى و ، ئاوى ساردمان دايتى))

ئالێزەدا كەسانێك لە پيشين سەبارەت بەم گوفتارەى خَواى تعالى : ﴿ تُمْ لَتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴾ [التَّكْوِيْنُ ٨] گوتوايه : وشەى (النعيم) نيو ئەم ئايەتە واتاى تەندروستى چاك دەگەيەنیت .

وَفِي مُسْنَدِ الْإِمَامِ أَحْمَدَ : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لِلْعَبَّاسِ : ((يَا عَبَّاسُ ، يَا عَمَّ رَسُولِ اللَّهِ سَلِ اللَّهَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ))^(٢٩٧) .

واته : پيغەمبەرى خوا ﷺ بە (عباس)ى مامى فرموى : ((ئەى (عباس) ، ئەى مامى پيغەمبەرى خوا داواى تەندروستى چاك لە خَواى تعالى بكە لە دونياو پۆژى دوايدا)) .

وَفِيهِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ ، قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ : ((سَلُوا اللَّهَ الْيَقِينَ وَالْمَعَافَةَ ، فَمَا أُوتِيَ أَحَدٌ بَعْدَ الْيَقِينِ خَيْرًا مِنَ الْعَافِيَةِ))^(٢٩٨) .

واته : له (أبي بكر الصديق)وه _ خَواى لى پازى بىّت _ فرمويەتى : گوێبىستى پيغەمبەرى خوا بووم ﷺ دەيفەرموى : ((داواى دلتيا بوون و تەندروستى بکەن لە پەروەردگار ، چونکە هېچ كەسێك پاش دلتيا بوون لە تەندروستى چاکترى پێى نەدراوه)) .

٢٩٦ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٣٥٥٥) ، وصححه الألباني في صحيح الترمذي (٢٦٧٤) .

٢٩٧ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٣٥٠٩) ، وأحمد (١٧٨٣) ، وصححه الألباني في الصحيحة (١٥٢٣) .

٠ (

٢٩٨ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (١٧ / ٥) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٤٧٢) .

لیره دا نێوان دلتیابوون و تەندروستی ئاین و دنیای کۆکردۆتهوه ، چاکبوونی بەندهی خوا له دنیای پۆژی دایدا تهواو نابێ مهگه ر به دلتیابوون و تەندروستی ، چونکه دلتیابوون سزاگانی پۆژی دواى لى دۆرده خاتهوه و تەندروستیش نهخۆشیه دنیا زیانبه خشه گانی دل و جهستهی لادهبات .

وَفِي " سُنَنِ النَّسَائِيَّ " مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ يَرْفَعُهُ : ((سَلُوا اللَّهَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ وَالْمُعَافَاةَ ، فَمَا أُوتِيَ أَحَدٌ بَعْدَ يَقِينٍ خَيْرًا مِنْ مُعَافَاةٍ))^(٣٩٩)

واته : له (أبي هُرَيْرَةَ) وه _ خواى لى پازى بىت _ فەرموویهتى: پێغه مبهرى خوا ﷺ فەرمووى : ((له خواى تعالى داواى لىبۆردن و تەندروستی و چاکبوون بگه ، چونکه ههچ كهسيك پاش دلتیابوون له تەندروستی چاكترى پى نه دراوه)) .

ئهم فەرموودهیه داواى سى شت له خواى تعالى دهكات ، چونكه پێغه مبهرى خوا ﷺ كه فەرموویهتى : (سلوا الله العفو) واته : بۆ لادانى شه پو خراپه ی پابردوتان له خواى تعالى داواى لىبۆردن بگه ، (العافیه) واته له خواى تعالى داوا بگه كاتى ئیستاتان تەندروست و بپوهی بكات ، (المعافاة) واته له خواى تعالى داوا بگه بۆ ئاینده تان چاکبوون و پاراستن فەراهام بكات ، كه وابوو ئهم سیانه داواى تەندروستی و بپوهی و چاكبون ده به خشن .

وَفِي التِّرْمِذِيِّ مَرْفُوعًا : مَا سُئِلَ اللَّهُ شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنَ الْعَافِيَةِ^(٣٠٠) .

واته : پێشهوا (التِّرْمِذِي) دهگێڕێتهوه : كهوا ههچ شتیك له خواى تعالى داوا نه كراوه كه به لایه وه له تەندروستی خۆشه و یستر بىت .

٢٩٩ _ إسناده صحيح : صححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (٣٣٨٧) .

٣٠٠ _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذي (٣٥١٠) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٥٧٢٠) .

وَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي لَيْلَى : عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ ، قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ لَأَنْ أَعَاقِيَ فَأَشْكُرَ حَبَّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أُبْتَلَى فَأَصْبِرَ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((وَرَسُولُ اللَّهِ يُحِبُّ مَعَكَ الْعَاقِيَةَ)) (٣٠١) .

واته : (أبي الدرداء) _ خوای لی پازی بیّت _ ده لیت : گوتم : ئەو پیغه مبهری خوا
 چه زده که م تەندروست بم و سوپاسی خوا بکه م نه که به نه خووشی تاقی بکریمه وه و نارام بگرم
 ، ئەوه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ فەرمووی : ((پیغه مبهری خواش له گەل تۆدا حەزی به
 تەندروستیە)) .

له (ابن عباس) هوه _ خوا له خووی و یابیشی پازی بیّت _ ده گێڕه نه وه که وا ده شته کیه که
 چووه خزمه تی پیغه مبهری خوا ﷺ و پپی گووت : پاش پینج نوێژه فەرزە که چ له خوای
 تعالی داوا بکه م ؟ ئەویش فەرمووی : ((له خوا تعالی داوای تەندروستی چاک بکه)) ،
 ده شته کیه که دووباره لی پرسیه وه ، له سی یه م جاردا به ده شته کیه کی فەرموو : ((له
 خوای تعالی داوای تەندروستی چاک بکه له دونیاو پۆژی داویدا)) .

ئەمه بارو حالێ تەندروستی چاکه ، بۆیه چەند شتی که له پێبازی پیغه مبهری خوا ﷺ
 ده خهینه پوو سه بارهت به چاودێر کردنی تەندروستی ، ئەو که سه ی ته ماشای بکات بۆی
 دەر ده که ویت که ته ووترین پێبازه به گشتی ، به هۆیه وه پاراستنی که ته وای تەندروستی
 جهسته و دلی ده ستگیر ده بی و ، ژیا نیکی نویی دونیاو دوا پۆژی ش ، والله المستعان ، وعلیه
 التکلان ، ولا حول ولا قوة إلا بالله .

به شیک : سه بارهت به ریپازی پیغه مبهری خوا ﷺ له بواری خواردن و خواردنه و مدا :

به لām بق خواردن و خواردنه وه ، نه ریتی پیغه مبهری خوا ﷺ وانه بووه نه فسی خوی له سه ره جوریک له خواردنه مهنی راگریت و ، دهستی لی هه لئه گریت بق خواردنه مهنیه کی تر ، چونکه نه م کاره زیانیکی زۆر به سروشتی مرۆف ده گه یه نیت ، پیده چی مرۆف جار به جار نه وه ی به لاهه ئاسته م بیت و خواردنی دیکه دهست نه که ویت ، به لām نه گه رشتی تر نه خوات ، لاواز ده بی یا خود تیا ده چیت ، نه گه ر جوریکی دیکه شی خواردو ، سروشتی جهسته ی قبولی نه بوو ، دیسان زیانی پی ده گه یه نیت ، به رده و امبوون له سه ره یه جور خواردن ، نه گه رچی چاکترین خواردنه مهنیه کانیش بی مه ترسیه کی زیان به خشی تیدایه ، بویه پیویسته نه و خواردنه مهنیا نه بخوات که باوه به لای خه لکی شاره که یه وه ، وه کو گوشت و ، میوه و ، نان و ، خورما و ، شتی تریش که له به شی ریپازی پیغه مبهری خوا ﷺ باسما ن کردوه سه بارهت به خواردنه مهنیه کان ، بیخوینه ره وه .

نه گه ر پیویستی بکرایه که وا تین و کاریگه ری یه کیک له خواردنه مهنیه کان کزو لاواز بکرایه ، یا پیویستی به ریکخستن هه بوايه ، پیغه مبهری خوا ﷺ به پیی توانا نه و کاره ی به دژه که ی نه نجام ده دا ، وه کو ریکخستنی گه رمی خورمای پوتابی تازه پیگه یو به کاله ک ، چونکه کاله ک پاده ی شیرینی که مه و خورماش زۆر شیرینه نه گه ر پیکه وه خوران شیرینی یه کتر ریک ده خن ، نه گه ر نه وه شی دهست نه که وتایه ، به پیی پیویست و دلتیچون ، نه و خوراکه ی ده خوارد به بی زیده پویی ، نه و کاته سروشتی جهسته ش زیانی پی نه ده گه شت .

ئەگەر دلێشی لێ تێکەڵەتایە نەیدەخواردو ، لە سەر بێ ئارەزووبوون نەیدەکرد بە کۆلیەوه ، ئەمە بنچینەیهکی گەورەیه بۆ پاراستی تەندروستی ، هەركات مەژۆ شتیکی خواردو نەفسی قیزی لێ دەبۆوه و ، حەزی پێ نەبوو ، بۆ جەستە ی زیانی لە کەلکی ژۆرتەر دەبێ . قال أبوهريرة : ما عاب رسول الله ﷺ طعاماً قط ، إن اشتهاه أكله ، وإلا تركه ، ولم يأكل منه^(٣٠٧) واتە : (أبي هريرة) _ خۆای لێ پازی بیت _ فەرموویەتی : هەرگیز پێغەمبەری خوا ﷺ خواردنی عەیبدار نەدەکرد ، ئەگەر حەزی لێکردایە دەبخوارد ، بە پێچەوانەشەوه وازی لێدەهێناو ، نەیدەخوارد .

ولما قُدِمَ إليه الضَّبُّ المشويُّ لم يأكلُ منه ، فقيل له : أهو حرامٌ ؟ قال : لا ، ولكن لم يكن بأرضٍ قومي ، فأجِدُنِي أعافهُ^(٣٠٨) .

واتە : کاتی گوشتی بزن مژەیهکی برژاویان خستە پیش دەستی لێ نەخوارد ، پێی گوترا : بزن مژەك حەرامە ؟ فەرمووی : نەخێر ، بەلام لە خاکی قەومەکی مندا نەبووه ، بۆیه دەبینی حەزم لێ نی یە . لێرەدا تەماشای دەکەیت پێغەمبەری خوا ﷺ چاودێری داب و نەریت و حەزی خۆشی کردووه ، چونکە لە خاکەکی خۆیدا لە سەر خواردنی پانەهاتبوو ، نەفسیشی حەزی پێ نەبوو ، بۆیه نەبخوارد ، بەلام قەدەغە ی خواردنی نەکرد بۆ ئەو کەسانە ی حەزیان لێبوو ، وە داب و نەریتیشیان خواردنی بوو .

پێغەمبەری خوا ﷺ حەزی بە گوشت بوو ، لە هەمووشی بەلایەوه خۆشتەر قۆلەکان و ، بەشی پێشەوهی مەپ بوو ، هەر بۆیه ئەم بەشە ی بۆ ژەهراوی کرا . وفي الصحيحين : أُتِيَ

٣٠٢ _ صحيح : أخرجه أحمد (٢ / ٤٧٩ ، ٤٧٩ ، ٤٨١) ، والبخاري (٤ / ٢٣٠) ، (٧ / ٩٦) ، ومسلم (٦ / ١٣٣ ، ١٣٤) ، وأبو داود (٣٧٦٣) ، وابن ماجه (٣٢٥٩) ، والترمذي (٢٠٣١) كلهم عن سليمان

الأعمش عن أبي حازم عن أبي هريرة فذكره . وقد وهم المصنف إذ جعله عن أنس .

٣٠٣ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٩ / ٤٧٧) ، ومسلم (٢٠٦٤) .

رسولُ الله ﷺ بلحم ، فرُفِعَ إليه الذراع ، وكانت تُعْجَبُهُ ^(٣٠٤) واته : له (الصحيحين) دا هاتوره : كهوا پیغه مبهری خوا ﷺ گوشتی بۆ هیئرا ، نه وه بوو قۆله کانی خرایه پیش دهست ، که حزی لی بوو .

وَذَكَرَ أَبُو عُبَيْدَةَ وَغَيْرُهُ عَنْ ضِبَاعَةَ بِنْتِ الزَّيْبِرِ ، أَنَّهَا ذَبَحَتْ فِي بَيْتِهَا شَاةً ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ ((أَطْعِمِينَا مِنْ شَاتِكُمْ)) ، فَقَالَتْ لِلرَّسُولِ : مَا بَقِيَ عِنْدَنَا إِلَّا الرَّقَبَةُ ، وَإِنِّي لَأَسْتَحْيِي أَنْ أُرْسَلَ بِهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ، فَرَجَعَ الرَّسُولُ فَأَخْبَرَهُ ، فَقَالَ : ارْجِعْ إِلَيْهَا فَقُلْ لَهَا : ((أُرْسِلِي بِهَا ، فَإِنَّهَا هَادِيَةُ الشَّاةِ وَأَقْرَبُ إِلَى الْخَيْرِ ، وَابْعَدُهَا مِنَ الْأَذَى)) ^(٣٠٥) .

واته : (ضِبَاعَةُ) ی کچی (الزبیر) _ خوی لی پازی بیت _ له ماله که ی خۆیدا مه پکی سه رپری ، نه وه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ که سیکی نارد بۆ لای کهوا ((له گوشتی مه پره که تان به شمان بده)) ، (ضِبَاعَةُ) ش پتی گووت : جگه له مله که ی هیچی ترمان نه ماوه و ، منیش شهرم ده که م بۆ پیغه مبهری خوی ﷺ بنیرم ، که سه نیراوه که ش گه پایه وه و هواله که ی به پیغه مبهری خوا ﷺ پاگه یاند ، نه وه بوو به که سه نیراوه که ی فهرموو : بگه پیره وه بۆ لای و پتی بلی : ((بینیره بۆمان ، چونکه به شی پیشه وه ی مه پره له خه یریشه وه نزیکتره و ، له هه مووشی زیاتر له پشقل و ریخ و پاشماوه وه به دووره)) . گومانی تیدا نی به که سوکترین گوشتی مه پ گوشتی مل و ، گوشتی قۆل و باسکه ، که زۆر بۆ سه ر گه ده سووکه و ، خیراتریش هه رس ده کړیت ، نه مه ش خۆی بۆ خۆی چاودیری کردنی خۆراکه که سیّ خاصیه ت له خۆیدا کۆده کاته وه :

یه که م : سودو که لکی زۆر بی و کار له هیزه کانی جهسته بکات .
دووه م : له سه ر گه ده سووک بی و ، هیچ قورسیه کی له سه ر نه بی .

٣٠٤ _ صحیح : تقدم تخريجه .

٣٠٥ _ إسناده حسن : أخرجه أحمد (٦ / ٣٦٠) ، عن الأعرج عن ضباعة بنت الزبير فذكرته .

(، وفي الشمائل (١٥١) كلهم عن عروة فذكره .

، وهكو ئه وهی نه فامه كان لى تیده گن ، هوی فهرموده كهش نه وه بوو كه پۆژێك چوه ژوره وه بۆ لای خیزانی ، نانی خسته پیش دهستی ، ئه ویش فهرمووی : ئایا هیچ پیخۆریکتان هیه ؟ فهرمویان : به ده ره له سرکه هیهی ترمان نی یه . ئه ویش فهرمووی : چاکترین پیخۆر سرکه یه .

مه به ست ئه وه یه : خواردنی نان به پیخۆره وه له هویه کانی پاراستنی تهن دوستیه ، به لām نه گه ره له سه ره دانه یه کیان خوی سنو ریه ند بکات ، نه وا کاریگه ریه کانی به پیچه وانه وه ده بی ، له زمانی عه ره بیدا وشه ی (الأدم) واته پیخۆر ، به (آدم) یش ناو برا وه : چونکه نان چاک ده کات و ، وای لیده کات بۆ پاراستنی تهن دوستی له بار بیته . له م باره شه وه که پیغه مبه ری خوا ﷺ ینگه ده دات که سی خوازیی نیکار ته ماشای کچ بکات بکات ده فره میت : (إنه أحرى أن يُؤدَمَ بَيْنَهُمَا) واته : له ینگه وتن و پیه اتن و قایل بوونه وه نزیکتره ، چونکه میترد ده چیته نیو مه سه له که وه به چا وکرا وه یی ، بۆیه په شیمان نایه ته وه .

پیغه مبه ری خوا ﷺ له میوه ی شاره که ی خوی ده خوارد کاتی ده هاته به رو ، خوی لی نه ده پاراست ، نه مه ش دیسان له گه و ره ترین هویه کانی پاراستنی تهن دوستیه ، چونکه خوی تعالی به حیکمه ت و دانای خوی ، له هه موو شارێکدا نه و میوانه ی فره اهام کردوه ، که له کاتی خۆیدا دانیش توانیی سودی لی ببینن ، به وه ش تهن دوستی چاک به ده ست ده هیئن و ، نیتر پیو یستیان به ژۆریک له ده رمانه کان نایه ت ، نه و که سانه ی که له ترسی نه خوش که وتن دا خو پاریزی له میوه ی شاره که ی خویان ده کهن ، له راستیدا له هه موو که س زیاتر جه سته یان نه خوش ت ره و ، له هه مووشیان زیاتر له تهن دوستی و هیزه وه به دورن . نه و نه ندازه ته پری و شییه ی له میوه دا هیه زیانی نیه ، چونکه گه رمی وه رزو زه مین و ، گه رمی گه ده پیی ده گه یه نیته و ، شه رو خراپه ی دور ده خاته وه ، به مه رجی نه و که سه زیده پۆیی له خواردنیدا نه کردبی و ، سروشتی جه سته شی لی بار نه کردبی به نه ندازه یه کی زیاتر له توانا به ده ره ، خوراکیشی پی خراپ نه کردبی پیش هه رسکردنی ، خراپیشی نه کردبی به وه ی ئاوی به سه ردا

خواربیتته وه ، یاخود خۆراکی خواربئی پاش خواردنی میوه که ، چونکه نه خۆشی (القولنج)
واته نه خۆشی ریخۆله کان له و کاته دا پهیدا ده بئی ، بۆیه هه رکه س نه ندازه ی پتووستی لی
خواربئی له کاتی پتووستداو به شیوه ی پتووستی گونجاو ، ده بێته ده رمانیکی به سوود .

به شیک : سه باره ت به ریازی پیغه مبه ری خوا ﷺ له شیوازی دانیشتندا بو خۆراک خواردن :

صَحَّ عَنْهُ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: ((لَا أَكُلُ مُتَّكًا))^(٣٠٩) واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموی : ((به
پالْدانه وه وه خۆراک ناخۆم)) ، وقال : إِنَّمَا أَجْلِسُ كَمَا يَجْلِسُ الْعَبْدُ ، وَأَكُلُ كَمَا يَأْكُلُ الْعَبْدُ^(٣١٠)
واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموی : له راستیدا داده نیشم وه کو دانیشتنی به نده وه ،
ده شخۆم وه کو خواردنی به نده .

رووی ابن ماجه فی سننه أَنَّهُ نَهَى أَنْ يَأْكُلَ الرَّجُلُ وَهُوَ مُنْبَطِحٌ عَلَى وَجْهِهِ^(٣١١) واته : پێشهوا
(ابن ماجه) له (سنن) هکهیدا ده گێرپتته وه ، که وا پیغه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه ی کردوه پیاو
به پاکشانه وه له سه ر سِک خواردن بخوات . ووشه ی (الْأَتْكَاءُ) ی نێو فرموده ی یه که م به
دانیشتنی چوارمشقی لیکدراوته وه ، هه روه ها به پالْدانه وه به سه ر شتیکی لیکدراوته وه ،
که پشت پتیه دانی شتیکه ، هه روه ها به پالْدانه وه به سه ر لادا لیکدراوته وه . هه ر سئ
شیوه که ش هه ر پالْدانه وه یه ، به لām شیوه ی پالْدانه وه به سه ر لادا زیان به خواردن ده گه یه نیت
، چونکه قه ده غه ی خواردن ده کات به شیوه ی پێره یی سروشتی خۆیدا تپیه پ بێت و ، پێی
لیده گریت به خیرای بو نێو گه ده گزه ر بکات ، پالْه په ستۆشی ده خاته سه رو ، بو کردنه وه ش
پته و تۆکه نابیت ، هه روه ها لار ده بیتته وه به پێکی ناوه ستیت ، بۆیه به ئاسانی خواردنی

٣٠٩ _ صحیح : أخرجه البخاري (٧ / ٩٣) عن علي بن الأقرع قال : سمعت أبا جحيفة فذكره مرفوعاً .

٣١٠ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد في الزهد (٥ ، ٦) ، وصححه الألباني في الصحيحة (٥٤٤) .

٣١١ _ صحيح : أخرجه أبوداود (٣٧٧٤) ، وابن ماجه (٣٣٧٠) عن الزهري عن سالم من ابن عمر فذكره

پى ناگات . به لام دوو جوړه كەى تر : له شىوازەكانى دانىشتنى زۆردارانە كه دژ به به نديايتى مروښه بۆ خواى تعالى ، بۆيه پيښه مېهرى خوا ﷺ فرمووى: دهخۆم وهكو خواردنى به نده ، به هه لئروشكانه وه (الإقعاء) خۆراكى دهخوارد ، هه روه ها باسكراوه بۆ كاتى خۆراك خواردن له سەر ستمه كانى و نه ژنۆكانى داده نىشت و سكى پيى چه پى دهخسته سەر پشتمى پيى پاستى _ به هاوشيوه دانىشتنى نويز _ وهكو خاكيتيهك بۆ په روه ردگارى _ عزوجل _ و نه ده بيكيش له پيش دهستيداو ، وهكو پريزيكيش بۆ خۆراكه كه و نه و كه سهش كه له گه ليدا دهخوارد ، نه م شيوه دانىشتنه به سوودترين و چاكترين شيوه كانى دانىشتنه ، چونكه هه موو نه ندامه كان له سەر بارى سروشتى خويان ده بن كه خواى تعالى خولقاندويه تى له گه ل نه و شيوه نه ده بيهى له سهرى دروستى كردون ، خۆراكى مروښ به سوودتر ده بى نه گهر نه ندامه كانى له سەر بارى سروشتى خويان بن له كاتى خواردندا ، نه مه به دينايت مه گهر له كاتى پيك وهستاندا ، خراپترين دانىشتنه كانى خواردن به نه وهيه كه له سەر لا پالده يته وه ، چونكه وهكو پيشتر باسكرا كه سورينجگ و ، نه ندامه كان قوتدانىش له م شيوه دا ته سك ده بنه وه ، گه دهش له سەر بارى سروشتى خوى ناميئيت ، چونكه په ستانه كه ده كه وپته سەر نه و لايهى له سەر زهويه كه يه و ، به ره و لاي په ردهى جيا كه ره وهى نتيوان نه ندامه كانى خواردن و ، نه ندامه كانى هه ناسه داند .

نه گهر مه به ست به ووشه (الاتكاء) پالډانه وه بيت له سەر پشتمى و پاخهرى نه رم ونول كه له ژير كهسى دانىشتودايه ، نه وا ماناى فرموده كه نه وه ده بيت : من نه گهر خۆراك خوارد دانايشم و پالم دابيت وه سەر پشتمى و پاخهر ، به هاوشيوه كردارى زۆرداران و ، نه و كه سانهى ده يانه وى زۆر بخۆن ، به لكو نه نذازهيهك دهخۆم پيويستيم تيريكات وهكو خواردنى به نده كان وليم زياد نه بيت .

به شیک سه بارهت به خواردن به سی په نجه که

پیغمبري خوا ﷺ به سی په نجهی خوراکي ده خوارد ، نه مه به سودترین جوره کانی خواردنه ، چونکه نه و که سی خواردن به په نجهیه ک یا دوو په نجه ده خوات چیژی لیوه ناگریت و ، به لایه وه خوش و تهن دوست و به که لک نابیت ، تیریشی ناکات مه گهر پاش ماویه کی دریژ ، نه دنامه کانی خوراک و گدهش له هر پارویه کی خوراو خوشی و چیژ وهرناگرن و ، به گوینه دانه وه وهریده گرن ، به هاوشیوهی پایوئک هه قه کی به توویک یا دوو توو یا به و هاوشیوانه وهریگریت ، بویه چیژی لیوه ناگریت و ، پیچی دلخوش نابی . به لام خواردن به بهر له پ و پینچ په نجه واده کات خوراک له سهر نه دنامه کانی مروف و ، گدهی که له که بن ، پاشانیش پیده چی نه دنامه کانی به و هویه وه دابخرین و بمریت ، به لام به زوری نه دنامه کان ناچاری پال پیوه نانی نه و خوراکه زورانه ده کریت و ، گدهش ناچاره تهحه مولی بکات ، دوی نه وهش هیچ چیژ خوشی و سودیکی لی نابینیت ، بویه به سودترین شیوانی خواردنه کان شیوانی خواردنه که یه تی ﷺ ، هروه ها خواردنی نه و که سه شه که په یرویی ده کات و به سی په نجه کی ده خوات .

به شیک

هر که س ته ماشای خواردنه کانی پیغمبري خوا ﷺ بکات ، ده بینی هرگیز نیوان ماست و ماسی کونه کردۆته وه و به یه که وه بیانخوات ، هروه ها نیوان ماست و خوراکیکی ترشی کونه کردۆته وه ، هروه ها نیوان دوو خوراکي میزاج گهرم ، یاخود سارد ، یاخود لینجی کونه کردۆته وه ، یاخود نیوان دوو خوراکي کونه کردۆته وه سک بگرن ، یاخود تووشی سکچونی بکن ، هروه ها نیوان دوو خوراکي چر ، یاخود نهرم وشیلی کۆنه کردۆته وه ، هروه ها نیوان دوو خوراکي کونه کردۆته وه بگورپین بۆ یه ک تیکه لاو ، هروه ها نیوان دوو خوراکي جیاوازیشی کونه کردۆته وه و هکو نه وهی دانه یه کیان سک بگریت و نه ویتریان تووشی

سك چونی بکات ، یاخود دانه یه کیان خیرا هه رس بکریت و نه ویتریان خاوو له سه رخۆ ، یاخود دانه یه کیان ببرژینریت و نه ویتریان بکولتیندریت ، یاخود دانه یه کیان پاراو نه رم وشل و تازه و نه ویتریان ووشکراوه ، یاخود نیوان ماست و هیلکه ، یاخود گوشت و ماستی کۆنه کردۆته وه ، ههروه ها خۆراکی نه ده خوارد له کاتی زۆر گه رمابونیدا ، یاخود چیشتیکی نه ده خوارد شه و مایینه وه و سبه یینی بۆی گه رم بکریته وه ، یاخود جۆره خوارده مه نیه بۆگه ن و سویره کانی وه کو ، (کوامخ) و^(۳۱۲) ترشیات و ، سویره مه نیه کانی نه ده خوارد . هه موو نه جۆرانه زیانبه خشن و مرقۆ له نیوه نجیبتی و ته ندروستی چاک ده به نه ده ره وه .

پێغه مبه ری خوا ﷺ زیانی هه ندی له خوارده مه نیه کانی به هه ندیکی تری خوارده مه نی چاک ده کرد ، نه گه ر پێگه ی چاره سه ری هه بوايه ، بۆ نمونه گه رمی نه م خواردنه ی به ساردی نه و خواردنه چاره سه ر ده کرد ، یاخود وشکیتی نه م خواردنه ی به ته پیتی نه و خواردنه چاره سه ر ده کرد ، وه کو نه وه ی خه یارو خورمای پوتابی تازه پێگه یو به یه که وه ده خواردو ، ههروه ها خورمای له گه ل (الحیس) دا^(۳۱۳) ده خوارد ، ههروه ها خورمای بۆ ده کرایه نیو ئاو و ده یخوارد وه بۆ نه وه ی (کیموس) ی خوارده مه نیه توندو به تینه کانی پی نه رم و نیان و چاک بکاته وه ، ههروه ها فه رمانی به خواردنی شیوان ده کرد ، نه گه ر به چنگیک خورماش بیته و ، ده یفه رموو : ((تَرَكَ الْعِشَاءَ مَهْرَمَةً)) ، ذکره الترمذی فی جامعه ، وابن ماجه فی سننه^(۳۱۴) واته : ((وازهینان له خواردنی شیوان لاوازی و پیری دروست ده کات)) .

۳۱۲ _ کوامخ : واته پێخۆر ، یاخود ترشیات و زه لاته و شتی وا که ئیشتیهای خواردن بکاته وه ، بهوانه : المعجم الوسیط ، وه رگێپ .

۳۱۳ _ الحیس : خورماو که شک و پۆن تیکه ل به یه ک ده کرین و ده کوترین و ده شیلدرین و ده کریت به قاوت ، بهوانه : قاموسی پسته ، وه رگێپ .

۳۱۴ _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذی (۱۸۵۷) ، وضعفه الألبانی فی ضعيف الترمذی (۳۱۵) .

پیشهوا (أبو نعیم) دهگیرتهوه کهوا پیغه مبهری خوا ﷺ قه دهغهی دهکرد مرقف
تیربخوات و یه کسه ر بجه ویت ، ههروه ها باسکراوه کهوا دل ره قی دروست دهکات ، بویه
پزیشکان چهند ناموزگاریه کیان خستوته پروو بۆ ئه و که سانهی ده یانه وی ته ندروستیان بپاریزن
: کهوا پیویسته دوا ی شیوان چهند ههنگاوێک پئی بکات ئه گه ر صه ده ههنگاویش بئی ، دوا ی
خواردن یه کسه ر نه خه ویت ، چونکه زۆر زیانبه خشه ، پزیشکه موسلمان ه کانیش گوتویانه :
یاخود پاش خواردن نویژ بکات بۆ ئه وه ی خۆراکه که له بنی که ده دا جیگیر بئی و ، هه ر س
کردنی ئاسان بئی و ، به وهش چاک ده بئی .

پیغه مبهری خوا ﷺ ئاوی به سه ر خواردنه کهیدا نه ده خوارده وه بۆ ئه وه ی خراپی نه کات ،
به تایبته ئه گه ر ئاوه که گه رم بئی یاخود سارد بئی ، چونکه زۆر خراپه . شاعیری که ده ئیت:

نه که ی له کاتی خواردنیکی گه رم یا سارد   یا چونه گه ر ماوه وه ئاو بخویتـــــــــــــــــــــــــه وه
ئه گه ر به راستی خۆت له وه دوورخه یته وه   هه تا له ژياندا بی له نه خۆشی ناوه کی مه ترسه

ئاو خواردنه وه له پاش وه رزش کردن و ، ماندوبوون ، جووت بوونی خیزان و ، پیش و
پاش خواردن و ، پاش خواردنی میوه به باش دانه نراوه ، ئه گه رچی خواردنه وه ی پاشی
هه ندیکیان ئاسانتره به به راوردی هه ندیکی تریان ، ههروه ها ئاو خواردنه وه له پاش
گه ر ماوکردن و ، کاتی خه به ریونه وه له نووستن به باش دانه نراوه ، هه مو ئه مانه دژیه
پاراستنی ته ندروستین *

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ
له خواردنه وه کاند

ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له خواردنه وه کاند ، به ته واوترین پربازه کان داده نریت بۆ
پاراستنی ته ندروستی ، ئه وه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ ههنگوینی تیکه لکراوی به ئاوی سارد

ده خوارده وه ، ئەمەش پڕیازێکی تەواوە بۆ پاراستنی تەندروستی که بەدەر لە پزیشکە بەرپزەکان کەسی دیکە پەیی نابات ، چونکە خواردنەوه و لستەنەوهی پێش نان خواردنی بەیانی بەلغەم ناھێلێت و ، پڕشوەکانی گەدە دەشواتەوه و ، لێنجیەکانی لادەبات و ، پاشەپۆکانی دوردەخاتەوه ، بەشیوەیەکی مام ناوەند گەرمی دەکات و ، کونیلە داخراوەکانی دەکاتەوه ، هەمان کردارێش بە جگەر و گورچیلە و میزڵدان دەکات ، بۆ گەدە لە هەموو شیرینیەکانی تر کە دەچنە نێوی بەسوودترە ، بەلام بەشیوەیەکی کاتی (العَرَض) زیان بە تووشبوونی نەخۆشی (الصفراء) دەگەیەنێت ، لەبەر تیژیی هەردوکیان ، کە پێدەچێ بیوروژینێت ، بەلام دەتوانرێت بە سرکە (الخل) زیانی ئەوەیان لێ دور بخێتەوه و ، بەوەش سودێکی زۆری لێدەبینن ، خواردنەوهشی زۆر بەسوودترە بەبەروردی زۆریک لەو خواردنەوهکانی تر کە لە شەکر دروست دەکرین ، بەتایبەت بۆ ئەو کەسانەی بە خواردنەوه شەکرێەکان پانەهاتوون و ، سروشتی جەستەشیان ھۆگری نەبووە و ، ئەگەر بێخواتەوه وەکو ھەنگوین بۆی لەبار نایێت و ، لێشیوە نزیکی نی یە ، داوەریش لێرەدا نەرێتە ، کە زۆریک لە بنچینەکان دەپۆخینێت و ، زۆریکیش دروست دەکاتەوه .

بەلام خواردنەوهیەکی کە ھەردوو وەسفێ شیرنی و ساردی لە خۆیدا کۆیکاتەوه ، لە هەموو شتێک بەسوودتر دەبێ بۆ جەستە و ، لە گەورەترین ھۆیەکانی پاراستنی تەندروستیش دەبێ ، پوچ و ھیزەکان و جگەر و دلێش شەیدای ئەم جۆرە خواردنەوه و ، بەدەستھێنانین ، ئەگەر ئەو دوو وەسفە سەرۆھێ تێدا بوو ، ئەوا خۆراکی چاک بە جەستە دەدات و ، خواردنیش بە ئاسانی بۆ نێو ئەندامەکان گوزەر دەکات و ، بەو پەڕی تەواویشەوه پێیان دەکات .

ئاوی سارد تەپەو گەرمی دادەمرکینێتەوه ، تەپە و شێ بنەپەتیەکانی جەستە دەپارێزێت ، جێگەئەوانەش دەگرێتەوه کە لێی شێ بونەتەوه ، خواردنەوهی نەرم و نیان و ناسک و تەنک دەکات و بە ئاسانی بۆ پەگەکان گوزەریان پێ دەکات .

پزیشكان به دوو گوشتار جیاوازیان تیكهوت سه بارهت به وهی كه ئایا ئاو خۆراك ده به خشیتته جهسته ؟ كومه لێك له سه ره ئه و پاریه ن كه خۆراك ده به خشیتته جهسته به پێی ئه و گه شه و زیاده و هیزه ی كه ده یبینن به هۆی ئاوه وه له جهسته دا دروست ده بێ ، به تایبته له كاتیكدا ئه گه ره جهسته زۆر پێویستی پێی بیته .

گوته یان : له نیوان ئاژه ل و پوهه كداو له چه ند پوهیه كه وه چه ند ئه ندازه یه كی هاویه ش هیه له وانه : گه شه كردن و خۆراك وه رگرتن و نیوه نجیته ی ، له پوهه كدا هیژێکی ههستی هیه كه گونجاویته ی ، بۆیه خۆراکی پوهه ك به ئاوه ، كه وابوو نكۆلی ناكریته ئاژه لیش جوهره خواردنیك له ئاوه وه وه رگریته و ، ئاویش به شێك بیته له خواردنه ته واوه كه ی .

گوته یان : ئیمه نكۆلی له وه ناكه یه ن كه هیژی گه شه كردن له خۆراكدا بیته ، به لكو ئه وه به راست نازانه ی كه ئاو به هیچ شیوه یه ك هیژی خۆراك پێدان و گه شه كردنی نه بیته . گوته یان : ههروه ها خواردنیش له راستیدا هیژی خۆراك به خشینی به هۆی ئه و ئاوه وه یه كه تیایدا به ، چونكه به بێ ئاو خۆراك به خشین و گه شه كردن پوونادات . گوته یان : ئاو ماده ی ژیا نی ، ئاژه ل و پوهه كه و ، بێ گومان ئه وه ی نزیکه له ماده ی شته وه ، خۆراك وه رگرتن و گه شه كردنی لێوه به ده ست دێته ، باشه ئه گه ره خودی ئاو ماده ی بیه پته ی شته كه بێ ده بێ چۆن بێ ، خۆای تهالی ده فهرمیته : ﴿ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ﴾ [الأنبياء : ۳۰] واته : ﴿ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ ﴾ وه فه راهامان هینا له ئاو ﴿ كُلُّ شَيْءٍ حَيٍّ ﴾ هه موو شتیکی زیندوو (۳۱) ، كه وابوو چۆن نكۆلی به ده سه پێنانی خۆراك وه رگرتن و گه شه كردن له شتیكه وه بکه یه ن كه ماده ی ژیا نه به گه شتی ؟

گوته یان : كه سی تینومان بیهیوه ئه گه ره ئاوی سارد بخواته وه ، هیژو چالاکی و جولانه وه ی بۆ ده گه پێته وه ، به رامبه ره به بێ خۆراكیش به ئارم ده بێ ، تا ئه و ئاسته ی كه سوود له

ئەندازەى كەمىشى وەردەگىرىت ، كەچى كەسى تىنوى دىكەمان بىنيوہ كە پىشتىر تىر ئاوہ نەبوہ ، هېچ سووڭىكى لە ئەندازەى كە زۆرى خوارىن وەرنەگرتوہو ، هېچ ھىزو گەشەو خۆراك وەرگرتنىڭىشى لى وەرنەگرتوہو ، وە ئىمە نكۆلى لى وە ناكەين كە ئاوہ خۆراكە كە بۆ ئەندامەكانى جەستە دەگويزىتەوہو ، كارى خۆراك بەخشىنىش بەبى ئاو تەواو نابىت ، بەلكو ئوہ بەراست نازانين كە كەسانىڭ ھىزى خۆراك بەخشىن و گەشەكرىن لە ئاو بەدور دەگىرن ، ھىندەى نەماوہ بەلامانەوہ گوڧتارىيان بچىتە چوارچىوہى نكۆلى كرىنى كاروبارە ويجدانىەكانەوہ .

كۆمەلنىكى تىرىش نكۆلى لى وە دەكەن كە لە ئاوہوہ خۆراك و گەشەكرىن بەدەست بىت ، بەلگەشيان چەند شتىكە پوختەكەى دەگەپتەوہ بۆ ئوہى كە ئاو بەتەنھا بەس نى يەو ، جىگەى خۆراك ناگىتەوہو ، گەشەى ئەندامەكانى پى زیاد نابىت و ، جىگەى ئوہ ناگىتەوہ كە گەرمى شىي كرىتەوہو ، چەند شتىكى تىرىش كە پىسپۆپانى خۆراك نكۆلىيان لى نەكرىوہو ، ئەوان خۆراك بەخشىنى ئاو بە گويزەى گەوہەرو ئاوہپۆكى و ، بە گويزەى نەرم و ناسكىەكەى لىك دەدەنەوہ . بەلام خۆراك بەخشىنى ھەر شتىك بە گويزەى خۆيەتى ، بۆ نمونە بىنراوہ ھەواى شىدارى ساردى نەرم و نىيانى خۆش سىفەتى خۆراك بەخشىن و گەشەكرىنى ھەيە بە گويزەى خۆى ، بۆنى خۆش جۆرىك لە سىفەتى خۆراك بەخشىن و گەشەكرىنى تىدايە ، كەوابو سىفەتى خۆراك بەخشىنى ئاو ئاشكەرا ئاشكەرايە .

مەبەست ئوہىە : ئەگەر سارد بىت و ، شتىكى شىرىنكارى وەكو ھەنگوین و شەرىبەتى مېوہژ ، ياخود خورما ياخود شەكرى تىكەل كرا ، بەسودترين ئوہ شتانە دەبى كە دەچنە جەستەوہو ، تەندروسىتىش دەپاريزىت ، بۆيە خۆشەويستىرین خوارىنەوہكان بەلاى پىڧەمبەرى خواوہ ﷺ ساردى شىرىن بوو . بەلام ئاوى شلەتىنى نە ساردى نەگەرم باكرىن و سك ھەلاوسان دروست دەكات و ، بە پىچەوانەى ئەوانەى سەرەوہوہ كار دەكات .

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خواردنه‌وه‌ی ئاوێك كه مابێتته‌وه له‌و ئاوه‌ی كه كاتێ ده‌رهیتانی ده‌خوریتته‌وه به‌سوودتره ، بۆیه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ كاتێ چووه باخه‌كه‌ی (أبي الهيثم) ی كوپێ (التيهان) هه‌و فهرمووی : ئایا ئاوێك‌تان هه‌یه له‌كونه‌دا مابیتته‌وه ؟ ئه‌وه‌بوو بۆی هێناو ، ئه‌ویش لێی خوارده‌وه ، ئیمامی (البخاري) ده‌یگێژیتته‌وه به‌بێژهی : ((إن كان عندك ماءٌ بات في شئنه وإلا كَرَعْنَا))^(٣١٦) واته : ((نه‌گه‌ر ئاوت هه‌یه‌و له‌كونه‌دا ماوه‌ته‌وه بۆمانێ بێنه نه‌گینا ده‌م ده‌خه‌ینه نێو ئاوه‌كه‌و ده‌یخۆینه‌وه _ به‌بێ به‌كارهیتانی ده‌ست _)) . ئاوی سارد وه‌كو هه‌ویری هه‌له‌هاتوو وایه ، به‌لام ئه‌و ئاوه‌ی له‌ كاتێ ده‌رهیتانیدا ده‌خوریتته‌وه وه‌كو هه‌ویری هه‌له‌هاتوو ، هه‌روه‌ها ئاوه‌گه‌ر بمی‌نیتته‌وه خول و خاكه‌كه‌ی نێوی ده‌نیشیتته‌وه و لێی جیاده‌بیتته‌وه ، باسكراوه كه‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئاوی بۆ ده‌هینرا ، به‌لام ئه‌و ئاوه‌ی هه‌له‌ه‌بژارد كه‌ مابۆوه . وقالت عائشة : كان رسول الله ﷺ يُسْتَقَى له الماء العذب من بئر السقيا^(٣١٧) واته : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئاوی سازگاری له‌ بیری (السُقيا) وه‌ بۆ ده‌هینرا .

ئه‌و ئاوه‌ی له‌كونه‌ی شپو كوندایه ، زۆر به‌له‌زه‌تره به‌به‌راوردی ئه‌و ئاوه‌ی كه‌ له‌ قاپی گلێنه‌و به‌ردوشتی تردایه ، به‌تایبه‌ت نه‌گه‌ر له‌ پێست دروستكراوێ خۆشتره ، بۆیه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ داوای ئاوێكی كرد له‌كونه‌دا مابیتته‌وه به‌تایبه‌ت به‌بێ شتی دیکه‌ی دروستكراو له‌ گل و هه‌تر ، ئه‌و ئاوه‌ش كه‌ ده‌خریتته‌و نێو كونه‌و ، شتی دیکه‌ی دروستكراو له‌ پێست خاسیه‌تیکی ناسکی هه‌یه ، به‌هۆی ئه‌و كونیله‌ كراوانه‌وه كه‌ ئاوه‌كه‌ ده‌پالێوت ، بۆیه نه‌گه‌ر ئاوێك له‌ قاپێكی گلێنه‌دا بێت و توانای پالائوتنی هه‌بێ زۆر به‌له‌زه‌تر و ساردتریش ده‌بێ له‌و ئاوه‌ی كه‌ له‌ نێو قاپێكی گلێنه‌دا بێت و توانای پالائوتنی نه‌بێ ، بۆیه _ صلاة و سلام _ له‌

^{٣١٦} _ صحیح : أخرجه أحمد (٣ / ٣٢٨ ، ٣٤٣ ، ٢٤٤ ، ٣٥٥) ، والدارمي (٢١٢٩) ، والبخاري (٧ / ١٤٢) ،

(١٤٤) ، وأبوداود (٣٧٢٤) ، وابن ماجه (٣٤٣٢) كلهم عن سعيد بن الحارث عن جابر بن عبد الله فذكره .

^{٣١٧} _ حسن : أحمد (٦ / ١٠٠ ، ١٠٨) ، وأبوداود (٣٧٣٥) عن هشام بن عروة عن أبيه عن عائشة فذكرته .

بئر السقيا : بئرك بوه‌و له‌ ده‌روبه‌ری شوئینی (الحرة) ی نزك به‌ شارێ مه‌دینه‌ی پیرۆز ، به‌وانه‌: أخلاق النبي لأبي

الشيخ الأصبهاني .

سەر ته ووترینی بونه و هرو ، به پزیزترینیان ، خاوهنی چاکترین پزیز له هه موو شتییدا ، نه و پیغه مبه ره ی که پزیزه ی راستی به ئومه ته که ی پیشان داوه ، بۆ چاکترین کاروباره کان و به سودترینیان له دل و جهسته و ، دونیا و پوژی دواياندا .

قالت عائشة : كان أحبُّ الشرابِ إلى رسول الله ﷺ الحلو البارد^(٣١٨)) واته : خاتوو (عائشة)
 _ خوی لی پازی بیت _ فهرموویه تی : خوشتین خواردنه وه کان به لای پیغه مبه ری خواوه
 شیرینی سارد بوو .

لیره دا ده گونجی مه بهستی ئاوی سازگار بیت ، وه کو ئاوی کانی و بیره شیرینه کان ، چونکه ئاوی سازگاری بۆ ده هیتر ده شگونجی مه بهستی ئاویکی تیکه لکراوی هه تگویی بی ، یاخود نه و ئاوه بیت که خورما و ترپی تیدا خوسپندراره . له وانه شه بگوتریت : هه مووی ده گریته وه ، نه مه ش ئاشکه راترو دیارتره .

فهرمایشتی پیغه مبه ری خوا ﷺ له فهرمووده (صحیح) ه که دا : ((نه گهر ئاوت هه یه و له کونه دا ماوه ته وه بۆمانی بینه نه گینا دهم ده خهینه نیو ئاوه که و ده یخوینه وه)) ، به لگه یه له سهر شیاویتی خواردنه وه به دهم به بی به کارهینانی دهسته کان له حه وزو ئاوکو و به و هاوشیوانه ، نه مه ش له بهر نه وه بووه ، والله أعلم ، که کانیه ک بووه جیگه که ی واکه وتوه که پتیوستی به وه کردوه به دهم ئاوی لی بخوریته وه ، یاخود پیغه مبه ری خوا ﷺ نه وه ی فهرمووه بۆ پوونکردنه وه ی شیاویتی نه م جوړه خواردنه وه یه ، چونکه هه ندی که س حه زی به م شیوه خواردنه وه یه نی یه و ، پزیشکانیش هینده ی نه ماوه حه رامی بکه ن و ، ده لئین زیان به گه ده ده گه یه نیت ، رُويَ فِي حَدِيثٍ لَا أُدْرِي مَا حَالُهُ عَنْ ابْنِ عُمَرَ ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَانَا أَنْ نَشْرَبَ عَلَى بُطُونِنَا ، وَهُوَ الْكَرْخُ ، وَنَهَانَا أَنْ نَعْتَرِفَ بِالْيَدِ الْوَاحِدَةِ وَقَالَ : ((لَا يَلْعُ

^{٣١٨} _ صحیح : أخرجه الحميدي (٢٥٧) ، وأحمد (٦ / ٣٨ ، ٤٠) ، والترمذي (١٨٩٥) ، وفي الشامل (٢٠٤) ، كلهم من طريق الزهري عن عروة عن عائشة فذكرته .

أَحَدُكُمْ كَمَا يَلُغُ الْكَلْبُ وَلَا يَشْرَبُ بِاللَّيْلِ مِنْ إِنَاءٍ حَتَّى يَخْتَبِرَهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مُحَمَّرًا)) (٣١٩) واته : له (ابن عمر) هوه _ خَوای لى پازى بىت _ فەرموویەتى : پىڤەمبەرى خوا ﷺ قەدەغەى کردین له سەر سکمان ئاو بخۆین ، واته مڕۆڤ له سەر سک پاکشیت و یەکسەر دەم بخاته نۆ ئاوه که و لى بخواته وه به بى به کارهینانى دەستهکانى ، ههروهها قەدەغەى کردین به یەک دەست ئاو هه لگرن و فەرمووی : ((با هیچ کهستان زمانى نه باته نۆ ئاوه که و لى بخواته وه وهکو سگ ، به شه ویش له قاپیک ئاو نه خواته وه تاوه کو تاقي دهکاته وه مه کهر داپۆشراو بى)) .

فەرمووده که ی پيشووی نيمامی (البخاري) له م فەرمووده (صحيح) تره ، نه کهر (صحيح) يش بىت ، هیچ دژیه یەک بونیکیان له نۆواندا نی یه ، چونکه پیدەچى له و کاته دا له توانادا نه بى ئاوه که به دەست بخۆیت هوه ، بۆیه پىڤەمبەرى خوا ﷺ فەرمووی : نه گینا به دەم ئاو دهخۆینه وه ، له پاستیدا خواردنه وه به دەم زیان به مڕۆڤ ده که یه نیت نه کهر له سەر سکی پاکشاو ئاوی خوارد هوه ، وهکو نه و که سه ی ئاو له پویارو جۆگه له کان ده خواته وه ، به لام نه کهر به پریکی پاره ستاو ئاوی له حه وزیکی به رزو به و هاوشیوانه خوارد هوه ، نه و هیچ جیاوازیه کی نی یه ئاوه که به دهستی یاخود به ده می بخواته وه .

به شیک سه باره ت به روونکردنه وى نه و جیاوازیه ی که له ئارادایه

دەرباری ئاو خواردنه وه به پاره ستانه وه

پێیازی پىڤەمبەرى خوا ﷺ نه وه بوو که به دانیشتنه وه ئاوی ده خوارد هوه ، نه مه پێیازی پاهاتووی بوو ، به (صحيح) ی له پىڤەمبەرى خواوه ﷺ (ريوایه) ت کراوه که و قەدەغەى ئاو خواردنه وه ی کرد ه به پى وه ، ههروهها به (صحيح) ی له پىڤەمبەرى خواوه ﷺ (ريوایه) ت کراوه که و فەرمانی داوه به و که سه ی به پاره ستانه وه ئاوی خوارد هوه ، خۆی

برشیتیتوه ، ههروهه به (صحیح)ی له پیغه مبهری خولوه ﷺ (ربوایه) ت کراوه که به پاره ستانه وه ئاوی خواربوتوه .

کۆمه لێک ده لێن : ئه مه قه دهغه کردنه که ی (نسخ) کرپوتوه ، کۆمه لێکی دیکه ش ده لێن : ئه مه پوونی ده کاته وه که قه دهغه کردنه که بۆ حه رام کردن نه بووه ، به لکو بۆ رێنیشاندان و وان لیهینانه له پێناو نه جامدانی کاری شایسته تر ، کۆمه لێکیش ده لێن : به هیچ شتیه که دزایه تیان له نێواندا نی یه ، چونکه پیغه مبهری خوا ﷺ له کاتی پێویستیدا به پاره ستانه وه ئاوی خواربوتوه ، ئه وه بوو چووه لای بیری زه مزه م و ، که سانیکیش ئاویان لی دهرده هینا ، داوای ئاوی کرپو ئه وانیش سه تله که یان پێداو ، به پێوه ئاوه که ی خواربوتوه ، به لām ئه مه جیگه یه ک بوو ئه وه ی پێویست بوو .

ئاو خواربوتوه به پاره ستناوه چه ندین به لای تێدایه له وانه : تێر ئاوبوونی ته وای پی به ده ست نایه ت ، له گه ده شدا جیگیر نابێ تاوه کو جگر به سه ر ئه ندانه کاندایه ش ده کات ، به خیرای و به تیزای داده به زیته نێو گه ده ، بۆیه ترسی ئه وه ی لیده کریت گه رمیه که ی دابه زینیت و ، بیشیوینیت و ، به خیرای گوزهر بکات بۆ خواره وه ی جهسته به بی شینه بی و له سه رخۆ ، هه موو ئه مانه زیان به مروف ده گه یه نیت ، به لām ئه گه ر زۆر به که می یاخود له بهر پێویستی ئه و کاره ی نه جامدا ، زیانی پی ناگه یه نیت .

به شیک سه باره ت به سی جار هه ناسه دان له کاتی خواربوتنه ودا :

وفي صحيح مسلم من حديث أنس بن مالك ، قال : كان رسول الله ﷺ يَتَنَفَّسُ فِي الشَّرَابِ ثَلَاثًا ، وَيَقُولُ : ((إِنْهُ أُرْوَى وَأَمْرًا وَأَبْرَأُ)) (٣٢٠)

واته : له (أنس) ی کوپی (مالك) هوه _ خوای لی پزلی بیت _ فهرموویه تی :
پتفه مبهری خوا ﷺ له کاتی خواردنه ودا سئ جار هه ناسه ی دهلو ده یفه رموو : ((ئاوا
چاکتر تینویه تی ده شکینتی و ، بیوه ی ترو ، به ئاسانتریش ده چیتته نئو گه ده وه)) .

ووشه ی (الشراب) له زمانی دانهری شرع و هه لگرانی شهر عدا بریتیه له : ئاو ، وه مانای
(يَتَنَفَّسُ فِي الشَّرَابِ) واته پهرداخه که ی له زاری موباره کی لاده دلو ، له دهره وه یدا هه ناسه ی
ده دلو ، پاشان ده گه پایوه بۆ خواردنه وه ، وه کو ئه وه ی به ئاشکرا له فهرمووده یه کی تردا
باسکراوه : إِذَا شَرِبَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَنَفَّسُ فِي الْقَدَحِ ، وَلَكِنْ لِيُبَيِّنَ الْإِنَاءَ عَنْ فِيهِ (٣٢١) واته :
هه رکات که سیکتان ئاوی خواردنه وه با له نئو پهرداخه کدا هه ناسه نه دات ، به لکو با
پهرداخه که له زاری دوربخاته وه .

چه ندین دانایی و ، چه ندین سوود ، له م شیوه خواردنه ودا به دیده کریت ، پتفه مبهری خوا
ﷺ هه مووی کورت کردوته وه به فهرمایشتی : (إِنَّهُ أَرَوَى وَأَمْرًا وَأَبْرًا) ، لیتره دا ووشه ی (
أروى) واته : واته به ئاستیکی به رزی به سوود و به هیز تینویه تی ده شکینتی ، (وأبراً) واته
: شیفا ، مه به سستی ئه وه ببوو که شیفا به خشه بۆ تینویه تی به هیز ، چونکه جار له دوا ی جار
ده چیتته نئو گه ده ی گرگرتوه و ، ئه گه به جاری یه که م هیور نه بویته وه ئه و جاری دووم
هیوری ده کاته وه ، ئه گه به جاری دووم میش هیور نه بویته وه ئه و جاری سئ یه م و ، به و
شیوه یه تا وه کو ده حه ویتته وه ، هه روه ها بیوه ی ترو بۆ گه رمی گه ده ، چاکتریش پارێزگاری
له و گه رمیه ده کات و ده هیلتیتته وه به به رلوردی ئه وه ی که ئه گه به یه ک جارو به یه ک خواردنه وه
ئاوه سارده که هتپشی بۆ به ریت . هه روه ها به یه ک خواردنه وه ، ناتوانیت تینویه تی بشکینتی
چونکه ته نها ساتیکی که م پێکه وتی گه رمی تینویه تیه که ی ده کات ، پاشان لئو

٣٢١ _ إسناده صحيح : أخرجه ابن ماجه (٣٤٢٧) ، وصححه الألباني في صحيح ابن ماجه (٢٧٢٦) ، بلفظ : (

إذا شرب أحدكم) .

دورده که ویتە وەو ، هیشتا توندوتیژی تینویە تیه که نه شکاوه ، ئەگەر بشکیتیش به ته‌واوی نایبیت به پیچەوانە ی ئاوخواردنە وەو به هیواشی و کەم کەم .

هه‌روه‌ها دهره‌نجامی بیۆه‌ی تهره‌و ، له به‌لآو کاره‌ساتیشه‌وه به‌دورتره به‌ه‌راوردی هه‌موو ئەوانه‌ی به‌یه‌ك جار ده‌خورینه‌وه ، چونكه به‌یه‌كجار خواردنه‌وه ترسی ئه‌وه‌ی لێده‌كریت به‌هۆی ساردی و زۆری بڕه‌كه‌یه‌وه گه‌رمی سروشتی جه‌سته به‌كۆژیتیته‌وه ، یاخود لاوازی بكات و به‌وه‌ش میزاجی گه‌ده‌و جگه‌ر خراپ ده‌كات و ، ده‌بیته هۆی دروستبوونی نه‌خۆشی ، به‌تایبه‌ت له نێو دانیشتوانی وه‌لآته گه‌رمه‌كانی وه‌كو حیجازو یه‌مه‌ن و به‌و هاوشیوانه ، یاخود له وه‌رزه گه‌رمه‌كانی وه‌كو هاویندا ، خواردنه‌وه‌ی ئاو به‌یه‌ك جار زۆر ترسناكه‌ بۆیان ، چونكه گه‌رمی سروشتی ناوه‌کی دانیشتوانی لاوازه ، وه‌ له‌وه‌رزه گه‌رمه‌شدا .

ووشه‌ی (وأمرأ) واته‌ : خۆراك و خواردنه‌وه بۆ جه‌سته‌ی قوت چوو ، واته‌ : چووه‌ نێو جه‌سته‌ی و به‌ ئاسانی و به‌چیتۆ سووده‌وه تێكه‌لی بوو . خوا‌ی تعالی ده‌فه‌رمیت ﴿ فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا ﴾ [النساء : ٤] واته‌ : (فكلوه) بیخۆن (هنیئاً) ئاكام و دهره‌نجامی خۆشی بی‌ت (مریئاً) خۆش و به‌له‌زه‌ت بێ له‌ چه‌شتنیدا^(٣٢٢) . ده‌شگوتریت مانای ئه‌وه‌یه‌ : له‌ سورینچكه‌وه به‌خیرای سه‌ریه‌روه‌خوار ده‌بیته‌وه ، چونكه به‌سه‌ریه‌وه ئاسان و سووكه ، به‌ پیچەوانه‌ی زۆریکی تر ، كه له‌ سورینچكه‌وه به‌ ئاسانی ناچنه‌ خواره‌وه .

له به‌لآكانی دیکه‌ی خواردنه‌وه به‌یه‌كجار ، ترسی ئه‌وه‌ی لێده‌كریت ئاوه‌كه له‌ قورگی‌دا گیر بیت ، به‌وه‌ی پێپه‌وه‌ی خواردنه‌وه‌كه دابخریت ، له‌به‌ر زۆری ئه‌و بڕه‌ ئاوه‌ی بۆ هاتووه ، به‌وه‌ش هه‌ناسه‌دانێ به‌ ئاسته‌م و گران بۆ ده‌دریت و دهره‌نجامی خراپی هه‌یه ، به‌لآم ئەگەر ورده‌ ورده هه‌ناسه‌ی داو ، پاشان بخواته‌وه ، له‌وه‌لآیه‌ پزگاری ده‌بی .

له سوډه کانی : ئه و که سه ی ئاوه که ده خواته وه ، له گه ل یه که م خواردنه وه دا شی دوکه لیه که رمه که ی سه ر دل و جگه ری به رز ده بیته وه ، له بهر ئه و ئاوه سارده ی بۆ هاتو وه ، به وهش سروشت ئه و شیی به خۆی دوری ده خاته وه ، به لām ئه گه ر ئاوه که به یه که جار بخواته وه ، ئه و دابه زینی ئاوه سارده که و ، به رزبونه وه ی شیکان هاوکاتی یه که ده بن و ، پاله په ستۆ ده خه نه سه ری به کترو خۆیان چاره سه ر ده که ن ، به وهش ئه و که سه ئاوه له قورگ گیران و هه ناسه نه دانی تووش ده بی ، له بهر ئه وه خۆشی له ئاوه که نابینیت و ، به ئاسانی بۆی ناچیتته خواره وه ، تیر ئاویش نابیت .

وَقَدْ رَوَى عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ ، وَالْبَيْهَقِيُّ ، وَغَيْرُهُمَا عَنْ النَّبِيِّ ﷺ إِذَا ((شَرِبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُمِصْ الْمَاءَ مَصًّا ، وَلَا يَغْبِ عَبًّا ، فَإِنَّهُ مِنَ الْكِبَادِ)) (٢٢٣).

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی : ((هه رکات که سیکتان ئاوی خواره وه با به هیواشی و نه رم و نیانی بیخواته وه ، بینی پتوه نه نیت و به یه کجار هه لی قورپنیت ، چونکه ئه مه ئازاری جگه ر دروست ده کات)) . ووشه ی (الْكِبَادِ) ی نیو فه رمووده که واته ئازاری جگه ر ، چونکه هه ر به تاقیکردنه وه زانراوه که دابه زینی ئاوه به جارێک بۆ سه ر جگه ر ئازاری پێ ده گه یه نیت و گه رمیه که ی لاواز ده کات ، هۆکاری ئه وهش ده گه ریته وه بۆ ئه و دژایه تییه ی له نیوان گه رمی جگه رو ، له نیوان بپو چۆنیه تی ئه و ئاوه سارده دا هه یه که داده به زیتته سه ری . به لām ئه گه ر ورده ورده و له سه رخۆ بۆی دابه زیایه ، دژایه تی گه رمی جگه ری نه ده کردو ، لاوازیشی نه ده کرد ، نموونه ی ئه مهش وه کو نموونه ی ئاوه به سه راکردنی مه نجه له له کاتی کولانیدا ، به لām ئه که ر که م که م ئاوی به سه ردا کرا زیانی بۆ نابیت .

٢٢٣ _ ضعیف : ضعفه الألبانی فی ضعیف الجامع (٥٦١) ، (٥٦٢) ، (٥٦٣) ، وانظر الضعیفة (٩٤٠) ، ( )

وَقَدْ رَوَى التِّرْمِذِيُّ فِي " جَامِعِهِ " عَنْهُ ﷺ ((لَا تَشْرَبُوا نَفْسًا وَاحِدًا كَشْرَبِ الْبَعِيرِ ، وَلَكِنْ اشْرَبُوا مِنْنِي وَثَلَاثَ ، وَسَمَّوْا إِذَا أَنْتُمْ شَرِبْتُمْ وَاحْمَدُوا إِذَا أَنْتُمْ فَرَعْتُمْ)) (٣٢٤).

واته : پیتغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((به یهك نه فەس ئاو مه خۆنه وه وهكو خواردنه وهی ووشتەر ، به لكو به دوو جارو به سی جار بیخۆنه وه ، (بسم الله) بلّین نه گهر دهستان به ئاو خواردنه وه کردو ، كه ته واییش بوون (الحمد لله) بلّین .

(بسم الله) گووتن له سه ره تایی خواردن و خواردنه وه داو ، (الحمد لله) گووتنیش له پاشیدا کاریگه ریه کی سه رسوپمینی هیه بۆ سود وه رگرتن و چێژ وه رگرتن له و خواردن و خواردنه وه ویه و ، دورخستنه وهی زیانه کانی .

نیمامی (أحمد) فهرموویه تی : نه گهر خواردن چوار شت کوبکاته وه ، نه وا ته واره و بێ کهم و کورپه : نه گهر (بسم الله) له سه ره تایدا گوترا ، (الحمد لله) ی له کۆتادا گوترا ، دهستی له سه ر ژۆر بوو ، خواردنێکی هه لالیش بوو .

به شیک سه بارهت به دا پۆشینی قاپ :

وَقَدْ رَوَى مُسْلِمٌ فِي " صَحِيحِهِ " مِنْ حَدِيثِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ، قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ : ((غَطَّوْا الْإِنَاءَ ، وَأَوْكُوا السَّقَاءَ ، فَإِنَّ فِي السَّنَةِ لَيْلَةً يَنْزِلُ فِيهَا وَبَاءٌ لَا يَمُرُّ بِإِنَاءٍ لَيْسَ عَلَيْهِ غِطَاءٌ ، أَوْ سِقَاءٍ لَيْسَ عَلَيْهِ وَكَاءٌ إِلَّا وَقَعَ فِيهِ مِنْ ذَلِكَ الدَّاءِ)) (٣٢٥) .

٣٢٤ _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذي (١٨٨٦) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٦٢٣٣) .

٣٢٥ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٣٥٥) ، وعبد بن حميد (١١٤٠) ، ومسلم (٦ / ١٠٧) كلهم من طريق القعقاع بن حكيم عن جابر فذكره مرفوعاً .

واته : له (جابر ی کورپی (عبدالله)وه _ خوای لى پازى بیټ _ فرموویه تی :
 گوئیستی پیغه مبهری خوا بووم ﷺ ده یفرموو : ((قاپه کان داپۆشه کان و ، ده می
 کونده کان بیهستن ، چونکه له سالدا شه ویك ههیه نه خوشی تیدا داده به زى ، نه گهر به سهر
 ههر قاپیکدا تیپه پریټ و دانه پۆشرا بیټ ، یاخود به سهر ههر کونده یکدا تیپه پریټ و ده می
 نه بسترایټ ئهوا ئهوه نه خوشیه داده به زیتته نیوی)) .

نهمهش به کیکه لهو شتانهی که زانستی پزیشکانی پی نه گهشتوو ، به لام ژیرانی خهك به
 تاقیکردنهوه زانیویه . (اللیث ی کورپی (سعد) که به کیکه لهو که سانهی فرمووده که
 ده گێر نهوه فرموویه تی : بیگانهکانی لای ئیمه له مانگی کانونی به که مدا خویان له شهوی
 نهو ساله ده پارێزن .

به (صحیح ی) له پیغه مبهری خواوه ﷺ باسکراوه کهوا فرمانیداوه به داپۆشینی
 قاپه کان نه گهر به دارچیلکه به کیش بیټ . دارچیلکه خستنه سهر قاپیش چه ند حیکمهت و
 داناییه کی تیدایه ، له وانه نه وهیه که داپۆشینی قاپه که ی بیرناچیت ، به لکو گرنگی پی
 ده دا نه گهر به دارچیلکه به کیش بیټ ، له دانایهکانی دیکهش : نه وهیه که پهنگه
 جانه وه ریک بیهوټ بکهوټته نیوی ، به لام به سهر دارچیلکه که دا ده پوات و ، ده بیته پردیک
 و ناهیلټ بکهوټته نیوی .

به (صحیح ی) له پیغه مبهری خواوه ﷺ باسکراوه کهوا فرمانیداوه له کاتی داپۆشینی
 قاپه کاندایه بگوټریت (بسم الله) ، چونکه (بسم الله) گوټن له کاتی داپۆشینی قاپه کاندایه
 شهیتانی لی نور ده خاتهوه ، ههروهها داپۆشینی قاپه کان هۆکاریکه بۆ نه وهی جانه وهری لی
 نور بخریتهوه ، بۆیه پیغه مبهری خوا ﷺ فرمانی داوه به (بسم الله) گوټن له دوو
 جیکه یه دا له بهر نهو دوو هۆکاره .

وروی البخاري في صحيحه من حديث ابن عباس ، أن رسول الله ﷺ نهى عن الشرب من في السقاء^(٣٢٦) .

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خوێ و بابیشی پازى بیت _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ قه دهغه ی کردووه ئاو له دهمی کونده هوه بخوړیته وه .

له مه شدا چه ند ئادایک به دیده کریت : دوباره بونه وهی نه فهسی کهسی ئاو خوړ له سه ر دهمی کونده که چه وری و بۆنیکى ناخۆشى پى دهگه یه نیت و ، مرۆف قیزی لى دیته وه .

ههروه ها : پیده چى ئاوی کونده که زال بى به سه ریداو به پاده یه کی ژۆر بجیته سکیه وه ، زیانی پیگه یه نیت . پیده چى جان وه ریکی تیدا بى و ئه وه ستی پى نه کات و ، زیانی پیگه یه نیت . له وانه یه ئاوه که خاک و خۆل و شتی دیکه ی تیدا بى و نه یبینیت له کاتی خواردنه وه داو ، بجیته سکیه وه . له لایه کی تریشه وه له گه ل ئاو خواردنه وه دا هه وا ده چیته سکه وه ، به وه ش ته سک ده بیته وه بۆ وه رگرتنى ئاو ، یا فشاری ده خاته سه ر ، یا زیانی پیده گه یه نیت ، ههروه ها بۆ چه ندین حیکمه ت و دانایی تریش .

ئه گه ر گوترا : ئه ی چ ده که ن به وه ی که ئیمامی (الترمذي) له (جامع) هکه یدا ده گێرپیته وه : أن رسول الله ﷺ دعا يادَاوَةَ يَوْمَ أَحْرَ ، فَقَالَ : ((اخْنُتْ فَمَ الْإِدَاوَةِ)) . ثُمَّ شَرِبَ مِنْ فِيهَا^(٣٢٧) واته : پیغه مبهری خوا ﷺ له رۆژی ئوحدا بانگی کرد جه وه نده ئاوه که ی بۆ بیئن ، ئه وه بوو فه رمووی : ((دهمی جه وه نده که بنوشتیتنه وه)) . پاشان له ده مه که یه وه ئاوی خواردنه وه . ئیمه ش ده لێین ته نها گوفتاره که ی ئیمامی (الترمذي) مان به سه که ده فه رمیت : (هذا حديثٌ ليس إسناده بصحيح ، وعبدالله بن عمر العُمريُّ يُضَعِّفُ

^{٣٢٦} _ صحيح : أخرجه البخاري (٧ / ١٤٥) من طريق خالد الحذاء عن عكرمة عن ابن عباس فذكره .

^{٣٢٧} _ إسناده ضعيف : أخرجه أبوداود (٣٧٢١) ، وضعفه الألباني في ضعيف أبي داود (٧٩٧) .

من قبل حفظه ، ولا أدري سمع من عيسى ، أولا . أنتهى ، يريد عيسى بن عبدالله الذي رواه عنه ، عن رجل من الأنصار .)

به شیک سه بارت به ناو خواردنه وه لهو جیگه وه که په رداخه که شکاوهو پوونگردنه وهی خراپه کانی

وفي سنن أبي داود من حديث أبي سعيد الخدري ، قال : نهى رسول الله ﷺ عن الشرب من ثُلْمَةِ الْقَدَحِ ، وَأَنْ يَنْفُخَ فِي الشَّرَابِ (٣٢٨)

واته : له (أبي سعيد الخدري) وه _ خواى لى پازى بیټ _ فەرموویه تی : پیغه مبهری خوا
ﷺ قه ده غه ی کردوه له جیگه شکاویه که ی لیواری په رداخه وه ناو بخوریته وهو ، فوو له
خواردنه وه بکریټ .

ئه مه له و ئادابانه یه که به رژه وهندی که سی ناو خوری پی ته واو و پیک و پیک ده بی ، چونکه
خواردنه وه له جیگه ی شکاوی لیواری په رداخه وه چەندین خراپه ی تیدایه :

یه که م : هه ر خاک و خۆل و شتیگ به سه ر پووی ئاوه که وه بی له جیگه شکاویه که دا
کۆده بیته وه ، به پیچه وانیه لا دروسته که .

دووه م : پیده چی سه ر له مرقف بشیوینیت و ، نه توانیت به چاکى ئاو له جیگه
شکاویه که وه بخواته وه .

سی یه م : پیسی و چهوری له جیگه شکاویه که دا کۆده بیته وه ، شتنیشی پی ناگات ،
به لام لا دروسته که باشتر شتنی پی ده گات .

چاره م : شکاوی له په رداخدا جیگه ی عیبو ، خراپترین جیگه یه تی ، بویه پیوښته مروږڅ خوی لی دورخاته وه ، لا راسه که به کار بینیت ، چونکه خراپیی ه موو شتیڅ خیری تیدا نی یه ، که سانیڅ له پیشینی چاک پیاوړه کی به دیکرد شتیڅی خراپی ده کړی ، پیی فهرموو : نه و کاره مه که ، نه ی نه ترانیوه خوی تعالی فو به ره که تی له ه موو شتیڅی خراپ لا بردووه .

پینجه م : په نگه جیگه شکاوی که ی لیواری په رداخه که تیږ بی و ده می مروږڅ بریندار بکات ، له بهر نه م هوکارانه و چه ندینی تریش ، پیوښته مروږڅ خوی له جیگه ی شکاوی په رداخه وه به دور بگریټ .

به لام فووکردن له خواردنه وه . وا ده کات ده می که سی فووکار بو نیکی ناخوښ به خواردنه وه که بگه یه نیټ و چیر قیزی لی بگریټه وه ، به تاییه ت نه گه ر که سی فووکار بو نی ده می گورابیټ . به گشتی : نه فه سی که سی فووکار تی که ل به خواردنه وه که ده بی ، بویه پیغه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه کردنی ه ناسه دان له نیو قاپداو فووکردن له خواردنه وه ی کوکردو ته وه له فهرمووده یه کدا که نیمامی (الترمذی) ده یگریټه وه ، عن ابن عباس _ رضي الله عنهما _ ، قال : نهی رسول الله ﷺ أن يُتَنَفَّسَ في الإناء ، أو يُنْفَخَ فيه (٣٢٩) واته : له (ابن عباس) وه _ خوا له خوی و بابیشی پازی بیټ _ فهرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه ی کردووه ه ناسه له نیو قاپدا بدریټ ، یاخود فووی تی بگریټ .

^{٣٢٩} _ صحیح : أخرجه الحمیدی (٥٢٥) ، وأحمد (١ / ٢٢٠ ، ٣٠٩ ، ٣٥٧) ، والدارمی (٢١٤٠) ، وأبو داود (٣٧٢٨) ، وابن ماجه (٣٢٨٨) ، (٣٤٢٨) ، (٣٤٢٩) ، (٣٤٣٠) ، والترمذی (١٨٨٨) کلهم من طریق عکرمه عن ابن عباس .

نه گهر گوترا : نهی چ به فرموده که ی (انس) ده که ن که له (الصحیحین) دا هاتووہ :
 أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَتَنَفَّسُ فِي الْإِنَاءِ ثَلَاثًا^(۲۳۰) واته : پیغه مبهری خوا ﷺ له قاپه که سی
 جار هه ناسه ی ده دا .

ده گوتریت : به قبول و ملکه چیه وه پوو به پوو ده بینه وه ، هیچ دژبه یه ک بونیك له نیوان
 ئەم فرموده وه فرموده که ی یه که مدانی یه ، ماناشی ئه وه یه له خواردنه وه که ی سی جار
 هه ناسه ی ده دا به دوورخستنه وه ی قاپه که له زاری و هه ناسه دان له دهره وه یداو دیسان
 جاریکی تر دهستی به خواردنه وه که ی ده کرد ، به لام باسی قاپ ده کات چونکه ئامیری
 خواردنه وه که یه ، ئه مهش به هاوشیوه ی ئەم فرموده (صحیح) یه : أَنْ إِبْرَاهِيمَ ابْنِ رَسُولِ
 اللَّهِ ﷺ مَاتَ فِي الثُّدَيِ^(۲۳۱) واته : (إِبْرَاهِيمَ) ی کوپی پیغه مبهری خوا ﷺ له زه مه نی مه مک
 خواردندا مرد . واته له زه مه نی شیرخواردندا .

به شیک سه بارهت به خواردنه وهی ماست به ته نهاو جار به جاریش تیکه ل به ناو و سووده کانی :

پیغه مبهری خوا ﷺ جار به جار ماستی پوختی ده خوارده وه ، جار به جاریش تیکه ل به
 ئاو کرابوو . خواردنه وه ی ماستی پوخت و به ناو تیکه ل کراو له وه لاتنه گه رمانه دا سویدیکی
 یه کجار گه وره ی هه یه له پاراستنی ته ندروستی و ، ته پکردنی جهسته و ، داشتنی (رَی)
 جگه ردا ، به تاییهت ماستی ئه و ئازهلانه ی که له سه ر پوو که کانی (الشیخ) و ، (الْقِصُوم) و

^{۲۳۰} _ صحیح : تقدم تخريجہ .

^{۲۳۱} _ صحیح : رواه مسلم (۴ / ۱۸۰۸) حدیث (۲۳۶۱) وقوله ((مات في الثدي)) أي في زمن إلتقام الثدي ،

وهو مدة الرضاعة .

(الخَزَامِيُّ) (٣٣٢) : «هُوَ هَاوِشِيَّوَانَهُ دَهْ لَهْ وَهَرْ پَيْنَ ، مَاسْتِي نَهْ وَ نَاژَهْ لَانَهْ خَوَارْدِنِيكَهْ لَهْ خَوَارْدِنَهْ كَان ، خَوَارْدِنَهْ وَهْ يَهْ كَهْ لَهْ خَوَارْدِنَهْ وَهْ كَان ، دَهْ رِمَانِيكَهْ لَهْ دَهْ رِمَانَهْ كَان

وَفِي جَامِعِ التِّرْمِذِيِّ عَنْهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ : ((إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ طَعَامًا فَلْيَقُلْ : اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ ، وَ أَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ ، وَ مَنْ سَقَى لَبْنًا فَلْيَقُلْ : اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ ، وَ زِدْنَا مِنْهُ ، فَإِنَّهُ لَيْسَ شَيْءٌ يُجْزَى مِنْ الطَّعَامِ وَ الشَّرَابِ إِلَّا اللَّبَنُ)) (٣٣٣) قَالَ التِّرْمِذِيُّ : هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ .

واته : پێغه مبه‌ری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ فرمویه‌تی : نه‌گه‌ر که‌سیکتان خواردنیک‌ی خوارد با بلیت : په‌روه‌ردگارا به‌ره‌که‌تمان بۆ بپژده‌ نیوی و ، له‌م خواردنه‌ش چاک‌ترمان بده‌ری ، وه‌ هه‌رکه‌سیک ماستاوی درایه ، با بلیت : په‌روه‌ردگارا فیه‌ره‌که‌تمان بۆ بخه‌ره‌ نیوی و ، له‌مه‌شمان بۆ زیاد بکه ، چونکه‌ هیچ شتیک‌ جیگه‌ی خواردن و خواردنه‌وه‌ ناگریت‌وه‌ مه‌گه‌ر ماستاو .

به‌شیك سه‌باره‌ت به‌ خواردنه‌وه‌ی (النبیذ) پێش نه‌وه‌ی

تیز بی و بگۆردریت بۆ مادده‌یه‌کی سه‌رخۆشکار

وَتَبَّتْ فِي " صَحِيحِ مُسْلِمٍ " أَنَّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ يُنْبَذُ لَهُ أَوَّلَ اللَّيْلِ ، وَيَشْرِبُهُ إِذَا أَصْبَحَ يَوْمَهُ ذَلِكَ ، وَاللَّيْلَةُ الَّتِي تَجِيءُ ، وَالْغَدَ ، وَاللَّيْلَةَ الْآخَرَى ، وَالْغَدَ إِلَى الْعَصْرِ ، فَإِنْ بَقِيَ مِنْهُ شَيْءٌ سَقَاهُ الْخَادِمَ ، أَوْ أَمْرَبَهُ فَصَبَّ (٣٣٤) .

٣٣٢ _ الخَزَمِيُّ : په‌وه‌ه‌کیکی یه‌ک سه‌اله‌یه‌و له‌ به‌ه‌اردا ده‌پویت ، له‌ه‌کانی نزیکه‌ی (٤٠) سم درێژ ده‌بی ، که‌ل‌ا‌کانی گه‌شاه‌یه ، شیراوکه ، لاکیشه‌یه ، لیوار گرنجه ، خۆله‌میشی مه‌یله‌و سه‌وزه ، به‌دریژی (٦ سم) و پانی (٢ سم) ، گوله‌کان له‌ کۆتایی له‌ه‌ک‌اندای دینه‌ده‌رو ، په‌تگیکی به‌نه‌وشه‌یان مه‌یه ، نه‌م په‌وه‌ه‌که‌ له‌ خا‌که‌ لمیه‌ک‌اندای ده‌پویت ، له‌ ده‌شته‌ک‌اندای پاش باران بارین به‌ خیرایی ده‌رده‌چیت و ، به‌شه‌گوله‌کی به‌کارده‌بریت .

٣٣٣ _ إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ : أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ (٣٤٥١) ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ (٦٠٤٥) .

واته : پیغه مبه‌ری خوا ﷺ له سه‌ره‌تای شه‌وه‌وه خواردنه‌وه‌ی (النَّبِذ) ی بۆ دروست ده‌کرا ، که پۆژی لیّ ده‌بویه‌وه لیّ ده‌خواردوه ، نه‌و شه‌وه‌ش که ده‌هات ، سه‌هینی و ، شه‌وه‌که‌ی تریش ، پۆژی سیّ یه‌میش تاوه‌کو عه‌سر ، نه‌گه‌ر شتیکی لیّ به‌مایه‌ته‌وه به خزمه‌تکاره‌که‌ی ده‌دا ، یا فه‌رمانی ده‌دا برژێنریت .

خواردنه‌وه‌ی (النَّبِذ) : خورمای تیده‌کرا بۆ شیرین کردنی ، که به‌شدار ده‌بیّ له خواردن و خواردنه‌وه‌دا ، بۆ زیادبوونی هیژو ، پاراستنی ته‌ندروستی زۆر به‌سووده ، به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دوا‌ی سیّ پۆژ نه‌یده‌خواردوه‌وه له ترسی گۆرانی‌دا بۆ ماده‌یه‌کی سه‌رخۆشکار .

به‌شیک : سه‌باره‌ت به‌ رێبازی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ چاره‌سازی جل و به‌رگدا :

رێبازی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌م باره‌وه ته‌واوترین و بیّ که‌م و کورپترین رێباز بوو ، که به‌سوودترین پۆشاک‌ی بۆ جه‌سته‌ی به‌کارده‌هێنا ، به‌ جوړیک زۆر سوک بیّ له‌ به‌ریدا ، له‌ هه‌مووشی ئاسانت‌ر بیّ بۆ پۆشین و داکه‌نین ، زۆریه‌ی پۆشاکه‌کانی عه‌باو (الإزار) بوو _ پۆشاکێک نیوه‌ی خوارمه‌وه‌ی جه‌سته‌ داپۆشی _ ، که بۆ جه‌سته‌ له‌ هه‌موو شتیکی تر سووک‌تره ، کراسیشی (القميص) ده‌پۆشی و ، له‌ هه‌موو پۆشاکه‌کانی تر به‌لایه‌وه خۆشه‌ویستر بوو .

رێبازی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ پۆشینیدا نه‌وه‌بوو که به‌سوودترین پۆشاک‌ی بۆ جه‌سته‌ی هه‌لده‌بژارد ، بۆیه سه‌رقۆله‌کانی درێژ نه‌ده‌کرده‌وه‌و ، فراوانی ده‌کرد ، به‌لکو سه‌رقۆله‌کانی تاوه‌کو مه‌چه‌کی بوو له‌ ده‌ستی تینه‌ده‌په‌ری ، بۆ نه‌وه‌ی قورسی و نا‌په‌حه‌تی له‌ سه‌ر

^{٢٢٤} _ صحیح : أخرجه أحمد (١ / ٢٢٤) ، ومسلم (٦ / ١٠١ ، ١٠٢) ، وأبو داود (٣٧١٣) ، وابن ماجه (٣٣٩٩) ، والنسائي (٨ / ٣٣٢ ، ٣٣٣) کلهم عن يحيى بن عبيد بن أبي عمر عن ابن عباس فذكره .

دروست نه بێ و، نه وهكا نه هیلێت به ئاسانی بچوڵێته وه دهستی به م لاو ئه و لادا به رێت ، له م ئاستهش سه ر قۆله كانی زیاتر كورت نه ده كرده وه ، بۆ ئه وهی دهر نه كه ون بۆ گه رماو سه رما .

داوینی كراس و (الإزار) هكهی تا نیوهی قاچی بوو له پارێزهی تینه ده په پی ، بۆ ئه وهی ئازاری نه دات و به لایه وه گران نه بیّت و ، بیکات به كه سیکی پێوه ندكراو ، له ماسولكه كانی پێیشی كورتری نه ده كرده وه ، بۆ ئه وهی دهر نه كه ویت و گه رماو سه رما ئازاری پی نه گه یه نن.

مێزه ره كه ی گه وه نه بوو به هه لگرتنی ئازار به سه ری بگه یه نیت ، یاخود لاوازی بكات و تووشی نه خۆشی بكات ، وه كو باری ئه و كه سانه ی كه مێزه ری گه وریان به سه ره وه یه ، بچوكیش نه بوو به پاده یه كه نه توانیت سه ر بپاریژیت به رامبه ر به گه رماو سه رما به لكو نیوه ندی ئه و دوانه بوو ، ده یخسته ژێر چه ناكه یه وه ، چه ندین سوودیش له مه دا به دیده كریت : له وانه مل له گه رماو سه رما ده پاریژیت ، به م جۆره مێزه ره كه چاكتر جیگیر ده بێ ، به تایبه ت له كاتی سواربوونی ئه سپ و ووشترو ، هیرش بردن و كشانه وه دا ، كه سانێکی ژۆریش له جیاتی چه ناكه قولا ب به كار ده هینن ، به لām جیاوازیه کی ژۆریان له نیاواندایه له هه ردوو لایه نی سوو بو جوانیشه وه ، ئه گه ر تق ته ماشای ئه م پۆشاكه بكه یت ده بینی له پۆشاكه كانی تر به سوودتره و ، له هه مووشیان چاكتره بۆ پاراستنی ته ندروستی ، له هه موو پۆشاكێکی تریش به دورتره له تیچوون و گیرگرفت و نا په حه تیه وه بۆ سه ر جه سته .

له سه فه ردا به به رده وامی ، یاخود له ژۆریه ی باره كانیدا سۆلی (خُف) له پی ده كرد ، چونكه پێیه كانیش پێویستیان به شتیكه له گه رماو سه رما بیاپاریژیت ، جار به جار له ماله وه شدا له پیی ده كردن .

خۆشه‌وێستری پەنگەکان بەلایه‌وه‌ سپی و ، (البُرْدَة) (٣٣٥) بوو ، که بریتی بوو له (البُرْدَة) یه‌کی نه‌خشیتراو .

له‌ پێیازیدا نه‌وه‌ نه‌بوو پۆشاکێ سوورو ، په‌ش و ، په‌نگراو ، بپۆشییت .

به‌لام نه‌و (الحَلَّة) (٣٣٦) سووره‌ی که پۆشیه‌ی ، بریتی بوو له‌ عه‌باهیه‌کی (الرداء) یه‌مه‌نی که نه‌خشیترابوو به‌ په‌ش و سوورو سپی ، به‌هاوشیوه‌ی (الحَلَّة) سه‌وزه‌که ، نه‌وه‌بوو نه‌وه‌و نه‌مه‌شی ده‌پۆشی ، پێشتریش نه‌وه‌مان یه‌کلاکرده‌وه‌و ، بۆچونی نه‌و که سانه‌شمان به‌هه‌له‌ دانا که وای بۆ ده‌چون سووری تێری پۆشیوه .

به‌شیک : سه‌باره‌ت به‌ رێیازی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ چاره‌سازی شوینی نیشته‌جی بووندا :

که پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دلتیابوو له‌وه‌ی که پێ ده‌کات و ، دنیاش قوناغیکێ موسافیره‌ که تیایدا داده‌به‌زی به‌ نه‌دازه‌ی درێژی ته‌مه‌نی و ، پاشان ده‌گوازیته‌وه‌ بۆ دنیایه‌کی تر ، بۆیه‌ له‌ رێیازی خۆی و هاوه‌لانی و شوینکه‌وتوانیادا نه‌بوو گرتگی به‌مال و خانوو بده‌ن و دروستی بکه‌ن و ، به‌رزێ بکه‌نه‌وه‌و ، بپاژینه‌وه‌و ، فراوانی بکه‌نه‌وه‌ ، به‌لکو چاکترین خانووی پشوی موسافیر نه‌وه‌یه‌ له‌ گه‌رماو سه‌رما بپاژیت ، له‌ چاوی خه‌لک به‌ری گریت ، قه‌ده‌غه‌ی چونه‌ ژوره‌وه‌ی جانه‌وه‌ران بکات ، ترسی داپۆخانی نه‌کریت له‌ به‌ر زۆر قورسی ، هه‌روه‌ها جانه‌وه‌ران هێلانه‌ی تیدا نه‌که‌ن ، له‌ به‌ر زۆر فراوانبوونی ، هه‌وای زیانبه‌خشیش جارێک له‌ باکوور جارێک له‌ باشوور جارێک له‌ پێش و جارێک له‌ پاشه‌وه‌ تیایدا هاتوچۆ نه‌کات ،

٣٣٥ _ البُرْدَة : پۆشاکێکه‌ مرۆڤ به‌ ده‌وری جه‌سته‌یدا ده‌یسوپێنێته‌وه‌و خۆی پێ ده‌پێچێته‌وه‌ ، بپوانه : ته‌ذیب

السنن للطبري ، ج ١ ، ص ١٤٣ ، وه‌رگێڕ .

٣٣٦ _ الحَلَّة : دوو پارچه‌ پۆشاکه‌ له‌یه‌ک کوتاڵ دروست ده‌کریت به‌ زۆری بریتییه‌ له‌ ده‌رپێیه‌ک (إزار) و کراسیک

یا عه‌باهیه‌ک (الرداء) ، وه‌رگێڕ .

له بهر زۆر بهرزى ، ژير زه مينيش نه بى به جورىك زيان به دانىشتوانى بگه نهيت ، زوريش له سهر زه مينه وه بهرز نه بى ، به لكو نيوهندى ئه و دوانه بى ، ئه مه باشتري سىفاتى مال و خانوه ، كه كه مترين گهرمى و ساردى بهرده كه ويته ، تهنگيش نابى له سهر دانىشتوانى ، به جورىك تيايدا گيرين ، ليشى زياد نه بى و كهسى تيدا نه ژى و ببيتته شوينيك جان وه ران دالده بات ، شوينيكيشى نه بى به بونى ناخوشى نازار به دانىشتوانى بگه نهيت ، به لكو بونى مالى خوشترين بون بوو ، چونكه حهزى به بونى خوش بوو ، بهرده وام به لايه وه بوو ، بونى جهسته شى خوشترين بون بوو ، ئاره قه شى خوشترين بون بوو ، بيگومان ئه م جوره ماله نيوهنجيترين مال و به سودتري نيانه و بۆ جهسته ش زور گونجاوه و ، تهندروستيش ده پاريزيت .

به شيك : سه بارهت به ريبازى پيغه مبهرى خوا ﷺ

له چاره سازى كاروبارى نووستن و به ئاگابوندا :

ههركهس ته ماشاى نووستن و به ئاگابونى پيغه مبهرى خوا ﷺ بكات ده بينى چاكترين نووستنه و ، زور به سوديشه بۆ جهسته و ئه ندامه كان و هيزه كان ، چونكه سه ره تاي شه و ده نووست و ، سه ره تاي نيوهى دووه مى شه و به ئاگا ده هاته وه ، هه لده ستا سىواكى ده كرى و ، ده ستنويزى ده گرت و چهند خواى تعالى بوى بنوسيبا نويزى ده كرد ، به م جوره جهسته و ئه ندامه كان و هيزه كان به شى خويان له نووستن و حه وان وه وه رده گرت و ، به شى خوشيان له مه شقى ده روى وه رده گرت له گه ل پاداشتيكى ته واودا ، ئه مه ش ئه و په رى چاكيى دل و جهسته و ، دونيا و دوا پوزيشه . پيغه مبهرى خوا ﷺ له نووستن ئه ندازهى زياد له پيويستى وه رنه ده گرت ، قه ده غه شى نه فسى خوشى نه ده كرد له ئه ندازهى پيويستى نووستن ، به ته واوترين شيوه كان ئه وهى ئه نجام ده دا ، بۆيه ئه گه ر پيويستى به نووستن بوايه به لاي راستيدا پاده كشا ، زيكري په روه ردى گارى ده كرد تا چاوه كانى ده چووه خه و ، به جورىك سكى له خوراك پر نه بوايه ، له سهر زهوى نه ده نوست ، نوينى بهرزى نه بوو ، به لكو نوينه كهى له

پښت و ناواخنه که ی پښالی داره خورما بوو ، سه ری دهخسته سه رسهرین و ، جار به جاریش دهستی دهخسته ژیر گونای .

ئیمهش به شیک سه بارهت به نووستنی به سوودو نووستنی زیانه خش باس دهکهین و دهلین : نوستن باریکی جهسته یه که به دوایدا گهرمی غهریزی و هیزه کان به ره و ناوه پوکی جهسته پوده چن بۆ پشودان ، ئه مهش دوو جوړه : سروشتی و ، ناسروشتی :

سروشتی : خوگرته وهی هیزه نه فسانیه کانه له نه جامدانی کرده وه کانیان ، که بریتیه له هیزه کانی ههست و جولانه وه خوویسته کان ، هه رکات ئه م هیزانه خویان له جولاندنی جهسته گرته وه خاوی و سستبونه وهی به سهردا زالّ دهبیّ و ، به وهش ئه و ته پی و شیپانه ی که له کاتی جولانه وه به ئاگابوندا شی ده بونه وه و جیاده بونه وه له میشکدا کۆده بونه وه ، میشکیش وه کو زانراوه شوینی دروستبوونی هه موو هیزو جولانه وه کانی جهسته یه ، بۆیه کاتیّ ئه و ته پی و شیپانه ی تیدا کۆده بیته وه ، سپرده بیته و به وهش خاوی و سستبونی به سهردا زالّ دهبیّ و ، نووستنی سروشتی پوی تیده کات .

نووستنی ناسروشتی : هوکاری نووستنی ناسروشتی دهگه پښته وه بۆ پوداویکی کاتی یاخود نه خویشیهک ، وه کو ئه وهی که شیّ و ته پاتیه کی زۆر میشک داگیر دهکات ، به ئاستیک به ئاگابون له توانایدا نابیّ بلاوه یان پیّ بکات و شیپان بکاته وه ، یاخود شیپیه کی ته پی زۆری بۆ به رز ده بیته وه وه کو ئه وهی له کاتی تیژیوندا پووده دات ، ئه وهش میشک قورس دهکات و ، خاوی و سستی به سهردا زالّ دهکات و ، دوا ی ئه وه میشک سپ دهبیّ و ، هیزه نه فسانیه کان خویان له کرده وه کردن دهگرته وه و ، نووستن پووده دات .

نووستن دوو سوودی به‌پریزی هه‌یه :

یه‌که‌میان : سره‌وتنی ئەندامه‌کانی جه‌سته‌و حه‌وانه‌وه‌یان له‌و هیلایکی و ماندوبونه‌ی توشیان ده‌بی ، به‌وه‌ش هه‌سته‌کان له‌ ئاڤه‌حه‌تیه‌کانی به‌ئاگابوون ده‌حه‌وینتیه‌وه‌و ، شه‌که‌تی و که‌شه‌تگیان لی‌ دوورده‌خاته‌وه‌ .

دووم : هه‌رسکردنی خۆراك و ، پینگه‌یاندنی تیکه‌لاوه‌کان ، چونکه‌ له‌ کاتی نووستندا گه‌رمی غه‌ریزی پۆده‌چی‌ به‌ره‌و ناوه‌پۆکی جه‌سته ، ئەوه‌ش یارمه‌تیده‌ریکی باشی ئەو کردارانیه‌ ، بۆیه‌ که‌سی نوستوو پوک‌ه‌ش و پوآله‌تی ده‌ره‌وه‌ی جه‌سته‌ی سارد ده‌بی‌ و پیویستی به‌ داپۆشه‌ری زیاد ده‌بی‌ .

به‌سووترین نووستن : ئەوه‌یه‌ مرۆف به‌لای پاستیدا بنوی ، به‌م شیوه‌ خۆراك به‌باشی له‌ گه‌ده‌دا جیگیر ده‌بی ، چونکه‌ گه‌ده‌ که‌میک به‌ره‌و لای چه‌پ لاریوته‌وه‌ ، پاشان پیویسته‌ مرۆف شیوازی نووستنه‌که‌ی بگۆڤیت و که‌میک به‌لای چه‌پیدا بنوی بۆ ئەوه‌ی هه‌رسکردنه‌که‌ خیرا بیتته‌وه‌ ، چونکه‌ گه‌ده‌ له‌ جگه‌ر دوورده‌که‌وینته‌وه‌ ، قوناغی کۆتاش نووستنه‌که‌ی به‌لای پاستیدا جیگیر ده‌کات ، بۆ ئەوه‌ی خۆراك به‌خیرای له‌ گه‌ده‌ بیتته‌ خواره‌وه‌ ، به‌ جۆریک نووستنی به‌لای پاستیدا سه‌ره‌تای نووستنه‌که‌ی و کۆتاکه‌شی بیت ، زۆر نووستنی مرۆف به‌لای چه‌پدا زیان به‌ دل ده‌گه‌یه‌نیت به‌هۆی لابونه‌وه‌ی ئەندامه‌کان به‌لایداو ، به‌وه‌ش ماده‌کانی تی‌ ده‌پژیت .

خراپترین نووستنه‌کان نووستنی سه‌ر پشته ، به‌لام زیانی نی‌یه‌ بۆ حه‌وانه‌وه‌و به‌بی‌ نوستن به‌سه‌ریدا پاکشیت ، له‌وه‌ش خراپتر نووستنه‌ به‌ پالکه‌وتن له‌سه‌ر پوو ، وفي‌ المسند وسنن ابن‌ ماجه‌ ، عن‌ أبي‌ أُمَامَةَ قَالَ : مَرَّ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى رَجُلٍ فِي الْمَسْجِدِ مُنْبَطِحٌ عَلَى وَجْهِهِ ، فَضَرَبَهُ بِرِجْلِهِ ، وَقَالَ : قُمْ أَوْ اقْعُدْ فَإِنَّهَا نَوْمَةٌ جَهَنَّمِيَّةٌ^(٣٣٧))

^{٣٣٧} _ أخرجه ابن‌ ماجه‌ (٣٧٢٥) ، وضعفه‌ الألباني في ضعيف ابن‌ ماجه‌ (٨١٦) .

واته : له (أبي أمية)وه _ خواي لى پازى بيّت _ فەرموویەتى : پيڤەمبەرى خوا ﷺ بەلای پیاویکدا تپەربوو له مزگەوتدا بەسەر پرویدا پاکشابوو ، ئەوەبوو بە پيڤەکانی لییداو فەرمووی : هەستە یاخود دانیشە چونکە نووستنیکی دۆزەخیه .

(أبقرط) له کتیبی (التقدمة)دا دەلالت : بەلام نووستنی نەخۆش له سەر سکی بەبى ئەوەی پيشتەر له کاتی تەندروستیدا نەریتی ئەو جۆرە نووستنە بیّت ، نیشانەى تیکچونی ئەقلەو ، نیشانەى ئەوەیە که ئازار له لاکانی سکیدا هەیه ، پافەکارانی کتیبەکهى گوتویانە : چونکە پيچەوانەى نەریتی چاکى کردو شیوەیهکی خرابى بەکارهینا ، بەبى ئەوەى هیچ هۆیهکی ناشکەرا یاخود شاراوە هەبى .

نووستنی پێک و پێک وا له هیزە سروشتیهکان دەکات کردەوهکانیان بەچاکى ئەنجام بدەن ، هیزە نەفسانیەکان دەهەویننیتەوه ، گەوهەرى هەلگریان ژۆر دەکات ، تا ئەو ئاستەى پەنگە ئەو خاوبونەوهو سست بونەوهیهى له کاتی نووستندا بەسەریدا زال دەبى پێگری له شیبونەوهى روحەکان بکات . نووستنی پۆژ خراپەو نەخۆشیە تەرپتیهکان و بەلاو مەینەتى دروست دەکات ، پەنگى مۆژ دەگۆرپیت و خرابى دەکات ، هەوکردن و ئاوسانى سپل دروست دەکات ، دەمار خاودەکاتهوه ، تەمبەللى دروست دەکات ، شەهوەت و ئارەزوو لاواز دەکات ، بەدەر له نووستنی کاتی قرچەى گەرمای هاوینان ، له هەمووشى خرابتر نووستنی سەرەتای پۆژە ، له وەش خرابتر نووستنی دواى عەسرە ، پيڤەوا (عبدالله)ى کوپى (عباس) _ خوا له خۆى و بابیشى پازى بيّت _ کوپىکى خۆى بەدیکرد بەیانبخەو دەکات ، ئەوەبوو پيى فەرموو : هەستە ، ئایا له کاتیکدا دەنویى پۆزیهکانى تیدا دابەش دەکریت ؟

گوتراوه : نووستنی پۆژ سى جۆرە پەوشتى (خُلُق) ، سوتاوى (حُرُق) ، گيلى (حُمُق) . پەوشتى (خُلُق) : نووستنى قرچەى گەرمای نێو پۆیه ، که پەوشتى پيڤەمبەرى خوابوو ﷺ . سوتاوى (الحُرُق) : نووستنى چيشتهنگاوه ، که کاروبارى دونياو پۆزى دواى پشت

گوئ دهخات • گیللی (الحَق) نوستنی کاتی عهسره • کهسانیک له پیشین گوتویانه :
 هه رکهس دواى عهسرنوست و ، نهقلی لی سهندرایه وه ، با له خوئ زیاتر سه رزه نشتی هیچ
 کهسی تر نه کات • شاعیر دهلیت :

أَلَا إِنَّ نَوْمَاتِ الضُّحَى تُورِثُ الْفَتَى   خَبَالًا وَنَوْمَاتِ الْعَصِيرِ جُنُونُ
 واته :

ئاگاداربه نووستنی چیشتنگا و بۆ لاو   خراپه و نوستنی عهسرانهش شیتیه
 نوستنی به یانیان قه دهغه ی پۆزی دهکات ، چونکه کاتیکه به دیهینراوانی پهروه رداگار
 به دواى پۆزی خویاندا دهگه پین ، که کاتی دابه شکردنی پۆزیه کانه ، بۆیه نووستنی نه و کاته
 بییه شبوونه مهگه ر له بهر پرووداویکی کاتی یاخود زهروه تیک ، زیانیکی زۆریش به جهسته
 دهگه یه نیت ، چونکه جهسته خا و دهکاته وه ، پاشه پۆکانیش خراپ دهکات ، که پپوسته به
 مهشق کردن شیى بکرینه وه ، بۆیه لهش تیکشکان و شهکته و لاوازی پروی تی دهکات •
 نهگه ر پپیش پیسیکردن و جولانه وه و هه رزش کردن و سه رقاکردنی گه ده به شتیکه وه بیت ،
 نه و نه خووشیه کی سهخته و چه ندین جوړی نه خووشی دروست دهکات •

نووستنی بهر هه تا و نه خووشی شاراوه ده و روژنییت ، وه نوستنی مروف به جوړیک نیوه ی
 له بهر هه تا و بی و ، نیوه که ی دیکه شی له سیبه ردا بی خراپه ، وَقَدْ رَوَى أَبُو دَاوُدَ فِي " سُنَنِ
 " مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ فِي الشَّمْسِ فَقَلَّصَ عَنْهُ
 الظِّلَّ ، فَصَارَ بَعْضُهُ فِي الشَّمْسِ وَبَعْضُهُ فِي الظِّلِّ ، فَلْيَقُمْ)) (٣٢٨) واته : له (أبي هريرة) وه
 _ خواى لی پازی بیت _ فه رمویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی : ((نهگه ر که سیکتان
 له دهره وه بوون و له بهر سیبه ری کدا دانیشتبوو سیبه ره کهش هاته وه یه ک و که م بۆوه تا هه ندی
 له جهسته ی که وته بهر هه تا و و هینده که ی دیکه شی له سیبه ردا بوو ، با هه ستیت و
 شوینه که ی بگوړیت که هه ره موی سیبه ر بی یاخود هه ره موی هه تا و بی)) •

وَفِي " سُنَنِ ابْنِ مَاجَةَ " وَغَيْرِهِ مِنْ حَدِيثِ بُرَيْدَةَ بْنِ الْحَصِيبِ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى أَنْ يَقْعُدَ الرَّجُلُ بَيْنَ الظِّلِّ وَالشَّمْسِ (٣٣٩) .

واته : له (بُرَيْدَةَ) ی کۆپی (الْحَصِيب) هوه _ خوای لی رازی بیټ _ فەرموویه تی : پیغه مبه‌ری خوا ﷺ قه ده‌غه‌ی کردووه پیاو له نیوان سیبیه‌رو هه‌تاودا دانیشیټ . ئەمه ئاگادار کردنه وه‌مانه به نه‌نوستن له و نیوانه‌دا .

وَفِي " الصَّحِيحَيْنِ " عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ : ((إِذَا أَتَيْتَ مَضْجَعَكَ فَتَوَضَّأْ وَضُوءَكَ لِلصَّلَاةِ ، ثُمَّ اضْطَجِعْ عَلَى شِقِّكَ الْأَيْمَنِ ، ثُمَّ قُلْ : اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ نَفْسِي إِلَيْكَ ، وَوَجْهَتُ وَجْهِي إِلَيْكَ ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ ، أَمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ ، وَنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ ، وَاجْعَلْهُنَّ آخِرَ كَلَامِكَ ، فَإِنْ مِتُّ مِنْ لَيْلَتِكَ ، مِتَّ عَلَى الْفِطْرَةِ)) (٣٤٠) .

واته : له (الْبَرَاءِ) ی کۆپی (عَازِب) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فەرموویه تی : پیغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی : ((هه‌رکات ویستت بجیته سه‌ر نوینه‌که‌ت ده‌ستنویژ بگه‌ وه‌کو چۆن بۆ نوێژکردن ده‌ستنویژ ده‌گری ، پاشان به‌لای پاستندا پاکشی و ، بلی : په‌روه‌ردگارا من نه‌فسی خۆم دایه ده‌ستی تۆ ، په‌روم کرده تۆ ، پشتم به‌ست به‌تۆ ، پشت و په‌نام دا به‌ تۆ ، به‌ ئومیدی به‌زه‌یی تۆ و ترسان له تۆ ، هیچ هه‌شارگه‌و شوینی پزگاریونی‌ک نی یه مه‌گه‌ر بۆ لای تۆ ، به‌روام هه‌ینا به‌و کتیبه‌ت که داتبه‌زاندووه ، به‌و پیغه مبه‌ره‌ی که ناردوته ، با ئەمانه دوا هه‌مین گوفتاره‌کانی بیټ ، ئەگه‌ر له‌و شه‌وه‌تدا به‌مریت له‌سه‌ر فیتره‌ت و سروشتی پاک ده‌مریت .

٣٣٩ _ صحیح : أخرجه ابن ماجه (٣٧٢٢) عن ابن بريدة عن بريدة فذكره .

٣٤٠ _ صحیح : أخرجه البخاري (١ / ٧١) ، (٨ / ٨٤) ، ومسلم (٨ / ٧٧) كلاهما عن سعد بن عبيدة عن البراء فذكره .

وَفِي "صَحِيحِ الْبُخَارِيِّ" عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا صَلَّى رَكَعَتَيِ الْفَجْرِ - يَغْنِي سُنَّتَهَا - اضْطَجَعَ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ^(٣٤١).

واته : خاتوو (عائشة) _ خوای لی پازی بیّت _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ نه گهر دوو پکاته سوونه ته که ی نوژی به یانی بگردایه به لای پاستیدا پاده کشا .

گوتراوه : دانایی نووستن به لای پاستیدا ، بۆ ئه وهیه که سی نووستو نوقمی نووستنه که نه بی ، چونکه دل به لای چه پدا لار بۆته وه ، نه گهر مروف به لای پاستیدا نووست ، دل داوای جیگه ئارامگه که ی خوی ده کات که لای چه په ، ئه م بارو حاله قه ده غه ی جیگیر بوونی که سی نووستوو ده کات و ، ناهیلایت نووستنه که ی قورس بی ، به پیچه وانه ی هیمن بوونه وه ی دل له نووستندا ، که کاتی به لای چه پدا ده نوی ، چونکه ئارامگه ی خوی ته تی ، به وهش له حه وانه وه پشویه کی ته واودا ده بی و ، مروفیش نوقمی نووستن ده بی و ، قورس ده بی و ، نیتر به رژه وه ندیه کانی دونیاو پۆژی له ده ست ده جیّت .

سووده کانی نزا کردنی پیش نووستن :

له بهر ئه وه ی نووستن له پایه ی مردندایه و ، برای مردنه و له بهر ئه مه شه که خوای تعالی نانویّت و ، خه لکانی به هه شتیش تیایدا نانوون ، بۆیه که سی نووستوو پتویستی به که سانی تره پاسه وانی بکه ن و ، بیپاریزن له و به لآو کاره ساتانه ی تووشی ده بن و ، پاسه وانی جهسته شی بکات له و به لایانه ی که به شه و پووی تیده که ن و ، به ته نها په روه ردگاری و به دیهینه ری ئه و کاره ی گرتۆته نه ستر ، بۆیه پیغه مبهری خوا ﷺ که سی نووستووی فیزکردوو ، که وا ووشه کانی کارویار سپاردن به خوای تعالی و ، په نابردن به خوای تعالی و ، ئومیدو ترس (الرغبة والرهبه) بلّین ، بۆ ئه وه ی به ته واوی پاراستن و ، پاسه وانی خوای

^{٣٤١} _ صحیح : أخرجه البخاري (١ / ١٦١) ، (٢ / ٦٩) عن عروة عن عائشة .

پهروهردگار بۆ نهفس و جهستی پی ئامادهبکات ، له گه‌ل ئه‌وه‌شدا پینمای کوردون بۆ ئه‌وه‌ی باوه‌پیری خۆیان بخه‌نه‌وه‌و ، له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ بنوون ، گوته‌نی ئه‌و باوه‌په‌ش بکه‌ن به‌ کۆتا قسه‌کانیان ، چونکه‌ له‌وانه‌یه‌ خ‌وای ته‌الی له‌ نووستنه‌که‌یاندا بیانمرئیت ، نه‌گه‌ر باوه‌پ کۆتا قسه‌کانیان بی ده‌چنه‌ به‌هسته‌وه‌ ، که‌وابوو ئه‌م پێیازه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی دل و جهسته‌و پ‌وح له‌ کاتی نووستن و به‌ئاگابون و ، د‌و‌نیاو د‌واپ‌و‌ژیشدا له‌ خۆده‌گریت ، بۆیه‌ _ الصلاة والسلام _ له‌ سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ بی‌ت که‌ بوبه‌ ه‌و‌ی ئه‌وه‌ی ئومه‌ته‌که‌ی هه‌موو خ‌یرکیان ده‌ستگیر بی‌ت .

فه‌رمایشتی : (أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ) ، واته‌ : نه‌فسی خۆم سپاردۆته‌ ده‌ستی تو ، به‌هاوشیوه‌ی کویله‌یه‌ک که‌ نه‌فسی خ‌و‌ی ده‌سپ‌یر‌ی‌ته‌ ده‌ستی خاوه‌ن و گه‌وره‌که‌ی .

فه‌رمایشتی : (وَجَّهْتَ وَجْهِي إِلَيْكَ) ، واته‌ : به‌ته‌واوی پ‌و‌وم کردۆته‌ په‌روه‌ردگارم و ، به‌د‌ل‌س‌ۆزیه‌وه‌ مه‌به‌ست و ویستی خۆم پ‌و‌و تی‌کرد‌و‌وه‌ ، دان به‌ به‌ ملکه‌چی و سه‌رش‌ۆپی و خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانمدا ده‌نیم ، خ‌وای ته‌الی ده‌فه‌رم‌ی‌ت : ﴿ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ﴾ [آل عمران : ٢٠] واته‌ : ﴿ فَإِنْ حَاجُّوكَ ﴾ ئینجا نه‌گه‌ر (خاوه‌ن نامه‌کان) ده‌مه‌قالی یان له‌ گه‌ل کردیت ﴿ فَقُلْ ﴾ (ئه‌ی محمد ﷺ تۆش ب‌ل‌ی) ﴿ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ ﴾ پ‌و‌وی خۆم سپارد به‌خوا (مکه‌چی ئه‌وم) ﴿ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ﴾ له‌ گه‌ل ئه‌وانه‌ی په‌یره‌وه‌ی من ده‌که‌ن^{٢٤٢} . لێره‌دا که‌ باسی پ‌و‌و ده‌کات له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌پ‌ز‌ت‌ر‌ی‌ن ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ی مرۆفه‌و ، کۆج‌یی هه‌موو ه‌سته‌کانیشه‌ ، هه‌روه‌ها مانای پ‌و‌وت‌ی‌کردن و مه‌به‌ستبوونی کرده‌وه‌کانی ت‌ی‌دایه‌ ، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌م د‌ی‌ره‌ شیعه‌ :

^{٢٤٢} _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پ‌و‌خته‌ی ته‌فسیری قورئان .

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ ذَنْباً لِّسَنَتِ مُخَصَّصَةٍ

رَبِّ الْعِبادِ إِلَيْهِ الْوَجْهُ وَالْعَمَلُ

واته :

داوی لیخۆشبوون له پهروهردگار ده کهم سه بارهت به تاوانگه لیک که نه مژماردوه

پهروهردگاری بهنده کان که کردوه و پووتیکردن تهنا بۆ لای نهوه

فرمایشتی : (قَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ) : واته : هه موو کاروباره کانم که پاندۆته وه بۆ خوای تعالی ، نه مه و له مژمزه ده کات که دلتیا بونیکی ته وای بۆ دروست بی و ، هیمنی و هیوربونه وه پوو له دلی بکات و ، پازی بیت به وهی خوای تعالی بۆی هه لیده بژیتریت و بریاری له سه رده دات ، له وانهی که خوشی ده وی و پی پازی ، کاروبار که پاندنه وه بۆ خوای تعالی به پزیزترین پایه کانی به ندایه تیه و ، هیچ زه ده یه کی تیدا نی یه ، نه مه له پایه تایبه ته کانه به پیچه وانهی بیرو پای نه و که سانه وه که بۆ چونیکی پیچه وانهی نه مه یان هه یه

فرمایشتی : (أَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ) : واته : زۆر به به هیژ پشتم به خوای تعالی به ستووه و ، متمانه م پیکردوه و ، لی دلتیا م ، چونکه نه و که سهی دیواریکی قایم و جیگیر ده کاته پالپشتی خۆی ، چیت له که وتن ناترسیت .

له بهر نه وهی دل دوو هیژی تیدایه : هیژی داواکردن ، که بریتیه له ئومیدبوون ، وه هیژی هه لئاتن ، که بریتیه له ترس ، بهندهش داوی به رژه وه ندیه کانی ده کات و ، له زیانکاره کانی هه لدیت ، بۆیه هه ردو شته که ی له کاروباری خۆ سپاردن به خوای تعالی و پووتیکردنیدا کۆکردته وه ، ده لیت : به ئومیدی به زهی تو و له ترسی تو .

پاشان ستایشی پهروهردگاری ده کات ، به وهی بهنده هیچ په ناو حه شارگه یه کی نی یه مه گه ر نه و زاته ، هیچ شوینیکی پزگاربوونیشی له و زاته نی یه “ مه گه ر خودی په نای نه و زاته ، چونکه بهنده له په نای نه و زاته دا خۆی حه شار ده دات ، بۆ نه وهی نه فسی له خودی نه و

زاته رزگار بکات ، وه کو ئه وهی له فه رموده که ی دیکه دا به ئاشکهره هاتووه : **أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ**^(۲۴۲) واته : په روه رگارا په نا ده گرم به په زابونت له خه شم و تو په بونت ، په ناده گرم به لی بورده یته له سزادانت ، وه په ناده گرم به تو له تو . هه ر خوی تعالیه په نای به نده که ی ددها ، وه له وه ترسی و زیانه ی که به ویست و چاره نویسی خویه تی “ رزگاری ده کات ، بویه به لا له خوا وه یه ، یارمه تیدانیش هه ر له خوا وه یه ، هه ر له خو شی داوای پزگاریوون له خودی خو ی ده کریت ، بو پزگاریوون په نا بو خودی خو ی ده بریت ، چونکه هه ر خویه تی که ده کریته پالپشت بو پزگاریوون له وه به لاو خه شم و تو په بونه ی له لایه ن خودی خو یه وه دروست ده بی ، وه په نای پی ده گیریت له وانه ی له لایه ن خویه وه دروست ده بی ، چونکه په روه ردگاری هه موو شتیک هه ر خویه تی و ، هیچ شتیکیش به بی ویستی نه و نابیت ، خوی تعالی ده فه رمیت : ﴿ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ﴾ [الأنعام : ۱۷] واته : ﴿ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ ﴾ وه نه گه ر خوا دوو چاری به لاو زیانی کردیت ﴿ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ﴾ نه وه جگه نه و (خوا) که س نی یه بتوانی لایبات^(۲۴۳) ، هه روه ها ده فه رمیت : ﴿ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ ﴾ [الأحزاب : ۱۷] واته : ﴿ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ ﴾ بلی کی یه نه و که سه ی ئیوه له خوا ده پارینزی ﴿ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ ﴾ نه گه ر خوا زیان و خراپه یا به زه بی و په حه تی بو ئیوه بوئ^(۲۴۴) .

پاشان نزا که ته واو ده کات به دان پیدانان به قورئان و پیغه مبه ره که ی که هوکاری پزگاریوون و ، سه رکه و تنی دونیا و دوا پزیشیه ، نه مه بوو پزبازی پیغه مبه ری خوا بوو ﷺ له نووستنیدا .

^{۲۴۲} _ أخرجه مسلم (۴۸۶) .

^{۲۴۳} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

^{۲۴۴} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

لَوْ لَمْ يَقُلْ إِنِّي رَسُولٌ لِّكَ

نَ شَاهِدٌ فِي مَدِينِهِ يَنْطَلِقُ

واته :

ئه گهر نه شیکوتبا من پیغه مبهرم

ئهوا به پێبازه کانی شایه تی ئه وهی ده داو ده ریده بپری

به شیک سه بارهت به پێبازی پیغه مبهری خوا ﷺ

له کاتی به ئاگابوندا

به ئام بۆ پێبازی پیغه مبهری خوا ﷺ له کاتی به ئاگابونیدا ، ئه وه بوو به یانیان له گهڵ قوقاندنی که له شیردا خه بهری ده بۆوه ، سپاست و ستایشی خوای تعالی ده کردوو (الله أكبر) ده کردو ، (لا اله الا الله) ده کردو داوای لی ده کردو ، پاشان سیواکی ده کردو ، ئینجا ده ستنوێژی ده گرت و ، له پێش دهستی پهروهردگاریدا ده وهستا بۆ نوێژکردن ، به گوته کانی رازونیاژی (مناجاة) له گهڵ پهروهردگاریدا ده کرد ، ستایش و پیاوه لانی ده کرد ، داخوای لی ده کرد ، به ئومیدی به زه ی پهروهردگاری بوو ، لیی ده ترسا ، که وابوو چ پاراستنیکی ته ندروستی دل و جهسته و ، پوح و میزه کان و ، نیعمه ته کانی دنیا و دواپۆژ له مه چاکتریی و له سه رووی ئه م پێبازه وه بۆ .

به شیک سه بارهت به پێبازی پیغه مبهری خوا ﷺ

له وه رزش کردندا

به ئام بۆ چاره سازیی جولانه وه و سه ره وتن ، که بریتیه له وه رزش ، به شیک لی باس ده که یان ، له میانیه ئه وه دا بۆت ئاشکرا ده بی که پێبازی پیغه مبهری خوا ﷺ له م بواره دا گونجای ته واوترین جوړکانی و باشتترین و راسترینیانه ، بۆیه ده لێین :

زانراوه جهسته بۆ ئه وه ی بمینیتته وه پتووستی به خواردن و خواردنه وه یه ، خۆراکیش به گهستی نابێته به شیک له جهسته ، به لکو پاش هه رس کردن پتووسته به شیک هه ر

بمیینتیه وه ، به تیپه پریوونی زه مهن نه گهر نه و خۆراکه زۆریو ، نه و به شیکی کۆده بیته وه و هیندو چۆنیته تی په ی داده کات ، به هینده زۆره که ی زیان ده گه یه نیت ، له بهر نه وه ی کونیه له داده خات و جهسته قورس ده کات و ، به مهش نه خۆشیه کانی گیران و قه بزبوون پووده دات ، نه گهر ده راویشتنیشی بۆ بکریت ، نه و جهسته زیانی پی ده کات به هۆی نه و ده رمانانه وه که له م بواره دا به کاردین ، چونکه زۆریه ی ژه هریه ، ههروه ها به شیک له شته چاکه سووداره کانیش ده کاته ده ره وه ، به چۆنیته که شی زیان ده گه یه نیت ، به وه ی به خودی خۆی گهرم ده کات ، یاخود به گهنین ، یاخود به خودی خۆی سارد ده کات ، یاخود گهرمی غهریزی لاواز ده کات و ئیت له پینگه یاندنی نه و مادانه دا به شدار نابی .

نه و کونیه داخراوانه ی به هۆی پاشه پۆوه په یدا ده بن به دلنایای زیانبه خشه ، واز له و پاشه پۆیانه به یتریت یاخود ده راویشتنی بۆ بکریت ، جولانه وهش به هیترتین هۆیه کانی پیرگرتنه له دروستبوونی ، چونکه نه دنامه کان گهرم ده کات ، پاشه پۆکانی ده توینتیه وه و به پریان ده خات و ، چیت به تیپه پریوونی زه مهن کۆنابنه وه ، به وهش سووکی و چابوگی و چالاکي بۆ جهسته ده گه رپته وه ، وای لیده کات خواردن قبول بکات ، جومگه کان پته و ده کات ، ژێ و ده مارو به سته ره کان به هیتر ده کات ، هه موو نه خۆشیه ماده کان و زۆریه ی نه خۆشیه میزاجیه کان ناهیلت “ نه گهر له کاتی خۆیداو به نه دنازه یه کی مام ناوه ند به کارهات و ، نه و چاره سازیه کانی دیکهش پاست و دروست بوون .

کاتی وه رزش کردن پاش لیژبو نه وه ی خۆراکه و ، پاش نه وه ی خۆراکه به ته وای هه رس ده بیته ، وه رزش کردنی مامناوه ند ، نه و وه رزش کردنه یه که پیستی تیدا سوور بیته وه ، جهسته که مێک شیدار بیت ، به لام نه و وه رزشه ی که ئاره قه یه کی زۆری له گه لدا ده کری “ نه وه له پاده به دهره ، هه ر نه دنامیکیش وه رزش پیکردنی زۆریو به هیتر ده بی “ به تاییه ت له سه ر جۆری نه و وه رزشه ، به لکو هه موو هیتریک ئاوه هایه ، بۆیه هه رکه س زۆ له بهر بکات توانای له بهر کردنی زانسته کانی به هیتر ده بی ، هه رکه س زۆری بیرى خسته کار بۆ چاره سه ری

گیروگرفته کان ئەوا توانای بیرکردنەوێ بەهێز دەبی ، هەموو ئەندامیکیش وەرزشیکێ هەیه بەخۆیەو تاییەتەکراوە ، بۆیە سنگ خویندنی هەیه ، با سەرەتا بەچاوی بێخوینیتەو و پاشان کەم کەم بەرزیتەو بۆ خویندەو بە دەتگی بەرز ، وەرزشی بیستن بە بیستنی دەتگەکانە ، قسەکردن پلە بە پلە ، لە سوکەو بەجێت بۆ قورستر ، هەروەها وەرزشی زمان لە قسەکردنایە ، هەروەها وەرزشی چاوی ، هەروەها وەرزشی پێکردن پلە بە پلە و کەم کەم .

بەلام سواری ئەسپ و ، تیرهاویشتن و ، زۆرانبازی ، پیشبڕیکێ کردن لە سەر پێ ، وەرزشیکە بۆ هەموو جەستە ، کە پێشەکیشەری هەموو نەخۆشیە درێژخایەنەکانە ، وەکو گولی و ناوبەنگ و (القولنج) .

وەرزشی نەفس بە فیڕبوون و ئەدەب وەرگرتن و ، دڵخۆشی و شادومانی و ، ئارامگرتن و خۆپاگری و ، ئازایەتی و سنگ فراوانی و میهرەبانی و ، ئەنجامدانی کردەوێ خەیر و بەهاوشتیوانەیه کە نەفسی پێ پادیت و هۆگر دەبی ، بەلام گەورەترین وەرزشەکانی : ئارامگرتن و خۆشەویستی و ، ئازایەتی و چاکەکردن وجوامێریە ، بەهۆی ئەم وەرزشانەو بەردەوام پادیت و هۆگر دەبی ” تا ئەو سیفاتانەی تێدا دەبی بە شیوازیکی قایم و ، خوونەریتیکی جێگیر .

ئەگەر لەم بارەو دیکەتی پێبازی پێغەمبەری خوا ﷺ بەدەیت ، بۆت دەردەکەوێت کە تەواوترین پێبازەو تەندروستی و هێزەکان دەپارێزێت و ، بۆ پەیداکردنی بژێوی و پاداشتەکانی پۆژی دوايش بە سوودە .

گومانی تێدا نی یە کە خودی نوێژ هۆکاریکی بەهێزە بۆ پاراستنی تەندروستی جەستەو ، تەوانەوێ تیکەلاو پاشەپۆکانی مۆف و ، سودیکی زۆری پێ دەگەیهنێت سەرەپای ئەوێ کە تەندروستی ئیمان و باوەڕ دەپارێزێت و ، هۆکاری کامەرانیشتە لە دنیاو پۆژی داویدا ، هەروەها شەونویژ بەسودترین هۆکارەکانی پاراستنی تەندروستیە ، لە هەموو شتیکیش

زیاتر قه دهغه‌ی نه‌خۆشیه درێژخایه‌نه‌كان ده‌كات ، له هه‌موو شتی‌كیش زیاتر جه‌سته‌و خوین و بوح و دل چالاک ده‌كاتوه . كَمَا فِي " الصَّحِيحَيْنِ " عَنْ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((يَفْقِدُ الشَّيْطَانُ عَلَى قَافِيَةِ رَأْسِ أَحَدِكُمْ إِذَا هُوَ نَامَ ثَلَاثَ عَقَرٍ ، يَضْرِبُ عَلَى كُلِّ عُقْدَةٍ : عَلَيْكَ لَيْلٌ طَوِيلٌ ، فَارْقُدْ ، فَإِنْ هُوَ اسْتَيْقَظَ ، فَذَكَرَ اللَّهَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ ، فَإِنْ تَوَضَّأَ ، انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ ثَانِيَةً ، فَإِنْ صَلَّى انْحَلَّتْ عُقْدُهُ كُلُّهَا ، فَاصْبَحَ نَشِيطًا طَيِّبَ النَّفْسِ ، وَإِلَّا أَصْبَحَ خَبِيثَ النَّفْسِ كَسَلَانَ))^(٢٤٦)

واته : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی : ((شه‌یتان سی گری ده‌به‌ستێته پشتی سه‌ری هه‌ر كه‌سی‌كتانه‌وه نه‌گه‌ر نووست ، هه‌ر گرێیه‌ك قایم ده‌كات و لێی دلتیا ده‌بی به‌گووتنی : هیشتا شه‌و درێژه ، بنوو ، نه‌گه‌ر نه‌و كه‌سه به‌ئاگاهاته‌وه‌و ، ناوی خوای هیئا گرێیه‌کیان ده‌كه‌ریته‌وه ، نه‌گه‌ر ده‌ست‌نوێژی گرت ، گری دووه‌م ده‌كه‌ریته‌وه ، نه‌گه‌ر نوێژی كرد نه‌و هه‌موو گرێكان ده‌كه‌ریته‌وه ، به‌یانیش چالاک و ده‌روون ئاسوده ده‌بی ، نه‌گه‌ر نه‌وه نه‌نجام نه‌دات به‌یانی په‌ست و خه‌مبار ده‌بی و سه‌رزه‌نشتی خۆی ده‌كات .

پۆڤو‌و‌گرتنی شه‌ری له‌ هۆكاره‌كاني پاراستنی ته‌ندروستی و وه‌رزشی جه‌سته‌یی و نه‌فسی یه ، كه‌ فیه‌ره‌تی دروست “ نكۆلی لی ناكات .

به‌لام تێكۆشان له‌ پێناوی خواداو نه‌و جولانه‌وه گشتیانه‌ی كه‌ تیایدا یه “ له‌ گه‌وره‌ترین هۆیه‌كاني پاراستنی هی‌زو ، پاراستنی ته‌ندروستی و ، تۆكمه‌یی دل و جه‌سته‌و ، ده‌رهاو‌یشتنی پاشه‌پۆكانی ، هه‌روه‌ها خه‌م و خه‌ف و دلتیه‌گی لاده‌بات ، كاریکی به‌سووده له‌ راستیدا ته‌نها نه‌و كه‌سانه ده‌یزانن كه‌ تیایدا به‌شدار ده‌بن ، هه‌روه‌ها حه‌ج و ، به‌جیه‌ینانی پێ و په‌سه‌مه‌كاني و ، پێش‌برکی كردنی نه‌سپ سواری و ، پم هاو‌یشتن و ، پێ‌كردن بۆ به‌جیه‌ینانی پێ‌یسته‌یه‌كان و ، بۆ دیدنه‌ی برایان و ، به‌جیه‌ینانی مافه‌كانیان و ، سه‌ردانی

^{٢٤٦} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٣ / ١٩ ، ٢٢) ، ومسلم (٧٧٦) .

نه خۆشه کانیان و ، به پێکردنی مردوو هه کانیان و ، پێکردن بۆ مزگهوت بۆ به جیهانی نوێژه
 فره کانیان و نوێژی ههینی و ، جولانه وه کانی دهستنوێژگرتن و خۆشتن و ، هتد...

ئه مه که مترین ئه و شتانه یه که هه وه رزشیکی دیاریکراو تیایدا به شدار ده بی له پاراستنی
 ته ندروستی و ، ده رهاویشتنی پاشه پوکاندا ، به لام ئه وه ی شەرع له م بواره دا به شیای داناهه
 “ بۆ ئه وه ی مژۆف پێی بگات به خیری دویا و پۆژی دوا ی و ، دورخستنه وه ی شه پو خراپه کانی
 ، شتیکی تره .

لێره دا بۆت ده رده که ویت که پێبازی پیغه مبه ری خوا ﷺ له بوا ری پزیشکی ته جهسته و دل
 و ، پاراستنی ته ندروستی و ، دورخستنه وه ی نه خۆشیه کانیدا “ به سه ره موو پێبازه کانی
 دیکه وه یه ، له مه زیاتر ناخیه نه پوو “ بۆ ئه وه که سانه ی به راستی ئه قل و ژیریان ئاماده یه .
 وبالله التوفیق .

به شیك : سه بارهت به جووتبونی خیزان و پێبازی

پیغه مبه ری خوا ﷺ له م باره وه :

سه بارهت به جووتبونی خیزان ، پێبازی پیغه مبه ری خوا ﷺ له م باره وه ته واوترین ویی
 که م و کوپیرترین پێبازه کانه ، ته ندروستی پی ده پاریزیت ، به له زه تی و شادومانی نه فسی پی
 ته واو ده بی ، ئه و مه به ستانه ی له پێناویدا دانراوه پێی به ده ست ده هینرین ، چونکه
 جووتبونی خیزان له بنه پره تدا بۆ سی شت دانراوه که بریتین له مه به سه ته کانی :

یه که م : پاراستنی وه چه و ، به رده وامبوونی جوړ “ تا ته واو بوونی ئه و ژماره یه ی که خوا ی
 تعالی نوسیویه تی له م جێهانه دا ده رکه ویت .

دووهم : ده ره مینانی ئه و ئاوه ی که راگیرکردن و تیزانی زیان به هه موو جهسته ده که یه نیت

سى یم : به جیهینانی چه زوئاره زوو ، ده سته وتنی له زهت و ، رابواردن به نیعمه ته وه ، له به هشتدا تنها ئه خاله کارایه و سودی لی ده بینریت ، چونکه له وی وچه خسته وه نی به ، هیچ ئاو تیزانیکیش نی به تا به ئاو دابه زین بکریته دهره وه .

جووتببون له وه هیانه یه که ته ندروستی ده پاریزیت :

به پیزانی پزیشکان : وا ده بینن که جووتببون به کی که له هیه کانی پاراستنی ته ندروستی . (جالینوس) ده لیت : ئاگرو هوا به سه رگه وه ری توماوی نیرینه دا زاله ، میزاجی گه رمی ته ره ، چونکه له خوینی پاک و پوخته ، که خوراکى نه دامه بنه په تیه کانه ، لیژده که فه زلی توماوی نیرینه ت بو پوون بویه وه ، ده بی بزانیته که پیویسته دهرنه هینریت “ مه گه ر بو ئه وه ی وه چه ی پی به ده ست بهینریت ، یا بو دهرهینانی ئاوی تیزاو کوبوو ، چونکه ئه و توماوه نه گه ر تیزان و کوبونه وه ی به رده وام بی ، چه ندین نه خوشی خراپ دروست ده کات ، وه کو : وه سواس و شیتی و په رکه م و ، هتد .

له وانه یه زور جار به کارهینانی جووتببون زوریک له وه نه خوشیانه چاره سه ر بکات ، چونکه نه گه ر ماوه یه کی دریز توماوه که راگیریت ، خراپ ده بی و ده گوریت بو چونه تیه کی ژه هرین ، که ده بیت به هوی دروستبوونی چه ندین نه خوشی خراپ وه کو ئاماژه مان پیدا ، بویه نه گه ر زور بو “ ئه و سروشتی مروف به له خودا ئاو هاتنه وه (الاحتمال) ده یکاته دهره وه “ به بی جووت بوون .

که سانیکى پيشین گوتویانه : پیویسته مروف له نه فسی خویه وه په یمان بدات “ که سى شت به نه نجام بگه یه نیت : واز له پیکردن نه هینیت ، بو ئه وه ی نه گه ر پوژیک پیویستی پی بیت بتوانیت نه نجامی بدات ، واز له خواردن نه هینیت ، چونکه ریحۆله کانی ته سک ده بنه وه ، واز له جووتببون نه هینیت ، چونکه نه گه ر بیر دهرنه دریت وله قوپو لیته پاک نه کریته وه ، ئاوه که ی نامینیت .

(محمد) ی کوی (زکریا) ده لیت : هه رکه س ماوه یه کی درێژ واز له جووتببون بهینیت ، هیزی ده ماره کانی لاواز ده بی و ، پێپه وکانی ده گیریت و ، نه ندای زاوێشی کرژده بیته وه . ده لیت : که سانیکم بینی وازیان له جووتببون هینا وه کو جوړیک له به ته تگ دونیا وه نه هاتن ، نه وه بوو جهسته یان سارد بۆوه ، جولانه وه یان سهخت و ناپه حهت بوو ، دلته تگی و بیزاریه ک پووی تیکردن به بی هیچ هۆیه ک ، ئاره زوو شه هوهت و هه رسکردنیشیان که م بۆوه . قسه کانی ته واو بوو .

له سووده کانی : چاو دانواندن ، نه فس پاریزی ، توانای داوین پاکی و دورکه وتنه وه له حه رام و ، هه موو نه وانه له خیزانی خۆیدا نه نجام بدات ، به و هۆیه وه مرۆف سوود به نه فسی خۆی ده به خشیت " له دونیاو پۆژی دوایداو ، سوودیش به ژن ده گه یه نیت ، بۆیه پیغه مبه ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ بایه خی پی دهاو خۆشی ده ویست و ، ده یفه رموو : ((حُبِّبَ إِلَيَّ مِنْ دُنْيَاكُمْ : النِّسَاءُ وَالطَّيِّبُ))^(٣٤٧) واته : ((له دونیا که ی ئیوه دا دوو شتم به لاوه خۆشه ویست کراوه : ژنان و بۆنی خۆش)) .

له کتییی (الزهد) ی ئیمامی (أحمد) دا زیاده یه کی ناسک له م فه رموو ده یه دا هاتوه ، بریتیه له : ئارام ده گرم به رامبه ر به خواردن و خواره وه و ، ئارام ناگرم به رامبه ر به ژنان .

هانی ئومه ته که شی داوه بۆ زه واج کردن و ، ده یفه رموو : ((تَزَوَّجُوا ، فَإِنِّي مُكَاثِّرٌ بِكُمْ الْأَمَمَ))^(٣٤٨) واته : ((زه واج بکه ن ، چونکه من شانازی به زۆری ژماره تانه وه ده که م به رامبه ر به ئومه تانی دیکه)) .

پیشه وا (ابن عباس) _ خوا ی له خۆی و بابیشی پازی بیت _ فه رموو یه تی : خیردارترین و چاکترین که سی نه م ئومه ته نه و که سه یه که زۆترین ژنی هه بیت .

^{٣٤٧} _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٢٨٥) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٣١٢٤) .

^{٣٤٨} _ إسناده حسن : أخرجه أبوداود (٢٠٥٠) ، وانظر الصحيحة (١٧٨٢) .

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((إِنِّي أَنْزَلْتُ النَّسَاءَ ، وَأَنَا مُمْ وَأَقُومُ ، وَأَصُومُ وَأُفْطِرُ ، فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي)) (٢٤٩).

واته : پیغمبره‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی : ((من زن ده‌خوایم ، ده‌نووم و هه‌لیشده‌ستم بۆ شه‌و نویژ ، پۆژوو ده‌گرم و ده‌شیشکینم ، هه‌رکەس پشت له سوونه‌تی من هه‌ل بکات ، له ئومه‌تی من نی یه)) .

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ ، فَإِنْهُ أَغْضَى لِلْبَصَرِ وَأَحْفَظُ لِلْفَرْجِ ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ ، فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ)) (٢٥٠).

واته : پیغمبره‌ری خوا ﷺ فرموی : ((ئە‌ی کۆمه‌لی لاوان ، هه‌رکەس له ئیوه‌ توانای هه‌بوو با زن بینیت ، چونکه چاکترین هۆکاری چاو دانانندن و داوین پاریزی یه ، هه‌رکەسیش ناتوانیت ، با پۆژوو بگرییت ، چونکه بۆی ده‌بی به قه‌لغان)) .

وَلَمَّا تَزَوَّجَ جَابِرٌ ثَيِّبًا قَالَ لَهُ : ((هَلَّا بِكَرًا تُلَاعِبُهَا وَتُلَاعِبُكَ)) (٢٥١) .

واته : کاتی (جابر) _ خوای له خۆی ویا‌بیشی پازی بییت _ بی‌وه‌ژنیکی خواست پیغمبره‌ری خوا ﷺ پێی فرموو : ((ئە‌ی نه‌دکرا کچیک بییت گه‌مه‌ت له گه‌ل بکردایه‌و ، گه‌می له گه‌ل بکردیتایه)) .

٢٤٩ _ صحیح : أخرجه البخاري (٢ / ٧) ، ومسلم (٤ / ١٢٩) عن أنس .

٢٥٠ _ صحیح : أخرجه البخاري (٣ / ٣٤) ، (٣ / ٧) ، ومسلم (٤ / ١٢٨) كلاهما عن حديث علقمة عن ابن

مسعود .

٢٥١ _ صحیح : أخرجه البخاري (٣ / ٨١) ، ومسلم (٢ / ١٥٦) ، (٤ / ١٧٦) كلاهما من حديث وهب بن

کیسان عن جابر بن عبد الله .

وَرَوَى ابْنُ مَاجَةَ فِي " سُنَنِهِ " : مِنْ حَدِيثِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((مَنْ أَرَادَ أَنْ يَلْقَى اللَّهَ طَاهِرًا مُطَهَّرًا ، فَلْيَتَزَوَّجِ الْحَرَّائِرَ)) (٣٥٢).

واته : له (أنس)ی کوپی (مالک)هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی : ((هه رکهس دهیه ویټ به پاکی و رزگار بیون له تاوانه کانی داوین پیسی بگه ریټه وه بۆ لای خوای تعالی ، با ژنه نازاده کان بخوازیټ)) .

وَفِي " سُنَنِهِ " أَيْضًا مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ يَرْفَعُهُ ، قَالَ : ((لَمْ تَرَ لِلْمُتَحَابِّينِ مِثْلَ النِّكَاحِ)) (٣٥٣).

واته : له (ابن عباس)هوه _ خوا له خۆی ویا بيشی پازی بیټ _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی : ((ههچ چاره سه ریکی تر به چاک دانانیښ بۆ دوو خۆشه ویست به دهه له زهواج کردن)) .

وَفِي " صَحِيحِ مُسْلِمٍ " مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((الدُّنْيَا مَتَاعٌ ، وَخَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ)) (٣٥٤).

واته : له (عبدالله)ی کوپی (عمر)هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی : ((دنیا خیرو خۆشیه ، چاکترین خیرو خۆشی دنیاش ژنی چاکه)) .

٣٥٢ _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجه (١٨٦٢) ، وضعفه الألباني في الضعيفة (١٤١٧) .

٣٥٣ _ صحيح : أخرجه ابن ماجه (١٨٤٧) عن طاووس عن ابن عباس فذكره مرفوعاً . وصححه الألباني في صحيح الجامع (٥٢٠٠) وانظر الصحيحة (٦٢٤) .

٣٥٤ _ صحيح : أخرجه أحمد (١٦٨ / ٢) ، وعبد بن حميد (٣٢٧) ، ومسلم (٤ / ١٧٨) ، وابن ماجه (١٨٥٥) ، والنسائي (٦ / ٦٩) كلهم عن أبي عبد الرحمن الحبلي عن عبد الله بن عمر فذكره مرفوعاً .

پیغمبەری خوا ﷺ ئومەتەکی هاندهدا بۆ خواستنی کچی جوانی چاک و ، ئاین پەرور ،
 وَفِي " سُنَنِ النَّسَائِي " عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : سُمِّلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَيَّ النِّسَاءِ خَيْرٌ ؟ قَالَ : ((
 الَّتِي تَسْرُهُ إِذَا نَظَرَ ، وَتَطِيعُهُ إِذَا أَمَرَ ، وَلَا تُخَالِفُهُ فِيمَا يَكْرَهُ فِي نَفْسِهَا وَمَالِهِ)) (٣٥٥) .

واته : له (أبي هريرة) وه _ خواي لی پازنی بیټ _ فهموویه تی : له پیغمبەری خویان
 پرسى ﷺ چ جوریکى ژنان خێردارو چاکن ؟ فهرمووی : ((نه و ژنهیه که ته ماشای بکهیت
 دلخۆش بیت ، گوێپایه لت بێ نه گهر فهرومانت پێکورد ، سه رپێچیت نه کات له وهی هه زت پێ نی
 یه له نه فس و مالتدا)) .

وَفِي " الصَّحِيحَيْنِ " عَنْهُ ، عَنْ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : ((تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ لِمَالِهَا ، وَلِحَسَبِهَا ، وَلِجَمَالِهَا
 ، وَلِدِينِهَا ، فَاظْفَرْ بِذَاتِ الدِّينِ تَرِبْتُ يَدَاكَ)) (٣٥٦) .

واته : له (أبي هريرة) وه _ خواي لی پازنی بیټ _ فهرموویه تی : پیغمبەری خوا ﷺ
 فهرمووی : ((بۆ چوار مه بهست ژن ده خوازێت له بهر مال و سامانه کی ، یاخود له بهر
 بنه ماله کی ، یاخود له بهر جوانیه کی ، یاخود له بهر ئاینه کی ، بۆیه تو براوه به خواستنی
 ژنی ئاینداری خواناس تا دهستت پر به ره کات بێ)) .

پیغمبەری هانی ئومەتەکی ده دا بۆ خواستنی نه و ژنانه ی مندالیان ده بی و ، هه زی به
 خواستنی نه و ژنانه نه بوو که مندالیان نابێ ، کما فی " سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ " عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ ،
 أَنَّ رَجُلًا جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ : إِنِّي أَصَبْتُ امْرَأَةً ذَاتَ حَسَبٍ وَجَمَالٍ ، وَإِنَّهَا لَا تَلِدُ ،

٣٥٥ _ إسناده صحيح : أخرجه النسائي (٦ / ٦٨) ، وصححه الألباني .

٣٥٦ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٩ / ١١٥ ، ١١٦) ، ومسلم (١٤٦٦) .

أَفَاتَزَوَّجُهَا ؟ قَالَ ((لَا)) ثُمَّ أَتَاهُ الثَّانِيَّةُ ، فَفَنَّاهُ ، ثُمَّ أَتَاهُ الثَّلَاثَةُ ، فَقَالَ : ((تَزَوَّجُوا الْوُدَّ الْوُلُودَ ، فَإِنِّي مُكَاثِّرٌ بِكُمْ)) (٣٥٧) .

واته : له (مَعْقَل) ی کوپی (یَسَار) هوه _ خوی لی پازی بیت _ فهرموویتهی : پیاوێك هاته خزمهتی پیغه مبهری خوا ﷺ و فهرمووی : من ژنیکی په سهنی و جاخ زادهی جوانم دهسته و توه ، به لام مندالی نابی ، ئایا بیخوایم ؟ فهرمووی ((نه خیر)) پاشان بۆ جاری دووهم هاته و هاته خزمهتی ، به لام قه دهغه ی کرد ، پاشان بۆ جاری سی یه م هاته و هاته خزمهتی و نهویش فهرمووی : ((ژنی پووخواشی خوش په فتاری به سک و زا بخوان ، چونکه من شانازی به ژماره زۆریتانه و ده که م)) .

وَفِي التِّرْمِذِيِّ عَنْهُ مَرْفُوعًا : ((أَرْبَعٌ مِنْ سُنَنِ الْمُرْسَلِينَ : النِّكَاحُ ، وَالسَّوَّاءُ ، وَالتَّعَطُّرُ ، وَالْحَنَاءُ)) (٣٥٨) رَوَى فِي " الْجَامِعِ " بِالنُّونِ وَالْيَاءِ وَسَمِعْتُ أَبَا الْحَجَّاجِ الْحَافِظَ يَقُولُ الصَّوَابُ أَنَّهُ الْخَتَانُ وَسَقَطَتِ النُّونُ مِنَ الْحَاشِيَةِ وَكَذَلِكَ رَوَاهُ الْمَحَامِلِيُّ عَنْ شَيْخِ أَبِي عَيْسَى التِّرْمِذِيِّ .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویتهی : ((چوار شت له سونهتی پیغه مبهرانن : ژن هیئان ، سواک کردن ، خو بۆنخۆش کردن ، خه نه کردن)) .

نه و شتانهی که پیویسته پیش جووتبیون نه نجام بدریت " یاری و گه مه کردن و ، ماچ کردن و ، مژینی زمانی ژنه ، نه و هبوو پیغه مبهری خوا ﷺ یاری و گه مهی له گه ل خیزانه کانی ده کردو ، ماچی ده کردن .

وروی أبوداود فی سننه : أنه ﷺ كَانَ يُقْبَلُ عَائِشَةً ، وَيَمُصُّ لِسَانَهَا (٣٥٩) .

٣٥٧ _ حسن صحيح : أخرجه أبوداود (٢٠٥٠) ، والنسائي (٦ / ٦٥) كلاهما عن معاوية بن قرة عن معقل بن

يسار فذكره .

٣٥٨ _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذي (١٠٨٠) ، وضعفه الألباني رحمه الله .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ ماچی (عائشة) ی ده کردو ، زمانی ده مژی .

وَيُذَكِّرُ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ : : نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ الْمَوَاقِعَةِ قَبْلَ الْمَلَاعَةِ (٣٦٠).

واته : (جابر ی کوپی (عبدالله) _ خوی لی پازی بیّت _ فرموویتهی : پیغه مبهری خوا ﷺ قه ده غه ی جووتبونی خیزانی کردوه پیش ده ستبازی و گه مه کردن .

جار به جار پیغه مبهری خوا ﷺ له گه ل ه موو خیزانه کانیدا جووت ده بوو پاشان یه ک جار خوی دهشت (الغسل) ، جار به جاریش لای ه موو خیزانیکی خوی دهشت

فَرَوَى مُسْلِمٌ فِي " صَحِيحِهِ " عَنْ أَنَسٍ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَطُوفُ عَلَى نِسَائِهِ بِغُسْلٍ وَاحِدٍ (٣٦١) واته : له (انس) هوه _ خوی لی پازی بیّت _ فرموویتهی : پیغه مبهری خوا ﷺ به سهر ه موو خیزانه کانیدا ده گه راو یه ک جار خوی دهشت .

وَرَوَى أَبُو دَاوُدَ فِي " سُنَنِهِ " عَنْ أَبِي رَافِعٍ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ طَافَ عَلَى نِسَائِهِ فِي لَيْلَةٍ ، فَأَغْتَسَلَ عِنْدَ كُلِّ امْرَأَةٍ مِنْهُنَّ غُسْلًا ، فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ اغْتَسَلْتَ غُسْلًا وَاحِدًا ، فَقَالَ : ((هَذَا أَزْكَى وَأَطْهَرُ وَأَطْيَبُ)) (٣٦٢).

واته : له (ابی رافع) هوه _ خوی لی پازی بیّت _ فرموویتهی : پیغه مبهری خوا ﷺ له شه ویکدا به سهر ه موو خیزانه کانیدا گه را ، لای هه ر ژنیکیان خوی دهشت ، منیش گووتم نه ی

٣٥٩ _ ضعیف : أخرجه أحمد (٦ / ١٢٣ ، ٢٣٤) ، وأبو داود (٢٣٨٦) وابن خزيمة (٢٠٠٣) كلهم عن مصدع أبي يحيى عن عائشة فلذكرته .

٣٦٠ _ موضوع : أورده الألباني في ضعيف الجامع (٦٠٥٦) وأشار إليه بالوضع ، وانظر الضعيفة (٤٣٢) .

٣٦١ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٢٢٥) ، ومسلم (١ / ١٧١) من طريق شعبة عن هشام بن يزيد عن أنس فلذكره .

٣٦٢ _ إسناده حسن : أخرجه أبو داود (٢١٩) ، وحسنه الألباني في صحيح أبي داود (٢٠٣) .

پێغه‌مبەری خوا ﷺ ئەگەر یەک جار خۆت شتبا چاکتر دەبوو ، ئەویش فەرمووی : ((ئەمە پاکیزەترو خاوێنتر و چاکتر)) .

پێغه‌مبەری خوا ﷺ فەرمانی داوه بەو کەسەی کە دەیه‌وێ جارێکی تر بگەرێتەوه بۆ جووتبوون پیش ئەوهی کە خۆی بشوا ، لە نێوان هەردوو جووتبوونەکاندا دەستنویژ بگرێت .

كَمَا رَوَى مُسْلِمٌ فِي "صَحِيحِهِ" مِنْ حَدِيثِ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ أَهْلُهُ ، ثُمَّ أَرَادَ أَنْ يَعُودَ فَلْيَتَوَضَّأْ)) (٣٦٣) .

واتە : لە (أبي سعيد الخدري) وه _ خۆی لێ پازنی بیت _ فەرموویەتی : پێغه‌مبەری خوا ﷺ فەرمووی : ((هەركات کە سیكتان چوو لە خێزانی و ، پاشان ویستی جارێکی تر بگەرێتەوه بە دەستنویژ بگرێت)) .

خۆشتن و دەستنویژگرتن پاش جووتبوون هۆکاریکی گەورەیه بۆ گەڕانەوهی چالاک و ، شاد و مانبونی نەفس و ، جێنشینکردنەوهی هەندێ لەوانەی بەهۆی جووتبوونەوه شی بونەوه ، لە گەڵ تەواو پاکبوونەوه ، کۆبونەوهی گەرمی غەریزی لە نێو جەستەدا پاش ئەوهی بەهۆی جووتبوونەوه بڵاوبوونەوه ، بەدەستپێتانی ئەو پاکتییهی خۆی تەعالی حەزی پێیهتی و ، پقی لە پێچەوانەکەیهتی ، هەموو ئەمانە لە چاکترین چاره‌سازیه‌کانی جووتبوون ، هۆکاریکی چاکێشن بۆ پاراستنی تەندروستی و ئەو هیزانی تیایان .

بەشیك سه‌بارهت به چاکترین کاته‌کانی جووتبوون و فەزل و شیوه‌کانی

بەسوودترین جووتبوون : ئەوهیه کە لە دواى هەرسبوونی خۆراك و ، مام ناوه‌ندبوونی جەستە لە گەرمی و ساردی و ، وشکێتی و شێدارێتی و ، چۆڵ بوون و پرپونیدا ئەنجام

بدریت ، زیانیشی ئاسانترو که متره له کاتی پرپوونی جه ستهدا به بهراوردی زیانی له کاتی چۆل بوونیدا ، ههروهها زیانی که متره له کاتی زۆریونی شیدا به بهراوردی زیانی له کاتی وشکیستی جه ستهدا ، وه زیانی که متره له کاتی گهرمیستی جه ستهدا به بهراوردی زیانی له کاتی ساردبوونیدا ، له راستیدا پیویسته مرۆف جووتبوون نه نجام بدات له کاتی توندبوونی شههوت و ئارهزوو ، بڵاوبونهوهی تهواوی به ههموو جه ستهدا “ به بی ئه وهی زۆر له خۆی بکات ، یاخود بیر له وینهیهک بکاتهوه ، یاخود تهماشایهکی یهک له دواى یهک بکات.

پیویسته مرۆف به زۆر شههوت و ئارهزوو بۆ خۆی پهیدا نهکات و ، زۆر له نهفسی نهکات ، به لکو پیویسته له و کاتهدا په لهی نه نجامدانی جووتبوون بکات “ که تۆماوی نێزینهی دهروزی و ، ئارهزووی دینه ههژان ، به لām با له جووتبوونی ژنی پیر پارێز بکات ، ههروهها با له جووتبوونی ئه و منداڵانهی که جووتبوونی نا کریت و ، شههوت و ئارهزوویان نی یه پارێز بکات ، ههروهها با له جووتبوونی ژنانی نهخۆش و ، ناشیرین و ، بیزارو پارێز بکات ، چونکه جووتبوونی ئه مانه هیزهکانی جهسته لاواز دهکهن و ، جووتبوونیش لاواز دهکات به خاسیهت ، ئه و پزیشکانهش به ههله داچوونه که دهلێن : جووتبوونی ژنانی بیوه ژن به سوودترو ، زیاتریش تهندروستی ده پارێزیت به بهراوردی جووتبوونی کچان ، ئه مه بیروپایهکی بۆگه نهو ، به لām پیدهچی هه ندیکى دیکه ی پزیشکان ئاگاداری خه لکیان کردبیتته وه له بۆگه نیتى کاره ، ههروهها پیچه وانه ی بیروپای ئاقل و ژیرانی خه لک و ، ئه و پریازیه که سروشت و شه ریهت له سه ری ریکه وتوون .

جووتبوونی کچ چه ندين خاسیه تی تیدایه ، که له ژنانی بیوه ژندا به دینا کریت ، وه کو ته واهو په یوه ست بوون و هۆگر بوونی کچ له گه ل ئه و که سه دا که جووتی ده بی ، کچ دلی له خۆشه و یستی ئه و که سه پر ده بی و ، مه یل و هه واداریشی له نیوان ئه و و پیاویکی تر دا دابهش نابێ . ئه وه بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ به (جابر ی) فرموو : ئه ی نه ده کرا کچێک بخوازیت ، خوا ی تعالی شیوه یه کی ته واهو بی که م کوپی بۆ ژنانی خه لکی به هه شت له)

الْحُورُ الْعَيْنُ (داناوه ، ئه وه یه كه دهستی هیچ كه سیکیان لی نه كه وتوووه پێش ئه و پیاوانه ی له به مه شتدا بۆیان دانراون .

وَقَالَتْ عَائِشَةُ لِلنَّبِيِّ ﷺ أَرَأَيْتَ لَوْ مَرَرْتَ بِشَجَرَةٍ قَدْ أُرْتِعَ فِيهَا ، وَشَجَرَةٌ لَمْ يُرْتَعْ فِيهَا ، فَفِي أَيِّهِمَا كُنْتُ تُرْتَعُ بِعَيْرِكَ ؟ قَالَ : ((فِي الَّتِي لَمْ يُرْتَعْ فِيهَا)) (٣٦٤).

واته : خاتوو (عائشة) _ خوای لی پازی بیټ _ به پیغه مبهری خوای ﷺ فرموو : ئه گه به لای دره ختی کدا تیپه ربووی ووشتری لی له وه پابیټ و ، به لای درختیکی تردا تیپه ربووی لی نه له وه پینرابیټ ، له کام دانه یندا ووشتره که ده له وه پینیت ؟ ئه ویش فرمووی : ((له وه یاندا که لی نه له وه پینراوه)) . مه بهستی ئه وه بوو له خوای زیاتر کچی تری نه خواستوووه .

جووتبوونی ژنی خۆشه و یست لاوازی جهسته که م ده کاته وه “ له گه ل ده رهاویشتنی تۆماویکی زۆردا ، به لām جووتبوونی ژنی بیزارو جهسته شی ده کاته وه ، هیزه کان لاواز ده کات و ده رهاویشتنی تۆماویش که م ده کاته وه ، جووتبوونی ژنی بینویریش حه رامه له هه ربو لایه نی خووی مرووف و شه رعیشه وه ، چونکه زۆر زیانبه خشه و ، تیکرپای پزیشکانیش خه لکیان له نزیک نه که و تنه وه ی ئه و ژنانه ناگادار کردۆته وه .

چاکترین شیۆه کانی جووتبوون ئه وه یه که پیاو به سه ردا ژندا به رزییته وه ، پاش ده ستبازی و ماچ کردن پایخات و بلاوی کاته وه ، له بهر ئه مه یه ژن به پاخه ر ناو نراوه ، وه کو ئه وه ی پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویته ی : ((الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ)) (٣٦٥) واته : ((مندا ل بۆ پیاوه)) چونکه خاوه نی پاخه ره که یه ، ئه مه ش ئه و په پی سه ره رشتیا ریټی و چاودیریټی پیاوانه

٣٦٤ _ صحیح : أخرجه البخاري (٧ / ٦) عن هشام بن عروة عن أبيه عن عائشة فذكرته .

٣٦٥ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٥ / ٢٧٨) ، ومسلم (١٤٥٧) .

به سه ر ژنانه وه ، وهكو ئه وهی خوای تعالی دهفه رمیّت : ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ [النساء : ۳۴] واته : پیاوان سه په رشتیارن (کار به دهستن) به سه ر ئا فره تانه وه (^{۳۶۶}) ،
هروه ها شاعیر ده لّیّت :

إِذَا رُمْتُهَا كَأَنَّتْ فِرَاشًا يُقْلِنِي   وَعِنْدَ فَرَاغِي خَادِمٌ يَتَمَلَّقُ
واته :

نه گه ر ئاره زووم لی بی پاخه ر ئه که وه لم ده گری   کاتی ته واو یونیشم خزمه تکاری که وه مرایم بۆ ده کا

هروه ها خوای تعالی دهفه رمیّت : ﴿هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ﴾ [البقرة : ۱۸۷]
واته : ﴿هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ﴾ ئه وان بۆ ئیوه پۆشاکن ﴿وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ﴾ وه ئیوه ش بۆ ئه وان
پۆشاکن (^{۳۶۷}) ، وه ته واوترین و بی که م و کو پیترین پۆشاک هه ره به م بارو حاله ده بی ، چونکه
پاخه ری پیاو له م باره دا که خیزانه که یه تی پۆشاکه بۆی ، هروه ها دا پۆشهری ژن له م باره دا
که میرده که یه تی پۆشاکه بۆی ، ئه م شیوه جووتیونه به پێژه له م ئایه ته وه وه رگی راوه . ئه مه
جوانترین شیوهی خواستنه (الاستعارة) له زمانی عه ره بیدا که هه یه ک له ژن و پیاوی کردۆته
پۆشاکي ئه ویتر .

هروه ها پوویه کی تریشی تێدایه : به وهی جار به جار ژنه که وه رده گریّت به سه ریداو ،
به وه ش وه کو پۆشاکي لێ دیت بۆی ، شاعیر ده لّیّت :

إِذَا مَا الضَّجِيعُ نَنَى جِيدَهَا   تَنَنَّتْ فَكَانَتْ عَلَيْهِ لِبَاسًا
واته :

نه گه ر راکشاو لایه کی به سه ردا چه مانه وه   لارده بیته وه وه ده بی به پۆشاک به سه ریه وه

^{۳۶۶} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

^{۳۶۷} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

خراپترین شیوه‌کانی جووتبون : ئەو یه ژنه‌که به سەر پیاوه‌کدا به‌رزبێته‌وه‌و ، له‌سەر پشت له‌گه‌ڵ خه‌زانه‌که‌یدا جووت بێت ، ئەمه‌ پێچه‌وانه‌ی ئەو شیوه‌ سروشتیه‌ که‌ خوای تعالی‌ هه‌ریه‌ک له‌ پیاو و ژنی له‌سەر خولقاندوه‌و ، به‌لکو که‌ جووری نی‌رومی له‌سەر خولقاندوه‌و به‌په‌های ، ئەم شیوه‌ چه‌ندین خراپی له‌ خۆده‌گریت ، له‌وانه‌ تۆماوی نی‌رینه‌ به‌ نا‌په‌حه‌ت ده‌ده‌چی ، له‌وانه‌یه‌ هه‌ندێ له‌و تۆماوه‌ له‌ ئەندامی نی‌رینه‌دا به‌می‌نێته‌وه‌وبه‌وه‌ش بۆکه‌ن ده‌بی و خراپ ده‌بی و ، زیان به‌ پیاو ده‌گه‌یه‌نیت .

هه‌روه‌ها : پێده‌چی هه‌ندێ له‌ ته‌پری وشیی ئەندامی زاوژی ژن بجیته‌ نی‌و ئەندامی نی‌رینه‌ی پیاوه‌که‌وه .

هه‌روه‌ها : منداڵانی ژن له‌م شیوه‌یه‌دا ناتوانیت ئاوه‌که‌ بگریته‌ خۆی و تیایدا کۆبێته‌وه‌و ، په‌یوه‌ست بێت پێوه‌ی بۆ خولقاندنی منداڵ .

هه‌روه‌ها : له‌ راستیدا له‌ هه‌ردوو لایه‌نی خوو و شه‌رعیشه‌وه‌ ژن کارلێکراوه‌ ، بۆیه‌ ئەگه‌ر به‌سەر پیاودا به‌رز بێته‌وه‌ وه‌کو بکه‌ری لێدیت و ، ئەمه‌ش پێچه‌وانه‌ی پێویسته‌کانی خوو و شه‌رعیشه‌ .

ئەوه‌بوو کۆمه‌لی (اهل الكتاب) ته‌نها له‌ سەر یه‌ک شیواز له‌ گه‌ڵ خه‌زانه‌کانیاندا جووت ده‌بوون ئەویش پاکشانی ژنه‌که‌ بوو له‌ سەر پشت و ، ده‌یانگوت : ئەمه‌ بۆ ژن ئاسانه‌تره‌ .

به‌لام (قریش) و کۆمه‌لی پشتیوانان به‌هه‌موو شیوازی که‌ له‌ گه‌ڵ خه‌زانه‌کانیاندا جووت ده‌بوون ، ئەوه‌بوو جوله‌که‌کان عه‌بیداریان ده‌کردن ، بۆیه‌ خوای تعالی‌ ئەم نایه‌ته‌ی دابه‌زاند : ﴿ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ اَنْتُمْ شِئْتُمْ ﴾ [البقرة : ۲۲۳] واته‌ : ﴿ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ ﴾ ژنه‌کانتان کێلگه‌ی خۆتانن ﴿ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ ﴾ جا تۆو بوه‌شیننه‌ ناو کێلگه‌که‌تانه‌وه‌ ﴿ اَنْتُمْ ﴾

شِئْتُمْ ﴿ به هەر شیوهیهك ده تانه وی (له شویتنی تاییه تی خوی که پێشهویه نهك دواوه (٣٦٨) ٠

وَفِي "الصَّحِيحَيْنِ" عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: كَانَتْ الْيَهُودُ تَقُولُ: إِذَا أَتَى الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ مِنْ دُبْرِهَا فِي قُبْلِهَا، كَانَ الْوَلَدُ أَحْوَلَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَتَى شِئْتُمْ﴾ [البقرة: ٢٢٣] وَفِي لَفْظٍ لِمُسْلِمٍ: إِنْ شَاءَ مُجَبِّئَةً، وَإِنْ شَاءَ غَيْرُ مُجَبِّئَةٍ، غَيْرَ أَنَّ ذَلِكَ فِي صِمَامٍ وَاحِدٍ (٣٦٩).

واته : له (جابر) هوه _ خوی لى پازى بیټ _ فه رموویه تی : جوله که کان ده یانگوت : نه گهر پیاو له پوی دواوه له شویتنی منداله وه له گهل خیزانه کهیدا جوت بى ، منداله که یان خیل ده بى ، بویه خوی تعالی ئەم ئایه ته ی دابه زاند : ﴿ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَتَى شِئْتُمْ ﴾ [البقرة : ٢٢٣] له بیژیه کی ئیعامی (مسلم) دا هاتووه : نه گهر ئاره زوی لیبوو با پالکەوێت له سه ر پوی و ، نه گهر ئاره زووشی لیبوو با به شیوازی جکه له پالکەوتن به سه ر بوودا ، به لام له یهك شوینه وه ، که شویتنی کیلان و مندال بوونه .

به لام له کومه وه : هه رگیز له سه ر زمانى هیچ پیغه مبه ریک پتی پینه درلووه ، نه و که سانه ش که پیتیدانی جوتبونى ژن له کومه وه بۆ هه ندی پێشینی چاک ده که پینه وه ، قسه ی هه له یان داوه ته پالیان .

وفي سنن أبي داود عن أبي هريرة، قال: قال رسول الله ﷺ ((ملعونٌ مَنْ أَتَى الْمَرْأَةَ فِي دُبْرِهَا)) (٣٧٠)

٣٦٨ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

٣٦٩ _ متفق علیه : أخرجه البخاري (٨ / ١٤٣) ، ومسلم (١٤٣٥) .

٣٧٠ _ حسن : أخرجه أبو داود (٦٢ / ٢) عن الحارث بن مخلد عن أبي هريرة فذكره .

واته : له (أَبِي هُرَيْرَةَ) هوه _ خَوای لى پازى بَيْت _ فهرموويه تى : پيغه مبهرى خوا ﷺ
 فهرموى : ((نه فرين ليكراوه ئه و كه سهى له كومه وه ده چيته لاي خيزانه كهى)) .

وفي لفظ لأحمد وابن ماجه : ((لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى رَجُلٍ جَامَعَ امْرَأَتَهُ فِي دُبُرِهَا)) (٢٧١).

واته : پيغه مبهرى خوا ﷺ فهرموويه تى : ((خَوای تعالى ته ماشاى پياويك ناكات له
 كومه وه له گه ل خيزانه كهيدا جوت بوييت)) .

وفي لفظ للترمذي وأحمد : ((مَنْ أَتَى حَائِضًا ، أَوْ امْرَأَةً فِي دُبُرِهَا ، أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ ، فَقَدْ
 كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ)) (٢٧٢).

واته : پيغه مبهرى خوا ﷺ فهرموويه تى : ((ههركهس بچيته لاي ژنيكى بينويژ ، ياخود له
 كومه وه بچيته لاي ژنيك ، يا بچيته لاي جادوگهريك و باوه پى پى بكات ، ئه و كوفرى كرده
 به وهى بى محمد ﷺ دابه زيوه)) .

له بيژهيه كى ترى پيشه و (البيهقي) دا هاتوو : ههركهس له كومه وه بچيته لاي پياويك
 ياخود ژنيك كوفرى كرده .

وفي مصنف وكيع : حَدَّثَنِي زُعَةُ بْنُ صَالِحٍ عَنْ ابْنِ طَاوُوسٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ عَنْ
 عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ قَالَ : قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ _ ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ((إِنَّ اللَّهَ لَا
 يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ لَا تَأْتُوا النِّسَاءَ فِي أَعْجَازِهِنَّ)) ، وَقَالَ مَرَّةً : ((فِي أَدْبَارِهِنَّ)) (٢٧٣) .

٢٧١ _ إسناده صحيح : أخرجه ابن ماجه (١٩٢٤) ، وصححه الألباني في صحيح ابن ماجه (١٥٦٠) .

٢٧٢ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (١٣٥) ، وصححه الألباني في الإرواء (٢٠٠٦) .

٢٧٣ _ إسناده صحيح : صححه الألباني في الإرواء (٢٠٠٥) .

واته له (مصنف وکیع) دا هاتوو : (زمعة) ی کوپی (صالح) بۆی باسکردم ، له (ابن طاووس) هوه ، له بابیه وه ، له (عمرو) ی کوپی (دینار) هوه ، له (عبدالله) ی کوپی (یزید) هوه (فرمووی : (عمر) ی کوپی (خطاب) _ خوای لى پازى بیّت _ فرموویتهی : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی : ((خوای تعالی له گوتهی هه ق شه رمه زار نابى ، له دواوه مه چنه لای ژنان)) ، جارێکیشیان فرمووی : ((له کۆمه وه)) .

وفي الترمذي : عن علي بن طلق ، قال : قال رسول الله ﷺ : ((لا تأتوا النساء في أعجازهن ، فإن الله لا يستحي من الحق)) (٣٧٤).

واته : له (علي) کوپی (طلق) هوه _ خوای لى پازى بیّت _ فرموویتهی : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی : ((له دواوه مه چنه لای ژنان ، خوای تعالی له گوتهی هه ق شه رمه زار نابى)) .

وفي (الكامل) ((لأبن عدي من حديثه عن المحاملي عن سعيد بن يحيى الأموي قال حدثنا محمد بن حمزة عن زيد بن ربيع عن أبي عبيدة عن عبدالله بن مسعود يرفعه : ((لا تأتوا النساء في أعجازهن)) (٣٧٥)

واته له (الكامل) ی (ابن عدی) دا هاتوو : له (المحاملي) وه ، له (سعيد) ی کوپی (يحيى الأموي) وه ، گوتهیتهی : (محمد) ی کوپی (حمزة) ، له (زيد) ی کوپی (ربيع) هوه بۆی باسکردین ، له (أبي عبيدة) وه ، له (عبدالله) ی کوپی (مسعود) هوه فرموویتهی : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی : ((له دواوه مه چنه لای ژنان)) .

٣٧٤ _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (١١٦٤) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٢٤٢٨) .

٣٧٥ _ إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٦٠٧) .

له (الحسن) ی کوپی (علي الجوهری) وه ، له (أبي نر) وه _ خوای لی پازی بیت _
 فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : ((هه رکهس له کومه وه بجیته لای پیاو یاخود
 ژن ، کوفری کردوه)) .

وروی إسماعیل بن عیّاش عن سهیل بن أبي صالح عن محمد بن المنکدر عن جابر یرفعه :
 ((استحيو من الله فإن الله لا يستحي من الحق لا تأتوا النساء في حُشُوشهن))^(٣٧٦) ، ورواه
 الدارقطني من هذه الطريق ولفظه : ((إن الله لا يستحي من الحق لا يحل مأتاك النساء في
 حشوشهن))^(٣٧٧)

واته له (إسماعيل) ی کوپی (عیّاش) وه ، له (سهیل) ی کوپی (أبي صالح) وه ،
 له (محمد) ی کوپی (المنکدر) وه ، له (جابر) وه _ خوای لی پازی بیت _ له
 فهرمووده یه کدا که به رزی ده کاته وه بو پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((له خوا
 شهرم بکهن ، خوای تعالی به رامبه ر به گووتنی هه ق شهرمه زار نابی ، له کومه وه مه چنه
 لای ژنان)) .

له هه مان ریگه شه وه پی شه وا (الدارقطني) نه وه فهرمووده ده گێر پته وه ، بیژه که شی
 نه مه یه ((خوای تعالی به رامبه ر به گووتنی هه ق شهرمه زار نابی ، هه لال نی یه له کومه وه
 بجیته لای ژنان)) .

^{٣٧٦} _ إسناده صحيح : صحيحه الألباني في صحيح الجامع (٩٣٤) .

^{٣٧٧} _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ٦٧) .

وقال البغوي : حَدَّثَنَا هُدْبَةُ حَدَّثَنَا هَمَّامٌ قَالَ : سئل قتادةُ عن الَّذي يأتي امرأتهُ في دبرها ؟ فقال حَدَّثني عمرو بنُ شعيبٍ عن أبيه عن جدِّه أَنَّ رسولَ الله ﷺ قال : ((تَلَكَّ اللُّوْطِيَّةُ الصَّغْرَى)) (٣٧٨) .

واته پيشهوا (البغوي) فرمويته : (هُدْبَةُ) بوى باسكردين ، (هشام) بوى باسكردين و ، فرموى : له (قتادة) يان پرسى سه بارهت به و كه سهى له كومه وه ده چيته لای خيزانى ، نهویش فرموى : (عمرو) ى كوپى (شُعَيْب) ، له بابيه وه ، له باپيري وه بوى باسكردم ، كهوا پيغه مبهري خوا ﷺ فرموى : ((نه وه (لوط) يه تيكي بجوکه)) .

وقال أحمد في مسنده : حَدَّثَنَا عبد الرحمن ، قال : حَدَّثَنَا هَمَّامٌ ، أَخْبَرَنَا عن قتادة ، عن عمرو بن شعيب ، عن أبيه ، عن جدِّه ، فذكره (٣٧٩) .
وفي المسند أيضاً : عن ابن عباس : أنزلت هذه الآية : ﴿ نِسَاءُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ ﴾ ﴿ البقرة : ٢٢٣ ﴾ في أناسٍ من الأنصار ، أتوا رسولَ الله ﷺ ، فسألوه ، فقال : ((انتهـا على كُلِّ حالٍ إذا كان في الفَرْجِ)) (٣٨٠) .

واته : له (ابن عباس) وه _ خوا له خوئى وبابيشى پازى بيټ _ فرمويته : نه م نايه ته ﴿ نِسَاءُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ ﴾ ﴿ البقرة : ٢٢٣ ﴾ سه بارهت به كه سانيك له پشتيوانان دابه زى ، هاتنه خزمه تي پيغه مبهري خوا ﷺ و ، لييان پرسى ، نهویش فرموى : ((به هه مو شيوازيك بجو لای نه گه رته نها له نه ندامى زاوئى وه بو)) .

وفي المسند أيضاً : عن ابن عباس ، قال : جاء عمرُ بنُ الخطابِ إلى رسولِ الله ﷺ فقال : يا رسولَ الله : هلكت . فقال : ((وما الذي أهلكك ؟)) قال : حَوَّلْتُ رَحْلي البَارِحَةَ ، قال : فلم يَرُدُّ

٣٧٨ _ إسناده صحيح : صحيحه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (٢٤٢٨) .

٣٧٩ _ صحيح : أخرجه أحمد (٢ / ١٨٢ ، ٢١٠) كلاهما عن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جدِّه .

٣٨٠ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (١ / ٢٦٨) .

عليه شيئاً ، فأوحى الله إلى رسوله : ﴿ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنْتِ سِتْنَمُ ﴾ [البقرة : ٢٢٣] أَقْبِلْ وَأَذْبِرْ ، وَاتَّقِ الْحَيْضَةَ وَالِدُبْرَ^(٢٨١) .

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خوئی و بابیشی پازی بیّت _ فهرموویه تی : (عمر) ی کوپی (خطاب) _ خوای لی پازی بیّت _ هاته خزمه تی پیغه مبهری خوا ﷺ و فهرمووی : نهی پیغه مبهری خوا : تیاچوم . نه ویش فهرمووی : ((چ بوبه هوئی تیاچونت ؟)) فهرمووی : دوینی زینه که م گواسته وه (واته به شیوازیکی تر چۆته لای خیزانه که ی) ، (ابن عباس) فهرمووی : پیغه مبهری خوا ﷺ به هیچ شتی که وه لای نه دایه وه ، به لام پاشان خوای تعالی نه م نایه تی بو نارد ه خواره وه : ﴿ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنْتِ سِتْنَمُ ﴾ [البقرة : ٢٢٣] له پیش و پاشه وه بچۆره لای خیزانه که ت ، به لام خۆت له بیئویژی و کۆم بپاریزه .

وفي الترمذي : عن ابن عباس مرفوعاً : لا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى رَجُلٍ أَتَى رَجُلًا أَوْ امْرَأَةً فِي الدُّبْرِ^(٢٨٢) .

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خوئی و بابیشی پازی بیّت _ فهرموویه تی : خوای تعالی ته ماشای پیاویک ناکات له کۆمه وه چوبیته لای پیاویک یاخود ژنیک .

ورويانا من حديث أبي علي الحسن بن الحسين بن نوماً ، عن البراء بن عازب يرفعه : ((كفر بالله العظيم عشرة من هذه الأمة : القاتلُ ، والسَّاحِرُ ، والدُّيُوثُ ، وناكحُ المرأةِ في دُبْرِها ، ومانعُ الزَّكَاةِ ، وَمَنْ وَجَدَ سَعَةً ومات ولم يحجَّ ، وشاربُ الخَمْرِ ، والسَّاعِي في الفتنِ ، ومانعُ السِّلَاحِ من أهلِ الحربِ ، وَمَنْ نَكَحَ ذَاتَ مَحْرَمٍ مِنْهُ))^(٢٨٣) .

^{٢٨١} _ إسناده صحيح : أخرجه الترمذي (٢٩٨٤) ، وصححه الألباني في صحيح الترمذي (٢٣٨١) .

^{٢٨٢} _ حديث حسن : أخرجه الترمذي (١١٦٥) ، عن كريب عن ابن عباس فذكره مرفوعاً .

^{٢٨٣} _ إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في الضعيفة (٢٠٠٥) .

واته : (البراء) ی کوپی (عازب) _ خوای لی پازی بیت _ له فرموده یه کدا که به رزی ده کاته وه بۆ پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی : ((ده کهسی ئەم ئومەتە کوفریان به خوای گه وره کردوه : بکوژ ، جادوگر ، گه واد ، ئەو کهسی له کۆمه وه ده چیتە لای خیزانی ، مه ی خۆره وه ، زه کات نه در ، ئەو کهسی ده وله مه ندیش بوو مردو حه جی نه کرد ، ئەو کهسی له کاتی فینه و ئاشوبدا هه ولّ ده دات خراپه بڵاویکاته وه ، فرۆشیاری چه ک بۆ ئەو کهسانه ی له جهنگدان ، ئەو کهسی که سیکی نامه حرم ده خوازیت)) .

(عبدالله) ی کوپی (وهب) ده لیت : (عبدالله) ی کوپی (لهیعة) ، له (مشرح) ی کوپی (هاعان) وه ، له (عقبه) ی کوپی (عامر) وه بۆی باسکردین ، کهوا پیغه مبهری خوا ﷺ فرموی : ((نه فرین لیگراوه ئەو کهسی له کۆمه وه ده چیتە لای ژنان)) .

له (مسند) ی (الحارث) ی کوپی (أبي أسامة) دا هاتوه : (أبي هريرة) و ، (ابن عباس) فرمویان : پیغه مبهری خوا ﷺ پیش مردنی ووتاریکی بۆ خویندینه وه ، که کۆتا ووتاره کانی بوو تا گه پایه وه بۆ لای په روه ردگاری _ عزوجلّ _ و تیايدا فرموی : ((هه رکهس له کۆمه وه به چیتە لای ژنیک یاخود پیاویک یاخود مندالیک ، پۆژی قیامهت کۆده کریته وه ، بۆنی له لاک ی بۆنکردو بۆگه نتره و زیان به خه لک ده گه یه نیت تا ده چیتە ئاگره وه ، خوای تعالی کرده وه کانی پوچ ده کاته وه ، تهوبه و په شیمانی قبول ناکات ، ده خریته نیو سندوقیکی ئاگرینه وه ، به بسماری ئاگرین لیی توند ده کریت ، (أبوهريرة) فرمویه تی : ئەمه له باریکدا نه گه ر تهوبه ی نه کردو په شیمان نه بۆوه .

پیشه و (أبو نعيم الأصبهاني) بۆی باسکردوین که (خزيمه) ی کوپی (ثابت) له فرموده یه کدا که به رزی ده کاته وه بۆ پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی : ((خوای تعالی له گوێنی هه ق شه رمه زار نابێ ، له کۆمه وه له گه ل ژناندا جووت مه بن)) .

وقال الشافعي : أخبرني عمي محمد بن علي بن شافع . قال أخبرني عبد الله بن علي بن السائب عن عمرو بن أحيحة بن الجلاح عن خزيمة بن ثابت أن رجلاً سأل النبي ﷺ عن أتبان النساء في أدبارهن فقال : ((حلال)) فلما ولى دعاه فقال : ((كيف قلت في أي الخريتين أو في أي الخريتين أو في أي الخصفتين أمن دبرها في قبلها ؟ فنعم ، أم من دبرها في دبرها فلا ، إن الله لا يستحي من الحق ، لا تأتوا النساء في أدبارهن)) (٣٨٤) .

پیشخوا (الشافعي) فرموویتی : مام (محمد) ی کوپی (علي) کوپی (شافع) پیی پاگه یاندم و ، فرمووی : (عبدالله) ی کوپی (علي) کوپی (السائب) ، له (عمرو) ی کوپی (أحيحة) ی کوپی (الجلاح) هوه ، له (خزيمة) ی کوپی (ثابت) هوه پیی پاگه یاندم ، کهوا پیاوێک سه بارهت به جووتبونى ژن له دواوه له پیغه مبهري خواى ﷺ پرسى ، ئه ویش فرمووی : ((حه لاله)) ، که پیاوه که پشتی هه لکریو چوو ، پیغه مبهري خوا ﷺ جاریکی تر بانگی کرده وه و فرمووی : ((چۆنت گووت ، له کام قولایه وه ، له کام کونه وه ، له کام چالایه وه ، نه گهر له دواوه بى بۆ نه دامى زانێ ، به لى . به لام نه گهر له دواوه بى بۆ کۆم ، نه خیر ، خواى تعالى له گوتنی هه ق شهرمه زار نابى ، له کۆمه وه مه چنه لای ژنان)) .

(الربيع) ده لیت : به پیشخوا (الشافعي) یان گووت : ئه ی تو چ ده لیتى ؟ فرمووی : مام متمانه پیکراوه (ثقة) ، (عبدالله) ی کوپی (علي) متمانه پیکراوه ، به خیر باسى (الأنصاري) که شى کریوه ، مه به ستی (عمرو) ی کوپی (الجلاح) بوو ، (خزيمة) ش له و که سانه یه که گومان له باوه پیکراوی ناکریت ، به لام من رى به و کاره ناده م ، به لکو یاساغ و قه ده غه ی ده که م .

ده لیم _ ابن القيم _ ئالیره وه خه لکی به هه له دا چوون و گوفتاری که سانی پیشین و پیشخوا یانیا ن به هه له لیکدا وه ته وه که رپییدراویتی ئه و کاره له پیغه مبهري خواوه ﷺ

ده گێژنه وه ، چونكه له پاستیدا پێی داوه كه دواوهی ژن وهكو پێگهك به كاربهێنرێت بۆ جوت ببون له ئەندامی زانێ وه ، بهم جۆره مه بهستی ئه وه نه بوو له دواوه له گه ل ژندا جوت بێ بۆ كۆم ، به لكو مه بهستی ئه وه بوو پیاو له دواوه له گه ل ژندا جوت بێ بۆ ئەندامی زانێ ، ههروه ها بیسه ری فهرمووده كه ش به هه له دا چووه و (من) واته : (له) ی نیو فهرمووده كه ی به (فی) واته : بۆ نیو لیكدلوته وه نه یزانیوه جیاوازیان له نیواندا هه یه ، كه وابوو ئه مه یه كه پیشین و پیشه وایان پێیان پێداوه ، به لام كه سانی تر گوفتاره كانی ئه وانیان به هه له یه کی ناشیرین لیكدلوته وه .

خوای تعالی ده فهرمیت : ﴿ فَأَتَوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ﴾ [البقرة : ۲۲۲] واته : ﴿ فَأَتَوْهُنَّ ﴾ بچنه لایان ﴿ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ﴾ له و شوینه وه كه خوا فهرمانی پێداون (٢٨٥) (مجاهد) فهرموویه تی : سه باره ت به و ئایه ته له (ابن عباس) م پرسی ، ئه ویش فهرمووی : له و شوینه وه كه فهرمانت پێكراوه لی دوركه ویته وه ، مه بهستی شوینی بینوێژی بوو . (علي) كۆپی (أبي طلحة) له (ابن عباس) وه باس ده كات كه وا (ابن عباس) فهرمووی : مه بهستی ئەندامی زاوژی یه و ، سنوریش مه به زینن بۆ شوینیکی تر .

ئهم ئایه ته به لگه یه بۆ هه رامکردنی جوتبونی ژنان له كۆمه وه له بهر دوو هۆكار ، یه كه میان : پێی داوه به جوتبونی ژنان له شوینی كێلانه وه ، كه شوینی مندال بوونه نه ك له كۆمه وه كه شوینی پیسی و نازاره . خوای تعالی كه ده فهرمیت : ﴿ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ﴾ [البقرة : ۲۲۲] مه بهستی شوینی كێلانه واته ئەندامی زاوژی ژنان ، ههروه ها ئایه ته كه ده فهرمیت ﴿ فَأَتُوا حَزَنَكُمْ أُنْثَىٰ سِتْنَمُ ﴾ [البقرة : ۲۲۳] لیرده دا شیوازی جوتبونی ژنان له دواوه به لام بۆ ئەندامی زاوژی له م ئایه ته وه ده سته كه وت بووه ، چونكه فهرموویه تی : ﴿ أُنْثَىٰ سِتْنَمُ ﴾ واته : له هه ر كۆی وه ئاره زوتان لی بوو له پیشه وه یاخود له پاشه وه . (ابن عباس)

(__ خَوای له خَوی و بابیشی پازی بیټ __ سه بارهت به گوفتاری خَوای تعالی ﴿ فَأَتُوا حَرَّتْكُمْ ﴾ فره موویه تی : مه بهستی : ئەندامی زاوژی یه .

ئەگەر خَوای تعالی جووتبونی ژنانی له ئەندامی زاوژی وه له بهر زیانیکی کاتی حەرام کردیبت ، وهکو بینوژی ، که وابو باری حەرامیتی کۆم توندتره ، چونکه شوینی پیسی و ئازاری بهردهوامه ، سه ره پای خراپه ی ترو وهکو وهچه برین ، لیڤه دا ئەمه حەرام کراوه ، بۆ ئەوهی نه بیته به هانه و ده رگای خراپه ی دیکه ش نه کاته وه بۆ تاوانی گه وره تر ، وهکو ئەوهی ئەم په فتاره له دواشه وه له گه ل مندالان ئەنجام بدری .

هه روه ها : ژن مانی جووتبونی به سه ر میڤرده که یه وه هه یه ، جووتبونیشی له کۆمه وه هه قی ده فه وتیڤیت و ، حەزو ئاره زووی به جی ناهیتیت و ، مه به سه کانی پی به ده ست نایه ت .

هه روه ها : کۆم ئاماده نه کراوه بۆ ئەم کاره و ، بۆ ئەوه ش نه خو لقیڤراوه ، به لکو له پاستیدا ئەندامی زاوژی بۆ ئەوه ئاماده کراوه ، بۆیه ئەو که سانه ی وازی لی ده هیڤن و کۆم به کار دینن له حیکمه ت و دانایی و شه رعی خوا چونه ته ده روه به گشتی .

هه روه ها : ئەو کاره زیانبه خشه بۆ پیاو ، بۆیه ئاقل و ژیرانی پزیشکان له فه یله سوف و که سانی تریش قه دهغه و یاساگیان کردوه ، چونکه ئەندامی زاوژی ژنان خاسیه تی پاکیشانی ئاوی تیڤاو و حه وانه وه پیدانی پیاوی هه یه ، جووتبونیش له کۆمه وه یارمه تیده ری پاکیشانی هه موو ئاوه که نابیت و ، هه موو ئاوه تیڤاوه که ی پیاو ده رناهیڤیت ، چونکه پیچه وانه ی کاری سروشتیه .

هه روه ها : له پوویه کی دیکه شه وه زیانبه خشه ، چونکه ئەنجامدانی ئەو په فتاره له کۆمه وه پیویستی به جم و جۆلی ماندوکار هه یه ، له بهر ئەوه ی پیچه وانه کاری سروشتیه .

ههروه‌ها : جیگهی پیسی و باوگژه‌ی ناوسکه و ، پیاویش به‌پووی پوو به پووی ده‌بیته‌وه و ، تیکه‌لی ده‌بی .

ههروه‌ها : زۆر بۆ ژن زیانبه‌خشه ، چونکه شتیگه‌و له خووی سروشتی مرۆفه‌وه نامۆ به‌دوره ، پقی لییه‌تی و چاره‌ی ناوێت .

ههروه‌ها : خه‌م و خه‌فه‌ت و ، پق لیبونه‌وه بۆ هه‌ردو که‌سی بکه‌رو کارلیکراو دروست ده‌کات .

هه‌روه‌ها : پووی مرۆف په‌ش ده‌کات و ، سئگی تارێک ده‌کات و ، نورو پوناکی دلی ده‌کوژینیته‌وه‌و ، سامناکی و په‌ستیه‌ک پووی داده‌پۆشیته‌ "هه‌رکه‌سیک که‌مترین زانستی پووناسی بزانیته‌ "ئه‌وه‌ی پێوه به‌دیده‌کات .

هه‌روه‌ها : دورکه‌وتنه‌وه‌و پق لیبونه‌وه‌یه‌کی توندو ، له‌یه‌ک دابرا‌ن له‌نیوان بکه‌رو کارلیکراودا دروست ده‌کات .

هه‌روه‌ها : باروچالی بکه‌رو کارلیکراو به‌جۆریکی وا خراپ ده‌کات که‌ دوا‌ی ئه‌وه هینده‌ی نامینی چیتەر هیوا‌ی چاک بونه‌وه‌ی لیته‌کرێت ، مه‌گه‌ر به‌ته‌وبه‌و په‌شیمان بونه‌وه‌یه‌کی وا که‌ بریار بدات چیتەر ئه‌و کاره ئه‌نجام نه‌دات .

هه‌روه‌ها : هه‌موو خوو په‌وشتیکی چاک و باش له‌سه‌ر هه‌ردوکیان لاده‌بات و ، دژی ئه‌و په‌وشته‌یان له‌به‌ر ده‌کات و ، هه‌موو دۆستایه‌تی و په‌یوه‌ندیه‌کی دلسۆزانه‌ی نیوانیان لاده‌بات و ، تۆوی کینه‌هه‌لگرتن و نه‌فرین کردنی یه‌کتریان له‌نیواندا ده‌چینی .

هه‌روه‌ها : له‌گه‌وره‌ترین هۆکاره‌کانی نه‌مانی نیعمه‌ت و ، دابه‌زینی خه‌شم و قین و توپه‌بونه ، چونکه نه‌فرین و نه‌ویستراویتی په‌روه‌ردگاریان بۆ دروست ده‌کات و ، پوو له‌بکه‌ری ئه‌و په‌فتاره وهرده‌گیرێت و ، به‌چاری سۆزه‌وه ته‌ماشای ناکات ، بۆیه که‌سی بکه‌ر پاش هه‌موو ئه‌مانه به‌هیوا‌ی چ خیریکه‌و ، له‌چ شه‌پیکیش دلتیابیته‌ ، بۆیه ژیا‌نی به‌نده‌یه‌ک که‌ نه‌فرین و خه‌شم و پقی خوا‌ی تووش بو‌ی ده‌بی چۆن بی ، که‌ پووی لی وهرده‌گیراوه‌و ، به‌چاری سۆزیشه‌وه ته‌ماشای ناکات .

ههروهه ها : شهرم و بهخوداچونهوه بهگشتی ناهیلئیت ، شهرمیش ژیانی دلّو ، نهگهر شهرم له دلّا نه مینئیت ، کردهوه ناشیرینهکان به چاک داده نئیت و ، کردهوه جوانهکانیش به خراب داده نئیت ، نهو کاته مرؤف خرابه ی له دلّا قایم و جیگیرتر ده بی .

ههروهه ها : نهو خوو په وشتانه دهگورئیت که خوی تعالی بۆ مرؤفی داناوه ، مرؤف له خوو په وشتی خوی دهرده مینئیت بۆ خوو په وشتیکی تر که خوی تعالی بۆ هیچ گیانله بریکی دانه ناوه ، که خوویهکی هه لّاوه که پاوه یه و ، خووش نهگهر هه لگتیردراپه وه ، دلّ و ، کردهوه و ، پێبازیش هه لّده گتیردیتته وه و ، نهو جا هه موو کردهوه و شیوازکی خراب به چاک داده نئیت و ، به وهش بارو حالّ و کردهوه و گرفتاری به بی ویستی خوی خراب دهکات .

ههروهه ها : بی ئابروی و بی شهرمی و زاتکردنیک بۆ مرؤف به جیده هیلئیت “ که هیچ پهفتاریکی تر دروستی ناکات .

ههروهه ها : شورهیی و سووکی و بی پێزی و هیچ و پوچیهک بۆ مرؤف به جیده هیلئیت “ که هیچ پهفتاریکی تر دروستی ناکات .

ههروهه ها : پۆشاک ی پق و کینه و نهویستراوی و ، ههروهه ها لاقرتی و تانوت لیدان و ، پيسوابوون و بهسوک تهماشاکردنی خه لگی له بهر دهکات ، به بچوک تهماشای دهکه ن “ به ئاستیک نهوه به چاو ده بینرئیت . بۆیه _ صلاة و سلام _ له سه ره نه و که سه ی بی ، که خوشی و کامه رانی دونهیاو پۆزی دوا ی ته نها به شوینکه وتنی پێبازه که یه تی و ، تیاچونی دونهیاو پۆزی دوا ی ، به سه رپێچی کردنی پێبازه که یه تی و نه وه ی که هیناویه تی .

**به شیک : جووتبونه زیانبه خشه کانیش : دوو جوره ، زیانبه به خش له پرووی
شهرعه وه ، زیانبه خش له پرووی خوو رهوشته وه :**

نه وهی زیانبه خشه له پرووی شهرعه وه : هرامه کانه ، نه مه چه ندين پله یه وه هندیکیان له هندیکی دیکه یان توندتره . هرام کراوی کاتیشی (العارض) سوکترو ئاسانتره له هرامکراوی به رده و امیتی (اللازم) ، وهکو هرامبوونی جووتبون له کاتی ئیحرام به ستندا ، هرامبوونی جووتبون له کاتی پۆژودا ، هرامبوونی جووتبون له کاتی ئیعتکافدا ، هرامبوونی ژنی (الظهار)^(۳۸۶) لیکراو تا که فارهت ده دات ، وه حرامیتی جووتبونی ژن له کاتی بێنویژیداو ، به و هاوشیوانه ، بۆیه سنوریک بۆ نه م جوره جووتبونه نی یه .

به لام هرامبوونی به رده و ام (اللازم) : دوو جوره : جوریک هیچ پێگه یه ک بۆ حه لالبوونی نی یه : وهکو ژنانی مه حرهم ، دایک و خۆشک و هتد ... ، نه م جوره جووتبونه کوشتن پتویست ده کات ، وهکو سنوریک بۆ نه و تاوانه ، به لای کۆمه لیک له زانا یانه وه وهکو پێشه و ا (أحمدی) (حنبل) و که سانی دیکه ش ، فه رموده یه کی (مرفوع) ی (ثابت) یش له م باره وه هه یه^(۳۸۷) .

^{۳۸۶} _ الظَّهَّار : نه گهر پیاو به ژنه که ی بلّیت : تۆ وهکو پشتی دایکم وای ؛ یاخود وهکو پشتی خوشکم وای ؛ نه وه (الظَّهَّار) ی له ژنه که ی کردوه ، شهرعیش نه مه ی هرام کردوه تا وهکو پیاوه که که فارهت ده دات ، یاخود تا ماوه ی (الظَّهَّار) هکه ته و او ده بی ، به وانه : پوخته ی فیه ی شهرعیت ، ماموستا طارق هه مه وندی . وه رگێر .

^{۳۸۷} _ یشر إلى حديث البراء قال : لَقِيتُ خَالِي وَمَعَهُ الزَّايَةُ ، فَقُلْتُ : أَيْنَ تُرِيدُ ؟ قَالَ : أُرْسِلُنِي رَسُولُ اللَّهِ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ إِلَى رَجُلٍ تَزَوَّجَ امْرَأَةً أَبِيهِ مِنْ بَعْدِهِ أَنْ أَضْرِبَ عُنُقَهُ أَوْ أَقْتُلَهُ . رواه النسائي (۱۳۳۳) واللفظ له ، ورواه أبو داود (۴۴۵۶) ، والترمذي (۱۳۶۲) واته (البراء) _ خواي لی پازی بیت _ فه رمویه تی : چاوم به خالم

دوهم : ئه‌وهی له توانادایه حه‌لال بکړیت ، وه‌کو ئه‌جنه‌بی ، بۆیه ئه‌گه‌ر می‌ردار بیټ ، له جوتبونیدا دوو هه‌ق هه‌یه : هه‌قیك بۆ خواو ، هه‌قیك بۆ می‌رد . ئه‌گه‌ر زۆر لیکراو بی ، سێ هه‌قی تێدایه ، ئه‌گه‌ر كه‌س و کاری هه‌بی و به‌و هۆیه‌وه عه‌یبدارو له‌كه‌دارین ئه‌وا چوار هه‌قی تێدایه ، ئه‌گه‌ر ژنێکی مه‌هره‌می بیټ ، ئه‌وا پێنج هه‌قی تێدا ده‌بیټ . زیانی ئه‌م جوړه به‌گوێزه‌ی پله‌كانیټی له‌حه‌رامیدا .

به‌لام زیانه‌خش له‌پووی خوو په‌وشته‌وه ، دیسان دوو جوړه : جوړیك زیانه‌خشه به‌چۆنیه‌تیه‌كه‌ی وه‌كو ئه‌وه‌ی پێشتر باسكراو ، جوړیكیش زیانه‌خشه به‌زۆركردنی ، ئه‌م جوړه هێژ ده‌پۆخینیټ ، زیان به‌ده‌مار ده‌گه‌یه‌نیټ ، له‌رزین دروست ده‌كات ، ئیفلجی ، كرژبوون ، لاوازیوونی چاو و تیکرای هێژه‌كان ، گه‌رمی غه‌ریزی ده‌كوژینیټه‌وه ، پێژه‌وه‌كان فراوان ده‌كات هه‌و ، وای لێده‌كات ئاماده بیټ بۆ پاشه‌پۆ زیانه‌خشه‌كان .

به‌سوودترین كاته‌كانی جوتبوون : پاش هه‌رسبوونی خۆراكه له‌گه‌ده‌داو ، له‌زه‌مه‌نیکی مام ناوه‌ندا ، نه‌كه له‌سه‌ر برسیټی ، چونكه گه‌رمی غه‌ریزی ده‌كوژینیټه‌وه ، نه‌كه له‌سه‌ر تیزبونیش ، چونكه نه‌خۆشیگه‌لیکی توند دروست ده‌كات ، هه‌روه‌ها نه‌كه له‌سه‌ر ماندووبوون ، نه‌كه له‌دوای گه‌رم‌او‌كردن ، نه‌كه له‌دوای ده‌رهاویشتن ، نه‌كه له‌دوای هه‌ست به‌جولانیکی ده‌رونیش وه‌كو خه‌م و خه‌فت و دلته‌نگی و شادومانبوونیکی به‌هێژ .

چا‌ك‌ترین كاتی‌شی پاش چواریه‌ك یاخود سێ یه‌کی شه‌وه ، چونكه له‌و كاته‌دا پێكه‌وتی هه‌رسبوونی خۆراك ده‌بی ، پاشان خۆی ده‌شوات و ده‌نویټ یاخود ده‌ست‌نویژ ده‌گریټ و

كه‌وت و ئالاکه‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو ، گووتم : بۆ كوی ده‌چی ؟ فه‌رموی : پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ نارده‌می بۆ لای پیاویك باوه‌ژنه‌كه‌ی خۆی خواستوه پاش مردنی بابی بۆ ئه‌وه‌ی له‌ملی بده‌م یاخود بیکوژم .

دهنویت ، به و هس هیزه کانی بۆ دهگه پیتته وه ، با له پاشیشیدا وهرزش و جولانه وهیهکی زۆر نهکات ، چونکه زۆر زیانبه خسه .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له چاره سهری عیشیدا :

ئه مه نه خۆشیه که له نه خۆشیه کانی دل ، به پیچه وانهی هه موو نه خۆشیه کانی تهره وهیه له خودی خۆی و هۆکاره کانی و چاره سهریدا ، ئه م نه خۆشیه ئه گهر قایم بوو و پته و توکمه بوو ، ئیتر چاره سهری به لای پزیشکانه وه قورس دهبی و ، نه خۆشیش ماندوو دهکات ، له پاستیدا خوای تعالی له قورئانه کهیدا باسی خه لک دهکات که عیشقی دوو کۆمه ل دهبن : ژنان و ، دل لیچونی لای موو لیده رنه هاتوو ، باسی ژنه کهی (عزیز) ی میسر دهکات سه بارهت به (یوسف) ، هه روه ها باسی قه ومه کهی (لوط) دهکات ، خوای تعالی هه والی ئه وانمان پی راده گه یه نیت کاتی که په ریه کان هاتنه لای (لوط) و ده فهرمیت : ﴿ وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴾ (٦٧) قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ (٦٨) وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ (٦٩) قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ (٧٠) قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ (٧١) . لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ (٧٢) [الحجر : ٦٧ _ ٧٢] واته : ﴿ وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴾ جا خه لکی (نیازی) شاره که هاتن (به ره و مالی (لوط) و) مژده یان به یه کتری ده دا ﴿ قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي ﴾ (لوط) ووتی دلنیا بن ئه مانه میوانی منن ﴿ فَلَا تَفْضَحُونِ ﴾ دهی ئابروم مه بن ﴿ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ ﴾ و له خوا بترسن و شهرمه زارو پيسوام مه کهن ﴿ قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴾ ووتیان ئیمه پیمان نه ووتیت نابی به رگری له کهس بکهیت (نابی کهس توختن کهوی) ﴿ قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي ﴾ (لوط) فرمووی ئانه وانه کچانی منن (ماره یان کهن) ﴿ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴾ ئه گهر ئیوه (نه و کاره) ئه نجام ده دن ﴿ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ ﴾ سویند به ته مه ن و

ژیانی تو (نهی محمد ﷺ) به پراستی نه وانه ﴿ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴾ له سه ره خوشی خویندا سه ره گردانن (^{۳۸۸}) *

به لام که سانیك نه و پێزو سه تگینه بۆ پیغه مبه ری خوا ﷺ دانانین که شایسته یه تی و واپاده که یه نن که و پیغه مبه ری خوا ﷺ توو شبووه له باره ی (زینب) ی کچی (جش) وه ، چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ (زینب) ی بینیه وه فره مو یه تی : (سُبْحَانَ مُقَلَّبِ الْقُلُوبِ) واته : پاک و بێگه ردی بۆ خوای مه لپلینه رو ئه م دیوو نه و دیوکاری دلان و ، دلی لی سه ندوه ، که چی به (زید) ی کوپی (حارثة) ی ده فره موو : لای خۆت پاریگه وه بیهیله ره وه ، تا خوای تعالی ئه م نایه ته ی بۆ دابه زاند : ﴿ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ ﴾ (الأحزاب : ۳۷) واته : ﴿ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ ﴾ (بیریکه ره وه) کاتی ده دوت به که سی (زید) ی کوپی (حارثة) که خوا به هره ی به سه ردا رشتبوو تویش چاکه ت له گه لدا کردبوو (به نازادکردنی و پهروه ده کردنی) ﴿ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ ﴾ خیزانت (زینب) لای خۆت پارگه وه بیهیله وه ﴿ وَاتَّقِ اللَّهَ ﴾ وه له خوا بترسه ﴿ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ ﴾ له دلی خۆتا شتیک ده شارپته وه که خوا ناشکه رای ده کات ﴿ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ ﴾ وه له (قسه ی) خه لک ده ترسی له کاتی که خوا شیاوتره که لیی بترسی (^{۳۸۹}) ، که سانی بانگه شه کارانی نه و گوفتارانه واگومان ده بن نه و نایه تانه سه باره ت به خوشه ویستی ، بۆیه که سانیکیان کتییکی داناوه سه باره ت به خوشه ویستی ، تیایدا باس له خوشه ویستی پیغه مبه ران ده کات و ، باسی ئه م پوداوه ش ده کات ، به پراستی ئه م که سه به رامبه ر به قورئان و به رامبه ر به پیغه مبه ران نه فامه ، چونکه مه ستاوه به لیکنانه وه ی نایه ته کان به پیچه وانه ی مه به سستی پراسته قینه ی خوای پهروه ردار ، شتگه لیکیشی داوه ته

^{۳۸۸} — مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان

^{۳۸۹} — مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان

پال پیتغه مبه‌ری خوا ﷺ که خوی تعالی به‌دوری خستوته‌وه لی ، چونکه (زینب) ی کچی (جحش) خیزانی (زید) ی کوپی (حارثه) بوو ، پیتغه مبه‌ری خواش ﷺ (زید) ی کردبووه کوپی خوی (تبیی) ، نه‌وه‌بوو به (زید) ی کوپی (محمد) ناوده‌برا ، (زینب) یش لوتبه‌ری و خۆبه‌رزکردنه‌وه‌ی به‌سه‌ر (زید) دا ده‌نواند ، بۆیه پاوێژی به پیتغه مبه‌ری خوا ﷺ کرد سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که (زینب) ته‌لاق بدات ، پیتغه مبه‌ری خواش ﷺ پیتی ده‌فه‌رموو : خیزانه‌که‌ت لای خۆت پاگه‌و به‌یه‌یله‌ره‌وه‌و له‌خوا بترسه ، نه‌وه‌شی له‌دلی خۆیدا شارده‌وه که‌وا نه‌گه‌ر (زید) ته‌لاقی بدات “ بۆی خۆی ده‌یخوازیت ، له‌وه‌ش ده‌ترسا خه‌لکی پیتی بلین ژنی کوپه‌که‌ی خۆی خواستوو ، چونکه (زید) به‌کوپي (محمد) ناوده‌برا ، ئا نه‌مه‌بوو که پیتغه مبه‌ری خوا ﷺ له‌دلی خۆیدا شارده‌بووه‌ی ، نه‌وه‌ش نه‌و ترسه‌بوو له‌خه‌لک که به‌سه‌ریه‌ات ، بۆیه خوی تعالی ئه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زاندو تیايدا باسی نه‌و به‌هره‌و نیعمه‌تانه ده‌کات که پیتی به‌خشیه‌و “ نه‌که سه‌ره‌زنه‌شتی بکات ، وه‌پیشی پاگه‌یاند که نابیی له‌قه‌سی خه‌لکی بترسیت “ سه‌باره‌ت به‌و شتانه‌ی خوی تعالی بۆی هه‌لال کردوی ، چونکه خوی تعالی شایسته‌تره‌ترست لیئیی ، ده‌ست هه‌لنه‌گریت له‌وه‌ی بۆی هه‌لال کردوی “ له‌به‌ر قسه‌ی خه‌لک ، پاشان پیتی پاگه‌یاند که‌وا (زینب) ی لی ماره‌ ده‌کات دوی نه‌وه‌ی که (زید) پیوستی پی نه‌ماو و ته‌لاقیدا ، بۆ نه‌وه‌ی ئومه‌ته‌که‌ی شوینی که‌ون و په‌یره‌وی بکه‌ن له‌وه‌داو ، پیاو ژنی به‌کوپ‌کراوی خۆی بخوزایت “ نه‌که ژنی کوپه‌که‌ی خۆی که له‌پشتیتی ، بۆیه خوی تعالی له‌نایه‌تی هه‌رام‌کردندا ده‌فه‌رمیت : ﴿ وَحَلَالُ آبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ ﴾ واته : ﴿ وَحَلَالُ آبْنَائِكُمْ ﴾ وه‌ (هه‌رامه‌ بۆتان) هاوسه‌ری کوپه‌کانتان (بووک) ﴿ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ ﴾ نه‌وانه‌ی که له‌پشتی خۆتانن(٣٩٠) ، هه‌روه‌ها خوی تعالی له‌م سوره‌ته‌دا ده‌فه‌رمیت ﴿ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ ﴾ [سورة الأحزاب : ٤٠] واته : محمد ﷺ باوکی هیه‌چ یه‌که له‌پیاوه‌کانتان نی‌یه ، له‌سه‌ره‌تای سوره‌ته‌که‌شدا ده‌فه‌رمیت : ﴿ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ﴾ [الأحزاب : ٤] واته ﴿ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ﴾

﴿ وَهَٰذَا خُورَانُكَ وَخُورَانُ أَبِيكَ وَخُورَانُ عَمَّتِكَ ﴾ ﴿ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ﴾ ئەوێ قسە ی سەر زارەکی تانە (٣٩١)، کە وابوو تیروانە لەم بەرگریکردنە لە پیڤەمبەری خوا ﷺ و ، دورخستنەوێ تانە ی تانە داران لەو زاتە پاکە . وبالله التوفيق .

بە لای . پیڤەمبەری خوا ﷺ خێزانەکانی خۆشەوێست و ، لە هەمووشیان بەلایەوێ خۆشەوێستر (عائشة) بوو ، خۆشەوێستی هیچ کەسیکیش بەلایەوێ نەدەگەشتە خۆشەوێستی (عائشة) جگە لە خۆشەوێستی خوای پەرورەدگاری ، بە لایەوێ (صحیح ی) لە پیڤەمبەری خواوێ ﷺ دەگێڕنەوێ فەرموویەتی : ((لو كُنْتُ مُتَّخِذًا مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ خَلِيلًا لَأَتَّخَذْتُ أَبَاكَرَ خَلِيلًا)) ، وفي لفظ : وَإِنَّ صَاحِبَكُمْ خَلِيلُ الرَّحْمَنِ (٣٩٢) واتە : ((ئەگەر من لە خەلکی سەر زەمین خۆشەوێستیکم هەلبژاردایە (أبوبکر) م بە خۆشەوێستی خۆم دەکرد)) ، لە بێژەییەکی تریشدا هاتووێ : بەراستی هاوڕێکەتان خۆشەوێستی رەحمانە .

بە شیک :

لە راستیدا دلالتیک گیرۆدە ی خۆشەوێستنی وێنە و پوخسار دەبن ، کە لە خۆشەوێستی خوای تعالی بۆش و بەتال بن ، ئەوانە ی پووی لیوێدەگێڕن و ، بە شتی تر جیگە ی پەرورەدگەرەوێ ، چونکە ئەگەر دل پێوێ لە خۆشەوێستی خواوێ تامەرزوی چاوپێکەوتنی بوو ، ئەوێ نەخۆشی خۆشەوێستنی وێنە و پوخساری لای دور دەخاتەوێ ، بۆیە خوای تعالی سەبارەت بە (یوسف) پیڤەمبەر دەفرمیت : ﴿ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴾ [یوسف : ٢٤] واتە : ﴿ كَذَلِكَ ﴾ ئا بەو جۆرە (بە لگەمان نیشانی یوسف دا) ﴿ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ ﴾ بۆ ئەوێ خراپە و داوین پێسی لای دور بخەینەوێ ﴿ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴾ چونکە بەراستی ئەو (یوسف) لە بەندە پاک و هەلبژاردەکانی

٣٩١ _ مەلا محمد مەلا صالح ، بوختە ی تەفسیری قورئان .

٣٩٢ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٧ / ١٥) ، ومسلم (٢٣٨٣) .

نیمه^(۳۹۳)، له م ئایه ته دا پوون ده بیته وه که دلسۆزی و هه لېژێردراوی هۆکارێک بوون بۆ دورخستنه وهی خۆشه ویستی و ، ئه و خه راپه و کرده وه ناجۆرانه ی که به روبوم و نه نجامین له (یوسف) پیغه مبه ر _ علیه السلام _ ، بۆیه وازلێهێنانی هۆکار وازلێهێنانی مایه ی هۆکه شه ، که سانیکی پێشین گوتویانه : خۆشه ویستی جولانه وهی دلیکی بۆش و به تاله ، واته له خۆشه ویسته که ی زیاتر هیچی دیکه ی تیدا نی یه . خوی تعالی ده فهرمیت : ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ قَارِعًا﴾ [القصص : ۱۰] واته : جا دلی دایکی موسا خالی بوو (له هه موو شتیگ جگه له منداله که ی) ^(۳۹۴) واته : خالی بوو له هه موو شتیگ جگه له موسی چونکه له راده به دهر خۆشیده ویست و ، دلێشی ژۆر پیوه ی په یوه ندبوو .

خۆشه ویستیش له دوو شت پێکهاتوه : به چاک زانینی خۆشویستراو و ، سووربوون له سه ر پێگه شتنی ، بۆیه هه رکات دانه یه کیان نه ما خۆشه ویسته که ش نامینیت ، نه خۆشی خۆشویستن ژۆریک له ئاقل و ژیرانی ماندووکردو ، که سانیکیشیان تیایدا دواون ، به لام قسه کانیا وازی لێده هینریت بۆ شتی پاستر .

ده لێین _ ابن القيم _ حیکمه ت و دانایی خوی تعالی له دروستکراوان و کاروباریدا جێگیربووه له سه ر بنچینه ی سازان و پێکهاتن له نیوان هاوشیوه کاندایه ، هه موو شتیکیش بۆ لای گونجایی خۆی و بۆلای پێکه وه هه لکراوی خۆی راکیش ده بی و ، پووی تی ده کات “ وه کو خویه کی سروشتی ، وه له جیاوازو له یه ک نه چووی خۆی هه لدیت ، تا ئه و ئاسته ی خۆی لی دور ده خاته وه ” وه کو خۆیه کی سروشتی .

بۆیه نه ئینی تیکه لبوون و په یوه ندی کردن به یه که وه له جیهانی به رزو خواروشدا ، له پاستیدا ده گه رپته وه بۆ سێ شت : گونجایی و پێکهاتن و وه کیه کبوون .

^{۳۹۳} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

^{۳۹۴} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

نهیانی جیاوازی و جیاپوونه وهش ، له راستیدا دهگه پێته وه بۆ سێ شت : نه گوجاوی و پێکنه هاتن و وهکیه کنه بوون .

که وابوو له سه ر ئه م بنچینه نه به دیهاتن و کاروبار به پیره ده چیت ، بۆیه هاوچه شن هه واداری هاوچه شنی خۆیه تی و ، ده گه پێته وه بۆ لای ، دریش له دژه که ی هه لدیت و ، خۆی لی دۆرده خاته وه ، خوای تعالی ده فهرمیت : ﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا ﴾ [الأعراف : ۱۸۹] واته : ﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ ﴾ (خوا) ئه و زاته یه که ئیوه ی دروست کردوه ﴿ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ﴾ له یه ک که س (که ئاده مه) ﴿ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا ﴾ هه ر له خۆی هاوسه ری به دیهتا ﴿ لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا ﴾ تا لای به سه یته وه (ئارام بگرێ) (٣٩٥) ، لیژده دا خوای تعالی هۆی هه سانه وه ئارامگرینی پیاوی لای خیزانه که ی که پاندۆته وه بۆ ئه وه ی که له جۆره چه شن و گه ره ری خۆیه تی ، بۆیه هه سانه وه ی پیاو لای خیزانه که ی _ که بریتیه له خۆشه ویستی _ ده گه پێته وه بۆ ئه وه ی له چه شنی خۆیه تی ، ئه مه به لگه یه که هۆی هه سانه وه به جوانی وینه و پوخسارنی یه ، هه روه ها به مه به ست و ویست و ، خولقاندن و پێنمویش نی یه ، ئه گه رچی هه موو ئه وانه له هۆکاره کانی هه سانه وه و خۆشه ویستین .

پێنه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((الْأَرْوَاحُ جُنُودٌ مُجَنَّدَةٌ ، فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا اِتْتَلَفَ ، وَمَا تَنَافَرَ مِنْهَا اخْتَلَفَ)) .

واته : ((پوچه کان سه ریازی پاهینراون ، ئه وانه یان هاوپه وشت و هاویرین پێکه وه ده گونجین و ، ئه وانه شیان سروشت و بیروباوهریان جیاوازه له یه ک دۆور ده که ونه وه)) .

وَفِي " مُسْنَدِ الْإِمَامِ أَحْمَدَ " وَغَيْرِهِ فِي سَبَبِ هَذَا الْحَدِيثِ : أَنَّ امْرَأَةً بِمَكَّةَ كَانَتْ تُضْحِكُ النَّاسَ ، فَجَاءَتْ إِلَى الْمَدِينَةِ ، فَتَرَلَّتْ عَلَى امْرَأَةٍ تُضْحِكُ النَّاسَ ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ : الْأَرْوَاحُ جُنُودٌ

مُجْتَدَّةُ الْحَدِيثِ^(٣٦) واته : له (مسند) ی ئیمامی (أحمد) و هیتیشدا هۆی گوئنی ئەم
 فرمودهیه هاتوو ههوا : ژێك له مهككه خهلكی پێدهكەنان ، ئەوهبوو چوو هه دینهو ، له
 مالى ژێك دابهزی كه ئەمیش دیسان خهلكی پێدهكەنان ، بۆیه پێغه مبهری خوا ﷺ فرموی
 : پوچهكان سه ریازی پاهێنراون ... فرموده كه .

شه ریه تی خوای تعالی جیگیر بووه له سه ر ئه وهی كه حوكمی شتێك وه كو حوكمی
 هاوشیوه كه یه تی ، شه رعه كه شی دابهش ناكریته سه ر دوو لیكچوداو هه ریه كیان حوكمی
 تاییه تی هه بیته ، هه روه ها شه رعه كه شی كۆناكریته وه له نێوان دوو هاودژداو هه ر دو كیان یه ك
 حوكمیان هه بیته ، هه ركه س بۆچونیکی تری له مه جیاوازتری هه بێ ، ئەوا ده كه پێته وه بۆ
 ئه وهی كه زانینی به رامبه ر به شه ریه تی خوای تعالی كه مه ، یاخود كه مه ترخه مه به رامبه ر به
 زانینی له یه كچوون و جیاوازی ، یاخود شتگه لێك ده داته پال شه ریه تی كه فرمانی خوای
 تعالی له سه ر نی یه ، به لكو له بیرو پای هه ندێ پیاوانه . به دانایی و دادپه روه ری په روه ردگار
 به ده یه تیان و شه ریه ته کی ده ركه وت ، به داده په روه ری و كێشی و وردی په روه ردگار
 به ده یه تیان و شه ریه ته كه ی چه سپاو راست بۆوه ، كه بریتیه له یه كسان كردن و پێك كرده وه له
 نێوان دوو له یه كچوو ، وه جیا كرده وه له نێوان دوو جیاوازا .

ئهمهش كه له دنیادا چه سپاوه ، له پۆژی قیامه تیشدا هه ر ئاوه هایه . خوای تعالی
 ده فرمیت : ﴿ اَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴾ [الصافات : ٢٢] واته ﴿ اَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَاَزْوَاجَهُمْ ﴾ (خوا به
 فریشته كان ده فرموی) ئه وانه ی سته میان كرد كۆیان بكه نه وه له گه ل هاورێ كانیان
 هاوینه كانیان ﴿ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴾ له گه ل ئه وانه ی ده یان په رستن ﴿ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾ جگه له

^{٣٦} _ صحیح : أخرجه أحمد (٢ / ٢٩٥ ، ٢٥٢٧) ، والبخاري في الأدب المفرد (٩٠١) ، ومسلم (٨ / ٤١)

كلهم من حديث أبي صالح عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً .

خو ﴿ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴾ ئە نجا رێگای دۆزهخیان نیشان دەن (٢٩٧) ، پێشهوا (عمر) ی کورپی (خطاب) _ خوای لێ پازی بێت _ و پاش ئەویش پێشهوا (أحمد) ی کورپی (حنبل) _ به پرەحمەتی خوا بێت _ دەربارە ی گوشتاری خوای تعالی ﴿ وَأَزْوَاجَهُمْ ﴾ فرمویانە : واتە : هاووینە و لیکچووەکان .

خوای تعالی دەفرمێت : ﴿ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴾ [التکویر : ٧] واتە : ساتێک کە هەر خاوەن کارێک جووتکرایەو لە گەڵ هاووینە و لیکچووی خۆیدا ، وەکو جووتکردنی دوو کەسی خۆشەویست لەبەر خوای تعالی لە بەهەشتدا ، جووتکردنی دوو خۆشەویستی ملکەچی شەیتان لە دۆزهخدا ، چونکە هەر کەسێک لە گەڵ ئەو کەسەدا یە کە خۆشی دەوێ ، بیهوێ یاخود نیهوێ ، وفي مستدرک الحاكم وغيره عن النبي ﷺ : ((لَا يُحِبُّ الْمَرْءُ قَوْمًا إِلَّا حُسْرَ مَعَهُمْ)) (٢٩٨) واتە : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویەتی : ((هەرکەس قەومیکی خوشویست بەدنیایی لە گەڵیاندا کۆدەکرێتەو)) .

خۆشەویستی چەند جورێکە و چاکترین و بەرپزترینیان : خۆشەویستیە لە بەر خواو بۆ خوا ، لێره دا پێویستە مرۆف ئەوانە ی خۆشبویت کە خوای تعالی خۆشی دەوێن و ، هەر وەها پێویستە مرۆف خواو پیغه مبه ره کەشی خۆشبویت .

دیسان : خۆشویستنی رێکەوتن لەسەر رێگە یە ک ، یا ئاینێک ، یا رێباوەرێک ، یا رێبازێک ، یا خزمایەتیە ک ، یا پێشه سازه ک ، یا هەر مەبەستیکی تر .

دیسان : خۆشەویستیە ک بۆ دەستکەوتنی بەرژەو هندی و سوودێک لە کەسی خۆشویستراو ، یا لە پلە و پایە کە ی ، یا لە مال و سامانە کە ی ، یاخود لە فێرکردن و پێنمایە کە ی ، یا بۆ

٢٩٧ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی تەفسیری قورئان .

٢٩٨ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ٤٥ ، ١٦٠) ، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (٣٠٣٧)

به دهسته یانی خۆشی و ئاره زوویهك ، ئه مانه خۆشه ویستی کاتین و نامینن به نه مانی ئه و
هۆکارانه ی دروستی کردوون ، دانیابه ئه و کهسه ی بۆ کارێك خۆشی ده ویی ، پشتت تی
ده کات و دۆرده که ویتته وه کاتی کاره که ته واوبی .

به لام خۆشویستنی هاوشیویه ی و گونجاوی که له نیوان دوو خۆشه ویستدا هیه ،
خۆشویستنیکی به رده وامه و له ناوناچیت “مه گهر کۆسپ و ته گهریهك لایبات ، خۆشه ویستی
عیشق له م جۆره یه ، چونکه په سه ندردنیکی پوحانی و ، تیکه لبونیکى نه فسانیه و ، ئه و
گومان و دودلی و لاوازی و بیه یزی و داهیزراوی و سه رقالی و په شیویه ی له خۆشویستنی
عیشقدا دا تووشی مرۆف ده بی له جۆره کانی دیکه ی خۆشویستنه کاندای تووشی نابیت .

بۇ عیشق جار به جار له یهك لایویه :

ئه گهر گووترا : ئه گهر هۆکاری عیشق ئه و په یوه ندى و په یوه ستبوون و له یه کچوونه
پوحانیه بیت که باستان کرد ، که وا بو بۆ به رده وام نابی له نیوان هه ردوو لادا ، به لکو به زۆری
ته ماشا ده که بیت ته نها له لایه ن ئه و که سه وه یه که تووشی عیشق بووه ، بۆیه ئه گهر هۆکاری
عیشق ئه و په یوه ندیه نه فسانیه و ئه و تیکه لبونیه پوحانیه بوایه ، ئه و خۆشه ویستیه که ی
نیوانیان هاویه ش و له هه ردوو لایه ده بوو .

وه لام بۆ ئه مه : ئه وه یه که هۆکار جار به جار مایه و ئه نجامه که ی دوا ده که ویت له بهر
نه بوونی مه رجیک ، یاخود بوونی کۆسپ و ته گهریهك ، دواکه وتنی خوشویستنی ش له لایه نی
به رامبه ره وه ده گهریتته وه بۆ یه کێك له م سى هۆکارانه :

یه که م : زه ده یهك (علة) له خۆشویستنه که دا ، وه خۆشویستنیکی کاتیه و خۆی نی یه ،
وه مه رج نیه مرۆف له خۆشویستنی کاتیدا هاویه شی هه بی ، به لکو پێده چى دورکه وتنه هه بی
له لایه ن که سی خۆشویسترا وه .

دووم : كۆسپىڭ له خودى كەسى عاشقدايه ، كە قەدەغەى كەسى خۆشويستراوى
بەرامبەر دەكات خۆشى بویت ، ئەو كۆسپە يا له خو و پەشتیدايه ، يا له جەستە و دیمەن و
شیوەیدايه ، يا له پێبازیدايه ، يا له كرده وەیدايه هتد...

سییەم : كۆسپىڭ له كەسى خۆشويستراودايه و ناھيائيت ھاوبەشى كەسى عاشق بێت له
خۆشەويستى كەيدا ، ئەگەر ئەو كۆسپە نەبوايه وەكو ئەو خۆشى دەويست ، بۆيە ئەگەر ئەو
كۆسپانە نەمێنیت و ، خۆشەويستى كەش خۆى بوو ، ئەوا بە دلئايى له ھەردوو لايەنە وە
دەبێت .

ئەكەر كۆسپى خۆبەگەرە دانان و ئێرەى و ، سەرگەرەى و دوشمنايه تى له دلئى
بێباوەراندانە بوايه ، بە دلئايى پێغەمبەرانیان له خودى خۆيان و كەس و كارو سەرەووت
سامانىش خۆشتر دەويست ، بۆيە كاتى ئەو كۆسپە له دلئى دەست و پێوەندەكانیاندا نەبوو ،
بە لايانە وە خۆشەويستى پێغەمبەرانیان له سەروى خۆشويستنى نەفس و كەسوکارو
سەرەوتیشە وە بوو .

بەشێك سەبارەت بە وەى كە چارەسەرى عیشق بە وە دەكرێت كە عاشق خۆشەويستەكەى بخوازێت

مەبەستیش ئەو یە : لەبەر ئەو ی عیشق نەخۆشیەكە له نەخۆشیەكان ، بۆيە قبولى
چارەسەر كردن دەكات و ، چەند جۆرێك چارەسەرىش ھەيە ، كە وابوو ئەگەر كەسى عاشق
ھیچ رێگەى كى بە دەستە وە نەبێت بەدەر له دەستكەوتنى خۆشويستەكەى له ھەردوو لايەنى
شەرع و چارەنوسی شە وە ، ئەو _ دەستكەوتنى خۆشەويستەكەى _ چارەسەرى دەبێ ،
كما ثبت في الصحيحين من حديث ابن مسعود _ رضي الله عنه _ ، قال : قال رسول الله ﷺ))
يا معشرَ الشَّبابِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ ، فَإِنَّهُ لَهُ

وَجَاءَ))^(٣٩٩) واته : له (ابن مسعود) هوه _ خَوای لى پازى بَيْت _ فەرموویەتى : پێغه مبهرى خوا ﷺ فەرمووی : ((ئەى كۆمه لى لاوان ، هەركەس لە ئێوه توانای هەیه با ژن بهێنیت ، چونكه چاكترين هۆكارى چاو دانواندن و داوێن پارێزى يە ، هەركەس شىش توانای نى يە ، با پۆژوو بگريت ، چونكه بۆى دەبێتە قەلقان)) . لێره دا پێغه مبهرى خوا ﷺ پێگەى دوو چارەسەرى بە عاشق پيشاندا : بنەپەتى _ ماره كوردنى خۆشه ويست _ ، لەبرى _ پۆژوو گرتن _ . فەرمانيشى پێكرد بنەپەتیه كه به كاریبێت ، كه چارەسەریه كه بۆ ئەم نهخۆشیه دانراوه ، بۆیه پێویسته وازی لێنه هێنریت بۆ چارەسەریكى تر ، ئەگەر هەر پێگەیه ك هەبوو بۆ به كارهێنانى .

وروى ابن ماجه فى سننه عن ابن عباس _ رضى الله عنهما _ ، عن النبي ﷺ أنه قال : ((لَمْ تَرَ لِلْمُتَحَابِّينِ مِثْلَ النِّكَاحِ))^(٤٠٠) .

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خۆى و بابېشى پازى بَيْت _ فەرموویەتى : پێغه مبهرى خوا ﷺ فەرمووی : ((هېچ چارەسەریكى تر به چاك دانانیین بۆ دوو خۆشه ويست به دەر له زه واج كردن)) . ئەمە ئەو مانایه یه كه خَوای تعالى ئاماژەى پێداوه _ پاش ئەوهى ژنانى حەلال كړيووه ، ئازادو كه نيزه ك ، له كاتى پێويستیدا _ به گوڤتارى ﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا﴾ [النساء : ٢٨] واته : ﴿يُرِيدُ اللَّهُ﴾ خوا ده يه ویت ﴿أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ﴾ كه ئەركتان له سەر سووك بكات ﴿وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا﴾ چونكه ئاده مى به لاواز بروسى كراوه^(٤٠١) . لەم شوێنه دا خَوای تعالى باسى سووكردنه وه ده كات ، وه هه وال دان به لاوازی موقوف له ئایه ته كه دا په نجه پاده كێشیت بۆ لاوازی به رگه نه گرتنى به رامبه ر بهم شه هوه ت و ئاره زوو ، وه خَوای تعالى ئەوهى بۆ سووكردونه ته وه به حەلال كوردنى ژنان

^{٣٩٩} _ صحيح : تقدم تخريجه .

^{٤٠٠} _ صحيح : تقدم تخريجه .

^{٤٠١} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی تهفسیری قورئان .

بہ شیک :

ئەگەر پىگەشتىشى نەگونجاوبى ۋەكو شەرخ نەك چارەنوس ، چارەسەرەكەى برىتىيە لەوہى دەبى ۋەكو نەگونجاوبى چارەنووسىي تەماشای بکات ، چونكە شتىك كە خواى تعالى مؤلەتى نەدابى ، چارەسەرکردنى مؤؤف و پزگارپوونى تەنھا لى دوركەوتنەوہىەتى ، كەوابوو با نەفسى خۆى ئاگادار بکاتەوہ ، كەوا نەبووہ قەدەغەكراوہ ، ھىچ پىگەيەكى پىگەشتىنى نى يەو ، ۋەكو تىكپراى مەحالەكانى دىكەيە ، ۋە ئەگەر نەفسى ئازاۋەگىپرى ھەرلىتى دورنەكەوتەوہ ، با وازى لى بىئىت لەبەر يەكك لەم دووشتانە ، يەكەم : يا لە ترساندا ، ۋە يا لە دەستدانى خۆشەويستىكى دىكە كە زۆر بەلايەوہ خۆشەويستەو ، بەسودترەو ،

خێردارتریشه ، چێژو پێ شادومانوونیشی بهردهوامتره ، چونكه كهسى ئاقل و ژیر ههركات بهراوردی كرد له نێوان دهستكهوتنی خۆشهویستیکی خێرا نهماو به لهدهستدانی خۆشهویستیک لهو گهورهترو ، بهردهوامترو ، بهسودترو ، بهچێژترو به پێچهوانهشهوه ، یهكسهه جیاوازی ههردوکیانی بۆ دهردهكهوێت ، بۆیه ههركیز چێژی بهردهوام كه هیچ مهترسیهکی تێدا نی یه مهگۆڕهوه به چێژی ساتیک ، كه پاشان بۆ نازار دهگۆڕیت ، حهقیقهتهكهشی تهنها خهونی كهسیکی نووستوو ، یا ئهندیشهیهكهو جیگیر نابێ ، بۆیه چێژ دهچیت و ، ئهجام دهمینیت ، شههوت و ئارهزووش نامینێ و ، بهدهختی دهمینیت .

دوهم : پرودانی خراپهیهکی نهویستراو كه زۆر بهلایهوه قورستر دهبێ بهبهراوردی لهدهستدانی ئهم خۆشهویسته ، ، یاخود ههردوو شتهكه ی بۆ كۆدهبیتهوه ، مههستم _ ابن القیم _ : لهدهستدانی شتیکی خۆشهویستر بهبهراوردی لهدهستدانی ئهم خۆشهویسته ی ، وه پرودانی بهلایهکی ههز پێ نهبووی زۆر ئهستم تر بهبهراوردی لهدهستدانی ئهم خۆشهویسته ی ، بۆیه ئهگهردنیاوو كه بهدهستكهوتنی ئهم خۆشهویسته ئهو دوو شته ی تووش دهبێ ، بهلایهوه ئاسان دهبێ وازی لێ بهینیت ، واش دهبینیت كه ئارامگرتنی بهرامبهربه لهدهستدانی خۆشهویستهكه ی ئاسانهتره بهبهراوردی تووشبوونی بهو دوو شته ی سههروه ، چونكه ئهقل و ئاین و ، جوامیری و پیاوهتیهكه ی ، فرهمانی پێدهكات بهرگه ی زیانی كه م بگرت _ كه خێرا دهشگۆڕیت بۆ چێژو خۆشی و شادومانی _ له پێناو دوورخستنهوه ی ئهو دوو زیانه گهورهیهدا . بهلام نهفامیهكه ی ، ئارهزووهكه ی ، ستهمكاریهكه ی ، ههلهشهیهكه ی ، سووكیهكه ی فرهمانی پێدهكات به پهسهندیتی ئهم خۆشهویسته بهپهلهیه ، وه بهوكهم و كۆپهوه كه تیایدا به ، وه له گهڵ ئهوهی كه بهسهریدا دههینیت . پارێزراویش ئهو كهسهیه كه خوای تعالی دهپارێزیت .

ئهگهرنهفسی ئهم دهرمانه ی قبول نهبوو ، گوێدێریشی نهكرد بۆ ئهم چارهسههره ، با تهماشای ئهو خراپه خێراو دهست و بردانه بكات كه شههوت و ئارهزوو بهسهریدا دینیت و ،

ئەو بەرزەوەندیانەى كە لىى قەدەغە دەكات ، چونكە لە ھەموو شتێك زیاتر خراپەكانى دۇنيا بۆ مۆۆ نامادەكات و ، گەورەترین ھۆكارىشە بۆ پەكخستنى بەرزەوەندیەكانى ، چونكە ناھىلێت بەندە بەتەواوى ھۆش و ھەست و ژىرى بەكاربێنێت كە كارى پى پادەپەپنێت و ، بەرزەوەندیەكانى پى پاست دەكاتەوہ .

ئەگەر نەفسى ئەم دەرمانەشى قبول نەبوو ، با خراپى ھەر گوتەو كردارو شتێكى تری خۆشەويستەكەى بىرخۆى بێنیتەوہو ، ئەوانەش كە واى لیدەكات خۆى لى بەدورىگرت ، چونكە ئەگەر بەدوايدا بگەرێت و تەماشای بكات ، دەبێنێت چەندەھا ئەوئەندەى ئەو خوو پەوشتە چاك و باشانەى كە واى لىكربوہ خۆشى بویت ، سەبارەت بەوھش لى شاراوہى بە دەرلوسىكانى بپرسیت ، چونكە وەكو چۆن خوو پەوشتى چاك و ياش ھۆكارى خۆشەويستى و ويستەنە ، ئاوہاش ناتەواوى و كەم و كوپى ھۆكارى پق لىبونەوہو دوىبونەوہى ، با بەراوردىكى نىوان ھەردوو شتەكە بكات و ، ئەوہى خۆشبويت كە پيش دەكەوێت و نزىكترى دەروازەشە بۆ ئەو ، با لەو كەسانە نەبێت كە پەتگىكى جوانى بەسەر جەستەى كە بەلەكى گولەوہ فرىوى دابێت ، با چاوہەكانى جوانى دىمەن تىپەپنێت بۆ خراپى كردەوہ ، با لە پردى جوانى دىمەن بپریتەوہ بۆ ئەو خراپانەى كە دل ھەوالى پىدلوہ .

ئەگەر تىكراى ئەم دەرمانانە بىتوانابوون لە چارەسەركردندا ، ھىچ پىگەى كى تری نابێت جگە لەوہى پەنا بۆ ئەو زاتە بەریت كە وەلامى كەسى ناچارو بىدەرەتان دەداتەوہ ، با خۆى فرىداتە پيش دەستى و لەبەر دەرگاكدەيدا ، پەناى بۆ بەریت ، لى بپارێتەوہ ، بەكەساسى ، بە زەبوونى ، بە ملكەچى ، ھەركاتىك ئەوہى بۆ پەخسا ، ئەوا لە دەروازەى سەر كەوتنى دلوہ ، با ئىتر پاك بى و دەستەلگرت و خۆى لە گوتەو كردارى نەگونجاو و نەشیاو بپاريزێت و ، شىعرى دلدارى بۆ يادكردنەوہى خۆشەويست نەلێت و ، لە نىو خەلكىدا ناوى نەزىپنێت و ، تووشى زىانى نەكات ، چونكە دەبى بە ستەمكارىكى شەپفرۆش .

با فریونه خوات به و فرموده (موضوع) ی که دراوته پال پیغمبه‌ری خوا ﷺ که وا (سُود) ی کوپی (سعید) هه‌ستاو به گێرانه‌وه‌ی ، له (عليّ) کوپی (مُسهر) هوه ، له (أبي يحيى) ی کوپی (القَتَات) هوه ، له (مجاهد) هوه ، له (ابن عباس) هوه _ خوا له خۆی ویاپیشی پازی بیّت _ له پیغمبه‌ری خواوه ﷺ ، هه‌روه‌ها (أبي مسهر) هه‌ستاو به گێرانه‌وه‌ی ، له (هشام) ی کوپی (عروة) هوه ، له بابیه‌وه ، له (عائشة) هوه _ خوا ی لای پازی بیّت _ ، له پیغمبه‌ری خواوه ﷺ ، هه‌روه‌ها (الزُّبیر) ی کوپی (بَكَّار) هه‌ستاو به گێرانه‌وه‌ی ، له (عبدالمك) ی کوپی (عبدالعزیز) ی کوپی (الماجشُون) هوه ، له (عبدالعزیز) ی کوپی (أبي حازم) هوه ، له (ابن أبي نجیح) هوه ، له (مجاهد) هوه ، له (ابن عباس) هوه _ خوا له خۆی ویاپیشی پازی بیّت _ که‌وا پیغمبه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی : ((مَنْ عَشِقَ ، فَعَفَّ ، فَمَاتَ فَهُوَ شَهِيدٌ فِي رِوَايَةٍ : مَنْ عَشِقَ وَكُتِمَ وَعَفَّ وَصَبَرَ ، غَفَرَ اللَّهُ لَهُ ، وَأَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ)) واته : ((هه‌ركه‌س خۆشه‌ویستی بکات و ، له کردارو گوفتاری نه‌شیاو خۆی گرته‌وه ، نه‌گه‌ر بمیریت به‌شه‌هید له‌قه‌له‌م ده‌دریت ، له (ریوایه) تیکێ تریشدا : هه‌ركه‌س خۆشه‌ویستی کردو نه‌ینی پاراست و له کرداری نه‌شیاو خۆی پاراست و ئارامی گرت ، خوا ی تعالی لای ده‌بوریت و ، ده‌یخاته به‌هه‌شته‌وه)) . ئه‌م فرموده‌یه به (صحیح) ی له پیغمبه‌ری خواوه ﷺ (ریوایه) ت نه‌کراوه ، ناگونجیت له فرمایشته‌کانی ئه‌و بیّت ، چونکه شه‌هیدبون پله‌یه‌کی به‌رزه لای خوا ی په‌روه‌ردگار ، جووتکراوه له گه‌ل پله‌ی (الصدیقیة) دا^(٤٠٢) ، کرده‌وه‌و باروحالی هیه ، که مه‌رجن بۆ ده‌ستکه‌وتنی ، دوو جوړه : گشتی و تاییهت .

تاییهت : شه‌هیدبوونه له پێناوی خوا دا .

^{٤٠٢} _ الصدیقیة : به‌رزترین پله‌کانی پاسگوێه و بریتیه له شیوه‌ی ته‌واوی بیکه‌موکوپی گویدێری و ملکه‌چی بۆ پیغمبه‌ر له گه‌ل شیوه‌ی ته‌واوی بیکه‌موکوپی دلسۆزی بۆ په‌یامنێر ، بپوانه : التفسیر القيم لأبن القيم ، وه‌رگێر

گشتی : پێنجن و له فرموده یه کی (صحیح)دا باسکراون و عیشق یه کێکیان نی یه .
 عیشق هاوبهش پهیدا کردنه له خۆشه ویستیدا (شرك المحبة)^(٢٣) ، دل خالی ده بی له خوای
 تعالی ، دهیکا به هی یه کێکی دیکه ، بۆیه خۆشویستنی یه کێکی دیکه یه جگه له خوای تعالی
 پله ی شه هاده تی پی به دهست بهیتریت ، نه مه شتیکی مه حاله ، چونکه عیشق به جۆریك دل
 تیک ده دات كه له هه موو تیکدانیک تر خرابتره ، به لكو مه ی و شه رابی پوحو و سه رخۆشی
 ده کات ، له یاد کردنه وه و خۆشویستنی خوای تعالی و ، چیژ وه رگرتن له پازونیازی و (المناجاة
) ، پی شادومان بوونی دوری ده خاته وه ، واده کات دل به ندایه تی یه کێکی دیکه یه جگه له
 خوای تعالی بکات ، چونکه دلی عاشق به ندایه تی خۆشه ویسته که ی ده کات ، به لكو عیشق
 ناو کوژی به ندایه تی ، شیوه ی ته وای بی که مو کوپی سه رشۆپی و ، خۆشویستن و ، ملکه چی
 و به گه وره دانانه ، باشه نه و دله ی به ندایه تی بۆ یه کێکی دیکه یه جگه له په ره ردار ده کات ،
 چۆن پله ی به ریزانی یه کتاپه رستان و داناو زانو ، وه لی یه تایبه تی هه کانی خوای پی به دهست
 بهیتریت ، بۆیه نه گه ر (إسناد) ی نه م فرموده وه کو پۆز بوایه ، ته نها هه له و خه یال و
 نه ندیشه ده بوو ، هه رگیز له هه ی فرموده یه کی (صحیح)دا وشه ی عیشق له پیغه مبه ری
 خواوه ﷺ جیگیر نه بووه .

پاشان عیشق هه رام و ، هه لالی هه یه ، که و ابو مرؤف نابی گومانی و به ریت که
 پیغه مبه ری خوا ﷺ حوکم به سه ره موو عاشقی که ده دا به شه هید بوون نه گه ر نهی نی پاراست

^{٢٣} _ هاوه ل پهیدا کردنی خۆشه ویستی (شرك المحبة) : واته له گه ل خوای په ره رداردا یه کێکی تری
 خۆشبویت وه کو خۆشویستنی بۆ خوای تعالی یا له و توندتر زیاتر ، نه مه هه ول پهیدا کردنی گه وره یه ، خوای
 تعالی له م باره وه ده فرمیت : [وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ
 ﴿البقرة: ١٦٥﴾] واته : ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ ﴾ وه که سانی و هه یه له خه لکی ﴿ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا ﴾ که
 هاوبه شی نۆر بۆ خوا پهیدا ده که ن ﴿ يُحِبُّونَهُمْ ﴾ خۆشیان ده وین ﴿ كَحُبِّ اللَّهِ ﴾ وه کو خۆشه ویستی
 نیمانداران بۆ (خوا ﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ﴾ به لام نه وانه ی به وایان هه ناوه نۆر زیاتر خوایان خۆش ده ویت
 _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان ، به وانه : الإعلام بتوضیح نوقض الإسلام ، وه رگێ .

و له کرداری نه شیواو خوی پاراست و ئارامی گرت ، بۆیه نابیی بیروباوه پت وابی که هرکس ژنیکێ خوشویست ، یاخود عیشقی لاره موو دهرنه هاتوووه کان بوو ، یاخود عاشقی ژنانی داوین پیس بوو ، بهر عیشقه پلهی شه هادهتی دهستگیر دهبی ، چونکه پیچه وانهی زانراوه به لگه نه ویسته کانی ئاینه .

له بهر ئه وهی عیشق نه خوشیه که له نه خوشیه کان و خوای تعالی دهرمانی بۆ داناوه له ههردوو لایهنی شهرعی و چاره نویسه وه ، بۆیه خۆچاره سه رکردن له نه خوشی عیشق یا (واجب) ه نه گهر عیشقه که حه رام بیّت ، وه یاخود (مُسْتَحَب) ه واته سوونه ته .

نه گهر ته ماشایه کی ئه وه نه خوشی و به لایانه بکهیت که وا پیغه مبه ری خوا ﷺ حوکی به سهر تووشبووانیدا داوه به شه هیدی ، ده بینیت له وه نه خوشیانه یه که چاره سه ری نی یه وه کو تووشبووانی چاره و قه له ، نه خوشیه کانی سک و ، شیّتی و ، سووتاوی ، خنکاوی و ، مردنی ژن به سهر مندا له وه ، چونکه به لگه لی که له لایه ن خوای په ره ردگاره وه و به نده هیچ دهستی کی له بونیدا نی یه و ، چاره سه ری نی یه ، هۆکاره کانی دروستبو نی شی حه رام نی یه ، وه ناشبیّت به هۆی تی کدانی دل و ، په رستنی شتی دیکه ی جگه له خوای تعالی ، وه کو ئه وهی عیشق دروستی ده کات . نه گهر هه مو ئه مانه ی سه ره وهی به لاره به س نه بوو بۆ پۆچ کردنه وهی ئه م فه رموو ده و گه رانه وهی بۆ پیغه مبه ری خوا ﷺ با چا ولی که ری زانایانی فه رموو ده ناس بکات ، ئه وانه ی شاره زان به فه رموو ده و زه ده کانی (علله) ، ئه و جا بۆی ئاشکه را ده بی که هه رگیز پی شه وایه ک نه بووه شایه تی بۆ (صحیح) بوون ، یاخود (حسن) بوونی ئه م فه رموو ده یه بدات ، چونکه زانایان سه رزه نشت و نکۆلیان له (سُوید) کردووه سه باره ت به گێرانه وهی ئه م فه رموو ده یه و ، له بهر ئه مه ش به دروستکردنی به لای گه وره و مه زن تا ونباریان کردووه ، تا ئه و ئاسته ی هه ندیکیان غزا کردنی ئه م پیاوه یان به حه لّال داناوه “ له بهر ئه م فه رموو ده یه . پی شه وا (أبو أحمد) ی کو پی (عَدِي) له (الکامل) دا فه رموو یه تی : ئه م فه رموو ده یه یه کی که له وانه ی سه رزه نشت و نکۆلی له (سُوید) کراوه به گێرانه وهی ،

له و کاره ساتانه ی تهحه موول نا کریت نه وهیه که نه م فرموده یه بکریت به فرموده ی
 (هشام) ی کوپی (عروة) ، له بابیه وه ، له (عائشة) وه _ خوی لی پازی بیت _ له
 پیغه مبهری خواوه ﷺ . نه وه ی که مترین شاره زای له فرموده و زده کانیده بی ، هر کیز
 نه مه تهحه موول ناکات ، هروه ها ناگونجیت له فرموده کانی (الماجشون) بیت ، له (ابن
 ابي حازم) وه ، له (ابي نجیح) وه ، له (مجاهد) وه ، له (ابن عباس) وه _ خوا له
 خوی وبایشی پازی بیت _ له پیغه مبهری خواوه ﷺ ، هروه ها (موقوف) یشی له سر (ابن
 عباس) _ خوا له خوی وبایشی پازی بیت _ پیوستی به تیروانینه ، خه لگی (سؤید) ی
 کوپی (سعید) یان به به لاور کاره ساتی گوره تاوانبار کردوه ، هروه ها (یحیی) ی کوپی
 (معین) سه رزه نشتی (سؤید) ده کات و ده فره میت : که سیکی نامه ردی دروزه نه ، نه که ر
 نه سپیک و پمیکم بوايه غه زام ده کرد ، پیشه و (أحمد) ی کوپی (حنبل) ده فره میت :
 (متروک الحدیث) ، پیشه و (النسائی) ده فره میت : (لیس بثقة) ، پیشه و (البخاری)
 فره موویه تی : کوپی ووه که سانی تر فره مووده ی تریان پی ده گوته وه هی خوی نه بوو ، پیشه و
 (ابن حبان) فره موویه تی : فره مووده ی (المعضل) ی له که سانی باوه پی کراوه وه باس
 ده کرد ، بویه پیوسته فره مووده کانی پشت گوی بخریت .

چاکترین ئەو گوشتارانەش کە دەربارەی (سُوید) گوتراوە گوشتاری (أبو حاتم الرازي) ه
 ە فرمویەتی : (إنه صدوق كثير التدليس) ، هروەها گوشتارەکی پێشەوا (الدَّارَقُطْنِي)
 ە کە فرمویەتی : کەسیکی باوەڕپێکراوە بەلام کە بەتەمەن بوو پێدەچێ فرموودە ی
 یان بۆ باسکردایە هەندێ (النکارة) ی تێدا بواوە ، کەچی پێی پێ دەدا . تەواوو .

و پێشەوا (مسلم) یان عەبیدار دەکرد کە هەڵدەستا بە (تخریج) کردنی فرموودەکانی (سُوید) ،
 ئەوەش حال وباری بوو ، بەلام ئیمامی (مسلم) ئەو فرموودانە ی لێوە
 گێڕایەو کە کەسانی تر (متابعة) یان کردبێ و ، تەنهاش نەبوو پێتەو لە گێڕانەویداو ، و
 فرموودەکی (منکر) (شاذ) یش نەبێت بە پێچەوانەی ئەم فرموودە ی . والله أعلم .

بەشیك : سەبارەت بە رێیازی پێغەمبەری خوا ﷺ لە پاراستنی تەندروستیدا بە خۆبۆنخۆشکردن :

بۆنی خۆش خۆراکی پوحو ، پوچیش ئەو یە کە هەموو هیزەکانی لەسەر سوار دەکریت ،
 یزەکانیش بە بۆنی خۆش زیاد دەکەن ، زۆریش بەسوودە بۆ میشتک و دل و ، هەموو ئەندامە
 وەکیەکانی تر ، دل شادومان دەکات ، خۆشی بە نەفس دەدات و ، پوچ فراوان دەکات و ،
 سترین شتە بۆ پوچ و ، لە هەموو شتیکیش بۆی لە بارتەرەو ، لە نێوان ئەو و پوچدا
 یوهندیەکی نزیک هە یە ، لەبەر هەموو ئەو هۆیانە ی سەرەو بۆنی خۆش یەکیک بوو لە دوو
 وشە و یستەکی دنیا بەلای پێغەمبەری خواوه ﷺ

وفي صحيح البخاري : أنه ﷺ كان لا يَرُدُّ الطَّيِّبَ (١).

واتە : بەراستی پێغەمبەری خوا ﷺ بۆنی خۆشی نەدەگەراندەو .

^١ _ صحيح : أخرجه البخاري (٣ / ٢٠٥) ، (٧ / ٢١١) عن عروة بن ثابت عن ثمامة عن أنس فذكره

وفي صحيح مسلم عنه ﷺ : ((من عَرَضَ عليه رِيحَانٌ ، فلا يَرُدُّهُ فَإِنَّهُ طَيِّبُ الرِّيحِ ، خَفِيفُ الْمَحْمَلِ))^(٤٠٥).

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی : ((هه رکس ره یحانه ی درایه ، با نه یگه پینتیته وه چونکه بۆنی خۆشه و ، هه لگرتنیشی سووکه)) .

وفي سنن أبي داود والنسائي ، عن أبي هريرة _ رضي الله عنه _ ، عن النبي ﷺ : ((مَنْ عَرَضَ عليه طَيِّبٌ ، فلا يَرُدُّهُ ، فَإِنَّهُ خَفِيفُ الْمَحْمَلِ طَيِّبُ الرَّائِحَةِ))^(٤٠٦) .

واته : له (أبي هريرة) وه _ خوی لى پانی بیت _ ، له پیغه مبهری خواوه ﷺ فرمویه تی : ((هه رکس بۆنی خۆش درایه ، با نه یگه پینتیته وه ، چونکه هه لگرتنی سووکه و بۆنیشی خۆشه)) .

وفي مسند البزار : عن النبي ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ يُحِبُّ الطَّيِّبَ ، نَظِيفٌ يُحِبُّ النَّظَافَةَ ، كَرِيمٌ يُحِبُّ الْكَرَمَ ، جَوَادٌ يُحِبُّ الْجُودَ ، فَتَنَظَّفُوا أَفْنَاءَكُمْ وَ سَاحَاتِكُمْ ، وَلَا تَشَبَّهُوا بِالْيَهُودِ يَجْمَعُونَ الْأَكْبَ فِي دُورِهِمْ))^(٤٠٧) .

واته له (مسند بى) البزار دا هاتوه : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی : خوی تعالی چاکه و حه زى به بۆنی خۆشه ، پاکه و پاکی خۆش دهوئى ، میهره بانه و میهره بانى خۆش دهوئى ، به خشنده یه و به خشنده ی خۆش دهوئى ، حه وشه و گۆره پانه کانتان پاک بکه نه وه ، خۆتان به جوله که کان مه چوینن که خۆل و خاشاکه که یان له پێگه کانیاندا کۆده که نه وه .

^{٤٠٥} _ صحيح : أخرجه مسلم (٧ / ٤٨) عن الأعرج عن أبي هريرة فذكره .

^{٤٠٦} _ إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (٤١٧٢) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٦٣٩٣) .

^{٤٠٧} _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذي (٢٨٠٠) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (١٦١٦) .

(ابن أبي شيبه) دهگيرتته وه : كهوا پيغه مبهري خوا ﷺ جوريك له بؤنى خوشى هه بوو
خوى پى بۆنخوش ده كرد .

وَصَحَّ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ : ((إِنَّ لِلَّهِ حَقًّا عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ أَنْ يَغْتَسِلَ فِي كُلِّ سَبْعَةِ أَيَّامٍ ، وَإِنْ كَانَ
لَهُ طَيْبٌ أَنْ يَمَسَّ مِنْهُ))^(٤٠٨).

واته : پيغه مبهري خوا ﷺ فرمويته : ((خواي تعالى مافي به سهر هه موو موسلماننيكه وه
هه به كهوا له هه ر حوت پوژدا خوى بشوات و ، نه گهر بؤنى خوشيشى هه بوو خوى پى
بۆنخوش بكات)) .

بؤنى خوش چه ندين خاسيه تى تيدا به ، له وانه په ريه كان خوشيان ده وى ، شه يتانه كان
ليى دورد ده كه ونه وه ، چونكه خوشترين شت به لايانه وه بؤنى ناخوشى به درنه ، روچه
چا كه كان بؤنى خوشيان خوش ده وى و ، روچه پيسه كانيش بؤنه ناخوشه كانيان به لاوه
خوشه ، بۆيه هه موو روحيك هه وادارى گونجاوى خويه تى ، ئافره تانى ناپاك بۆ پياوانى ناپاك
، پياوه پيسه كان بۆ ئافره ته پيسه كان ، ئافره ته پاكه كان بۆ پياوه پاكه كان ، وه پياوه
پاكه كان بۆ ئافره ته پاكه كان ، هه رچه ند نه م گوftarه بۆ پياوان و ئافره تانه ، به لام كرد هه وه
گوftarه كان و ، خواردن و خواردنه وه كان و ، پۆشاك و بۆنه كانيش ده گريته وه ، يا به
گشتيتى گوftar (عموم لفظه) ، يا به گشتيتى مانا كه ي .

^{٤٠٨} _ صحيح : أخرجه البخاري (٢ / ٣) ، ومسلم (٣ / ٣) كلاهما عن عمرو بن سليم عن أبي سعيد الخدري .

به شیک : سه بارهت به ریازی پیغه مبهری خوا ﷺ له پاراستنی ته ندروستی چاودا :

روی أبوداود في سننه : عن عبدالرحمن بن النُّعْمان بن معبد بن هُوَذَّة الأنصاري ، عن أبيه ، عن جده _ رضي الله عنه _ ، أنَّ رسولَ الله ﷺ أَمَرَ بِالْإِثْمِ المُرُوحِ عِنْدَ النَّوْمِ وقال : ((لِيَتَّقِه الصَّائِمُ)) (٤٩).

واته : له (عبدالرحمن) ی کورپی (النُّعْمان) ی کورپی (معبد) ی کورپی (هُوَذَّة الأنصاري) وه ، له بابیه وه _ له باپیری وه _ خوای لی پازی بیټ _ ده گپړته وه ده فهرمیت : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمانی دا به به کارهینانی کلی بونخو شکراو به میسک له کاتی نووستنداو فهرمووی : ((با پوژوان خوای لی پاریزیت)) .

هه روه ها پېشه وا (ابن ماجه) له (سنن) هه که یداو که سانی تریش له (ابن عباس) وه _ خوا له خوای ویا بېشی پازی بیټ _ ده گپړنه وه فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ کلدانیکی هه بوو چاوی پی ده رشت ، سی جار بو هه ر چاوځ .

وفي الترمذي : عن ابن عباس _ رضي الله عنهما _ ، قال : كان رسول الله ﷺ إذا اكتحل يجعل في اليمنى ثلاثاً ، يبتدئ بها ، ويختم بها ، وفي اليسرى ثنتين (٥٠) .

٤٩ _ إسناده ضعيف : أخرجه أبوداود (٢٣٧٧) ، وضعفه الألباني في الإرواء (٩٣٦) .

٥٠ _ صحيح : أخرجه أحمد (١ / ٣٥٤) ، وعبد بن حيد (٥٧٣) ، وابن ماجه (٣٤٩٩) ، والترمذي (١٧٥٧) ،

(٢٠٤٨) ، وفي الشرائع (٤٩) ، (٥٠) كلهم عن طريق عباد بن منصور عن عكرمة عن ابن عباس .

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خۆی و بابیشی پازی بێت _ فەرموویه تی :
پێغه‌مبەری خوا ﷺ ئەگەر چاوی پرەشتایە سێ جار کلی دەکرده چاوی پاستی ، له‌وه‌وه
دەستی پێ دەکردو ، له‌وێشه‌وه کوتایی پێ دەهێنا ، دوو جاریش بۆ چاوی چه‌پی .

وقد روی أبوداود عنه ﷺ : ((مَنْ اَكْتَحَلَ فُلْيُوتِرَ))^(٤١١).

واته : پێغه‌مبەری خوا ﷺ فەرمووی : ((هەرکەس چاوی پرەشت با تاك بیرپێژێت)) .

باشه ئایا به‌تاك پرەشتن بۆ هەردوو چاوه ، سێ جار بۆ چاوی پاست و ، دوو جار بۆ چاوی
چه‌پ ، وه چاوی پاست شایسته‌تر بێ به‌ دەست پێکردن و پێشخستن ، یاخود به‌تاك
پرەشتنەکه بۆ هەر چاویکه ، سێ جار بۆ چاوی پاست و ، سێ جاریش بۆ چاوی چه‌پ ، ئە‌مه
دوو گوفتاری نێمامی (أحمد) و که‌سانی دیکه‌یه .

کل ته‌ندروستی چاو ده‌پارێژێت ، ئە‌و نورو پوناکیه‌ی که هۆکاری بینینه به‌هێزی ده‌کات ،
پاکیان ده‌کاته‌وه ، ماده خراپه‌کان نه‌رم و نیا‌ن ده‌کاته‌وه و ده‌یانکاته ده‌ره‌وه ، هه‌ندی
جۆری کل جوانیه‌که ده‌به‌خشێته چاو ، کاتی نووستن سوودو چاکه‌کانی زیاتر ده‌بن ، چونکه
ئە‌گەر کل به‌کارهێنراو ، پاشان سره‌وتن و له‌ جوله‌که‌وتنی زیانبه‌خشی به‌دواوه‌بوو ،
سروش‌تیش کاری خۆی کرد ، ئە‌وا سویدیکی زیاتر به‌چاو ده‌به‌خشیت ، کلی (الإئمد) یش له‌و
باره‌وه خاسیه‌تیکی تایبه‌تی تێدايه .

وفي سنن ابن ماجة عن سالم ، عن أبيه يرفعه : ((عَلَيْكُمْ بِالْإئْمَدِ ، فَإِنَّهُ يَجْلُو الْبَصَرَ ، وَيُنْبِتُ
الشَّعْرَ))^(٤١٢)

واته : له (سالم) هوه ، له بابیه‌وه له پێغه‌مبەری خواوه ﷺ فەرموویه تی : ((کلی)
بالإئمد) به‌کاربێنن ، چونکه بینین به‌هێزو چاک ده‌کات و ، مووی برژانگ ده‌ده‌چێنێت)) .

^{٤١١} _ إسناده ضعيف : أخرجه أبوداود (٣٥) ، وضعفه الألباني في الضعيفة (١٠٢٨) .

^{٤١٢} _ إسناده صحيح : أخرجه ابن ماجة (٣٤٩٥) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٤٠٥٦) .

وفي ((كتاب أبي نعيم)) : ((فَإِنَّهُ مَنْبَتَةٌ لِلشَّعْرِ مَذْهَبَةٌ لِلْقَذَى مَصْفَاةٌ لِلْبَصَرِ)) (٤١٣) .

واته له کتیبه کهی (أبي نعيم) يشدا بهم شیوه هاتووه : ((ده رهینه ری مووه ، لابه ری
پپۆقه ، پا که ره وهی چاوه)) .

وفي سنن ابن ماجه أيضاً : عن ابن عباس _ رضي الله عنهما _ يرفعه : ((خيرُ أحوالكم
الإِئْمَدُ ، يَجْلُو البَصَرَ ، وَيُنْبِتُ الشَّعْرَ)) (٤١٤) واته : (ابن عباس) _ خوا له خوئی و بابیشی
پازی بیّت _ له فه رموده یه کدا که به رزی ده کاته وه بۆ پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی : ((
خیرترین چاوپشتنانان به کلی (الإِئْمَد) ه ، چونکه چاوه به هیز ده کات و ، مووی برژانگ
ده ده چینی)) .

٤١٣ _ إسناده صحيح : صححه الألباني في صحيح الترغيب و الترهيب (٢١٠٦) .

٤١٤ _ إسناده صحيح : أخرجه ابن ماجه (٣٤٩٧) ، و صححه الألباني في صحيح الجامع (٣٣٠٥) .

بهشی سی یه

به شیک : له باسکردنی نه و دهرمان و خوراکه تاکانه دا که له زاری پیغه مبهری
خواوه ﷺ پیمان گه شتو و مو ریزکراوه به پیی پیتته هیجائییه کان :

پیتی هه مزه (ا) :

ئمد : به ردیکی کلی ره شه ، له (أصبهان) هوه دههینریت و ، له هه موو جوړه کانی
دیکه ی چاکتره ، هه روه ها له پوژئاوا شه وه دههینریت ، چاکترینیشی نه وه یه که زوو وورد
دهبی و ، وورده که شی تروسکه داره ، ناوه که شی نه رمولوسه و هیچ پیسیه کی تیدا نی یه .

میزاجی ساردی ووشکه و بۆ چاو به سووده و به هیزی دهکات ، ده ماره کانی به هیزو پته و
دهکات ، ته ندروستی ده پاریزیت ، گوشتی زیادی نیو برینه کان ناهیلایت و ساریژی دهکاته وه
، پیسیه کانی پاک دهکاته وه ، به هیزی دهکات ، نه گهر له گه ل هه تگونی ناویی پووندا (
العسل المائي الرقيق) بکریته چاو سه ریئشه ناهیلایت ، نه گهر کوتراو تیکه ل به هه ندی به زی
نهرم و تازه (الشحوم الطرية) کراو ، شوینی سووتاوی تییه ل سوینریت ، چینه ووشکه که ی
به سه روه دروست نابیت پاش ساریژی بونه وه ی برینه که ، هه روه ها به سووده بۆ نه و بلق و
تلوقانه ی به هوییه وه دروست ده بیت ، باشرین کله کانی چاوه به تاییه ت بۆ مروقه به ته مه نه کان
و ، نه وانه ی چاویان لاواز بووه نه گهر که میک (المسك) تیکه ل بکریته .

أُتْرُجُ^(٤١٥): ثبت في الصحيح عن النبي ﷺ أَنَّهُ قَالَ: ((مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْأُتْرُجَةِ، طَعْمُهَا طَيِّبٌ وَرِيحُهَا طَيِّبٌ))^(٤١٦).

واته له فهرمودهیه کی (صحیح) دا پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: ((نموونه ی ئه و بپواداره ی قورئان ده خوینیت ، وهکو نموونه ی (أُتْرُج) ه، تامی خوشه و ، بۆنیشی خوشه)).

(أُتْرُج) سوودیکی زۆری تیدایه ، له چوارشت پیکهاتوو ، تویکل ، ناوگه ره ، ترشی ، تقو ، ههردانه یه کیان میزاجیکی تاییه تی ههیه ، بۆیه تویکله کی گهرمی وشکه ، ناوگه ره ی گهرمی تهپه ، ترشیه کی ساردی وشکه ، تۆوه کی گهرمی وشکه .

له سوودهکانی تویکله کی : ئه گه ره له نیو پۆشاکدا دابنریت ئه و قه دهغه ی مۆرانه ی لی دهکات ، بۆنه کی خراپی هه و ههروه ها درم چاک دهکات ، ئه گه ره له دهمدا پاگیریت بۆنی خوش دهکات ، بای نیو سک شیی دهکاته وه ، ئه گه ره بکریته نیو چیشته وه وهکو به هارات ، یارمه تی هه رسکردن ده دات ، دانه ری (القانون) ده لیت :

گوشرای تویکله کی ئه گه ره بخوریته وه بۆ گه زتنی مار به سووده ، وه تویکله کی وهکو دهرمانیک ده خریته سه ر برین ، سووتینرای تویکله کی تی هه لسیویه کی باشه بۆ نه خوشی به له کی . گوشتاره کانێ ته و او بوو .

^{٤١٥} — أُتْرُج : درهختیکه له مزه مه نیه کان ، درژیکه ی ده گاته پینج مه تر ، لق و گه لاکانی نه رمن ، گوله کانێ سپیه و ، به ره کانێ له لیمۆ ده جیت به لام زۆر گه ورده تره ، په تگیکی پرته قالی زێڕینی ههیه ، بۆنیکێ خوشی ههیه و ناوه کی ترشه . بپوانه : ar.wikipedia.org/wiki

^{٤١٦} — متفق عليه : أخرجه البخاري (٨ / ٥٩) ، ومسلم (٧٩٧) .

به لّام ناوگهری : گهرمی نیو گهده سووك دهكاته وه ، بۆ تووشبوان به (المرّة الصفراء) به سووده ، دامركینهری هه لمه گهرمهكانه • (الغافقي) ده لّیت : خواردنی ناوگهری بۆ تووشبوان به نه خۆشی مایه سیری به سووده •

به لّام ترشیه که ی : قه بزکاره و شکینهری (الصفراء) ه ، هیمنکه ره وهی دل لیدانی خیریه ، به سووده بۆ زهر دوی وه کو خواردنه وه و وه کو چا و پی پهرشتنیشی ، پشانه وهی زهر دوی ده وه ستینیت ، دلکه ره وه یه بۆ خواردنی زیاتر ، هیمنکه ره وه یه بۆ سروشت ، بۆ تووشبوان به نه خۆشی په وانی زهر دوی به سووده ، گوشراوه ترشه که ی شه هوه و ئاره زووکردنی کونترۆل نه کراو به رامبه ر به ژنان (غلّة النساء) هیمن دهكاته وه ، نه گهر ده م و چاوی تی هه لّسوی په له کانی ناهیلّیت ، نه خۆشی ووشك هه لّاتو و قلّیشانی پیست و نه مانی تووك و موو به سه ری وه ناهیلّیت ، به به لگه ی لابر دنی ئه و مه ره که به ی ده که ویتته سه ر پۆشاك ، هه ره ها هیزکی نه رم و نیان که ره وه و ، لابر دن و نه هیلّان و ، سارد که ره وه ی تیدایه ، گهرمی جگهر دوکوژینیتته وه ، گه ده به هیز ده کات ، تیز ی (المرّة الصفراء) و ، ئه و خه مه ی به هۆیه وه تووشی مرۆف ده بیت ناهیلّیت ، تینویه تی هیمن دهكاته وه •

به لّام تۆوه که ی : هیزکی شیی که ره وه ی ووشکه ره وه ی هه یه • (ابن ماسویه) ده لّیت : خاسیه تی تۆوه که ی به سووده بۆ ژه هره کوشنده کان نه گهر به گیشی مسقالّیک بخوریتته وه تویکله که ی لابراییت به ئاو یکی شله تین ، به کولاندن پوو یکی به سوودی هه یه نه گهر بکو تریت و بخریتته شوینی گه زتنه وه ، بۆی به سوود ده بی ، بۆن و به رام خۆش ده کات و ، زۆربه ی ئه م کارنه ش له تویکله که یدایه •

که سانی دیکه ش گوتویانه : خاسیه تی تۆوه که ی بۆ پێوه دانی دووپشك به سووده ، نه گهر به کیشی دوو مسقالّ بخوریتته وه تویکله که ی لابراییت له ئاو یکی شله تیندا ، هه ره ها نه گهر کوتراو خرایه سه ر جیگه ی گه زتن به سوود ده بی •

خۆراکه نه گه به شیرى مانگاوه لیترا ، جهسته به فپو چاك دهكات ، تۆماوى نیرینه زۆر دهكات ، خۆراکیكى چاك به جهسته ده به خشیت ، پهنگ پوون دهكاته وه .

أَرْزُ ، بفتح الهمزة وسكون الراء ، واته : درهختى كاژ : پیغه مبهرى خوا ﷺ له م فهرموده ده دا باسى كردووه : ((مَثَلُ الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ الْخَامَةِ مِنَ الزَّرْعِ ، تُفَيْئُهَا الرِّيحُ ، تُقِيمُهَا مَرَّةً ، وَتُمِيلُهَا أُخْرَى ، وَمَثَلُ الْكَافِرِ مَثَلُ الْأَرْزَةِ الَّتِي لَا تَزَالُ قَائِمَةً عَلَى أَصْلِهَا حَتَّى يَكُونَ انْجِعَافُهَا مَرَّةً وَاحِدَةً)) (٤١٧) .

واته : ((نمونهى بپوادار نمونهى پوه کیكى ته پو پاراوه ، با ده یجولیتیت ، جارى راستى دهكاته وه ، جاریکیش لارى دهكاته وه ، نمونهى كه سى دوو پووش نمونهى درختیکى كاژه كه بهرده وام له سه ربه په ته كه سى سه قامگیره تا به یه ك جار له پیشه هه لده كه نریت)) .

تۆوى كاژ گه رمى شیداره ، خاسیه ته كانى پیگه یاندن ونه رم كردنه وه ، شیبى كردنه وه ی تیدایه ، هه روه ها سیفته ی جوازانه وه ی تیدایه به لآم به خوساندنى له ناودا لاده چیت ، ده پنگ هه رسه ، خۆراکیكى زۆر ده به خشیت ، بۆ كۆكه باشه ، شى و ته پیه كانى كۆنه ندامى هه ناسه پاك دهكاته وه ، تۆماوى نیرینه زۆر دهكات ، ژانه سك دروست دهكات و ، ده رمانه كه شى هه نارى مزه كه چاكى دهكات .

إِنْخِرَ : ثبت في الصحيح ، عنه ﷺ أنه قال في مكة : لَا يُخْتَلَى خَلَاءًا ، فقال له العباس _ رضي الله عنه : إِلَّا الْإِنْخِرَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنَّهُ لِقَيْنِهِمْ وَلِبَيْتِهِمْ ، فقال : إِلَّا الْإِنْخِرَ (٤١٨) .

واته : پیغه مبهرى خوا ﷺ سه بارهت به مه كهكه فهرمووى : پوهه كى ته پى نابپردیت ، (عباس) _ خوا له خۆى ویا بیهشى پازى بیت _ پى فهرموو : جگه له (الْإِنْخِر) نه ی

٤١٧ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (١٠ / ٩٢) ، ومسلم (٢٨١٠) .

٤١٨ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٤٠ / ٤) ، ومسلم (١٣٥٣) .

پێغه‌مبەری خوا ﷺ چونکە بۆ مال و بۆ پیشە‌سازیەکانیانە ، ئەویش فەرمووی : جگە لە (الإِنْخِر)^{٩٠}

(الإِنْخِر) گەرمە لە دوو‌هەدا ، ووشکە لە یە‌کە‌مدا ، نەرم و نیا‌نە و کونیلە داخراو‌ه‌کان و ، دە‌می رە‌گە‌کان دە‌کات‌وه ، مێ‌زو خوێنی بێ‌نۆ‌یژی زۆر دە‌کات ، بە‌رد وە‌رد دە‌کات ، ئاوسانی رە‌قی نێ‌و گە‌دە و جگە‌رو گورچیلە شیی دە‌کات‌وه بە‌خواردن‌ه‌وه و بە‌خستنه‌سەر و بە‌پێ‌چانیش ، پێ‌شە‌کانیشی کۆ‌لە‌کی ددان و گە‌دە بە‌هێ‌ز دە‌کات ، دل تێ‌کە‌ل هاتن هێ‌من دە‌کات‌وه ، سک دە‌گرێ‌ت‌وه .

پیتی‌باء (ب) :

بطیخ ، واتە : کالە‌ک : روی أبوداود والترمذي ، عن النبي ﷺ ، أنه كان يأكل البطيخ بالرطب ، يقول : نَكْسِرُ حَرَّ هَذَا بَيْرِدِ هَذَا ، وَبَرْدَ هَذَا بِحَرِّ هَذَا^(٩١) .

واتە : پێ‌غه‌مبەری خوا ﷺ کالە‌ک و خورمای پوتابی تازه‌پێ‌گە‌یی بە‌یە‌ک‌وه دە‌خوارد ، دە‌یفەر‌موو : گە‌رمی ئە‌مه بە‌سە‌ردی ئە‌مه دە‌شکێ‌نین و ، سە‌ردی ئە‌مه‌ش بە‌گە‌رمی ئە‌مه .

سە‌بارە‌ت بە‌ کالە‌ک چە‌ند فەر‌موو‌دە‌یە‌ک هاتو‌وه جگە‌ لە‌م فەر‌موو‌دە‌یە‌ ئە‌وانی‌تر (صحیح) نین ، مە‌به‌ستیش بە‌ کالە‌ک جو‌ره سە‌وزە‌کە‌یە‌تی ، ساردی تە‌پوش‌یداره ، پاک کەرە‌وه‌یە ، بە‌هەر‌وردی کالیارو خیار زۆر بە‌خیرای لە‌ گە‌دە‌وه لی‌ژ دە‌بی‌ت‌وه ، زۆر بە‌خیرایی دە‌گورپێ‌ت بۆ هەر تێ‌کە‌لاوی‌ک پێ‌کە‌وتی بێ‌ت لە‌ گە‌دە‌دا ، ئە‌گەر کە‌سی‌ک تای هە‌بی و بی‌خوات سو‌دی‌کی زۆری لی‌ دە‌بینێ‌ت ، بۆ ئە‌و کە‌سە‌ش پلە‌ی گە‌رمی جە‌ستە‌ی دابە‌زیو‌وه و سە‌رمای بو‌وه ئە‌گەر کە‌مێ‌ک زە‌نجە‌فیل و بە‌و هاو‌شی‌وانە‌ی تێ‌کە‌ل بکات زیانی نابێ‌ت ، پێ‌ویستە‌ پێ‌ش خۆ‌راک بخورێ‌ت و ، پاشان خۆ‌راکە‌که بخورێ‌ت ، ئە‌گینا تووشی دل تێ‌کە‌ل هاتن و پشانه‌وه دە‌بی‌ت .

^{٩٠} — إسناده صحيح : أخرجه أبوداود (٣٨٣٦) ، والترمذي (١٨٤٤) ، وصححه الألباني في الصحيحة (٥٧) .

كهسانيك له دانایان دهلئین : نهگەر پېش خۆراك بخوریت سكه به جوانی دهشواتهوهو ، له بنهپهتهوه نهخوشیهكه ناهیلئیت .

بَلَحْ، واته : خورمای پینهگیوو ، روى النسائي وابن ماجه في سننهما : من حديث هشام بن عروة ، عن أبيه ، عن عائشة _ رضي الله عنهما _ قالت : قال رسول الله ﷺ : كُلُوا الْبَلَحَ بِالْتَّمْرِ ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ إِذَا نَظَرَ إِلَى ابْنِ آدَمَ يَأْكُلُ الْبَلَحَ بِالْتَّمْرِ يَقُولُ : بَقِيَ ابْنُ آدَمَ حَتَّى أَكُلَ الْحَدِيثَ بِالْعَتِيقِ (٤٢٠).

واته : له خاتوو (عائشة) هوه _ خواى لى پازى بېت _ فهرموويه تى : پيغه مبهرى خوا ﷺ فهرمووى : خورماى پينهگيو به خورماوه بخون ، چونكه نهگەر شهيتان تهماشاي نهوهى ئادهم بكات كه خورماى پينهگيو به خورماوه دهخوات دهلئيت : نهوهى ئادهم مايهوه تا نوئى به كونهوه خوارد .

له (ريوايه) تىكى تريشدا : كُلُوا الْبَلَحَ بِالْتَّمْرِ ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَحْزَنُ إِذَا رَأَى ابْنَ آدَمَ يَأْكُلُهُ يَقُولُ : عَاشَ ابْنُ آدَمَ حَتَّى أَكَلَ الْجَدِيدَ بِالْخَلْقِ . رواه البزار في مسنده ، وهذا لفظه ، واته : شهيتان دلگران دهبى نهگەر تهماشاي نهوهى ئادهم بكات نهو دوانه بهيهكهوه دهخوات و دهلئيت : نهوهى ئادهم ژيا تاوهكو نوئى به كونهوه خوارد .

دهلئيم _ ابن القيم _ (باء) ى ووشهى (بالتمر) بهماناى : لهگهل ديت ، واته : نهمه له گهل نهمه دا بخون . هندی له پزیشكه موسلمانهاكان گوتويانه : له پاستيدا پيغه مبهرى خوا ﷺ فهرمانى داوه به خواردنى خورمانى پينهگيو به خورماوه ، چونكه خورماى پينهگيو ساردى ووشكهو ، خورماش گرمى تهپوشيدارهو ، ههردوكيان يهكتر چاك دهكه نهوه ، بهلام فهرمانى نه داوه به خواردنى نهو خورمايهى تازه شيرينى تيكهوتوهو (البسر) به خورماوه ،

٤٢٠ _ موضوع : أخرجه ابن ماجه (٣٣٣٠) ، وضعفه الألباني في الضعيفة (٢٣١) ، بلفظ : (الجديد بالخلق)

چونكه هه‌ریه‌كێكیان گه‌رم ، نه‌گه‌رچی خورما گه‌رمی ژۆرتیه ، چونكه له‌ پړوی پزیشكه‌وه نابێ نیاوان دوو گه‌رم یاخود دوو سارد كۆبكێته‌وه ، وه‌كو پێشتریش ئاماژه‌ی پێدراوه .

ئه‌م فهرمووده‌یه : پاستێتی بنچینه‌ی پێشه‌سازی پزیشكیته‌مان بۆ پړوون ده‌كاتوه ، له‌ گه‌ڵ چاودێریكردنی ئه‌و چاره‌سازییه‌ی به‌كاردێت و چاكه‌ بۆ دورخستنه‌وه‌ی چۆنییه‌تی خۆراك و ده‌رمانه‌كان هه‌ندێكیان به‌ هه‌ندێكی تر ، له‌ گه‌ڵ چاودێری كردنی ئه‌و یاسا پزیشكیته‌یه‌ی كه‌ ته‌ندروستی پێ ده‌پاریزێت .

خورمای پێنه‌گه‌یوو (البلح) ساردی و وشكیته‌ی تێدایه‌و ، بۆ ده‌م و پړوك و گه‌ده به‌سووده ، به‌لام بۆ سنگ و سییه‌كان باش نی یه‌ به‌هۆی ئه‌و زیری و پقیه‌ی تیایدایه ، له‌ گه‌ده‌دا خاوه‌و خۆراك به‌خشینی كه‌مه ، خورمای پێنه‌گه‌یوی داوه‌ خورما (بلح) وه‌كو به‌رسيله‌ی (الحصرم) دره‌ختی تری یه ، كه‌ هه‌ردوكیان باو ، قۆپه‌قۆپه‌و ، سك ئاوسان دروست ده‌كهن ، به‌تایبه‌ت ئه‌گه‌ر ئاویان به‌سه‌ردا خورایه‌وه ، بۆ دورخستنه‌وه‌ی ئه‌و زیانانه‌ خورما ، یاخود هه‌نگوین یاخود كه‌ره‌ی له‌ گه‌ڵدا ده‌خورێت .

بُسْرُ: ثبت في الصحيح : أنَّ أبا هيثم بن التَّيْهَانِ ، لما ضافه النُّبِيَّ وأبو بكر وعمر _ رضي الله عنهما _ ، جاءهم بِعَذْقٍ _ وهو من النخلة كالْعُنُقُودِ مِنَ الْعَنْبِ _ فقال له : هلا انتَقَيْتَ لَنَا مِنْ رُطْبِهِ فقال : أَحْبَبْتُ أَنْ تَنْتَقُوا مِنْ بُسْرِهِ وَرُطْبِهِ (٤٣١) .

واته : له‌ فهرمووده‌ی (صحیح) دا هاتوووه : كاتێك كه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌هاولێتی (أبو بكر) و (عمر) بوون به‌ میوانی (أبا الهيثم) كۆپی (التَّيْهَانِ) ، هێشویه‌کی فیه‌كه‌ خورمای بۆ هێنان و داينا ، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی : بۆ خورمای پێگه‌شتوت بۆ

هه‌لته‌بژاردوین گوتی : ئەى پێغه‌مبەرى خوا ﷺ وىستم بە ئارەزووى خۆتان لەو خورمايەى تازە شیرینی تێکە‌وتوو (بُسِرِه) لە خورما پوتابە پێگە‌یوو‌هە‌کەى هە‌لبژێرن .

خورمای تازە شیرینی تێکە‌وتوو (البُسِر) گە‌رمى وشکە ، وشکیه‌کەى لە گە‌رمیە‌کەى زۆرترە ، شى و تە‌پى وشک دە‌کاتە‌وه ، گە‌دە خۆشه دە‌کات ، قە‌بزیوون دروست دە‌کات ، بۆ دە‌م و پووک باشە ، بە‌سوودتریشنیشى ئە‌وه‌یە کە نە‌رم و شیرینە ، بە‌لام زۆر خواردنى هە‌ردوو جۆرى خورمای پێنە‌گە‌یو و ئە‌وه‌ى کە تازە شیرینی تێکە‌وتوو لە هە‌ناودا کونیلە دە‌بە‌ستن .

البَيْضُ ، واتە : هێلکە ، پێشە‌وا (البیهقي) لە کتێبى (شُعَبُ الْإِيمَانِ) دا (أثر) یکى (مرفوع) باس دە‌کات : کە‌وا پێغه‌مبەرێک لە پێغه‌مبە‌ران سکا‌لای لاوازیی بردە لای خواى تە‌عالی ، ئە‌و‌بوو فەرمانی پێدا هێلکە بخوات . بە‌لام (صحيح ی) (أثر) هە‌کە جیگە‌ى تێ‌پروانییە .

لە هێلکە‌دا نوێ هە‌ل‌دە‌بژێردرێت بە‌سەر کۆنداو ، هێلکە‌ى مریشک بە‌سەر تێ‌ک‌پ‌رای بە‌ل‌ئ‌دە‌کانی دیکە‌دا ، مام نا‌وه‌ندە‌و کە‌مێک مە‌یلی ساردی دە‌کات .

دانە‌رى کتێبى (القانون) دە‌ل‌یت : زە‌ردینه‌ى هێلکە : گە‌رمى تە‌پ‌وشیداره‌و ، خوێنێکى تە‌ندروستی چاک دروست دە‌کات و ، خۆراکێکى کە‌م دە‌بە‌خشیت ، ئە‌گەر نە‌رم بێ بە‌خیرایی لە گە‌دە‌وه لیژ دە‌بیته‌وه .

کە‌سانى دیکە‌ش گوتیانە : زە‌ردینه‌ى هێلکە : دامرکێنى ئازارە ، سافکاری گە‌رو و بۆ‌پى سببى یە‌کانە ، بۆ گە‌رو و کۆکە و برینه‌کانى سببى و گورچیلە‌و می‌ز‌دان بە‌سوودە ، زبیری نا‌هێ‌ل‌یت ، بە‌تایبەت ئە‌گەر لە گە‌ل‌ پۆنى بادە‌مى شیریندا (دهن اللوز الحلو) بە‌کارهێ‌نرا ، پێگە‌یە‌نە‌رى خە‌لته‌کانى سڤگە ، نە‌رمیان دە‌کاتە‌وه ، زبیری گە‌رو نە‌رم دە‌کاتە‌وه ، سببینه‌ى هێلکە ئە‌گەر بک‌ریته‌ چا‌و‌یکى ئا‌وسا‌وى گە‌رمى بە‌ئازار ، ساردی دە‌کاتە‌وه ، ئازارە‌کەى

داده مرکینیت ، نه گەر جیگهی سوتاوی تییه لُسوینریت، تَلُوقه و بَلقی ئاوی دروست ناکات ، نه گەر دهم و چاوی تییه لُسوینریت ناهیلایت به هوی گهرمی هه تاوه وه بسوتیت ، نه گەر له گهل (الکُنْدُر) دا^(٤٢٢) تیکهل کراو نیوچاوانی تییه لُسوینرا ، بۆ سه رماو هه لامهت به سووده .

دانه ری کتیبی (القانون) له پیزی ده رمانه کانی دلدا باسی کردوهو ، پاشان گوتویه تی : نه گهرچی له ده رمانه په هاکان نی یه به لام کاریکی زۆر له به هیزکردنی دل ده کات ، ده لایت : مه به ستم زه ردینه که یه تی ، نه وهش بۆ سی هۆکار ده گهرپته وه : خیرا گۆرینی بۆ خوین ، که می پاشماوه ی ، نه و خوینه ی لئی دروست ده بی چونیه کی نه و خوینه یه که ده چیت بۆ دل و سووک و به په له تیکه لی ده بی ، بۆیه گونجاوترین شتی که که پووی به پووی نه و نه خۆشیانه ده کریته وه که گه وه ری پوح و خوین شییه ده که نه وه .

بَصْلٌ ، واته : پیاز ، روی أبوداود فی سننه : عن عائشة _ رضي الله عنها ، أنها سئِلَتْ عن البصل ، فقالت : إِنَّ آخَرَ طَعَامٍ أَكَلَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَانَ فِيهِ بَصْلٌ^(٤٢٣)

^{٤٢٢} _ الکُنْدُر : ناوی که تیره ی دره ختۆکه یه کی دپکاو به نزیکه ی دوو مه تر به رز ده بیته وه ، که لاو ده نکی زۆر له مۆرد ده چی ، له شوینی گهرم ده پویت وه کو وه لاته کانی عه مان و یه من ، باشتین جۆری نه وه یه که تازهو نه رم بیت ، پووی ده ره وه ی سپی دیاره و به ئاسانی ناشکی ، که شکاندت ناوه کی چه سپی په تگ زه ردی زێپه ، یه کیکی تر له نیشانه کانی (الکُنْدُر) ی پوخت نه وه یه که به جوانی ده سوتی ، به لام نه وه ی که کتیره ی عه ره بی و صنه وه ری تیکهل کرابیت ناسوتیت ، هه رچی که تیره ی عه ره بییه ناسوتی و که تیره ی صنه و به ریش ته نها دوکه ل ده کات و گپ ناگریت . به م جۆره به کار دیت : سه رتا له نیو ئاره قی پازیانه بخوسی نه گەر ده ته ویت له گهل مه لحه می بخه یت نه و له ناو سرکه دا بیخوسیته . که به ته نها بخوری دوو تاوه کو پینچ گپام بۆ یه کجاره ، بپوانه کتیبی : سروشت و ته ندروستی ، صالح عبدالله ابراهیم . وه رگێپ .

^{٤٢٣} _ حسن : أخرجه أحمد (٦ / ٨٩) ، وأبوداود (٣٨٢٩) ، کلهم عن أبي زياد خیار بن سلمة عن عائشة فذكرته

واته : سه بارهت به پیاز له خاتوو (عائشة) یان پرسى _ خواى لى پازى بیټ _ ، نهویش
 فهرمووى : كوتا نهو خوراكانهى كه پیغه مبهرى خوا ﷺ خواردى پیازى تیدا بووه .

له (الصحيحین) دا جیگیربووه : كهوا پیغه مبهرى خوا ﷺ قه دهغى كردووه نهو كه سانهى
 پیاز دهخون بچنه مزگه وتوه .

پیاز گهرمه له سى یه مدا ، تهپى و شییهكى زیادى تیدایه به سووده بۆ گۆرانی ئاو ، با
 زه هراویه كان دورد خاتهوه ، شه هوهت و ئاره زوو دهكاتهوه ، گه ده به هیژ دهكات ، ئاره زوى
 جوتبون دهورژینیت ، توماوى نیرینه زیاد دهكات ، پهنگ جوان دهكاتهوه ، به لغه م
 ناهیلایت ، گه ده پاك دهكاتهوه ، توه كهى نه خوشى به له كى ناهیلایت ، ده هیتریت به چوار
 دهورى نه خوشى توك وهرانى دهرده پئویدا ، زۆر بۆى به سوود ده بیټ ، له گه ل خویدا
 بالووكه هه لده كه نیت ، نهو كه سهى دهرمانىكى په وانكارى خوارد بیټ و بۆنى پیاز بكات
 ناهیلایت تووشى په شان وهو دل تیکه ل هاتن بیټ و بۆنى نهو دهرمانهش ناهیلایت ، نه گهر
 ئاوه كهى بكریته لووت ، سه ر پاك دهكاتهوه ، ده كریته گوی بۆ قورس بیستن و زرنگانه وهو
 كیم و ، نهو ئاوهى له گویكاندا دروست ده بیټ ، به سووده بۆ نهو ئاوهى كه له چاودا دروست
 ده بیټ به وهى توه كهى له گه ل هه تگۆیندا چاوى پى دهر پئژریت به سه ر سپیای چاودا ،
 كوولوى پیاز خوراكىكى زۆرى تیدایه و بۆ زهردوى و كۆكه و ، زبرى سنگ به سووده ، میز
 زیاد دهكات ، خوو نه رم و نیا ن دهكاتهوه ، به سووده بۆ گه زتنى سه كى ناها ر نه گه ر له گه ل
 سه پهندو (السذاب) (٤٢٤) خویدا تیکه ل كراو به سه ر نهو جیگه یه دا چكینرا ، نه گه ر هه ل بگیریت ،
 ده مى مایه سیرى دهكاتهوه .

٤٢٤ _ السذاب : پهوه كیكى گیاه و ، (٥٠ _ ١٠٠ سم) دریژ ده بیته وه ، قه دىكى پهق و وشك هه یه ، له قه كانى
 گه لایه كى چپى سه وزى مه یله و شینى پتویه ، كۆتایى له قه كان كۆمه له گولتیکى زهردى بۆندارى به هیژ
 هه لده گرن ، له كۆتایى وه زرى هاویندا دهرچوونى گوله كان ته واو ده بیټ ، نه م پهوه كه گه لكانى به كاردین و ،

زیانه‌کانی : نه‌خۆشی شه‌قیقه دروست ده‌کات ، سه‌ر ده‌یه‌شینیّت ، با دروست ده‌کات ، چاو تاریک ده‌کات ، زۆر خواردنی نه‌خۆشی بیرچوون دروست ده‌کات ، ئەقل خراب ده‌کات ، بۆنی دەم ناخۆش ده‌کات ، زیان به‌و که‌سه ده‌گه‌یه‌نیّت که له‌ گه‌لتدا دانیشتوو ، هۆکاری بیزاربوونی په‌ریه‌کانه ، به‌لام ئەگه‌ر کولتیندرا ئەم زیانانه‌ی لی‌ دور ده‌خاته‌وه .

له (السنن) ه‌کاندا هاتوو که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانی داوه به‌و که‌سانه‌ی سیرو پیاز ده‌خون بیانمرینن به‌ کولاندن .
جوینی هه‌ندی له‌ گه‌لای سه‌په‌ند بۆنه‌که‌ی ناهیلێت .

بازنجان ، له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی (موضوع) ی هه‌لبه‌ستراودا به‌ده‌می پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ هاتوو : بايجان بۆ چاره‌سه‌رکردنی هه‌ر نه‌خۆشیه‌که که له‌ پیناويدا بخوریت ، ئەم قسه‌یه به‌ ناشیرین داده‌نریت بدریته پال تاکه تاکه‌ی ئاقل و ژیران ، سه‌ره‌پای پیغه‌مبه‌رانیش ، بايجان دوو جۆره : سه‌پی و په‌ش ، جیاوازی له‌ نێوان زانایاندا هه‌یه سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ئایا گه‌رمه یاخود سارد ؟ پاستیش : گه‌رمه ، (السوداء) و مایه‌سیری ، کونیه‌ی داخراو شیرپه‌نجه‌و گولی دروست ده‌کات ، په‌تگ خراب ده‌کات و په‌شی ده‌کاته‌وه ، زیان به‌ بۆنی ناخۆشی ده‌م ده‌گه‌یه‌نیّت ، به‌لام جۆره سه‌پیه‌که‌ی هه‌یج کام له‌وانه‌ی تیدا نی یه .

بیټی تاء (ت)

تَمَرٌ ، واته : خورما ، ثبت فی الصحيح عنه ﷺ مَنْ تَصَبَّحَ بِسَبْعِ تَمَرَاتٍ وَفِي لَفْظٍ : مِنْ تَمَرِ الْعَالِيَةِ لَمْ يَضُرَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ سُمْ وَلَا سِحْرٌ^(٤٢٥) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : هه رکهس به یانیان ههوت خورما ، له بیژه یه کی تریشدا : له خورمای (عالیة) _ شوینیکه له مه دینه ی پیرۆز _ بخوات ئیتر نه و پۆژه ژه هرو جادوو زیانی پی ناگه یه نن .

و ثبت عنه أنه قال : بَيْتٌ لَا تَمُرُّ فِيهِ جِيَاعٌ أَهْلُهُ^(٤٢٦) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : مائیک خورمای تیدا نه بی دانشتوانی له برسیتیدان .

ههروه ها جیگیربووه که وا پیغه مبهری خوا ﷺ خورمای به که ری وه خواردوووه ، خورمای به نانه وه خواردوووه ، به ته نه اش خواردوویه تی .

خورما گهرمه له دووه مدا ، وه ئایا ته پری شیداره له یه که مدا ، یا خود ووشکه ؟ له م باره وه دوو گوشتار هه یه . جگه ر به هیز ده کات ، خووی مۆف نه رم و نیان ده کاته وه ، ئاره زووی جووتبوون زیاد ده کات ، به تاییه ت له گه ل تۆوی کاژدا (حب الصنوبر) ، زبری گه روو چاک ده کاته وه ، به ئام نه و که سانه ی له سه ری پانه هاتوون وه کو دانیشتوانی وه لاتا سارده کان کونیه ی داخراویان (السدد) بۆ دروست ده کات ، زیان به ددان ده گه یه نیت ، سه ر ئیشه ده ورۆژینیت ، بۆ دورخستنه وه ی زیانه کانی باده م و خه شخاشی (اللوز والخشخاش) له گه لدا به کار دیت ، زیاتر له هه موو میوه کانی تر خۆراک ده به خشیته جهسته به هۆی نه و گه وه ره

^{٤٢٥} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (١٠ / ٢٠٣ ، ٢٠٤) ، ومسلم (٢٠٤٧) .

^{٤٢٦} _ صحيح : أخرجه مسلم (٢٠٤٦) .

گهرمه شیداره‌ی که تیایدایه ، خواردنی پیش نان خواردنی به‌یانی کرم ده‌کوژیت ، چونکه له گه‌ل گهرمیه‌که‌یدا هیزیکی دهرمانی دروست ده‌کات ، نه‌گه‌ر به‌رده‌وام پیش نان خواردنی به‌یانی به‌کاره‌یترا ، ماده‌ی کرم سووک ده‌کاته‌وه ، لاوازیان ده‌کات و که‌میان ده‌کاته‌وه ، یاخود ده‌یانکوژیت ، خورما میوه‌و خۆراکه ، دهرمان و خواردنه‌وه‌و شیرینیه .

تین ، واته : هه‌نجیر ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌نجیر له‌زه‌وی حیجازو مه‌دینه‌ی پیروژدا نی یه ، ناویشی له‌سوونه‌تدا نه‌هاتووه ، چونکه خاکیکی جیاوازی پتویسته به‌به‌راوردی خاکی داره‌خورما ، به‌لام خوای تعالی له‌قورئاندا سویندی پیّ خواردووه ، له‌به‌ر زۆری سووور که‌لگی ، پاستیش : ئه‌و هه‌نجیره‌ی خوای تعالی سویندی پیّ خواردووه : هه‌نجیره ناسراوه‌که‌یه .

هه‌نجیر گهرمه ، سه‌باره‌ت به‌ته‌پی و وشکه‌یه‌کی دوو گوشتار هه‌یه ، چاکترینی : سپیه‌که‌یه‌تی که‌توێکله‌کی پیگه‌یووه ، لمی نیو گورچيله‌و میزلدان پاک ده‌کاته‌وه ، دژ به‌ژه‌هره‌کانه ، زیاد له‌هه‌موو میوه‌کانی تر خۆراک ده‌بخشی و بۆ زیری گه‌رو و سنگ و هه‌روه‌ها بۆ بۆپی هه‌وا به‌سووده ، گورچيله‌و سپل ده‌شواته‌وه ، خه‌لته‌ی به‌لغمی له‌گه‌ده‌دا پاک ده‌کاته‌وه ، خۆراکیکی چاک به‌جه‌سته ده‌به‌خشیت ، به‌لام ئه‌گه‌ر زۆری لی خورا ئه‌سپی دروست ده‌کات .

ووشکه‌که‌ی خۆراک به‌خشه‌و ، بۆ ده‌ماره‌کان به‌سووده ، نه‌گه‌ر له‌گه‌ل گوینو بادهمدا بخوریت چاکتره . (جالینوس) ده‌لّیت : نه‌گه‌ر له‌گه‌ل سپه‌ندو (السذاب) گویندا خۆرا پیش ژاهاوی بوون ، به‌سوود ده‌بی و ، له‌زیانیش ده‌پیاریزیت .

وَيَذْكُرُ عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ أَهْدِيَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ طَبَقٌ مِنْ تَيْنٍ فَقَالَ : ((كُلُّوا)) وَأَكَلَ مِنْهُ وَقَالَ : ((فَلَوْ قُلْتُ إِنَّ فَاكَهَةَ نَزَلَتْ مِنَ الْجَنَّةِ قُلْتُ : هَذِهِ لِأَنَّ فَاكَهَةَ الْجَنَّةِ بِلَا عَجْمٍ ، فَكُلُّوا مِنْهَا فَإِنَّهَا تَقْطَعُ الْبَوَاسِيرَ وَتَنْفَعُ مِنَ النَّقَرَسِ))^(٤٢٧) وفي ثبوت هذا نظر .

واته له (أبي الدرداء) هوه _ خوای لی پازی بیّت _ باسکراوه : كهوا سینیهك ههنجیر بهخسرایه پیغه مبهری خوا ﷺ ، فهرمووی : ((بخۆن)) ، خوۆشی لیّی خواردو ، فهرمووی : ((نهگهر بلیم : میوهیهك له بههشتهوه دابهزیوه دهلیم نه مهیه ، چونكه میوهی بههشته بی ناوکه ، بۆیه لیّی بخۆن مایه سیری ناهیلّیت و ، بۆ نه خوۆشی جومهگه ژان بهسووده)) .

، بۆ نهو كهسانه ی پلهی گهرمی جهستهیان بهرهزهو تایان ههیه تینوویان دهكات ، نهو تینویهتیه دهشكینیت كه بههوی بهلغهمی سویرهوه دروست دهبی ، بۆ كۆكه ی درێژخایه ن بهسووده ، میز زیاد دهكات ، كونيله داخراوهكانی جگهرو سپل دهكاتهوه ، بۆ گورچيله و میزلدان گونجاوه ، نهگهر پیش نانی بهیانی بخوریت سودیكى سهرسورمیتی ههیه بۆ كردنهوهی پیرهوهكانی خۆراك ، بهتاییهت نهگهر لهگهڵ گویزو بادهمدا خورا ، بهلام خواردنی له گهڵ خۆراكه چهرهكاندا زۆر خراپه ، تویی سپی (التوت الأبيض) زۆر له ههنجیرهوه نزیکه ، بهلام كه متر خۆراك ده بهخشی زیانیشی بۆ گهده زۆرتره .

تلبینه : پیشتر ناماژه مان پیداهه كهوا ئاوی جۆی هاپاوه ، ههستاین به باسکردنی سوودهكانی و ، نهوهشمان خستهپوو كهوا بۆ خهلكی حیجاز له ئاوی جۆی نه هاپاوا چاكتره .

^{٤٢٧} _ إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٤٢٠١) .

پیتی ثاء (ث) :

ثلج ، واته : به فر ، ثبت فی الصحيح عن النبي ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ)) (٤٢٨).

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی : ((په روه ردگارا به ئاو به فرو ته رزه له تاوانه کانه بمشؤوه)) .

ئو مه سه له فیهقیانه ی له م فه رمووده یدا به دیده کریت ئو هیه که نه خوښی به دژه که ی چاره سر ده کریت ، بویه تاوانه کان جوړه گرمی و سووتانیکی تیدایه و به فرو ته رزه و ، ئاوی ساردیش دژی ئو گرمیه ن ، بویه نابی بگوتريت : ئاوی گرم چاکتره بۆ لابرندی پیسی ، به لکو ئو په فکر د و پته و کړدن و به هیژکړدنه ی ئاوی سارد له جهسته دا دروستی ده کات ، ئاوی گرم دروستی ناکات ، تاوانه کانیش دوو شت دروست ده که ن : پیسکړدن و خاوکړدنه وه ، بویه پیویسته به شتیک چاره سر بکړین که دل پاک بکه نه وه و پته و قایمی بکه ن ، باسکړدن ئاوی سارد و به فرو ته رزه ی نئو فه رمووده که ش ئاماژه بۆ ئو دوانه ده که ن .

پاشان . به فر سارده به پیی پاسترین بۆچون ، ئو که سانه ش به هله دا چوونه که گوتویانه : گرمه ، گومانه که شیان ئو هیه که گیانه به رانی تیدا له دایک ده بی ، به لām ئو مه به لگه ی که رمبوونی نی یه ، چونکه له میوه سارده کان و ، له سرکه شدا ده بیټ ، به لām تینو کړدن ، ده که پیتته وه بۆ ئو هیه گرمی ده وروژینئ نکه بۆ گرمی خودی خو ی ، زیان به که ده و دهمار ده که یه نیت ، نه که ر ددان نیشان به هو ی گرمیه کی له پاده به دهره وه بیټ ، نیشه که ی لی دور ده خاته وه .

٤٢٨ _ صحيح : أخرجه البخاري (١ / ١٨٩) ، ومسلم (٢ / ٩٨ ، ٩٩) عن أبي زرة عن أبي هريرة فذكره .

ثُومٌ ، واته : سیر ، له پیازوهه نزیکه ، وفي الحديث : ((من أكلهما فليُمتَّهما طَبْخاً))^(٤٢٩) واته له فهرموده دا هاتوهه : ((نهو که سهی دهیخوات با به کولاندن بيمرینیت))

وأهدى إليه طعامَ فيه ثُومٌ فأرسل به إلى أبي أيوب الأنصاري فقال يا رسول الله تكرهه وترسل به إليّ ؟ فقال : ((إني أناجي من لا تناجي))^(٤٣٠) .

واته نهوه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ خواردنیکی به دیاری درایه سیری تیدابوو ، نهویش ناردی بۆ (أبي أيوب الأنصاري) _ خوای لی پازی بیّت _ ، (أبي أيوب) یش فهرمووی : نهی پیغه مبهری خوا تو چهزت پیی نی یه بۆ منی ده نیتری ؟ فهرمووی : ((من پازونیاز له که ل زاتیکدا ده کهم تو پازونیازی له که ل ناکی)) .

پاشان سیر گهرمی ووشکه له چواره مدا ، گهرم دهکات به گهرمکردنیکی به هیز ، ووشک دهکات به نهوپه پری ووشکردنهوه ، به سووده بۆ نهو که سانهی زۆر سهرمایان ده بی ، به سووده بۆ نهو که سانهی میزاجیان به لغمیه ، به سووده بۆ نهو که سانهی نزیکن له ئیفلیجیهوه ، تۆماوی نیترینه ووشک دهکاتهوه ، کونیله داخراوهکان دهکاتهوه ، با چهرهکان شییه دهکاتهوه ، خۆراک ههرس دهکات ، تینویهتی دهشکینیت ، سک پهوان دهکاتهوه ، میز زیاد دهکات ، بۆ که زتنی جانه وهران و تیکرای ئاوسانه سارده بی ئازارهکان جیگهی (تریق دهگریتهوه ، نه گهر بکوتریت و بخریته سهershوینی که زتنی مارو ، پیوه دانی دووپشک به سووده ده بی و ژههرهکانیان پاده کیشتیت ، جهسته گهرم دهکات ، گهرمیه کهشی زیاد دهکات و ، به لغم دهوه ستینیت ، بای نیو سک شییه دهکاتهوه ، گهروو پاک و ساف دهکاتهوه ، تهنروستی زۆریه جهستهکان دهپاریزیت ، به سووده بۆ گۆرانی ئاو ، کۆکهی درێژخایه ن ، به کالی و کولای و برژاویش دهخوریت ، بۆ نازاری سنگ که بههوی

^{٤٢٩} _ صحیح : أخرجه مسلم (٥٦٧) .

^{٤٣٠} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٢٨٢) ، ومسلم (٥٦٤) .

سەرما بوونهوه دروست دهبی بهسووده ، زارو له گهروودا دهردههینیت ، نهگه ر له گه ل سرکهو (الخل) خوئ و هه تگوتندا بکو تریت و ، پاشان بخریته سهر ددانه خرئ کلۆرو داخو راوه کان ، ووردی دهکات و دهیکه وینیت ، نهگه ر به و جوړه بخریته سهر ددانه خرئ به ئازاره کان ، ئازاره که ی ناهیلایت ، نهگه ر به نه دازه ی کیشی دوو دیره می لی بکو تریت و ، له گه ل ئاوی هه تگوتندا (ماء العسل) بخوریته وه ، به لغه م و کرم دهکاته دهره وه ، نهگه ر تیکه ل به هه تگوتن بکریت و جهسته ی تووشبوی به نه خووشی به له کی تیبه لسوینریت ، بوی به سوود دهبی .

له زیانه کانی : سهر ده ئیشینیت ، زیان به می شک و چاوه کان دهگه یه نیت ، هیزه کانی بینین و جووتبوون لاواز دهکات ، تینوو دهکات ، (الصفراء) دهو روژینیت ، بۆنی دهم ناخۆش دهکات ، به لام نهگه ر گه لای سپهن دی (السذاب) به دوا دا بجویت ئه و بۆنه ناخۆشه ناهیلایت .

ثرید ، واته : تلّیت که نانیکه گوشرابیته خواردنیکی شله به گوشته وه ، ثبت فی الصحیحین عنه ((فضل عائشة علی النساء کفضل الثرید علی سائر الطعام)) (٤٣) .

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی : ((به راستی پیزی (عائشة) به سهر ژنانی دیکه دا ، وه کو پیزی شله به گوشته به سهر خواردنه کانی تر دا)) .

تلّیت خواردنیکی ئاویتیه و ، له نان و گوشت پیکهاتوو ، نانیش چاکترین خوړا که کانه و ، گوشتیش سهر داری پیخۆره کانه ، بۆیه نهگه ر کوینه وه ئیتر هیچ شتیکی تر نابیت جیگه ی دل تیچونی مرقف بی .

خه لکیش کیشمه کیشمیان تیکه وتوو سه بارهت به وهی کامیان چاکتره ؟ پاستیش نه وهیه که پیوستیبون به نان زۆرترو گشتیتره ، گۆشتیش به پیزترو چاکتره و ، زیاد له هه موو شته کانی دیکه له گه وهری جهسته ده چیت و ، خۆراکی خه لکی به هشته ، خوای تعالی سه بارهت به وانهی داوای سه وزه وات و تروزی و ، گه نم و سیرو ، نيسك و ، پيازبان ده کرد فهرموویه تی ﴿ اَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ اَدْنٰى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ ﴾ [البقرة : ٦١] واته : (موسی) فهرمووی : ئایا داوای نه و شته خراپانه ده که ن له جیاتی شتی باشت له وان (^{٤٣٢}) ، که سانیکی پیشینیش گوتیانه مه به ست به (الفوم) واته : گه نم ، بۆیه له پروانگی نه م ئایه ته وه گوشت له گه نم باشتره .

پیتی جیم (ج) :

جُمَار ، ناوکرۆکی داره خورما : ثبت في الصحيحين : عن عبدالله بن عمر قال : بَيْنَا نَحْنُ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ جُلُوسٌ ، إِذَا أَتَى بِجُمَارٍ نَخَلَةٍ ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ ((إِنَّ مِنْ الشَّجَرِ شَجَرَةً مِثْلَ الرَّجُلِ الْمُسْلِمِ لَا يَسْقُطُ رَقْعٌ مِنْهَا ... الحديث)) (^{٤٣٣}) .

واته : له (عبدالله) ی کۆپی (عمر) وه _ خوای لی پازی بیت _ فهرموویه تی : له کاتی که له خزمه تی پیغه مبه ری خوادا ﷺ دانیشتیبوین ، ناوکرۆکی داره خورما یه کیان بۆ هیئا ، نه وه بوو فهرمووی : ((له دره خته کاندای درختیک هیه وه کو پیای موسلمانان که گه لا کانی ناوه ریئ ... تا کۆتایی فهرمووده که)) . ناوکرۆکی داره خورما : ساردی ووشکه له یه که مدا ، برین ساپیژ ده کاته وه ، بۆ نه و برینانه ی خوینیان لیدیئ به سووده ، بۆ سکچون و ، زالبوونی (المرة الصفراء) و ، وورۆانی خوین به سووده ، کیمۆسی خراپ نی یه ، خۆراکیکی که م به

^{٤٣٢} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

^{٤٣٣} _ صحیح : أخرجه البخاري (٢٦ / ١) ، (١٠٣ / ٣) ، (١٠٣ / ٧) ، (١٠٤) ، و مسلم (١٣٧ / ٨) عن مجاهد عن ابن عمر فذكره .

جسته ده به خشیت ، به قورسی هه رس ده بی ، دره خته که ی هه ره مووی سوودو که لکه ،
بۆیه پیغه مبهری خوا _ چواندویه تی به پیاوی موسلمان له بهر زۆری خیرو سووده که ی .

جبن ، په نیر : فی السنن عن عبدالله بن عمر قال : أتى النبي ﷺ بجبنه في تبوك ، فدعا
بسكين ، وسمى وقطع . رواه أبو داود^(٤٣٤) .

واته : له (عبدالله ی کوپی (عمر) وه _ خوی لی پازی بیّت _ فه رموویه تی : له (تبوک)
پیغه مبهری خوا ﷺ په نیریکی بۆ هیئرا ، ئه وه بوو داوای چه قویه کی کردو ، ناوی
خوای هیئاو دهستی به برینی کرد . هاوه لانی پیغه مبهری خوا ﷺ له شام و ، عیراق
خواردویانه ، جۆره ته په بی خویکه ی بۆ گه ده باشه ، به ئاسانی ده چیته نیو ئه ندامه کانی
جسته وه ، گوشت زیاد ده کات ، سک نه رم ده کاته وه به نه رم کردنیکی مام ناوه ند ، جۆره
سویره که ی خۆراکیکی که م ده به خشیت به به راوردی ته په که ی ، بۆ گه ده خراپه ، بۆ پخۆله
زیانبه خشه ، جۆره کۆنه که ی سک ده گریته وه ، هه روه ها جۆره برژاوه که شی ، بۆ برین چاکه و
قه ده غه ی سکچون ده کات ، ساردی ته په ، ئه گه ر وه کو برژاو به کاریت ، گونجاوی
میزاجیتی ، چونکه ئاگر چاکی ده کات و پیکی ده کاته وه ، گه وه ری نه رم و نیان ده کاته وه
، تام و بۆنی خۆش ده کات ، جۆره کۆنه سویره که ی ، گه رمی وشکه ، وه برژاندن چاکی
ده کاته وه به وه ی گه وه ری نه رم و ناسک ده کاته وه ، توندو که سکونیشی ده شکینیت چونکه
ئاگره که له به شه گه رمه وشکه که ی په نیر بۆ خۆی پاده کیشتی که وا گونجاوی خۆیه تی ،
جۆره سویره که ی لاواز ده کات و ، به ردی نیو گورچیه و میژدان دروست ده کات ، بۆ گه ده
خراپه ، وه تیکه لگردنیشی له گه ل هیمن که ره وه کاندان خراپه ره چونکه ده بیته هۆکاریک بۆ
ئه وه ی گوزه ری بکاته نیو گه ده وه .

^{٤٣٤} _ حسن الإسناد : أخرجه أبو داود (٣٨١٩) من طريق عمرو بن منصور عن الشعبي عن ابن عمر فذكره .

بیستی الحاء (ح) :

حناء : پیشتەر چه نندین فه رموده مان سه باره ت به چاکیتی و ، باسکردنی سووده کانیدا هیناوه ته وه ، بۆیه پیویست به دووباره بوونه وه ناکات .

حبة السوداء ، رهشکه ، ثبت فی الصحيحین : من حدیث أبي سلمة ، عن أبي هريرة _ رضي الله عنه _ ، أن رسول الله ﷺ قال : ((عليكم بهذه الحبة السوداء ، فإن فيها شفاء من كل داء إلا السام)) . والسام : الموت (٤٣٥) .

واته : له (أبي هريرة) وه _ خوای لی پازنی بیّت _ فه رموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی : ((ئەم رهشکه به کاریبنن ، چونکه شیفای تیدایه بۆ هه موو نه خووشیه ک جگه له مردن)) .

(الحبة السوداء) واته : رهشکه له زمانی فارسه کاندا به (الشونیز) ناوده بریّت ، ههروه ها به (الكمون الأسود) و (الكمون الهندي) يش ده ناسریت ، (الحربي) له (الحسن) وه ده لیت : (الخردل) ه (٤٣٦) (الهروي) يش ده لیت : قه زوانه (الحبة الخضراء ثمرة البطم) ه ، به لأم بۆچونی هه ردوکیان هه له یه ، پاستیش : (الشونیز) ه .

سووده کانی زۆر زۆره ، فه رمایشتی پیغه مبه ری خوا ﷺ (شفاء من كل داء) واته : شیفایه بۆ هه موو نه خووشیه ک ، وه کو فه رمایشتی خوای په روه ردگاره ﴿ تَدْمَرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ

٤٣٥ _ متفق عليه : أخرجه البخاري (١٠ / ١٢١) ، ومسلم (٢٢١٥) .

٤٣٦ _ الخردل « پوهه کێکی گیای وه رزیه ، له وه رزه بارانیه کاندا درێژیه که ی به مه ترێک ده گات ، ئەم پوهه که لق و پۆپیکی چری لی ده بیته وه ، په تگی گه لاکانی سه وزیکی کاله ، گوله کانی به زۆری زه ردن ، به ره که ی شیوه یه کی لوله کی هه یه و توویکی خری تیدایه که تیره که ی نزیکه ی ٢ ملیمه تره . بپوانه :

رَبِّهَا ﴿[الأحقاف : ٢٥] ٠ واته : به فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری هه‌موو شتیک ده‌رۆخینی^(٤٣٧) واته : هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی قبوڵی پۆخاندن ده‌کهن و هاوشیوه‌کانی ، بۆ هه‌موو نه‌خۆشیه سارده‌کان به‌سووده ، به‌شدار ده‌بی له چاره‌سه‌رکردنی نه‌خۆشیه گهرمه‌ ووشکه‌کاندا به کاتی (بالعرض) ، وه له به‌ر ئه‌وه‌ی گوزه‌رکردنی خیرایه‌ بۆیه به‌ باشی هیزی ده‌رمانه سارده‌ شیداره‌کانی پێده‌گه‌یه‌نیت

بۆ نمونه‌ دانه‌ری کتییی (القانون) و که‌سانی تریش پرپاریان داوه له‌سه‌ر به‌کاره‌ینانی زافه‌ران له‌ قورصی (الکافور) دا^(٤٣٨) چونکه به‌خیرا گوزه‌ری پی ده‌کات و هیزی ده‌گه‌یه‌نیت ، هاوشیوه‌ی ئه‌مه‌ش زۆره‌و شاره‌زایانی ئه‌م بواره ده‌یزانن ، به‌دوریش دانا‌نریت گهرم له‌ نه‌خۆشیه گهرمه‌کاندا سوودی هه‌بی به‌خاسیه‌ت ، چونکه له‌ زۆر ده‌رماندا ئه‌و شته ده‌بینریت ، له‌وانه (الأنزوت) ه^(٤٣٩) که ده‌رمانه‌کانی دیکه‌ی چاو ئیشه‌ی تیکه‌ل ده‌کریت ، وه‌کو شه‌کرو شتی تریش له‌ تاکه گهرمه‌کان ، چاو ئیشه‌ش ئاوسانیکی گهرمه به‌ پیکه‌وتنی پزیشکان ، هه‌روه‌ها به‌سوودبوونی گوگردی گهرم بۆ گه‌پی ٠

^{٤٣٧} — مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان ٠

^{٤٣٨} — الکافور : ماده‌یه‌کی کریستالی سپی پوونه‌و ، بۆنیکێ توندی هه‌یه ، به‌هه‌لمبوونی ئاسانه له‌ پله‌ی گهرمی ئه‌و ژوره‌ی تیا‌یدایه ، به‌لام به‌ قورسی له‌ ئاودا ده‌توێته‌وه ، ئه‌م ماده له‌ دلۆپاندنی داری دره‌ختی کافوره‌وه به‌ده‌ست دێ ، دره‌ختی کافور دره‌ختیکێ هه‌میشه سه‌وزی ناسراوه ، نزیکه‌ی (٥٠) متر به‌رزه ، داری دره‌خته‌که زۆر سپیه‌و بۆنیکێ خۆشی هه‌یه ، ماده‌ی کافور له‌ نیو دارو قه‌دی دره‌خته‌که‌دایه ، بپوانه Arabic.rt.com :

^{٤٣٩} — الأنزوت : که‌تیره‌ی داریکی دپکاویه ، تاله‌و ، سپی و سوری هه‌یه‌و ، له‌ چیاکانی وه‌لاتی فارسدا هه‌یه ، هه‌موو ئاوسا‌و‌کان هیمن ده‌کاته‌وه ، بۆ داهاتن و پپۆقی چاو به‌سووده ، به‌لغه‌می چپ نه‌رم ده‌کاته‌وه ، بپوانه : غایه‌ الأرب فی فنون الأدب ، وه‌رگێپ ٠

شونیز گەرمی ووشکە لە دووهدا ، بای سک ناهێلێت ، (حبة القرع)^(٤٤٠) دەکاتە دەرەو ، بۆ ئەو تايە ی لە چوارەم پۆژدا تووشی نەخۆش دەبێ و ، هەرەها بۆ تاي بەلغەمی بەسوود ، کونیلە داخراوەکان (السدد) دەکاتەو ، باکان شیی دەکاتەو ، تەپی و شیی گەدە ووشک دەکاتەو ، ئەگەر کوتراو تیکەل بە هەنگوین کراو ، لە گەل ئاوی گەرمدا خورایەو ، بەردی گورچیلەو میژدان دتوینتەو ، میزو ، بینوێژی و ، شیر هینەرە ئەگەر بەردەوام چەند پۆژێک ببخواتەو ، ئەگەر لە گەل سرکەدا (الخل) گەرم بکریت و ، سکی تی هەلسوینریت ، کرمی (حب القرع) دەکوژیت ، ئەگەر لە گەل ئاوی گوژالکی تەریاخود کوللادا (ماء الحنظل الرطب أو المطبوخ) بشیلدریت ، ئەوا کاریگەری بەهێزتر دەبێ لە دەرکردنی کرمدا ، وە پاک دەکاتەو و دەبریت و ، شیی دەکاتەو ، ئەگەر بکوژیت و بکریتە نیو پەڕیەکەو ، بەردەوام بۆن بکریت هەللامەتی سارد چارەسەر دەکات .

پۆنەکە ی بۆ (داء الحية) و^(٤٤١) ، بالوکەو خال بەسوود ، ئەگەر مسقالێکی لە گەل ئاودا بخوژیتەو ، بۆ هەناسەبرکێ و تەنگەنەفەسی بەسوود ، بە شیوەی بپچانیش سوود بە سەرئێشە ی سارد دەگەیهنیت ، ئەگەر حەوت دانە ی بە ژمارە لە شیر ی ژاندا بخوسیندریت و ، کەسی توشبوو بە نەخۆشی زەردووی (اليرقان) بیکاتە لووتی ، سویدیکی زۆری پی دەگەیهنیت .

ئەگەر لە گەل سرکەدا بکوژندریت و ، پاشان لە دەم وەبردریت ، بەسوود دەبێ بۆ ئەو ددان ئێشانە ی لە ئەنجامی سەرماوە تووشی مڕۆف دەبێ ، ئەگەر بە هارای بکریتە لووت ،

^{٤٤٠} — حبة القرع : جۆریکە لە کرمە درێژە گۆره خپە بەرەلستەکان ، بپوانە : القانون في الطب لأبن سينا ،

فصل في الديدان ، وەرگێڕ

^{٤٤١} — داء الحية : نەخۆشیەکە لە نەخۆشی (داء الثعلب) دەچیت ، بەللام جیاوازی نێوانیان ئەوەیە کە نەخۆشی (داء الحية) تەنها مووی سەر ناوهریت بەلکو پێستیکی تەنکی سەریشی لە گەلدا دادەمالریت وەکو ئەو کازە تەنکە ی لە مار دەکریتەو ، بپوانە : القانون في الطب لأبن سينا ، وەرگێڕ .

به سوود دهبی بۆ ئه و ئاوهی له چاوه كاندا دروست دهبی ، ئه گهر له گهل سرکه دا به شیوهی پیچان (ضمد) به کاریت ، زیکه و گهری کیمای هه لده که نیت و ، ئاوسانه به لغه میه درێژخایه نه کان و ، ئاوسانه په قه کان شییه ده کاته وه ، ئه گهر پۆنه که ی بکریته لووت بۆ نه خوشی دهم خواربوون (اللقوة) به سووده ، ئه گهر نیو مسقال تا مسقالیکی بخوریته وه ، بۆ گه زتنی جالالۆکه زیانبه خسه کان (الرتیلاء) به سووده ، ئه گهر بهاردریت و تیکه ل به پۆنی قه زوان (دهن الحبة الخضر) بکریت و ، پاشان سی تکی بتکینریته گوێ ، بۆ ئه و سه رمایه ی که تووشی بووه و ، ههروه ها بۆ باو کونیه داخراوه کانی به سوود دهبی .

ئه گهر ببرزیندريت و ، پاشان بکوتریت به زۆر وردی و ، له زهیتدا بخوسیندريت و ، سی تک یاخود چوار تکی له لووت بتکینریت ، بۆ ئه و هه لاهه ی پزمینیکی زۆری له گه لدايه به سووده .

ئه گهر بسوتینریت و تیکه ل به میوی تواوه بوو (الشمع المذاب) له پۆنی (السوسن)^{٤٤٢} ، یاخود پۆنی خه نه (دهن الحناء) بکریت و ، برینه کانی قاچی پی چه ور بکریت پاش شتنی به سرکه ، سوودی پی ده گه یه نیت و برینه کانی لاده بات .

^{٤٤٢} السوسن : گوله شلیز ، پوهه کیکه شه صت سانتمه تریک به رز ده بیته وه گوئیک یاخود چه ند گوئیکی هه یه و ، هه ری که یان له غونچه یه که وه پهیدا ده بن و ده پشکوین ، هه یه سپی هه یه شین هه یه زه رده هه یه سووره ، پوه کیکی ته مه ن درێژه وه هندی جۆری به بۆنی خوش به ناوبانگه چونکه پوه کیکی عه تر نامیزه ، کیوی و باخچه ی هه یه و باخچه یه که شی دوو جۆره ، (الأزاد) که سپی یه و ، وه (الإیرساء) ، بۆ ئاویه نگ به سووده ، هیمنکاری ماده ده چزه کانه ، جۆری (الأزاد) ی به سووده بۆ نه خوشیه سارده کانی میشک و ، با چه کۆبۆکانی نیوی شییه ده کاته وه ، گه لاکانی به سووده بۆ سوتاوویی ئاوی گهرم ، ههروه ها به سووده بۆ گه زتنی جانه وه ران و دوو پشک به تاییه ت ، بپوانه : فره تگی ده ریا ، قاموسی پسته ، القاموس المحيط ، وه رگیتر

بوارى پزىشكىتى نوپىش دەلالت : الكراز : نەخۇشپەكى قورسە ھۆكارى دەگەرپتە ۋە بۇ پىسبونى بىرەنە كان بەۋە مىكرۇپانەى كە spores ھەلدەگىن و ، لە ھەمان بىرىندا گەشە دەكەن و ، ژەھرىكى بەھىز دەرەدەن كە كرژبونەۋەيەكى توند لە ماسولكەكاندا دروست دەكات ، ئەم نەخۇشپە لە كەسپكەۋە بۇ كەسپكى تر ناگواسرتىتەۋە ، لەۋانەيە كەسى توشىبور بىرمت . بىروانە : ar.wikipedia.org/wiki ، ۋە رىگىر .

حُرْف ، ته‌په‌تیزه : (أبوحنیفة الدینوری) ده‌لَیت : ئەمە ئەو تۆوه‌یه که چاره‌سه‌ری پێ ده‌کریت ، هه‌روه‌ها به (الثفاء) یش ناو‌ب‌راوه‌و له‌ فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ باس‌کراوه ، پوه‌که‌که‌شی به (الحُرْف) ناوده‌بریت و ، په‌مه‌کی خه‌لک‌یش پێ ده‌لَین (الرشاد) واته : ته‌په‌تیزه ، (أبو‌عبید) ده‌لَیت (الثفاء) واته : (الحُرْف) *

ده‌لَیم _ ابن‌ال‌قیم _ ئەو فه‌رمووده‌ی ئاماژه‌ی بۆ کردوه ، (أبو‌عبید) که‌سانی ت‌ریش له (ابن‌عباس) هوه _ خوا له‌ خۆی و‌باب‌یشی پ‌ازی بی‌ت _ ده‌ی‌گ‌ێر‌نه‌وه ، که‌وا پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی : ئای له‌ هه‌ردوو‌ت‌ا‌له‌که‌دا چ ش‌ی‌ف‌ایه‌ک هه‌یه ، (الصُّبر) و ته‌په‌تیزه . ئی‌مامی (أبوداود) له (المراسیل) دا باسی ده‌کات *

ه‌ی‌زی گه‌رمی و وش‌کی‌تی له‌ پ‌له‌ سێ یه‌م‌دایه ، گه‌رم ده‌کات ، س‌ک ش‌ل ده‌کات ، ک‌رم و (حب‌ال‌قرع) ده‌کاته‌ ده‌ره‌وه ، ئاوسانه‌کانی سه‌پ‌ل ش‌یی ده‌کاته‌وه ، شه‌ه‌وه‌ت و ئاره‌زووی ج‌ووت بوون ده‌ج‌و‌ل‌ئین‌یت ، گه‌پی ک‌ی‌ماوی و ، ق‌ل‌یشانی پ‌ی‌ست و به‌ه‌ۆیه‌وه هه‌ل‌وه‌ری‌نی موو ت‌ووک پاک ده‌کاته‌وه .

ئه‌گه‌ر له‌ گه‌ل هه‌ت‌گ‌وین‌دا پ‌ی‌چه‌ری‌کی (ض‌م‌اد) لێ دروست ب‌ک‌ری‌ت ، ئاوسانی سه‌پ‌ل ش‌یی ده‌کاته‌وه ، ئه‌گه‌ر له‌ گه‌ل خه‌نه‌دا (الح‌ناء) ب‌کو‌ل‌ئین‌دریت پ‌اشا‌ماوه‌کانی س‌نگ ده‌کاته‌ ده‌ره‌وه ، ، خ‌وار‌دنه‌وه‌شی بۆ پ‌ی‌وه‌دان و گه‌ز‌تنی ج‌انه‌وه‌ران به‌سووده ، ئه‌گه‌ر له‌ شوین‌یک‌دا بس‌و‌ت‌ین‌ریت و دوو‌که‌لی پێ ب‌ک‌ری‌ت ، ج‌انه‌وه‌رانی لێ دوورده‌خاته‌وه ، هه‌روه‌ها که‌وتنی مووی سه‌ر ده‌وه‌ست‌ین‌یت ، ئه‌گه‌ر ت‌یکه‌ل به‌ ئاردی ج‌ۆو س‌ر‌که ب‌ک‌ری‌ت و (س‌و‌ی‌ق‌ الش‌ع‌یر و الخ‌ل) ، پ‌ی‌چه‌ری‌کی (الض‌م‌اد) لێ دروست ب‌ک‌ری‌ت ، به‌سووده بۆ نه‌خ‌ۆشی ده‌رده‌لاقه (ع‌رق‌ الن‌سا) و ، ئاوسانه‌ گه‌رمه‌کان‌یشی ش‌یی ده‌کاته‌وه له‌ کۆتایه‌که‌یدا .

ئه‌گه‌ر له‌ گه‌ل ئاو و خ‌وین‌دا ب‌پ‌ی‌چ‌ریته سه‌ر دو‌مه‌له‌وه پ‌یتی ده‌گه‌یه‌ن‌یت ، به‌سووده بۆ هه‌موو ئەو ئەندامانه‌ی ش‌لی و خ‌اویان ت‌یکه‌وت‌وه ، ئاره‌زووی ج‌ووت‌بوون زیاد ده‌کات ، د‌ل‌گه‌ره‌وه‌یه

بۆ خواردنی زیاتر ، بۆ نهخۆشی تهنگه نهفەسی و ، هه ناسه سواری و ، چڕپوونی سەپل به سووده ، سببی پاك دهكاتهوه ، خویتنی بێنویژی زیاد دهكات ، بۆ نازاری نهو چالاکی سهری ئیسقانی پانی تێدایه و له نهجامی هاتنه دهرهوهی پاشماوه زیادهكاندا دروست دهبی به سووده ، نهگەر بخوڕیتهوه یاخود به حوقنه ههلبگیریت ، وه بهلغمه لینهجەکانی سینگ و سببی کانیش دهكاته دهرهوه .

نهگەر بهارپریت و پاشان به نهندازهی پینج بیرهمی لی بخوڕیتهوه له گهڵ ناوی گهرمدا ، سروشتی مرۆف نهرم و نیاو دهكاتهوه ، بایهکانیش شی دهكاتهوه ، بۆ نازاری (القولنج) كه هۆکاری دهگهڕیتهوه بۆ سهرمابوون به سووده ، نهگەر بهارپریت و بخوڕیتهوه بۆ نهخۆشی بهلەکی به سووده .

نهگەر له گهڵ سرکه دا نهخۆشیهکانی بهلەکی (البرص) و (البهق الأبيض) تی ههلسوینریت ، سوودیان پی دهگهیهنیت ، ههروهها به سووده بۆ نهو سهرنیشی بههۆی سهرمای بهلغمهوه تووشی مرۆف دهبی ، نهگەر بکولیندریت و ، بخوڕیتهوه ، خووهیمن دهكاتهوه بهتایبهت نهگەر نههاردراپی چونکه لینهجیهکی بهکولان شی دهبیتهوه ، نهگەر بهئاوهکی سهر بشۆردریت ، له پیسی و شی لینهجەکان پاکێ دهكاتهوه .

(جالینوس) دهلێت : هیزی وهکو هیزی تۆوی خهرتلهیه (بزر الخردل) ، بۆیه لهوانهیه نازارهکانی پانی پی گهرم بکریت كه به (عرق النسا) ناسراوه ، ههروهها نازارهکانی سهرو ، ههريهك لهو نهخۆشیانهش كه پێویستیان به گهرم کردن دهبی ، بههاوشیوهی تۆوی خهرتله (بزر الخردل) كه گهرم دهكات . پێدهچی تیکه له بهههندی نهو دهرمانانه بکریت كه تووشبووی تهنگه نهفەسی دهیخواتهوه چونکه زانراوه كه تیکه له چڕهکان دهووستینیت بهباشی ، ههروهکو نهوهی كه تۆوی خهرتله دهیوهستینیت ، چونکه له ههموو پوویهکهوه لهو دهچیت .

الحُلْبَةُ ، شملی : باسکراوه که وا پیښه مبهری خوا ﷺ له مه کهکه چوو ه سهردانی (سعد) ی کورپی (أبي وقاص) و ، فهرمووی : پزشکیکی بۆ بانگ بکهن ، بویه (الحارث) ی کورپی (کلدۀ) ی بۆ بانگ کرا ، ته ماشایه کی کردو گووتی : هیچ مه ترسیه کی له سهرنی یه ، شملی و خورمای (عجوة) ی تازه پی گه یوو به یه که وه بکولینن و با هه لی قورینیت ، نه وه بوو نه وه یان بۆ نه جامداو ، چاک بۆوه .

هیژی شملی له گهرمیدا له پله دوودایه ، له ووشکیدا له پله یه که مدایه ، نه گهر به ئاوه وه بکولیندریت ، قورگ و سینگ و سک نه رم ده کاته وه ، کۆکه و ، زیری و ، ته تگه نه فه سی و ، هه ناسه برکی هیمن ده کاته وه ، شه هوت و ئاره زووی جووتبون زیاد ده کات ، بۆ باو ، به لغم و ، مایه سیری به سووده ، دابه زینه ری کیموسه ئالۆزه کانه له پرخۆله دا ، به لغمی لینجی سینگ شی ی ده کاته وه ، بۆ نه و دوومه لانه ی له ناو سکدا پهیدا ده بی و بۆ نه خۆشیه کانی سی به سووده ، بۆ نه و نه خۆشیانه ی هه ناو له گه ل پۆن و (الفانیذ)^(٤٤٥) به کارده هینریت .

نه گهر له گه ل کیشی پینج دیره می (الفوة)^(٤٤٦) بخوریته وه ، خوینی بینوژی ده هینریت ، نه گهر بکولیندریت و ، پرچی سه ری پی بشۆردریت لول ده بی ، (الحراز)^(٤٤٧)

^{٤٤٥} _ الفانیذ : جوریکه له هه لوا له قهندو نیشاسته دروست ده کړیت ، بپوانه : تهذیب اللغة ، ج ٣ ، ص ١٨٩ ، وهرگیت .

^{٤٤٦} _ الفوة : په گی پوه کیکی پهنگ سووره و بویه چه کان به کاریده هینن ، هه ندیکی خۆپسکه و هه ندیکی شی ده چینریت ، له کانی چوارگوشه ی دریزی زهرن گه لای پتیه وه به ریکی خپی هیه ، له سهره تای ده رجونیدا په تگیان سه وزه و پاشان سوورده بن و ، کاتیکیش پی بگن په ش ده بن ، ده رمانیکی تاله و جگه رو سپل پاک ده کاته وه ، میز هینره ، خوینی بینوژی زیاد ده کات ، بپوانه : الجامع لمفردات الأدوية والأغذية لأبن البیطار ، وهرگیت .

^{٤٤٧} _ الحراز : ئازاریکه له دلدا پهیدا ده بی به هو ی خواردنیکه وه که له گه ده دا ترش ده بی ، بپوانه : تاج العروس ، للمرتضى الزییدی ، وهرگیت .

ناهیلێت ، هاراپوه که ی ئه گهر تیکه ل به (النطرون)^{٤٤٨} سرکه کراو ، به شیوه ی پیچهر (الضماد) به کارهات ، ئاوسانی سه ل شی ی ده کاته وه ، ئه گهر ژنان له ئاوێکدا دانیشن شملی تیدا گولێنرابیت ، سوودی لی ده بینن بۆ ئه و ئازاره ی له مندالدا و به هۆی ئاوسانی که وه په یدابوو ، ئه گهر بپیچریتته سه ر ئاوسانه په قه که م گهرمه کانه وه ، شی ی ده کاته وه سوودی بۆ ده بی ، ئه گهر ئاوه که ی بخوریتته وه بۆ ئه و پیچ به سکدا هاتنانه باشه که به هۆی باوه تووشی مرۆف ده بی ، وه پخۆله کانیش خزو لووس ده کات .

ئه گهر به خورماوه ، یا ههنگوینه وه ، یا ههنجیره وه بکولێندریت و پیش نانی به یانی بخوریت ، ئه و به لقه می لینجی سینگ و گه ده شی ی ده کاته وه ، به سوودیش ده بی بۆ ئه و کۆکه درێژخایه نه ی به هۆیه وه تووشی مرۆف ده بی .

بۆ ئه و که سانه ی تووشی پخۆله گیران بوونه و پیسایان بۆ نایه ته ده ره وه به سووده و ، سکیان په وان ده کاته وه ، ، ئه گهر پۆنه که ی (دهنه) تیکه ل به میو (الشمع) بکریت بۆ ئه و درزو قلیشانه ی به هۆی سه رماوه دروست ده بی به سووده ، سووده کانیشی چهنده ها ئه وهنده ی ئه مه یه که باسکرا .

^{٤٤٨} _ النطرون : جۆره خوییه که و له ئاوی گهرمدا به ئاوسانی ده تویتته وه له ئاوی ساردا به قورسی ، (الْوَرَقِ)
(یشی پی ده لێن ، به وانه : المعجم الوسيط ، إبراهيم الزيات ، وه رگێر .

له (القاسم) ی کوی (عبدالرحمن) هوه ده گێڕنه وه که گوتویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ
 فهرمووی : ((استشفوا بالحلبة))^(٤٩) واته : خۆتان به شملی چاره سه ربکه ن . که سانیك له
 پزیشکان ده لێن : نه گهر خه لك سووده كانیان بزانییا به كیشی خوی به زیڕ ده یانکپی .

بیته خاء (خ) :

الخُبْزُ ، فلان : ثُبِتَ فِي الصَّحِيحَيْنِ ، عَنْ النَّبِيِّ ﷺ ، أَنَّهُ قَالَ : ((تَكُونُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 خُبْزَةً وَاحِدَةً يَتَكَفَّوْهَا الْجَبَّارُ بِيَدِهِ كَمَا يَكْفَأُ أَحَدُكُمْ خُبْرَتَهُ فِي السَّفَرِ ، نَزْلاً لِأَهْلِ الْجَنَّةِ))^(٥٠).

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((له پۆژی قیامه تدا زه وی ده بیته به یه ک نان و
 خوی تعالی وه ریده گێڕیت له م دهسته وه بۆ نه و دهست تا راست و پێك بیته وه وه کو چۆن
 که سیکتان نانه کی له سفره که دا وه رده گێڕیت ، چونکه ده یكات به خوانیک و بۆ خه لکی
 به ههشت ناماده ی ده کات)) .

وروی أبوداود في سننه : من حديث ابن عباس _ رضي الله عنهما _ ، قال : كان أحبَّ
 الطعامِ إلى رسولِ الله ﷺ الثريدُ من الخُبْزِ ، والثريدُ من الحيسِ^(٥١).

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خوی و یابیشی پازی بیته _ فهرموویه تی :
 خۆشه ویسترین خوارینه کان به لای پیغه مبه ری خواوه ﷺ تلێتی نان و ، تلێتی (الحیس)
 بوو .

^{٤٩} _ لم أجده بهذا اللفظ ، وروي في فضل الحلبة أحاديث موضوعة وباطلة ، انظر الأسرار المرفوعة في الأخبار الموضوعية (١ / ٣٨٨) ، تنزيه الشريعة عن الأخبار الشنيعة الموضوعية (٢ / ٢٤٦) ، الفوائد المجموعة في الأحاديث الموضوعية للشوكاني (١ / ٤٨٩) .

^{٥٠} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (١١ / ٢٣١) ، ومسلم (٢٧٩٢) .

^{٥١} _ ضعيف : أخرجه أبوداود (٣٧٨٣) عن عكرمة عن ابن عباس فذكره ، قال أبوداود : وهو ضعيف . (الحيس)

تريتي خورماو كه شك و پۆنه و تیکه ل به یه ک ده کړین ، بهوانه : القاموس المحيط للفيروزآبادي ، وه رگێپ .

وروی أبوداود أيضاً ، من حديث ابنِ عُمَرَ _ رضي الله عنه _ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ((وَدِدْتُ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا خُبْزَةً بَيْضَاءَ مِنْ بُرِّ سَمْرَاءَ مُلْبَقَوْ بِسَمْنٍ وَلَبَنٍ)) ، فقام رجلٌ مِنَ الْقَوْمِ فَاتَّخَذَهُ ، فَجَاءَ بِهِ ، فَقَالَ : ((فِي أَيِّ شَيْءٍ كَانَ هَذَا السَّمْنُ ؟)) فَقَالَ : فِي عُكَّةٍ ضَبَّ . فَقَالَ : ((ارفعه))^(٤٥٢).

واته : له (ابن عمر) هوه _ خوائ لی پازی بیّت _ فرمووی تی : پیغمبری خوا ﷺ فرمووی : ((حزم پیی تی نه گهر نانیک سبیمان له گهنمیک بوری چاک تیکه ل کرلو به پۆن و ماست هه بوايه)) ، نه وه بوو پیاویک له خه لکه که هه ستاو ناماده ی کربو ، هینای ، پیغمبری خواش ﷺ فرمووی : ((نه م پۆنه له چ شتی کدا بوو ؟)) پیاوه که ش فرمووی : له هیزه یه کی بن مزدها بوو . بویه پیغمبری خوا ﷺ فرمووی : ((لایبهره)) .

وروی البیهقی من حديث عائشة _ رضي الله عنها _ ترفعه : ((أَكْرِمُوا الْخُبْزَ ، وَمِنْ كَرَامَتِهِ أَنْ لَا تَنْتَظِرَ بِهِ الْأَدَمَ))^(٤٥٣).

واته : خاتوو (عائشة) هوه _ خوائ لی پازی بیّت _ له فرموده ی کدا که به رزی ده کاته وه بۆ پیغمبری خوا ﷺ فرمووی تی : ((پیزی نان بگرن ، پیزه که شی نه وه یه که بخوریت و چاوه رپی هاتنی پیخور نه کریت)) . پیشه وا (ابن القیم) ده فرمیت : نه م فرموده یه له (موقف) ده چیت و ، به رز کردنه وه ی نه م فرموده یه و ، هی پیشووش بۆ پیغمبری خوا ﷺ جیگیر نه بووه .

به لام نه و فرموده یه ی که باسی قه ده غه کردنی برینی نان ده کات به چه قو ، فرموده یه کی پووچه و هیچ بنه په تیکی له پیغمبری خواوه ﷺ بۆ جیگیر نه بووه ، له

^{٤٥٢} _ إسناده ضعيف : أخرجه أبوداود (٣٨١٨) ، وابن ماجه (٣٣٤١) ، وضعفه الألباني في ضعيف أبي داود

(٨٢٣) .

^{٤٥٣} _ إسناده ضعيف : أخرجه الألباني في الضعيفة (٢٨٨٤) .

پاستیدا فرموده‌یه‌کی دیکه هاتوو سه بارهت به قه‌ده‌غه‌کردنی برینی گوشت به‌چه‌قو ،
که‌چی نه‌مه‌ش (صحیح) نی یه .

(مُهْتَأ) ده‌لَئِت : له (أحمد) م پرسى سه بارهت به‌و فرموده‌یه‌ی که (أبی معشر) ، له
(هشام) ی کوپی (عروة) وه ، له بابیه وه ، له (عائشة) وه _ خَوای لى پازى بَيت _ له
پیغه‌مبه‌رى خواوه ﷺ ده‌یگَیژَیته‌وه فرموویه‌تى : ((لا تقطعوا اللحم بالسَّكِينِ فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ
فَعَلِ الْأَعَاجِمِ))^(٤٤) . واته : ((گوشت به‌چه‌قو مه‌پن ، چونکه نه‌وه کردارى عه‌جه‌مه‌كانه))
• (أحمد) یش فرمووی : فرموده‌یه‌کی (صحیح) نی یه ، نه‌مه‌ش نه‌ناسراوه ، به‌لکو
فرموده‌یه‌کی (عمرو) ی کوپی (أُمیَّة) و ، فرموده‌یه‌کی (المغيرة) پیچه‌وانه‌ی نه‌مه‌ن .
مه‌به‌ستى به فرموده‌یه‌کی (عمرو) ی کوپی (أُمیَّة) نه‌وه‌یه که فرموویه‌تى : ((كان النبيُّ
ﷺ يَحْتَزُّ مِنْ لَحْمِ الشَّاةِ))^(٤٥) واته : ((پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ له گوشتى مه‌په‌که‌ی ده‌پری))
• مه‌به‌ستى به فرموده‌یه‌کی (المغيرة) ش نه‌وه‌یه که فرموویه‌تى : ((أَنَّهُ لَمَّا أَضَافَهُ أَمَرَ
بِجَنْبِ فُشْوَى ، ثُمَّ أَخَذَ الشُّفْرَةَ ، فَجَعَلَ يَحْزُّ^(٤٦))) واته : ((کاتى (المغيرة) بوبه میوانی
پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فرمانیدا لایه‌ک ببرژینن ، پاشان چه‌قو گه‌وره‌یه‌کی مه‌لگرت و ، ده‌ستى
کرد به‌پرینی گوشته‌که بۆ میوانه‌یه‌کی)) .

^{٤٤} _ إسناده ضعيف : أخرجه أبو داود (٣٧٣٨) ، وضعفه الألباني .

^{٤٥} _ صحيح : أخرجه أحمد (٤ / ١٣٩ ، ١٧٩) ، (٥ / ٢٨٧ ، ٢٨٨) ، والدارمي (٧٣٣) ، والبخاري (١ / ٦٣ ، ١٧٢) ، (٤ / ٥١) ، (٧ / ٩٦ ، ٩٨ ، ١٠٧) ، ومسلم (١ / ١٨٨) ، وابن ماجه (٤٩٠) ،
والترمذي (١٨٣٦) ، كلهم عن طريق الزهري قال : أخبرني جعفر بن عمرو بن أمية عن أبيه فذكره .

^{٤٦} _ صحيح : أخرجه أحمد (٤ / ٢٥٢ ، ٢٥٥) ، وأبو داود (١٨٨) ، والترمذي في الشمائل (١٦٦) ، كلهم
من طريق مسعر عن أبي صخرة جامع بن شداد ، عن المغيرة بن عبد الله ، فذكره عن المغيرة بن شعبة .

به شیک : سه بارهت به جورمکانی نان :

چاکترین جورمکانی نان نهوهیه که به چاکی شیلدرایی و هه لهاتی ، پاشان نانی ته نوور به چاکترین جوری نان داده نریت و ، پاش نهوش نانی فرنه ، پاشان نانی (الملة)^(٤٥٧) له پله ی سی یه مدایه ، چاکترینیشی نهوهیه که له گهنمی نوی دروست کرابی .

زۆرتین نه و جورانه شی که خۆراک به خشه نانی (السّمید)^(٤٥٨)، که دره تگ هه رسه له بر زۆر پاکی و نه بونی هیچ که په کێک تیایدا ، به دواشیدا نانی (الحوّاری)^(٤٥٩) ، پاشانیش (الخشکار)^(٤٦٠) .

چاکترین کاتی خواردنیشی کۆتایی نه و پۆژهیه که دروست کرابیت ، نه رمه که شی زیاتر نه رم ده کات و خۆراک ده به خشی و ته پ ده کات و به خیراش داده به زئی ، وشکه که ش به پیچه وانه وهیه .

میزاجی نانی گهنم گهرمه له نیه وندی پله دودا ، نزیک ناوه ندیه له شیداری و وشکیتیدا ، وشکیتی زاله به سه ر نه ودا که ئاگر وشکی کردۆته وه ، شیداریش به سه ر پیچه وانه کهیدا .

^{٤٥٧} _ خبز الملة : نانی (الملة) له نیه و خۆله میشی گهرمه ده برزیندریت و به لای ده شته کیه کانه وه ناسراوه ، بپوانه : مختصر خلیل للخرشي ، ج ١٦ ص ٣٠٨ . وهرگێپر .

^{٤٥٨} _ خبز السّمید : نانیکه له ئاردیک دروست ده کړیت که چه ند جاریک بیزاربیت (سفر) ، بپوانه : تاریخ دمشق ، ج ٥٥ ص ٤٩ . وهرگێپر .

^{٤٥٩} _ خبز الحوّاری : نه و نانهیه که له پوخت و پالافته ی ئاردی سپی دروست ده کړیت ، بپوانه : مجلة المنار ، ج ٢١ ، ص ٤٩٨ . وهرگێپر .

^{٤٦٠} _ خبز الخشکار : نانی نه سمه ره که له ئاردیک دروست ده کړیت که په که کئی تیدا بی و پاک نه کرابیت ، بپوانه : المعجم الوسيط ، وهرگێپر .

نانی گەنم خاسیەتیکی تێدایە ، بریتیە لەوەی خێرا قەڵەو دەکات ، نانی (القطائف)^(٤٦١) خەلتەیهکی چڕ دروست دەکات ، ووردکراویشی با دروست دەکات و درەنگ هەرسە ، ئەوەش بە ماست دروست دەکرێت خۆراکیکی زۆر دەبەخشێت و ، درەنگ لە گەدە لیژ دەبیتهوه .

نانی جو ساردو ووشکە لە یەکه‌مدا ، بەبەروردی گەنم خۆراکیکی که‌متر دەبەخشێت .
خَلْ ، سرکه : وعن جابر - رضي الله عنه - : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ سَأَلَ أَهْلَهُ الْأُدْمَ ، فَقَالُوا : مَا عِنْدَنَا إِلَّا خَلْ ، فَدَعَا بِهِ ، فَجَعَلَ يَأْكُلُ ، ويقول : ((نِعْمَ الْأُدْمُ الْخَلُّ ، نِعْمَ الْأُدْمُ الْخَلُّ))^(٤٦٢).

واتە : لە (جابر)هوه _ خوای لی پازی بیّت _ فەرموویەتی : پیغەمبەری خوا ﷺ داوای پیخۆری لە خێزانەکانی کرد ، ئەوانیش فەرموویان : جگە لە سرکه هیچی تێمان نی یە ، ئەوەبوو فەرمانیدا بۆی بیئن ، بۆیە دەستی کرد بەخواردنی و دەیفەرموو : ((چاکترین پیخۆر سرکه‌یه ، چاکترین پیخۆر سرکه‌یه)) .

وفي سنن ابن ماجة عن أُمِّ سَعْدٍ _ رضي الله عنها عن النبي ﷺ : ((نِعْمَ الْإِدَامُ الْخَلُّ ، اللَّهُمَّ بَارِكْ فِي الْخَلِّ ، فَإِنَّهُ كَانَ إِدَامَ الْأَنْبِيَاءِ قَبْلِي ، وَلَمْ يَفْتَقَرْ بَيْنَتْ فِيهِ خَلٌّ))^(٤٦٣).

واتە : لە (أم سعد)هوه _ خوای لی پازی بیّت _ فەرموویەتی : پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی : ((چاکترین پیخۆر سرکه‌یه ، پەروەردگارا فرۆ بەرەکەت بخەرە سرکه‌وه ، چونکە پیخۆری پیغەمبەرانی پێشم بووه ، ئەو ماله‌ش سرکه‌ی تێدایێ هەژار ناکەوێت)) .

^{٤٦١} _ خبز القطائف : پارچە هەویرێکن بە بچکۆله لول دەکرێن و بەکەوانەیی سوردەکرێنەوه و ناواخن دەکرێن بە کاکله گۆژێو شتی تر ، بپوانە : قاموسی رسته ، وه‌رگێڕ .

^{٤٦٢} _ صحيح : أخرجه مسلم (٦ / ١٢٥ ، ١٢٦) عن أبي سفيان طلحة بن نافع عن جابر فذكره .

^{٤٦٣} _ موضوع : أخرجه ابن ماجة (٢٣١٨) ، وحكم عليه بالوضع الشيخ الألباني في ضعيف الجامع (٥٩٦١) .

سرکه له گهرمی پیکهاتوو ، ساردی به سهردا ژاله ، وشکه له سیّ یهدا ، به هیز وشک دهکاتهوه ، قهدهغی تیږزانی مادهکان دهکات ، سروشت نهرم و نیان دهکاتهوه ، سرکهی مهی و شهراب (خل الخمر) بۆ گهدهی گرگرتوو بهسووده ، (الصفراء) کپ دهکاتهوه ، زیانی دهرمانه کوشندهکان دوردوخاتهوه ، شیرو خوین نهگه له ههناودا بهستران شی یان دهکاتهوه ، سوود به سپل دهگهیهنیت ، گهده خوشه دهکات ، سک دهگریتتهوه ، تینویهتی دهوهستینیت ، قهدهغی ئاوسان دهکات له ههر جیگهیهک ویستی دهرچوونی ههیی ، یارمهتی ههرسکردن دهات ، دژ به بهلغه مه ، خوراکه چرهکان نهرم و نیان دهکاتهوه ، خوین پوون و ناسک دهکاتهوه .

نهگه بهخوئی وه بخوړیتتهوه ، بهسووده بۆ نهوکهسهی قارچکی کوشندهی خواردییت ، نهگه ههلقوړیندریت ، زارووی په یوهست به بنهپهتی مهلاشووه دهپریت ، نهگه به گهرمی له دهم وهربریت ، بۆ ئازاری ددان بهسوودهو ، پوکیش بههیز دهکات .

به شیوهی تیّ ههلسوان بۆ نهخۆشی (الدّاحس)^(٤٦٤) ، نهو برینانهی له لاکانی مرؤفدا پهیدادهبن و ئاوسانه گهرمهکان و ، سووتان بهئاگر بهسووده ، دل دهکاتهوه بۆ خواردن ، گهده چاک و بۆن خوش دهکات ، بۆ لاییتی چاکه و ، له هاوینیشدا بۆ دانیشتوانی وهلاته گهرمهکان چاکه .

خلال : ددان پاکه وکار : دوو فهرموودهی له بارهوه هاتوون (صحیح) نین ، یهکه میان : یووی من حدیث أبي أيوب الأنصاري يرفعه : يا حَبَّذا الْمُتَخَلِّلُونَ مِنَ الطَّعَامِ ، إنه ليس شيءٌ أَشدَّ على المَلِكِ من بَقِيَّةٍ تَبْقَى في الفَمِ من الطعام^(٤٦٥) وفيه واصلُ بن السائب ، قال البخاري

^{٤٦٤} _ الدّاحس : زبیکهیهکه له نێوان نینۆک و گزشتهکهدا دهردهچیت و بههویه نینۆکهکه دهکهویت ، بهوانه : للمعجم الوسيط ، ج ١ ، ص ٥٦٧ ، وهرگیت .

^{٤٦٥} _ إسناده ضعيف : أخرجه أحمد (٤١٦ / ٥) ، وضعفه الألباني في ضعيف الترغيب والترهيب (١٥١) .

والرازي : منكر الحديث ، وقال النسائي والأزدي : متروك الحديث * واته : له (أبي أيوب الأنصاري) وه _ خاوی لی پازی بیت _ فەرموویەتی : پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی : ((چەند چاکە ئەو کەسانەى بە ددان پاكەوکار ددانەکانیان پاش خۆراك خواردن پاك دەکەنەو ، بەپاستى هیچ شتێك بە لای فریشتەو قورستر نی یە لە پاشماوەى ئەو خۆراکەى لە زاردا دەمیڤیتەو)) .

دووهم : یروى من حديث ابن عباس ، قال عبدالله بن أحمد : سألت أبي عن شيخ روى عنه صالح الوحاظي يقال له محمد بن عبد الملك الأنصاري حدثنا عطاء عن ابن عباس قال : نهى رسول الله ﷺ أن يتخلل بالليط والأس ، وقال : إنهما يسقيان عُروقَ الجذام .

واته : پیغەمبەری خوا ﷺ قەدەغەى کردووه ددان پاك بکریتەو بە توێکلی رەقی قامیش و (الأس) و^(٦٦) فەرمووی : رەگەکانی نەخۆشی گولی دەبوژیننەو ، ئەو بوو (عبدالله) ی (أحمد) فەرمووی : بابم فەرمووی : (محمد) ی کوپی (عبدالمک) م بینی کویر بوو کە چی فەرموودەى هەلبەستراوی دادەناو درۆی دەکرد .

پاشان . ددان پاكەوکار بەسوودە بۆ پووک و ددان ، تەندروستیان دەپاریژیت ، بۆ گۆرینی بۆنی زار بەسوودە ، چاکترین جۆریشی ئەو یە کە لە دار چوکلەکانی پاککردنەو ، هەروەها

^{٦٦} _ الأس : بریتیه لە درەختۆکەیکى هەمیشە سەوز ، بەزۆری لە شوێنە شیدارو سیبەرەکاندا دەپوێت ، لقیکی زۆری پێوہیو ، بۆنێکی خۆشی هەیه ، لقاکان گولگەلێکی رەنگ سەبی مەیلەو پەمیی هەلدەگرن ، بەرێکی رەشى هەیه ، لە کاتی پێگەشتنیدا دەخوړیت و هەروەها وشک دەکړیتەو دەیکەن بە بەهارات ، هەموو پووەکە بەکار دەهێنریت ، سەرەپای بۆنە خۆشەکەى . بپوانە : www.0khayma.com .

له دارهكانی زهیتون و بیی (الخلف) وهرگیرایی ، به لآم پاککردنه وه به قامیش و (الأس) و پێحانه و (الباذروج)^(٤٦٧) زیانبه خشه .

بیستی دال (د) :

دُهْنٌ ، پۆن : روی الترمذی فی کتاب الشمائل من حدیث أنس بن مالک _ رضي الله عنهما _ قال : كان رسول الله ﷺ يُكْبِرُ دُهْنَ رَأْسِهِ ، وَتَسْرِحُ لِحْيَتُهُ ، وَيَكْثُرُ الْقِنَاعُ كَأَن تَوْبَهُ ثَوْبٌ زَيَّاتٌ^(٤٦٨) .

واته : له (أنس) ی کوبی (مالک) وه _ خوای لی پازی بیّت _ فهرموویه تی : پێغه مبهری خوا ﷺ به زۆری سهری چه ور ده کردو ، پێشی داده هیناو ، پارچه په پۆیه کی به سهردا ده دا پاش چه ورکردن وه کو نه وهی پۆشاکه که ی پۆشاک ی پۆن فروش بیّت .

پۆن کونیه لکانی جهسته داده خات ، قه ده غه ی شیی بوونه وهی ماده کان ده کات ، دواى خوشتن به ناوی گهرم نه گهر به کارهات ، چاکى و جوانى شیّداری به جهسته ده به خشى ، نه گهر پرچی پى چه ور بکریّت چاکى و جوانى پى ده به خشى و درێژی ده کات ، بۆ سورێژه به سووده و ، زۆرتین به لآکانی لی دورد ده خاته وه .

وفي الترمذي : من حديث أبي هريرة _ رضي الله عنه _ مرفوعاً : ((كُلُّوا الزَّيْتَ وَادَّهِنُوا بِهِ))^(٤٦٩) .

واته : له (أبي هريرة) وه _ خوای لی پازی بیّت _ فهرموویه تی : پێغه مبهری خوا ﷺ : ((زهیت بخۆن و خۆتانی پى چه ور بکه)) .

^{٤٦٧} _ الباذروج : نبات طيب الرائحة : بهوانه : لسان العرب ، وهرگێتر .

^{٤٦٨} _ أخرجه الترمذي في الشمائل (٣٣) ، (١٢٦) عن يزيد الرقاش عن أنس بن مالك فذكره .

^{٤٦٩} _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذي (١٨٥٤) ، وأحمد (٣ / ٤٩٧) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع)

پۆن له وهلاته گهرمه كانی وهكو _ حيجازو هاوشیوه كانیدا _ له گهره ترين
هۆكاره كانی پاراستنی تهنروستی و چاكردنی جهسته یه و ، زۆر پێویسته بۆ ئهوان ، به لām
دانیشتوانی وهلاته سارده كان ئه وهیان پێویست نی یه ، زۆر به كارهیئانیشی له سهردا بۆ
چاو مه ترسی تێدا یه .

چاكترین پۆنیش ساده كانه وهكو : زهیتی زهیتون ، پاشان پۆن و ، پاشانی پۆنی
كونجیه .

به لām ئاوێته كان : هه ندیکیان ساردی ته رو شیدارن ، وهكو پۆنی گولی وه نه وشه (دهن
البنفسج) كه بۆ سه رئیشه ی گهرم به سووده ، ئه و كه سانه ده نوێنیت كه به شه و ناتوانن بنون
، می شك شیدار ده كاته وه ، بۆ قلیشانی ده ست و پێ و ده م و لیۆ به هۆی سه رماوه یا به هۆی
نه خۆشیه وه به سووده ، هه روه ها بۆ زالبونی وشكیته ی به سه ر جه سته دا به سووده ، گهریته ی
و ، خوروی وشکی ته ی هه لده سوێنریت و سوودی لی وهرده گرن ، جولانه وه ی جومگه كان
ئاسان ده كاته وه ، بۆ كه سانی خاوه ن میزاجی گهرم له هاویندا به سووده ، دوو فره مووده ی
پوچیشی له باره وه هاتوون و هه لبه ستره وه به زاری پێغه مبه ری خوله ﷺ :

یه كه م : فضلُ دهن البنفسج علی سائرِ الأدهان ، كَفَضْلِي علی سائرِ الناس * واته : فه زل و
چاکی پۆنی وه نه وشه به سه ر تیکرایی پۆنه كاندا ، وهكو فه زل و چاکی منه به سه ره موو
خه لكدا .

دووه م : فضلُ دهن البنفسج علی سائرِ الأدهان ، كفضل الإسلام علی سائرِ الأديان * واته
: فه زل و چاکی پۆنی وه نه وشه به سه ر تیکرایی پۆنه كاندا ، وهكو فه زل و چاکی ئیسلامه
به سه ره موو ئاینه كاندا .

هەندی له ناویته کانیس : گەرمی تەپوشیدارن ، وەکو پۆنی (البان) ^(٤٧٠) ، بەلام نەك پۆنی گولەكەى ، بەلكو پۆنی تۆوهكەى كە سەبى یەو مەیلەو خاكیە وەكو فستق ، پۆن و چەریەكى زۆرى تێدایەو ، بەسوودە بۆ ئەستورو پقیتی دەمارو ، نەرمی دەكاتەو ، بۆ پەلە سپیکانی سەر نینۆك و ، پەلەکانی سەر پیست كە جیاوازن لە پەنگی ئاسای پیست و ، پلەو خال و سورایەکانی سەر دەم و چاو و ، بەلەكى بەسوودە ، بەلغەمى چر نەرم دەكاتەو ، ژى ووشكەكان نەرم دەكاتەو ، دەمار گەرم دەكات ، فەرموودەیهكى پووچیشى لەبارەو هەلبەستراو كە هیچ بنەپەتێكى نى یە بەم بیژەیه : ((اذهبوا بالبان ، فإنه أحظى لكم عند نسائكم)) واتە : ((بەپۆنى (البان) خۆتان چەور بكن ، چونكە بەپیزترو خۆشەویستر دەبن بەلای خێزانەكانتانەو)) . لە سوودەكانى تریشى ددانەكان پاك دەكاتەو ، جوانى و گەشدارى پى دەبەخشى و ، تەلخ و بەلخەكانى پاك دەكاتەو ، هەركەس دەم و چاوى لاكانى پى چەور بكات تووشى پیچ بەسكدا هاتن و قلیشانى دەم و چاوى و پى نابیت ، ئەگەر نێوان هەردوو پانى و ئەندامى نێزینەى پى چەور بكات ، بۆ ساردى گورچیلەو ، میژەچرتى بەسوودە .

^{٤٧٠} _ _ البان : درهختێكە بەپێكى بەرز دەبیتهو ، لقەکانیشی پێك و كەمن ، درێژى ئەم درهخته نزیكەى (٦) مەتر دەبێ ، گولێكى چەرى جوانى پەمەیی پێوهیەو ، پێش دەرجوونى گەلاكان دەردەچن لە نێوان مانگەكانى مارس و نیساندا ، پاشان گولەكان بەرێكى درێژ دەدەن كە بریتیه لە بەرگیك و هەر بەرگیكیش چەند دانە تۆویكى تێدایە لە یەك پیزدا ، تۆوهكان گەورەن و تا پادەیهك لە فستق دەچن ، بپوانە .

بیتى ذال (ذ) :

نزیره : ناوی گياهه کی بۆنخۆشه : ثبت في الصحيحين : عن عائشة _ رضي الله عنها _ قالت : طَبِيتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بيدي ، بَذَرِيْرَةَ فِي حَجَّةِ الْوَدَّاعِ لِحَلِّهِ وَإِحْرَامِهِ (٤٧١).

واته : له دايكه (عائشة) هوه _ خواي لى پازى بيت _ فرمويه تى : به دهسته كانى خۆم پيغه مبهري خوام ﷺ له هه جى مالتاوايدا به (نزیره) بۆنخۆش کرد ، کاتى که ئيحرامى بهست و که ئيحراميشى کرده وه پيش ته واف کردن .

پيشتر باسى (نزیره) مان کردو سووده کانيشمان خسته پرو ، بۆيه پيويست به دووباره کردنه وه ناکات .

دُبَابٌ ، مِيش : له فرموده کهى (ابي هريرة) دا که فرموده يه کهى (المتفق عليه) ه باسى نه وه کراوه که مِيش نه گهر که وته خواردن و خواردنه وه وه نقومى شته که ده کریت ، بۆ به دهسته ينانى شيفا که له بالئکيدايه ، چۆنکه وه کو (الترياق) ه بۆ نه وه هرهى له باله کهى دیکه يدايه و ، سووده کانى مِيشيشمان پيشتر خسته پرو .

ذَهَبٌ ، زير : روى ابدود ، والترمذی : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ رَخَّصَ لِعَرْفَجَةَ بْنِ أَسْعَدٍ لَمَّا قُطِعَ أَنْفُهُ يَوْمَ الْكَلَابِ ، وَاتَّخَذَ أَنْفًا مِنْ وَبِقٍ ، فَأَتْنَنَ عَلَيْهِ ، فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ أَنْ يَتَّخِذَ أَنْفًا مِنْ ذَهَبٍ (٤٧٢) .

واته : کاتى (عَرْفَجَةَ) ي کوپى (أَسْعَدٍ) له پۆژى جهنگى (الْكَلَاب) دا لووتى برپاو ، لووتىكى زيوينى بۆ خۆى دروست کرد ، بۆگه نى کرد ، پيغه مبهري خوا ﷺ فرمانيدايه که لووتىكى زيرين به کاربينييت . (عَرْفَجَةَ) ش جگه له م ته نها فرموده يه هيجى ترى نى به .

٤٧١ _ صحيح : تقدم تخريجه .

٤٧٢ _ حسن : أخرجه أحمد (٢٣١٥) ، وأبوداود (٤٢٣٣) ، والترمذی (١٧٧٠) ، والنسائي (١٦٣ / ٨) ،

(١٦٤) كلهم من طريق عبدالرحمن بن طرفة عن عرفجة بن أسعد ذكره .

زێر: بۆ پازاوهیی دنیا به کار دیت ، ته‌سه‌می بوونیه‌تیه ، شادی هێنی نه‌فسه ، به‌هێزکاری ده‌رکه‌وتنه ، نه‌هێنی خوايه له زه‌مینه‌که‌یدا ، میزاجی له تێک‌پای چۆنیه‌تیه‌کانیدا به‌گه‌رمیه‌کی نه‌رم و نیانی تێدا به‌شدار ده‌بێ له تێک‌پای شته شادی هێنه‌ره‌کاندا ، نۆه‌نجیترین و به‌پزێترین کانه‌کان به‌په‌ی .

له خاسیه‌ته‌کانی ئه‌وه‌یه که ئه‌گه‌ر به‌خێته زێر خا‌که‌وه ، ئه‌و خا‌که هه‌چ زیانی پێ ناگه‌یه‌نێت و ، هه‌چی لێ که‌م ناکاته‌وه ، ئه‌گه‌ر وورده‌و خا‌که‌که‌ی (برادته) تێکه‌ڵ به‌ده‌رمان بکریت ، بۆ لاوازیوونی دل و ، له‌رزین که به‌هۆی زالیوونی (السوداء) وه‌ه دروست ده‌بێ به‌سووده ، بۆ وورپنه‌و ، دل‌گرانی و ، خه‌م و ، ترسان و توقین و ، عیشق به‌سووده ، جه‌سته قه‌له‌و ده‌کات و ، به‌هێزی ده‌کات ، زه‌ردووی لاده‌بات ، په‌نگ و بۆ چاک و جوان ده‌کاته‌وه ، بۆ گولی و ، تێک‌پای ئازار و نه‌خۆشیه (السُوداویّة) کان به‌سووده ، له نه‌خۆشیه‌کانی (داء‌الثلعب) و ، (داء‌ الحية) دا به‌خاسیه‌ت به‌شداره ، به‌خواردنه‌وه‌و تێ هه‌لسووان ، چاوه‌کان پاک ده‌کاته‌وه‌و به‌هێزی ده‌کات ، بۆ زۆری که له نه‌خۆشیه‌کان به‌سووده‌و ، هه‌موو ئه‌ندامه‌کان به‌هێزی ده‌کات . بۆگه‌نی ده‌م نا‌هه‌یلت ئه‌گه‌ر تیا‌یدا را‌گه‌را ، ئه‌و که‌سه‌ی نه‌خۆشیه‌کی هه‌بێ و پێویست به‌دا‌خ‌کردن بکات و ، به‌زێر دا‌خی بکات ، شو‌ینه‌که‌ی تلۆفه دروست ناکات و ، به‌خێراش سا‌پز ده‌بێته‌وه ، هه‌ر که‌س کلچۆکیکی زێرین بۆ په‌شتنی چاو به‌کاربه‌ینی ، چاوی به‌هێز ده‌کات و پاکی ده‌کاته‌وه ، ئه‌گه‌ر ئه‌نگه‌سته‌یه‌کی لێ دروست بکریت و نه‌قیمه‌که‌شی هه‌ر له خۆی بێ و گه‌رم بکریت و ، په‌ره‌ گه‌وره‌کانی پێشه‌وه‌ی کۆتری پێ دا‌خ بکری ، هۆگری هه‌لانه‌که‌ی ده‌بێ و ، جی‌گه‌که‌ی نا‌گورپێت .

خاسیه‌تێکی سه‌رسو‌په‌مینی تێدا به‌وه‌ ره‌ به‌رز‌کردنه‌وه‌دا ، بۆیه پێی پێدراوه له جه‌نگدا به‌کاربه‌ینی و له چه‌کیشدا به‌کاربه‌یت به‌ئەندازه‌ی ئه‌وه‌ی پێی پێدراوه ، و‌قد روی الترمذی

من حديث مَزِيدَةَ الْعَصْرِيِّ _ رضي الله عنه _ ، قال : دخل رسولُ اللَّهِ ﷺ يومَ الفَتْحِ ، وعلى سيفِهِ ذَهَبٌ وَفِضَّةٌ^(٤٧٣).

واته : له (مَزِيدَةُ الْعَصْرِيِّ) وه _ خَوای لى پازى بیټ _ فه رموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ له پوژى پزگارکردندا چوو مه که وه ، شمشیره که ی زیرو زیوی به سه ره وه بو .

زیر خۆشه ویستی نه فسه و هه رکات دهستی که وت ، ئاسووده ی پى ده به خشی و چیر ئاوه پ له خۆشه ویسته کانی دیکه ناداته وه ، ﴿ زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ﴾ [آل عمران : ١٤] واته : ﴿ زَيْنَ ﴾ جوان کراوه ﴿ لِلنَّاسِ ﴾ بۆ خه لکی (دنیا په رست) ﴿ حُبُّ الشَّهَوَاتِ ﴾ خۆشی و ئاره زوواتی نه فسی ﴿ مِنَ النِّسَاءِ ﴾ له ئاوه تان ﴿ وَالْبَنِينَ ﴾ و کوپان ﴿ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ ﴾ و دارای زۆری که له که کراو ﴿ مِنَ الذَّهَبِ ﴾ له ئالتون و زیر ﴿ وَالْفِضَّةِ ﴾ و زیو ﴿ وَالْخَيْلِ ﴾ و نه سپ و ماینانی ﴿ الْمُسَوَّمَةِ ﴾ نیشانه دار (به سپیتی ناوچاوان و هه ر چوار په لی ﴿ وَالْأَنْعَامِ ﴾ هه روها ئاوه ل و چوارپییان ﴿ وَالْحَرْثِ ﴾ و کشتوکال^(٤٧٤).

وفي الصحيحين : عن النبي ﷺ : ((لو كان لابن آدمَ وادٍ من ذهبٍ لابتغى إليه ثانياً ، ولو كان له ثامن ، لابتغى إليه ثالثاً ، ولا يملأ جوفَ ابن آدمَ إلا الترابُ ، ويتوبُ اللهُ على من تاب))^(٤٧٥).

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی : ((نه گه نه وه ی ئاده م شیویک زیری هه بوايه ، ئاره زووی نووه می ده کرد ، نه گه ر دووانی هه بوايه ، ئاره زووی سی یه می ده کرد ، به ده ر له

^{٤٧٣} _ ضعيف : أخرجه الترمذي (١٦٩٠) بإسناده عن هود بن عبد الله بن سعد ، عن جده مزيدة فذكره ، قال الترمذي : هذا حديث حسن غريب ، وجد هود اسمه مزيدة العصري .

^{٤٧٤} _ مه لا محمد مه لا صالح ، بوخته ی ته فسیری قورئان .

^{٤٧٥} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (١١ / ٢١٦) ، ومسلم (١٠٤٨) .

خاکیش هیچی تر سکی نه وهی ئادهم پر ناکات و ، په روه ردگاریش ته و به و په شیمانی نه و
که سه قبول دهکات که داوی ته و به دهکەن و په شیمان ده بنه وه)) .

زیر گه وره ترین کۆسپ و جیاکاری نیوان به نده کان و نیوان سه رکه وتنی گه وره یه له رۆژی
قیامه تدا ، گه وره ترین شتیکیشه که سه ریچی خوی تعالی پی کرابی ، هه ر زیریش بو به
هۆکاری برینی په یوه ندی خزما یه تی و ، خۆین پشتن و ، هه رامکراوه کان هه لال کران و ،
قه ده غه ی مافه کان کراو ، به نده کان سته میان له یه کتر کرد ، هۆکاری ویستنی دونیواو ،
وازه یانه له پۆژی دوی و نه وهی خوی تعالی بو خۆشه ویستنی خوی ئاماده ی کردووه ،
چه نده ها ماف به زیر پیشیل کراو ، هه ر به زیریش چه نده ها پۆچی زیندو کرانه وه و ، چه نده ها
سته مکار سه رخران و ، چه نده ها سته ملیکراو به زینران ، چه ند جوانه نه وهی (الحریری) له م
باره وه گوتویه تی :

تَبَّأْ لَهُ مِنْ خَادِعٍ مُمَانِقٍ ... أَصْفَرَ ذِي وَجْهَيْنِ كَالْمُنَافِقِ
يَبْدُو بَوَصْفَيْنِ لَعَيْنِ الرَّامِقِ ... زِينَةَ مَعْشُوقٍ وَلَوْنِ عَاشِقِ
وَحُبَّهُ عِنْدَ ذَوِي الْحَقَائِقِ ... يَدْعُو إِلَى ارْتِكَابِ سُخْطِ الْخَالِقِ
لَوْلَاهُ لَمْ تُقَطَعْ يَمِينُ سَارِقٍ ... وَلَا بَدَتْ مَظْلَمَةٌ مِنْ فَاسِقِ
وَلَا اِسْتَمَارَ بِاخِلٍ مِنْ طَارِقٍ ... وَلَا شَكَ الْمَمْطُولُ مَطْلَ الْعَانِقِ
وَلَا اسْتَعِيدَ مِنْ حَسَوٍ رَاشِقٍ ... وَشَرَّ مَا فِيهِ مِنَ الْخَالِقِ
أَنْ لَيْسَ يُغْنِي عَنْكَ فِي الْمَضَائِقِ ... إِلَّا إِذَا فَرَّ فِرَارَ الْآبِقِ

واته :

خـوا له ناوی به ریت چ فیلاویه کی قه لپه
 زه رده و دوو پوه و ده کـ و کـ سـی دوو پوه
 به دوو و ده سف بۆ چاوی بینر ده رده کـ ویت
 خـشـلـیکـی خـۆشـ ویت و پـهنگـی ناـشـ ق
 خۆشه ویشتی به لای کهسانی هه قیقه زانه وه
 ده بی به هۆی تـ و و پـه بوونی پـه رده رده گـار
 نه گـر نه و نه بوايه دهسته راستی دز نه ده بـهـدراو
 سـته مـیش له که سـی خـراپـه وه ده رنه ده کـ ووت
 ده ست قوچاویش بیژی له لیده ری ده رگا نه ده بـۆ وه
 که سی دواخـه ریش سـکا لای کـۆسـی نه ده کرد بۆ نه وه ی له نه ستویدا به
 په ناش نه ده گـیرا له که سی ئیـره یی به ری چاوتـیـرو
 شـهـری نه و به دیه تـیـراوانه ی له سـهـر زه ویدان
 له ته تـگـانه شـدا هـیچـی تر جـیگـه ی تـۆ ناگـرـیته وه
 مه گـهـر هـه لـبـیت وه کـ و هـه لـه اتنی کـوتـه

بیاتی الراء (ر) :

رُطَبٌ ، خورمای پوتابی تازه پیگه یوو : قال الله تعالى لمريم ﴿ وَهَئِذَا إِلَيْكَ بِجُذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطُ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا فَكُلِي وَاقْرِي عَيْنًا ﴾ [مريم : ٢٥] واته : ﴿ وَهَئِذَا إِلَيْكَ بِجُذْعِ النَّخْلَةِ ﴾ قه دی نه و دارخورمایه ش بۆ لای خۆت راوه شینه ﴿ تُسَاقِطُ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا ﴾ خورمای تازه پی گه ییوه ت به سه ردا ده باری ﴿ فَكُلِي وَاقْرِي ﴾ نینجا (له و خورما) بخۆ و (له و ئاوه ش) بخۆره وه ﴿ وَاقْرِي عَيْنًا ﴾ چاوو دل پۆشن به (٤٧٦) .

وفي الصحيحين عن عبدالله بن جعفر ، قال : رأيتُ رسول الله ﷺ يأكلُ القِثَاءَ بالرُّطْبِ (٤٧٧).

واته : له (عبدالله) کورپی (جعفر) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوام بینی ﷺ کالیارو خورماری روتابی تازه پیگه یوی بهیه که هوه دخوارد .

وفي سنن أبي داود ، عن أنس قال : كان رسولُ الله ﷺ يُفَطِّرُ على رُطَبَاتٍ قبلَ أن يَصَلِّيَ ، فَإِنْ لم تَكُنْ رُطَبَاتٍ فتمراتٍ ، فَإِنْ لم تَكُنْ تَمَرَاتٍ ، حَسَا حَسَوَاتٍ من ماءٍ (٤٧٨) .

واته : له (انس) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ پۆژووی به چه د خورمایه کی پوتابی تازه پیگه یوو ده شکاند ، پیش ئه وهی نوژی بکردبا ، نه گهر خورمای پوتابی تازه پیگه یو نه بوایه چه د خورمایه کی ده خوارد ، نه گهر خورماش نه بوایه ، چه د قومیکی ئاوی ده خوارد هوه .

میزاجی خورمای پوتابی تازه پیگه یوو وه کو میزاجی ئاوه و گهرمی ته پو شیداره ، که دهی سارد به میژ ده کات و گونجاویتی ، ئاره زووی جووتبون زیاد ده کات ، جهسته چاک و به پیت ده کات ، گونجاوه بۆ خاوهن میزاجه سارده کان و ، خوراکیکی زۆر ده به خشیت .

گونجاوترین میوهیه بۆ دانیشتوانی مه دینهی پیروژ وه لاتانی دیکهش که میوهی سه ره کیانه ، بۆ جهستهش به سووده ، نه گهرچی ئه وهی پیی پانه هاتی به خیرا له جهستهیدا بۆگه د ده کات و ، خوینیکی خراپی لیوه دروست ده بی ، به زۆر خواردنیشی سه رنیشهو)

٤٧٧ _ صحیح : تقدم تخريجه .

٤٧٨ _ صحیح : أخرجه أحمد (٣ / ١٦٤) ، وأبو داود (٢٣٥٦) ، والترمذي (٦٩٦) كلهم عن ثابت أنه سمع أنس

السوداء) دروست دهکات ، زیان به ددان دهگهیه نیت ، به (السُّكْنَجِين) و^(٤٧٩) شتی تری به و هاوشیوانه چاک دهکریت .

که پیغه مبه ری خوا ﷺ به خورمایی پهتابی تازه پیگه یوو ، یاخود به خورما ، یاخود به ئاو پۆژوو ده شکینیت ، له بهر نهینیه کی نهرم و نیانه ، چونکه پۆژوو گه ده له خۆراك خالی دهکاته وه ، جگه ریش شتیکی وای تیدا به دیناکات رایکیشت و بینیریت بۆ هیزو نه دامه کانی جهسته ، شیرینیش له هه موو شتیک خیراتر به جگه ر دهکات و ، له هه موو شتیکیش به لایه وه خۆشه ویستره ، به تاییهت نه گه ر خورمای پهتابی تازه پیگه یو بیت ، زیاتر قبولی دهکات و ، خزی و هه موو هیزه کانی تریش سوودی لی ده بینن ، نه گه ر خورمای پهتابی تازه پیگه یوش نه بوو ، نه وا خورما نه و پۆله ده بینیت ، نه گه ر خورماش نه بوو ، قومه ئاوه کان گپی گه ده و ، گهرمی پۆژوو ده کوژیننه وه و ، پاشان ووریا ده بیته وه بۆ خۆراك و ، به هه زو ئاره زووه وهریده گریت .

رِيحَانُ ، ریحانه : قال تعالى : ﴿ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَرَوْحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّةٌ نَعِيمٌ ﴾ [الواقعة : ٨٨] واته : ﴿ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴾ نه جا نه گه ر نه و (که سه ی له گیانه لایه) له نزیکان بی (له خوا) ﴿ فَرَوْحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّةٌ نَعِيمٌ ﴾ نه وه هه سانه وه و بۆن خۆشی و به هشتی پر له نازونیعمه تی بۆ هه یه^(٤٨٠) . وقال تعالى : ﴿ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴾ [

^{٤٧٩} _ السکنجین : دهرمانیکی دیرینی چاخه دیرینه کانه و ووشه یه کی فارسیه و بنه په تی ووشه که (سرکا - انگیلین) ه واته سرکه _ هه تگوتین ٠٠ چونکه نه م دهرمانه له تیکه له یه کی سرکه و هه تگوتین پیکهاتوووه ، هه ندی مه وادی خۆشی تری تیده کریت ، پاشان نه م ووشه یه به کارهینرا بۆ هه ر شه رابیک له شیرینی و ترشی پیکهاتبیت ، به روانه : الشامل في الصناعة الطبية ، ابن النفیس ، وهرگتپر .

^{٤٨٠} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

الرحمن : ١٢] وه دانه ویله‌ی خاوه‌ن کاو پهل و پودارو ریحانه^(٤٨١) . وفي صحيح مسلم عن النبي ﷺ : ((مَنْ عَرِضَ عَلَيْهِ رِيحَانٌ ، فَلَا يَرُدُّهُ ، فَإِنَّهُ خَفِيفُ الْمَحْمَلِ طَيِّبُ الرَّائِحَةِ))^(٤٨٢) .

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی : ((هه‌رکس پ‌یحانه‌ی پ‌یشک‌ه‌ش کرا ، با نه‌یگه‌رینیتته‌وه ، چونکه هه‌لگرتنی سووکه‌و ب‌وینیشی خۆشه)) .

وفي سنن ابن ماجه : من حديث أسامة بن زید _ رضي الله عنه _ عن النبي ﷺ أنه قال : ((أَلَا مُشَمِّرٌ لِلْجَنَّةِ ، فَإِنَّ الْجَنَّةَ لَا خَطَرَ لَهَا ، هِيَ وَرَبُّ الْكَعْبَةِ ، نُورٌ يَتَلَأَلُ ، وَرِيحَانَةٌ تَهْتَرُ ، وَقَصْرٌ مَشِيدٌ ، وَنَهْرٌ مُطَرَّدٌ ، وَثَمَرَةٌ نَضِيجَةٌ ، وَزَوْجَةٌ حَسَنَاءُ جَمِيلَةٌ ، وَحُلٌّ كَثِيرَةٌ فِي مَقَامٍ أَبَدًا ، فِي حَبْرَةٍ وَتَضَرُّو ، فِي دُورٍ عَالِيَةٍ سَلِيمَةٍ بَهِيَّةٍ)) ، قَالُوا : نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، نَحْنُ الْمُشَمِّرُونَ لَهَا ، قَالَ : ((قُولُوا : إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى)) ، فَقَالَ الْقَوْمُ : إِنْ شَاءَ اللَّهُ^(٤٨٣) .

واته : له (أسامة) ی کوپی (زید) ه‌وه _ خ‌وای لی پازی بیت _ فه‌رموویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی : ((ئایا که‌سیک نی یه ب‌و به‌ه‌شت تیک‌وشیت ، چونکه به‌ه‌شت هاوشیوه‌ی نی یه ، سویند به‌خ‌وای که‌عبه ، نورو پوناکیه‌که‌و ده‌دره‌وشیتته‌وه ، پ‌یحانه‌یه‌کی جول‌اوه‌یه ، ته‌لاریکی جوانیی دروست کر‌اوه ، پ‌وباریکه یه ک‌سینه پ‌ی ده‌کات ، به‌ریکی پیگه‌شت‌وه ، هاوسه‌ریکی جوانه ، خۆشی و پاز‌ه‌وه‌یه‌کی زۆره‌و ، له جینگه‌یه‌کی هه‌تا هه‌تا‌یدایه ، له نیعمه‌ت و خۆشی و پ‌وخ‌سار جوانیدایه ، له مال‌یکی به‌ری جواندایه)) ، گو‌تیان : به‌لی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ، ئیمه هه‌ولی ب‌و ده‌ده‌ین ، فه‌رمووی : ((بلین : إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى)) .

^{٤٨١} _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پ‌وخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

^{٤٨٢} _ صحيح : تقدم ترجمه .

^{٤٨٣} _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجه (٤٣٣٢) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٢١٨٠) .

پِیخانە هەموو پووهکیکی بۆن خۆشە ، خەلکی هەر وەلاتیکیش بە شتیکیه تاییهتی دهکەن ، بۆیه خەلکی پۆژناوا بە (الأس) هوه تاییهتی دهکەن و ، بریتییه له جۆری ئه و پِیخانەیی که عەرەب دەیناسی ، به لām خەلکی عیراق به (الحَبَق) هوه^(٤٨٤) تاییهتی دهکەن .

به لām (الأس) ، میزاجی ساردە له یه کهمدا ، ووشکه له دووهمدا ، له گەل ئه وهشدا له چه نندین هیزی به رهه لستی پیکهاتوه ، به زۆری گه وهری خاکی ساردی تیدایه ، شتیکیش له گهرمی ناسکی تیدایه ، و به هیز ووشک دهکاته وه ، به شهکانی نزیکن له هاوهیزیه وه ، هیزیکی وهستی نهی قه دهغه کاری ههیه له ناوه وه و درده وه دا .

(الإسهال الصفراوي) ده وهستی نیت ، پالنه ری هه لمی گهرمی شیداره ئه گهر بۆن بکریت ، زۆر به هیز دل شادومان دهکات ، بۆنکردنی پِیخانە درم و نه خۆشی قه دهغه دهکات ، ههروه ها ئه گهر له مالیشدا پاخرا .

ئاوسانی بۆپیهکانی میز چاک دهکاته وه ئه گهر بخریته سه ری ، ئه گهر به ته پری گه لاکانی کوتراو له گەل سرکه دا خرایه سه ر سه ر ، خۆین به ربونی لووت ده وهستی نیت ، ئه گهر به ووشکی گه لاکانی هار دراو ، پرژینرایه سه ر برینی ته پو شیداره وه سوودی پی ده گه یه نیت ، ئه گهر وه کو به سته ریك (الضماد) بخریته سه ر ئه ندامه کزولاوازه کان به هیزیان دهکات ، بۆ نه خۆشی (الداحس) به سووده ، ئه گهر پرژینرایه سه ر زیپکه و برینهکانی دهست و پی ، سوودی پی ده گه یه نیت .

ئه گهر بخشینریته جه سته دا ئاره قه ده وهستی نیت و ، شی زیدهکانی جه سته ووشک دهکاته وه ، بۆنه ناخۆشهکانی بندهست لاده بات و ، دانیشتن له سه ر کولیندراوی ، سوود به

^{٤٨٤} الحبق : په یحانه ی (الحبق) جۆریکه له جۆرهکانی په یحانه ، پووهکیکی وهزیه و ، نزیکه ی (٥٠) سم له زه مین بهرز ده بیته وه ، گه لاکانی هیلکه یی دهره وشاوه یه ، قه ده که ی چوارگۆشه یه و ، گولهکانی سه ی بچوک .

دوومه‌لی كۆم و مندالدان و ، خاوبونه‌وه‌ی جومگه‌كان ده‌گه‌یه‌نیت ، نه‌گه‌ر پڕژینرایه‌ سه‌ر ئیسکی شكاوی یه‌كه‌ نه‌گرتوودا ، سوودی پێ ده‌گه‌یه‌نیت .

كړپش و برینه ته‌پو شیداره‌كانی سه‌رو ، زیپكه‌كانی پاك ده‌كاته‌وه ، ناهیلپت پړچ بكه‌ویت و په‌شیشی ده‌كاته‌وه ، نه‌گه‌ر گه‌لاكانی بكوتریت و ، ئاوپکی كه‌می به‌سه‌ردا بكریت و ، تیکه‌ل به‌هه‌ندیک له‌ زه‌یتی زه‌یتون یاخود پۆنی گول (دهن الورد) بكریت و ، پیچه‌ریکی (الضماد) لی دروست بكریت ، بۆ برینه ته‌په‌كان و ، نه‌و برین و زام و زیپكانه‌ی كه‌ لاكانی جه‌سته‌دا ده‌ردین و ، سووربوونه‌وه‌و هه‌لزه‌پینی پیست و ، ئاوسانه‌ توندو خراپه‌كان و ، نه‌و زیپكه‌و برینانه‌ی به‌سه‌ر پیسته‌وه‌ ده‌ردین و خورانیکی توندی لیده‌كه‌وێته‌وه‌و ، مایه‌سیری به‌سووده .

تۆوه‌كه‌ی به‌سووده بۆ فریسانی خوین له‌ سنگ و سبی كانه‌وه ، گه‌ده‌ خۆشه‌ده‌كات و هیچ زیانیکی بۆ سنگ و سبی كان نی یه‌ چونكه‌ سیفته‌ی پاك كردنه‌وه‌و سافكردنی تیدایه ، به‌خاسیه‌ت سوودیکی باشی هه‌یه‌ بۆ سكچون كه‌ كۆكه‌ی له‌ گه‌لدابی و نه‌مه‌ش خاسیه‌تیکی ده‌گمه‌نه‌ له‌ ده‌رمانه‌كاندا ، میز زیاد ده‌كات ، بۆ چوزانه‌وه‌ی میزلدان و ، گه‌زتنی جالجالۆكه‌ی زیانبه‌خش و ، پێوه‌دانی دووپشك به‌سووده ، به‌لام ددان ئاژنین به‌ په‌گه‌كه‌ی زیانبه‌خشه‌و ، ووریای بن .

به‌لام پڕخانه‌ی فارسی كه‌ به‌ (الحبق) ناوده‌بریت ، میزاجی گه‌رمه‌ به‌پێی یه‌كێك له‌ دوو گوفتاره‌كان ، نه‌گه‌ر ئاوپڕژین كراو بۆن كرا نه‌وا سوود به‌ سه‌رئیشی گه‌رم ده‌گه‌یه‌نیت ، فیتك ده‌كاته‌وه‌و ، شیدار ده‌كات به‌ كاتی . به‌پێی گوفتاره‌كه‌ی دیکه‌ش سارده ، به‌لام ئایا ته‌پو شیداره‌ یاخود وشكه ؟ دوو گوفتاری له‌باره‌وه‌ هاتووه . پاستیش : هه‌رچوار (الطبائع) ده‌كه‌ی تیدایه ، خه‌وه‌ینه‌ره ، تۆوه‌كه‌ی په‌وانی زه‌رداوی ده‌وه‌ستینیت ، پێچ به‌سكا هاتن هێمن ده‌كاته‌وه ، به‌هێزكاری دله‌ ، بۆ نه‌خۆشیه (السوداویة) كان به‌سووده .

رُمَانْ ، هه نار : خواى تعالى دهفه رمیت : ﴿ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَتَخْلُ وَرَمَانٌ ﴾ [الرحمن : ٦٨]
 واته : له و دوو (باخه) دا میوه هات هه یه نه خوازەلّا داره خورماو هه نار^(٤٨٠) له (ابن عباس)
 هوه _ خوا له خۆی و بابیشی پازى بیّت _ به (مرفوع) ی و به (موقوف) ی ده گیرنه وه
 فه رموویه تی : هه ر هه ناریک له هه نارەکانى ئیوه پیتینراوه به دهنگه تۆویک له هه نارەکانى
 به ههشت . فه رمووده کهش له (موقوف) ده چیت . (حَرْبٌ) و کهسانى تریش له (علي) هوه
 _ خواى لى پازى بیّت _ ده گیرنه وه که فه رموویه تی : هه نار به کرۆکه وه بخۆن ، چونکه
 گه ده خۆشه دهکات .

هه نارى شیرین گهرمى ته پو شیداره ، باشه بۆ گه ده ، به هیزی دهکات به و قه بزه ناسکەى
 که تیايدايه ، بۆ گه روو سنگ و سى به سووده ، بۆ کوکین باشه ، ئاوه کهى سک نه رم
 دهکاته وه ، هیندیک خۆراکى باش به جهسته ده به خشیت ، به خیرا شى ده بیته وه چونکه
 ناسک و نه رم و نیانه ، باو گه رمیه کی که م له گه ده دا دروست دهکات ، بۆیه یارمه تی جوتبوون
 ده دات ، بۆ تادارو له ش گهرم باش نى یه ، خاسیه تیکی سه رسورمپینیشی هه به وه ی نه گهر
 له گه ل ناندا خورا نا هیلت له گه ده دا بۆ گهن و خراپ بیّت ، ته رشه کهشى ساردی ووشکه ،
 قابزیکی که مه ، بۆ گه ده ی گرگرتوو به سووده ، له هه موو جۆره کانى تری هه نار زیاتر
 میزهینه ره ، (الصفراء) هیمن دهکاته وه ، سکچونى ده وه ستینیت ، پرشانه وه قه دهغه
 دهکات ، پاشماوه کان نه رم و نیان دهکاته وه ، گهرمى جگه ر داده مرکینیت وه ، نه ندانه کان
 به هیز دهکات ، بۆ ئازاره کانى دل و ، ده مى گه ده به سووده ، گه ده به هیز دهکات و ،
 پاشماوه کانى دهکاته دهر وه ، (المرّة الصفراء) و خوین داده مرکینیت وه .

نه گهر ئاوه کهى دهره یتر او له گه ل ناوه پکه کهیدا ، به که میک هه تگۆینه وه کولتیندرا تا وهک
 مه ره مى لیدیت و ، چاوى پى پهرتینرا ، زهر دوى له چاو ده بریت و ، له ته پى و شى چرپه کان
 پاکی دهکاته وه ، نه گهر پۆکی تی هه لسوینریت ، به سوود ده بى بۆ نه و خۆره یه (الأكلة)

تووشی ده بی ، نه گهر ئاو ده کی دهره یترلو له گه ل ناوهرۆکه کهیدا (شحمها) خورابه وه ، سک رهوان ده کات و ، ته پری وشێ بۆگه نه تاله کان لیژ ده کاته خواره وه و ، به سوود ده بی بۆ تا پۆژ نا پۆژه درێڤخایه نه کان .

به لām هه ناری مه ز ، له هه ربه و لایه نی میزاج و کرداریشه وه نیوه ندی هه ربه و جورکه یه ، توندی ترشیه که ی که میك که متره ، ده نکه کانی هه نار له گه ل هه تگوتندا تی هه لسوویه کی چاکه بۆ نه خووشی (الداحس) و برینه پیسه کان ، برینه کان داده مرکیتیته وه ، گووتویانه : هه رکه س سی گوله هه نار له سالیکیدا قووت بدات ، تیگرای ساله که چاو ئیشه و چاو داهاتنی تووش نابێ .

بیتی زای (ز) :

زَيْتٌ ، زه یتی زه یتون : خوی تعالی ده فره میت : ﴿ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ﴾ [النور : ٣٥] واته : ﴿ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ ﴾ (نه و چرایه) دانه گیرسی به (پۆنی) دره ختیکی زه یتونی به فیه به ره که ت ﴿ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ ﴾ که نه پۆژه لاتی بی نه پۆژئاوای بی (سیبه ر نایگری نه کاتی هه لهاتنی خووه نه کاتی ئاوابوونی) ﴿ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ ﴾ (پۆنه که ی نه وهنده پاک بیت) نزیکه پۆنه که ی داگیرسی ﴿ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ﴾ با ئاگیرشی به ر نه که وی (^{٤٨٦}) .

وفي الترمذي وابن ماجه من حديث أبي هريرة _ رضي الله عنه _ ، عن النبي ﷺ أنه قال : ((كُلُوا الزَّيْتِ وَأَدْمِنُوا بِهِ ، فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ)) (^{٤٨٧}) .

واته : له (أبي هريرة) وه _ خوی لی پازی بیت _ فره موویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فره مووی : ((زه یتی زه یتون بخۆن و خۆتانی پی چه وریکه ن ، چونکه له دره ختیکی پیروژه)) .

^{٤٨٦} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

^{٤٨٧} _ تقدم تخريجه .

وللبیهقی وابن ماجه أيضاً : عن ابن عمر _ رضي الله عنه _ ، قال : قال رسول الله ﷺ : ((اُنْتَدِمُوا بِالزَّيْتِ ، وَادَّهِنُوا بِهِ ، فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ)) (٤٨٨) .

واته : له (ابن عمر) هوه _ خوای لی پازی بیّت _ فەرموویەتی : پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی : ((زەیتی زەیتون بکەن بە پیخۆرو ، خۆتانی پی چەوەر بکەن ، چونکە لە دارێکی پیروژه)) .

زەیتی زەیتون گەرمی تەپو شێدارە لە یەكەمدا ، ئەو كەسانە كە گوتویانە : ووشكە بەهەڵەدا چوونە ، زەیتیش بە گوێرە ی زەیتونە كە یەتی ، بۆیە گوشراوی لە زەیتونی پیگەییو پێكترین و چاكترینی ، بەلام لە زەکی نەگەییو “ جۆرە ساردی و ووشكێتیەکی تێدا یە ، زەیتی زەیتونی سووریش نیوەندی ئەو دوو زەیتە یە ، زەیتی زەیتونی پەشیش بە مامناوەندی گەرم دەكات و شێدار دەكات ، بۆ ژەهرەكان و ، رەوانبونی سك و ، دەرھێنانی كرم بەسوودە ، زەیتونی كۆن سیفەتی گەرم كردن و شیی كردنەوێ زیاترە ، ئەوێ بەئاو لێ دەدەھێنرێت ، گەرمی كەمترەو ، نەرم و نیا نترەو ناسكترەو سوودیکی زۆرتیش دەبەخشی ، سەتا پای جۆرەكانی زەیتون پەوی پیست نەرم دەكەنەوێ ، پیربوون دوا دەخەن .

ئاوی زەیتونی سوێر ناھێلێت تەلقە ی پێ ئاوی سووتانی ئاگر دروست بێ ، پەوك بەھێز دەكات ، كە لاكانی بۆ سووربوونەوێ وەھەلزلە پانی پیست و ، ئەو برینانە ی لە لاكاندا دێنە دەرو ، برینە پیسەكان و ، زیكەو برینەكانی سەر پیست كە خورانیکی توندی لە گەلدا یە بەسوودە ، قەدەغە ی ئارەقە كردن دەكات و ، سوودەكانی چەندەھا ئەوێ نەدە ی ئەمانە یە كە باسما ن كەرد .

زُبْدٌ ، کهری : روی أبوداود فی سننه ، عن ابْنِیِ بَسْرِ السُّلَمِیِّینَ - رضی اللہ عنہما - قالَا : دخل علینا رسول اللہ ﷺ ، فَقَدَمْنَا إِلَیْهِ زُبْدًا وَتَمْرًا ، وَكَانَ يُحِبُّ الزُّبْدَ وَالتَّمْرَ (٤٨٩).

واته : له هردوو کورپه کهی (بَسْرِ السُّلَمِیِّینَ) هوه _ خویان لی پازی بیّت _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ دیدنه کردین و ، خورماو کریمان خسته پیش دهستی و ، حزی به خورماو کرّی بوو .

کهری گهرمی شیداره ، سوودو که لکیکی زوری تیدایه ، له واته پیگه یاندن و شیی کردنه وه ، به سووده بۆ ئه و ئاوسانانهی که له لاکانی گوئ و بورپه کانی میزو ، زاردا دینه دهر ، به سووده بۆ هه موو ئه و ئاوسانانهی که له جهستهی ژنان و مندالاندا دینه دهر ئه گهر به ته نهها به کارهات ، ئه گهر لسترایه وه ، بۆ ئه و خوینهی له سیه کانه وه دینه دهر به سووده وه ، ئاوسانه کانی شی پیده که یه نیت .

نه رم و نیانکاری سروشت و ده مارو ئه و ئاوسانانهی که به هوی (الْمِرَّةُ السُّودَاء) و به لغمه وه دروست ده بن ، بۆ ئه و ووشکیتهی تووشی جهسته ده بی به سووده ، ئه گهر جیگه ی دهرهاتنی ددانه کانی مندالی پی چه وه رکریّت ، یارمه تی گه شه ی ددانه کانی و دهرهاتنیان ده دات ، به سووده بۆ ئه و کزکه ی به هوی سه رماوه تووشی مروّ ده بی ، بۆ نه خووشی ووشک هه لاتووی و قلشانی پیست و هه لوهرینی تووک به سه ریه وه به سووده ، به لام چه زو ئاره زووی خواردن که م ده کاته وه ، پیغه مبهری خوا ﷺ له بهر چه ند دانایه ک نیوان کهری و خورمای کزکردوته وه “ له خواردندا ” وه کو چاکردنی هه ر دانیه کیان به ویتر .

٤٨٩ _ صحیح : أخرجه أبوداود (٣٨٣٧) ، وابن ماجه (٣٣٣٤) كلاهما عن سليم بن عامر عن ابني بسر السلميين

زَيْبٌ ، مَيُوزْ : دوو فەرموودەى لەبارەووە ھاتوووە (صحیح) نین :

یەكەمیان : چاكترین خۆراك میوزە ، بۆنى زار خۆش دەكات و ، بەلغەم دتوینیتەووە .

دووهم : چاكترین خۆراك میوزە چونكە نەخۆشى لادەبات و ، دەمار بەھیزو توند دەكات و ، تووڕەبیون دادەمرێكینیتەووە ، پەتگ و بۆ جوان دەكات و ، بۆنى زار خۆش دەكات .
ئەمەشیان (صحیح) نى یە . پاشان . چاكترین میوز ئەو یە كە قەبارەى گەورە بى و ، ناوھپۆكى قەلەو بى ، توێكلى تەنك بى و ، ناوكى دەرھیترا بى و ، تۆوھكەى بچوك بى ، تەنى میوز گەرمى شێدارە لە یەكەمدا ، تۆوھكەى ساردى ووشكە ، ئەویش وەكو تری یە : شیرینی ھەیەو گەرمیشى ھەیە ، ترشەكەى قەبزكارو ساردە ، سپێكەشى لە ھەموو جۆرەكانى تر قەبزكارترە ، ئەگەر ناوكرۆكى بخوریت ، بۆ بۆرى سىى كان گونجاو دەبى ، بۆ كۆكەو ، نازارى گورچیلەو ، میزڵدان بەسوودە ، گەدە بەھیز دەكات و ، سك نەرم دەكاتەووە .

شیرینەكەى خۆراكێكى زیاتر دەبەخشیت بەبەرلوردى تری ، بەلام بەبەرلوردى ھەنجیری ووشك خۆراك بەخشینەكەى كەمترە ، ھیزێكى پێگەینەرى ھەرسكارى قەبزكارى شىی كردنەووەى مامناوھندى ھەیە ، بەگشتى گەدەو جگەر و سپل بەھیز دەكات ، بۆ نازارەكانى گەروو سینگ و سىى كان و گورچیلەو میزڵدان بەسوودە ، چاكترینیشیان ئەو یە كە بەبى تۆوھكەى بخوریت .

خۆراكێكى باشى چاك دەبەخشیت ، كونیلەى داخراو (السُّدَد) دروست ناكات وەكو ئەو یە كە خورما دروستى دەكات ، ئەگەر لە گەل تۆوھكەیدا بخوریت سوودێكى زۆرتر بە گەدەو جگەر و سپل دەبەخشیت ، ئەگەر ناوھپۆكەكەى لێكناوھێنەى نینۆكى جولائووە خێراتر ھەلێدەكەنیت ، شیرینەكەى كە ناوكى نى یە بەسوودە بۆ ئەو كەسانەى تەپى و بەلغەمیان ھەیە ، میوز جگەر چاك و پیتدار دەكات و بە خااسیەت سوودى پى دەگەینیت .

بۆ زیادکردنی توانای له بهرکردنیش سوودی ههیه : پێشهوا (الزهري) فهرموویهتی :
 ههركهس حهزی به له بهرکردنی فهرموودهیه با میوژ بخوات . (المنصور) له (عبدالله)
 کوپی (عباس) ی باپیرهیهوه دهگێڕێتهوه دهگێڕێتهوه کهوا : تۆوهکهی نهخۆشیهو ،
 ناوهڕۆکهکهشی دهزمانه .

زَنْجَبِيلٌ ، زهنجهفیل : خوای تعالی دهفه میت : ﴿ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴾ [الإنسان : ١٧] واته : له بههشتدا شهرا بیان له پهرداخێکدا پی دهنۆشری که زهنجهفیلی
 تیکه لاوه (٤٩٠)

پێشهوا (أبونُعیم) له کتیی (الطب النبوي) دا دهگێڕێتهوه کهوا (أبوسعید الخُدَري) _
 خوای لی پازی بیّت _ فهرموویهتی : پادشای پۆم گۆزهیهك زهنجهفیلی به دیاری دایه
 پیغمبهری خوا ﷺ ، ئهویش هه مرۆفیک پارچهیهکی دایه و ، پارچهیهکیشی دایه من .

زهجهفیل گهرمه له دووهمدا ، تهپو شێداره له یهکهمدا ، گهرمکاره و یارمهتی ههرسکردنی
 خۆراك ده دات ، به مامناوهندی سگ نهرم و نیا ن دهکاتهوه ، بۆ کونیه داخراوهکانی (السُدد)
 جگهر که بههۆی سه رما و تهپی وشێ وه دروست دهبی بهسووده ، بۆ تاریکبوونی چاو
 که بههۆی تهپی وشێ وه دروست دهبی بهسووده بهههردوو پێگهی خواردن و چاو
 پهشتنیشهوه ، یاره مهتی جووتبوون ده دات ، بایه چرپهکان شی دهکاتهوه که له گه دهو
 ریخۆله دا دروست دهبی .

به گشتی . چاکه بۆ جگه رو گه دهی میزاج سارد ، ئه گه بهکیشی دوو دیرهم له گه ل
 شه کردا تیکه ل به ناوی گهرم کراو ، پاشه پۆ لینجه لیکه کان نهرم و ئاسان دهکاتهوه ، لهو
 ده زمانانه دا به شداد دهبی که بهشیوهی هه ویر ده شیلدرین و بۆ توانه وهو شی کردنه وهی
 به لغم به کار دیت .

مزره‌که‌شی گهرم و وشکه و ئاره‌زووی جووتبون دهوروژینیت ، تۆماوی نیرینه زیاد ده‌کات ، گه‌دهو جگه‌ر گهرم ده‌کات ، خواردن خو‌ش و به‌له‌زه‌ت ده‌کات ، هه‌ل‌ده‌ستیت به‌ وشکردنه‌وه‌ی ئه‌و به‌لغه‌مه‌ی زال‌ ده‌بی به‌سه‌ر جه‌سته‌دا ، توانای له‌به‌رکردن زیاد ده‌کات ، گونجاوه‌ بۆ جگه‌رو گه‌دهو ، ئه‌و ته‌پیه‌ی به‌هۆی خواردنی میوه‌وه تووشی ده‌بی لاده‌بات ، بۆنی زار خو‌ش ده‌کات ، زیانی خو‌راکه‌ چره‌ سارده‌کانی پی‌ دۆرده‌خریت‌ه‌وه‌.

پیستی سین (س) :

سنا ، پیشتر باسکراو ، باسی (سنوت) یش کراو ، ئه‌وه‌ش خرایه‌ پوو‌که به‌حه‌وت شت لیک دراوه‌ته‌وه :

یه‌که‌م : هه‌تگۆینه .

دوهم : خو‌شاوی هیزه‌ی پۆنه‌که به‌ شیوه‌ی خه‌تگه‌لیکی په‌ش به‌ سه‌ر پۆنه‌که‌وه دۆرده‌که‌ویت .

سی‌یه‌م : تۆویکه‌ له‌ تۆوی په‌شکه (کمون) ده‌چیت به‌لام (کمون) یش نی یه .

چواره‌م : (الکمون الکرمانی) یه .

پینجه‌م : پازیانه‌یه .

شه‌شه‌م : شوپته .

حه‌وته‌م : خو‌رمایه .

هه‌شته‌م : ئه‌و هه‌تگۆینه‌یه که له‌ نیو هیزه‌ی پۆندایه .

سَفَرَجَلْ ، به‌هۆی : روی ابن‌ماجه‌ فی سننه : من حدیث إسماعيلُ بنُ مُحَمَّدٍ الطَّلْحِيّ ، عن نَقِيبُ بنِ حَاجِبٍ ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ الزُّبَيْرِيِّ ، عَنْ طَلْحَةَ بنِ عُبَيْدِ اللَّهِ _ رضي

الله عنه _ قَالَ : دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَبِيَدِهِ سَفَرَجَلَةٌ ، فَقَالَ : ((دُونَكَهَا يَا طَلْحَةُ ، فَإِنَّهَا تُجْمُ الْفُؤَادَ)) (٤٩١).

واته : له (طَلْحَةُ) ی کوپی (عُبیدالله) هوه _ خَوای لی پازی بیّت _ فهرموویتهی : چومه خزمتهی پیغمهبری خوا ﷺ به هیّ یه کی به دهسته وه بوو ، نه وه بوو فهرمووی : ((نهی) طلحة) بیبه ، چونکه دلّ دهحه وینینه وه و چاکی و چالاکی ته واو دهکات)) .

ههروه ها پیشهوا (ابن ماجه) له پښه یه کی دیکه شه وه دهیگیرپته وه ، فهرموویتهی : چومه خزمتهی پیغمهبری خوا ﷺ که له نیوان چند هاوه لانیکیدا دانیشتبوو ، به هیّ یه کی به دهسته وه بوو نه دیو نه دیوی پیده کرد ، که دانیشتم ، دهستی بۆ بلا وکردمه وه فهرمووی : ((نهی) ابا ذرّ) بیبه چونکه دلّ به هیّز دهکات و ، نه فس شادومان دهکات و ، خه م و خه فتی سینگ لاده بات)) .

سه بارهت به به هیّ چند فهرمووده یه کی تریش (ربوایه) ت کراوه ، نه مه چاکترینیانه و ، (صحیح) یش نین .

به هیّ ساردی ووشکه ، له م باره شه وه به گوپینی تامی ده گوپیت ، هه مووشی ساردی قه بزکاره ، بۆ گه ده چاکه ، شیرینه که ی ساردی و ووشکیتهی که متره ، مه یلی لای مامناوه ندیتتهی دهکات ، ترشه که ی قه بزکردن و ووشکیتهی و ساردی زوره ، هه مووشی تینویه تهی ده شکینیت و په شان وه قه دهغه دهکات ، میزهینه ره ، خو نه رم دهکاته وه ، بۆ برینی ریخۆله و ، خوین دهردان و ، کولیرا به سووده ، بۆ دلّ تیکه ل هاتن به سووده ، نه گهر

٤٩١ _ ضعیف الإسناد : أخرجه ابن ماجه (٣٣٦٩) بإسناد عن عبد الملك الزبيري عن طلحة فذكره .

پاش خۆراك به كارهینرا قه دهغه ی به رزیوونه وه ی هه لمه كان دهكات ، سوتینراوی لق و پۆپ و گه لا شۆراوه که ی وه کو (التوتياء) ه^(٩٢) له کارکردنیدا .

خۆراکیکی که م به جهسته ده به خشیت و قه بز دهكات ، پاشان خوونه رم و نیا ن دهكات وه ، لیژیوونه وه ی نیشته ووه کان خیراتر دهكات ، زۆر خواردنی بۆ ده مار زیانبه خشه ، (القولنج) دروست دهكات ، (المرّة الصفراء) ی دروستبووی نیو گه ده داده مرکینیت وه .

ئه گه ر برژینرا زبیری و په قیستی که م ده بیته وه و ، سووکیش ده بی ، ئه گه ر ناوه پاستی هه لگۆلریت و ، تۆوه کانی ده رهینریت و ، هه نگویتی تی بکریت و ، به هه ویر سواخ بدریت و ، بخریته نیو خوله میشی گه رمه وه ، سوودیکی زۆر ده به خشیت .

چاکترینیشی ئه وه یه که به برژاوی یا خود به کولتیندراوی به هه نگوینه وه بخوریت ، تۆوه که ی بۆ زبیری و وشکی گه رو ، بۆ په کانی سیی ، زۆریک له نه خۆشیه کان به سووده .

پۆنه که شی قه دهغه ی ئاره قه کردن دهكات ، گه ده به هیز دهكات ، مره باشی گه ده و جگه ر به هیز دهكات ، دل به هیز دهكات ، شادومانیش به نه فس ده به خشیت .

فرمایشتی : (تَجْمُ الْفَوَادِ) واته : ده یحه وینیت وه . هه روه ها گووتراوه : ده یکاته وه و فراوانی دهكات ، پسته عه ره بیه که ش له (جمام الماء) وه هاتوه ، واته : فراوانبوونی ئاو و زۆربوونی . ووشه ی (الطّءاء) بۆ دل وه کو هه وره به سه ر ئاسمانه وه . (أبو عبید) ده لیت :

^{٩٢} — التوتياء : به ردیکه ده ها پردی و ده کری به کل و چاوی پی ده پیژریت ، جۆره کانی سه وزو زه ردو سپین ، له که ئاره کانی هه نه وه ده هینریت . چاکترین جۆری سپیه سوکه که یه تی پاشان زه رده که و پاشانیشت فستقیه ته که که ی ، به ردیکی ساردی ووشکه و قه دهغه ی گوزه رکردنی پاشه پۆکان دهكات بۆ په که کانی چاوه چینه کانی ، بۆ ته پی وشی به سووده ، فرمیسک ووشک ده کاته وه ، بۆگه نی جهسته لاده بات ، بپوانه : قاموسی رسته ، مه لا محمودی گه لاله یی و ، هه روه ها بپوانه : خریده المعائب و فريدة الغرائب ، ابن الوردی ، ص ٧٩ ، وه رگێر .

ووشه‌ی (الطَّاء) واته : قورسی و داپۆشین ، له زمانی عهره‌بیدا ده‌گوتریت : (ما فی السماء طَّاءٌ) ، واته : هه‌وو تاریکی به ئاسمانه‌وه نی یه .

سَوَاكٌ : فی الصحيحین عنه ﷺ ((لَوْلا أَن أَشَقُّ عَلَى أُمَّتِي لِأَمْرَتُهُمْ بِالسَّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ))^(٤٩٣).

واته : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی : ((نەگەر ئومەتە کەم تووشی ناپەرەحتی نەکردایە فرمانم پێدەدان لە کاتی هه‌موو نوێژیکدا سیواک بکەن)) .
وفیهما : أَنَّهُ ﷺ كَانَ إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ يَشُوصُ فَاهُ بِالسَّوَاكِ^(٤٩٤).

واته : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌رکات هه‌ستایه بۆ شه‌و نوێژ ددانی به‌سیواک پاک ده‌کرده‌وه .
وفي صحيح البخاري تعليقا عنه ﷺ : ((السَّوَاكُ مَطْهَرَةٌ لِلْفَمِ ، مَرْضَاةٌ لِلرَّبِّ))^(٤٩٥).

واته : پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی : ((سیواک هۆکاری پاک‌کردنه‌وه‌یه بۆ زارو ، مایه‌ی پهره‌زیوونی په‌روه‌ردگاریشه)) .

وفي صحيح مسلم : أَنَّهُ ﷺ كَانَ إِذَا دَخَلَ بَيْتَهُ ، بَدَأَ بِالسَّوَاكِ^(٤٩٦).

واته : هه‌رکات پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بجوایه‌ته‌وه بۆ ماله‌که‌ی خۆی ، به‌سیواک ده‌ستی پێدکرد .

له‌باره‌ی سیواک کردنه‌وه فرموده زۆره ، وَصَحَّ عَنْهُ مِنْ حَدِيثٍ أَنَّهُ اسْتَاكَ عِنْدَ مَوْتِهِ بِسَوَاكِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ ، وَصَحَّ عَنْهُ قَالَ : ((أَكْثَرْتُ عَلَيْكُمْ فِي السَّوَاكِ))^(٤٩٧) .

^{٤٩٣} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٢ / ٣١٢) ، ومسلم (٢٥٢) .

^{٤٩٤} _ صحيح : أخرجه البخاري (١ / ٧٠) ، (٢ / ٥ ، ٦٤) ، ومسلم (١ / ١٥٢) كلاهما عن أبي وائل عن حذيفة فذكره .

^{٤٩٥} _ صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ١٣٧) .

^{٤٩٦} _ صحيح : أخرجه مسلم (٢٥٣) .

واته : به (صحیح ی) ریوایه) ت کراوه کهوا پیغه مبهری خوا ﷺ له سهرمه رگیدا به سیواکه که ی (عبدالرحمن) ی کوپی (ابي بکر) سیواکی کردوه ، هه روه ها به (صحیح ی) هاتوو کهوا پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی : ((زیده پویم کرد له داواکردنی به کارهیتانی سیواک لیٔتان و هاندانی به کارهیتانی)) .

چاکترین ئه و درختانه ی سیواکی لی وهرگیراوه درهختی (الاراک) و به و هاوشیوانه یه ، پیویسته له هیچ درهختیکی دیکه وهرنه گیریت ، چونکه له وانه یه ژه هری بیٔت ، پیویسته به مامناوه ندی به کاریهیتزیت ، چونکه نه گهر زیده پوئی له به کارهیتانیدا بکریٔت ، له وانه یه جوانی و پێکی و ساف و لوسی ددان لابه ریٔت و ، ئاماده ی بکات بۆ قبولبونی هه لمه به دهرهاتوه کان له گه ده وه ، هه روه ها ئاماده ی ده کات بۆ قبولبونی پیسی ، به لām هه رکات به مامناوه ندو پێک و پێکی به کارهات ، ددانه کان پاک ده کاته وه ، ستونه که ی به هیژ ده کات ، زمان ده کاته وه ، کلۆریبون قه ده غه ده کات ، بۆنی زار خوڤ ده کات ، میٚشک پاک و ساف ده کات ، خۆراک به له زهت ده کات .

چاکترین سیواکیش ئه وه یه که ته پکرابی به ئاوی گول (ماء الورد) ، له هه مووشی به سوودتر بنه په ته کانی گوژیزه (أصول الجوز) . دانهری (التیسیر) ده لیٔت : وایان پراگه یاندوو که نه گهر مرفۆ هه موو پیٚنجه م پۆژێک سیواکی پی بکات ، سه ر پاک ده کاته وه ، ههسته کان ساف ده کاته وه ، بیروهوڤ تیز ده کات .

سیواک چه ندین سوودی تیډایه : بۆنی زار خوڤ ده کات ، پووک به هیژ ده کات ، به لغم ناهیلٔیت ، چاو پوون ده کاته وه ، کلۆریبون ناهیلٔیت ، گه ده ته ندروست ده کات ، ده نگ ساف ده کات ، یارمه تی هه رس کردنی خۆراک ده ده ات ، پێپه وه کانی قسه کردن ئاسان ده کات ،

^{٤٩٧} — صحیح : أخرجه أحمد (٣ / ١٤٣ ، ٢٤٩) ، والدارمي (٦٨٧) ، (٦٨٨) ، والبخاري (٢ / ٥) ، والنسائي (١ / ١١) کلهم عن شعيب فذكره مرفوعاً .

چالاکى به مړوف ده به خشى بۆ خويندن و ، زىكرو نويزكردن ، نووستن دوورده خاته وه ،
په روهدگار پازى دهكات ، په ريهكان دلخوش دهكات ، چاكه كانى مړوف زور دهكات .

نه و كاتانهى به كارهيڼانى چاكه :

له هه موو كاتيكا به چاك داده نريت ، زياتریش جهختى له سهر دهكرتته وه له كاتى نويزو
دهستنويزو ، به ناگاهاتنه وه له نووستن و ، گورپينى بۆنى زاردا ، هه روها به چاك داده نريت بۆ
نه و كه سانهى كه پړوويان شكاندوه و نه و كه سانهش به پړوويان له بهر هه موو نه و فهرموودانهى
له م باره وه هاتوون و ، له بهر پيويستيتى رړوويان به سيواك كردن ، هه روها له بهر نه وهى
به هوكاريك داده نريت بۆ به دهسته يڼانى په زابونى خواى تعالى ، چونكه هه و لدان بۆ
به دهسته يڼانى په زابونى خواى تعالى له كاتى به پړوويان بوندا زور زياتره به به راوردى كاتى
به پړوونه بوون ، هه روها هوكاريكه بۆ پاكرينه وهى زارو ، خوپاكرينه وهش بۆ پړوويان له
چاكترين كرده وه كانيتى .

وفي السنن : عن عامر بن ربيعة _ رضي الله عنه _ ، قال : رأيتُ رسولَ الله ﷺ ما لا أَحْصِي
يَسْتَاكُ ، وَهُوَ صَائِمٌ^(٩٨).

واته : له (عبدالله) كوپى (عامر) وه _ خواى لى پازى بيت _ فهرموويه تى :
پيغه مبهري خوام بينى ﷺ نه ندازه يه كى زور كه تواناى ژماردينم نى يه سيواكى ده كړدو ،
به پړوويان بوو)) .

^{٩٨} _ ضعيف : أخرجه الحميدي (١٤١) ، وأحمد (٣ / ٤٤٥ ، ٤٤٦) ، وعبد بن حميد (٣١٨) ، وأبو داود (٢٣٦٤) ، والترمذي (٧٢٥) ، وابن خزيمة (٢٠٠٧) كلهم من طريق عاصم بن عبيد الله عن عبد الله بن عامر عن أبيه
فذكره .

پیشەوا (البخاري) فەرموویەتی : (ابن عمر) فەرموویەتی : سەرەتاو کۆتایی پۆژ سیواکی دەکرد .

خەلکی کۆرپان لەسەر ئەوێ پۆژوووان دەتوانیێت ئاو لە دەمی وەردا وەکو (واجب) و (استحباب) یش ، کەچی ئاو لە دەم وەردان بەجێ و تەواوترو کاریگەرترە بەبەرراوردی سیواک کردن ، خواى تعالاش هیچ مەبەستێکی نی یە کە بەندە لێى نزیک بێتەو بە بۆنى ناخۆش ، ھەرەھا لە پەرگەزى ئەو کردەوانەش نىیە کە دانراوہ بۆ ئەوێ پەرستنى خواى پى بکریێت ، کە باسى بۆنى ناخۆشى نیو دەمی پۆژوووان دەکات و دەلیێت لە پۆژى قیامەتدا بەلای پەرەردگارەوہ خۆشە ، لە راستیدا تەنها بۆ ھاندانى بەندەکانى خوايە بۆ پۆژووگرتن نەک بۆ ھێلانەوہى بۆنى ناخۆش ، بەلکو پۆژوووان پێویستىھەکی زیاترى بەسیواکردن ھەيە بەبەرراوردی ئەو کەسەى بەپۆژوو نابێت .

ھەرەھا پازى بوونی پەرەردگار زۆر گەرەترە لە بەلاوہ خۆشبوونی بۆنى ناخۆشى دەمی پۆژوووان .

ھەرەھا خۆشەویستی خواى تعالی بۆ سیواک زۆر گەرەترە لە خۆشەویستىھەکی بۆ مانەوہى بۆنى ناخۆشى دەمی پۆژوووان .

لە راستیدا سیواک کردن کاتى کە بۆنى ناخۆشى ناو دەمی پۆژوووان لادەبات ، قەدەغەى ئەوہ ناکات کە لە پۆژى قیامەتدا ئەو بۆنە ناخۆشە بە لای خواى تعالاوہ خۆش بێت ، کە بۆنى ناخۆشى دەمی پۆژوووان لە بۆنى میسک خۆشترە ، لە راستیدا بۆ ئەوہیە کە نیشانەيەکی تەواو بێت بۆ بەپۆژووبونی مژوؤ ، با بەسیواکیش لایبات ، وەکو ئەو بریندارەى کە لە پۆژى قیامەتدا دىت و ، پەرنگى خۆینەکەى پەرنگى خۆینەو ، بۆنەکەى بۆنى میسکە ، کەچی فەرمانى پیدراوہ لە دۇنيادا خۆینەکە لایەریێت .

هه روهها بۆنی ناخۆشی ده می پۆژووان به سیواک کردن لاناچیت ، چونکه هۆکاره که ی ماوه ، که بریتیه له خالی بوونی گه ده له خۆراک ، به لکو له پاستیدا ته نه شویته واره که ی لاده چیت ، که په یوه سه ته به ددان و پۆکه وه .

هه روهها پێغه مبه ری خوا ﷺ ئه وه ی پێی پیدراوه و ، ئه وه ش که نه ویستراوه و پێی پێنه دراوه له کاتی به پۆژوونه بوندا فێری ئومه ته که ی کردوه ، به لām سیواک کردنی نه خستۆته پیزی ئه و کارانه ی که نه ویستراوه و پێی پێی نه دراوه له کاتی به پۆژووبوندا ، که چاکیش ده یزانی خه لکی ئه نجامی ده دن ، به پاستی هانیشی داو ن بۆ سیواک کردن به ته واوترین و به جیترین و کاریگه رترین وشه کانی گشتیتی و گرتنه وه و داپۆشین ، ده شیان بیانی چه نده ها جار سیواکی ده کردو به پۆژووش بوو که له ژماردن نه ده هات و ، ده شیزانی په یه وه ی ده که ن ، که چی ته نه پۆژیکیش پێی نه فه رموون : دوا ی لاریونه وه ی خۆر له ناوه پاستی ئاسمان سیواک مه که ن و ، خۆشمان باش ده زانی ن دوا خستنی پوونکردنه وه ی هه ر مه سه له یه که له کاتی پێویستی خۆیدا قه ده غه کراوه . والله اعلم *

سَمْنٌ ، پۆن : روی محمد بن جریر الطبری یاسناده ، من حدیث صُهیْب یرفعه : ((علیکم بألبان البقر ، فإنها شفاءٌ ، وسمَّنها دواءٌ ، ولحومُها داء))^(٤٩٩) . رواه عن أحمد ابن الحسن الترمذی ، حدَّثنا محمد ابن موسى النسائي ، حدَّثنا دَفَاع بن دَغْفَل السَّدُوسِي ، عن عبد الحميد بن صَيفِي بن صُهيْب ، عن أبيه ، عن جده ، ولا يثبت ما في هذا الإسناد *

واته : (محمد) ی کوپی (جریر الطبری) ده گێڕێته وه که وا (صُهیْب) له فه رمووده یه کدا که بۆ پێغه مبه ری خوا ﷺ (رفع) ده کات ، فه رموویه تی : ((به ره می سپیایی مانگا به کار بینن ، چونکه شیفا یه و ، پۆنه که شی ده رمانه و ، گوشته که شی نه خۆشیه)) . به لām ئه وه ی له م (الإسناد) ه دایه جیگیر نه بووه .

^{٤٩٩} _ إسناده صحيح : أخرجه الحاكم (٤ / ٤٠٤) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٤٠٥٩) .

پۆن گهرمی تهرو شیداره له یه کهمدا ، پاک دهکاتهوه به کهمی ، نهرم و نیانه و ئاوسانه به ده رهاتوو ههکانی جهسته ناسکهکان ده نیشینیتتهوه ، له کهری به هیزتره بۆ پیگه یاندن و نه رمکردنهوه ، (جالینوس) باس دهکات کهوا چاره سهری ئه و ئاوسانانه ی پیکردوه که له گوئی و ، سه رهوه ی لوتدا به دردین ، ئه گهر جیگه ی ددانهکانی پی چه وه ر بکریت ، زوو که شه ده کهن و به دردین ، ئه گهر تی که له به هه تگۆین و باده می تال (اللوز المر) بکریت ، سینگ و سی یه کان و ، کیمۆسه چره لینجهکان پاک دهکاتهوه ، به لām زیانبه خشه بۆ که ده ، به تاییه ت ئه گهر میزاجی ئه و که سه به لّغه می بیّت .

به لām پۆنی مانگا و بزنی ، ئه گهر له که له هه تگۆیندا خورایه وه به سهوود ده بی بۆ ژه هری کوشنده و ، که زتنی مارو دو پیشک ، له کتیبه که ی (ابن السنی) دا هاتوو هه : له (علی) کوپی (أبي طالب) هوه _ خوای لی پازی بیّت _ فه رموو یه تی : خه لکی هه یج شتیکی له پۆن چاکترین بۆ خۆ چاره سه رکردن به کار نه هیناوه .

سَمَكٌ ، ماسی : روی الإمام أحمد بن حنبل ، وابن ماجه في سننه : من حديث عبدالله بن عمر ، عن النبي ﷺ أنه قال : أُحِلَّتْ لَنَا مَيْتَتَانِ وَدَمَانِ : السَّمَكُ وَالْجَرَادُ ، وَالْكَبِدُ وَالطَّحَالُ (١٠٠).

واته : له (عبدالله)ی کوپی (عمر) هوه _ خوای لی پازی بیّت _ فه رموو یه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموو ی : ((دوو مردوو وه دوو خوینداریشمان بۆ هه لال کراوه : ماسی و کوله ، جگه رو سپل)) .

جۆرهکانی ماسی زۆن ، چاکترینیان ئه وه یه که تامی به له زه ته ، بۆنی خۆشه ، کیشی مامناوه نده ، تو یکلێ ته نکه ، گزشته که ی په ق نه بی و وشکیش نه بی ، له ئاو یکی شیریندا بی و به سه ر چه و زیخدا پی بکات ، پوهه ک بخوات نه ک پیسی ، چاکترین

١٠٠ _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٥٧٢٣) ، وابن ماجه (٣٢١٨) ، وصححه الألباني في الصحيحة (١١١٨)

شوینه کانیسی ئه وهیه له پووباریکدا بێ ئاوه که ی چاک بێ و ، په نا به ریتته بهر جیگه تاویریه کان و ، پاشان لمیه کان و ، ئه و ئاوه شیرینه پیکردوانه ی که پیسی تیدا نه بێ ، قوو پو لیتیه ی نه بێ ، وه ئه و ئاوه ش که شلژاوه و ژۆر شه پۆلاویه ، دانه پۆشراو و کراوه یه بۆ هه تاو بایه کان ماسیه که ی چاکتره .

ماسی ده ریایی نیعمه تیکی گه وره یه ، ستایشکراوه ، پاراوه نرم و شله که ی ساردی ته پو شیداره ، درهنگ هه رسه ، به لغه میکی ژۆر دروست ده کات ، به ده ر له ده ریایی و (إلا البحري) به و هاوشیوانه ، که خه لته یه کی ستایشکراو دروست ده کات ، جهسته چاک و پیتدار ده کات ، تۆماوی نیرینه ژۆر ده کات ، خاوه ن میزاجه گه رمه کان چاک ده کاته وه .

به لام ماسی سویرا و ، چاکترینیان ئه وه یه که به م نزیکانه خه ریکه سویر ده بێ ، که گه رم و ووشکه ، به کۆن بوون و کات تیپه پوون گه رمی و ووشکه که ی زیاتر ده بێ ، ماسیه دریایه که شی (السلور) (٥٠) لینه جواویکی ژۆری پێوه یه و ، به (الجری) ناو ده بریت و ، جوله که کان نا یخۆن . ئه گه ر به پاراوی بخوریت ، سک نه رم ده کاته وه ، ئه گه ر سویر کراو ماوه یه ک دانراو خورا ، بۆری سیی کان پاک ده کاته وه ، ده نگ چاک ده کات ، ئه گه ر گوتراو له ده ره وه دانرا ، ویلاش و پاشه پۆ له قولایی جهسته وه ده هینیتته ده ر چونکه هینزی پاکیشانی هیه .

بۆ ئه و که سانه ی برینی پێخۆله یان هیه ئه گه ر له سه ره تای نه خۆشیه که دا له ئاوی سویری (الجری) دا دانیشن ، گونجاوی ده بێ چونکه ماده ده کان بۆ پووی ده ره وه ی جهسته پا ده کیشیت ، ئه گه ر وه کو حوقنه به کاری بینیت ، نه خۆشی ده ره ده لاقه (عرق النساء) چاک ده کاته وه .

٥٠١ _ السلور : په گه زیکه له ماسی ده ریای نزیکه ی سی متر درێژ ده بێ ، به وانه : المعجم الوسيط ، ص ٩٢٦ ،

چاکترین شوینی ماسی نهوهیه که نزیککی کوتایه کهی ده بیته وه ، پارا و نه رم و قه له وه که شی به گوشت و چه وریه وه جهسته چاک و پیتدار ده کات .

وفي الصحيحين من حديث جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ _ رضي الله عنه _ قَالَ : بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي ثَلَاثِمِائَةِ رَاكِبٍ ، وَأَمِيرُنَا أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ ، فَأَتَيْنَا السَّاحِلَ ، فَأَصَابَنَا جُوعٌ شَدِيدٌ ، حَتَّى أَكَلْنَا الْخَبْطَ ، فَأَلْفَى لَنَا الْبَحْرُ حَوْثًا يُقَالُ لَهَا : الْعَنْبَرُ ، فَأَكَلْنَا مِنْهُ نِصْفَ شَهْرٍ ، وَانْتَدَمْنَا بِوَدَّهِ حَتَّى ثَابَتِ أَجْسَامُنَا ، فَأَخَذَ أَبُو عُبَيْدَةَ ضِلْعًا مِنْ أَضْلَاعِهِ ، وَحَمَلَ رَجُلًا عَلَى بَعِيرِهِ ، وَنَصَبَهُ ، فَمَرَّ مِنْ تَحْتِهِ .

واته : له (جابر ی کوپی (عبدالله) وه _ خوی لی پازی بیت _ فرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ نارینی له گه ل سئ سهد سوارداو ، نه میره که شمان (أَبُو عُبَيْدَةَ) ی کوپی (الجراح) بوو ، نه وه بوو گه شتینه که ناری ده ریا که ، تووشی برسیتییه کی زور بووین ، تا نهو ئاسته ی گه لای دره خته کانمان ده خوارد ، پاشان ده ریا نه هه تگیکی بو فریداین پی ده گوتر : عه نهر ، نیو مانگ لیمان خوارد ، پونه که شمان کرده پیخور تا قه له و بوین ، (أَبُو عُبَيْدَةَ) په راسویه که له په راسوه کانی بریدو ، پیاوکی سواری ووشتره که ی کردو ، دایچه قاندو ، به ژیریدا تیپه پ بوو .

سَلْقُ ، سَلَقُ : روى الترمذي وأبوداود ، عَنْ أُمِّ الْمُنْذِرِ بِنْتِ قَيْسٍ ، قَالَتْ : دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَمَعَهُ عَلِيٌّ _ رضي الله عنه _ ، وَلَنَا دَوَالٍ مُعْلَقَةٌ ، قَالَتْ : فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَأْكُلُ وَعَلَيٌّ مَعَهُ يَأْكُلُ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : مَا يَا عَلِيُّ فَإِنَّكَ نَاقَهُ ، قَالَتْ : فَجَعَلْتُ لَهُمْ سَلْقًا وَشَعِيرًا ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ يَا عَلِيُّ فَأَصِْبْ مِنْ هَذَا ، فَإِنَّهُ أَوْفَقُ لَكَ (٥٠) قال الترمذي : حديث حسن غريب .

واته : له (اُمُّ الْمُنْذِرِ) ی کچی (قَیْسِ) هوه _ خَوای لێ پازنی بیّت _ فەرموویهتی :
 پێغه مبه‌ری خوا ﷺ به‌ هاو پێشه‌تی (علی) _ خَوای لێ پازنی بیّت _ دیده‌نیان کردم و ،
 ئێمه‌ش هێشووگه‌لیکی خورمای هه‌لواسراومان هه‌بوو ، (اُمُّ الْمُنْذِرِ) فەرمووی : پێغه مبه‌ری
 خوا ﷺ ده‌ستی کرد به‌ خواردنی و (علی) یش له‌ گه‌لیدا ده‌یخوارد ، پێغه مبه‌ری خوا
 ﷺ فەرمووی : ((ئه‌ی (علی) وازیینه ، تۆ به‌م نزیکانه‌ چاک بویته‌ته‌وه‌ له‌ نه‌خۆشی)) * (اُمُّ
 الْمُنْذِرِ) فەرمووی : پاشان سَلَق و جۆم بۆ لێنان ، پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی : ((ئه‌ی (علی)
 له‌مه‌بخۆ ، ئه‌مه‌ بۆ تۆ گونجاوتره‌)) *

سَلَق گه‌رمی ووشکه‌ له‌ یه‌که‌مدا ، گوتراوه‌ : ته‌پو شیداره‌ تیایدا ، هه‌روه‌ها گوتراوه‌ : له‌و
 دووانه‌ پێکهاتوه‌ ، ساردیه‌کی هێمنکه‌ره‌وه‌ی تێدایه‌ ، هه‌روه‌ها شیی ده‌کاته‌وه‌ ، جۆره‌
 هێزێکی کردنه‌وه‌شی تێدایه‌ ، په‌شه‌که‌شی قه‌بزده‌کات و بۆ (داء الثعلب) و ، نه‌و په‌لانه‌ی له‌
 روودا ده‌رده‌که‌ون و ، کرپشی سه‌رو ، بالووکه‌ ئه‌گه‌ر به‌ ئاوه‌که‌ی چه‌ور بکریّت به‌سووده‌ ،
 ئه‌سپێ ده‌کوژێ ، بۆ چاره‌سه‌رکردنی نه‌خۆشی ووشک هه‌لاتووی و قلیشانی پێست و
 هه‌لوه‌رینی مۆکه‌ی له‌ گه‌ل هه‌نگویندا تێکه‌ڵ ده‌کریّت و پێی چه‌ور ده‌کریّت ، کونیه‌
 داخراوه‌کانی (السُّدَد) جگه‌رو سپل ده‌کاته‌وه‌ *

په‌شه‌که‌ی سَک قه‌بز ده‌کات ، به‌تاییه‌ت له‌ گه‌ل نیسکدا ، هه‌ردوکیان خراپن ، به‌لام
 سپێکه‌ی له‌ گه‌ل نیسکدا په‌وان ده‌کاته‌وه‌ ، ئاوه‌که‌شی وه‌کو حوقنه‌ به‌کار دێت بۆ په‌وانبوون
 ، له‌ گه‌ل (المري) و به‌اراتدا بۆ (القولنج) به‌سووده‌ *

خۆراکیکی که‌م به‌جه‌سته‌ ده‌به‌خشی ، کیمۆسی خراپه‌ ، خوێن ده‌سووتێنی ، به‌کارهاتنی
 له‌ گه‌ل سرکه‌ و خه‌رته‌له‌دا (الخُل و الخِزْل) چاکی ده‌کاته‌وه‌ ، زۆرخواردنی قه‌بزی دروست
 ده‌کات *

پیتی شین (ش) :

شونیز : رهشکه یه ، پیشترباسمان کردوه .

الشُّبْرُمُ : روى الترمذی وابن ماجه فی سننهما : من حدیث أسماء بنت عُمیس ، قالت : قال رسول الله ﷺ : بماذا کُنتِ تَسْتَمِشِينَ ؟ قالت : بالشُّبْرُمُ . قال : حارُّ جارٍ (٥٣).

واته : (أسماء) ی کچی (عُمیس) _ پهزای خوای لیبیت _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ پی فهرمووم : به چ شتیکی خوری خۆت نهرم و نیان ده که یته وه ؟ (أسماء) فهرمووی : به (الشُّبْرُمُ) ، نهویش فهرمووی : گهم و توونه .

(الشُّبْرُمُ) درهختیکه بچوک و گهرهشی هیه ، بهرزی به نه ندازه ی بالای پیاویک و زیاتره ، لقه کانی سوورن و به رهو سپی دهره و شینه وه ، کومه لیک گه لا به سه رلقه کانه وه یه ، گولگه لیک زهردی به رهو سپی پیوه یه ، ده که ون و توویک دهره کات وه کو تووی درهختی قه زوانه ، له قه باره دا ، پهنگی سووره ، په گه کانی به تویکلکی سوور داپۆشراوه ، نه وهشی به کاردیت په گه کان و تویکله که و ، شیر ی لقه کانیتی .

گهرمی ووشکه له پله چواردا ، (السوداء) و ، کیمۆسه چهره کان و ، ئاوی زهردو ، به لقه م په وان ده کات ، نارهحه تکاره ، دلی مرؤف تیکه ل ده دات ، زۆر به کارهیتانی کوشنده یه ، بۆ به کارهیتان پیویسته شه وو پۆژیک له شیردا بخوسیندریت ، پیویسته له پۆژیکدا دوو یاخود سی جار شیره که ی بگوردریت ، دهرده هیندریت ، له سیبه ردا ووشک ده کریته وه ، گول و (الکثیراء) ی (٥٤) تیکه ل ده کریت و ، له گه ل ئاوی هه تگوتن ، یاخود شه ربه تی تریدا

٥٣ _ سبق تخریجه .

٥٤ _ الکثیراء : درهختیکی هه میسه سه وزه و ، نزیکه ی مه تریک بهرز ده بیته وه ، درهختیکی دپکاو یه ، گه لاکانی شیوه یه کی سونبولیان هیه ، گوله کانی زهردیکی مه یله و زیرین ، ده توانین بلین پۆژه لات ی ئاسیا

ده خوریتته وه ، خواردنه وهشی به ئەندازهی دوو تاوه کو چوار (دانق) ه (°) به پێی هیز ، (حُنَيْن) ده لیت : به لام شیر (الشُّبْرَم) ، هیچ خیریکی تیدا نی یه ، واده بینم به هیچ شیوهیه که نه خوریتته وه ، چونکه پزیشکه صوفیه نه فامه کان خه لکیکی زوریان پێ کوشتوه .

شعیر ، جۆ : روی ابن ماجه : من حديث عائشة ، قالت : كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَخَذَ أَهْلَهُ الْوَعَكَ ، أَمَرَ بِالْحَسَاءِ مِنَ الشَّعِيرِ ، فَصَنَعَ ، ثُمَّ أَمَرَهُمْ فَحَسَوْا مِنْهُ ، ثُمَّ يَقُولُ : إِنَّهُ لَيَرْتَوُ فُؤَادَ الْحَزِينِ وَيَسْرُو عَنْ فُؤَادِ السَّقِيمِ كَمَا تَسْرُو إِحْدَاكُنَّ الْوَسَخَ بِالْمَاءِ عَنْ وَجْهِهَا (°) .

واته : له خاتوو (عائشة) وه _ خوی لی پازی بیت _ فرمویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ نه گه ره کیک له کهس و کاری له رزوتای هه بوايه ، فرمانی دها شوریایه که له جۆ دروست بکریت و ، پاشان فرمانی پیده دان لێی هه لقوپینن ، ده شیغه رموو : دلی خه مبار توندو به هیز ده کات و ئیش و ئازار له سه ر دلی نه خۆش لاده بات وه کو چۆن که سیکتان به ئاو چاک و پیسی له سه ر دم و چاوی لابات .

فرمایشتی پیغه مبهری خوا ﷺ : (یرتوه) واته : توندو به هیزی ده کات . وه (یسرو) واته : لابردن و نه مان .

نیشتمانی ئەم درهختهیه به تایبەت ناوچه شاخوایه کان . ڕێگهی به دهستهێنانی مادده کهش به وه ده بی که درزی که له قه دی درهخته که وه هه لکه نرێ و به و جۆره شله یه کی سپی لێوه به ده ست دیت . بپوانه : www.snble.com .

°° _ دانق : جۆره کیشیک بووه ، که هه ره یه کیشی دانق ، به ئەندازهی هه شت دانه جۆ و دوو له سه ر پێنجی ده نکیک بووه ، بپوانه : المصباح المنیر فی غریب الشرح الکبیر للرافعی ، وه رگێڕ .

°° _ إسنادہ ضعیف : أخرجه الترمذي (٢٠٤٠) ، وابن ماجه (٣٤٤٥) ، وضعفه الألباني في ضعيف ابن ماجه)

پیشتر ئاماژە ی پێ درا کە ئەوە ئاوی جۆی کولّاوه ، خۆراکیکی زیاتریش دەبەخشی بەبەروردی ئاردهکە ی ، بۆ کۆکین و ، زیری گەروو بەسوودە ، بۆ هێمن کردنەوێ تیزی پاشەپۆکان بەسوودە ، میزەهێنەرە ، گەدە پاک دەکاتەوێ لەوێ کە تیایدا یە ، تینویەتی دەشکێنێت ، گەرمی دەکۆژێتەوێ ، بەو هیزە ی کە تیایدا یە پاک دەکاتەوێ و نەرم و نیا ن دەکاتەوێ شیی دەکاتەوێ .

سیفەتی لێنانیشی : ئەو یە ئەندازە یەک لە جۆی کوتراو بەکاربھێنرێت و ، پێنج ئەوێندە ی خۆی ئاوی تێبکریت و ، بخریتە مەنجەلیکی پاکەوێ ، بەئاگریکی مامناوێند بکۆلێندرێت تا دوو لەسەر پێنجی دەمێنێتەوێ ، پاشان دەپالێورێت و ، ئینجا شیرین دەکری و بەئەندازە ی پێویست بەکار دەهێنرێت .

شِوَاءٌ ، برژاو : خوای تعالی سەبارەت بەو زیافەتە ی کە پێغەمبەر (إبراهيم) _ علیە السلام _ بۆ میوانەکانی ئەنجامیدا دەفرمێت : ﴿فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِينٍ﴾ [هود : ۶۹] واتە : ﴿فَمَا لَبِثَ﴾ ئینجا ئەوێندە ی نەبرد ﴿أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِينٍ﴾ (ئێبراهیم) گوێرەکە یەکی برژاوی هینا بۆیان (°۷).

ووشە ی (الْحَنِيدُ) واتە : برژاو لە سەر بەردی ژۆر گەرمکراو .

وفي الترمذي : عن أم سلمة _ رضي الله عنها _ : أنها قَرَّبَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ جَنْباً مَشُوعاً ، فَأَكَلَ مِنْهُ ثُمَّ قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ وَلَمْ يَتَوَضَّأْ (°۸) قال الترمذي : حديثٌ صحيحٌ .

واتە : لە (أم سلمة) هەو _ خوای لی پازنی بیّت _ : کە لایەکی برژاوی خستبوو پێش دەستی پێغەمبەری خوا ﷺ ، ئەویش لی خوادوو پاشان هەستا بۆ نوێژو دەستنویژی نەگرت .

°۷ _ مەلا محمد مەلا صالح ، پوختە ی تەفسیری قورئان .

°۸ _ صحيح : أخرجه أحمد (۳۰۷ / ۶) ، والترمذي (۱۸۲۹) كلهم من طريق عطاء بن يسار أن أم سلمة أخبرته بالحديث المذكور .

له هه مووشی خراپتر نه وه یه له بهر هه تاو برژینرایبیت ، برژینراوی سه ر پشکۆو سکلّ که به (الحنیز) ناوده برییت له برژاوی سه ر ئاگر باشته .

شَحْمٌ ، به ز ، چه وری هه ناوی ئازهل : ثبت في المسند عن أنس أن يهودياً أضاف رسولَ الله ﷺ ، فَقَدَّمْ لَهُ خُبْزَ شَعِيرٍ ، وإِهَالَةً سَنَخَةً^(٩١) .

واته : له (أنس) هه _ خواى لى پازى بیّت _ فه رموویه تی : جوله که یه ک زیافه تی پیغه مبه ری خواى ﷺ کرد ، نه وه بو نانی جو ، به زو پیوی تواوه ی بۆن گۆپاوی خسته پیش ده ستی .

و ثبت في الصحيح : عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغْفَلٍ ، قَالَ : دُلِّيَ جِرَابًا مِنْ شَحْمٍ يَوْمَ خَيْبَرَ ، فَالْتَزَمْتُهُ وَقُلْتُ لَا أُعْطِي مِنْ هَذَا أَحَدًا الْيَوْمَ شَيْئًا ، فَالْتَفَتُ فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَخْضُكُ ، وَلَمْ يَقُلْ شَيْئًا^(٩٢) .

واته : له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوپی (مُغْفَلٍ) هه _ خواى لى پازى بیّت _ فه رموویه تی : له پۆژی جهنگی خه یبه ردا هیزه یه کی به زو چه وری شوپکرایه وه ، منیش له باوشم گرت و گوتم : سویند به خوا به شی که سی لى ناده م ، که ئاوپم دایه وه ، ته ماشا ده که م پیغه مبه ری خوا ﷺ پیده که نى و ، هیچی نه فه رموو .

چاکترین به زو پیو نه وه یه که له ئازهلکی ته واو و پیکهاتوو به ده ست هیترایبیت ، به زو پیو که رمی ته پو شیداره ، به لام ته پى و شتییه که ی له هی پۆن که متره ، بۆیه نه گه ر به زو پۆن بتوینرینه وه ده بینین به زه که خیراتر ده یبه ستی .

^{٩١} _ أخرجه أحمد (٣ / ٢١٠ ، ٢٣٢ ، ٢٧٠) بإسناده عن قتادة عن أنس فذكره .

^{٩٢} _ صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ١١٦) ، (٥ / ١٧٢) ، (٧ / ١٢٠) ، ومسلم (٥ / ١٦٣) كلاهما من

طريق حميد ابن هلال عن عبد الله بن مغفل فذكره .

بۆ زبیری گهروو به سووده ، خاوه کاته وه بۆگه نه کاته ، زیانی به لیمۆی سوێرکراو (الليمون المملوح) ، زه نه فیل لاده بریت ، به زو پێوی بزن قه بزترین به زه کانه ، به زی سابرنیش له هه مووی زیاتر شی ده کاته وه ، بۆ برینه کانی پخۆله به سووده ، له و بواره دا به زی می بزن به هیزتره ، بۆیه وه کو حوقنه به کاردیت بۆ چاره سه ری پووشانی کۆم و نه خۆشی (الرّحیر) (٩٣) .

ثیبتی صاد (ه)

صَلَاةٌ ، نوێژ : خوای تعالی ده فه رمیت : ﴿ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴾ [البقرة : ٤٥] واته : ﴿ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ﴾ په نا بینه به ر ئارام گرتن و نوێژ (بۆ گه یشتن به مه به ست) ﴿ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ ﴾ وه بێ گومان نوێژ (نه رکێکی) گه و ره گرانه ﴿ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴾ مه گه ر لای نه وانه نه بێ که له خوا نه ترسن (خۆیان به زل نازانن) (٩٤) .

ههروه ها ده فه رمیت : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴾ [البقرة : ١٥٣] واته : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ ئه ی ئه و که سانه ی که بپواتان هیناوه ﴿ اسْتَعِينُوا ﴾ پشت ببه ستن ﴿ بِالصَّبْرِ ﴾ به خۆپاگرتن ﴿ وَالصَّلَاةِ ﴾ و نوێژ (کردن) ﴿ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴾ به پاستی خوا له گه ل خۆپاگرانه (٩٥) .

ههروه ها خوای تعالی ده فه رمیت : ﴿ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى ﴾ [طه : ١٣٢] واته : ﴿ وَأْمُرْ أَهْلَكَ ﴾ (ئه ی محمد ﷺ) فه رمان بده

٩٣ _ الرّحیر : نه خۆشه که مرقف به سه ختی پیسایی بۆ ده کریت و له گه ل پیسایه که دا کیم و خوین له کۆمی

دیته ده ره وه ، بپوانه : قاموسی پسته ، مه لا محمودی گولاله یی ، وه رکێژ .

٩٤ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

٩٥ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

به ئەندامانی خێزانه کەت ﴿بِالصَّلَاةِ وَالصَّطْبِرِ عَلَيْهَا﴾ بەنویژکردن و خوشت خۆپاگرو
 بەردهوام به له سه‌ر به‌جی هینانی ﴿لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا﴾ ئیمه داوی پۆزیت لی ناکهین ﴿نَحْنُ
 نَرْزُقُكَ﴾ به‌لکو ئیمه پسق و پۆزی تو ده‌دهین ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى﴾ وه سه‌ره‌نجامی چاک بۆ
 پارێزکاران و خواناسانه^(۱۶).

پیشتر ئاماژه‌مان پێدا که نوێژ به‌کار ده‌هێنرێت وه‌کو هۆکاریک بۆ چاره‌سه‌رکردنی هه‌موو
 نه‌خۆشیه‌کان پیش ئه‌وه‌ی نه‌خۆشیه‌کان جیگیر بن و قایم بن .

نوێژ پۆزی ده‌هێنێت ، ته‌ندروستی ده‌پارێزێت ، زیان دۆرده‌خاته‌وه ، نه‌خۆشیه‌کان
 ناهێلێت ، دل به‌هێز ده‌کات ، ڕوو سپی ده‌کاته‌وه ، نه‌فس شادومان ده‌کات ، ته‌مه‌بلی
 ناهێلێت ، ئەندامه‌کانی جه‌سته چالاک ده‌کاته‌وه ، یارمه‌تیده‌ری هێزه‌کانه ، سنگ فراوان
 ده‌کات ، خۆراک به‌خشی ڕوچه ، دل ڕووناک ده‌کاته‌وه ، نیعمه‌ت ده‌پارێزی ، ڤق وقین
 لاده‌بات ، ڤرو به‌ره‌کته‌ ده‌هێنی ، له‌ شه‌یتان دوورده‌خاته‌وه ، له‌ ڤه‌حمان نزیکت
 ده‌خاته‌وه .

به‌گشتی . گاریگه‌ریه‌کی سه‌رسۆرمینی له‌ پاراستنی ته‌ندروستی جه‌سته‌و دل و ،
 هێزه‌کانیدا هه‌یه ، ماده‌ پیسه‌کانی لی دوور ده‌خاته‌وه ، نه‌گه‌ر دوو که‌س تووشی نه‌خۆشی و
 به‌لوا کاره‌ساتیک هاتن به‌دلنیاپی به‌شی که‌سی نوێژکار له‌وه‌دا که‌م بووه‌ ، ده‌ره‌نجامیشی
 بیوه‌تر بووه .

هه‌روه‌ها نوێژ کاریگه‌ریه‌کی سه‌رسۆرمینی له‌ دورخستنه‌وه‌ی شه‌پوخرابه‌ی دونیا‌دا هه‌یه ،
 به‌تایبه‌ت نه‌گه‌ر هه‌قی خۆی پێدرا به‌ته‌واوکردن و نه‌نجام دان له‌ ده‌ره‌وه‌و ناخیشه‌وه ، بۆیه
 هیچ شتیکی نی یه‌ به‌کاره‌ینرابێت بۆ دورخستنه‌وه‌ی شه‌پوخرابه‌ی دونیا‌و پۆزی دوا‌ی و ،

دهستکه وتنی به رژه وه ندیه کانی وه کو نو یژ ، چونکه نو یژ په یوه ندیکه به خوی په روه ردگار وه ، به نه ندازه ی په یوه ندی بنده به په روه ردگاریه وه ده روازه کانی خیری بو ده کریته وه ، شه پو خراپه و هوکاره کانیشی لی دورد خریته وه ، ماده کانی سه رکه وتن و ، ته ندروستی چاک و په تگ ویو ، دهستکه وتن و دهوله مند ی ، حه وانه وه و نازونیعمه ت ، دلخوشی و شادی هه مووی ئاماده ده بن و ، به خیرا پرووی تیده کهن .

صَبْرٌ ، ئارامگرتن ، خوږاگرتن : ئارامگرتن نیوه ی ئیمان و باوه په (٩٧)، به پاستی ناوه پوکیکه له ئارامگرتن و سوپاسگوزاری پیکهاتوه ، که سانیك له پیشین گوتویانه : ئیمان و باوه پ دوو نیوه یه : نیوه یه که ئارامگرتن و ، نیوه یه کیش سوپاسگوزاریه ، خوی تعالی ده فهرمیت : ﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴾ [إبراهيم : ٥] واته : ﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ ﴾ به پاستی له و (بیرخستنه وه) دا په ندو به لگه ی ژور هه یه ﴿ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴾ بو هه موو خوږاگریکی سوپاسگوزار (٩٨)

په یه وندی ئارامگرتن به ئیمان و باوه په وه وه کو په یوه ندی سه ره به جهسته وه ، نه مه ش سی جوره : ئارامگرتنیک له سه ره به جیهینانی فرهزه کانی خوی تعالی ، به جوریك پشت گوینان نه خات ، ئارامگرتنیک له سه ره حه رامکراوه کانی خوی تعالی ، به جوریك نه یانکات و توخنیان نه که ویت ، ئارامگرتنیکیش له سه ره قه زاو قه ده رو چاره نویسی خوی تعالی ، به جوریك لیی ناپازی نه بی ، بویه هه رکه س ئه م سی پله ی به ته واوی به جیهینا ، ئه و ئارامگرتنیک ته واوی به جیهیناوه ، له زهت و نیعمه تی دونیاو پوژی دواي ده ستگیر بووه ، سه رکه وتن و براوه یی دونیاو پوژی دواي به ده ست هیناوه ، هیه که سیکیش توانای پیگه شتنی نه وانه ی نه مه گه ره به سه ره پردی ئارامگرتندا تیپه ری ، وه کو چون هیه که س توانای پیگه شتنی به هه شتی نی یه

٩٧ _ إسناده منكر : أخرجه أبو نعیم فی الحلیة (٥ / ٣٤) ، وانظر الضعیفة (٤٤٩) .

٩٨ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

مه‌گەر به‌سه‌ر (الصراط) دا تیپه‌پ بێ ، پێشه‌وا (عمر) ی کۆپی (خطاب) فه‌رموویه‌تی :
خێرتین و چاکترین گۆزه‌رانمان به‌ ئارامگرتن ده‌ستکه‌وت .

ئه‌گەر بیرێک له‌ په‌له‌کانی ته‌واویی (الکمال) به‌ده‌سته‌توو له‌ جیهاندا بکه‌یته‌وه ، ده‌بینی
هه‌ره‌مووی وابه‌سته‌ی ئارامگرتنه ، به‌لام ئه‌گەر بیرێک له‌ ناته‌واوی بکه‌یته‌وه که‌ زه‌می
خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کرێت له‌سه‌ری ، چونکه‌ له‌ ژێر تواناو ده‌سته‌لاتی خۆیدا به‌یه ، ده‌بینی
هه‌ره‌مووی له‌ ئارامنه‌گرتنه‌وه‌یه ، لێره‌دا ئازایه‌تی و داوین پاک‌ی و ، به‌خشنده‌یی و خۆ
په‌نجان بۆ به‌رامبه‌ر ، هه‌ره‌مووی به‌ره‌می ئارامگرتنی ساتیکه .

فَالصَّبْرُ طَلَسَمٌ عَلَى كَنْزِ الْعُلَى   مَنْ حَلَّذَا الطَّلَسَمَ فَازَ بِكَنْزِهِ
واته :

ئارامگرتن ته‌له‌سمیکه‌ به‌سه‌ر که‌نجی بلنده‌وه   هه‌رکس ده‌ره‌یه‌نی‌ت و بیکاته‌وه که‌نجه‌که‌ ده‌باته‌وه

زۆریه‌ی نه‌خۆشیه‌کانی جه‌سته‌و دل ، له‌ پاستیدا له‌ ئارام نه‌گرتنه‌وه‌ دروست ده‌بی ، بۆیه
نه‌تواناوه به‌هیچ شتیکی تری هاوشیوه‌ی ئارامگرتن ته‌ندروستی دل و جه‌سته‌و روچه‌کان
بپاریزێت ، بۆیه ئارامگرتن جیاکه‌ره‌وه‌ی هه‌ره‌ که‌وره‌ی هه‌ق و پوچی ، (التریاق) ی
که‌وره‌یه ، ئه‌گەر هیچی تریشی تیدا نه‌بی ته‌نها ئه‌وه نه‌بی که‌ خوای ته‌الی له‌ گه‌ل
ئارامگرتنایه ، چونکه‌ به‌دلنای خوای ته‌الی له‌ گه‌ل ئارامگرتنایه‌و خۆشی ده‌وین ، خوای
ته‌الی به‌پاستی ئارامگرتنای خۆش ده‌وی ، ئارامگرتن سهرده‌خات ، چونکه‌ سه‌رکه‌وتن
له‌گه‌ل ئارامگرتنایه ، چاکترین شتیسه‌ بۆ خاوه‌نه‌کانی ، خوای ته‌الی ده‌فه‌رمیت : ﴿ وَلَئِنْ
صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴾ [النحل : ١٢٦] واته : ﴿ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ ﴾ وه ئه‌گەر ئارام بگرن
﴿ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴾ ئه‌وه باشته‌ر بۆ ئارامگران^(١٩) . هه‌روه‌ها ئارامگرتن هۆکاری
سه‌رکه‌وتنه ، خوای ته‌الی ده‌فه‌رمیت : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ [آل عمران : ٢٠٠] واته : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌

برواتان هیناوه ﴿ اَصْبِرُوا ﴾ خۆگرین ﴿ وَصَابِرُوا ﴾ و (له خۆگری دوزمن) خۆگرتین ﴿ وَرَاطِبُوا ﴾ و له سهنگه ردا ئیشك بگرن ﴿ وَاتَّقُوا اللَّهَ ﴾ و له خوا بترسن ﴿ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴾ بۆ نهوهی پزگار بین (°²⁰).

صَبْرٌ: پروهه کیکه : (بۆ ته ماشا کردنی وینه که ی بگه پیره وه بۆ باسی (الحرف) روی أبوداود فی کتاب المراسیل من حدیث قیس بن رافع القیسی ، أن رسول الله ﷺ قال : ((ماذا فی الأمرین من الشفاء ؟ الصبرُ والثفاء)) (°²¹) واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه : ((لهو شیفایه ی که له دوو تاله که دا هه یه ؟ (الصبر) و ته پره تیزه)) .

وفي السنن لأبي داود : من حدیث أم سلمة ، قالت : دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حِينَ تُوفِّيَ أَبُو سَلَمَةَ ، وَقَدْ جَعَلْتُ عَلَيَّ صَبْرًا ، فَقَالَ : مَا ((ماذا يَا أُمُّ سَلَمَةَ ؟)) فَقُلْتُ : إِنَّمَا هُوَ صَبْرٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، لَيْسَ فِيهِ طِيبٌ ، قَالَ : ((إِنَّهُ يَشْبُ الْوَجْهَ ، فَلَا تَجْعَلِيهِ إِلَّا بِاللَّيْلِ)) وَنَهَى عَنْهُ بِالنَّهَارِ (°²²).

واته : له (أم سلمة) هوه _ خوای لی پازی بیّت _ فهرموویه تی : پیغه مبهری خوا ﷺ دیده نی کرم ، له و کاته دا که (أبو سلمة) مرد ، (صَبْرٌ) م له خۆم دابوو ، نه وه بوو فهرمووی : ((نه مه چی یه نه ی (أم سلمة) ؟)) منیش گووتم : له پاستیدا نه وه (صَبْرٌ) ه نه ی پیغه مبهری خوا ، بۆن خۆشی تیدا نی یه ، فهرمووی : ((به پاستی پوو چاک و جوان ده کاته وه ، به لām له شهودا نه بی به کاری مه هینه)) و قه ده غه ی کرد به پوژ به کار به یتریت .

°²⁰ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورتان .

°²¹ _ إسناده ضعيف : وضعفه الألباني في السلسلة الضعيفة (٤٤٤٢) .

°²² _ ضعيف : رواه أبوداود (٢ / ٢٩٢) ، (٢٣٠٥) ، والنسائي (٦ / ٢٠٤) (٣٥٣٧) ، والبيهقي في الكبرى (٣ / ٣٩٦) ، (٥٧٣١) ، وضعفه الألباني في ضعيف أبوداود (٥٠٢) .

(صَبْرُ) سوودی زۆره ، به تاییهت هندیه که ی ، پاشه پۆ (الصفراویة) کان که له میَشک و ده ماره کانی بینیندا هه ن پاک ده کاته وه ، نه گهر له گه ل پۆنی گولدا (دهن الورد) ناوچاوان ولاجانگی پی چه ور بکریت ، بۆ سه ر ئیشه به سووده ، بۆ برینه کانی دهم و لووت به سووده ، (السوداء) و (المالینخولیا) (٥٢٣) ئاسان ده کاته وه .

(الصَبْرُ) ی فارسی نه قل زیره ک ده کاته وه ، کۆمه کی و یارمه تی دل ده کات ، پاشه پۆ (الصفراویة) کان و به لئه میه کان له که ده دا پاک ده کاته وه نه گهر به نه ندازه ی دوو که وچکی به ئاو وه بخوریتته وه ، شه هوه ت و ئاره زووی پوچ و خراپ ده گه ر پینیتته وه ، نه گهر له کاتی سه رمادا بخوریتته وه ، ترسی نه وه ی لیده کریت په وانی خوین بکات .

صَوْمٌ ، پۆژوو : پۆژوو قه لغانه به رامبه ر به نه خۆشیه کانی پوچ و جهسته و دل ، سووده کانی له ژماردن نایه ت ، کاریگه ریه کی سه رسوپمینی له پاراستنی ته ندروستی و ، توانه وه ی پاشه پۆکان و ، پاگرتنی نه فس به رامبه ر به خواردنی زیان پیگه یه نه ره کانیدا هه یه ، به تاییهت نه گهر به چاکی و پێک و پێکی له چاکترین کاته شه رعه کانیدا نه نجام دراو ، به پیی پیووستی جهسته ش به کاره یئرا .

پاشان نه ندازه یه کی ته وای جه سانه وه به هیزه کان و نه ندامه کان ده به خشییت “ که له نه نجامدا هیزه کانی ده پاریزیت ، خاسیه تیکی تاییه تی تیدایه واپیووست ده کات که پۆژووگرتن به رده وام به کاریه یئریت ، بریتیه له وه ی که له کاتی ئیستاو دوايشدا دل شادومان ده کات ، پۆژووگرتن به سوودترین شته بۆ خواهن میزاجه ساردو ، ته په کان و ، له پاراستنی ته ندروستیاندا کاریگه ریه کی گه وره ی هه یه .

٥٢٣ _ المالینخولیا : به پای پزیشکه کۆنه کان : جۆزیکه له شیئی له ئاکامی خراپی بیرکردنه وه وه تووشی مرۆف ده بی ، خه مباری و ترس به سه ریدا زال ده بی و پیده چیی باسی نه و بیرکردنه وه خراپانه ش بکات و قسه کانیشی تیکه ل و پێکه ل بیت ، بروانه : فقه اللغة ، الثعالی .

پۆژووگرتن به شداره له دەرمانه پوچانی و سروشتیهکاندا ، وه نهگهر کهسی پۆژووان
 تیايدا چاودیژی ئهوانه بکات “ که پتویسته له هەردوو لایهنی خوو و شرعیشه وه
 چاودیژی بکریڻ ، ئهوا دل و جهستهی سوودیکی گهره لای دهیین و ، ههله دستیت به
 بهرگیری کردن بهرامبه به ماده نامۆ و خراپانهی که له ئاماده باشیدایه بۆی ، ماده
 خراپه کانیش لادهبات “ بهگویرهی که مالی پۆژووه که و ناته وایه کهی ، پۆژووان
 ده پارێزیت بهرامبه به وانهی پتویسته پۆژووانی لای بپاریزیت ، یارمهتی ده دات بۆ
 ههستان به مه بهستهکانی پۆژوو و نهیڻی و هۆکاره نادیارهکانی ، چونکه مه بهست
 به پۆژوو شتیکی تری گهره به پیزه “ که له پشتی وازهیڻانی خواردن و خواردنه وه وهیه ،
 بۆیه له نیوان هه موو کرده وه کاندایه تاییه کرا به وهی که بۆ خوی پهره رده گاره . له بهر
 ئه وهی پۆژوو پارێزه رهقه لغانیکه له نیوان بهنده و ئه و شتانه دا که زیان به دل و جهستهی
 ده که یه نڻ “ له ئیستاو دوايدا ، بۆیه خوی تعالی ده فهرمیت : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ
 عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ [البقرة : ۱۸۳] واته : ﴿ يَا
 أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ ئه ی ئه وانهی که بپواتان هیناوه ﴿ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ ﴾ پۆژووان
 له سه ره نو سراوه ﴿ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ ﴾ هه ره که نوو سراوه له سه ره وانهی له
 پيش ئیه دا بوون ﴿ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ بۆ ئه وهی خۆتان بپاریزن (٥٢٤).

یه کێک له مه بهستهکانی پۆژوو قه لغان و پاراستنه ، که پارێزکی زۆر به سووده ،
 مه بهسته که ی دیکه ش : کۆبونه وهی دل و هیمه ته بۆ خوی تعالی ، کۆکردنه وهی هیزهکانی
 نه فسه بۆ خۆشه ویستی خوی تعالی و گوێرایه لی . پيشتریش سه باره ت به هه ندی له
 نه یڻیهکانی پۆژوو دواين له : به شیک سه باره ت به پێبازی پیغه مبه ری خوا ﷺ له پۆژووگرتندا.

بیتی ضاد (ض)

ضَبُّ ، بزن مژه : ثبت في الصحيحين من حديث ابن عباس ، أن رسول الله ﷺ سئل عنه لَمَّا قُدِمَ إِلَيْهِ ، وامتنَعَ مِنْ أَكْلِهِ : أَحَرَامٌ هُوَ ؟ فَقَالَ : ((لَا ، وَلَكِنْ لَمْ يَكُنْ بِأَرْضِ قَوْمِي ، فَأَجِدُنِي أَعَافُهُ)) ، وَأَكَلَ بَيْنَ يَدَيْهِ وَعَلَى مَائِدَتِهِ وَهُوَ يَنْظُرُ^(٥٢٥).

واته له (ابن عباس) هوه _ خوا له خۆی و بابیشی پازنی بیّت _ فەرموویەتی : پیڤەمبەری خوا ﷺ پرسیاری لیکرا کاتی بزن مژهی خرایه پیش دەست و ، قایل نەبوو ببخوات : ئایا حەرامە ؟ فەرمووی : ((نەخێر ، بەلام له خاکی قەومەکه مەدا نەبووه ، بۆیه تەماشای دەکهی دلم بەسەری ناچیت)) ، بەلام له پیش دەستی و لەسەر سنوفرەکهشی خوروا خۆشی تەماشای دەکرد .

وفي الصحيحين من حديث ابن عمر _ رضي الله عنهما _ ، عنه ﷺ قال: ((لَا أُحِلُّهُ وَلَا أُحَرِّمُهُ))^(٥٢٦).

واته : له (عبدالله) ی کۆپی (عمر) هوه _ خۆای تەعالی له خۆی و بابیشی پازنی بیّت _ فەرموویەتی : پیڤەمبەری خوا ﷺ فەرمووی : ((نە حەلالی دەکه‌م و نە حەرامیشی دەکه‌م)).

میزاجی گەرمی ووشکە ، شەهوت و ئارەزووی جووتبوون زیاد دەکات ، ئەگەر بکوتریت و ، بخزیتە سەر نەخۆشی (الشوكة) پایدەکیشتیت .

^{٥٢٥} _ صحيح : تقدم تخريجه .

^{٥٢٦} _ صحيح : أخرجه البخاري (٧ / ١٢٥) ، ومسلم (٦ / ٦٦) كلاهما عن عبدالله بن دينار عن عبدالله بن عمر

يرفعه ولفظه : ((لست بأكليه ولا بمحرّمه)) .

ضفدع ، بۆق : نیمامی (أحمد) فەرمووێتی : بۆق حەلال نی یە بکریت بەدەرمان ، پیغەمبەری خوا ﷺ کوشتنی بۆقی قەدەغە کردوو ، مەبەستی بەو فەرموودەیە کە لە (مسند) هەکیدە دەیگیرێتەو : عن عثمان بن عبد الرحمن _ رضي الله عنه _ أن طبيباً ذكر ضفدعاً في دواء عند رسول الله ﷺ فنهاه عن قتلها (٥٢٧).

واتە : لە (عثمان)ی کوپی (عبد الرحمن)هوە _ خۆی لێ پازی بیت _ دەیگیرێتەو کەوا پزیشکیک لە خزمەتی پیغەمبەری خوادا ﷺ باسی بۆقی کرد لە دەرمانیکدا ، ئەوەبوو پیغەمبەری خوا ﷺ قەدەغەیی لیکرد بۆق بکوژیت .

دانەری (القانون) دەلیت : هەركەس خۆینی بۆق یاخود لە لەشی بخوات ، جەستەیی دەئاوسیت و ، پەنگی دەپەریت و ، تۆماو فری دەدات تاوەكو دەمریت ، بۆیە پزیشكان لە ترسی زیانەکانیدا وازیان لە بەکارهێنانی بۆق داوە .

بۆق دوو جۆرە : ناوی و خاکی ، خواردنی خاکیەکی کوشندەیه .

پیتی طاء (ط)

طیب ، بۆنی خۆش : ثُبِتَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : ((حُبِّبَ إِلَيَّ مِنَ الدُّنْيَا النِّسَاءُ وَالطِّيبُ ، وَجُعِلَ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ)) (٥٢٨).

واتە : پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووێتی : ((لە دنیادا ژن و بۆنی خۆشم لا خۆشه‌ویست کراوە ، چاو پوونکەرو خۆشی هێنیشم خراوەتە نوێژەو)) .

٥٢٧ _ تقدم تخريجه .

٥٢٨ _ تقدم تخريجه .

پیغمبەری خوا ﷺ بە زۆری بۆنی خۆشی بەکاردههێناو ، بۆنی ناخۆشی بەلاوه قورس بوو ، ده‌یخسته ناپه‌هه‌تیوه .

بۆنی خۆش خۆراکی پوچه “ که هه‌موو هێزه‌کانی جه‌سته‌ی له‌سه‌ر سوار ده‌کریت ، هێزه‌کانی جه‌سته به‌بۆنی خۆش ده‌بوژینه‌وه‌و دوو ئه‌وه‌نده‌و زیاتر ده‌بن ، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی که به‌خواردن و خواردنه‌وه ، خۆشگوزهرانی و شادومانی ، تیکه‌لاوبونی خۆشه‌ویساتان ، پودانی کاروباره به‌لاوه خۆشه‌کان ، نادیاربوونی ئه‌و که‌سانه‌ی که نادیاربوونیان به‌لای مرۆفه‌وه خۆشه ئه‌و هێزانه زیاد ده‌بن .

چونکه ته‌ماشاکردنی ئه‌و جۆره که‌سانه پوچی مرۆف بارقورس ده‌کات ، وه‌کو خه‌لکه په‌زا قورس و بیزاروه‌کان ، به‌پاستی تیکه‌لاوبونی ئه‌م جۆره که‌سانه هێزه‌کان لاواز ده‌کات و ، خه‌م و خه‌فاته ده‌هینیت ، که‌وابوو پۆلی ئه‌م جۆره که‌سه په‌زا قورسانه “ بۆ پوچی مرۆف ” وه‌کو پۆلی تاو و گه‌رمیه‌کی زۆره بۆ جه‌سته ، هه‌روه‌ها تیکه‌لاوبونی ئه‌و جۆره که‌سه په‌زاقورسانه وه‌کو ئه‌وه‌یه که بۆنیککی ناخۆشت به‌سه‌ردا هاتبی ، بۆیه خوای ته‌الی هاوه‌لانی خۆشه‌ویست کردبوو به‌وه‌ی که قه‌ده‌غه‌ی کردبوون به‌بۆنی ناخۆشه‌وه تیکه‌لی پیغمبەری خوا بن ﷺ چونکه بیزار ده‌بوو ، خوای ته‌الی ده‌فه‌رمیت : ﴿ وَلَٰكِنْ اِذَا دُعِيتُمْ فَاَدْخُلُوْا فَاِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوْا وَلَا مُسْتَأْنِسِيْنَ لِحَدِيْثٍ اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِيْ مِنْكُمْ وَاللّٰهُ لَا يَسْتَحْيِيْ مِنَ الْحَقِّ ﴾ [الاحزاب : ۵۳] واته : ﴿ وَلَٰكِنْ اِذَا دُعِيتُمْ فَاَدْخُلُوْا ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر بائگ کران (بۆ نان خواردن) ئه‌وسا بپۆنه زۆره‌وه ﴿ فَاِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوْا ﴾ ئینجا نه‌گه‌ر خواردنه‌که‌تان خوارد بپاوه‌ی لی بکه‌ن ﴿ وَلَا مُسْتَأْنِسِيْنَ لِحَدِيْثٍ ﴾ وه‌مه‌یینه‌وه بۆ قسه‌کردن ﴿ اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي ﴾ چونکه به‌پاستی ئه‌و (مانه‌وه‌تان) نازاری پیغمبەری ﷺ

دهدات ﴿فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ﴾ نەویش شهرم دەكات لیتان (كه بى دهنگه) ﴿وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنْ الْحَقِّ﴾ بهلام خوا له (ووتنى) ههق شهرم ناكات^(٥٢٩).

مه بهست نه وهیه كه بۆنى خوێش له هه موو شتیك زیاتر به لای پیغه مبهری خواوه ﷺ خوێشه ویستر بوو ، وه کاریگه ریه کی باشی له پاراستنی ته ندروستی و ، دورخستنه وهی زۆریك له نازارو هۆکاره کانیدا ههیه ، به هۆی هیزی سروشت تیایدا .

طین ، قوپ : له هه ندی فه رمووده ی هه لبه ستر او دا هاتو وه هیه کامیان (صحیح) نین وه کو فه رمووده ی : مَنْ أَكَلَ الطِّينَ ، فقد أعان على قتل نفسه واته : هه ركه س قوپ بخوات ، یارمه تی كوشتنی نه فسی خۆی داوه . ومثل حديث : ((يا حميراء لا تأكلي الطِّينَ فَإِنَّهُ يَعَصِمُ الْبَطْنَ وَيَصْفُرُّ اللَّوْنَ وَيَذْهَبُ بِهَاءِ الْوَجْهِ))^(٥٣٠)

واته هه روه ها فه رمووده ی : ((ئه ی ژنی سوو سپی قوپ مه خو چونكه سك ده گریت و ، پهنگ زهرد هه لده گه ری نییت و ، جوانی روو لاده بات)) .

هه موو فه رمووده یه ك سه بارهت به قوپ هات بییت (صحیح) نی یه و ، هیه بنه په تیکی له پیغه مبهری خواوه ﷺ نی یه ، بلام خراپ و زیانبه خشه و ، پێره وی په گه كان ده به سستیت ، میزاجی ساردی وشكه ، به هیز وشك ده كاته وه ، قه ده غه ی په وان بوونی سك ده كات ، ده بی به هۆی خوین دهردان و دروست بوونی برینی نیو ده م .

طَلَحْ ، مؤز ، خوی تعالی ده فه رمییت : ﴿وَطَلَحٍ مَّنْضُودٍ﴾ [الواقعة : ٢٩] سه بارهت به وشه ی (طَلَحٍ) زۆریه ی زانایانی ته فسیر فه رموویانه : مؤزه ، (الْمَنْضُودُ) واته : پیزکرلو یه ك له سه ریه ك ، وه کو شانه . هه روه ها گووترلو وه وشه ی (طَلَحٍ) واته : دره ختی دپکاوی ،

^{٥٢٩} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

^{٥٣٠} _ إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٥٤٧٤) .

كه له جیگه‌ی هەر دپكێك به‌رێك ده‌ركه‌وتبێت ، بۆیه به‌ری داره‌كه یه‌ك له‌سه‌ریه‌ك پیزده‌بن ،
ئه‌مه‌ش ده‌چوینرێت به‌ مۆز ، ئه‌م گوڤتاره‌ش راسته‌ ، بۆیه كه‌ پێشین باسی مۆزبان كردوه‌
مه‌به‌ستیان چواندن بووه‌ نه‌ك تاییه‌ت كردن . والله اعلم *

میزاجی گه‌رمی ته‌پوشیداره ، چاكتیرینی پێگه‌یوی شیرینه ، بۆ زیری سینگ و سبی و
كۆكه‌و ، برینه‌کانی گورچيله‌و میزڵدان به‌سووده ، میزه‌ینه‌ره ، تۆماوی نی‌ینه‌ زۆر ده‌كات ،
شه‌ه‌وه‌ت و ئاره‌زووی جووتبوون ده‌جولێنێت ، سكه‌ نه‌رم و شل ده‌كاتوه‌ ، پێش خۆراك
ده‌خوړێت ، بۆ گه‌ده‌ زیانه‌خشه ، (الصفاء) و به‌لغه‌م زیاد ده‌كات ، به‌شه‌كر یاخود
به‌هه‌نگوین زیانه‌کانی دوردە‌خړیته‌وه .

طَلْع ، پواتگه : خوای تعالی ده‌فه‌رمیت : ﴿ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ﴾ [ق : ۱۰] ،
(طَلْعُ النخيل) واته : پواتگه‌ی داره‌خورما : سه‌ره‌تاو یه‌كه‌م ده‌ركه‌وتنی چرۆی به‌ری
داره‌خورمایه ، ئه‌و توێكڵه‌ش كه‌ چرۆكه‌ی تێدایه‌ له‌ زمانێ عه‌ره‌بیدا (الْكُفْرَى) ی پێ ده‌لێن ،
(النَّضِيد) : پیزكراو یه‌ك له‌ سه‌ریه‌ك ، له‌ پاستیدا ته‌نها چرۆكه‌ له‌ نی‌و به‌ره‌گه‌كه‌یدا (
النَّضِيد) ی پێ ده‌گوتریت واته : پیزكراو یه‌ك له‌ سه‌ریه‌ك ، به‌لام كه‌ چرۆكان گه‌روه‌ره‌بوون و
له‌ توێكڵه‌كه‌ هاتنه‌ دره‌وه‌ چیت (النَّضِيد) ی پێ ناگوتریت ، چونكه‌ یه‌ك له‌ سه‌ریه‌ك
پیزنه‌كراون . هه‌روه‌ها خوای تعالی ده‌فه‌رمیت : ﴿ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴾ [الشعراء : ۱۴۸] (
الْهَضِيم) واته : چرۆی به‌ری داره‌خورماكه‌ له‌ نی‌و به‌ره‌گه‌كه‌دا پێكخراوه‌ هه‌ندیکی له‌ پال
هه‌ندیکی تردا ، ئه‌مه‌ش وه‌كو (النَّضِيد) ه‌ كه‌ واتای پیزكردن ده‌به‌خشیت به‌ یه‌ك له‌ دوا
یه‌ك ، لی‌ره‌دا (الْهَضِيم) ی پێ ده‌گوتریت تاوه‌كو له‌ نی‌و به‌ره‌گه‌ (الْكُفْرَى) كه‌دا بێت ، به‌لام
كه‌ له‌ به‌ره‌گه‌ (الْكُفْرَى) كه‌ هاته‌ دره‌وه‌ چیت (الْهَضِيم) ی پێ ناگوتریت .

پواتگه‌ی داره‌خورماش دوو جۆره : نی‌رو می : موتوربه‌کردنیش ئه‌ویه‌ كه‌ پواتگه‌ی نی‌ری
داره‌خورماكه‌ ده‌بردریت كه‌ وه‌كو ئاردی گه‌نمه‌و ده‌كریته‌ نی‌و داره‌خورما می‌كه‌وه ، كه‌ له‌

زمانی عه ره بیدا دیسان (التآبیر) یشی پی ده گوتریت ، نه وهش له جیگه ی پیتیکی به له نیتوان نیرو میکه دا .

وقد روى مسلم في صحيحه : عن طلحة بن عبيد الله _ رضي الله عنه _ ، قال : مررتُ مع رسول الله ﷺ في نخل ، فرأى قوماً يَلْقَحُونَ ، فقال : ((ما يصنع هؤلاء ؟)) قالوا : يأخذون من الذكر فيجعلونه في الأنثى . قال : ((ما أظنُّ ذلك يُغني شيئاً)) ، فبلغهم ، فتركوه ، فلم يَصْلُحْ ، فقال النبي ﷺ : ((إنما هو ظَنُّ ، فإن كان يُغني شيئاً ، فاصنعوه ، فإنما أنا بشرٌ مثلكم ، وإنَّ الظنَّ يُخطِئُ ويُصيبُ ، ولكنَّ ما قلتُ لكم عن الله عزَّ وجلَّ ، فلن أكذبَ على الله)) (٥٣١).

واته : له (طلحة) ی کوپی (عُبیدالله) وه _ خوی لی پازی بیټ _ فهرمووی تی : به یاروهی پیغه مبهری خوا ﷺ به لای باخیکی داره خورمادا تیپه پووین ، ته ماشای کرد که سانیکی موتوربه ده کهن ، فهرمووی : ((نه مانه چ ده کهن ؟)) گووتیان : له پوانگه ی نیره که دهن و ده یکه نه نیتو می که وه ، فهرمووی : ((واگومان ده بم هیچ سوودیکی نه بی)) ، گوftarه که ی پیغه مبهری خوا ﷺ به خه لکه که گهشت ، بویه وازیان له موتوربه کردن هینا ، نه وپوو داره خورماکان بهریان نه گرت ، ئینجا پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی : ((له راستیدا نه وه ته نها گومانه ، نه گهر سوودیکی هیه ، نه نجامی بدهن ، چونکه منیش ته نها مروفیکی وه کو ئیوه م ، گومانیش به هه له دا ده چیت و ده پیکیټ ، به لām نه وه ی پیم گووتن له خوی تعالاهیه و ، درۆ به دهم خواوه ناکه م)) .

پوانگه ی داره خورما به سووده بو جووتبوون و ، زیادی ده کات ، نه گهر ژنان ناردی پوانگه که ی پیش جووت بوون هه لگرن یارمه تی سک پریوون ده دات نه وپه پری یارمه تیدان ،

٥٣١ _ صحیح : أخرجه أحمد (١ / ١٦٢ ، ١٦٣) ، وعبد بن حميد (١٦٢) ، ومسلم (٧ / ٩٥) ، وابن ماجه (

٢٤٧٠) ککلهم من طریق موسى بن طلحة عن أبيه فذكره .

میزاجی له ساردی و ووشکیتیدا له پله دوودایه ، گهده به هیژ دهکات و ووشکی دهکاته وه ،
هه لچونی خوین هیمن دهکاته وه له گه ل چپی و دهرهنگ هه رسیدا .

به دهر له کهسانی میزاج گهرم کهسانی تر بهرگهی ناگرن ، نه و کهسهی به زوری به کاری
ده هیئتی پتویسته هه نیک له دانه ویله گهرمهکانی (الجاروشات الحارة) به دوا دا به کار بیتیت ،
خوو هیمن دهکاته وه ، هه ناو به هیژ دهکات ، ناوکرۆکی داره خورماو ، ههروه ها خورما سه وزه
پینه گه شتوو هه کان (البَلَح) و ، نه وهش تازه شیرینی تیکه وتوو (البُسْر) هه مان پۆلی
پوانگه کان ده بینن ، به لام زور به کاره ینانی زیان به گه دهو سینگ ده گه یه نیت ، وه پیده چی
نه خووشی (القولنج) دروست بکات ، ده توانریت به پۆن چاک بکریت یاخود به و شتانهی پیشت
باسکرا .

پیتی عین (ع)

عَنْبٌ ، تری : فی الغیلانیات^(۳۲) من حدیث حَبِیب بن یَسَار ، عن ابن عباس _ رضي الله
عنه قال : رأیت رسول الله ﷺ يأكل العنب خَرطاً.

واته : له (ابن عباس) وه _ خوا له خوئی ویا بیهی پازی بیت _ فه رموویه تی : بینم
پتیه مبهری خوا ﷺ هیشه تریکهی دهخسته زاری و توه کهی فریده داو ده بخوارد .

(أبو جعفر العقيلي) ده لیت : نه م فه رموودهیه هیه بنه پتیکی راستی نی یه ، گوتم _ ابن
القيم _ : (داود) ی کوپی (عبدالجبار أبو سلیم الکوفي) له (سَنَد) هکه یدایه ، که پیشه وا
یحیی (ی کوپی (مَعین) فه رموویه تی : دروی ده کرد .
ههروه ها له پتیه مبهری خواوه ﷺ باسکراوه : که وا ههزی به تری و کاله ک بووه .

^{۳۲} _ الغیلانیات : کومه لیکێ زوری فه رموودهیه و له یازده به شدا کۆکراوه ته وه به (نخریج) ی پیشه وا
الدَّارُطُنِيَّ یه ، بهوانه : تاج العروس فی جواهر القاموس ، وه رگتی .

خوای تعالی له شهش شوینی قورئانه کهیدا باسی تری کردوه له کۆی ئه و نیعمهت و بههرانهی به بندهکانی خۆی به خشیوه له م دنیا به له بههشتیشدا . تری چاکترین میوهیه و له هه مووشیان به سووتره ، که به تهپی و ووشکی و ، سهوزی و پیگه یشتهووش ده خوریت ، میوهیه که له میوهکان ، خواردنیکه له خواردنهکان ، پیخوری که له پیخورهکان ، دهرمانیکه له دهرمانهکان ، خواردنهوهیه که له خواردنهوهکان ، میزاجی میزاجی توه کانه : گهرمی و تهپی ، چاکترینی هه ره گهره و ئاوداره کانه ، سپیکه ی له پشه که ی ستایشکراوتره ئه گه ره کهسان بوون له شیرینیدا ، وازیتهینراو دوا کردنه وه به دوو تا سی رۆژ ستایشکراوتره له وهی که له پۆژی کردنه وهیدا به کارده هینریت ، چونکه له پۆژی کردنه وهیدا سک ده ئاوسینیت ، هه لواسراو تاوه کو تویکه که ی ده چیته وهیه ک کرژ ده بیته وه خوراکیکی چاکی تیدایه ، به هینکاری جهستهیه ، خوراک و هه کو خوراک هه نجیره میوژه ، ئه گه ره به بی ناوک بخوریت له هه مووی زیاتر سروشت نه رم و نیان ده کاته وه ، زور خواردنی سه ره ده ئیشینیت ، زیانهکانی به هه ناری مزر (الرمان المز) لاده بریت .

سوودی تری له وه دایه که خو نه رم و نیان ده کاته وه ، قه له و ده کات ، خوراکیکی چاک ده به خشییت ، یه کی که له و سی میوهیه ی که به پاشای میوهکان داده نریت : تری و ، خورمای پهتابی تازه پیگه یوو ، هه نجیر .

عَسَلٌ ، هه تگوین : پیشتەر سوودهکانی باسکرا .

(ابن جریج) ده لیت : پیشه و (الزهري) فهرموویه تی : هه تگوین به کاریینه ، چونکه چاکه بۆ له بهرکردن .

چاکترینیشی پاکترین و سپترینیتی ، نه وه ی تیزیتیکه ی نه رم و نیانتره ، شیرینه که ی پاستگوتره ، نه وه ی له چیاو ده رخته کانه وه وهرده گیریت ، به چاکتر داده نریت به بهراوردی

ئەوێ لە شانەکانەو وەردەگیرێت ، ئەمەش بەگوێرەی ئەو شوێنە یە کە هەنگەکی تێدا بەخێو دەکرێت .

عَجْوَةٌ ، جۆریکە لە چاکترین جۆرەکانی خورمای شاری مەدینەی پێرۆز : فی الصحيحین : من حدیث سعد بن أبی وقاص _ رضي الله عنه _ ، عن النبي ﷺ أنه قال : ((مَنْ تَصَبَّحَ بِسَبْعِ تَمَرَاتِ عَجْوَةٍ ، لَمْ يَضُرَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ سُمٌّْ وَلَا سِحْرٌ)) (٥٣٣).

واتە : لە (سعد)ی کوپی (أبی وقاص)هەو _ خوای لی پازنی بیّت _ فەرموویەتی : پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی : ((هەركەس بۆ خواردنی بەیانی هەوت خورمای (عَجْوَةٌ) بخوات ، چیتەر ئەو پۆژە ژەهرو جادوو زیانی پێ ناگەیەنن)) .

وفي سنن النسائي وابن ماجه من حديث جابر ، وأبي سعيد _ رضي الله عنهما _ ، عن النبي ﷺ ((العجوة من الجنة ، وهي شفاء من السمِّ ، والكأمة من المنِّ ، وماؤها شفاء للعين)) (٥٣٤).

واتە : لە (جابر)و (أبی سعید)هەو _ خویان لی پازنی بیّت _ دەفەرمن : پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی : (((العجوة) لە بەهەشتەوێ ، شیفایە بەرامبەر بە ژەهر ، دوومه لانیشت لە (المن)هەو ، ئاوەکەشی شیفایە بۆ چاو)) .

٥٣٣ _ سبق تخريجه .

٥٣٤ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٤٨) ، وابن ماجه (٣٤٥٣) كلهم من طريق شهر بن حوشب عن جابر بن عبدالله وأبي سعيد الخدري فذكره مرفوعاً ، وأخرجه ابن ماجه (٣٤٥٣) بإسناده عن أبي نضرة عن أبي سعيد الخدري فذكره مرفوعاً .

(المن) واتە : لەو بەخشینانە یە کە خوای تعالی بە بەندەکانی خۆی بەخشیوێ بەبێ هیچ ماندوونیک ، یاخود پێدەچێ مەبەست بەو گەزۆیە (بنی اسرائیل) بیّت کە وەکو شەونم و خوناوک دەکەوتە سەر دەرختەکان و ئەوانیش کۆیان دەکردەو و دەیان خوارد ، لێرەدا تەنها چواندوویەتی بەو گەزۆیە لە پووی دەستکەوتنەو ، چونکە مۆژە هەردوو شتەکی دەست دەکەوێت بەبێ هیچ ماندرو بوونیک ، بپوانە : www.ruqya.com

گوتراوه : مه بهست بهو (العجوة) یه خورما پیروژه که ی مه دینه یه ، که جوړیکه له جوړه کانی خورمای شاری مه دینه ی پیروژ ، که چاکترین جوړی خورمای حیجازه به گشتی ، جوړیکی پیروژه ، به له زهته ، پته و توکم یه بو جهسته و هیژ ، له هه مووی نه رم و نیانتره خوشتره به له زهتره .

پیشتر له پیتی (تاء) دا باسی خورماو میزاج و سووده که مان کرد ، هه روها نه وه مان پوونکرده وه که (العجوة) به چ شیوازیڅ ژه هرو جادوو دورد خاته وه ، بویه پیویست به دوباره بوونه وه ناکات .

عَنْبَرٍ^(۳۵) : تقدم في الصحيحين من حديث جابر ، في قصة أبي عبيدة ، وأكلهم من العنبر شهراً ، وأنهم تزودوا من لحمه وشأنق الى المدينة ، وأرسلوا منه إلى النبي ﷺ^(۳۶) .

واته : پیشتر هه رموده که ی (جابر) مان باسکرد ، سه بارهت به چیرۆکه که ی (أبي عبيدة) و خواردنیان له نه هتگه (العنبر) هکه یه ک مانگ ، پاشان به ووشکراوه یی و نیوه کولای چهند پارچه گوشتیکیشیان لی هه لگرت له سه فهری گه پانه وه یاندا بو مه دینه و ، هه ندیکیشیان نارد بو پیغه مبهری خوا ﷺ ، نه مهش یه کیکه له و به لگانه ی که په نجه راده کیشت بو هه لالبوونی نه وه ی له دهریادا هه یه و تاییه تیش نی یه ته نها به ماسیه وه و ، هه موو مردوه کانی هه لالن .

^{۳۵} _ _ العنبر : جوړه نه هه تگیکه له زه ریاکاندا ده ژی و ، هه موو جوړیکی زینده وهری زه ریایی ده خوات ، مادده ی (العنبر) پشانه وه ی نه هه تگه که یه که له سکیه وه دیته دهری ، بریتیه له مادده یه کی میوینی په تگ خوله میشی یا سپی یا زهر د یا ره شه ، به زوری زیاتر له یه ک په تگه . نه و دهریاوانه ی پارچه یه کی ده سته ویت ، نه و خوشبه خترین مروفه چونکه نرخه که ی زور گرانه ، گه وهره ترین پارچه ی (العنبر) دوزرا بیته وه کیشه که ی (۲۴۸) په تل بووه و خاوه نه که ی به (۱۳۰۰۰) جونییه ئیسته پلینی فروشتویه تی ، هه موو بونه یه کجار به نرخه کانی جیهان به شیک له بونی عه نهری تیدایه و ، خودی بونه که ش له بونی میسک ده چیت ، نه م نه هه تگ سه ریکی زور گه وهری هه یه و ، پره له زهیت و پون . بپوانه : www.y_nas.com . وه رگیږ .

به پره رچی نه و قسانه شمان دراوه ته وه به وهی که گوايه ده ریا که به زیندووی فری دایه ده ره وه ، پاشان ئاوه که ی لی نیشته وه و ، مرد ، نه مهش حه لاله ، چونکه مردنه که ی به وهی نه وه وه بوو که له ئاوه که دورکه وته وه ، به لام نه م بۆچونه یان راست نی یه ، چونکه نه وان به مردووی له پۆخی ده ریا که دا دۆزیا نه وه ، نه شیان بینى به زیندووی له ئاوه که بیته ده ره وه و ، پاشان ئاوه که ی لی بنیشیتته وه و بمريت .

هه ره ها : نه گه ر زیندوو بوایه ده ریا که فری نه ده دایه ده ره وه بۆ پۆخه که ی ، چونکه زانراوه ده ریا ته نها گینه به ره مردوو هکانى فری ده داته ده ره وه نه ك زیندوو هکان .

هه ره ها : نه گه ر وادابنريت ئیحمالی بۆچونه که ی نه وان بکات ، دیسان شیاو نی یه قسه کانیان مه رجیک بیت بۆ حه لاله بونی ، چونکه شت حه لاله نابی له گه ل بوونی گومان له هۆکاری حه لاله بونه که یدا ، بۆیه پیغه مبه ری خوا ﷺ قه ده غه ی کرد نیچیره وان له نیچیره که ی بخوات نه گه ر به خنکاوی له ئاودا دۆزیبیتته ی چونکه گومان له هۆکاری مردنه که یدا هیه ، نایا مردنی به وهی ئامیره که وه بوو یاخود به وهی ئاوه که وه بوو ؟

به لام (العنبر) که جوریکه له بۆنه خۆشه کان ، نایابترین بۆنه له پاش (المسك) ، نه و که سانه ی له پیشی (المسك) وه دایده نین به هه له دا چوونه ، چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ (المسك) ی به گه وه ی بۆنه خۆشه کان داناوه (٣٧) ، به (صحیح) ی له پیغه مبه ری خواوه ﷺ جیگیربووه که و سه باره ت به (المسك) فرموویه تی : بۆن خۆشترین بۆنه خۆشه کانه ، پاشان _ إن شاء الله تعالى _ نه و خاسیه ت و سوودانه ی تاییه ت کراوه به (المسك) وه ده خه ی نه پوو ، تا نه و ئاسته ی بۆنی خۆشی به هه شته ، نه و گردهش که نیشته گه ی راستگزیانه (الصديقين) له به هه شته له (المسك) ه نه ك له (العنبر) *

^{٣٧} _ حسن صحیح : أخرجه أحمد (٣ / ٣١ ، ٣٦ ، ٤٧ ، ٦٢ ، ٨٧) ، وأبو داود (٣١٥٨) ، والترمذي (٩٩١) ، (٩٩٢) ، والنسائي (٤ / ٣٩ ، ٤٠) كلهم من طريق أبي نضرة عن أبي سعيد الخدري مرفوعاً : ((أطيب الطيب (المسك)) .

ئەو شتەى فریوی ئەو کەسەى داو (العنبر) بخاتە پێش (المسك) هوه ، ئەو هیه کە گوايه گۆرانی بەسەردا نایەت بە درێژایی زەمەن ، لەم پوهوه لە زێر دەچیت ، بەلام ئەمە بەلگە نى یە بۆ ئەو هى لە (المسك) چاکتر بى ، چونکە بەم تەنھا خاسیەتە توانای بەرەتگار یونەوهى خاسیەتە زۆرەکانى (المسك) ی نى یە .

پاشان : جۆرەکانى (العنبر) زۆرەو ، پەتگەکانیشى ديسان زۆرن ، وەکو سپى ، پەش بۆر ، سوور ، زەرد ، سەوز ، شین ، پەش ، جۆرەها پەتگ .

چاکترینیشى : پەش بۆر (الأشهب) ، شین و ، زەردە . خراپترینیشى : پەشە .

خەلگیش جیاوازیونە سەبارەت بە دیاریکردنى توخم و پەچەلەكى بۆنى (العنبر) ، ئەو بوو تايەفەىك گوتویانە : پوهه کیکە لە بنى دەریادا دەپویت و ، هەندى لە گیانلەبەرانی دەبخۆن و ، ئینجا کە لێى مەست دەبن وەکو تەرس فرپى دەدەن و ، دەریاش بۆ پۆخەکەى فرپى دەدات .

هەروەها گوتراوه : شەونمیکە لە ئاسمانەوه دادەبەزێتە سەر دورگەکانى دەریاو ، شەپۆلەکانیش بۆ پۆخی دەریاکە فرپى دەدەن .

هەروەها گوتراوه : تەرسى گیانلەبەرێكى دەریایە لە مانگا دەچیت .

هەروەها گوتراوه : بەلکو خەلتەیهکە لە خەلتەکانى دەریا ، واتە : کەفیکى سەر دەریایە .

دانەرى (القانون) دەلێت : واگومان دەبریت لە کانیهكى دەریاو هەلدەقولیت ، کە دەشلێن ، خەلتەیهكى دەریایە ، یاخود تەرسى گیانلەبەرێکە لە راستیەوه بەدوورە . قسەکانى تەواویو .

میزاجی گهرمی ووشکه ، به هیژکاری دل و ، میثک و ، هسته کان و ، نه نداهه کانی جهسته یه ، بۆ نه خۆشیه کانی ئیفلجی و دهم خوارببون و ، نه خۆشیه به لّغه میه کان و ، نازاره سارده کانی گه دهو ، بایه چرپه کان به سووده ، به سووده بۆ کونیه داخراوه کان (السدد) نه گهر خورایه وه ، یا له دهره وه وه پیتی چه وه برکیت ، نه گهر هه لّمه که ی هه لّمزیت بۆ هه لّامهت و سه رنیشه و ، شه قیقه ی سارد به سووده .

عُودٌ ، العود الهندی : : نه مهش دوو جوړه :
یه که میان : له دهرماندا به کار دیت و به (الکست) ناسراوه ، هه روه ها پیتی ده لّین : (القسط) پاشان له پیتی (قاف) باسی ده که یه .
دووه م : بۆ بۆنی خۆش به کار دیت و به (الألوة) ناوده بریت .

وقد روى مسلم في صحيحه : عن ابن عمر _ رضي الله عنهما _ ، أنه كان يَسْتَجْمِرُ بِالْأَلْوَةِ غير مُطَرَّاةٍ ، وبكافورٍ يَطْرَحُ معها ، ويقول : هكذا كان يَسْتَجْمِرُ رسول الله ﷺ (٥٣٨) .

واته : (ابن عمر) _ خواى لى پازى بیت _ به (الألوة) ی تیکه ل نه کراو به بۆنی تر خوی بۆنخۆش ده کردو ، به کافوریش که تیکه لى ده کرا و ، ده یفه رموو : به م شیوه پیغه مبه ری خوا ﷺ خوی بۆنخۆش ده کرد .

به (صحیح) له پیغه مبه ری خواوه ﷺ جیگیربووه که وا سه بارهت به سیفه تی به نازونیمه ته ی خه لکی به هه شت تیایدان فه رمویه تی : ((مجامرُهمُ الألوة)) (٥٣٩) .
واته : ((خۆ بۆنخۆش کردنیان به (الألوة) یه)) .

٥٣٨ _ صحیح : أخرجه مسلم (٧ / ٤٨) ، والنسائي (٨ / ١٥٦) كلاهما من طريق ابن وهب قال : أخبرني حمزة عن أبيه عن نافع فذكره عن ابن عمر .

(الألوة) : جوړیکه له بۆنی خۆش .

٥٣٩ _ صحیح : أخرجه أحمد (٢ / ٣١٦) ، والبخاري (٤ / ١٤٣) ، ومسلم (٨ / ١٤٧) ، والترمذي (٢٥٣٧) كلهم من طريق معمر عن همام بن منبه عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً

له زمانى عه ره بیدا ووشه‌ی (المجامر) كۆی ووشه‌ی (مجمر) ه واته : ئه وشته‌ی مرقف خۆی پى بۆنخۆش ده كات وه كو (عود) _ جۆره بۆنیکه _ ياخود شتى تر ئه مهش چه ند جۆرێكه : چاكترینی : هندى ، پاشان چینی ، پاشان (القماري) ، پانیس المندلي^(٤٠).

چاكترینیشی : رهش و شینه رهقه هیمنه چه وره كه یه تی ، كه مترینیشیان له چاكیتیدا : ئه وه‌ی سووكه و سه ر ئاو ده كه ویت .

ده گوتريت : دره ختیكه ده بپردريت و یه ك سال به ژیر خاكه وه ده كريت ، له و ماوه یه دا خاكه كه به شه بیسووده كانی ده خوات و ، ته نها (عود) ه بۆنخۆشه كه ده مینیتته وه ، كه خاكه كه ناتوانیت كاری تیبكات ، هه ره ها توپكه كه ی و ئه وه‌ی بۆنی خۆشی نی یه له و ماوه یه دا بۆگه ن ده كن .

میزاجی گه رمی ووشكه له سى یه مدا ، كونیله داخراوه كان (السدد) ده كاته وه ، با ده شكینیت ، پاشماوه‌ی شى ناهیلئت ، هه ناو و دل و به هیز ده كات و شادومانیان ده كات ، بۆ میشك به سووده ، هه سته كان به هیز ده كات ، سك ده كريت ، بۆ میزه چرتكى دروستبوو به هۆی ساردی میژدانه وه به سووده .

(ابن سمجون) ده لیت : (عود) چه ندين جۆره و ناوی (الألوة) كۆیان ده كاته وه ، له ناوه وه و ده ره ووشه وه به كارد هیتريت ، مرقف به ته نهاو تیکه ل كړدن له گه ل بۆنی خۆشی ديكه دا خۆی پى بۆنخۆش پزین ده كات ، بۆنخۆش پزینیش خۆی بۆ خۆی چاودیری گه وه‌ری

^{٤٠} _ القماري : جۆره بۆنیکى خۆشه ده گه پتته وه بۆ ده فیری (القمار) ی وه لاتی هند ، به وانه : المبدع شرح المقنع ، ص ١٧ .

(المندلي) : جۆره بۆنیکى خۆشه ده گه پتته وه بۆ ده فیری (المندل) ی وه لاتی هند ، به وانه : الروض المعطار في خبر الأقطار ، ص ٥٥٠ ، وه رگیز .

هه‌واو چاکردنیتی ، چونکه یه‌کیکه له‌وشه‌ش شته زه‌رویه‌ی که نه‌گه‌ر چاک بن‌جه‌سته‌ش چاک ده‌بیت .

عَدَسٌ ، نيسك : چەند فەرمووده‌یه‌کی پوچی هه‌لبه‌ستراوی له‌باره‌وه هاتوو هه‌چ کامیان (صحیح) نین و ، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌یفرموون ، وه‌کو فەرمووده‌ی : پیروژ کراوه‌و پیزی لیئراوه له‌سه‌ر زاری هه‌فتا پیغه‌مبه‌ر .

هه‌روه‌ها فەرمووده‌ی : دل‌نهرم ده‌کات و ، فرمیسك زۆر ده‌کات و ، به‌پاستی خۆراکی پیاوچاكانه . به‌لام به‌رزترین شتیک له‌باره‌یه‌وه هاتبیت ، نه‌وه‌یه که شه‌هوه‌ت و ئاره‌زووی جوله‌که‌یه که په‌سه‌ندیتیان داوه به‌سه‌ر گه‌زۆ (المن) و شیلاره‌دا (السلوی) ، نيسك کراوه به‌هاوه‌لی سیرو پیا‌ز له‌بوا‌ری باسکردنه‌وه ، سروشتی وه‌کو سروشتی می‌یه ، ساردی ووشکه ، دوو هیزی پیچه‌وانه به‌یه‌کتری تیدایه :

یه‌که‌میان : سروشت ده‌به‌ستیت (يعقل الطبيعة) .

دووه‌م : ده‌یکاته‌وه (يطلقها) ، میزاجی تو‌یکله‌که‌ی گه‌رمی ووشکه له‌سی‌یه‌مدا ، توونه‌و سک‌پوان ده‌کات (تریاق) هه‌کی له‌تو‌یکله‌که‌یدایه ، بۆیه نه‌ها‌راوی له‌ها‌راوی باشت‌ره‌و ، بۆ سه‌ر گه‌ده‌ش سووکت‌ره‌و ، زیانی‌شی که‌متره ، چونکه ناوه‌پۆکی دره‌نگ هه‌رسه له‌به‌ر ساردی و ووشکیه‌که‌ی ، (السوداء) دروست ده‌کات ، زیانیکی ئاشکرا به‌نه‌خۆشی (المایخولیا) ده‌که‌یه‌نیت ، هه‌روه‌ها زیان به‌ده‌مارو هیزی بینین ده‌که‌یه‌نیت .

خوین چ‌ر ده‌کاته‌وه ، پتویسته توشبوانی (السوداء) خۆیانی لی‌به‌دوور بگرن ، چونکه هه‌ستانیان به‌زۆر خواردنی نه‌خۆشی گه‌لیکی پیسیان بۆ دروست ده‌کات وه‌کو : بودلی و ، گولی و ، چواره‌پۆ ، به‌لام سلق و ، سپیناخ و ، زۆر پۆنکردنی زیانی که‌م ده‌کاته‌وه ،

خراپترینیشی ئه وهیه به (النمکسود) هوه^(٥١) بخوریت ، با شیرینیشی تیکه^ل نه کریت ، چونکه کونیلهی داخراو (السُد) له جگهردا دروست دهکات ، خواردنی به بهردهوامی چاو تارک دهکات له بهر به هیزی ووشک کردنه وهی ، میزکردن ناپه ههت دهکات ، ئاوسانی ساردو ، بای چر دروست دهکات . چاکترین جوړی نيسک سپی قه له وه که یه ، که خیرا پیده گات .

به لام که نه فامان وای بۆ ده چن نيسک ئه و خوڤراکه بوو که پیغه مبهه (ابراهيم) بووه که پیشکشی میوانه کانی کردووه ، درۆ ده له سهیه و ، ئه و میوانداریه ی بۆ میوانه کانی دروستی کردبوو برژاو بوو ، که بریتی بوو له گویره که یه کی برژاو .

پیشه و (البیهقی) له (إسحاق) هوه ده گپیتته وه : که و له (ابن المبارک) یان پرسى سه بارهت به و فهرمووده یی له باره ی نيسکه وه هاتووه که گوايه پیروژ کراوه له سه زاری ههفتا پیغه مبهه ، ئه ویش فهرمووی : له سه زاری یه که پیغه مبهه ریش باس نه کراوه ، به راستی نيسک زیانبه خشی ئاوسینه ره ، کى بۆی باسکردوون ؟ گوتیان : (سَلَم) ی کوپى (سالم) ، فهرمووی : له کى وه ؟ گوتیان : له تۆوه . فهرمووی : له منه وه باسی کردووه ؟!

پیتی غین (غ) :

غَيْثٌ ، باران : له چه ندين شوینی قورئاندا باسکراوه ، ناویکی به له زه ته له سه رگوى ، ناو ناویکی به له زه ته له سه رپوچ و جهسته ، به باسکردنی بیسه ران ده گه شیته وه ، دلان شادومان ده بن ، ئاوی چاکترین و ، ناسکترین و به سوودترین و به ره کهت دارترین ئاوه ، به تاییهت ئه گه ره له هه ورکی به گرمه وه بیته و ، له گزلاوی چیاکانیشدا کۆبیته وه .

^{٥١} _ النمکسود : گوشتیکه چین چین ده بپریت و خویدار ده کریت و بلاو ده کریتته وه تا ئاوه که ی ده چیت و ووشک ده بیته وه ، پاشان هه رکات پتیوست بوو شتیکی به کاربیته ، به ئاو ته پ ده کریت و چاک ده کریت و به کار ده هینریت ، ئه مهش بۆ کاتی سه فه رکردنه بۆ ئه وه ی خراپ نه بیته ، به وانه : الحصری ، جمع الجواهر فی الملح و النوادر ، ص ٩٠ ، وه رگنپ .

له هه موو ئاوه کانی تر ته پو شیدارتره ، چونکه مانه وهی له سه زهوی دریزه ی نه کیشاوه ، به ئاستیک له ووشکیته که ی وه گریت و ، هیچ گه وه ریکی ووشکی تیکه ل نه بووه ، بویه له بهر ناسکی و خیرا کارتیکراو بوونی به خیرایی ده گزیت و بۆگه ن ده بی .
به لام ئایا بارانی به هاری له بارانی زستانی نه رم و نیان تره یاخود به پیچه وانه وهیه ؟ دوو گوفتاری تیدایه .

ئه وانه ی که بارانی زستانی به نه رم و نیان تر داده نین ده لێن : گهرمی خۆر له کاتی زستاندا که مته ، بویه ته نها ئاوی ده ریای سازگاری نه رم و نیان پاده کیشت و ، جه ویش پاکه و خالیه له هه ر شیه کی دوکه لێ و ، گهردی تیکه ل به ئاو ، هه موو ئه مانه هۆکارگه لیک ده بن بۆ نه رم و نیانی و پاکیتی ئاو هه که ی و ، خالیی بونی له هه ر تیکه لاویک .

ئه وانه ش که بارانی به هاری به نه رم و نیانتر داده نین ده لێن : گهرما شی چره کان شییه ده کاته وه ، هه وا ناسک و نه رم و نیان ده کات ، به وه ش ئاو هه که سووک ده بی و ، به شه زه مینییه کانی که م ده بنه وه و ، پیکه وتی کاتی ژیا نی پوهه ک و دره خته کان و خۆشی هه وا ده کات .

وذكر الشافعي رحمه الله عن أنس بن مالك _ رضي الله عنهما ، قال : كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ، فَأَصَابَنَا مَطَرٌ ، فَحَسَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ ثَوْبِهِ ، وَقَالَ : ((إِنَّهُ حَدِيثُ عَهْدٍ بِرَبِّهِ)) (٥٤٢).

واته : له (أنس) ی کوپی (مالك) هوه _ خوی لی پازی بیت _ فه رموویه تی : له خزمه تی پیغه مبه ری خوادا بوین ﷺ ، که باران لێ داین ، ئه وه بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ پۆشاکه که ی لادا تا بارانه که لێ بدات و ، فه رمووی : ((تازه له لایه ن په روه ردا گه ره که یه وه نێردراوه)) . پیشتر له به شی ئاوخوازیدا باسی داوی باران و ، داوی فپداری به ئاوی باران له سه ره تای دابه زینیدا کرا .

٥٤٢ _ صحيح : أخرجه أحمد (٤ / ١٣٣ ، ٣٦٧) ، والبخاري في الأدب المفرد (٥٧١) ، ومسلم (٣ / ٢٦) ، وأبو داود (٥١٠٠) ، والنسائي (٢٦٣ تحفة) كلهم من طريق جعفر بن سليمان عن ثابت عن أنس فذكره .

پیتی فاء (ف) :

فاتحة الكتاب : سورەتى (الفاتحة) : وه (أم القرآن) ، (السبع المثاني) ، شىفای تەواو ، دەرمانى بەسوودو ، کلیلێ دەولەمەندى و سەرکەوتن و ، پارێزەرى ھێزو ، دورخەرەوى خەم و خەفەت و ترس و دلگرانىە بۆ ھەر کەسێک پێزى بزانی و ھەقى خۆى بداتى و ، بەچاکى داىبە زینتتە سەر نەخۆشیە کەى و ، بزانی چۆن بەکارى دەھێنێ بۆ شىفاخوازى و خۆتیمارکردن ، ئەو نەیتىەش بزانی کە لە پێناویدا ئاوەھایە .

بۆیە کاتى کەسانێک لە ھاوھەلان ئەوھەیان بۆ دەرکەوت ، وەکو دوعایە ک بەکاریان ھێنا بۆ چارەسەرى گەزەن و ، یەكسەر چاک بۆو . ئەوھەبوو پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووی : ((وما أدراك أنها رُقِيَّة)) (٥٤٣) واتە : فەرمووی : ((تۆ چۆن دەزانى ئەو دوعایە)) .

ھەرکەس سەرکەوتن یارمەتیداو ، بەنورو پوناکی زرتگیی و کارامەییەو تێپروانیی تا ئەو ئاستەى نەیتىەکانى ئەم سورەتى بۆ دەرکەوێت ، ئەوا بۆى ئاشکەرا دەبیی ئەم سورەتە جۆرەکانى یەکتاپەرستى تێداى ، ھەرھەا زانینى زات و ناو و سیفات و کردەوھەکان و ، جیگیرکردنى شەرع و قەدەر و گەپانەو لەخۆ دەگرێت ، تەنھاکردنەوھى جۆرەکانى یەکتاپەرستى پەرورەدگارێتى و پەرستنیی و ، شیوەى تەواوی پەشت بەستن و دەستەللات پێدانی تێداى بۆ ئەو زاتەى کە ھەموو کاروبارەکانى بەدەستە ، ھەموو سوپاس و ستایشێک بۆ ئەو ، ھەموو خێرێکی بەدەستە ، ھەموو کاروباریک دەگەرێتەو بۆ لای ، مەژف پێویستی بەو زاتەى بۆ داواکردنى پێنمووی کە بنچینەى کامەرانی دنیاو روژى دواى ، بەزانینى پێکەوھەندى ماناکانى بەرژوھەندىەکان دەھێنێت و ، خراپەکان دوور دەخاتەو ، ئاکام و دەرەنجامی پەرھای تەواو و نیعمەتى تەواوی پێو بەستراو ، لەسەر دەستکەوتنى وەستاو ، ئەگەر بەتەواوی لەوانەى سەرھو تێگەشت چیتەر پێویستی بەزۆریک لە دەرمان و دوعای تر

نهمهش کاروباریکه پیوستی به سروشت و فیتره تیکی ترو ، نه قلیکی ترو ، برپوایه کی تر
ههیه ، سوئند به خوا

به پرچه دانه و هیه کی ته‌او ، به‌نزیکت‌ترین و پاست‌ترین و پوونت‌ترین پیگه‌ی پوچ‌کردنه‌وه‌ی تیدایه بۆ هه‌موو گوشت‌اریکی بۆگه‌ن و ، بیدعه‌یه‌کی پوچ ، هه‌یج ده‌روازه‌یه‌ك نی یه له ده‌روازه‌کانی زانسته خواوه‌ندیه‌كان و ، کرده‌وه‌وه‌نه‌خۆشیه‌کانی دل مه‌گه‌ر ئه‌م سوهره‌ته کللی کردنه‌وه‌یه‌تی و ، په‌نجه‌ی بۆ پاده‌کیشت و ، هه‌یج په‌یه‌ك نی یه له په‌له‌کانی پیکردوان (منازل السائرين) بۆ خوای تعالی مه‌گه‌ر سه‌ره‌تاو کۆتای له‌م سوهره‌ته‌دایه .

سویند به خوا پله و پایە لە وەش گەردەترەو ، لەسەر ووی ئەوە شەو هە ، بۆیە هەر
بەندە هەکی خوا بە جێی بھێنیت و ، پەنای بۆ بەریت و ، تیبگات لەو شتانە ی ئایە تە کە
لە بارە وە هەو دەوێ و ، وەکو ھۆکاری شیفادان و ، خۆ پاراستن لە گوناھ و تاوان و ، نورو
پووناکیەکی پۆشنکار بە کاری بھێنیت و ، لێی تیبگات و لە پێویستیەکانی تیبگات
بە شێوە هەکی دروست ، ئەوا ئەگەر تووشی هەر بیدعە و ھاوێل پەیدا کردنی ک بیست ، یاخود
تووشی هەر نەخۆشیە ک لە نەخۆشیەکانی دل بیست ، تووشبو نەکی ناو بە ناو دەبێ و ،
چۆن نایب و ماندووی ناکات .

ئەمەو . ئەم سورەتە کلیلی ھەرگەوردی گەنجی زەمینە ، ھەر وہا کلیلی گەنجی
 بە ھەشتە ، بە لām ھەموو کە سێک ناتوانیت بە چاکی ئەم کلیلە بە کاری نیت بۆ کردنە وە ، بە لām
 ئەگەر داواکارانی گەنج نھێنی ئەم سورەتە یان بزانیباو ، لە ماناکانی تێگەشتیان و ، بۆ ئەم
 کلیلە چەند ددانیکیان دابنایەو ، بە چاکی پێیان بکردایە وە ، ئەوا گەنجەکانیان دەستگیر
 دەبوو بە ئاسانی و بەبێ ھیچ کۆسپ و تەگەرە بەک .

ئەمەشمان نەگوتوووە نەبە هەلەشەیی و نەبە خواستن ، بەلکو حەقیقەتە ، بەلام خوای
تعالی حیکمەتییکی بلندی هەیه لە پەنھان کردنی ئەم نەیتنیەدا لە زۆربەی جیھانیان ، وەکو
چۆن حیکمەتییکی بلندی هەیه کاتی گەنجەکانی زەمینیان لی پەنھان دەکات ، ئەو گەنجە
پەنھانەش پوچ گەلیکی پیسی زیانبەخشی بەسەرەووە دانراوە ناهێڵێت دەستی مۆفی
بگاتی ، ئەو پوچە پیسانەش تەنها لە لایەن پوچ گەلیکی بەرزى بەپێژەووە نەبی نابەزینێن
، کە زال دەبن بەسەر ئەو پوچە پیسانەدا بەو بارە ئیمانیەى لە دایاندایە ، لەم
سورەتەووە چەکیکیان پێیە کە شەیتانەکان توانای بەرھەڵستیان نی یە ، زۆربەى نەفسی
خەلکیش بەم جۆرە نی یە ، کە لە توانایدا بیّت بەرگری لەو پوچانە بکات و بیانەزینێت
، ناشتوانیّت زەفەر بەووە بەریت کە شتیکی لی بەزۆر لی زەوت کردووە ، چونکە هەرکەس
یەکیکی کوشت بۆی هەیه شتومەکەکانی بەریت . ئەو پوچە پیسانەش تۆیان کوشتوووە
بۆیە ناتوانیت بەرھەڵستیان بیّتەووە .

فَاغِيَّةٌ ، (نَوْرُ الْحَنَاءِ) ، شکوفەى خەنە : کە وەکو بۆنخۆشترین جۆرەکانی پێچانە ،
پێشەوا (البیهقی) لە کتیبی (شُعَبُ الْإِيمَان) دا دەگێرێتەووە : لە (عبدالله) ی کوپى (بُرِيدَة
(هەو ، لە بابیووە _ خوای لی رازی بیّت _ لە فرمودەىە کدا کە بەرزى دەکاتەووە بۆ
پێغەمبەرى خوا ﷺ دەفرمیت : سەرگەورەى پێچانەکانی دنیاو پۆزى دواى شکوفەى
خەنە یە ، هەرەها پێشەوا (البیهقی) لە هەمان کتیبدا دەگێرێتەووە : عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ _
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ _ ، قَالَ : كَانَ أَحَبَّ الرِّيَاحِينَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الْفَاغِيَّةُ^(٤٤) (والله أعلم بحال هذين

^{٤٤} _ ضعیف : أوردته الألباني في ضعیف الجامع (٤٣٠٩) وضعفه ، وعزاه السيوطي للطبراني في الكبير ، والبيهقي في الشعب ، وانظر الضعيفة (١٧٥٧) .

نور الحناء : واتە شکوفەى خەنە : درەختی خەنە تەمەن درێژەو ، زیاتر لە دوو متر بەرز دەبنەووە ، گەلایەکی
چۆی سەوزی تێری پێووە ، کە دواتر کۆدەکرێتەووە دەکرێن بە خەنە ، ئەم درەختە گولەکانی سپین و
بۆنیکی زۆر خۆشی عەتر نامیزیان هەیهو ، بۆ چارەسەرى زۆر نەخۆشى بەکار دێن . ئەم گولانە لە زمانى
عەرەبیدا پێى دەگوتریت (الفاغية) واتە شکوفە . پڕوانە : www.startimes.com ، وەرگێڕ .

الحديثين ، فلا نشهد على رسول الله ﷺ بما لا نعلم صجته • واته : له (أنس) ی کوری (مالك) هوه _ خوای لی پازی بیت _ فەرموویەتی : خوشەویستەرین پێحانەکان بەلای پێغەمبەری خواوە ﷺ شکۆفە ی خەنە بوو •

ناوەندە لە گەرمی و ووشکێتیدا ، کەمێ قەبزی تێدا یە ، ئەگەر بخێتە پێچ و قەدەکانی پۆشاکە خوریەکانەو لە مۆرانە دەپارێژی ، بەشدارە لە مەلحەمەکانی ئیفلیجی و (التمدد) دا ، پۆنەکەشی ئەندامەکان خاوەدەکاتەو ، دەمارەکان نەرم دەکاتەو •

فضة ، زیو : ثبت أن رسول الله ﷺ كان خاتمه من فضة ، وقصه منه (٥٥).

واته : جێگیربوو کەوا ئەمۆستیلەکە ی پێغەمبەری خوا ﷺ لە زیو بوو ، نەقێمەکەشی بەشێکی خۆی بوو • دەسکی شمشێرەکە ی زیو بوو ، بە (صحیح) ی هیچ شتێک لە پێغەمبەری خواوە ﷺ جێگیر نەبوو سەبارەت بە قەدەغەکردنی پۆشینێ زیو و خۆ پازاندنەو بە زیو ، بەلام بە (صحیح) ی لە پێغەمبەری خواوە ﷺ جێگیر بوو کەوا قەدەغە ی خواردنەو ی کردوو لە جامی زیودا ، بەلام دەروازە ی جامی زیو لە دەروازە ی پۆشاک و خۆپازاندنەو تەسکترە ، بۆیە بۆ ژنان حەلال کراوە خۆیانی پێ پرازی نەو بەلام لێیان حەرام کراوە لە جامی زیودا ئاوشلەمەنی بخۆنەو ، چونکە کە خواردنەو لە جامی زیودا حەرام کراوە مانای ئەو نی یە پۆشینیشی حەرام بیت •

وفي السنن عنه : وأما الفضة فآلعبوا بها لعباً (٥٦).

^{٥٥} _ صحیح : أخرجه أحمد (٢٦٦ / ٣) ، والبخاري (٢٠١ / ٧) ، وأبوداود (٤٢١٧) ، والترمذي (١٧٤٠) وفي الشرائع (٨٩) ، والنسائي (١٧٣ / ٨) ، ١٧٤ ، ١٩٣) كلهم من طريق حميد عن أنس فذكره •

^{٥٦} _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد في المسند (٣٣٤ / ٢) ، وأبوداود (٤٢٣٤) ، وصححه الألباني في صحيح أبي داود (٣٥٦٥) •

واته : پیغه مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی : به‌لام زیویاری پی بکه‌ن به یاری کردن .
 قه‌ده‌غه‌کردن پیویستی به‌به‌لگه‌یه “ بیسه‌میئێ که قه‌ده‌غه‌یه ، وه‌کو ده‌قیک یا (إجماع) یک
 ، نه‌گه‌ریه‌کیکیان جیگیربون نه‌وا چاکه ، نه‌گینا دل شتیکی تیدییه سه‌باره‌ت به
 حه‌رامبوونی بۆ پیاوان ، والنبي ﷺ أمسك بيده ذهباً ، وبالأخرى حريراً ، وقال : هذان حرامٌّ
 على ذكور أمتي ، حلٌّ لإنائهم^(٥٤٧) واته : پیغه مبه‌ری خوا ﷺ به‌ده‌ستیکی زیپی هه‌لگرت و ،
 به‌ده‌سته‌که‌ی تریشی ئاوریشم و ، فه‌رمووی : نه‌م دووانه حه‌رامن بۆ نێزینه‌ی ئومه‌ته‌که‌م و ،
 حه‌لان بۆ میینه‌کانیان .

زیو نه‌یینه‌که له نه‌یینه‌کانی خوی تعالی له سه‌ر زه‌مینداو ته‌له‌سه‌می پیویسته‌که‌نه ،
 چاکه‌ی خه‌لکی دونیایه له نیوان خۆیاندا ، خاوه‌نه‌که‌ی به‌چاو ناسراوه له نیوانیاندا ، له
 نه‌فسه‌کاندا به‌پێژو شکومه‌نده ، ده‌کرێ به‌گه‌وره‌و ده‌مراست له نیشته‌که‌کاندا ، ده‌روازه‌کانی
 لی داناخریت ، بیزار نابن له دانیشتن و ، تیکه‌لاوبوونیدا ، شوینه‌که‌ی بارگرانی دروست ناکات
 ، په‌نجه‌ی بۆ پاده‌کیشریت ، چاوان ته‌نها سنووربه‌ندی نه‌و ده‌که‌ن ، نه‌گه‌ر قسه‌ بکات
 قسه‌کانی ده‌بیستریت ، نه‌گه‌ر تکاکاری بکات تکاکاریه‌که‌ی وه‌رده‌گیریت ، نه‌گه‌ر شایه‌تی
 بدات شایه‌تی‌ه‌که‌ی وه‌رده‌گیریت و به‌شیاو داده‌نریت ، نه‌گه‌ر ووتاریدا لیها‌توه‌و به‌توانایه‌و
 سه‌رزه‌نش ناکریت ، نه‌گه‌ر له پشیدا سپیتیه‌که‌هه‌بی له جوانی لاوان جوانتره .

زیو له ده‌رمانه دلخۆشکاره به‌سووده‌که‌نه بۆ خه‌م و خه‌فه‌ت و دلگرانی و ، لاوازی دل و
 ده‌کویتی ، به‌خاسیه‌تی خۆی توانای پاکیشانی نه‌و تیکه‌لاوه‌ خراپانه‌ی هه‌یه که له دلدا
 دروست ده‌بی ، به‌تایبه‌ت نه‌گه‌ر هه‌تگۆینی پاک و ، زافه‌رانی تیکه‌ل کرا .

میزاجی زیو مه‌یلی لای ووشکی و ساردی ده‌کات ، له نه‌جای به‌کاره‌یتانه‌وه تا پاده‌یه‌که
 گه‌رمی و شیداری دروست ده‌کات ، نه‌و به‌هه‌شته‌ی خوی تعالی بۆ خۆشه‌ویستانی له پۆژی

قیامه‌تدا ئاماده‌ی ده‌کات ، چواره ، دوو به‌هه‌شت له زیږ ، دوو به‌هه‌شت له زیو ، هه‌روه‌ها هه‌موو قاپ و جام و ئامرازه‌کانی خۆ رازاندنه‌وه‌ش که تیا یاندایه .

وقد ثبت عنه ﷺ في الصحيح من حديث أم سلمة أنه قال : ((الذي يشربُ في أنيةِ الذهبِ والفضةِ إنما يُجْرَجُ في بطنه نارَ جهنَّمَ))^(٤٨).

واته : له (أم سلمة) هوه _ خوای لی پازی بیټ _ هه‌رموویه‌تی : ((نه‌و که‌سه‌ی له قاپی زیودا بخواته‌وه ، له پاستیدا ئاگرێ دۆزه‌خ له نیو سکیدا قولته‌ قولتی دیت)) .

وصح عنه ﷺ أنه قال : ((لا تشربوا في أنيةِ الذهبِ والفضةِ ، ولا تأكلوا في صحافهما ، فإنها لهم في الدنيا ولكم في الآخرة))^(٤٩).

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌رموویه‌تی : ((له ده‌فری زیږو زیودا مه‌خۆنه‌وه‌و ، له له‌گه‌نه‌کانیشیدا مه‌خۆن ، چونکه به‌پاستی له دونیادا بۆ نه‌وانه‌و له پۆژی دوايشدا بۆ نیوه‌یه)) .

گوتراوه : هۆکاری ئه‌م حرام‌کردنه‌ ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ ته‌سك کردنه‌وه‌ی دراو ، چونکه نه‌گه‌ر بۆ ده‌فه‌رو قاپ به‌کاره‌ینرا نه‌وا نه‌و حیکمه‌ته‌ی له پێناویدا دانراوه له‌ده‌ست ده‌چیت که بریتیه له هه‌لسوڤاندنی به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی نه‌وه‌ی ئاده‌م ، هه‌روه‌ها گوتراوه : هۆکاری هه‌رامبوونی ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ شانازی و که‌شوفش کردن . هه‌روه‌ها گوتراوه : هۆکاری هه‌رامبوونی ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ دل شکاندنی هه‌ژاران و که‌مه‌دستان ته‌ماشایان کړو بینیان .

^{٤٨} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (١٠ / ٨٤) ، ومسلم (٢٠٦٥) .

^{٤٩} _ صحيح : أخرجه البخاري (٧ / ٩٩) ، (١٤٦) ، (١٩٣) ، (١٩٤) ، ومسلم (٦ / ١٣٦) كلاهما من طريق عبد الرحمن بن أبي ليلى عن حذيفة فذكره .

به لام حه رامبوونی زیو له بهر ئه م هۆکارانه هیشتا جیگه ی تیروانییه ، چونکه ئه گهر هۆکاری حه رامبوونی زیو گه پێندرایه وه بۆ تهسك کردنه وه ی دراو ، ئه وا ده بۆ قه ده غه ی به کاره ی نانیشی بکریت بۆ خۆپازاندنه وه یاخود دارپێژریت و له قالب بدریت بۆ ههر شتیکی تری جگه له قاپ و دراو ، شانازی و که شوفش کردنیش حه رامه به ههر شیوه یه که بێست ، دلشکاندنی هه ژاران و که مده ستانیش هیچ پێکخه رێکی نی یه ، چونکه دلایان به مال و خانووی فراوان و ، باخچه ی سه رسوپمێن و ، ئامرازی گواسته نه وه ی جوان و ، جل و به رگی نایاب و ، خواره مه نی به له زهت و ، چه ندين شتی پێپێدراوی هه لآلی تر ده شکێ ، هه موو ئه مانه هۆکاره گه لیکن کاریان پێ ناکریت ، چونکه هۆکار (علة) هه یه ، به لام ئه نجام و پاساو دراو (معلول) دوا ده که ویت .

راستی ش ئه وه یه که هۆکاری حه رامبوونی زیو _ والله اعلم _ ده گه پێته وه بۆ ئه وه ی که به کاره ی نانی زیو شیوازو دیمه نێک به سه ر دلآ ده هیئت به ئاشکه را دژیه به ندایه تی کردنه بۆ خوای تعالی ، بۆیه پێغه مبه ری خوا ﷺ هۆکاری حه رامبوونی پوونکرده وه به وه ی له دونیادا بۆ بێباوه رانه ، چونکه هیچ به شیکیان له به ندایه تی کردندا نی یه بۆ خوای تعالی بۆ ئه وه ی به هۆیه وه نیعمه تی پۆژی دوايان ده ست که ویت ، که وابوو چاک نی یه بۆ به نده کانی خوا له دونیادا به کاره ی پێنریت ، چونکه له دونیادا ئه و که سانه به کاری دینن که له به ندایه تی خوای تعالی چونه ته ده ره وه و ، له جیات ی پۆژی دوا یی به دونیا و خۆشیه مه نوکه یه نه ماوه کانی پازی بوون .

پیتی قاف (ق) :

قُرْآنُ : خوای تعالی ده فه میت : ﴿ وَتُنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴾ [الإسراء: ٨٢] واته : ﴿ وَتُنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ ﴾ وه له م قورئانه دا ده نیری نه خواره وه ﴿ مَا هُوَ

شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٦﴾ ئەوەی که هۆی شیفاو میهره بانیه بۆ برپاداران (٥٥) . پاستیش ئەوەیه که ووشە (مِ ن) ی نێو ئایه ته که بۆ په گه زه نه ک بۆ هیند ، واته له په گه زی ئەم قورئانه ده نێرینه خواره وه بۆ ئەوەی شیفای بیت بۆ برپاداران ، به لām مانای (مِ ن) ی نێو ئایه ته که ئەوه نی یه که هیندیکی ئەم قورئانه شیفای بیت به لکو هه مووی شیفابه خشه .

ههروه ها خوای تعالی ده فهرمیت : ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ ﴾ [یونس: ٥٧] واته : ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ﴾ ئەی خه لکینه ﴿ قَدْ جَاءَكُمْ ﴾ بێ گومان بۆتان هاتوه ﴿ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ﴾ ئامۆزگاری (قورئان) له لایه ن پهروهردگارتانه وه ﴿ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ ﴾ وه شیفاو چاره یه بۆ ئەوەی له نێو دل و دهرونتان دایه (٥٥) . قورئان شیفایه بۆ تیکرایی نه خۆشیه کانی دل و جهسته ، نه خۆشیه کانی دونیاو پۆژی دوا ، هه مو که سیکیش لیها تووی و سه ره که وتنی پی نادریت قورئان وه کو هۆکاری شیفادان به کاریبێت ، ئەگه نه خۆش به چاکی قورئانی وه کو هۆکاری تیمارکردن به کارهێناو ، به پاستگویی و ئیمانیکێ ته واو ، قبولبونیکێ ته واو ، بیروباوه پیکێ ته واو ، مه رجه کانی به دی بێت ، ئەوا هه رگیز نه خۆشیه که توانای به رگریکردنی قورئانی نابێ .

باشه چۆن نه خۆشی توانای به رگریکردنی گوشتاری خوای پهروهردگاری زه مین و ئاسمانه کانی ده بی که ئەگه ر دابه زینرایه سه ر چیاکان ، که رتیان ده کات ، ئەگه ر دابه زینرایه سه ر زه مین له تی ده کات ، هه یج نه خۆشیه که له نه خۆشیه کانی دل و جهسته نی یه مه گه ر قورئان ئاماژه به ده رمان و هۆکه ی ده کات و ، چونیته ی خۆپاریزی ، بۆ ئەو که سانه ی تیگه شتنیکێ ته واویان له قورئاندا پێدراوه .

٥٥٠ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

٥٥١ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

پیشتریش که سه‌ره‌تا باسی پزیشکیتیمان کرد ، ئاماژه‌مان به‌وه‌دا که قورئانی پیروز باسی بنه‌په‌ت و کۆبه‌ندیه‌کانی ده‌کات ، که بریتیه له پاراستنی ته‌ندروستی و خۆپاریزی و ، ده‌رهاو‌یشتنی زیانبه‌خش و ، ئه‌و شته‌ش ده‌کاته به‌لگه بۆ تیکرای تاکه‌کانی ئه‌م جورانه .

به‌لام نه‌خۆشیه‌کانی دل ، به‌دریژی باسیان ده‌کات ، باسی هۆی ئه‌و نه‌خۆشیانه‌و چاره‌سه‌ریه‌کانی ده‌کات . خوای تعالی ده‌فه‌رمیت : ﴿ اُولَٰمَ يَكْفِيهِمْ اَنَا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ﴾ [العنكبوت: ٥١] واته : ﴿ اُولَٰمَ يَكْفِيهِمْ ﴾ ئایا بۆ ئه‌وان به‌س نی یه ﴿ اَنَا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ ﴾ که ئیمه قورئانمان ناردۆته خواره‌وه بۆ سه‌رتۆ ﴿ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ﴾ ده‌خوینریته‌وه به‌سه‌ریاندا (٥٢)، بۆیه ئه‌و که‌سه‌ی قورئان شیفا به‌خشی نه‌بی‌ت ، خوا شیقای نه‌دات ، ئه‌و که‌سه‌ش قورئانی به‌س نی یه ، خوا هیچی بۆ به‌س نه‌کات .

القَاءُ : وفي السنن : من حديث عبد الله بن جعفر _ رضي الله عنه _ : أن رسول الله ﷺ كان يأكلُ القَاءَ بالرُّطْبِ (٥٣) (رواه الترمذي وغيره .

واته : له (عبدالله) کورپی (جعفر) هوه _ خوای لی پازی بی‌ت _ فه‌رموویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ کالیاو خورماری رۆتابی تازه پیگه‌یوی به‌یه‌که‌وه دخوارد .

کالیاو ساردی ته‌په‌و شیداره له پله دوودا ، که‌رمی که‌ده‌ی گرگرتوو ده‌کوژنیته‌وه ، دره‌نگ تیايدا خراپ ده‌بی ، بۆ ئازاری می‌ژل‌دان به‌سووده ، بۆنه‌که‌ی ناهیل‌یت بورانه‌وه پووبدات ، تۆوه‌که‌ی می‌زه‌ینه‌ره ، که‌لاکانی ئه‌گه‌ر بکریته به‌سته‌ر (ضماد) ، بۆ که‌زتنی سه‌گ به‌سووده .

٥٥٢ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح ، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان .

٥٥٣ _ تقدم تخریجه .

به هیواشی له گه ده دیته خواره وه ، ساردیه که ی زیانبه خشه بۆ هیندیکی ، بۆیه پێویسته
 نه و خوراكانه ی له گه لدا بخوریت که چاکی ده کات و ساردی و شیرداریه که ی ده شکیتیت ،
 ههروهک پێغه مبهری خوا ﷺ نه جانی ده دا که به خورمای په تابى تازه پێگه یوو ده بخوارد ،
 نه گهر له گه ل خورما یاخود میوژ یاخود ههنگویندا بخوریت راستی ده کاته وه .

قُسْطٌ وَكُنْتُ : يه ك مانایان ههیه : بپروانه : وفي الصحيحين من حديث أنس _ رضي الله
عنه _ عن النبي ﷺ : ((خَيْرُ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ الْحِجَامَةُ ، وَالْقُسْطُ الْبَحْرِيُّ ، وَلَئِنْ تَعَذَّبُوا صِبْيَانَكُمْ
بِالْعَمَزِ مِنَ الْعَذْرَةِ)) (°°°).

واته له (أنس) هوه _ خواى لى پازى بىت _ فهرموویه تی : پێغه مبهری خوا ﷺ
 فهرمووی : ((چاکترین شتیک به کاری بێتن بۆ خۆچاره سه رکردن که له شاخ گرتن و ، (الْقُسْطُ
 الْبَحْرِي) یه ، منداله کانیشتان نازار مه دن به دهست لیدانی زمانه چکوله ی منداله که نتان
 نه گهر به نه خۆشى (العذرة) تووش بوون))

وفي المسند : من حديث أم قيس ، عن النبي ﷺ ((عليكم بهذا العود الهندي ، فإن فيه
 سبعة أشفيء منها ذات الجنب)) (°°°) واته : له (أم قيس) هوه _ خواى لى پازى بىت _ له
 پێغه مبهری خواوه ﷺ فهرموویه تی : ((ثم العود الهندي) ه به کاریتن ، چونکه شیفای
 ههوت نه خۆشى تێدایه یه کیکیان (ذات الجنب) ه)) .

(الْقُسْطُ) یش : دوو جۆره : یه که میان : سپێکه یه که (البحري) پى ده گوتريت .
 نه ویتريان : هندیکه یه ، که گهرمترینانه و ، سپێکهش نه رمرتینانه و ، سووده کانیشی زۆر
 نۆدن .

°°° _ تقدم ترجمه .

°°° _ صحيح : أخرجه البخاري (٧ / ١٦١ ، ١٦٤ ، ١٦٥ ، ١٦٦) ، ومسلم (٧ / ٢٤) كلاهما من طريق ابن شهاب عن عبيد الله بن عبد الله بن عتبة عن أم القيس بن محسن الأسدية فذكرته .

ئەم دووانە گەرم و ووشکن لە سێ یەمدا ، بەلغەم ووشک دەکەنەو ، هەڵامەت ناهێلن ، ئەگەر بخورێنەو ، بۆ لاوازی جگەر و گەدەو بۆ ساردبونیان بە سوود دەبن ، بۆ تایی (الدَّور) و تایی چواربەپۆ بە سوودن ، بۆ (وَجَعُ الْجَنْبِ)^{٥٥٦} و ، ژەرەکان بە سوودن ، ئەگەر تێکەڵ بە ئاو و هەنگوین بکری و وەک وەه ویرێک دەم و چاوی تێ هەلسوێنری ت شلێ و بەلگی هەڵدەکەنیت .

(جالینوس) دەلێت : بۆ نەخۆشیەکانی (الْكَزَّاز) ، (وَجَعُ الْجَنْبِ) بە سوودن ، کرمی (حب القرع) دەکوژیت .

بە لای پزیشکە نەفامەکانەو سوودی کۆست بۆ نەخۆشی (ذات الجنب) نادیار بوو ، بۆیە لەم بارەو نەخۆشیان لێ کردوو ، بەلام ئەو نەفامانە ئەگەر ئەم گوشتارانە (جالینوس) بیان دەستکەوتایە وەریان دەگرت و دەیانخستە پلەی دەقە وەرگیراوەکانەو ، بەلام دەبێ ئەو قسانە وەرگری ، چونکە زۆری پزیشکە پێشکەوتووکان بپاریان لەسەر ئەو داوێ که (الْقُسْط) بە سوودە بۆ جۆری بەلغەمی (ذات الجنب) ، ئەم گوشتارە (الْخَطَّابِيُّ)^{٥٥٧} لە (محمد)ی کوپی (الْجَهْم) هەو باسی کردوو .

پێشتر ئاماژەمان پێداوە کە پزیشکی پزیشکان بە بەراوردی پزیشکی پێغەمبەرێان کەمترە لە ناستی پزیشکی سۆفیە نەفامەکان بە بەراوردی پزیشکی پزیشکان ، جیاوازیەکی زۆریش بە دیدە گری ت لە نێوان ئەوێ بە سروش و وەحی وەردەگیری و ، ئەوێ کە بە تاقیکردنەو (الْقِیَاس) وەردەگیری .

^{٥٥٦} - وَجَعُ الْجَنْبِ : دەستەواژەیە کە بۆ هەموو ئازاریک لە لاکانی مۆفدا بە کار دێت ، وەرگیر .

ئەگەر ئەم نەفامانە دەرماتیککی بریار لە سەر دراویان لە لایەن جولهکە و گاوری بیباوە پانەو دەستکەوتایە ، بە قبولببون و ملکه چیهو پيشوازیان دەکردو ، لەسەر تاقیکردنەوێ نەدەوستان .

بەلێ . ئیمە _ ابن القيم _ نكۆلی لەو ناکەین کە نەریت کاریگەری خۆی دەبی بۆ سوود وەرگرتن و وەرەگرتن لە دەرمانەکان ، ئەو کەسە پێی پاهاتبیت وەکو دەرمان و خۆراک ، سودیکی زۆری لێ وەرەگرت و ، زۆریش بۆی گونجاوتر دەبی بەبەروردی ئەو کەسە پێی پانەهاتبیت ، بەلکو پێدەچێ ئەوێ پێی پانەهاتبیت سوودی لێ وەرەگرت.

گوفتاری پزیشکە بەپێزەکان ئەگەرچی پەهاش بیت ، بەلام بە گوێرە میزاجەکان و زەمەنەکان و ، شوینەکان و دەرەنجامەکان ، بۆیە ئەگەر چاکبوونەو لە نەخۆشی پابەندی ئەو میزاج و زەمەن و شوینانە بیت و ، ئەمەش هیچ دزایەتی و زەمیکی بۆ قەسە ئەو پزیشکە بەپێزەکانی تیدا نەبی ، کە وابوو چۆن گوفتاری پێغەمبەری راستگۆی بەراست دانراو عەبیدار بکریت . بەلکو نەفسی نادەمیزادە کە نەفامی و ستمی تێداوە ، بەدەر لەو کەسانە خوای تعالی بەپوچی نیمان پشتگیری کردوون ، چاوەکانیشی بەنورو پووناکی پێنمووی پووناک کردۆتەو .

قَصَبُ السُّكَّرِ ، قامیشی شەکر : جاء في بعض ألفاظ السنّة الصحيحة في الحوض : ماؤه أحلى من السُّكَّرِ^(٥٥٧).

^{٥٥٧} _ لم أجده ، وأخرج الترمذي (٢٤٠٤) قال : حدثنا سويد ، قال : أخبرنا ابن المبارك قال : أخبرنا يحيى بن عبيدالله ، قال : سمعت أبي يقول : سمعت أبا هريرة يقول : قال رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ : ((يَخْرُجُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ رَجُلٌ يَخْلُوقُ الدُّنْيَا بِاللَّيْنِ ، يَلْبَسُونَ لِلنَّاسِ جُلُودَ الصُّنَّانِ مِنَ اللَّيْنِ ، أَلَسْتُمْ أَهْلَى مِنَ السُّكَّرِ ، وَقُلُوبُهُمْ قُلُوبُ الذُّنَّابِ . يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ : أَبِي يَغْتَرُّونَ ، أُمِّي يَغْتَرُّونَ ؛ فَبِي لَحَفْتُ لِأَبْعَثُ عَلَى أَوْلِيكَ مِنْهُمْ فِتْنَةً تَدْعُ الْخَلِيمَ مِنْهُمْ خَيْرَانَ)) واته : له (أبي هريرة) هـ _ خوای لێ پازێ بیت _ فەرمووێتی : پێغەمبەری خوا _ صلى الله عليه وسلم _

واته : له هندی ووشهکانی سوونه تی (صحیح) ی پښه مبهری خوادا ﷺ سه بارهت به (الحوض) هکه هاتوه : کهوا ناوه که ی له شه کر شیرینتره . نه شمبینوه شه کر له فەرمووده دا هاتی له شوینه . شه کر ماده یه کی نو ی یه و پزیشکانی پیشتر باسیان نه کردوه ، نه شیان ناسیوه ، وه سفیشیان نه کردوه له خواردنه وه کانیاندا ، له راستیدا ته نها ههنگوینیان ده ناسی و ، ده یانخسته نیو دهرمانه کانه وه .

قامیشی شه کر گهرمی شیداره و بۆ کۆکین به سووده ، شی و میزلدان و ، بۆپی سیی کان پاک ده کاته وه ، قامیشه که ی له شه کر که زیاتر نهرم و نیانتر ده کاته وه ، یارمه تیده ره بۆ پشانه وه ، ، میزهینه ره ، توانای جووتببون زیاد ده کات ، (عثمان) ی کوپی (مسلم الصفا) ده لیت : هه رکه س پاش خۆراک خوارن قامیشی شه کر بمژیت ، به دریژایی ئه و پۆژه له شادومانیدا ده بی . گوفتاره که ی ته و او بو .

ئه گهر بېرژینریت بۆ زبری سینگ و گه روو به سوود ده بی ، با دروست ده کات ، به لام ئه گهر تو یکه ی لی کرایه وه به ناوی گهرم شۆرایه وه با دروست ناکات .

شه کر گهرمی شیداره به پیی پاسترین بۆچوون ، گوتراوه : سارده . چاکترینی شه کری (الطبرزد) (^{٥٥٨}) ی سپیه پوونه که یه ، کۆنی له تازهی نهرم و نیانتره چاکتره ، ئه گهر بکولیندریت و که فه که ی لابریت ، تینویه تی و کۆکین هیمن ده کاته وه ، بۆ ئه و که ده یه ی (

فرموی : ((له کوتای زه مه ندا پیاوانیک دهرده چن به ئاینداری دهربرینی خویان فیل له خه لگی ده که ن ، بۆ سه رنج پاکیشانی خه لک و نه ک له بهر خاتر خوا پۆشاک خۆی مه پ ده پۆشن بۆ ئه وه ی نهرم و نیانی و بیدهسته لاتی بۆ خه لک دهربرن و له دوايشدا بېن به موریو د لاینگریان ، زمانیان له شه کر شیرینتره و ، دلیان دلی گورگه . خوی تعالی ده فهرمیت : ئایا به مۆله تدانی من سه رکه ش ده بن و لیم ناترسن و له کرده وه خراپه کانیان په شیمان نابنه وه ، یاخود به سه ریچی من ده ویزن ، سویند به خۆم فیتنه و کاره ساتیکیان بۆ ده نیرم کهسانی میهره بانیان سه رسام بکات)) . وه و ضعیف جدا کما قال الشیخ الألبان .

^{٥٥٨} — ووشه یه کی فارسیه مانای شه کر ده به خشی ، بپوانه : لسان العرب ، وه رگیز .

(الصفراء) دروست دهكات زیانبه خشه چونكه دهگوریّت بۆ ئه (الصفراء) یه ، زیانه کانی به ناوی لیمۆ یاخود نارنج ، یاخود هه ناری (الزمان اللّان) که م دهگریته وه .

که سانیك شه کر له ههنگوین به باشتر داده نین له بهر که می گهرمی و نهرمیه که ی ، نه مهش لایه نگرتنیکی ناره وای شه کر وه فزل دانیتی به سه ره ههنگویندا ، چونكه سووده کانی ههنگوین چهنده ها نه وهنده ی سووده کانی شه کره ، به پاستی خوای تعالی کردویه تی به شیفاو دره مان ، پیخۆرو شیرینی ، سووده کانی شه کر له چ ئاستیکی سووده کانی ههنگویندایه که : گه ده به هیژ دهکات ، خوونه رم و نیان دهکاته وه ، بینین به هیژ دهکات و ، تاریکی ناهیلّیت ، نهخۆشی (الخوانیق) (°°) دوردده خاته وه نه گهر غه ره ی پی بگریّت ، نهخۆشیه کانی ئیفلیجی و دهم خواربوون (الفالج واللقوة) چاک دهکاته وه ، به سووده بۆ تیگرای ئه و نهخۆشیه ساردانه ی له جهسته دا پرووده دن به هۆی ته پی وشى وه ، له قولایی جهسته و ، تیگرای جهسته وه رایانده کیشتیّت ، ته ندروستی جهسته ده پاریزیت و قه له وی دهکات و گهرمی دهکات ، توانای جووتبوون زیاد دهکات ، کاری شیی کردنه وه و پاک کردنه وه دهکات ، کردنه وه ی ده می په گه کان ، پاک کردنه وه ی پیخۆله ، هینانه خواره وه ی کرم ، قه ده غه ی نینته لاکردن و بۆگه نبونه کانی تر دهکات ، پیخۆریکی به سووده ، گونجای ئه و که سانه یه که به لغه م به سه ریاندای زال بووه ، ههروه ها پیاوانی به ته مه ن و خه لکانی میزاج سارد ، به گشتی : هیچ شتیک نیه نه وهنده ی ههنگوین به سوود بۆ جهسته ، بۆ چاره سه رکردن و له کاتی بیتوانا بوونی دره مانه کانی تر ، ته ندروستی جهسته ده پاریزیت و ، گه ده به هیژ دهکات و چهنده ها نه وهنده ی تری ئه م سوودانه ، باشه شه کر ئه م سوودو خاسیه تانه ی له کوئی یه یا هه رنه بی نزیک به م خاسیه تانه بی .

°°° _ الخوانیق : نهخۆشیه که ددهات له گه روو ناهیلّیت هه ناسه به باشی بگات به سیی کان ، بهروانه : لسان

پیتی کاف (ك) :

کتابُ للحمی ، نووسراویک بۆ تا : (المرؤزی) فەرموویەتی : هەوالم گەشتە (أبأ عبدالله) کەوا تام لێهاتوو ، بۆیە بەرامبەر بەتا نووسراویکی بۆ نوسیم : بسم الله الرحمن الرحيم ، بسم الله ، وبالله ، محمد رسول الله ، ﴿ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۚ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴾ [الأنبياء : ٦٩ _ ٧٠] ، اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ ، وَمِيكَائِيلَ ، وَإِسْرَافِيلَ ، اشْفِ صَاحِبَ هَذَا الْكِتَابِ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَجَبْرُوتِكَ ، إله الحق آمين * واتە : بەناوی خوای بەخشندەو میهرەبان ، بەناوی خوا ، پشت بەخوا ، محمد پیغەمبەری خواوە ، ﴿ قُلْنَا ﴾ (کە ئیبراھیمیان خستە ئاگرەکەو) ووتمان ﴿ يَا نَار ﴾ ئەو ئاگر ﴿ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا ﴾ سارد بەرەووە بۆ زیان بە ﴿ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴾ بۆ ئیبراھیم * ﴿ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا ﴾ ئەوان ویستیان پیلان بگێن لە ئیبراھیم (بەسووتان لە ناوی بەرن) ﴿ فَجَعَلْنَاهُمُ ﴾ بەلام ئێمە ئەوانمان کردە ﴿ الْأَخْسَرِينَ ﴾ (زەرەرماندترین (دۆپاوترین) کەس)^{٥٦} ، پەرەردگارا ئەو پەرەردگاری (جبرائیل) و (میکائیل) و (إسرائفیل) ، شیفای خاوەن ئەم نووسراوە بدە بە تواناو هیژو کەرەبی خۆت ، خواوەندی هەق ئامین .

پێشەوا (المرؤزی) فەرموویەتی : گوێبیستی (أبو المنذر عمرو) ی (مجمع) بووم ئەمە ی بۆ (أبو عبدالله) دەخوێندەووە : (یونس) ی کوپی (حَبَّانَ) بۆی باسکرەدین و ، فەرمووی : لە (أبأ جعفر) ی کوپی (محمد) ی کوپی (علي) م پرسی ، سەبارەت بەوەی نوشتە هەلواسم ، فەرمووی : ئەگەر نووشتەکە لە قورئانەکە ی خوا بۆ یاخود گوفتاریک بۆ لە پیغەمبەری خواوە ئەوا هەلواسەووە بێکە بە ھۆکاری شیفای وەرگرتن چەند لە تواناندایە * (المرؤزی) دەفەرمیت : منیش گووتم : ئایا بۆ تەو چواربەرۆ ئەمە بنووسم : بسم الله الرحمن الرحيم ، بسم الله ، وبالله ، محمد رسول الله ، تاوەکو کۆتا ؟ فەرمووی : بەئێ .

(حرب) ده لیت : پیشه‌وا (أحمد) ی کوپی (حنبل) ئاسانکاری تیدا ده‌کرد . پیشه‌وا (أحمد) فرموویه‌تی : (ابن مسعود) زۆر هه‌زی به‌کردنی نه‌بوو ، له پیشه‌وا (أحمد) یان پرسی سه‌باره‌ت به‌وه‌ی نوشته‌و چاوه‌زار (التمام) هه‌لواسریت پاش ئه‌وه‌ی به‌لاکه داده‌به‌زی ؟ فرمووی : ئومیده‌وارم هیچی تیدا نه‌بی .

کتاب عسر الولادة ، نووسراویک بۆ قورسی و ئاسته می مندالبون : (الخلال) ده لیت :

(عبدالله) کورپی (أحمد) بۆی باسکردم و ، فرمووی : بینیم بابم بۆ ئه و ژنه ی مندالبونه که ی ئاسته م بووه له جامیکی سپیدا ، یاخود له شتیکی پاکدا ، فرمووده که ی (ابن عباس) ده نووسی : لا إله إلا الله الحليم الكريم ، سبحان الله رب العرش العظيم ، الحمد لله رب العالمين : واته : هیچ خوایه ک نی یه جگه له خوای میهره بانى به خشنده ، پاک و بیگه ردی بۆ پهروه ردگاری عهرشی مه زن ، سوپاس و ستایش بۆ پهروه ردگاری جیهانیان ، ﴿ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلَاغٌ ﴾ [الأحقاف : ۳۵] واته : ﴿ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا ﴾ ئه و پۆژه ی که (سزای) به لێن پیدراویان ده بینن واده زانن ﴿ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً ﴾ ته نها ساتیک له پۆژ له دنیا دا ماونه ته وه ﴿ بَلَاغٌ ﴾ (ئه م قورئانه) ئاگاداری یه (٦١) . ﴿ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴾ [النازعات : ۴۶] واته : ﴿ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا ﴾ بۆ بپواکان که ئه و پۆژه ده بینن واده زانن ﴿ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا ﴾ که نه ماونه ته وه ئیواره یه ک یا چیشته تگاویک نه بۆ له

دونیادا (٥٦٢) . (الخَال) ده لیت : (أبوبکر المرزوي) پیتی راگه یان دین : که وا پیاویک هاته خزمه تی (أبا عبدالله) و گووتی : ئەی (أبا عبدالله) نووشتیه ک ده نوسی بۆ ژنیک که دوو پۆژه مندالبونه که ی ئاسته م بووه ؟ ئەویش فەرمووی : پیتی بلێ : با جامیکی فراوان و ، زافه ران بێنیت ، بینیشم بۆ چهنده ها که سی ده نوسی .

(عِکْرَمَةُ) ، له (ابن عباس) هوه ده گێڕێته وه ، ده فەرمیت : (عیسی) پیغه مبه ر _ صلی الله علی نبینا وعلیه وسلم _ به لای مانگایه کدا تیپه رپوو بچکه که ی له سکیدا مابووه و نه ده هاته دهره وه ، مانگا که ش گووتی : ئەی (کلمة الله) له خوا بپاړێره وه بۆ ئەوه ی پزگارم بکات له وه ی من تیا یدام . (عیسی) پیغه مبه ریش فەرمووی : یا خالق النفس من النفس ، ویا مخلص النفس من النفس ، ویا مخرج النفس من النفس ، خلصها . قال : فرمت بولدها ، فإذا هي قائمة تشمه . واته : ئەی خولقێنه ری نه فس له نه فس ، ئەی رزگارکاری نه فس له نه فس ، ئەی به دهره ینه ری نه فس له نه فس ، پزگاری بکه . فەرمووی : مانگا که بچکه که ی فێریدا ، ئەو بوو یه کسه ره ستاو بۆنی ده کرد . فەرمووی : ئەگەر ژنان مندالبونیان ئاسته م بوو ، ئەمه یان بۆ بنووسه . هه موو ئەو نووشتانه ش که تیپه رپوون ، به راستی نووسینیان به سووده .

کۆمه لیک له پیشینی چاک پێیان داوه هه ندیک له قورئان بنوسریت و بخوریته وه ، بۆ به دهسته ی تانی ئەو شیفا یه ی که خوی تعالی خستویه تیه نیو قورئانه وه .

نووسینی نووشتیه کی تر بۆ ئاسته می مندالبون : له ده فێکی پاکدا ده نووسریت : ﴿ إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ * وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ * وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ * أَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ * وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴾ [الأنشاق : ١ _ ٤] واته : ﴿ إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴾ کاتیک که ئاسمانه کان له ت ده بن ﴿ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴾ وه ملکه چی کرد بۆ پهروه ردگاری و ده بی واش بی ﴿ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴾ و ساتیک که زهوی راکی شراو پا نکرایه وه (راخرا) ﴿ أَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴾

وه نه وهی تیا بوو فریتی داو هیچی له ناودانه ما ﴿وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ﴾ وه ملکه چی کرد بو په روه ردگاری و ده بی واش بی^(۶۳) . پاشان ژنی دووگیان لیی ده خواته وه ، ده پرژینریت به سه رسکیدا .

کتاب للراف ، نووسینی نووخته یه ک بو خوین به ربوونی لووت : شیخی ئیسلام (ابن تیمیة) _ په حمه تی خوائ لیبیت _ نه م نایه ته ی له نیوچاوانی نه و که سه ده نووسی : ﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكَ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ﴾ [هود : ۴۴] واته ﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ﴾ نه وسا و ترا نه ی زه وی ﴿ابْلَعِي مَاءَكَ﴾ ناوه کت هه لمزه ﴿وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي﴾ و نه ی ئاسمان باران مه بارینه ﴿وَغِيضَ الْمَاءُ﴾ نیتر لافاوه که پوچو به ناخی زه ویدا ﴿وَقُضِيَ الْأَمْرُ﴾ کاره که (خنکانیان) ته واو بوو^(۶۴) . پیشه وا _ ابن القیم _ ده فهرمیت : گوئیستی شیخی ئیسلام (ابن تیمیة) بووم _ په حمه تی خوائ لیبیت _ ده فهرموو : بو چنده ها که سم نووسیوه و چاک بوته وه ، هه روه ها ده فهرموو : نابی به خوینی لووت بنوسریت ، هه روه که نه فامه کان نه نجامی ده دن ، چونکه خوین پیسه و (نجس) نابی گوفتاره کانی خوائ پی بنوسریت وه .

نووسینی نووخته یه کی تر خوین به ربوونی لووت : (موسی) پیغه مبه ر _ علیه السلام _ به عه بایه که وه چوه دهر وه ، سه رچاوه یه کی به دیکرد ، نه وه بوو به عه باکه ی توند به سستی ﴿يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ [الرعد : ۳۹] واته : ﴿يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ﴾ نه وه ی خوا بیه وی ده یسریت وه و (نه وه ش بیه وی) ده یه یلته وه ﴿وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ سه رچاوه ی کتیه کان لای نه و (خوایه که اللوح المحفوظ) ه^(۶۵)

^{۶۳} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

^{۶۴} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

^{۶۵} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

کتاب (الحَزَان) نووسینی نووشتیه که بۆ (الحَزَان) : تیايدا ده نوسریت ﴿ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ﴾ [البقرة : ٢٦٦] بحول الله وقوته ، واته : ﴿ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ ﴾ ئینجا گهرده لولیکى لى هه لېکات ﴿ فِيهِ نَارٌ ﴾ گهوه سه موومى تیدا بى ﴿ فَاحْتَرَقَتْ ﴾ یه کسه ر باخه که بسوتی^(٥٦٦) ، به هیزو توانای خوی تعالى .

نووسینی نووشتیه که تر بۆ (الحَزَان) : له کاتى زه ردبونه وهى خۆردا له سه رى ده نوسریت : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ [الحديد : ٢٨] واته : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ نهى نهى که سانه ی باوه رتاتان هیتاوه ﴿ اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ ﴾ له خوا بترسن و باوه رپیتن به پیغه مبه ره که ی ﴿ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ ﴾ دوو به شتان له ره حمهت و به خششى خوی پى ده به خشى ﴿ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا ﴾ وه پووناکیه کتان ده داتى ﴿ تَمْشُونَ بِهِ ﴾ که پى نموونی پى بکن ﴿ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ﴾ وه لیتان خوش ده بیت ﴿ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ وه خوا لیخوشبووی میهره بانه^(٥٦٧)

کتابُ للحمى المثلثة . نووسینی نووشتیه که بۆ تای سى به پۆ : له سى گه لای نه رم و نیا ن ده نوسریت : بسم الله فرّت ، بسم الله مرّت ، بسم الله قَلْتُ ، واته : به ناوی فېرى ، به ناوی تیپه پى ، به ناوی خوا که م بۆوه ، پاشان هه موو پۆژیک گه لایه کی ده خاته ده مى و ، به ئاو قوتی ده دات .

کتاب لعرق النساء . نووسینی نووشتیه که بۆ ده رده لاقه : بسم الله الرحمن الرحيم ، اللهم رب كل شيء ، ومليك كل شيء ، وخالق كل شيء ، أنت خلقتني ، وأنت خلقت النساء ، فلا تسلطه علي بأذى ، ولا تسلطني عليه بقطع ، واشفني شفاء لا يغادر سقماً ، لا شافي إلا أنت

^{٥٦٦} — مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فیسری قورئان .

^{٥٦٧} — مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فیسری قورئان .

• واته : به ناوی خوای به خشنده و میهره بان ، په روهر دگارا ئه ی په روهر دگاری ه موو شتیک ، پادشای ه موو شتیک ، خولقینه ری ه موو شتیک ، تو منت خولقاندو ، درده لاقه شت خولقاندوه ، به زیان به سه رمدا زالی مه که ، زالیشم مه که به سه ریدا به برین ، شیقام بده شیقایه ک نه خوئی تیئه په پینت ، به در له تو هیچ شیفا ده ریک نی یه .

کتاب للعرق الضارب. نووسینی نووشتیه ک بو په گی لیدهر : روی الترمذي في جامعه : من حديث ابن عباس _ رضي الله عنهما _ : أن رسول الله ﷺ كان يعلمهم من الحمى ، ومن الأوجاع كلها أن يقولوا : ((بسم الله الكبير ، أعوذ بالله العظيم من شر كل عرق نَعَارٍ ، ومن شر حَرِّ النار)) (٥٦٨).

واته : له (ابن عباس) هوه _ خوا له خوئی و بابیشی پازی بیت _ : کهوا پیغه مبه ری خوا ﷺ بو تا لیها تن و ، ه موو نازاره کان فیبری ده کردن کهوا بلین : ((به ناوی خوای مه زن و شکودار ، په ناده گرم به خوای گه وره له شه پی هه ره گیک که به هور و ژم خوینی لیدیت و ، له شه پی گه رمی ناگر)) •

کتاب لوجع الضرس : نووسینی نووشتیه ک بو ددان نیشه : له سه ر ئه و لا پوومه ته ی که ددانه به نازاره که ی له ژیردایه ده نو سریت : بسم الله الرحمن الرحيم : ﴿ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴾ [الملك : ٢٣] واته : ﴿ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ ﴾ (نه ی محمد _ صلى الله عليه وسلم) بلی : هه ر خویه که دروستی کردون ﴿ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ﴾ وه گوئی و چاو دلی پی داون ﴿ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴾ زور به ده گمه ن سوپاسی (نه م به هرا نه) ده که ن (٥٦٩) • نه گه ر ناره زووشی لی بوو با بنووسیت : ﴿ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ [الأنعام : ١٣] واته : ﴿ وَلَهُ مَا سَكَنَ

٥٦٨ _ إسناده ضعيف : أخرجه الترمذي (٢٠٧٦) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٤٥٨٧) •

٥٦٩ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسریری قورئان •

فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ﴿٥٧﴾ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥٨﴾ وَهُوَ هَرَبُ خَوَايِهِ نَهْوِي نَارَامِي كَرَتَووه له شهو و پۆژدا ﴿٥٩﴾ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ هَرَبُ نَهْوِي سَهْرِي زَانَايِه (٥٧)

کتابُ للخُراج: نووسینی نووشتیه ک بۆ دومه ل: له سه ری ده نووسریت: ﴿٥٩﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۖ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٥﴾ [طه: ١٠٥] وَاته: ﴿٥٩﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ ﴿٥٩﴾ (ئهی محمد _ صلی الله علیه وسلم _) پرسیاره ت ئیده کهن سه باره ت به شاخه کان ﴿٥٩﴾ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿٥٩﴾ توش بلی په روه ردگار له بیخیان دینی وردو و خاشیان ده کات ئینجا با پرزو بلاویان ده کاته وه ﴿٥٩﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿٥٩﴾ ئینجا ریک و ساف و بی ئاوو گزگیا ده یه ئیلتیه وه ﴿٥٩﴾ لَا تَرَى فِيهَا ﴿٥٩﴾ نابیینی تییدا ﴿٥٩﴾ عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿٥٩﴾ هیچ جوړه لاری و به رزی و نزمیه ک (٥٧)

کَمَاءٌ: دوومه لآن: ثبت عن النبي ﷺ أَنَّهُ قَالَ: ((الكَمَاءُ مِنَ الْمَنِّ وَمَاؤُهَا شِفَاءٌ لِلْعَيْنِ)) (٥٧٢) أخرجاه في الصحيحين.

واته: پتیه مبه ری خوا ﷺ فرمویه تی: ((دوومه لآن له گه زویه و ئاوه که شی بۆ چاو شیفایه))

دوومه لآن له زه ویدایه به بی پواندن ، به (الكَمَاءُ) ناو نراوه چونکه خوی وون کردووه له ژیر زه ویدا خوی شار دۆته وه ، بۆیه له زمانی عه ره بیدا ده گو تریت: (کَمَاءُ الشَّهَادَةِ) واته: شایه تیه که ی په نهان کردو هه ستا به شار دنه وه ی ، دوومه لانی ش (الكَمَاءُ) وون و شار او هیه له ژیر خاکدا و هیچ گه لا و قه دیک ی نی یه ، ماده که ی له گه وه ریک ی زه مینی هه لمیه و ، له زه مینه وه به ره و پووی هه لتوقیوه ، به ساردی زستان و ، گه شه سه ندی بارانی به هار

٥٧٠ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

٥٧١ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

٥٧٢ _ متفق علیه : أخرجه البخاري (١٠ / ١٣٨) ، ومسلم (٢٠٤٩) .

هه‌لده‌توقیت ، نه‌وجا دروست ده‌بی و به‌ره‌و پړوی زه‌مین ده‌رده‌په‌پړ و ته‌نیک‌ی دیار ده‌بی ، بۆیه له زمان‌ی عه‌ره‌بیدا پت‌ی گوتراوه (جدری الأرض) واته‌ ئاول‌ه‌ی زه‌وی ، وه‌کو چواندن‌یک به‌ ئاول‌ه له شیوه‌و ماده‌شدا ، چونکه ماده‌ی ئاول‌ه ته‌پ‌ی و شیی‌ه‌کی خۆینی‌ه‌و ، به‌زۆری له ته‌مه‌نی گه‌شه‌کردندا هه‌لده‌توقیت ، له سه‌ره‌تای زالبوونی گه‌رمی و ، گه‌شه‌کردنی هیزدا .

دوومه‌‌ئان له به‌ه‌اردا ده‌رده‌چیت و ، به‌ کال‌ی و کول‌اویش ده‌خوریت ، عه‌ره‌به‌کان به (نبات الرعد) ی ناوده‌بن واته : پوه‌ه‌کی هه‌وره‌گره‌ه چونکه له کاتی زۆریوونی هه‌وره‌گره‌دا زۆر ده‌بی و ، زه‌ویه‌که بۆ دوومه‌‌ئانه‌که درز ده‌با ، دومه‌‌ئان له خۆراکی ده‌شته‌کیه‌کانه‌و ، له زه‌وی عه‌ره‌بدا زۆره ، چاک‌ترین خاکیشی خاکی لمینی که‌م ئاوه .

دوومه‌‌ئان چه‌ندین جۆره : جۆریکیان کوشنده‌یه‌و په‌تگی مه‌یلی لای سووری ده‌کات و هه‌ناسه‌سواری و خه‌نکان دروست ده‌کات .

دوومه‌‌ئان ساردی ته‌پوشیداره له پله‌ سیدا ، خراپه‌ بۆ گه‌ده‌و ، دره‌نگ هه‌رسه ، نه‌گه‌ر به‌زۆری بخوریت ، نه‌خۆشیه‌کانی (القولنج) ، (السکته) ، ئیفلیجی ، گه‌ده‌ئیشان ، قورسی میزکردن دروست ده‌کات ، ته‌پوشیداره‌که‌ی له ووشکه‌که‌ی زیانی که‌م‌تره‌و هه‌رکه‌سیش ویستی خواردنی هه‌بوو با بیخاته نیۆ قوپی ته‌په‌وه‌و ، ئینجا له گه‌ل ئاو و خوی و جاتره‌دا (الصعتر)^{٥٧٢} بیکۆل‌ئینی و ، به‌زه‌یتی زه‌یتون و به‌ه‌اراتی گه‌رمه‌وه‌ه بیخوات ، چونکه گه‌وه‌ره‌که‌ی زه‌مین‌یی چره‌و ، خواردنیشی خراپه‌ ، به‌لام گه‌وه‌ریکی ئاوی نه‌رم و نیانی

^{٥٧٢} _ الصعتر : پوه‌ه‌کی ته‌مه‌ن دریزی بچوکه‌و ، گه‌ل‌اکانی بۆن‌یکی عه‌تر نامیزی توندیان هه‌یه ، له‌ئیکی زۆری چپی لیده‌بیته‌وه‌و ، به‌سه‌ر زه‌ویدا وه‌کو پاخه‌ر خۆی پاده‌خات ، نزیکه‌ی (١٢) بوصه به‌رز ده‌بیته‌وه ، گه‌ل‌ه‌کی په‌مه‌یی و نه‌رخه‌وانی پتۆه‌یه‌و له نیوه‌ی وه‌زی هاویندا دینه‌ده‌ری ، وه له‌به‌ر نه‌وه‌ی چیاکان بۆن خۆش ده‌کات ، بۆیه پت‌ی گوتراوه (دلخۆشکاری چیا) ، له چیا‌ی (الأخضر) ی وه‌لاتی لیبیاو له وه‌لاتانی دیکه‌شدا نه‌م پوه‌ه‌که زۆره ، تام‌یکی گه‌رمی که‌می تالی هه‌یه ، گه‌ل‌او گول و قه‌ده‌که‌ی به‌کارده‌بریت . به‌وانه :

تێدایه په نجه بۆ سوکی پاده کیشیت ، نه گهر چاوی پی بپێژیت بۆ تاریکی چاو و چاوئێشی
گرم به سووده ، پزیشکه به پێزه کان دانیان به وهدا ناوه که ئاوه که ی چاو پاک ده کاته وه .
ئهوانه ی که باسیان کردوه (المسیحی) و ، دانه ری (القانون) و ، کهسانی تریشین .

فهرمایشتی پیغه مبه ری خوا ﷺ ((الْكَمَاةُ مِنَ الْمَنْ)) دوو گوفتاری له باره وه هاتون :

یه که میان : ئه و گه زۆیه ی که بۆ نه وه ی ئیسرا ئیل دابه زی ، ته نها ئه م جوړه شیرینه نه بوو ،
به لکو چه نده ها جوړی خواره مهنی بوو “ که خوای تعالی به سه ری دا پرشتن ، وه کو ئه و
پوه که ی که به خو پرسی ده ست ده که ویت ، به بی کارو چاره سه رو کێلان ، چونکه وشه ی (الْمَنْ)
چا وگه به مانای (المفعول) “ واته ئه و (المن) ه خۆراکیکی خه لآتکراو بوو له لایه ن
په روه ردگار وه ، که وابوو خوای تعالی هه ر شتیکی کردبی به پۆزی بۆ به نده کانی به خۆراو
به بی کارکردن و به بی چاره سه ر ، (الْمَنْ) یکی پوخته ، ئه گه رچی هه موو نیعه ته کانی
په روه ردگار بۆ به نده کانی خۆی خه لات و به خششه ، به لām لیڤه دا شته که تایبه ت کراوه به و
نیعه ته وه که به بی کارکردن به ده ست دیت ، مرۆفیش به ناوی (الْمَنْ) وه دروستی
نه کردوه ، به لکو هه ر بۆ خۆی (الْمَنْ) ه به بی ئه وه ی مرۆف ده ستی له بونی دا هه بی ،
ئه وه بوو خوای تعالی خۆراکی بۆ کردبون به شتیکی شاراوه که دۆمه لانه ، که جیگه ی نانی
ده گرتنه وه ، پێخۆری بۆ کردبون به بالنده ی شیلاقه (السلوی) ، که جیگه ی گۆشتی بۆ
ده گرتنه وه ، حه لوای بۆ کردبون به (الطل) که داده به زیتته سه ر دره خته کان و جیگه ی
شیرینی و حه لوای بۆ ده گرتنه وه ، به م شیوه ژینی بۆ ته واو کردبون .

ته ماشای فره‌میشتی پیغه‌مبه‌ری خوا بکه ﷺ: دۆمه‌لان له و‌گه‌زوانه‌یه که خوای تعالی بۆ نه‌وه‌ی ئیسرائیلی دابه‌زاند . لێ‌رده‌دا ته‌ماشای ده‌که‌یت دۆمه‌لانی کردووه به ته‌نها به‌شیک له کۆی نه‌و هه‌موو گه‌زووانه‌ی که داییه‌زاند بۆ نه‌وه‌ی ئیسرائیل و ، تاکیک له تاکه‌کانی گه‌زۆ ، که‌وابوو گه‌زۆ ته‌نها جۆریک نی یه ، (الترنجبین) یش که ده‌که‌وێته سه‌ر دره‌خته‌کان ته‌نها جۆریک له گه‌زۆ ، به‌لام پاشان به‌کاره‌ینانی ووشه‌ی (المَن) ی به‌سه‌ردا زالّ بوو وه‌کو نه‌ریتیکی تازه به‌دییه‌نراو .

گوفتاری دووه‌م : دۆمه‌لانی چواندووه به‌گه‌زۆی دابه‌زیو له ئاسمانه‌وه ، چونکه کۆده‌کرێته‌وه به‌بێ ماندووبوون و تیچوون و چاندنی تۆ و ئاودان .

ئه‌گه‌ر گوت : ئه‌گه‌ر نه‌مه‌ پایه‌ی دۆمه‌لان بیته ، که‌وابوو نه‌و زیانه چی به‌تیایدا ، له کۆی وه‌ نه‌وه‌ی بۆ هاتووه ؟

بزانه خوای تعالی به‌ووردی و لێهاتووی هه‌موو شتیکی دروست کردووه ، به‌چاکی و جوانی هه‌موو شتیکی خولقاندووه ، له سه‌ره‌تای خولقاندنیدا هیچ به‌لاو نه‌خۆشیه‌کی تییدا نی یه ، سوودو که‌لکیکی ته‌واوی هه‌یه بۆ نه‌وه‌ی له پێناویدا ئاماده‌کراوه و خولقیته‌راوه ، که‌چی پاشان به‌هۆی چه‌ندین هۆکاری دیکه‌وه به‌لاو نه‌خۆشی تووش ده‌بی “ وه‌کو نزیککی و له‌پالّ یه‌کدا‌بوون ، یاخود تیکه‌ل‌بوون ، یاخود چه‌ندین هۆکاری تر که خراپی ده‌کات ، بۆیه ئه‌گه‌ر له سه‌ر سروشت و خولقاندنه‌ به‌ره‌ته‌که‌ی بمایه‌ته‌وه به‌بێ تیکه‌لا‌و‌بوونی له‌ گه‌لّ نه‌و هۆیا‌نه‌دا که خراپی ده‌که‌ن ، خراپ نه‌ده‌بوو .

هه‌رکس زانیاری سه‌باره‌ت به‌ بارو‌حالی جیهان و سه‌ره‌تای دروست‌بوونی هه‌بی ، ده‌زانی هه‌موو نه‌و خراپ‌بوونه‌ی له‌ ئاوه‌واو پوه‌ک و گیانه‌به‌ران و بارو‌حالی دانیشه‌توانیدا هه‌یه ، دوا‌ی خولقاندن تووشیان بووه به‌هۆکارگه‌لیکی جیا‌واز ، به‌رده‌وام کرده‌وه‌کانی نه‌وه‌ی ئاده‌م و سه‌رپێچیان بۆ پیغه‌مبه‌ران خراپه‌ی جۆرا‌وجۆری گشتی و تاییه‌ت دروست ده‌که‌ن و ،

به‌وه‌ش تووشی جۆره‌ها ئازارو ، نه‌خۆشی و ، ده‌ردو ، چاوه‌قوله (طاعون) و ، بی‌بارانی و
 ووشکیتی و ، قات و قپی و ، هه‌لگرتنی فېرداری خاك و ، به‌روبوم و ، پووه‌ك و ، هه‌لگرتنی
 سووده‌كانیان ، یاخود كه‌م كردنه‌وه‌یان ده‌بن ، هه‌موو ئه‌مانه كاروباریك یه‌ك به‌دوای یه‌كدا
 پوو ده‌ده‌ن .

ئه‌گه‌ر زانستیشته‌وه‌نده فراوان نه‌بوو جیگه‌ی ئه‌وانه‌ی سه‌ره‌وه‌ی تیا بێته‌وه ، با ئه‌م
 نایه‌تی خوای په‌روه‌ردگارت به‌س بیته‌ : ﴿ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ ﴾ [الروم : ٤١] واته‌ : ﴿ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ﴾ خراپه (به‌لاو شتیوان و ده‌رد) له
 ووشكانی (زه‌وی) و ده‌ریادا ده‌رکه‌وتوووه ﴿ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ ﴾ به‌هۆی ئه‌و خراپانه‌ی
 خه‌لكی کردویه‌نه^{٥٧٤} ، ئه‌م نایه‌ته‌ له سه‌ر باروحوالی جیهان دابه‌زیوووه ، پێگ گرتنی بۆ
 کردوووه له‌ نێوان ئه‌وه‌ی له‌ واقیعه‌دا پوو ده‌ده‌ن و له‌ نێوان فه‌سادو خراپه‌دا ، تۆش ته‌ماشای
 ده‌که‌یت چۆن ئه‌و به‌لاو نه‌خۆشیانه هه‌موو کاتیك له‌ به‌روبوم و پووه‌ك و ئازه‌لاندای پوو ده‌ده‌ن
 ، له‌و به‌لایانه‌شه‌وه چه‌ندین به‌لای دیکه‌ی په‌یوه‌ندیدار پوو ده‌ده‌ن و ، ملی یه‌که‌تریان گرتوووه ،
 هه‌رچه‌ند خه‌لكی سته‌م و کرده‌وه‌ی ناشیرین و داوێن پیسی زیاتر ئه‌نجام بده‌ن ، ئه‌مه‌نده
 خوای په‌روه‌ردگاریش به‌لاو نه‌خۆشیان بۆ به‌دیده‌هێنیت “ له‌ خۆراك و میوه‌و ، هه‌واو ئاو و ،
 جه‌سته‌و سروشت و ، وێنه‌و شیوه‌و په‌وشتیاندا ” وه‌کو که‌مکردنه‌وه له‌ خۆراك و ، ده‌ردو
 به‌لایه‌تێن به‌سه‌ردا ، به‌جۆرێك ریکی کرده‌وه‌و سته‌م و کرده‌وناشرینه‌کانی ئه‌وان بیته‌ .

پێشتر دانه‌وێله‌ی وه‌کو گه‌نم و شتی تریش نۆزیوووه به‌به‌راوردی ئه‌مپۆ ، هه‌روه‌ها
 فېداریشی گه‌وره‌تر بووه . پێشه‌وا (أحمد) ی کوپی (حنبل) ده‌گێڕێته‌وه : که‌وا له
 گه‌نجینه‌کانی (بني أمية) دا تووره‌که‌یه‌ك نۆزرایه‌وه گه‌نمی تێدا بوو هه‌ر دانه‌یه‌کی
 به‌ئه‌ندازه‌ی ناوکه‌ خورمایه‌ك ده‌بوو ، له‌ سه‌ری نووسرابوو : ئه‌مه له‌ پۆژانی دادپه‌روه‌ریدا

ده‌پوا ، ئەم چیرۆکەى له (المسند) هه‌که‌یدا گێڕاوه‌ته‌وه له ميانەى فەرمووده‌یه‌که‌دا له‌م باره‌وه باسى کردووه .

نۆریه‌ى ئەم نه‌خۆشى و به‌لا گشتیانه‌ پاشماوه‌ى سزایکن نه‌ته‌وه‌کانى پابردووى پى‌سزا ده‌درا ، پاشان هیندیكى وه‌كو چاودێر مایه‌وه ، بۆ ئه‌وه‌که‌سانه‌ى كه هیندی له‌ کرده‌وى خرابى ئه‌وه‌ته‌وانه‌ى تێدایه ، وه‌كو حوكمیكى به‌دادو ، فەرمانیكى دروست ، پیغه‌مبه‌رى خواش ﷺ ئاماژه‌ى بۆ ئه‌مه‌ کردووه كه فەرموویه‌تى : ئه‌وه‌ پاشماوه‌ى به‌لا یاخود سزایه‌که‌ نێردرایه‌ سه‌ر نه‌وه‌ى ئیسرائیل .

ئه‌وه‌بوو خواى تعالى باى به‌سه‌ر قه‌ومێکه‌دا ژال کرد ، بۆ ماوه‌ى حه‌وت شه‌وه‌شت پۆژ ، پاشان هیندیكى له‌و بایه له‌ جیهاندا هه‌ڵایه‌وه ، له‌و پۆژانه‌دا ، كه‌وابوو ئه‌مانه‌ چه‌ندین په‌ندو ئامۆژگارى تێدایه .

خواى تعالى کرده‌وه‌کانى مرۆفى چاک و مرۆفى خراپه‌کارى کردووه به‌هۆکارى تووشبوون به‌ نه‌خۆشى و ده‌ردو به‌لا له‌م جیهاندا ، وه‌كو فەرمانیكى ناچارى .

بۆیه‌ خه‌لکى كه‌ چاکه‌کردن و زه‌کات و خێروچاکه‌دارى ناکه‌ن و قه‌ده‌غه‌ى ده‌که‌ن ، خواى تعالاش بارانى ئاسمانیان لى‌ قه‌ده‌غه‌ ده‌کات و ، ووشکیتى و ، قات و قریان به‌ سه‌ردا ده‌هینى .

که‌ خه‌لکى سته‌م له‌ هه‌زاران و که‌مه‌ده‌ستان ده‌که‌ن و ، له‌ کێشانه‌و پیوانه‌دا گزى ده‌که‌ن و که‌مى ده‌که‌نه‌وه ، وه‌ به‌هیزان ده‌ست درێژى له‌ بیهیزان و لاوازن ده‌که‌ن ، خواى تعالاش جه‌ورى پادشایان و کاربه‌ده‌ستانیان به‌سه‌ردا ژال ده‌کات ، ئه‌و پاشایانه‌ى كه هه‌یج په‌حم و به‌زه‌یه‌کیان به‌ مرۆفدا نایه‌ته‌وه کاتى داواى په‌حم و به‌زه‌یان لێده‌کریت .

له راستیدا ئەوان كردهوه كانی میلیه تن به لām له پوخسار و شیوهی کار به دهسته کانیاندا بۆیان دهركه وتوون ، چونكه خۆای تعالی به دانایی و دادپهروهری خۆی كردهوه كانی خه لك بۆ خۆدی خه لكه كه به قالد و شیوهیهك به دهرده خات “ كه گونجاویان بیٔ .

جارێك به كه م بارانی و قات و قپی ، جارێك به دوزمن ، جارێك به کار به دهستانی سته مكار ، جارێك به نه خۆشیه گشتیه كان ، جارێك به خه م و خه فەت تووشیان ده بی و لییان نابیته وه ، جارێك به قه ده غه كردنی فپو به ره كه تی ئاسمان و زه وی ، جارێك به زال كردنی شه یتان كه هانیان ده دات بۆ هۆكاره كانی تاوانكردن ، بۆ ئه وهی بپاری په روه ردگاریان به سه ردا بچه سپی ، هه موو كه سیكیش بچیته وه سه ر ئه وهی بۆ خولقینراوه . ئاقل و ژیریش چاوی به نیو هه ریمه جیاوازه كانی جیهاندا ده گه رینیت ، ده یانبینی و ، ته ماشای جیگه ی دادپه روه ری خواو دانایه كه ی ده كات و ، ئه وكات بۆی ده رده كه ویت كه وا پتفه مبه ران و شوینكه وتوانیان به تایبەت له سه ر پێگه ی راستی پزگارین ، به لām هه موو خه لك به پێگای تیاچوندا ده چن و ، به ره و مالتیکی ویرانبوون مل ده نین ، به راستی خۆای تعالی كارو فره مانى خۆی به ئه نجام ده گه یینی ، كه سیش ناتوانی فره مانى خۆای تعالی بگۆپی یا هه لئوه شیئیته وه ، هیچ به رگری كارێكیش نی یه بۆ فره مانى خوا . و بالله التوفیق .

فره مایشتی پتفه مبه ری خوا ﷺ : (وماؤها شفاء للعین) واته : ئاوه كه ی بۆ چا و شیفایه ، به سی گوفتار لیکدراوه ته وه :

یه كه میان : ئاوه كه ی تیکه ل به ده رمانی تر ده كریٔ كه چاوی پێ چاره سه ر ده كریٔ ، نه ك خۆی به ته نها به کاریٔت ، ئه مه بۆچۆنی (أبو عبید) ه .

دوه م : به پوختی به كارد هینریٔ پاش برژاندنی و ، دلۆپاندنی ئاوه كه ی ، چونكه ئاگر نه رمونیانی ده كات و پێی ده گه یه نیت و ، ته پێ و پاشه پۆو زیانبه خشه كانی ده توینیته وه و ، ته نها سووده كانی ده مینیته وه .

سى يەم : مەبەست بە ئاوەکەى ئەو ئاوەیە کە لە ئەنجامى بارانەو تیايدا دروست دەبى ، کە بریتىە لە یەکەم دلوپەکانى باران کە دادەبەزىتە سەر زەوى ، بۆیە خستە سەرکە (إضافة) خستە سەرى جووتکردنە ، نەك خستە سەرى بەش ، ئەمەش بۆچۆنى پێشەوا (ابن الجوزي) یە کە دورترین و لاوازترین بۆچونەکانە .

گوتراوە : ئەگەر ئاوەکەى بۆ ساردکردنەوێ ئەوێ لە چاودایە بەکارهێنرا ، ئەوا ئاوەکەى بەتەنها خۆى بۆ خۆى شىفایە ، بەلام ئەگەر بۆ شتى تری جگە لەو بوو ، ئەوا دەبى لەگەڵ شتى تردا تیکەڵ بکریت .

(الغافقي) دەلالت : ئاوى دوومەلان چاکترین دەرمانەکانى چاوە ئەگەر لە گەڵ کڵدا بشیڵدریّت و چاوى پى بریژریّت ، پیلۆهکانى چاوبەهیز دەکات و ، پوچه بینهرەکە زیادو بەهیزو تیژ دەکات و ، دابەزینی نەخۆشیەکانى لى دوردەخاتەو .

کَبَاثٌ^(٥٧٥) فِي الصَّحِيحِينَ : مِنْ حَدِيثِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ _ ، قَالَ : كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ نَجْنِي الْكَبَاثَ ، فَقَالَ : ((عَلَيْكُمْ بِالْأَسْوَدِ مِنْهُ ، فَإِنَّهُ طَيِّبٌ))^(٥٧٦) .

واتە : لە (جابر)ى کوپى (عبدالله)وہ _ خاوى لى پازى بیّت _ فەرموویەتى : لە خزمەتى پێغەمبەرى خوادا ﷺ پیکەوہ (الْكَبَاثُ)مان لێدەکردەوہ ، ئەوہبوو فەرمووی : ((پەشەکەى لیکەنەوہ ، چونکە بەلەزەترو بەسوودترە)) .

^{٥٧٥} _ کَبَاثٌ : بەروبووى پینگەبوی درەختى (الْأَرَاك) ، لە هەنجیر دەچیت و مڕۆف و ئازەلێش دەبخۆن ، بپوانە : صحیح البخاری بتحقیق مصطفى دیب ، ج ٣ .

دەنکی بەرى ئەم درەختە کەمیک لە دەنکی کوزبۆرە گەورەترە ، بپوانە : قاموسى رستە ، مەلا محمودى گەلەلەى ، وەرگێت .

^{٥٧٦} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (٩ / ٤٩٨) ، ومسلم (٢٠٥٠) .

(الْكِبَاطُ) ، بفتح الكاف ، والباء الموحدة المخففة ، والشاء المثناة ، بهروبو می درهختی (الْأَرَاك) ه . له خاکی وه لاتی حیجازدا زۆرهو ، میزاجی گهرمی ووشكه ، سووده كانی وهكو سووده كانی (الْأَرَاك) ه : گهده بههیز دهكات ، ههرس كردن چاك دهكات ، بهلغهم پاك دهكاتوه ، بۆ نازاره كانی پشت بهسووده ، زۆریك له نهخۆشیه كانی تر .

(ابْنُ جُلْجُل) ده لیت : نهگه ر ئارده كهی بخوړیتوه ، میزهینه رهو ، میزندان پاك دهكاتوه ، (ابْنُ رِضْوَان) ده لیت : گهده بههیز دهكات و ، سروشت رادهگریت .

كَتَمَ : روى البخاري في صحيحه : عن عثمان بن عبدالله بن مَوْهَب ، قال : دخلنا على أُمِّ سَلَمَةَ _ رضي الله عنها _ ، فأخرجت إلينا شعراً من شعر رسول الله ﷺ مخضوباً بالحِنَّاءِ والكَتَمِ^(٥٧٧) .

واته : له (عثمان) ی کوپی (عبدالله) ی کوپی (مَوْهَب) هوه ، فهرموویه تی : چوینه دیدهنی (أُمُّ سَلَمَةَ) _ خوای لی پازی بیته _ نهوه بوو تاله موویه کی له پرچی پیغه مبهری خوا ﷺ بۆ دهرهینان به خه نهو (الْكَتَم) پهنگ کرابوو .

وفي السنن الأربعة : عن النبي ﷺ أنه قال : ((إِنَّ أَحْسَنَ مَا غَيْرْتُمْ بِهِ الشَّيْبَ الْحِنَّاءُ وَالْكَتَمُ))^(٥٧٨) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((چاکترین شتیك سه رسپی بوونی پی بگوین خه نهو (الْكَتَم) ه)) .

^{٥٧٧} _ صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ٢٩٦ ، ٣١٩ ، ٣٢٢) ، والبخاري (٧ / ٢٠٧) ، وابن ماجه (٣٦٢٣)

كلهم من طريق عثمان بن عبدالله بن مَوْهَب عن أُمِّ سَلَمَةَ فلذكرته .

^{٥٧٨} _ إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٥ / ١٤٧) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع (١٥٤٦) .

له (الصحيحين) دا : له (أنس) وه _ خَوای لی پازی بیّت _ فهرموویه تی : (أبایکر) _
خَوای لی پازی بیّت _ به خه نهو (الکتم) په تگی ده کرد .

وفي سنن أبي داود : عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ _ رضي الله عنهما _ قَالَ : مرَّ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ رَجُلٌ
قَدْ خَضَبَ بِالْحِنَّاءِ ، فَقَالَ : ((مَا أَحْسَنَ هَذَا ؟)) ، فَمَرَّ آخَرُ قَدْ خَضَبَ بِالْحِنَّاءِ وَالْكَتَمِ ،
فَقَالَ : ((هَذَا أَحْسَنُ مِنْ هَذَا)) ، فَمَرَّ آخَرُ قَدْ خَضَبَ بِالصُّفْرَةِ ، فَقَالَ : ((هَذَا أَحْسَنُ مِنْ
هَذَا كُلِّهِ)) (٥٧٩).

واته : له (ابن عباس) وه _ خوا له خوی وبایبشی پازی بیّت _ فهرموویه تی : پیاویک
به لای پیغه مبهری خوادا ﷺ تپه پووو سهری به خه نه په تگ کردبوو ، فهرمووی : ((نه مه
چند چاکه ،)) ، په کیکی تر تپه پووو سهری به خه نهو (الکتم) په تگ کردبوو ، فهرمووی :
((نه مه له نه مه چاکتره)) ، په کیکی تر تپه پووو سهری به زهره سهری په تگ کردبوو ،
نه وه بوو فهرمووی ((نه مه له همووی چاکتره)) .

(الغافقي) ده لیت : (الکتم) پوهو کیکه له ده شته کاند ده پویت ، که لاکانی نزیک به
که لای زهیتونه ، له بالا زیاتر به رز ده بیته وه ، به ریکی هیه له بهری بیهر (الفلل) ده چیت
، ناوکی له نیودایه ، نه گهر بکوتریت په ش ده بیته وه ، نه گهر گوشراوی که لاکه ی ده ربه پندریت
و ، به نه ندازه ی (أوقية) یه کی (٥٨٠) لی بخوریت وه ، به هیز ده پشینیت وه و ، بو که زستنی
سه گیش به سوود ده بی . بنه په ته که شی نه گهر له که ل ناودا بکولیندریت ده بی به مه ره که ب و
بو نووسین به کار دیت .

٥٧٩ _ إسناده ضعيف : أخرجه أبو داود (٤٢١١) ، وضعفه الألباني في ضعيف أبي داود (٩٠٢) .

٥٨٠ _ أوقية : كيتشى (١١٩) غرام زيوه ، بپوانه : فتاوى الشبكة الإسلامية بإشراف د . عبدالله الفقيه ، ٢٦٦٧٥

(الكندي) ده لَیْت : تَووی (الْكَتَم) نه گه ربۆ ره شتنی چاوبه کار بهیتریت ، نأوی دروستبوو له چاودا شیی ده کاته وه و چاکی ده کاته وه .

هه ندی خه لك واتیکه شتون (الْكَتَم) وه سمه یه ، كه به گه لای نیل ناوده بریت ، نه مه بۆچونیکی هه له یه ، چونكه وه سمه پوهه کیکی دیکه یه و (الْكَتَم) نی یه . دانهری (الصحاح) ده لَیْت : (الْكَتَم) بالتحريك : پوهه کیکیه تیکه ل به وه سمه ده کریت و بۆ په نگرردنی پرچ به کار دیت . گوتراوه : وه سمه پوهه کیکیه گه لایه کی دریزی هه یه و په تگی مه یله و شینه و له گه لای دره ختی بیی (شجر الخلاف) گه وره تره ، له گه لای لوبیا ده چیت و ، له و گه وره تره ، له وه لاته کانی حجازو یه مه نه وه ده هینریت .

فإن قيل : قد ثبت في الصحيح عن أنس _ رضي الله عنه _ أنه قال : لم يختضب النبي ﷺ (٥٨١) . واته : نه گه رگوترا : به (صحيح ی له (أنس) هوه _ خوای لی پازی بیت _ ده گپنه وه فهرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ پرچی په نگ نه ده کرد .

ده گوتریت : پیشه وا (أحمد ی کوپی (حنبل) وه لامی نه مه ی داوه ته وه فهرموویه تی : کهسانی دیکه ی جگه له (أنس) شایه تیان داوه که وا پیغه مبه ری خوا ﷺ پرچی په نگ ده کرد . وه نه و که سه ی بینویه تی له پله ی نه و که سه دان ی یه که وا نه یبینیوه ، به لکو پله که ی به رزتره ، پیشه وا (أحمد ی کوپی (حنبل) جیگیری ده کات که وا پیغه مبه ری خوا ﷺ پرچی په نگ ده کرد ، کومه لیک ی تری فهرمووده ناسانیشی له گه لدا یه ، به لام نیمامی (مالك) نکۆلی لی کردوه .

فإن قيل : قد ثبت في صحيح مسلم النهي عن الخضاب بالسواد في شأن أبي قحافة لما أُتيَ به رأسه ولحيته كاللغامة بياضاً . فقال : ((غَيِّرُوا هَذَا الشَّيْبَ وَجَنَّبُوا السَّوَادَ)) (٥٨٢) .
وَالْكَتَمُ يُسَوِّدُ الشَّعْرَ

٥٨١ _ صحيح : أخرجه أحمد (٣ / ٢١٦ ، ٢٦٦) ، ومسلم (٧ / ٨٥) ، والنسائي (٨ / ١٤١) كلهم من طريق

المثنى بن سعيد ، عن قتادة ، عن أنس فذكره .

واته : نه‌گەر گوترا : له (صحیح) ی ئیمامی (مسلم) دا قه‌ده‌غه‌کردنی په‌نگ کردن به‌په‌ش جینگیربووه سه‌باره‌ت به (أبي قحافة) کاتی هینرایه خزمه‌تی پیغه‌مبهری خوا ﷺ و سه‌ری و پیشی وه‌کو دره‌ختی (الثغامة) سپی بوو . نه‌وه‌بوو پیغه‌مبهری خوا ﷺ فه‌رمووی : ((نه‌م سپیتیه بگۆڤن به په‌نگیکي ترو ، به‌دوریشی بگرن له په‌نگی په‌ش)) . (الکتم) یش په‌رچ په‌ش ده‌کات .

وه‌لامی نه‌مه به‌دوو ږوو ده‌دریته‌وه :

یه‌که‌میان : قه‌ده‌غه‌کردنه‌که بۆ په‌شکردنی په‌تیه ، به‌لام نه‌گەر خه‌نه‌که شتیکی تری تیکه‌ل کرا ، وه‌کو (الکتم) و به‌و هاوشیوانه ، نه‌وا هیچی تیدا نی یه ، چونکه خه‌نه‌و (الکتم) په‌نگیک به‌په‌رچ ده‌به‌خشن له نیوان سوړو په‌شدایه به‌پیچه‌وانه‌ی وه‌سمه ، که په‌نگیکي په‌شی خه‌لووزی به‌په‌رچ ده‌به‌خشی ، نه‌مه پاسترینی ه‌ردوو وه‌لامه‌که‌یه .

وه‌لامی دووه‌م : نه‌و په‌نگ کردن به‌په‌شه‌ی قه‌ده‌غه‌کراوه په‌نگ کردنی گزی و فیله ، وه‌کو نه‌وه‌ی کچ و که‌نیزه‌ک و ، ژنی به‌ته‌مه‌ن ، می‌ردو گه‌وره‌که‌ی ه‌لده‌خه‌له‌تینى ، سه‌ر په‌نگ کردنی پیاوی به‌ته‌مه‌ن بۆ نه‌وه‌ی ژنی پى ه‌لخه‌له‌تینى ، ه‌موو نه‌مانه گزی و فیله و ه‌لخه‌له‌تانده ، به‌لام نه‌گەر مه‌به‌ست به‌په‌رچ په‌نگ کردنه‌که گزی و فیله و ه‌لخه‌له‌تانندن نه‌بوو ، نه‌وا به (صحیح) ی له پی‌شه‌وايانمان (الحسن) و (الحسين) ه‌وه _ خویان لى پازى بیت _ ده‌گپه‌نه‌وه که‌وا په‌رچیان به‌په‌ش په‌نگ کردووه ، نه‌م گوفتاره پی‌شه‌وا (ابن جریر) له کتیبی (تهذیب الآثار) دا باسی کردووه ، ه‌روه‌ها له (عثمان) ی کوپى (عفان) و ، (عبدالله) ی کوپى (جعفر) و ، (سعد) ی کوپى (أبی وقاص) و ، (عُقبه) ی کوپى (عامر) و ، (المغیره) ی کوپى (شعبة) و ، (جریر) ی کوپى (عبدالله) و ، (عمرو) ی کوپى (عاص) ه‌وه باسی کردووه .

هروه‌ها له كۆمه‌لێك له (التابعين) هوه باسی ده‌كات وه‌كو ، (عمرو بن كوپى) عثمان
 كو ، (علي) كوپى (عبدالله بن كوپى) عباس كو ، (أبوسلمة بن كوپى) عبدالرحمن كو ،
 عبدالرحمن بن كوپى (الأسود كو ، (موسى بن كوپى) طلحة كو ، (الزهري كو ، (أيوب كو ،
 (إسماعيل بن كوپى) (معدي كرب) هوه .

هروه‌ها پێشه‌وا (ابن الجوزي) له (محارب بن كوپى) (دثار كو ، (يزيد كو ، (ابن جريج
 كو ، (أبي يوسف كو ، (أبي إسحاق كو ، (ابن أبي ليلى كو ، (زياد بن كوپى) (علاقة كو ،
 غيلان بن كوپى (جامع كو ، (نافع بن كوپى) (ابن جبير كو ، (عمرو بن كوپى) (علي
 المقدمي كو ، (القاسم بن كورى (سلام) هوه باسی ده‌كات .

كِرْمٌ ، دره‌ختی تری ، كه له زمانى عه‌ره‌بیدا به (الحَبْلَةُ) ش ناوده‌بریت واته : میو ،
 مكروه (یشه به (الكَرْمُ) ناوبریت ، له‌به‌ر ئه‌وه‌رمووده‌یه‌ی ئیمامی (مسلم) له (صحیح
) كه‌یدا ده‌یگێڕێته‌وه كه‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووێته‌ی : ((لا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ لِلْعَنْبِ الْكَرْمُ
 ، الْكَرْمُ : الرَّجُلُ الْمُسْلِمُ)) * (وفي رواية : ((إِنَّمَا الْكَرْمُ قَلْبُ الْمُؤْمِنِ)) ، وفي أخرى : ((لا
 تَقُولُوا : الْكَرْمُ ، وَقُولُوا : الْعَنْبَ وَالْحَبْلَةَ)) (٥٨٣)

واته : ((با هیچ كه‌س به تری نه‌لێ (الكَرْمُ) ، (الكَرْمُ) پیاوی موسلمانه)) . له (ريوایه
) تێکی ترده : ((له راستیدا (الكَرْمُ) دلێ باوه‌رداره)) ، له (ريوایه) تێکی ترده : ((مه‌لێن :
 (الكَرْمُ) ، بلێن : تری و میو)) .

دوو ماناش له‌مه‌دا به‌دیده‌کړیت :

یه‌كه‌میان : عه‌ره‌ب دره‌ختی تری به (الكَرْمُ) ناوده‌برد واته : پێژدار ، به‌هۆی زۆری
 سوودو كه‌لك و خه‌ره‌یه‌وه ، به‌لام پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نا‌قایل بوو به‌ناوێك ناوبریت نه‌فسه‌كان

بجولینیت بۆ خۆشویستنی و خۆشویستنی ئەو شەرابە سەرخۆشکارە ی لێی دروست دەکەیت ، که دایکی هەموو پیسیەکانە ، بۆیە نا قایل بوو بـه پەتی به چاکترین ناو “ که له هەموو ناویکی تر کۆکاری خەیرە ” ناوبریت .

دوهم : ئەمە دەکەوێتە چوارچێوەی فەرماشتی پیغمبەری خواوە ﷺ : ((لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ))^(٨٤) واتە : ((بەهێزی پاست ئەو پیاوێ نی یە که سەردەکەوی و پیاوان دەدا بە زەویدا)) . هەروەها دەچێتە چوارچێوەی فەرماشتی پیغمبەری خواوە ﷺ : ((لَيْسَ الْمِسْكِينُ بِالطَّوْفِ))^(٨٥) ((ئەو کەسە ی بەسەرتاندا دەگەرێت دەستکورتی پاست نی یە)) . واتە : ئێوە درەختی تری بە (الْكَرْمُ) ناودەبن لەبەر سوودە زۆرەکانی ، بەلام دڵی برۆدار یاخود پیاوی موسلمان لە درەختی تری بەم ناوێ شایستەترە ، چونکە برۆدار هەرهەمووی خێر و کەڵکە ، هەموو ئەمانە دەچێتە چوارچێوەی ئاگادارکردنەو و ناساندن بەو خێرو ، بەخشین و ، باوەرو ، نورو ، پێنمووی و ، لەخوا ترسان و ، سیفاتانە ی لە دڵی باوەرداردایەو ، بەهۆیە شایستە دەبی بەم ناوێ ، زیاتر لە شایستەبوونی میو بەم ناوێ .

پاشان . هێزی میو ساردی ووشکە ، گەلاو خۆ هەلواسەکانی ساردکارە لە کۆتای پلە یە کدا ، ئەگەر بکوتریت و پێچەریکی (ضماد) یکی لێ دروست بکیت سەر نیشەو ، ئاوسانە گەرمەکان و ، هەلئاسانی گەدە ئارام دەکاتەو ، گۆشراوی لقەکانی ئەگەر بخوڕیتەوێ پشانەوێ ئارام دەکاتەو ، سک دەگریتەو ، هەروەها ناوێ پۆکە تەپەکە ی و ، گۆشراوی گەلاکانی ، بۆ برینی پێخۆلە بەسوودەو ، خوین و کێماو دەرەدات و ، ئازاری گەدە ناھێلێت . ئەو ناوێ فرمیسکیە ی کە بەسەر لقەکانیەو هەلگیراوەو ، وەکو کە تیرە یە ئەگەر بخوڕیتەوێ بەرد دەکاتە دەرەو ، ئەگەر نەخۆشیەکانی ووشک هەلاتووی و قلیشانی پێست و نەمانی موو

^{٨٤} _ متفق عليه : أخرجه البخاري (١٠ / ٤٣١) ، ومسلم (٢٦٠٩) .

^{٨٥} _ صحيح : أخرجه مالك في موطئه (٥٧٥) ، والبخاري (٢ / ١٥٤) ، ومسلم (٣ / ٩٥) ، والنسائي (٥ /

٨٥) كلهم من طريق أبي الزناد عن الأعرج عن أبي هريرة فذكره مرفوعاً .

به سه‌ریه‌وهو ، گه‌پی و نه‌خۆشیه‌کانی تری تێهه‌ئسوێنرێت چاکیان ده‌کاته‌وه ، به‌لام پێش به‌کارهێنان پێویسته ئه‌ندامه‌که به‌ ئاو و (النطرون) بشۆردرێت ، نه‌گه‌ر له‌ گه‌ل زه‌یتی زه‌یتوندا شوینه تووکنه‌کانی جه‌سته‌ی پێ‌ بسپرێت ده‌یتاشیت و لایده‌بات ، خۆله‌میشی لقه‌کانی نه‌گه‌ر له‌ گه‌ل سرکه‌و پۆنی گۆل و (دهن الورد) سپه‌نددا (سذاب) پێچه‌ریکی (ضماد) لێ دروست بکریته‌وا بۆ ئه‌و ئاوسانانه‌ی تووشی سپل ده‌بی به‌سووده ، هێزی پۆنی گۆلی میو (دهن زهرة الکرم) قه‌زکاره‌و له‌ هێزی پۆنی گۆل (دهن الورد) ده‌چیت ، سوودو که‌لکه‌کانی ئه‌مه‌نده زۆن نزیک به‌ سووده‌کانی داره‌خورمایه .

گرفس ، که‌ره‌وز : له‌ فهرمووده‌یه‌کدا که (صحیح) نی یه ، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی : ((مَنْ أَكَلَهُ ثُمَّ نَامَ عَلَيْهِ ، نَامَ وَنَكَهَتْهُ طَبِيبَةٌ ، وَيَنَامُ أَمْنًا مِنْ وَجَعِ الْأَضْرَاسِ وَالْأَسْنَانِ)) واته : ((نه‌گه‌ر هه‌رکه‌س خواردی و پاشان نووست ، ده‌نوێت و بۆنی خۆشه‌و ، ده‌نوێت و بێه‌وی ده‌بی له‌ ئازاری ددانه خړپکان و ددان)) . ئه‌م فهرمووده پوچه‌و به‌ده‌می پێغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ هه‌لبه‌ستراوه ،

به‌لام جهۆره (البُسْتَانِي) که‌ی زۆر بۆن خۆش ده‌کات ، نه‌گه‌ر بنه‌په‌تی به‌مله‌وه هه‌لواسرێت بۆ ئازاری ددان به‌سووده .

که‌ره‌وز که‌رمی ووشکه ، گووتراره : ته‌پوشیداره‌و کونیه‌ داخراوه‌کانی (سُداد) جگه‌رو سپل ده‌کاته‌وه مێزهمینه‌ره ، خوینی بێنویژی هێنه‌ره ، به‌رد وورد ده‌کات و ، تۆوه‌که‌شی له‌و باره‌وه به‌هێزتره ، ئاره‌زووی جوتبۆن ده‌وروژینیت ، بۆ نه‌هیشتنی هه‌موو بۆنیکی ناخۆش به‌سووده . (الرازي) ده‌لێت : پێویسته نه‌خوړیت نه‌گه‌ر ترسی پێوه‌دانی دووپشک له‌ ئارادابوو .

کُرْأْتُ ، که‌وه‌ر : فهرمووده‌یه‌کی له‌ باره‌وه هاتووه (صحیح) نی یه‌و به‌ده‌می پێغه‌مبه‌ری خواوه هه‌لبه‌ستراوه پوچه : ((مَنْ أَكَلَ الْكُرْأْتُ ثُمَّ نَامَ عَلَيْهِ نَامَ أَمْنًا مِنْ رِيحِ الْبَوَاسِيرِ وَاعْتَرَلَهُ

الْمَلِكُ لِنَتْنِ نَكْهَتِهِ حَتَّى يُصْبِحَ)) واتە : ((ھەرکەس کە وەر بخوات و پاشان بنوی بیوێ دەبی له بای مایه سیری و پهریه کهش لی دور ده که ویتته وه تا پوژ ده کاته وه)) .

که وەر دوو جوړه :

(النَّبَطِيُّ) : ئەو جوړهیه که له سوفره داده نریت .

(الشامي) : ئەو هیه که سهری هیه ، گهرمه و ووشکه و سهرده ئیشینیت ، ئەگەر بکولیندریت و بخوریت ، یاخود ئاوه کهی بخوریتته وه ، بۆ مایه سیری سارد به سووده ، ئەگەر تۆوه کهی بهاردریت و ، له گەل (القطران)^{٥٨٦} بشیلدریت و ، بۆن و ههلمه کهی بدری له و ددانانهی کرمی تیدایه بلای و ده کاته وه و دهردیده هیئت و ، نازاره کاتیه کهی داده مرکینیتته وه ، ئەگەر دوکه لی تۆوه کهی له کۆم بدری مایه سیریه کهی سووک ده بیته وه ، هه موو ئەمانه له که وری (النَّبَطِيُّ) دایه .

له گەل ئەمه شدا ددان و پۆک خراب ده کات و ، سهرده ئیشینیت و ، خه ونگه لیکی ناخۆش بۆ مرۆف دروست ده کات و ، چاو تاریک ده کات و ، بۆنی دهم ناخۆش ده کات ، به لām میزو بیتوژی زیاد ده کات ، ئاره زووی جوتبوون زیاد ده کات ، به لām دره تگ هه رسه .

بیتی لام (ل) :

لَحْمٌ ، گوشت : خوای تعالی ده فره میت : ﴿ وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴾ [الطور : ٢٢] واتە : ﴿ وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ ﴾ وه به رده وام هه موو جوړه میوه و گوشتیکیان پی ده دهن ﴿ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴾ له وهی ئاره زووی ده کهن . هه روه ها خوای تعالی ده فره میت : ﴿

^{٥٨٦} _ القطران : گوشرای دوو دره ختی (الأرز) و (الأهل) ه ، یاخود ماده یه کی پهش و لینج و شله مه نیه له دره خت و خه لوزوشتی واهه رده هینرا ، بپوانه : لسان العرب ، وه رگپر .

وَلَحْمٍ طَيْرٍ مَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾ [الواقعة : ٢١] واته : وه گوشتی مهر بالندهیهك كه حهزی لی بکهز^(٥٨٧).

وفي سنن ابن ماجه من حديث أبي الدرداء ، عن رسول الله ﷺ : ((سَيِّدُ طَعَامِ أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَهْلِ الْجَنَّةِ اللَّحْمُ))^(٥٨٨).

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی : ((سرگه وردهی خۆراکی خه لکی دونیاو خه لکی به ههشت گوشته)) .

ومن حديث بُرَيْدَةَ يرفعه : ((خَيْرُ الْإِدَامِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّحْمُ))^(٥٨٩).

واته : (بُرَيْدَة) _ خوای لی پازی بیّت _ له فرمودهیه کدا که به رزی ده کاته وه بۆ پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی : ((خیردارترین پیخوری دونیاو پۆزی دواى گوشته)) .

وفي الصحيح عنه ﷺ ((فَضْلُ عَائِشَةَ عَلَى النِّسَاءِ كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ))^(٥٩٠) .
((به پاستی پیزی (عائشة) به سهر ژنانی دیکه دا ، وه کو پیزی شله به گوشته به سهر خواردنه کانی تردا)) .

(الثريد) واته : نان و گوشته . شاعیر ده لیت :

ذَا مَا الْخُبْزُ تَأْدُمُهُ بِالْحَمِ فَذَٰكَ أَمَانَةُ اللَّهِ الثَّرِيدُ
واته :

ئه گهر نان پیخۆره که ی بکه ی به گوشت باشه و ئه مانه تی خواش شله به گوشته

^{٥٨٧} _ مه لا محمد مه لا صالح ، بوخته ی ته فسیری قورئان .

^{٥٨٨} _ إسناده ضعيف جداً : أخرجه ابن ماجه (٣٢٠٥) ، وانظر الضعيفة (٣٧٢٤) .

^{٥٨٩} _ ضعيف جداً : أورده الألباني في ضعيف الجامع (٢٨٧٩) وقال : ضعيف جداً ، وعزاه السيوطي إلى البيهقي في

الشعب عن أنس ، وانظر الضعيفة (٢٥٧٤) .

^{٥٩٠} _ سبق تخريجه .

پیشه‌وا (الزُّهري) ده‌فهرمیت : خواردنی گوشت هه‌فتا هه‌یز زیاد ده‌کات ، (محمد ی) کوپی (واسع) ده‌لایت : گوشت هه‌یزی چاو زیاد ده‌کات ، له (علي) کوپی (أبي طالب) هوه _ خوی لی رازی بیت _ ده‌گه‌پنه‌وه فهرموویه‌تی : گوشت بخۆن ، به‌پاستی په‌نگ ساف ده‌کات و ، سک خالی ده‌کاته‌وه‌و ، په‌وشت جوان ده‌کاته‌وه ، (نافع) ده‌فهرمیت : نه‌گه‌ر ماتگی په‌مه‌زان بهاتایه (ابن عمر) گوشتی له ده‌ست نه‌ده‌چوو ، نه‌گه‌ر سه‌فه‌ریشی بگردایه دیسان گوشتی له ده‌ست نه‌ده‌چوو . له (علي) هوه ده‌گه‌پنه‌وه فهرموویه‌تی : هه‌رکه‌س چل پۆژ گوشت نه‌خوات په‌وشتی خراپ ده‌بیت .

به‌لام فهرمووده‌که‌ی خاتوو (عائشة) _ خوی لی پازی بیت _ ، که ئیمامی (أبوداود) به (مرفوع) ی ده‌گه‌پنه‌وه : ((لَا تَقْطَعُوا اللَّحْمَ بِالسَّكِّينِ ، فَإِنَّهُ مِنْ صَنِيعِ الْأَعَاجِمِ ، وَانْهَشُوهُ ، فَإِنَّهُ أَهْنَأُ وَأَمْرَأُ))^(٩١) واته : ((گوشت به‌چه‌قوله‌ت مه‌کن ، چونکه له کرده‌وه‌ی عه‌جه‌مه‌کانه ، به‌لکو قه‌پێ پیدابکه‌ن ، چونکه خۆشترو به‌تامتره)) . ئیمامی (أحمد) به‌دوو فهرمووده‌ی (صحیح) له پێغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ که تیایدا هاتوو که‌وا گوشتی به‌چه‌قوله‌ت کردوو به‌رپه‌رچی فهرمووده‌که‌ی سه‌ره‌وه ده‌داته‌وه ، که پێشتر باسمان کردوو .

گوشتیش چه‌ندین په‌گه‌زو جوړه ده‌گه‌پنه‌وت به‌جیاوازی بنچینه‌و سروشتی گوشته‌که ، ئیمه‌ش حوکمی هه‌ر په‌گه‌زو جوړیک له گه‌ل سروشت و سوودو زیانه‌کانیدا پوون ده‌که‌ینه‌وه .

لحم الضأن ، گوشتی خوریدار (مه‌پو به‌ران) : گه‌رمه له دووه‌مدا ، ته‌پوشیداره له یه‌که‌مدا ، چاکترینی نه‌وه‌یه سالتیکی ته‌واو کردبی ، خویئیکی ستایش‌کراوی به‌هه‌یز دروست ده‌کات بۆ نه‌وه‌که‌سانه‌ی به‌باشی هه‌رسی ده‌کن ، بۆ که‌سانی خاوه‌ن میزاجی ساردی مامناوه‌ند چاکه ، هه‌روه‌ها بۆ وه‌رزکارانی ته‌واو له جیگه‌وه‌رزه سارده‌کاندا به‌سووده ،

بۆ كه سانی خاوهن (المرّة السوداء) به سووده ، بپرو هزرو توانای له بهر كردن به هیز دهكات ، گوشتی مه پى زۆر پپرو لاوازو خراپه ، ههروه ها گوشتی مئینه ش (النّعاج) ، به لّام چاكترینى : گوشتی نێرى په شه ، چونكه سووكترو به له زه ترو به سووتره ، (الخصي) گوونه كانیشی به سوودترو چاكتره ، ئازده لى سوورى قه له و سووكترو و خۆراكیكى چاكیشه ، بزنى دوو سالة خۆراكیكى كه م سوود ده به خشیت و ، سه رگه ده ش ده كه ویت .

چاكترین گزشتیش نه و گزسته یه كه به ئیسكه وهیه ، لای راست له لای چه پ سووكترو چاكتره ، به شى پيشه وه له به شى دواوه چاكتره ، خۆشتین گوشتی مه پ به لای پئغه مبه رى خواوه ﷺ به شى پيشه وه ی بوو ، به شى پيشه وه ی مه پ جگه له سه ر له به شى دواوه سووكترو چاكتره ، (الفرزدق) پاره ی دایه پیاویك گوشتی بۆ بکړیت و پئى گووت : به شى پيشه وه بکړه و ، دوركه وه ره وه له سه رو سك ، چونكه نه خۆشیان تئدایه .

گوشتی مل چاك و به له زه ته ، سووك و خیرا هه رسه ، گوشتی ده ست سووكترین و به له زه ترین و نه رم و نیانترین گزسته و له هه مووشی له زیانه وه دورتره ، له هه مووشی خیرا هه رسته .

وفي الصحيحين : أنه كان يُعجب رسول الله ﷺ (^{٩٢}) .

واته : له (الصحيحين) دا هاتوووه : پئغه مبه رى خوا ﷺ هزى لیبوو .

گوشتی پشت خۆراكیكى زۆرى تئدایه ، خوئینیكى ستایشكراو دروست دهكات ، وفي سنن ابن ماجه مرفوعاً : ((أَطِيبُ اللَّحْمِ لَحْمُ الظَّهْرِ)) (^{٩٣}) .

واته : پئغه مبه رى خوا ﷺ فه رموویه تى : ((خۆشتین گوشت گوشتی پشته)) .

^{٩٢} _ صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ١٦٣ ، ١٧٢) ، (٦ / ١٠٥) ، ومسلم (١ / ١٢٧ ، ١٢٩) كلاهما عن

أبي هريرة فذكره في حديث طويل .

^{٩٣} _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجه (٣٣٠٨) ، وضعفه الألباني في ضعيف ابن ماجه (٧١٦) .

لحم المَعَز «گۆشتی بزن : گهرمیی که مه ، ووشکه ، نه و تیکه لاوهی لیوه دروست دهبی باش نی یه وهرسکردنیشی چاک نی یه ، خۆراکیکی ستایشکراو نی یه ، گۆشتی سابیرین خراپه به پرهایی ، زۆر ووشکه ، به دههرسه ، خهاتهی (السوداوی) دروست دهکات .

(الجاحظ) ده لیت : پزیشکیکی به پیز پیی گووتم : نهی (أبا عثمان) دورکه وهره وه له گۆشتی بزن ، چونکه خه م و خه فته دروست دهکات ، (السوداء) ده جولینیت ، له بیرچوونه وه دروست دهکات ، خوین خراپ دهکات ، سویند به خوا منداڵ شیت دهکات .

هه ندی له پزیشکان گووتویانه : له راستیدا نه وهی زهم ده کریت گۆشتی بزنی پیره ، به تاییه ت بۆ به سالآچووان ، هیچ خراپه کی تیدا نی یه بۆ نه وانه ی پیی پاهاتوون ، (جالینوس) بزنی یه ک ساله ی به خۆراکه مامناوهنده پیکه ره کانی کیمۆسی ستایشکراو داناوه ، مینهشی له نیرینه باشته .

وقد روى النسائي في سننه : عن النبي ﷺ : ((أَحْسِنُوا إِلَى الْمَاعِزِ وَأَمِيطُوا عَنْهَا الْأَذَى ، فَإِنَّهَا مِنْ دَوَابِ الْجَنَّةِ)) وفي ثبوت هذا الحديث نظرٌ ، واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمویه تی : ((چاکه کارین له گه ل بزنداو ، پیسی لی دوربخه نه وه ، چونکه له گیاندارانی به هه شته)) . پیشه وا _ ابن القيم _ ده فه رمیت : به لام جیگیربوونی نه م فه رمووده جیگه ی تیروانینه .

پزیشکان حومی زیانبه خشینیان داوه به سه ر گۆشتی بزندا به جوژنی نه ک به گشتی ، نه مه ش به گویره ی که ده ی لاوازو ، میزاجی لاوازه که پیی پانه هاتوون و ، به خۆراکی مام ناوه ندی چاکي نهرم و نیان پاهاتوون ، نه وانه ش خه لکانی خۆشگوزهرانن له خه لکی شاران ، که که میکی خه لکن .

لحم الجَدَى «گۆشتی کاریله : نزیککی مامناوهنده ، به تاییه ت تاوه کو شیره خۆره بیت ، به وهرجه ی به م نزیکانه له دایک نه بویت ، خیرا ههرس دهبی به هوی هیزی نه و شیره وه که

تیایدایه ، خو نه رم و نیان ده کاته وه ، گونجاوی زۆریه ی خه لکه له زۆریه ی بارو حاله کاند ، له گوشتی ووشت نه رم و نیانتره ، خوینیکی مام ناوه ند دروست ده کات .

لحم البقر گوشتی مانگا : ساردی ووشکه ، دره تگ هه رسه ، به هیواشی له گه ده لیژ ده بیته وه ، خوینیکی (سوداوی) دروست ده کات ، باش نی یه ته نها بۆ ئه و که سانه نه بی که ماندوو بوون و هیلایه کی زۆر ده کیشن ، زۆر خواردنی نه خو شیه (سوداوی) کانی ، وه کو به له کی و گه پێ و ، ووشک هه لاتووی و قلیشانی پیست و نه مانی تووک به سه رییه وه و گولی و ، ئاوسانی ده ست و پێ و ، سه ره تان و ، دودلیی و ، تایی چواره پۆو ، زۆرێک له ئاوسانه کان دروست ده کات ، ئه مه بۆ ئه و که سانه ی پێی پانه هاتوون ، یا زیانی گوشته که یان به بیبه رو سیرو دارچین و زه نه فیل و به و هاووشیوانه لانه بردووه ، به لام گوشتی گا ساردی که مته و ، گوشتی مانگاش ووشکی که مته .

گوشتی گوێره که به تایه ت قه له و چاکترین و ناوه ندیترین و خو شترین و به له زه ترین و ستایشکراوترین گوشته ، گوشتیکی که رمی ته پو شیداره ، ئه گه ر به باشی هه رسن بیست خو راکیکی به هیژ ده به خشیست .

لحم الفرس گوشتی نه سپ : ثبت فی الصحيح عن أسماء _ رضي الله عنها _ ، قالت : نَحَرْنَا فَرَسًا فَأُكْلِنَاهُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ (٩٤).

واته : له (أسماء) وه _ خوای لی پازی بیست _ فه رموویه تی : له زه مه نی پیغه مبه ری خوادا ﷺ نه سپیکمان سه به ری و خو اردمان .

^{٩٤} _ صحيح : أخرجه الحميدي (٣٢٢) ، وأحمد (٦ / ٣٤٥ ، ٣٤٦ ، ٣٥٣) ، وعبد بن حميد (١٥٧٣) ، والدارمي (١٩٩٨) ، والبخاري (٧ / ١٢١ ، ١٢٣) ، ومسلم (٦ / ٦٦) ، وابن ماجه (٣١٩٠) ، والنسائي (٧ / ٢٢٧ ، ٢٣١) كلهم من رواية فاطمة بنت المنذر عن أسماء بنت أبي بكر فذكرته .

و ثبت عنه عليه السلام أذن في لحوم الخيل ، ونهى عن لحوم الحُمُر . أخرجاه في الصحيحين^(٩٥).

واته : به (صحیح)ی له پیغه مبهری خواوه عليه السلام هاتووه : کهوا پئی داوه به گۆشتی نه سپ بخوریت و ، خواردنی گۆشتی گویدریژی قه دهغه کردووه .

به لām نه و فهرمووده یه ی (المقدام)ی کوپی (معدي کرب) _ خوای لی پازی بیّت _ ده یگیزیته وه که گوايه پیغه مبهری خوا عليه السلام قه دهغه ی خواردنی گۆشتی نه سپی کردووه (صحیح) نیه . پیشه و (أبو داود) و کهسانی فهرمووده ناسی دیکهش نه مه یان فهرمووه .

کاتی خوای تعالی له قورئاندا نه سپ له گه ل قاترو گویدریژدا جوت ده کات و به یه که وه باسیان ده کات ، به لگه نی یه له سه ره نه وه ی حوکمی گۆشتی نه سپ وه کو حوکمی گۆشتی نه و دوانه بیّت به هر پوهه یه ک بیّت ، هه روه ها به لگه نیه که و حوکمی له به شی ده سته که وته کانی جه نگدا حوکمی نه سپ بیّت ، خوای تعالی له کاتی باس کردندا جار به جار هاوشیوه کان جوت ده کات و ، جار به جار جیاوازه کان و ، جار به جاریش دژ به یه که کان .

خوای تعالی که له قورئاندا ده فهرمیّت ﴿لِتَرْكُبُوهَا﴾ [النحل : ٨] واته : بۆ نه وه ی سوریان بن^(٩٦) ، قه دهغه ی خواردنی گۆشته که ی نه کردووه ، هه روه ها قه دهغه ی نه کردووه جگه له سواربوون سوودی دیکه ی لی وه رگیریّت ، به لگو ته نها باسی به پیژترین سووده کانی ده کات ، که سواربوونه ، هه ردوو فهرمووده کهش سه بارهت به حه لآلبونی گۆشتی نه سپ (صحیح)ن و به ره لستکاریان نی یه . پاشان . گۆشتی نه سپ گه رمی ووشگه ، چرو (سودای) زیانبه خشه و بۆ جه سته نه رم و نیانه کان چاک نی یه .

^{٩٥} _ صحیح : أخرجه أحمد (٣ / ٣٦١ ، ٣٨٥) ، والدارمی (١٩٩٩) ، والبخاری (٥ / ١٧٣) ، (٧ / ١٢٣) ، (٦ / ٦٥) ، وأبو داود (٣٧٨٨) ، والنسائي (٧ / ٢٠١) کلهم من طریق حماد بن زيد عن عمرو بن دينار عن محمد بن علي عن جابر فذكره .

^{٩٦} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

لحم الجمل ، گوشتی ووشتر : جیاوژیه که له نیوان پټیاوه پره کانی سوونه و شیعهدا ، ههروه ها به کیکه له جیاوژیه کانی نیوان جوله که و موسلمانان ٠ جوله که و شیعهدا زه می ده که ن و نایخن ، به لām له ئاینی ئیسلامدا هه لالونی زانراوه و ، چهنده ها جار پیغه مبهری خوا ﷺ و هاوه لانی به پټز له مال و له سه فه ریشدا خواردویانه ٠

گوشتی به چکه ووشتر به له زه ترین و خوشترین گوشته ، خوراکیکی به هیز به جهسته ده به خشیت ، بۆ نه و که سانه ی پټی پاهاتوون له جیکه ی گوشتی خوریداره کانی وه کو مه پو به رانه و هیچ زیانیکیان پټی ناگه یه نیت و ، هیچ نه خوشیه کیان بۆ دروست ناکات ، له راستیدا هه ندی له پزیشکان زه میان کردوه به تاییه ت بۆ خه لکانی خوشگوزهران وه کو خه لکی شاران نه وانه ی پټی پانه هاتوون ، چونکه گهرمی و ووشکی تی تیدایه ، (السوءاء) دروست ده کات ، دهره گ هه رسه ، هیزیکی ناستایشکراوی تیدایه ، بۆیه پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمانی داوه به ده ستنویژگرتن نه گهر خورا ، نه وه له دوو فه رمووده ی (صحیح) دایه که به ره له ستکاریان نی یه ، وه نابی ت فه رمایشته کانی پیغه مبهری خوا ﷺ له م باره وه ته نها به ده ست شتن لیک بدریقه وه ، چونکه پیچه وانه ی ده ستنویژی زانراوه که باسی ده ستنویژ ده کات ، چونکه جیاوازی کردوه له نیوان گوشتی ووشتر و گوشتی مه پدا ، بۆ گوشتی مه پ مرقفی سه رپشک کردوه له نیوان ده ستنویژگرتن و نه گرتنیدا ، به لām بۆ گوشتی ووشتر ده ستنویژگرتنی پیویست کردوه ٠ بۆیه نه گهر لی ره دا ده ستنویژگرتن ته نها به ده ستشتن لیک بدریقه وه ، ده بی فه رمایشته که ی دیکه ی پیغه مبهری خوا ﷺ ((مَن مَسَّ فَرْجَهُ فَلْيَتَوَضَّ))^(٩٧) به م شیوه لیک بدریقه وه واته : ((هه رکه س ده ستی به ر نه ندای زاوژی که وت با ده ست بشوات)) ، به لām مه به ستی پیغه مبهری خوا ﷺ لی ره دا ده ست شتن نی یه به لگو ده ستنویژگرتنه بۆیه لیکدانه وه ی فه رمووده یه ئاوه هایه : ((هه رکه س ده ستی به ر نه ندای زاوژی که وت با ده ستنویژگری ت)) ٠

^{٩٧} — إسناده صحيح : أخرجه أحمد (٦ / ٤٠٦) ، وصححه الألباني في الإرواء (١١٧) ٠

ههروه ها : که سی بخۆری گۆشتی ووشتر پێدهچی به دهستی خۆی گۆشته که نه خوات “ به لکو پێدهچی بکری به ده میوه ، که وابوو لیڤه دا نه گه ره به ست به ده ستنویژگرتنه که نه نها شتنی دهسته کان بوايه ، نه واشته که ده بویه گالته کردن و ، نه و جا گوشتاری دانهری شه رعیش به شیوه یه که لیڤ ده درایه وه که مه به ستی پاست و زانراو نی یه و “ به پپی نه ریڤتی باویش نی یه .

ههروه ها نابی هیچ به ره له ستاکاریکی بۆ دروست بکریڤت به تایبهت به و فرموده یه ی که هاوه لان فرمویانه : ((کۆتا هه ردوو کاره که له پیغه مبه ری خواوه ﷺ نه وه بوو که واز له ده ستنویژگرتن به یئریڤت سه بارهت به خواردنی نه و شتانه ی که ناگریان به رکه وتوو)) ، له به ر چه ند هۆکاریک :

یه که میان : نه مه فرموده گشتی یه و ، فرمانکردن به ده ستنویژگرتن له نه نجامی خواردنی گۆشتی ووشتره وه تایبهت .

دووهم : لایه نه کان جیاوازه ، چونکه فرمانکردن به ده ستنویژگرتن له به ر نه و لایه نه یه که گۆشتی ووشتره ، با کال و نه کولاو بی ، یاخود کولاو بی ، یاخود ووشکرابیته وه و ، لیڤه دا ناگر هیچ په یوه ندی که به ده ستنویژگرتنه که وه نی یه . به لام کاتی واز له ده ستنویژگرتن ده هیئریڤت له کاتی خواردنی نه و شتانه دا که ناگری به رکه وتوو ، والیکدراوه ته وه که ناگر هۆکار نی یه بۆ ده ستنویژگرتن . که وابوو لیڤه دا جیگه ی خۆیه تی بگوئریڤت په یوه ندی نه مه به وه وه چی یه ؟ نه مه جیگیرکردنی هۆکاری ده ستنویژگرتنه که ی تیدایه ، چونکه گۆشتی ووشتره و ، نه وه ش نه فی کردنی هۆکاری ده ستنویژگرتنی تیدایه ، که گوايه ناگری به رکه وتوو ، بۆیه هیچ به ره له ستکاریه کیان له نیواندا نی یه .

سی یه م : نه م فرموده باسی بیژوه گوشتاریکی گشتی تیدا نه کراوه که پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمویڤتی ، به لکو هه والی دوو پووداومان بۆ ده گێڤیته وه ، که پووداویکیان پێشی

ئەوێتر کە وتوو ، لە فەرموودە کە دا هەردوو پووداوێک بە م جۆرە باسکراوە : گۆشتیان خستە پێش دەستی پێغەمبەری خوا ﷺ ئەو بوو خواردی و پاشان کاتی نوێژ هات ، ئەو بوو دەستنوێژی گرت و نوێژی کرد ، پاشان جاریکی تر گۆشتیان خستە پێش دەستی ئەویش خواردی و پاشان نوێژی کردو دەستنوێژی نەگرتەو ، کە وابوو کۆتا هەدوو شتە کە ئەو بوو کە وازی لە دەستنوێژگرتن هێنا بۆ ئەوانە ی بەری ئاگر کە وتوون ، ئابەم شیوازه فەرموودە کە هاتوو . ئەو کە سەش کە فەرموودە کە ی گێراوە تەو کورتی کردۆتەو تەنها بۆ جێگە ی بەلگە هێنانەو ، باشە لەم پووداوە دا چ شتێک بە دیدە کرێت شایستە بێ بکری بە بەلگە بۆ (نسخ) کردنەو ی فەرمان کردن بە دەستنوێژگرتن لە کاتی خواردنی گوشتی و وشترا ، تا ئەو ئاستە ی ئەگەر فەرموودە کە بێژە و گوشتاریکی گشتی بواتری بەرەڵستیکاریش بێ ، هەر بۆ (نسخ) کردن ناشی و ، هەر پێویستە تاییبەتی پێش بخرێت ، ئەمەش لەو پەڕی پوونیدا ی .

لحم الضَّب ، گوشتی بزێ مژە : پێشتر باسی حەلّالیتیمان کردو ، گوشتە کە ی گەرمی ووشکە ، شەهوەت و ئارەزووی جووتبوون دەجولێنێت .

لحم الغزال ، گوشتی ئاسکە نێرینە^{٩٨}) : چاکترین نێچیر و ستایشترین گوشتی هەیه ، گەرمی ووشکە ، هەروەها گوتراوە : زۆر چاک و مامناوەندە ، بۆ جەستە مامناوەندە تەندروستەکان بەسوودە ، چاکترینیشی بێچوووەکانە .

لحم الظبي ، گوشتی ئاسکە مێینە : گەرم و ووشکە لە یەکەمدا ، جەستە ووشک دەکاتەو ، بۆ جەستە تەپو شیدارەکان چاکە ، دانەری کتێبی (القانون) دەلێت : چاکترین گوشتی ئازەلە کێویەکان گوشتی ئاسکە مێینە یە ، ئەگەرچی مەیلی لای (السوداوی) دەکات .

^{٩٨} — پێشەوا (النووي) لە کتێبی (المجموع شرح المذهب) دا فەرموویەتی : (إمام الحرمين) دەفەر مێت : پاست ئەو یە کە لە زمانی عەرەبیدا ووشە ی (الغزال) بۆ نێرینە ی ئاسکە بەکار دەهێنرێت و ، ووشە ی (الظبي) ییش بۆ مێینەکانیان . بڕوانە سائتی : www.ahlalhdeth.com ، وەرگێڕ .

لحم الأرانب ، گوشتی که رویشك : ثبت في الصحيحين : عن أنس بن مالك ، قال : أنفَجْنَا أَرْنَبًا فَسَعَوْا فِي طَلِبِهَا ، فَأَخَذُوهَا ، فَبَعَثَ أَبُو طَلْحَةَ بِوَرِكِهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَبِلَهُ^(٩٩).

واته : له (أنس) ی کوپی (مالك) هوه _ خَوای لى پازى بیّت _ ، فه رموویه تی : که رویشکیکمان له شوینی خوی هه لسان و خه لکی به دوایدا پایان کردو ، بردیان ، (أبو طلحة) پانه که ی بۆ پیغه مبهری خوا ﷺ نارِدو نه ویش قبولی کرد .

گوشتی که رویشك : مامناوهنده بۆ گهرمی و ووشکیتی ، پانیشی له هه مووی خوشره ، ستایشترین خواردنی گوشته که ی به برژاندنه ، سک پاده گریت ، میزهینه ره ، بهرد وورد دهکات ، خواردنی سهری بۆ نه هیشتنی له رزین به سووده .

لحم حمار الوحش ، گوشتی گویدریژی کیوی : ثبت في الصحيحين : من حديث أبي قتادة _ رضي الله عنه _ : أنهم كانوا مع رسول الله ﷺ في بعض عُمره ، وأنه صادَ حَمَارَ وَحْشٍ ، فَأَمَرَهُمُ النَّبِيُّ ﷺ بِأَكْلِهِ وَكَانُوا مُحْرَمِينَ ، وَلَمْ يَكُنْ أَبُو قَتَادَةَ مُحْرَمًا^(١٠٠).

واته : له (أبي قتادة) هوه _ خَوای لى پازى بیّت _ : کهوا له خزمه تی پیغه مبهری خوادا بوون ﷺ له عومره به کیدا ، (أبي قتادة) ش گویدریژیکی کیوی پاوکرد ، نه وه بوو پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمانی پیدان بیخون و ئیحرامیشیان به ستبوو ، به لّام (أبي قتادة) ئیحرامی نه به ستبوو .

وفي سنن ابن ماجه : عن جابر قال : أكلنا زمنَ خيبرَ الخيلَ وحُمُرَ الوحش^(١٠١).

^{٩٩} _ صحيح : أخرجه البخاري (٣ / ٢٠٢) ، (٧ / ١١٤ ، ١٢٥) ، ومسلم (٦ / ٧١) كلاهما من طريق هشام بن زيد عن أنس فذكره .

^{١٠٠} _ صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ٤٩) ، (٧ / ١١٥) ، ومسلم (٤ / ١٥) كلاهما من طريق نافع مولى أبي قتادة عن أبي قتادة فذكره .

واته : له (جابر) هوه _ خواى لى پازى بىټ _ فەرموویەتى : له زەمەنى جەنگى (خەیر) دا گۆشتى ئەسپ و گویدرێژى كۆیما خوارد .

گۆشتەكەى گەرمى ووشكە ، خۆراكێكى زۆر بەجەستە دەبەخشیت ، خۆنێكى چەرى (سوداوى) دروست دەكات ، بەلام بەزۆپۆوى لە گەڵ پۆنى (القُسط) دا بۆ پشت نیشەو باى چەرى شەكەرەوهى گورچیلە بەسوودە ، هەرۆهە بەزۆپۆوى بۆ سوورەلگەپان و شەلى بەسوودە بەتێهەلسوان ، بەگشتى گۆشتى نازەلە كۆپەكان هەرەمووى خۆنێكى چەرى (سوداوى) دروست دەكەن و ، چاكترینیان گۆشتى ئاسكەو ، پاشان كەرویشك .

لحوم الأجنة ، گۆشتى كۆرپەلەى سكى دایك : چاك و ستایشكرانى یە چونكە خۆنى تێدا كۆبۆتەوه ، بەلام حەرام نى یە چونكە پێغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى : ((نَكَاهُ الْجَنِين نَكَاهُ أُمُّهُ)) (٦٠٢) واتە : ((سەرپرینی كۆرپەلەى سكى دایك سەرپرینی دایكەتى)) .

خەلكى عێراق قەدەغەى خواردنیان كردووه “ مەگەر بەزیندوى پێى بگەن و سەرى بەن ، فەرموودەكەشیان وایكىداوەتەوه كەوا مەبەست بەم جۆرەیه : سەرپرینی وەكو سەرپرینی دایكێتى . گووتیان : ئەمە بەلگەیه لەسەر حەرامبوون ، بەلام ئەمە گوفتاریكى پوچە ، چونكە سەرەتای فەرموودەكە ئەوەبوو كە لە پێغەمبەرى خویان پرسى ﷺ و ، گووتیان : ئەى پێغەمبەرى خوا ﷺ مەپ سەردەبەرىن و ، كۆرپەلەى لە سكا دەبینین ، ئایا بێخۆین ؟ ئەویش فەرمووى : ئەگەر ئارەزووتان لى بوو بێخۆن چونكە سەرپرینی سەرپرینی دایكێتى .

هەرۆهە : (القیاس) یەش حەللالبوونى دەچەسپێت ، چونكە تاوەكو لە سكى دایكدا هەلگیراىت بەبەشێك لە بەشەكانى دایك دادەنرێت ، سەرپرینی دایكیش سەرپرینه بۆ هەموو

٦٠١ _ صحیح : أخرجه أحمد (٣ / ٣٢٢ ، ٣٥٦ ، ٣٦٢) ، ومسلم (٦ / ٦٦) ، وأبو داود (٣٧٨٩) ، وابن ماجه (٣١٩١) ، والنسائي (٧ / ٢٠١ ، ٢٠٥) كلهم من طريق أبي الزبير عن جابر فذكره .

٦٠٢ _ إسناده صحيح : أخرجه أبو داود (٢٨٢٧) ، وصححه الألباني في الإرواء (٢٥٣٩) .

به شه‌کانیی ، ئا نه‌میه که دانه‌ری شهره ئاماژه‌ی پێداوه به‌فه‌رمایشتی : سه‌رپرینی سه‌رپرینی دایکیتی ، هه‌روه‌ک سه‌رپرینی سه‌رپرینه بو تیکرای به‌شه‌کانی ، بۆیه نه‌گه‌ر سوونه‌تی ئاشکه‌راش نه‌هاتبا سه‌باره‌ت به‌ خواردنی ، به‌دلنیا‌یی (القیاس) پاست و دروست ده‌کرد .

لحم القديد : گوشتی ووشک : في السنن : من حديث ثوبان _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ _ قال : ذبحتُ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ شاةً ونحن مسافرون ، فقال : ((أَصْلَحْ لَحْمَهَا)) فَلَمْ أَزَلْ أَطْعُمُهُ مِنْهُ إِلَى الْمَدِينَةِ (٦٣).

واته : له (ثوبان) هوه _ خوای لی پازی بیته _ فه‌رموویه‌تی : له سه‌فه‌ردا بووین مه‌پرێکم بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سه‌رپری ، فه‌رمووی : ((گوشته‌که‌ی چاک بکه)) ئه‌وه‌بوو به‌رده‌وام پیم ده‌دا بیخوات تاوه‌کو گه‌شتینه‌وه مه‌دینه . القديد : له (النمکسود) به‌سوودتره ، جه‌سته‌کان به‌هیز ده‌کات ، ئالۆشی و خورو دروست ده‌کات ، به‌لام زیانه‌کانی به‌ به‌هاری ساردی ته‌پوشیدار (الأبا‌زیر) دورد‌ه‌خریته‌وه ، میزاجه‌ گه‌رمه‌کان چاک ده‌کاته‌وه . النمکسود ، گه‌رم و ووشکه و هه‌روه‌ها ووشکاریشه ، چکترینی ئه‌وه‌یه له قه‌له‌وی ته‌رۆشیدار بی ، زیان به‌ نه‌خۆشی (القولنج) ده‌گه‌یه‌نیت ، به‌کولاندن له گه‌ل شیرو پۆندا زیانه‌کانی دورد‌ه‌خریته‌وه ، بۆ خاوه‌ن میزاجی گه‌رمی ته‌پوشیدار چاکه .

به‌شیك : سه‌باره‌ت به‌ گوشتی بالنده :

خوای تعالی ده‌فه‌رمیت : ﴿ وَلَحْمٍ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴾ [الواقعة : ٢١] واته : وه گوشتی هه‌ر بالنده‌یه‌ک هه‌زی لی بکه‌ن (٦٤) .

٦٣ _ صحیح : أخرجه أحمد (٥ / ٢٧٧ ، ٢٨١) ، والدارمي (١٩٦٦) ، ومسلم (٦ / ٨١ ، ٨٢) ، وأبو داود (

٢٨١٤) ، کله‌م من طرق جبير بن نفير عن ثوبان فذكره .

وفي مسند البزار وغيره مرفوعاً : ((إِنَّكَ لَتَنْظُرُ إِلَى الطَّيْرِ فِي الْجَنَّةِ ، فَتَشْتَهِيهِ ، فَيَخْرُ مَشْوِياً بَيْنَ يَدَيْكَ))^(٦٠)

واته : پیغمبري خوا ﷺ فرمویه تی : ((تۆ له به ههشتدا ته ماشای بالنده ده کهیت و ،
حه ز به خواردنی ده کهیت ، بۆیه به کسه ر به برژاوی دیته پیش ده ست)) .

گوشتی بالنده به شیکی هه لاله و ، به شیکیشی هه رامه .

هه رام : چرنووکاری وه کو : هه لۆ و ، باز و ، شاهین^(٦١) « نه وانهش که لاکي ناژه لانی
تۆپیو ده خۆن وه کو دال ، (الرَّحْم) ^(٦٢) « له ق له ق ، (العقق) ^(٦٣) « قه له پرهشی په لۆوی و
، پرهشی گه وره ، نه وانهش که قه ده غه ی گوشتنیان کراوه وه کو په پوسلیمانکه و ، بازوپ
(الصرد) ^(٦٤) .

^{٦٠} — مه لا محمد مه لا صالح ، بوخته ی ته فسیری قورئان .

^{٦٠} — إسناده ضعيف : ضعفه الألباني في ضعيف الترغيب والترهيب (٢٢٠٧) .

^{٦١} — نه مانه جۆریکن له بالنده بۆ پاوکردن به کاردین ، بروهانه : لسان العرب . وه رگێپ .

^{٦٢} — الرَّحْم : بالنده یه که په پویۆی زۆره ، په تگی سپییه و خالخالی پرهشی تیدان ، دهنوکی درژۆ که وانه یی
که مه و په تگی خاکی مه یله و سووره ، له شیوه دا وه کو دال وایه ، بروهانه : قاموسی پرسته ، مه لا محمودی
که لاله یی . هه روه ها بروهانه : لسان العرب . وه رگێپ .

^{٦٣} — العقق : په تگی پرهش و سپی یه و کلکی درژۆ نه و که سه ی له ئیحرامدایه ده توانیت بیکوژیت چونکه
جۆریکه له قه له پرهش ، بروهانه : لسان العرب . وه رگێپ .

^{٦٤} — بازوپ (الصرد) : بالنده یه که له چۆله که گه وره تره سه ری گه وره یه و ژیر سکی سپی یه و سه ریشتی
سه وزه و په له وه ری بچوک پاو ده کات ، بروهانه : فهره تگی ده ریا . وه رگێپ .

هه‌ل‌ل‌ل‌ش : چه‌ندین جۆره ، له‌وانه :

الدجاج ، مریشک : ففي الصحيحين من حديث أبي موسى أن النبي ﷺ أكل لحم الدجاج^(٦١٠).

واته : له (أبي موسى) هه _ خوای لی پازی بیّت _ فه‌رموویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
گۆشتی مریشکی خوارد .

گۆشتی مریشک گه‌رم و ته‌په له یه‌که‌مدا ، به‌سه‌ر گه‌دهوه سووکه ، خیرا هه‌سه ،
خه‌لته‌که‌ی چاکه ، میشک ده‌کاته‌وه ، تۆماوی نێزینه زیاد ده‌کات ، ده‌نگ ساف ده‌کاته‌وه ،
په‌نگ و بۆ جوان ده‌کاته‌وه ، نه‌قل به‌هیز ده‌کات ، خوینیکی چاک دروست ده‌کات ، مه‌یلی
لای ته‌پی و شیداری ده‌کات ، گوتراوه : زۆر خواردنی نه‌خۆشی جومگه‌زان دروست ده‌کات ،
به‌لام نه‌مه جیگیر نه‌بووه .

لحم الديك ، گۆشتی که‌له‌شیر : میزاجی گه‌رمتره ، ته‌پی و شیداری که‌متره ، که‌له‌شیری
به‌ته‌مه‌نی گه‌وره ده‌رمانیکه‌و بۆ نه‌خۆشیه‌کانی وه‌کو (القولنج) و ، ته‌نگه‌نه‌فسی (الربو) و ،
بای چپ به‌سووده نه‌گه‌ر له گه‌ل (ماء القرطم) و (الشبث)^(٦١١) دا بکۆلێندریّت ،

^{٦١٠} _ صحيح : أخرجه البخاري (٤ / ١٠٩) ، (٥ / ٢١٨) ، (٧ / ١٢٢) ، (٨ / ١٦٤ ، ١٧٢ ، ١٨٣) ،

(٩ / ١٩٦) ، ومسلم (٥ / ٨٣ ، ٨٤) كلاهما من طريق زهدم الجريري عن أبي موسى فذكره .

^{٦١١} _ القرطم : پووکیکی گیایی وه‌زیوه ، نزیکێ مه‌تریک به‌رز ده‌بیته‌وه ، په‌نگی گوله‌کانی له نێوان زه‌ردیکی
کال و سووریکی کالدايه ، تۆوه‌کانی لوله‌کیه‌و ، گۆل و کۆسپ و زه‌یت و تۆوه‌کانی به‌کار دێت . بپوانه سایی :
www.snbl.com ، وه‌رگێت .

^{٦١٢} _ الشبث : پووکیکی وه‌زیوه ، نزیکێ (٢٠ _ ٦٠) سم به‌رز ده‌بیته‌وه ، په‌نگی گوله‌کانی مه‌يله
زه‌ردن ، گه‌ل‌کانی ده‌زووله‌یه‌و ، تۆوه‌کی بچوکه‌و ، به‌شی به‌کارهاتوش تۆوه‌که‌یه‌تی . بپوانه :
www.snbl.com ، وه‌رگێت .

گوونه کانیشی (خَصِيْهَا) خواردنیکی ستایشکراوه ، خَیْرا هه رسه ، فەرۆجه کانیش خَیْرا هه رسه ، خو و نه رم و نیان ده کاته وه ، ئه و خوینه ی لیوه دروست ده بی خوینیکی نه رمونیانی چاکه .

لحم الدَّرَاج ، گوشتی سوپسکه : گهرم و وشکه له دووه مدا ، سووک و نه رم و نیانه ، خَیْرا هه رسه ، خوینیکی مامناوهندی چاک دروست ده کات ، زۆر خواردنی چاو تیژ ده کات .

لحم الحَجَل ، گوشتی پۆپ : خوینی چاک دروست ده کات و ، خَیْرا هه رسه .

لحم الإِبْز ، گوشتی قاز : گهرمی وشکه ، خۆراکیکی خراپ ده به خشی بۆ ئه و که سانه ی له سه ری پاهاتوون و به بهرده وامی ده یخۆن و ، پاشه پۆشی زۆر نی یه .

لحم البَط ، گوشتی مراوی ، سۆنه : گهرمی ته پرو شیداره ، پاشه پۆی زۆره ، درهنگ هه رسه ، گونجایی گه ده نی یه .

لحم الحُبَارَى ، گوشتی چیرگ : فی السنن من حدیث بُرَّیة بن عمر بن سَفِیْنَة ، عن أبیه ، عن جدّه _ رضي الله عنه _ قال : أكلتُ مع رسول الله ﷺ لَحْمَ حُبَارَى (٦١٣).

واته : (بُرَّیة) ، له بابیه وه ، له باپیری وه _ خوای لی پازی بیّت _ ده گێریت وه فەرموویه تی : له خزمه تی پیغه مبه ری خوادا ﷺ گوشتی چیرگمان خوارد .

گوشته که ی گهرمی وشکه ، درهنگ هه رسه ، بۆ وه رزشوانان و نه وانه ی ئیش و کاری ماندوو یوون ده که ن به سووده .

٦١٣ _ ضعیف : أخرجه أبوداود (٣٧٩٧) ، والترمذي (١٨٢٨) ، وفي الشمائل (١٥٥) كلاهما من طريق عمر بن سفينة عن سفينة فذكره .

لحم الكركي ، گوشتی قولینگ : ووشك و سووكه ، سه بارهت به میزاجی گه رمی و ساردی گوشته که ی جیاوازی هه یه ، خوینیکی (سوداوی) دروست دهکات ، بۆ ئه وانه ی پهنج و ماندوبونیک ی زۆر ده دهن له ئیش و کاره کانیاندا به سووده ، پتویسته پاش سه ربهرین پۆژیک یاخود دوو پۆژ وازی لی بهیتریت و ، پاشان بخوریت .

لحم العصافير والقنابر ، گوشتی چۆله که و کلاوکوپه : روی النسائي في سننه : من حديث عبد الله بن عمرو رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال : ((ما من إنسانٍ يَقْتُلُ عُصْفُورًا فما فوقَهُ بغيرِ حَقِّهِ إِلَّا سَأَلَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عنها ، قيل : يا رسول الله ! وما حَقُّه ؟ قال : تَذْبُحُهُ فتَأْكُلُهُ ولا تَقَطُّعُ رأسَهُ وترْمِي به)) (٦١٤).

واته : له (عبدالله) کۆپی (عمرو) وه _ خوی لی پازی بیت _ فه رمویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی : ((هه ر مروفیک چۆله که یه ک و له ویش به رزتر بکوژیت به بی ئه وه ی هه قی خۆی بدات ، مه گه ر خوی _ عزوجل _ لیی ده پرسیت ه وه ، گو ترا : ئه ی پیغه مبه ری خوا ! هه قه که ی چی یه ؟ فه رموی : سه ری بریت و بیخوات نه ک سه ری له له شی جیاکاته وه و فری بدات)) .

وفي سننه أيضا : عن عمرو بن الشَّريد ، عن أبيه قال : سمعتُ رسولَ الله ﷺ يقول : ((مَنْ قَتَلَ عُصْفُورًا عَبَثًا ، عَجَّ إِلَى اللَّهِ يَقُولُ : يَا رَبُّ إِنَّ فُلَانًا قَتَلَنِي عَبَثًا ، وَلَمْ يَقْتُلْنِي لِمَنْفَعَةٍ)) (٦١٥).

^{٦١٤} _ إسناده ضعيف : أخرجه النسائي (٧ / ٢٠٧) ، وضعفه الألباني في ضعيف الجامع (٥١٥٧) .

^{٦١٥} _ إسناده ضعيف : أخرجه أحمد في المسند (٤ / ٣٨٩) ، وضعفه الألباني في ضعيف الترغيب والترهيب (٦٨٠) .

واته : له (عمرو) كۆپى (الشَّريد) هوه _ خۆى لى پازى بىت _ فهرموويه تى :
 گوڤيىستى پښه مبهرى خوا بووم ﷺ ده يفه رموو : ((ههركهس به خۆرا چۆله كه يهك بكورڤت ،
 دهنگى بۆ لای خۆى تعالى به رزده كاته وه ده لڤت : نهى په روه ردگارم به پاستى فلان كهس به
 خۆرا كوشتى و بۆ سوودى خۆى نه يكوشتى)) .

گوشتيان گهرم و ووشكه ، خوو پاده گرڤت ، ئاره زوى جووتبوون زياد دهكات ،
 شله كهى خوو نه رم ونيان دهكات وه ، بۆ جوومگه به سووده ، نه گهر ميښكيان له گه
 زه نجه فيل و پيازدا بخورڤت ، شه هوهت و ئاره زوى جووتبوون ده ورورڤنيڤت ، وه
 خه لته يان ستايشكراونى به .

لحم الحمام ، گوشتى كۆتر : گهرمى ته پو شيداره ، ههناوى شيدارى كه مته ،
 جوجگه كانى شيدارتره به خاسيهت ، نه وهى له ماله كاندا به خيۆ ده كرڤت و نه وهش كه تازه
 باله كانى دهكات وه بۆ نه وهى بفرڤت گوشتيان له هه مووى سووكتره و ، خۆراكيكى
 ستايشكراویش به جهسته ده به خشى ، گوشتى نيرينهى بۆ سستى و ، لاوازى و ، سپى و ،
 لهش داهيزان و ، (السكتة) ، له رزين شيفايه ، هه روه ها بۆنكردى نه فه سه كانيشى له و
 باره وه به سووده ، خواردنى جوجگه كانى يارمه تيده رڤكى باشى ژنانه ، بۆ گورچيله به سووده
 ، خوين زۆر دهكات ، فهرمووده يهكى پوچيش سه بارهت به كۆتر هاتووه به ده مى
 پښه مبهرى خواوه هه لبه ستراوه كه گوايه : پياوڤك ته نهايى خۆى لای پښه مبهرى خوا ﷺ
 سكالأ كرد ، نه ویش پڤى فهرموو : جووتى كۆتر لای خۆت پاگره . به لام له م فهرمووده
 باشترو چاكرت نه م فهرمووده يه : اَنَّهُ ﷺ رَأَى رَجُلًا يَتَّبِعُ حَمَامَةً ، فَقَالَ : ((شَيْطَانٌ يَتَّبِعُ
 شَيْطَانَةً))^(١١) واته : پښه مبهرى خوا ﷺ پياوڤكى به ديكر به دواى كۆتر يكه وه بوو ،
 فهرمووى : ((شه يتانيكه دواى شه يتانيك كه وتووه)) .

پیشخوا (عثمان) ی کورپی (عفان) یش له ووتاره کانیدا فه رمانی ده کرد به گوشتنی سهگ و سه برینی کۆتر .

لحم القطا ، گوشتی قه تی ، کورپ کورپه : ووشکه ، (السوداء) دروست ده کات ، خو و ده گریت ، له خراپترین خۆراکه کانه ، به لām بۆ نه خووشی ئاویه نگ به سووده .

لحم السماني ^(٦١٧) ، گوشتی شیلاقه : گهرم و ووشکه ، بۆ جومگه به سووده ، بۆ نازاری گهرمی جگهر زیانبه خشه ، به سرکه و (الكُسْفَرَة) ^(٦١٨) زیانه کانی دوردده خریته وه ، پیویسته مرؤف خۆی به دور بگریت له گوشتی نه و بالئدانه ی که له شوینه زه لکاوه کان و پیسه کاندایه ژین .

گوشتی بالئده به گشتی له گوشتی مه رومالآت خیرا هه رستره ، نه وه شی له هه مووی خیرا هه رستره له هه مووی که متر خۆراک به جهسته ده به خشی “ وه کو مل و باله کان ، میشکیان له میشکی مه رومالآت ستایشکراوترو چاکتره .

^{٦١٧} — نه م بالئده یه له زمانی عه ره بیدا دوو ناوی هه یه که بریتین له ناوه کانی (السلوی) و (السمان) ، به لām له قورئانی پیرۆزدا به ناوی (السلوی) وه هاتوووه . وه رگێپ .

^{٦١٨} — الکسفرة أو كوزيرة : پوهه کینکی گیایی وه رزی بیستانییه ، بۆنیککی عه تر نامیزی توندی هه یه ، نزیکه ی (٥٠) سم به رز ده بیته وه ، په تگی کوله کانی سپین یاخود میخه کین ، به ریکی خپری بچوکی په نگ زه ردی مه یله و قاوه یی هه یه و ، یه کیکه له به هاراته به ناویانگه کان . بپوانه : www.snbl.com ، <http://ar.wikipedia.org/wik> . وه رگێپ .

الجراد ، كوله : في الصحيحين : عن عبدالله بن أبي أوفى قال : غزونا مع رسول الله ﷺ سبع غزوات ، نأكلُ الجَرَادَ^(٦١٩) .

واته : له (عبدالله)ی کوپی (أبي أوفى)هوه _ خوای لی پازی بیّت _ فهرموویه تی : له خزمه تی پیغه مبهری خوادا ﷺ هوت غه زامان کرد ، كوله مان ده خوارد .

وفي المسند عنه : أَحِلَّتْ لَنَا مَيْتَتَانِ وَدَمَانِ : الْحَوْتُ وَالْجَرَادُ ، وَالْكَبِدُ وَالطَّحَالُ^(٦٢٠) .

واته : له هه مان هاوه له وه _ خوای لی پازی بیّت _ فهرموویه تی : دوو مردوو و دوو خوینمان بۆ چه لال کراوه : ماسی و كوله ، جگه رو سپل .

كوله گهرم و ووشكه ، خۆراكێكى كه م ده به خشیّت ، به رده وام خواردنی مرؤف لاواز دهكات ، به هه لماندن (تَبْخَرُ به) سودی بۆ میزه چورتکی و ئاسته می میزکردن ده بی ، ههروه ها هه لماندن (يُتَبَخَّرُ به) پی ده کریت بۆ مایه سیری ، قه له وه کانی بۆ پیوه دانی دوپشك ده برزینریت و ده خوریت ، زیانبه خشه بۆ تووشبوان به نه خوشی په رکه م ، خه لته یه کی خرابی هه یه .

سه باره ت به پێدان به خواردنی ئه و كوله یه ی كه به بی هۆ مردوووه ، دوو گوفتار له ئارادایه : جه ماوه ر له سه ر چه لال بونین ، ئیمامی (مالك) یش به چه رامی داناووه ، به لām هیچ جیاوازیه كه له نێوان زانایاندا نی یه سه باره ت به خواردنی ئه و كوله یه ی كه به هۆکاریکی وه كو په ستاوتن و سوتاندن و به و هاوشیوانه ده مرن ، بۆیه خواردنیان شیاهه .

^{٦١٩} _ صحيح : أخرجه البخاري (٧ / ١١٧) ، ومسلم (٦ / ٧٠ ، ١٧١) كلاهما من طريق أبي يعفور سمعت ابن

أبي أوفى فذكر الحديث .

^{٦٢٠} _ سبق تخريجه .

به شِيك : سه بارهت به زيانی بهردهوامبوون له سه ر خواردنی گوشت

پيويسته بهردهوام نه بن له سه ر گوشت خواردن ، چونكه چه ندين نه خووشی خوینی و ئيمتلائی و ، تاي توند دروست ده كهن ، پيشهوا (عمر) ی كوپي (خطاب) _ خواي لی پازي بيت _ فهرموويه تی : دوركه ونه وه له خواردنی گوشت ، چونكه زيانمه نديه كي هيه وه كو زيانمه ندي مهی وشه راب ، خواي پهروه ردگاريش پقي له مالي گوشت خوړ ده بيته وه .
نيمامي (مالك) له (الموطأ) دا ده يگي پي ته وه .

(أبقراط) يش ده لیت : سكتان مه كهن به كورستاني ناژهل .

به شِيك : سه بارهت به بهر هه می سپيایی

اللبن شیر : خواي تعالى ده فهرميّت : ﴿ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ﴾ [النحل : ٦٦] واته : ﴿ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ ﴾ وه به پراستی له ناژهل و مالا تيشدا بو ئيوه په ند وه رگرتن هيه ﴿ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ ﴾ له وهی له ناو سكيدايه به ئيوه ی ده نوشين ﴿ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا ﴾ له نيوان سروان و خوئينيدا شير يكي پاكي بي خووشی ﴿ سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ﴾ په وان بو نوشه راني (٦٦) .
خواي تعالى سه بارهت به به هه شتيش فهرموويه تی ﴿ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ ﴾ [محمد : ١٥] ﴿ فِيهَا أَنْهَارٌ ﴾ چه نده ها په وباري تيدايه ﴿ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ ﴾ له ناوی سازگاري تام و بو ن نه گوراو ﴿ وَأَنْهَارٌ ﴾ وه چه نده ها په وبار ﴿ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ ﴾ له شیر كه تامی نه گوراوه (٦٦) .

٦٦١ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسيري قورئان .

٦٦٢ _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسيري قورئان .

وفي السنن مرفوعاً : ((مَنْ أَطْعَمَهُ اللَّهُ طَعَامًا فَلْيَقُلْ : اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَارْزُقْنَا خَيْرًا مِنْهُ ، وَمَنْ سَقَاهُ اللَّهُ لَبَنًا فَلْيَقُلْ : اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ فَإِنِّي لَا أَعْلَمُ مَا يُجْزِي مِنْ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ إِلَّا اللَّبَنُ)) (٦٢٣).

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی : ((هه رکهس خوای تعالی خۆراکیکی دایه بیخوات بابلێت : په روهردگارا به ره که تمان بۆ برژه نیوی و ، له م خواردنهش چاکترمان بده ری . وه هه رکهس خوای تعالی شیر دایه بیخواته وه بابلێت : په روهردگارا به ره که تمان بۆ برژه نیوی و ، له مه شمان بۆ زیاد بکه ، چونکه هیچ شتیکی نی یه جیگه ی خۆراک و خواردنه وه بگرتنه وه مه گه ر شیر .

شیر : نه گه رچی به هه ستیش ساده بی ، به لām به سروشتی خۆی و له بنه په تی دروستبونیدا له سی گه وه ر پیکهاتوه : په نیزی ، پۆنی ، ئاوی . په نیزی : ساردی ته پوشیداره ، خۆراک به جهسته ده به خشێ . پۆنی : مامناوه نده له گه رمی و ته پی و شیریداو بۆ جهسته ی مروفیی ته ندروست و ساغ گونجاوه ، سودیکی زۆری تیدایه . ئاوی : گه رمی ته په ، سروشتی مروف ده کاته وه ، جهسته شیردار ده کات .

شیر _ به گشتی _ له ئاستی مامناوه نده که می ساردترو ته پو شیردارتره . گوتراوه : هیزی له کاتی دۆشینیدا گه رمی و ته پی و شیرداریه ، هه روه ها گوتراوه : مامناوه نده له گه رمی و ساردیدا .

چاکترین دۆخه کانی شیریش له کاتی دۆشینیدایه ، پاشان به رده وام چاکیتیه که ی که م ده بیته وه “ به پیی تییه ربوونی کات ، بۆیه له کاتی دۆشینیدا که متر ساردهو ، زیاتر ته پو شیرداره ، ترشه کهشی به پیچه وانه وه یه ، پاش نه وه ی نازه له که بیچوه که ی له دایک ده بی

به چل پۆژ نه و جا شیره که ی هه لده بژێردریت و به کارده هینریت ، چاکترین شیریش نه وه یه که سپیتیه که ی زۆر بی ، بۆنی خوش بی ، تامی به له زهت بی ، شیرینه کی که می تیدای بی ، چه وریه که ی مامناوه ند بی ، پیکهاته ی له ناسکی و چهیدا مامناوه ند بی ، له مالتاتیکی ته مه ن که می ته ندروست دۆشرا بی ، گۆشتی مامناوه ندی چاک بی و ، له وه پو ئاویکی ستایشکراوی خواردی .

شیر ستایشکراوه و خوینیکی چاک دروست ده کات ، جهسته ی ووشک شیدار ده کاته وه ، خۆراکیکی چاک به جهسته ده به خشی ، بۆ نه خۆشیه کانی دودایی و خه م و خه فته و نه خۆشیه (السوداویه) کان به سووده ، نه گهر له گه ل هه نگویندا بخوریته وه برینه ناوه کیه کان له خه لته بۆگه نه کان پاک ده کاته وه . خواردنه وه شی له گه ل شه کردا په نگ و بۆ جوان ده کاته وه .

شیر زیانه کانی جووتببون ده کات که م ده کاته وه ، بۆ سینگ و سیی گونجاوه ، بۆ تووشبووان به نه خۆشی سیل چاک و به سووده ، بۆ سه رو که ده و ، جگه رو سپل خراپه ، زۆرخواردنی زیان به ددان و پوک ده گه یه نیت ، بۆیه پاش خواردنه وه ی پتویسته ئاو له ده م وه ردیت ، وفي الصحيحین : أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ شَرِبَ لَبَنًا ، ثُمَّ دَعَا بِمَاءٍ فَتَمَضَّمْضَ وَقَالَ : ((إِنَّ لَهُ دَسْمًا)) (٦٢٤) واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ شیری خوارده وه و ، پاشان داوای ئاوی کردو وه ریدا له ده می و فه رموی : ((چه وری تیدایه)) .

بۆ تاداران و ، نه وانه ی سه ریان ده ئیشی خراپه ، بۆ می شک و ، سه ری لاواز زیانه خشه ، به رده وام خواردنی تاریکی چاو و ، جومگه ئیشان و ، توندبوونی جگه رو ، ئاوسان له گه ده و هه ناودا دروست ده کات ، به لām به تیکه ل کردنی هه نگوین و زه نه فیلی موره با و به و هاوشیوانه چاک ده کريت ، هه موو نه وانه ش بۆ که سانیکه پیی پانه هاتبیت .

لبن الضَّآن ، شیرى مهپ : چپترین شیرەکانەو لەهەمووشى زیاتر تەپترو شیدارتەرە ، چەوریکی تیدایە لە شیرى بزى و مانگادا نى یە ، پاشەپۆیەکی بەلغەمى دروست دەکات ، سپیتىەك لە پیتستا دروست دەکات ئەگەر بەبەردەوامى بەکاربھێنریت ، بۆیە پتویستە ئەم شیرە تیکەل بەئاو بکریت بۆ ئەوەى جەستە پڕژەییەکی کەمتر لەم شیرەى دەستکەوێت و ، خێراتریش تینویەتى بشکێنیت و ، زیاتریش سارد بکاتەوہ .

لبن المعز ، شیرى بزى : نەرم و ناسک و مامناوەندە ، سک پەوان دەکاتەوہ ، جەستەى ووشک شیدار دەکاتەوہ ، بۆ برینەکانى گەروو ، کۆکینى ووشک ، خوین بەربوون بەسوودە .

شیری پەتى چاکترین خواردنەوہکانە بۆ جەستەى مەوۆف “ لەبەر ئەو خۆراك بەخشین و ماددە خوێننەى تیایدا کۆبۆتەوہو ، لەبەر ئەوەش کە لە کاتى مندالیدا جەستەى مەوۆفى لەسەر راھاتووہو ، ھاو سازى فیتەرەتى بنەپەتیشە .

وفي الصحيحين : أن رسول الله ﷺ أتى ليلة أُسري به بقدرحين من خمر ولبن ، فنظر إليهما ثم أخذ اللبن ، فقال له جبريل _ عليه السلام _ : الحمد لله الذي هداك للفطرة ، ولو أخذت الخمر غوت أمتك (٦٢٥).

واتە : پێغەمبەرى خوا ﷺ لە شەپەرەویەكەیدا دوو پەرداخ مەى و شیرى بۆ هینرا ، ئەوەبوو تەماشای کردن و شیرەكەى برد ، (جبریل)یش _ عليه السلام _ فەرمووی : سپاس و ستایش بۆ خوا کە پێنمووی کردى بۆ ئیسلام و پێگەى پاست ، چونکە ئەگەر مەى و شەرابەكەت هەلگرتایە ئومەتەكەت گومرا دەبوون .

ترشەكەشى بەلای مەوۆفەوہ بەلەزەت نابى تا دواى ماوہیەك ، شیرىکی بزپکاوەو بۆنەكەى ناخۆشە ، ، گەدەى گەرم ھەرسى دەکات و سودى لى وەرەدەگریت .

لحم البَقَر ، شیرى مانگا : خۆراك به جهسته ده به خشى و ، پیتدارو چاکی ده کات ، سَك په وان ده کاته وه به نپوه نجى ، ناوه ندى ترين شپرو چاکترینیانه له نپوان شیره کانی مه پو بزندا ، له بواری نه رم و ناسکی و چپى و چه وریدا .

وفي السنن : من حديث عبدالله بن مسعود يرفعه : ((عليكم بالبانِ البَقَرِ ، فإنها تَرُمُ من كُلِّ الشَّجَرِ)) (٦٦).

واته : (عبدالله بن مسعود) خواى لى پازى بىت _ له فرموده ده كه كدا كه به رزى ده كاته وه بۆ پيغه مبه رى خوا ﷺ فرموده تى : ((شیرى مانگا به كاریپنن ، چونكه له مه موو درۆه ختیک كرده كاته وه ده خوا)) .

لبن الإبل ، شیرى ووشتر : له سه ره تاي به شه كه دا ئاماژه ی پیدرا ، سووده كانی باسكرا ، بۆیه پيويست به دووباره بونه وه ناكات .

لُبَانٌ ، الكُنْدُر : فرموده ده كه لى له باره وه هاتوه كه وا پيغه مبه رى خوا ﷺ فرموده تى : ((ماله كانتان به (لُبَانٌ) بۆنخۆش بكه ن)) به ئام ئه م فرموده ده به (صحيح بن له پيغه مبه رى خوا وه (ريوایه) ت نه كرا وه .

له (علي) يشه وه ده گپنه وه كه وا پياويك سكالای بيرچونه وه لى له خزمه تيدا باس كرد ئه ويش پيى فرموو : (لُبَانٌ) به كاریپنه ، چونكه دل به ميز ده كات و ، بيرچونه وه ناهيلىت .

له (ابن عباس) يشه وه _ خوا له خوى وياپيشى پازى بىت _ ده گپنه وه فرموده تى : خواردنه وه لى له گه ل شه كرده پيش نان خواردنى به يانى بۆ ميز و بيرچونه وه چاكه .

له (انس) يشه وه ده گيرنه وه كه وا پياويك سكالای له خزمه تيدا باس كرد نه ويش فهرمووی : (الكُدُر) به كارينه وه ره له شه وه وه بيخوسينه ، نه گهر پوژت لی بوويه وه ، پيش نان خواردنی به يانی لی بخوره وه ، چونكه بۆ بيرچونه وه به سووده .

ئمه هۆيه کی سروشتی ئاشكه رای هيه ، چونكه نه گهر بيرچونه وه به هۆی ميزاجيکی خراپی ساردی شيداره وه بی و به سه ر ميشکدا زال بی ، نه وا کاری خه زنکردن و پاراستنی زانیاريه کان نه نجام نادات ، ليره دا (لُبَان) ی زۆر بۆ به سوود ده بی .

به لام نه گهر بيرچونه وه كه به هۆی زالبوونی شتيکی کاتيه وه (عارض) بی ، ده توانريت بيرچونه وه كه به و شتانه لابریت كه ده توان ميشك شيدار بکه نه وه .

جياوازی نيوان ئه م دوو له بيرچونه وه يه به م جۆره يه : له بيرچونه وه به هۆی شتی کاتيه وه (العارض) جۆريکی ووشكه و ، نيشانه کانيشی بريته له شه و بيداری و خه زنکردن و پاراستنی زانیاريه پابردوه کان به ته نها “ به لام زانیاری نوئ و هه نووکه یی خه زن ناکات .

به لام له بيرچونه وه به هۆی مادده ی ته پو شيداره کانه وه “ به پيچه وانه ی يه که مه به ته واری .

پيده چی هه ندی شت به خاسيه ت بيرچونه وه دپووست بکات ، وه کو که له شاخگرتن له چاله که ی پشته ملداو ، به رده و امبوون له سه ر خواردنی (الْکُسْفَرَة) ی ته پو ، سيوی ترش و ، زۆری خه م و خه فه ت و ، ته ماشاکردنی ئاوی وه ستاوو ، ميزتيککردنی و ، ته ماشاکردنی له خاچ دراوو ، زۆر خويندنه وه ی تابلوی سه ر گۆره کان و ، ته ماشاکردنی دوو و شتری پيکه وه به ستراو ، فريدانی ئه سپی به خوينی بينويژه وه ، خواردنی پاشماوه ی مشک ، زۆريه ی نه مانه به تاقیکردنه وه زانراون .

مه به ستیش ئه وه یه که : (لُبَان) گهرمکاره له پله دوودا ، ووشکاره له پله یه کدا ، قه بزیکه که می تیدایه ، سووده کانی زۆن ، زیانه کانی که من ، له سووده کانی : به سووده بۆ فریدان و خوین به ربوون ، نازاری گه ده ، په وانبوونی سک ، خۆراک هه رس ده کات ، با ده کاته دره وه ، برینه کیمه وه کانی چاوپاک ده کاته وه ، گوشت ده پوینتیه وه له هه موو برینه کاندایه ، گه ده ی لاواز به هیز ده کات و ، گهرمی ده کات ، به لغم ووشک ده کات ، ته پری و شیکانی سینگ ووشک ده کاته وه ، تاریکی چاوا لاده بات ، ناهیلت برینه کیمه وه پیسه کان بئاوه بکه ن ، ئه گهر به ته نها ، یاخود له گه ل جاتره ی فارسیدا بجوینتیه به لغم درده هینتیه و ، بۆ زمان گیران به سوود ده بی و ، بیرو هۆش زیاد ده کات و په ره ی پی ده دا ، ئه گهر له ئاودا به لمتینتیه ، بۆ په تا به سووده و ، بۆنی هه وا خۆش ده کات .

بیته المیم (م) :

ماء ، ئاو : ماده ی ژیا نه ، سه رگه وه ره ی خواردنه وه کانه ، یه کیکه له پایه کانی جیهان ، به لکو پایه ی بنه پهرته ، چونکه ئاسمانه کان له هه لمه که ی دروستکراون و ، زه مینیش له که فه که ی دروستکراوه ، خوای په ره وردگاریش هه موو شتیکی زیندووی له ئاو دروست کردووه .

زانایان سه باره ت به ئاو جیاواز بوونه : ئایا خۆراک به جهسته ده به خشی ، یا ته نها خۆراک بۆ ئه ندامه کانی جهسته گوزه ره پی ده کات ؟ به دوو بۆچوون ، پیشتەر ئاماژه مان پێداو ، گوفتاری راست و به لگه که شمان خسته پوو .

ئاو ساردو ته په ، گهرمی داده مرکینتیه وه ، ته پری و شیداری جهسته ده پاریزیت و ، جیگه ی ئه وه ش ده گریتیه وه که له جهسته شی بۆته وه ، خۆراک نه رم و نیان ده کاته وه ، بۆ په گه کان گوزه ریان پی ده کات .

چاكيتى ناو به ده ريگه وه دمزانريت :

يه كه ميان : به پرهنگه كه ي به وهى ساف بيت .

دوهم : به بۆنى به وهى به هيچ شيوه يه ك بۆنى نه بيت .

سى يه م : به تامه كه ي به وهى تامه كه ي خووش و شيرين و سازگار بيت ، وه كو ناوى
پووباره كانى نيل و فورات .

چوارهم : به كيشى به وهى سووك و پيكا ته ناسك بيت .

پينجه م : به پرپره وى ، به وهى پرپره و ريگه كه ي چاك بيت .

شه شهم : به سه رچا وهى هه لقولانى به وهى سه رچا وهى هه لقولانى دوور بيت .

حه وته م : به ده ركه وتنى بۆ هه تاو و با ، به وهى له ژيتر زه ويدها گوم نه بى و هه تاو و با
نه يگاتى .

هه شته م : به جولانه وهى به وهى خيرا پى بكات و بچوليتته وه .

نويه م : به زۆريه كه ي به وهى زۆرييت و پاشه پۆ تيكه ل بووه كانى دوور بخاته وه .

ده يه م : له ناو پرژيگه يه وه به وهى له با كوره وه بۆ باشور ، يا خود له پۆژئاو وه به ره و
پۆژه هلات بروت .

بۆيه نه گه ر په چاوى نه م وه سفانه بكرىت ، نه و نه و خالانه به ته واوى به ديناكريت ته نها له

چوار پووباره كه دا نه بى ، نيل و ، فورات و ، سيحون و ، جيحون .

وفي الصحيحين من حديث أبي هريرة _ رضي الله عنه _ قال : قال رسول الله ﷺ : ((
سَيِّحَانُ ، وَجَبَّحَانُ ، وَالنَّيْلُ ، وَالْفَرَاتُ ، كُلُّ مَنْ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ)) (٦٣٧) .

٦٣٧ _ صحيح : أخرجه أحمد (٢ / ٢٨٩ ، ٤٤٠) ، ومسلم (٨ / ١٤٩) كلاهما من طريق حفص بن عاصم عن

أبي هريرة مرفوعاً . ولم أجد في صحيح البخاري ولعله وهم من المصنف رحمه الله .

واته : له (أبي هريرة) هوه _ خَوای لى پازى بَيْت _ فهرموویه تی : پیتغه مبهری خوا ﷺ
 فهرمووی : ((سَيْحَانُ و ، جَيْحَانُ و ، وَالنَّيْلُ و ، وَالْفُرَاتُ ، هه ریه که یان پووباریکی به هه شتن)) .

سووکیتی ئاو به سى ږوو دمه زانریت :

یه که میان : ئاوه که خیرا گهرمى و ساردى و هرگریت . (أبقرط) ده لایت : ئه و ئاوه ی
 به خیرا گهرم ده بى و ، به خیراش سارد ده بى سووکترین ئاوه .
 دووهم : به ته رازوو .

سى یم : دوو لۆکه ی کیش یه کسان به دوو ئاوى جیاواز ته پ ده کرین ، پاشان به ته واوى
 ووشك ده کرینه وه ، پاشان ده کیشریڼ ، هه رکامیان سووکتر بوو ، ئاوه که شى ئاوه هایه .

ئاو نه گهرچى له بنه پته دا ساردى ته پ بى ، به لām هیزه که ی ده گوازیته وه ده گوردریت به
 چه ندين هۆکارى کاتى ، بۆیه ئه و ئاوه ی سه رنه گیراوه دانه پۆشراوه ته نها باى شه مال لى
 ده دات و ، باى هیچ لایه کی تر لى نه دات ، ئه و ئاوه سارد ده بى و ، جوړه ووشکیتیه کی
 تیدایه له باى شه مال وه وهریگرتوه ، حوکمى هه موو باکانى تریش به و شپوه ده زانریت .

ئه و ئاوه ی له سه رچاوه یه کی کانزایه وه هه لده قولیت به گویره ی سروشتى ئه و کانزایه
 ده بى ، به گویره ی گاریگه رى ئه و کانزایه ش کاریگه رى ده خاته سه ر جه سته .

ئاوى سازگارى شیرینی خوش بۆ نه خوش و که سانی ته ندروست و له ش ساغیش به سووده
 ، سارده که شى به سوودترو به له زه تره . پىویسته له سه رسك خالیتى ، پاش جووتبون
 کاتى به ناگاهاته وه له نووستن ، پاش خوشتن ، پاش خواردنى میوه ئاوه نه خوړیته وه ،
 پيشتریش ئامازه مان پیداوه . به لām له سه ر خواردن ، هیچى تیدانى یه “ نه گه رناچارى بوو
 ، وه پىویسته زۆر نه خواته وه ، به لکو که میکی هه لده مزى به هه لمزین ، ئه وه زیانى پى

ناگه یه نیت ، به لکو به پیچه وانه وه گه ده به هیژ ده کات و ، شه هوت و ئاره نوو هه لده سینیت و ، تینویه تی لاده بات .

ئاوی شله تین ده ئاوسینیت و کردارگه لیکی دژ به وهی باسکرا نه نجام ده دات ، نه و ئاوهی ده مینیت وه له ئاوی تازه چاکتره . ئاوی سارد له و ناوه وه سوودیکی زیاتر ده به خشیت به به راوردی سوودی دهره وهی ، گهرمیش به پیچه وانه وهی ، ئاوی سارد بۆ بۆگه نبوونی خوین و ، به رزبونه وهی هه لمه کان بۆ سه ر به سووده ، خه لته بۆگه نه کان لاده بات و ، بۆ میزاج و سال و زه من و شوینه گهرمه کان گونجاوه ، که چی ئاوی سارد بۆ هه موو بارو حالیک پتویست به پیگه یاندن و شیی بونه وهی ماده زیان به خشه کان بکات زیان به خشه ، وه کو هه لامة و هه لاسانه کان ، زۆر ساردیش زیان به ددانه کان ده گه یه نیت ، به رده وامبوون له سه ر خواردنه وهی ئاوی سارد خوین به ربوون و کۆکه و هه لامة و ، ئازاری سینگ دروست ده کات .

ئاوی ساردو گهرمی له پاده به دهر زیان به ده مارو زۆریه ی نه ندانه کان ده گه یه نیت ، چونکه یه کیکیان شیی ده کاته وه ، نه ویتریان چر ده کاته وه ، ئاوی گهرم چوزانه وهی تیکه لاوه تیزه کان هیمن ده کاته وه ، شیی ده کاته وه پیده گه یه نیت ، پاشه پۆکان ده کاته دهره وه ، ته پوشیدار ده کات و گهرم ده کات ، که چی خواردنه وهی ئاوی گهرم به زۆری هه رسکردن خراپ ده کات ، پال به خواردنه کانه وه ده نیت بۆ سه ره وهی گه ده و نه رم و سستی ده کاته وه ، به خیرا تینویه تی ناشکینیت ، جهسته سیس و لاواز ده کات ، ده بی به هوی دروستبوونی چه ندین نه خوشی خراپ و ، زیان به زۆریه ی نه خوشیه کان ده گه یه نیت ، به لام خواردنه وهی ئاوی گهرم بۆ مروفی به ته من و ، تووشبووان به نه خوشی په رکهم و ، سه رئیشه ی ساردو (الصداغ البارد) ، چاوئیشه به سووده ، به سوودترین به کاره تانه کانیشی نه وه یه له دهره وه به کاربیت .

هیچ فەرمووده یهك یاخود (اثر) یكی (صحیح) نه هاتوو ه سه بارهت به ئاوی گه رمبووی به ره هتاو ، هیچ یه كێك له پزیشكانی دێرین نا قایل یێتیان به رامبه ر به م ئاوه دهر نه بپیوه ، عه یبداریشیان نه كردوو ه ، ئاوی زۆر گه رم به زنی گورچیه ده توینێته وه .

پێشتر له پیتی غین (غ) دا باسی ئاوی بارانمان كرد .

ماء الثلج والبرَد ، ئاوی به فرو ته رزه : ثبت في الصحيحين : عن النبي ﷺ أنه كان يدعو في الاستفتاح وغيره : ((اللهم اغسلني بماء الثلج والبرَد)) (٦٢٨)

واته : پێغه مبه ری خوا ﷺ فەرموویه تی : ((په رو ه ردگار له تاوانه كانم بمشۆوه به ئاوی به فرو ته رزه)) .

به فر له خودی خۆیدا چۆنیه تیه کی دوو كه ئی وه لمی هیه ، ئاوه كه شی هه ر ئاوه هایه ، پێشتر باسی دانایی داوا كردنی پا كردنه وه مان له تاوانه كان كرد “ به ئاوی به فرو باران ” له به ر ئه وه ی دل پێویستی به سارد كردنه وه و قايم كردن و به هێز كردن هیه ، ئه مه ش بنچینه ی پزیشكیته ی جهسته و دلانی لی وه رده گیریت و ، چاره سه ری نه خۆشیه كان به درژه كانیان ده كریت .

ئاوی ته رزه له ئاوی به فر نه رم و ناسكتر و به له زه تره ، به لام ئاوی به ستوو كه به سه هۆل ده ناسریت به گوێره ی بنچینه كه یه تی ، به فر چۆنیه تی ئه و چیا و زه ویه وه رده گریت كه به سه ریدا ده باریت “ سه بارهت به هه ردوو لایه نی چاكیته ی خرابی ، وه پێویسته مرۆف دوركه ویته وه له خواردنه وه ی به فراو پاش خۆشتن ، جووتبوون ، وه رزش ، خواردنی گه رم ، تووشبوون به كوكین ، نازاری سینگ ، لاوازی جگه ر ، خاوه ن میزاجه سارده كان .

ماء الآبار والْقُنْي ، ئاوی بیرو کاریز : ئاوی بیر نه رمی و ناسکی و خوشی که متره ، ئاوی کاریزی ژیر خاک قورسه ، چونکه ئه وهی له ژیر زه ویدا وه ستاوه له بۆگه نی به ده رنی یه و ، ئه ویتیشیان هه وای پی ناگات ، بۆیه پیویسته یه کسه نه خوریته وه تاوه کو به ته وای هه وای پی ده گات و ، شه ویکی به سه ردا تیپه ریت ، خراپترینیشی ئه وه یه پیره وه که ی له قورقوشم بی ، یاخود بیره که ی له کارکه وتو بی ، به تایبه ت نه گه ر خا که که ی خراپ بی ، بۆیه ئه و ئاوه ده رداوی و به زیانه .

ماء زمزم ، ئاوی زه مزه م : سه رگه و ده ی ئاوه کان و به پیزترین و له هه مووشی پایه دارتره ، له هه مووشی به لای نه فسه که نه وه خۆشه و یسترو ، له هه مووشی به نرخره و ، له هه مووشی به لای خه لکه وه پیزدارتره ، (جبریل) پییه کانی کیشا به زه ویداو ئاوی زه مزه م هه لقولا ، ئه و ئاوه ببو که خوای تعالی بۆ خوارده نه وه ی (إسماعیل) هه لیقولاند .

وثبت في الصحيح : عن النبي ﷺ أنه قال لأبي ذرّ وقد أقام بين الكعبة واستارها أربعين ما بين يوم وليلة ، ليس له طعامٌ غيرها فقال النبي ﷺ : ((إنها طعامٌ طعم)) . وزاد غيرُ مسلم بإسناده : وشفاءُ سقمٍ (٦٢٩) .

واته : به (صحيح ی) له پیغه مبه ری خواوه ﷺ هاتوو که وا به (أبي ذرّ) ی فه رموو کاتی که له نیتوان که عبه و دیواره کانیدا چل مایه وه له نیتوان شه و پۆژدا ، به ده ر له ئاوی زه مزه م هه یج خۆراکیکی تری نه بوو ، ئه وه ببو پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی : ((ئه وه خۆراکه و ئه و که سه ی ده ی خواته وه تیر ده بی وه کو ئه وه ی خۆراک تیری ده کات)) . که سانی دیکه ی جگه له نیمامی (مسلم) به هه مان (إسناده) ئه مه شیان بۆ زیاد کردوو : ((شیفای نه خۆشیه)) .

٦٢٩ _ صحيح : أخرجه أحمد (٥ / ١٧٤ ، ١٧٥) ، والدارمي (٢٥٢٧) ، (٢٦٤٢) ، والبخاري في الأدب المفرد (١٠٣٥) ، ومسلم في صحيحه (٧ / ١٥٢ ، ١٥٥ ، ١٧٦) ، والنسائي في عمل اليوم والليلة (٣٣٩) كلهم من رواية عبد الله بن الصامت عن أبي ذر فذكره في حديث طويل .

وفي سنن ابن ماجه : من حديث جابر بن عبدالله ، عن النبي ﷺ أنه قال: ((ماء زَمْزَمَ لما شُرِبَ له)) (٦٣).

واته : له (جابر) ی کوپی (عبدالله) هوه _ خوای لی پازی بیت _ ، له پیغه مبهری خواوه ﷺ ده گپیته هوه و فرموویته : ((ئاوی زه مزه م بۆ ئه و نیازه یه بۆی ده خوریته وه)) . کومه ئیک ئه م فرموده یه به (ضعیف) داده نین به هۆی (عبدالله) ی کوپی (المؤمن) هوه که له (محمد) ی کوپی (المنکدر) هوه ده گپیته وه . بۆمان (ریوایه) ت کراوه که وا (عبدالله) ی کوپی (المبارک) کاتی چوه حه ج ، چوه سه ربیری زه مزه م و ، فرمووی : په روه ردگارا (ابن أبي الموالی) له (محمد) ی کوپی (المنکدر) هوه بۆی باسکردین ، له (جابر) ی کوپی (عبدالله) هوه _ خوای لی پازی بیت _ ، له پیغه مبهری خواوه ﷺ فرمووی : ((ئاوی زه مزه م بۆ ئه و نیازه یه بۆی ده خوریته وه)) ، بۆیه منیش ده یخومه وه بۆ تینویه تی پۆژی قیامه ت . (ابن أبي الموالی) ش باوه رپیکراوه (ثقة) ، بۆیه فرموده که (حسن) ه ، هیتدیکیشیان فرموده که یان به (صحیح) له م قه لّه داوه ، هیتدیکیش گوتیان به (موضوع) ه ، هه ربوو گوفتاره که ش هه ولئیکی نامسوگرن .

من و کهسانی تریش ئاوی زه مزه مان تاقیکردۆته وه “ بۆ خو چاره سه رکردن و ، شتگه لیکی سه رسوپمیتمان لی بینیه وه ، خو شم به کارم هیناوه بۆ خو چاره سه رکردن “ له گه لیك نه خو شی و ، به ئیزنی خوای تعالی چاک بومه ته وه ، کهسانیکیشم بینیه وه ، له جیاتی خۆراک نزیکه ی نیو مانگ ، یاخود زیاتر ، ته نها ئاوی زه مزه میان ده خواره وه و ، برسیشیان نه ده ببو ، وه کو به کێکی ئه و خه لکه ته وافی ده وری که عبه شی ده کرد ، پێشی راگه یانم که وا پێده چی چل پۆژ له سه ر ئه و بارو حاله توانای مانه وه ی هه بی ، هتیشی تیدابوو بۆ جووتبوون له گه ل خیزانه که یداو ، پۆژوشی ده گرت و ، چه ندین جاریش ته وافی ده کرد .

ماء النیل ، ئاوی پوویاری نیل : یه کێکه له پوویارهکانی بهههشت ، بنچینه و بنه پهی دهگه پێته وه بۆ چیاکانی (القمر) ئی ئهوپه پهی وه ئاتی (الحبشة) بههوی ئه و بارانانه وه که له ویدا کۆده بیته وه ، لافاوگه لێکی یارمه تیده ر هه ندیکیان به هه ندیکێ تر پووده دات ، تاوه کو خوای تعالی دهینێرێت بۆ زهویه کی ووشکانی که هیچ پووه کیکی تیدا نی یه ، بههوی ئه و تاوه شه وه کشتوکال ده پوێت و ، ئاژه ل و ئاده میزادیش لێی ده خۆنه وه .

له بهر ئه وه ی ئه و زهویه ی ئاوی پوویاری نیلی به سه ردا تیده په پێت زۆر په وه ، ئه گه ر بارانی ئاسای به سه ردا ببارێت تیر ئا و ناخواته وه ، بۆ کشتوکالکردن ئاماده نابێت ، وه ئه گه ر سه رو ئاستی ئاسایی ببارێت ، زیان به مال و دانیشتوان و ماللات ده گه یه نیت و ، زیان و گوژه ران و به رژه وه ندیه کان په ک ده خات ، بۆیه خوای تعالی ئه و بارانه ی به پوویاریکی گه وردا بۆ ئه م زهویه نارده وه ، هه روه ها خوای تعالی ئاوی نیل له کاتانیکی دیاریکراودا زیاد ده کات ، به و ئه ندازه یی که بۆ ئاودانی ئه و وه لاته بشی و به سیشی بی و ، ئینجا پاش ئاودانی وه لات به گشتی ، خوای تعالی مۆلته به که مبه ونه وه دابه زینی ئاوه که ده دات ، بۆ ته واوکردنی به رژه وه ندی ، تاوه کو خه لکی توانای وه به ره یئانی کشتوکاله که یان هه بی . ئه و ده خاله ی ئاوی باشی پی ده ناسرێته وه و پێشتر ئاواره ی پیدرا له ئاوی نیلدا کۆبوته وه ، ئاوی نیل ناسکترین و سووکتین و خۆشترین و شیرینترین ئاوه .

ماء البحر ، ئاوی ده ریا : ثبت فی الصحیح عن النبی ﷺ انه قال فی البحر: ((هو الطهور ماؤه الحل میتته)) (٦٣١) .

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ سه باره ت به ئاوی ده ریا فه رموویه تی : ((ئاوی ده ریا پاکه ره وه یه و مردووکانی نیویشی هه لاله)) .

٦٣١ — حسن صحیح : أخرجه أحمد فی مسنده (٣ / ٣٧٣) ، وابن ماجه (٣٨٨) ، وابن ماجه (١١٢) کلهم من

طریق عبیدالله بن مقسم عن جابر فذكره .

خوای تعالی ئاوی دهریای کردووه به خویدارێکی سوێری تالی نه خوراوه ، له بهر بهرژه وهندی هه موو ئه وانهی له سه ر زه ویدا ده ژین “ له مرقف و ئاژه لان ، چونکه ئاوێکی بهرده وامی وه ستاوه و ، گیانه له رانیکی زۆری تیدا ده ژێ ، هه موو ئه و گیانه به رانه له نێو ئه و ئاوه دا ده مرن و نانێژێن ، بۆیه ئه گه ر ده ریاکه شیرین بوایه “ به دلنیا یی ئاوه که ده گه نی ، به هۆی زۆری مانه وه ی ئاوه که و ، مردنی ئاژه له کانیی له نێو خویدا ، پاشان هه وای چواره وری جیهانی ش ئه وه ی وه ردگرت و ، ده گه نی و بۆنی ده کردو ، جیهانی ش خراپ ده بوو ، بۆیه خوای تعالی به دانایی خۆی کردویه تی به خویدان ، که ئه گه ر هه موو لاشه ی بۆنکردوی جیهان و مردوانی تی فریده ییت ، تۆسقالێک گۆرانی به سه ردا نایه ت ، به درێژای مانه وه ی نه گۆراوه ، له و کاته وه ی که خولقینراوه و ، تا ئه و کاته ش که خوای تعالی جیهان ده پێچیت وه ، ئه مه هۆکاری غائی په یوه ندیده ره به سروشته وه که واپیویست ده کات سویر بیته . به لام هۆکاری بکه ری ، ده گه رپیت وه بۆ ئه وه ی زه ویه که ی شۆره کاته .

پاشان . خوشتن به ئاوه که ی بۆ گه لێک له نه خوشیه کانی پووی پێست به سووده ، به لام خواردنه وه ی بۆ ناوه وه و ده ره وه ی جهسته زیانه خشه ، سکه په وان ده کاته وه ، ئالۆشی و خوروی و گه پێ و ، ئاوسان و تینویه تی دروست ده کات ، هه رکه سه ناچاری خواردنه وه ی بوو ، ئه و چه ند پێگه یه کی چاره سه رکردنی هه یه که زیانه کانی دۆرده خاته وه .

له و پێگایانه : ئاوی ده ریا ده کړیته نێو مه نجه لێک و ، چه ند قامیشێکی ده خریته سه رو پارچه یه کی خوری تازه ی پاک ی شیکراوه ی بژیشی ده خریته سه رو ، له ژێر مه نجه له که دا ئاگر داده گیرسیتیت ، تا هه لمی ئا و نێو مه نجه له که به رزده بیته وه و له خوریه که دا کۆده بیته وه ، ئینجا که هه لمیکی زۆر له خوریه که دا کۆبۆوه ده یگوشیت و ، به رده وام ئه و کاره دوپاره ده کاته وه “ تا ئه و ئاوه ی بۆ کۆده بیته وه که دیه وی ، به م پێگه یه هه لمی سازگار له خوریه که دا کۆده بیته وه و ، سویراوه که ش له مه نجه له که دا به جی ده مینیت .

پێگایه‌کی دیکه : چالێکی فراوان له که‌ناری ده‌ریاکه هه‌لبکه‌نرێت ، بۆ ئه‌وه‌ی ئاوی ده‌ریاکه‌ی تێپالۆرێت ، پاشان به‌ته‌نیشتی‌وه‌یه‌کی تر هه‌لبکه‌نرێت ئاوی چالێ یه‌که‌می تێپالۆرێت و ، هه‌میسان یه‌کی تر هه‌لبکه‌نرێت ئاوی چالێ دووهمی تێپالۆرێت و به‌جۆره‌ تا ئاوه‌که به‌ته‌واوی سازگارو خۆش ده‌بێ . ئه‌گه‌ر مرۆڤ ناچار بوو ئاوی لێل بخواته‌وه ، ئه‌وا پێش خواردنه‌وه ئاوه‌که به‌م پێگایانه چاره‌سه‌ر ده‌کری :

١. ئاوه‌که قه‌یسی بخڕێته نۆ ئاوه‌که .
٢. پارچه‌یه‌ک له داری ساج .
٣. پشکۆیه‌کی گرگرتوو بخڕێته نۆ ئاوه‌که تاوه‌کو تیا دا ده‌کوژێته‌وه .
٤. قوپی (اُرْمِنِیَا) .
٥. ئاردی سفری گه‌نم .

له هه‌موو ئه‌م بارانه‌دا لێلاوی ئاوه‌که ده‌نیشیت .

مِسْكَ : ثبت فی صحیح مسلم ، عن أبي سعيد الخدريُّ _ رضي الله عنه _ ، عن النبي ﷺ أنه قال : ((أَطِيبُ الطَّيِّبِ الْمِسْكَ)) (٦٢٢) .

: له (أبي سعيد الخدريُّ) وه _ خاوی لی پازی بیٲ _ فه‌رموویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی : ((بۆنخۆشترینی بۆنه‌كان میسکه)) .

وفي الصحيحين عن عائشة _ رضي الله عنها _ : كنتُ أَطِيبُ النَّبِيَّ ﷺ قَبْلَ أَنْ يَحْرِمَ وَيَوْمَ النَّحْرِ قَبْلَ أَنْ يَطُوفَ بِالْبَيْتِ بِطِيبٍ فِيهِ مِسْكَ (٦٢٣) .

واته : له خاتوو (عائشة) هوه _ خواي لى پازى بيت _ فرموويه تى : پيغه مبهري خوام ﷺ بۆنخۆش ده كرد به بۆنيك ميسكى تيدا بوو پيش ئه وهى ئيحرام بيهستى و له پۆزى قورباني سهريپرينيشدا پيش ئه وهى ته وافي ده وري كه عبهى بكر دايه .

ميسك : پادشاي هه موو جوړه بۆنخۆشه كان و ، به پيژتريين و بۆنخۆشترينيانه ، ئه و بۆنهيه كه وهكو نمونه ي بالا ده هيترينه وه ، بۆنى ترى پى ده چوينايت و ، ناچوينايت به ههچ بۆنيكى تر ، گردى به هه شته .

ميزاجى گهرم و ووشكه له دووه مدا ، نه فس شادومان و به هيژ دهكات و ، هه موو ئه ندامه ناوه كه كان به هيژ دهكات “ به خوارنه وه و بۆنكردن ، ئه گهر بخريته سه ر ئه ندامه كانى دهره وهش به هيژيان دهكات ، بۆ به ساللاچوان و ، ئه وانه ي سه رمايان بووه ، به تاييه ت له كاتى زستاندا به سووده ، بۆ بوارنه وه و دله كوتى چاكه ، بۆ لاوازي هيژ چاكه “ چونكه گهرمى غه ريزى ده بوژينيته وه ، سه پيى چاو (بياض العين) لاده بات ، ته پى وشيكانى ووشك دهكات وه ، باي نيوى و هه موو ئه ندامه كانى تريش دهكات ده ره وه ، كارى ژه ره كان پوچ دهكات وه ، بۆ گه زتنى مار به سووده و ، سووده كانيشى گه ليك زۆن و ، به هيژتريين دلخۆشكاره كانه .

مَرْزُجُوش ^(٦٣٤) ، چه وير : سه باره ت به چه وير فرمووده يه كه هاتوو (صحيح) يمان بۆ دهرنه كه وتوو : ((عليكم بِالْمَرْزُجُوش ، فَإِنَّهُ جَيِّدٌ لِلْخُشَامِ)) ^(٦٣٥) .

^{٦٣٣} _ صحيح : أخرجه مسلم (٤ / ١٢) عن عائشة _ رضي الله عنها _ قالت : كأني أنظر الى وبص المسك في مفرق رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ وهو عزم . ولم أجده باللفظ المذكور في الصحيحين .

^{٦٣٤} _ مرزجوش : پوهه كيكي ته مه نداری درژی عه تر ئامیژه ، نزیکه ی (٣٠ _ ٦٠) سم به رزده بیته وه ، په تگه گوله كانى سوریکى کالن و ، توهه کى له توى په یحان ده چیت ، به زۆرى گوله كانى به کاردين . بپوانه سايتى : essam581.blogs ، وه رگيپ .

واته : ((چه ویر به کاربستن ، چونکه بۆ هه لامة ت چا که)) . میزاجی چه ویر گهرمه له سییه مداو ووشکه له دووه مدا ، بۆنکردنی بۆ سه رنیشهی ساردو ، نه وهی به هۆی به لغم و ، (السوداء) ، هه لامة ت و ، بای چهره وه پووده دات به سووده ، کونيله داخراوه کانی (السُد) سه ره ره دوو کونی لووتدا ده کاته وه ، زۆریه هه لئاوسانه سارده کان شییه ده کاته وه ، بۆیه بۆ زۆریه ئاوسان و نازاره سارده ته پوشیداره کان به سووده ، نه گهر هه لگهریت ، خوینی بیتویتی زیاد ده کات و ، یارمه تیده ره ده بی بۆ سک پپی ، نه گهر گه لا ووشکه که ی بکوهریت و ، بخهریتته نیو پارچه په پۆیه کی گهرمکراوه وه ، ئاسه واری خوینی کاتی ژیر چاو لاده بات ، نه گهر له گه ل سرکه دا به سته ریکی (الضماد) لی دروست بکهریت ، بۆ پتوه دانی دوو پیشک به سووده ، پۆنه که ی بۆ ئازاری پشت و هه ردوو نه ژتۆ به سووده ، ماندوویون ناهیلایت ، هه رکه س به به رده وامی بۆنی بکات ئاو دانا به زیتته چاوه کانی ، نه گهر ئاوه که ی له گه ل پۆنی باده می تالدا (دهن اللوز المر) بتکینریتته هه ردوو لووت ، کونيله داخراوه کانی (السُد) لووت ده کاته وه ، به سوودیش ده بی بۆ نه و بایه ی تووشی بووه و ، تووشی سه ریش بووه .

ملح ، خوی : روی ابن ماجه فی سننه : من حدیث أنس یرفعه : ((سَيِّدُ إِدَامِكُمُ الْمِلْحُ))^(٦٣٦) واته : (أنس) _ خوی لی پازی بیت _ له فهرموده یه کدا که به رزی ده کاته وه بۆ پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی : ((سه رگه وه ی پیخورتان خوی یه)) . سه رگه وره ش نه وه یه : که به رامبه ر چاک ده کات و ، سه ره وکاری ده کات ، بی گومان زۆریه ی پیخوره کانیش له پاستیدا به خوی چاک ده کهریت .

^{٦٣٥} _ ضعیف : أورده الألبانی فی ضعیف الجامع (٣٧٧٧) وضعفه ، ونسبه السيوطي الى ابن السني وأبي نعيم في الطب

عن أنس .

^{٦٣٦} _ إسناده ضعيف : أخرجه ابن ماجه (٢٣١٥) ، وضعفه الألبانی فی ضعیف الجامع (٣٢١٥) .

وفي مسند البزار مرفوعاً : ((سَيُوشِكُ أَنْ تَكُونُوا فِي النَّاسِ مِثْلَ الْمِلْحِ فِي الطَّعَامِ ، وَلَا يَصْلُحُ الطَّعَامُ إِلَّا بِالْمِلْحِ)) (٦٣٧) .

واته : پیغمبهری خوا ﷺ فرموی : ((نزیکه ئیوه له نێو خه لکیدا وهکو خویتان لی بیت له نێو چیشتا ، چیشتیش چاک نابیت مه گهر به خوی)) .

پیشخوا (البغوي) له تهفسیره کهیدا ده گێڕته وه : عن عبدالله بن عمر _ رضي الله عنهما _ مرفوعاً : إِنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ أَرْبَعَ بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ : الْحَدِيدَ ، وَالنَّارَ ، وَالْمَاءَ ، وَالْمِلْحَ . والموقوف أشبه .

واته : (عبدالله ی کوی (عمر) _ خوی لی پازی بیت _ له فرموده کهیدا که به بهرزی ده کاته وه بۆ پیغمبهری خوا ﷺ ده فرمیت : خوی تعالی چوار فو به ره که تی له ئاسمانه وه دابه زانده سه ر زه مین : ئاسن ، ئاگر ، ئاو ، خوی . به لām فرموده که له (موقوف) ده چیت .

خوی جهسته و خوراکی خه لک چاک ده کات ، هه مو شتیك چاک ده کات نه گهر تی که لی بیت ته نانه ت زیو زیویش ، چونکه هیزکی تیدایه زه ر دیه کی زیاتر به زیو ، سپیتی که زیاتر به زیو ده به خشیت ، هیزی پاکردنه وه و لبردن و شی کردنه وه ی تیدایه ، ته پری و شی چر ناهیلیت و ، وشکی ده کاته وه ، جهسته به هیز ده کات و ، قه ده غه ی بۆ که نبوون و خراپبوونی ده کات ، بۆ که پری کیماوی به سووده ، نه گهر چاوی پی بریژیت ، گوشتی زیاد له چاودا هه لده که نیت ، نه خو شی (الظفرة) (٦٣٨) هه لده که نیت . خوی (الأندرانى) (٦٣٩) چاکتر نه و کارانه نه نجام

٦٣٧ _ إسناده صحيح : صححه الألباني في صحيح الجامع (١٣٥٢) .

٦٣٨ _ الظفرة : نه م نه خو شیه بریتیه له هه لتقاویکی میخی یاخود سیگوشه یی که له (الملحمة) و له نزیکی سیگوشه ی چاو له شوینی به یه ککه شتی هه ردو پیلاره کانی چاودا دیته ده ری . بهوانه :

دهدات ، قه دهغهی بِلّاوبونه‌وهی برینه پیسه‌کان ده‌کات ، پیسی دینیتته خواره‌وه ، نه‌گه‌ربه
 سر سکی که‌سانی تووشبوو به‌نه‌خۆشی ئاوبه‌تگدا بهینریت ، سودیان پی ده‌گه‌یه‌نیت ،
 دانه‌کان پاک ده‌کاته‌وه ، بۆگه‌نیان لی دورد‌ه‌خاته‌وه ، پووک توند‌وبه‌هیز ده‌کات ،
 سووده‌کانی که‌لیک زۆن .

بی‌تی‌ النون (ن) :

نَخْلٌ ، داره‌خورما : زیاتر له یه‌ك شوی‌نی قورئاندا باسکراوه ، وفي الصحيحين : عن ابن عمر
رضي الله عنهما _ ، قال : بيننا نحن عند رسول الله ﷺ ، إذ أتني بجُمَارٍ نخلة ، فقال النبي ﷺ :
 ((إِنَّ مِنَ الشَّجَرِ شَجَرَةً مِّثْلُهَا مِثْلُ الرَّجُلِ الْمُسْلِمِ لَا يَسْقُطُ وَرَقُهَا ، أَخْبِرُونِي مَا هِيَ ؟)) فوق
 الناسُ في شجر البوادي ، فوق في نفسي أنها النخلة ، فأردتُ أن أقول : هي النخلة ، ثم نظرتُ
 فإذا أنا أصغرُ القوم سِنًا ، فسكتُ ، فقال رسول الله ﷺ : ((هي النَّخْلَةُ)) ، فذكرتُ ذلك لعمر
 ، فقال : لأن تكونَ قَلْتَهَا أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ كَذَا وَكَذَا (٦٣٩).

واته : له (ابن عمر) وهه _ خواي لی پازی بی‌ت _ فهرموویه‌تی : له کاتی‌کدا ئیمه له
 خزمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری خوادا ﷺ دانیشت‌بوین ، ناو‌کروکی داره‌خورمایه‌کیان بۆ هیتا ،
 پی‌غه‌مبه‌ری خواش ﷺ فهرمووی : ((به‌پاستی له دره‌خته‌کاندا دره‌ختیک هیه نمونه‌ی وه‌کو
 نمونه‌ی پیاوی موسلمان‌ه‌و که‌لکانی ناوه‌ریت ، پیم راگه‌یه‌نن چی یه ؟)) نه‌وه‌بوو خه‌لکه‌که
 ده‌ستیان‌کرد به‌ناوه‌یتانی دره‌ختی بیابانه‌کان ، منیش که‌وته دل‌مه‌وه که به‌پاستی
 داره‌خورمایه ، بۆیه ویستم بلیم : دره‌خته‌که داره‌خورمایه ، پاشان ته‌ماشایه‌کم کردو بۆم
 ده‌رکه‌وت من بچو‌کترینی خه‌لکه‌که‌م له ته‌مه‌ندا ، بۆیه بی‌ده‌تگ بووم ، نه‌وه‌بوو پی‌غه‌مبه‌ری

^{٦٣٩} _ ملح الأندرائي : جوره خوی یه‌که به شیوه‌یه‌کی سروشتی له هه‌ندێ کاتگاکانی سرزه‌ویدا هیه ، وه‌کو
 تاویری خویی کریستالی ، به‌وانه : www.khayma.com ، وه‌رگیز .

^{٦٤٠} _ متفق علیه : أخرجه البخاري (٩ / ٤٩٥) ، ومسلم (٢٨١١) .

خوا ﷺ فرمووی : ((درهخته که داره خورمایه)) ، منیش نه وه م بۆ (عمر) باسکرد ،
نه ویش فرمووی : نه گهر باستکردایه له ئاوه هاو ئاوه ها پیم خوشتر بوو .

سوودی فرموده که له وه دایه که :

۱. زانا مه سه له که کان ده خاته بهر دیدی هاوه لانی بۆ هه لسه تگاندنی نه و زانسته ی پێیانه
۲. شیاویتی هینانه وه ی قسه ی نه سته ق و په ندو چواندنی تێدایه .
۳. به ده رخستنی شهرمی هاوه لان به رامبه ره به سه رگه وره کانیا و پرێزگرتیا و وازه ییان له قسه کردن له پێش ده ستیاندا .
۴. شادومانبوونی پیاو کاتی کۆره که ی ده بیی کیت و ، بۆ پاستی سه رده که ویت .
۵. ئاسایه کۆپ له کاتی ئاماده بونی بابیدا وه لام بداته وه به وه ی ده یزانی ، با بابیش وه لامه که نه زانی ، نه وه ش هیچ بی پوه شتی که نانوینیت به رامبه ره به باب .
۶. چواندنی موسلمانێ تێدایه به داره خورما له بهر زۆری خیری و ، به رده وامی سیبه ری و ، خوشی به روبومی و ، هه بوونی به به رده وامی .

به ری داره خورما به ته پی و وشکی ، پێنه گه شتوو و پێگه شتوو ده خوریت ، خۆراکه ،
دهرمانه ، بژێویه ، هه لوایه ، خواردنه وه یه ، میوه یه ، قه دی داره که شی بۆ بیناسازی و
ئامیرو ده فر به کاردیت ، گه ئاو په لکه که شی هه سیرو ، زه مبیله و ، ده فرو ، باوه شینی و ،
هیتیشی لی دروست ده کړیت ، پێشاله کانیشی ده کړی به هه بل و ناوئاخنی پشتی و لیقه و
هیتر ، ناوکه که شی که کۆتای به شه کانیتی ده کړی به ئالفی و شتر ، هه روه ها به شداریش
ده بی له درمان و چاو په شتندا .

پاشان جوانی به روبومی ، پوه کی ، شیوه ی ، دیمه نی ، ، چاکی پێکخستنی به ره که ی ،
دروستکردنی ، گه شان وه ی ، ، شادومانبوونی دل له کاتی بینینیدا ، کار له نه فسی مرۆف
ده که ن .

به بینینی دروستکارو خولقیتهر ، دروستکردنه سه رسورمپنه که ی ، توانای ته‌واوی خوای
تعالی ، ته‌واوی حیکمهت و دانایی په‌روه‌ردگار بیری مرؤف ده‌خاته‌وه .

بۆیه هیچ شتیکی تر به‌دیناکریت له داره‌خورما بچیت جگه له موسلمانان باوه‌پدار ، چونکه
هه‌مووی خه‌یره ، هه‌مووشی سووده له‌ده‌ره‌وه‌و ناوه‌وه .

داره‌خورما نه‌و دره‌خته‌یه که قه‌ده‌که‌ی سوژی بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هاته جۆش و بیری
کرد “ کاتی پۆشت و لێی جیابۆوه ، چونکه تامه‌زێوی نزیک و گوێبیستی گوفتاره‌کانی بوو
، نه‌و دره‌خته‌یه که (مریم) ی له ژێردا دابه‌زی کاتی (عیسی) ی بوو _ علیه السلام _ .

له‌فه‌رمووده‌یه‌کدا که (إسناد) ه‌که‌ی جیگه‌ی تیروانینه هاتووه : ((أكرموا عَمَّتْكُمْ النَّخْلَةَ
، فَإِنَّهَا خَلَقَتْ مِنَ الطَّيْنِ الَّذِي خُلِقَ مِنْهُ آدَمُ))^(٦٤١) واته : ((پێز له پوره داره‌خورماتان بگرن
، چونکه دروست کراوه له‌و قوهری ئاده‌می لی دروست کراوه)) .

خه‌لکیش به‌دوو گوفتار جیاوازی‌بونه سه‌باره‌ت به‌پیش‌خستن و په‌سه‌ندی بوونی به‌سه‌ر
دره‌ختی تریدا یاخود به‌پێچه‌وانه‌وه ، خوای تعالی له‌قورئانی پیرۆزدا له‌چه‌ندین جیگه‌دا
به‌یه‌که‌وه جووتی کردوون و باسی کردوون ، ئای که هه‌ریه‌کیان له‌هاوه‌له‌که‌یه‌وه نزیکه ،
نه‌گه‌رچی هه‌ریه‌کیان له‌جیگه‌ی فرامانپه‌وه‌ی و سه‌وزبوونی خۆیدا‌یه‌و ، نه‌و خا‌که‌شی بۆ
چاک‌تر به‌سوود‌تره که گونجاویتی .

نرجس ، نیرگز : فه‌رمووده‌یه‌کی له‌باره‌وه هاتووه (صحیح) نی‌یه : ((عليكم بِشَمِّ
النَّارِجِسِ فَإِنَّ فِي الْقَلْبِ حَبَّةَ الْجَنُونِ وَالْجَذَامِ وَالْبَرَصِ ، لَا يَقْطَعُهَا إِلَّا شَمُّ النَّارِجِسِ)) واته : ((

^{٦٤١} _ موضوع : أورده الألباني في ضعيف الجامع (١١٣٦) وقال : موضوع ، ونسبه السيوطي الى أبي يعلى وابن أبي
حاتم والعقيلي في الضعفاء ، وابن عدي في الكامل ، وابن السني ، وأبي نعيم في الطب عن علي ، وانظر الضعيفة (٣)

بۆنی نیرگز بکهن چونکه دل تۆویکی شیتی و گولی و به له کی تیدایه ، به ده ره له بۆنکردنی نیرگز هیچ شتیکی تر نایپریت)) •

نیرگز گهرم و ووشكه له دووه مدها ، بنه په ته كه ی برینه به قولاً چوو هكان بۆ ده مار ساریژ ده كاته وه ، هیزیکی شتینیتی ، پاكاریی ، پاکی شه ری هیه ، نه گهر بکولیندریت و ناوه كه ی بخوریت ه وه ، یا به كولاوی بخوریت ، پشانه وه ده ورژینیت و ، ته پی و شیداری له بنی گه ده وه پاده کیشیت ، نه گهر له گهل (الْکِرْسَنَّة)^{٦٤٢} ههنگو یندا بکولیندریت ، پیسی برینه کان پاک ده كاته وه و ، نه و دوومه لانهش به ئاسته م ده ته قینیت ، گوله كه ی مامناو هنده له گهرمیدا ، ناسكه و بۆ هه لامة تی سارد به سووده ، شی ی کردنه وه یه کی به هیزی تیدایه ، کونیه داخراوه کانی (السُّدَد) می شک و کونی لووت ده كاته وه ، بۆ سه رنیش ه ی ته پو (السُّوداوی) به سووده ، سه ری گهرم ده ئیشینیت ، هه ركه س به به رده وامی له زستاندا بۆنی بکات له هاویندا تووشی (البرسام) نابی ، به سووده بۆ نازاره کانی سه ركه به هوی به لغه م و (المرة السوداء) دروست ده بی ، بۆنده وه دل و می شک به هیز ده كات و ، بۆ زۆریك له نه خۆشیه کانیان به سووده ، دانه ری کتییی (التیسیر) ده لیت : بۆنکردنی ئی و په ركه می مندالان لاده بات •

نُورَة ، موو لابه ر : روی ابن ماجه : من حديث أم سلمة _ رضي الله عنها _ ، أن النبي ﷺ كان إذا اطلی بدأ بعورته ، فطلاها بالنُّورَة ، وسائر جسدِه أهله (٦٤٣) .
واته : له (أم سلمة) ه وه _ خوا ی لی پا زی بیئت _ فه رموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ نه گهر تی هه لسوونی بکر دایه له عه وره تی وه ده سستی پی ده کردو ، له موو لابه ری هه لده سوو ، خیزانه کانیشی تیکرای تری جه ستیان بۆ ده کرد •

^{٦٤٢} _ الْکِرْسَنَّة : پوهه کیکی یه ک ساله ی بچو که و ، تا پاده یه ک له پوهه کی نيسک ده چیت ، قه ده یکی به توی نی

یه و ، نزیکه ی (٣٠ _ ٤٠) سم له زه مین به رز ده بیته وه ، به وانه : www.snbl.com ، وه رگیز •

^{٦٤٣} _ ضعیف : أخرجه ابن ماجه (٣٧٥١) بإسناده عن حبيب بن أبي ثابت عن أم سلمة فذكرته .

بنه‌په‌تی ماده‌ی موو لابه‌ر : قسلّ دووبه‌ش ، زرنیخ به‌شیک ، تیکه‌لّ به‌ئاو ده‌کران ، له‌به‌ر هه‌تاو یاخود گه‌رماودا به‌جیده‌هیلرا به‌ئەندازه‌ی پیگه‌شتنی و ، ته‌واو شین بوونه‌وه‌ی . پاشان له‌جه‌ستیان هه‌لده‌سوو ، سه‌عاتیکیش داده‌نیشان تا ئه‌وه‌نده‌ی کاری خۆی ده‌کردو ، ئاویان لیّ نه‌ده‌دا ، پاشان ده‌شۆردراو ، جیگه‌که‌شی له‌خه‌نه هه‌لده‌سوینرا بۆ ئه‌وه‌ی شوینه‌واری گه‌رمیه‌که‌ی نه‌میئیت .

نَبَقُ ، کونار : پێشه‌وا (أبو نعیم) له‌کتیبی (الطب النبوي) دا له‌فه‌رمووده‌یه‌کدا که به‌رزنی ده‌کاته‌وه بۆ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رمیّت : کاتی ئاده‌م ده‌به‌زێنرایه‌ سه‌ر زه‌مین به‌ری یه‌که‌م شتیکی خواردیّت کونار بوو .

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌فه‌رمووده‌یه‌کدا باسی کوناری کردوه : ((أَنَّهُ رَأَى سِدْرَةَ الْمُنْتَهَى لَيْلَةَ أُسْرِيَ بِهِ ، وَإِذَا نَبَقُهَا مِثْلُ قِلَالٍ هَجَرَ))^{٦٤٤} واته : ((پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌شه‌و په‌ویه‌که‌یدا دره‌ختی (سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى) ی بینی و ، ته‌ماشای کرد به‌ره‌که‌ی به‌ئەندازه‌ی مه‌رکانه‌و کوپه‌ گه‌وره‌گانی دئی (هَجَرَ) ی نزیک به‌شاری مه‌دینه بوو)) .

کونار : به‌ری دره‌ختی کوناره‌ سروشت پاده‌گریّت و ، بۆ نه‌هێشتنی په‌وانبوون به‌سووده ، گه‌ده‌ خۆشه‌ده‌کات ، (الصفراء) داده‌مرکیئیته‌وه ، خۆراک به‌جه‌سته ده‌به‌خشیت ، ئاره‌زووی خواردن ده‌کاته‌وه ، به‌لغه‌م دروست ده‌کات ، دره‌نگ هه‌رسه ، ئارده‌که‌ی هه‌ناو به‌هیز ده‌کات ، میزاجه (الصفراوية) کان چاک ده‌کاته‌وه ، به‌هه‌نگوین زیانه‌گانی دوورده‌خړیته‌وه . جیاوازی دروست بووه‌ سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ئایا ته‌پوشیداره

^{٦٤٤} _ صحیح : أخرجه البخاري (٤ / ١٣٣ ، ١٨٥ ، ١٩٩) ، (٥ / ٦٦) ، ومسلم (١ / ١٠٣ ، ١٠٤)

کلاهما من طريق أنس بن مالك عن مالك بن صعصعة فذكره في حديث طويل .

یاخود ووشکه ؟ به دوو گوفتار . راسترینیان : ته پو شیداره که ی ساردو ته پره ،
ووشکه که شی ساردی ووشکه .

بیستی هاء (٥) :

هَنْدَبَاءٌ (٦٤٥) ، تالیشکه : له پیغه مبهری خواوه ﷺ سئ فره مووده سه بارهت به
تالیشکه هاتوون به لام (صحیح) نین و ، جیگیر نه بوونه ، به لکو فره مووده که لیکی
موضوع ن .

یه که میان : ((کُلُوا الْهَنْدَبَاءَ وَلَا تَنْفُسُوهُ ، فَإِنَّهُ لَيْسَ يَوْمٌ مِنَ الْأَيَّامِ إِلَّا وَقَطَرَاتٌ مِنَ
الْجَنَّةِ تَقْطُرُ عَلَيْهِ)) واته : ((تالیشکه بخزن و مه یته کینن ، چونکه پوژیک نی یه له پوژان
مه گه ر دلۆپکه لیکی له به هه شته وه ده تکیته سه)) .

دووه م : ((وَمَنْ أَكَلَ الْهَنْدَبَاءَ وَنَامَ عَلَيْهِ لَمْ يَحِلَّ فِيهِ سُمْ وَلَا سِحْرٌ)) واته : ((هه رکه س
تالیشکه بخوات و له سه ری بنوی ئه وا تووشی ژه هرو جادو نابی)) .

سئ یه م : ((مَا مِنْ وَرَقَةٍ مِنْ وَرِقِ الْهَنْدَبَاءِ إِلَّا وَعَلَيْهَا قَطْرَةٌ مِنَ الْجَنَّةِ)) واته : ((هیه
که لایه ک له که لاکانی تالیشکه نی یه مه گه ر دلۆپکی به هه شتی به سه ره وه یه)) .

پاشان . میزاجی تالیشکه ده گوپی و ، به گوپی ره ی ورزه جیاوازه کانی سال گۆپانکاری
به سه ردا دیت ، بۆیه له زستاندا ساردو ته پره ، له هاویندا گه رم و ووشکه ، له به هارو
پایزدا مامناوه نده ، له زۆربه ی بارو حاله کانی شیدا مه یلی لای ساردی و ووشکی ده کات ،

^{٦٤٥} — الهندباء : پووکیکی گیایی وه رزیه ، نزیکه ی (٤٠) سم به رز ده بیته وه ، که لاکانی له که لای کاهو ده جیت
، گو له کانی زه ردن و ، جۆریکی تریشی مه یه گو له کانی شینه ، تۆوه که ی بچوکه . بپوانه :
www.snbl.com ، وه رگێپ .

تالیشكه قه‌بزكارو ساردكاره ، چاكه بۆ‌گه‌ده ، نه‌گه‌ر له‌ گه‌ل سركه‌دا بكوئیندریت و بخوریت ، سك پاده‌گریت به‌تایبه‌ت كئویه‌كه‌ی ، كه‌ چاكتره‌ بۆ‌گه‌ده‌و ، زۆر‌تریش قه‌بزكاره ، به‌سوودیشه‌ بۆ‌لاوازیه‌كه‌ی .

نه‌گه‌ر پیچه‌ریکی (الضماد) لی‌ دروست بكریت ، هه‌ئاوسانی كاتی له‌ گه‌ده‌دا ناهیلیت و ، به‌سوودیشه‌ بۆ‌جومه‌ژان و ، هه‌ئاوسانه‌ گه‌رمه‌كانی چاو ، نه‌گه‌ر له‌ گه‌لاو بنه‌په‌ته‌كه‌ی پیچه‌ریکی لی‌ دروست بكریت ، به‌سوود ده‌بی‌ بۆ‌ پیوه‌دانی دوو‌پشك . گه‌ده‌ به‌هیز ده‌كات ، كونیله‌ داخراوه‌كانی جگه‌ر ده‌كاته‌وه ، بۆ‌ ئازاره‌ گه‌رم و سارده‌كانی به‌سووده ، كونیله‌ داخراوه‌كانی سه‌پل و په‌گ و هه‌ناو ده‌كاته‌وه ، پی‌په‌وه‌كانی گورچيله‌ پاك ده‌كاته‌وه .

به‌سوودترینی بۆ‌ جگه‌ر تالترینیانه ، ئاوه‌ گوشراوه‌كه‌ی بۆ‌ (الیرقان السددي) به‌سووده ، به‌تایبه‌ت نه‌گه‌ر تیكه‌ل به‌ئاوی پازیانه‌ی ته‌پ (الرازیانج الرطب) بكریت ، نه‌گه‌ر گه‌لاكه‌ی بكوتریت و ، بخریته‌ سه‌ر هه‌ئاوسانه‌ گه‌رمه‌كان ساردیان ده‌كاته‌وه‌وشی یان ده‌كاته‌وه ، گه‌ده‌ پاك ده‌كاته‌وه ، گه‌رمی خوین و (الصفراء) داده‌مرکینیته‌وه .

چاکترینیشی ئه‌وه‌یه‌ به‌بی‌ شتن و ته‌كاندن بخوریت ، چونكه‌ به‌شتن و ته‌كاندن هیزه‌كه‌ی نامینیت ، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا هی‌زیکی (تریاق) ی‌ تیدايه‌ كه‌ بۆ‌ هه‌موو‌ ژه‌هره‌كان به‌سووده .

نه‌گه‌ر چاوی پی‌ بریژریت ، بۆ‌ شه‌و‌كویری به‌سوود ده‌بی‌ ، گه‌لاكه‌ی له‌ (تریاق) دا به‌شاره ، بۆ‌ پیوه‌دانی دوو‌پشك به‌سووده ، به‌رگری زۆربه‌ی ژه‌هره‌كان ده‌كات ، نه‌گه‌ر ئاوه‌كه‌ی بگوشریت و ، زه‌یتی زه‌یتونی تیكرا ، مرؤف له‌ ده‌رمانه‌ كوشنده‌كان پزگار

دهكات ، نه گه ر بنه پره ته كه ی بگوشریت و ، ناوه كه ی بخوریته وه ، بۆ كه زتنی مارو دوو پشك و زهرده والّه به سووده ، شیر ی بنه پره ته كه شی سپییای چاو ناهیت .

پیتی واو (و) :

وَرَسٌ ، گژوگیای نه سپهك : پیشه وا (الترمذي) له (الجامع) هه كیدا : له (زید) ی كوپى (أَرَقَمَ) هوه ده گپریته وه كه وا پیغه مبه ری خوا ﷺ زهیتی زهیتون و گیای نه سپهك ی وه سف ده كرد بۆ كه سان ی تووشبوو به نه خو شی (ذات الجنب) ، (قتادة) ده لیت : ده كری به دهمیه وه ، له و لایه وه ده كری به دهمیه وه كه ئازاره كه ی هه یه .

وروى ابن ماجه في سننه من حديث زيد بن أرقم أيضاً ، قال : نعت رسول الله من ذات الجنبِ وَرْساً وَقُسْطاً وَزَيْتاً يُلْدُ بِهِ^(٦٤٦) .

واته : دیسان له (زید) ی كوپى (أَرَقَمَ) هوه _ ، فه رمویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ بۆ نه خو شی (ذات الجنب) نه سپهك و (القسط) و زهیتی زهیتونی وه سف ده كرد بۆ نه وه ی بکریت به دهمیه وه .

وَصَحَّ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ _ رضي الله عنها _ قَالَتْ : كَانَتْ النَّفْسَاءُ تَقْعُدُ بَعْدَ نِفَاسِهَا أَرْبَعِينَ يَوْمًا ، وَكَانَتْ إِحْدَانَا تَطْلِي الْوَرَسَ عَلَى وَجْهِهَا الْوَرَسَ مِنَ الْكَلْبِ^(٦٤٧) .

^{٦٤٦} _ ضعيف : أخرجه أحمد (٣٦٩ / ٤ ، ٣٧٢) ، وابن ماجه (٣٤٦٧) ، والترمذي (٢٠٧٨) ، (٢٠٧٩) ، كلهم من طريق ميمون أبي عبد الله عن زيد بن أرقم فذكره .

^{٦٤٧} _ حسن صحيح : أخرجه أحمد (٣٠٠ / ٦ ، ٣٠٢ ، ٣٠٤ ، ٣٠٩) ، والدارمي (٩٦٠) ، وأبو داود (٣١١) ، وابن ماجه (٦٤٨) ، والترمذي (١٣٩) كلهم من طريق مسه الأزدي عن أم سلمة فذكرته .

واته : له (اُمُّ سلمة) هوه _ خَوای لێ پازی بیټ _ فهرموویه تی : ژنان پاش مندالبون چل پوژ داده نیشان ، هه ره یه کیکیشمان دهم و چاوی به ئه سپهك چه ور ده گرد به هۆی ئه و په له و سوپه له گه پانه ی تووشمان ده بوو .

(أبوحنيفة اللُّغويُّ) ده لێت : ئه سپهك به چاندن ده چێنرێت و ، کێوی نی یه ، جگه له خاکی عه ره بدا له هه چ شوینێکی تر نه م ناسیوه و ، له خاکی عه ره بيشدا ته نها له یه مه ندا بینومه . هیزی له گه رمی و ووشکیتیدا له سه ره تای پله دوودایه ، چاکترینیشی سوره نه رمه که یه تی له نیو ده ستدا ، که که په کی که متره ، به سووده بۆ په له و ، ئالووشی و ، زیپکه ی پووی جهسته ئه گه ر تیی هه لسوینرێت ، هیزکی قه بزکاری هه یه ، ئه گه ر بخوریته وه بۆ په له ی سپی (الوَضَح) به سووده و ، ئه ندازه ی خواردنه وه شی به کیشی دیره مه یکه ، میزاج و سوودی ئه سپهك نزیک به سوودی (القُسْطُ البحريُّ) یه ، ئه گه ر به له کی و ئالووشی و زیپکه وه له زله پانی تیه لسوینرێت سوودیان پی ده گه یه نیت ، پۆشاک ی بۆیه کراو به ئه سپهك هیزی جووتبوون زیاتر ده کات .

وَسْمَةٌ ، پوهه کی خه نه _ بپوانه الکتَم _ : گه لای دره ختی نیله ، پرچ پهش ده کات ، به م نزیکانه باسی جیاوازی نیوان زانایمان کرد سه بارهت به شیاویتی پرچ پهش کردن و ئه وه ی ده یكات .

بیتى الیاء (ی) :

يَقْطِينُ ، کوله که : له زمانى عه ره بیدا دیسان به (الدُّبَاء) و (القرع) یش ناسراوه ، ئه گه رچی ووشه ی (الیقطين) گشتیتره ، چونکه له پووی زمانه وه : هه موو دره ختی که له سه ر قه دێک نه وه ستی ، وه کو کاله ک و کالیارو خه یار . خَوای تعالی ده فه رمیت : ﴿ وَأَنْتَبْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴾ [الصافات : ١٤٦] واته : وه دره ختیکی کوله که مان

به سه ریدا رواند^(٦٤٨) . نه گەر گوترا : له زمانی عه ره بیدا نه وهی له سه ر قه دیک نه وهستی به (نَجْم) ناوده بریئت نهك به (شجر) ، چونكه (شجر) : بریتیه له وهی قه دی هه بی _ زمانه وانان گووتویانه _ ، باشه چۆن لیژهدا خوای تعالی ده فهرمیت ﴿ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴾ واته : ووشه ی (شجرة) ی به کاره ی ناوه بۆ کوله که که چی خوی پوهه که . وه لām : له زمانی عه ره بیدا نه گەر ووشه ی (شجر) به کاره ی ترا ، مه به ست به وانیه که قه دیان هه یه و له سه ری ده وهستن ، به لām نه گەر ووشه ی (شجر) به ستره به شتی که وه و له که لیدا به کارهات نه و پابه ندی نه وه ده بی ، بۆیه جیاوازی کردن له نیوان په هاو پابه ندکراو له ناوه کاندای ده روزه یه کی گرنگی به سووده بۆ تیگه شتن و ، پله کانی زمان .

(اليقطين) ی باسکراو له قورئاندا : بریتیه پوهه کی کوله که و ، به ره که شی به کوله که ناو ده بریئت . وقد ثبت في الصحيحين : من حديث أنس بن مالك ، أنَّ خياطاً دعا رسولَ الله ﷺ لطعام صنعَه ، قال أنسُ _ رضي الله عنه _ : فذهبتُ مع رسولِ الله ﷺ ، فقربَ إليه خُبْزاً من شعير ، ومرقاً فيه دُبَّاءٌ وقَدِيدٌ ، قال أنس : فرأيت رسولَ الله ﷺ يَتَتَبَّعُ الدُّبَّاءَ من حوالِي الصَّحْفَةِ ، فلم أزل أُحِبُّ الدُّبَّاءَ من ذلك اليوم^(٦٤٩) .

واته : له (أنس) ی کوپی (مالك) وه _ خوای لی پازی بیئت _ فه رموویه تی : به رگ دروویه ک پیغه مبه ری خوای ﷺ بانگ کرد بۆ خواردنیک دروستی کردبوو ، (أنس) _ خوای لی پازی بیئت _ فه رمووی : منیش له خزمه تی پیغه مبه ری خوادا ﷺ چوم ، نه وه بوو نانی جۆ ، شله یه ک که کوله که و گزشتی ووشکراوه ی تیدا بوو خسته پیش

^{٦٤٨} _ مه لا محمد مه لا صالح ، پوخته ی ته فسیری قورئان .

^{٦٤٩} _ صحيح : أخرجه البخاري (٣ / ٧٩) ، (٧ / ٨٩ ، ١٠١ ، ١٠٢) ، ومسلم (٦ / ١٢١) كلاهما من

طريق إسحاق ابن عبد الله بن أبي طلحة عن أنس بن مالك فذكره .

دهستی ، (انس) فەرمووی : پێغه‌مبەری خوا م بینى ﷺ بەدوای کوله‌کەى دەورووبەرى له‌گەنە‌که‌دا ده‌گه‌پا ، بۆیه منیش له‌و پۆژه‌وه به‌رده‌وام حەزم له‌ کوله‌کە‌یه .

قال أبو طالوت : دخلتُ على أنس بن مالك _ رضي الله عنه _ وهو يأكل القرع ، ويقول : يالك من شجرة ما أحبُّ إلىَّ لحبُّ رسول الله ﷺ إياك (٦٠)

(أبو طالوت) ده‌لێت : چوومه دیدەنى (انس ی کورپی (مالک) _ خوای لى پازى بیت _ له‌و کاته‌دا کوله‌کە‌ى ده‌خواردو ده‌یفەرموو : ئای که دره‌ختێکی خۆشه‌ویستی به‌لامه‌وه له‌به‌ر نه‌وه‌ی پێغه‌مبەری خوا ﷺ خۆشى ده‌ویى .

له (الغیلانیات) دا هاتووہ : له (هشام) ی کورپی (عروہ) وه ، له بابیه‌وه ، له خاتوو (عائشہ) وه _ خوای لى پازى بیت _ فەرموویەتى : پێغه‌مبەری خوا ﷺ پێی فەرموم : ئەى (عائشہ) ئەگەر مەنجەلێکت کولاند ، کوله‌کە‌ى زۆر تێیکە ، چونکە دلى خەمبار به‌هێز ده‌کات .

کوله‌کە : ساردو ته‌په ، خۆراکێکی که‌م به‌جەسته ده‌به‌خشیت ، خێرا دیتە خواره‌وه ، ئەگەر پێش هەرسکردن خراب نه‌بێ ، خەلتە‌یه‌کی ستایشکراوی چاکى لى دروست ده‌بێ ، له‌ خاسیه‌ته‌کانى ترى نه‌وه‌یه که خەلتە‌یه‌کی ستایشکراوی چاک به‌هاوشیوه‌ی نه‌وه‌ی له‌ که‌لیدایه دروست ده‌کات ، بۆیه ئەگەر له‌ گە‌ل خەرتە‌له‌دا (الخردل) بخوریت ، خەلتە‌یه‌کی توونى لى دروست ده‌بێ ، له‌ گە‌ل خویدا خەلتە‌یه‌کی سویر ، له‌ گە‌ل قە‌بزکاردا قە‌بزکار ، ئەگەر له‌ گە‌ل به‌هیدا بخوریت خۆراکێکی چاک به‌جەسته ده‌به‌خشێ .

٦٠٠ _ ضعيف الإسناد : أخرجه الترمذي (١٨٤٩) بإسناده عن أبي طالوت فذكره .

كوله كه نه رم و ناسكه و خۆراكیكى تهری به لغمی به جهسته ده به خشى ، بۆ له ش گهرم و تاداران به سووده و ، بۆ ئه وانهى تووشى سه رما بوونه و ، ئه وانه ش كه به لغم میان به سه ردا زال بووه گونجاو نی یه ، ئاوه كه ی تینویه تی ده شكینیت ، سه رنیشیه ی گهرم لاده بات ئه گهر بخوریتته وه یا خود سه ری پى بشۆردریت ، سك په وان ده كاته وه هه رچۆنیک به كار بیّت ، له ش گهرم و تاداران به هیچ شتیكى تری وه كو كوله كه چاره سه ر ناکرین و ، هیچ شتیکیش وه كو ئه و خیرا سوود ناگه یه نیت . له سووده كانى : ئه گهر هه وییری تیّه لسوینریت و ، له فه ن یا خود له ته نورد ا ببرینریت و ، ئاوه كه ی ده رهینریت و له گه ل هه ندی خواردنه وه ی ناسك و خوشدا بخوریتته وه ، تای گهرم داده مرکینیتته وه و ، تینویه تی ده شكینیت و ، خۆراكیكى چاك به جهسته ده به خشیت ، ئه گهر له گه ل (ترنجبین)^(٦٥١) موره باى به هیدا بخوریتته وه (صفراء) ی په تی په وان ده كاته وه .

ئه گهر كوله كه بكویندریت و ، ئاوه كه ی له گه ل هه ندیک له هه نگوین و ، كه میك له (نظرون) دا بخوریتته وه ، به لغم و (مرّة) به یكه وه ده كاته ده ره وه ، ئه گهر بكوینریت و پیچه ریكى (ضماد) لى دروست بكریت و بخریتته سه ر ته پلى سه ر ، بۆ هه لئاوسانه گهرمه كانى میشك به سوود ده بی .

ئه گهر توپكله كه ی بگوشریت و ، ئاوه كه ی له گه ل پۆنى گۆلدا (دهن الورد) تیکه ل بكریت و ، بتکینریتته گوئ ، بۆ هه لئاوسانه گهرمه كان به سوود ده بی ، توپكله كه ی

^{٦٥١} _ ترنجبین : شه ونمیکه له ئاسمانه وه داده به زئ و له هه تگوین ده چی ، ووشكه و خوشه و زیاتر به سه ر دره ختی (الحاج) دا ده باریت كه له شام و خۆراسان ده پرویت ، ئه م دره خته گه لاکانى سه وزن و گوله كانى سورن و بهر ناکریت ، چاکترینیشی سپیه خوراسانیه كه تی كه مامناوه نده له گهرمى و ساریدا ، به سووده بۆ تا زۆر گهرمه كان ، سینك شیدار ده كات و ، بۆ له ش گهرم و تاداران به سووده ئه گهر بخریتته نۆ ئاوی هه لۆژه و تری وه ، به وانه : الجامع لمفردات الادویه والأغذیه ، ابن البطار * وه رگتپ .

به سووده بۆ هه‌ئاوسانه گهرمه‌کانی چاو و ، جومگه‌ژانی گهرم ، زۆر به‌سووده بۆ خاوه‌ن
میزاجه گهرمه‌کان و له‌ش گهرم و تاداران ، ههرکات پێکه‌وتی خه‌لتیه‌کی خراپی نیو
که‌ده‌ی کرد ، ده‌گۆپێت بۆ سروشتی نه‌و تیکه‌لاوه خراپه‌و ، خراپ ده‌بی و ، له‌جه‌سته‌دا
خه‌لتیه‌کی خراپ دروست ده‌کات و ، زیانه‌کانیشی به‌سرکه (المرّي) دۆرده‌خه‌یتته‌وه .

به‌گشتی : کوله‌که نه‌رم و ناسکترین خۆراکه‌کانه‌و ، له‌هه‌مووشی زیاتر کارتی‌کراو ده‌بی
، له (انس) هوه _ خوای لی پازی بی‌ت _ ده‌گێرنه‌وه فه‌رموویه‌تی : پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
به‌زۆری ده‌یخوارد .

چه‌ند به‌شیکی جیاواز :

له‌ ئامۆژگاری به‌سوود ده‌رباره‌ی چاره‌سه‌رکردن و چاره‌سازی :

وام به‌لاوه چاک بوو باسکردنی ئه‌م ده‌روازه‌یه به‌به‌شیکی کورتی زۆر به‌سوود له‌ پارێزو
، ئامۆژگاری گشتی به‌سوود کۆتای پێ بی‌تم بۆ ئه‌وه‌ی سوودی کتێبه‌که ته‌واو بی‌ت .

به‌شیکم له‌ کتیبی (المحاذیر) ی (ابن ماسویه) بینی به‌بیژه‌ی خۆی ده‌ینوسمه‌وه ،
ده‌لیلت :

هه‌رکەس چل پۆژ پیازی خواردو تووشی په‌له‌و سورمه‌لگه‌پان بوو ، با ته‌نها
سه‌رزه‌نشتی نه‌فسی خۆی بکات ، هه‌رکەس خوینی گرت و ، پاشان شتی سوێری خواردو
تووشی به‌له‌کی و گه‌پی بوو ، با ته‌نها سه‌رزه‌نشتی نه‌فسی خۆی بکات .

هه‌رکەس له‌ گه‌ده‌یدا هێلکه‌و ماسی کۆکرده‌وه‌و ، تووشی ئیفلجی یاخود ده‌م
خواربوون بوو ، با ته‌نها سه‌رزه‌نشتی نه‌فسی خۆی بکات .

هه ركهس شیرو (النبیز) ی له گه دهیدا كۆكردهوهو ، تووشی به له کی و جومگه ژان بوو ، با تهنها سه رزه نشتی نه فسی خۆی بكات .

هه ركهس خهونی بیینی و ، خۆی نه شت تا له گه ل خیزانه كهیدا جوت بوو ، پاشان مندالێکی شیت یاخود ناته واوی بوو ، با تهنها سه رزه نشتی نه فسی خۆی بكات .

هه ركهس هیلکهی كۆلیوی سارد بۆوهی خوارد ، تا تیر بوو ، پاشان تووشی نه خۆشی تهنگه نه فسی (ربو) بوو ، با تهنها سه رزه نشتی نه فسی خۆی بكات .

هه ركهس له گه ل خیزانه كهیدا جوت بوو و ئارامی نه گرت تاوهكو به ته واوی خالی بیتهوهو ، تووشی به رد بوو ، با تهنها سه رزه نشتی نه فسی خۆی بكات .

هه ركهس به شهو ته ماشای ئاوینهی كردو ، تووشی دهم خواربوون بوو ، یا تووشی دهرديك بوو ، با تهنها سه رزه نشتی نه فسی خۆی بكات .

به شيك : سه بارهت به ئاگاردار كردهوه

له كۆكردهوهی نیوان هیلکهو ماسی :

(ابن بختیشوع) ده لیت : پارێزیکه له وهی هیلکهو ماسی له خواردندا كۆبكه یتهوه ، چونكه نه خۆشیه كانی (القولنج) و مایه سیری و ددان ئیشه دروست ده كات .

به ردهوام خواردنی هیلکه پلهو سورمه لگه پان له دهم و چاودا دروست ده كات ، خواردنی سویری و ماسی سویرو خوین گرتن پاش خۆشتن به له کی و گه پی دروست ده كهن .

• بهردهوام خواردنی گورچیلە ی مه پ میژدان پهك دهخات .

• خۆشتن به ئاوی سارد پاش خواردنی ماسی پاراو و تازه ئیفلجی دروست دهكات .

• جووتبوونی ژنی بێنویژ نهخۆشی گولیی دروست دهكات .

• جووتبوون به بی ئه وه ی له پاشیدا خۆی بشوات بهرد دروست دهكات .

• دریژی مانه وه له دره چه دا نهخۆشی قورس دروست دهكات .

(أبقرط) ده ئیّت : كه مكر دنه وه ی زیانبه خش ، له زۆر به كارهیانی شتی به سوود چاكتره ، ههروه ها ده ئیّت : ته ندروستی خۆتان بهردهوام بكه ن به وازه یّتان له ته مه به لی به رامبه ر به ماندوو بوون ، ههروه ها به وازه یّتان له سك پر كردن له خواردن و خواردنه وه .

كه سانیك له دانا یان گوتویانه : ئه و كه سه ی ته ندروستی ده و ی ، با خۆراكه كانی چاك بكات ، با له سه ر پاکی و برسیتی بخوات ، له سه ر تی نویه تی ئاو بخواته وه ، با كه م ئاو بخواته وه ، له دوا ی خواردن با پاكشیت ، له دوا ی خواردنی شیوان با پئ بكات ، نه نویت تا ده چیته ئاوده ست ، با وریابی پاش تی ربوون نه چیته گه رما وه وه ، وه جارێك له هاویندا له ده جاری زستان چاكتره ، خواردنی گوشتی ووشكراوه به شه و یارمه تیدره بۆ نه مان ، جووتبوونی په كه وتوو ان ته مه نی زیندوو ان پیر دهكات و ، جهسته ی ته ندروستان نهخۆش دهخات .

ئه مانه ی سه ره وه له (علي) ی کوپی (أبي طالب) وه باسكراوه ، به ئام (صحیح) نی یه و ، له پاستیدا هیندیکی گوفتاری (الحارث) ی کوپی (كَلْدَة) ی پزیشکی عه ره ب و ، كه سانی دیکه یه .

(الحارث) ده‌لێت : هه‌ركه‌س مانه‌وه‌ی پێخۆشه _ مانه‌وه‌ش نی یه _ با زوو خوارنی نیوه‌پۆ بخوات ، په‌له‌ی خواردنی شیوان بکات ، با پۆشاکه‌کانی سووک بکات ، جووتبوونی ژنان که‌م بکاته‌وه .

(الحارث) ده‌لێت : چوار شت جه‌سته ده‌پۆخێنێت : جووتبوون له‌ سه‌ر زۆرخۆری ، گه‌رماوکردن پاش تیژیوون ، خواردنی گۆشتی وشکراوه ، جووتبوونی به‌سال‌چوو . کاتی (الحارث) هاته سه‌ره‌مه‌رگ خه‌لک له‌ چوارده‌وه‌ری کۆبۆونه‌وه‌و ، پێیان گووت : فه‌رمانی شتی‌کمان پێ بکه‌ پاش تۆ سوودی لێ ببینین . گووتی : له‌ ژنان به‌ده‌ر له‌ کیژی لاو و شوخ و شه‌نگ مه‌خوازن ، میوه مه‌خۆن ته‌نها له‌ کاتی پێگه‌شتنیدا نه‌بێ ، با که‌ستان چاره‌سه‌ر نه‌کات هه‌تاوه‌کو جه‌سته‌ی توانای به‌رگه‌گرته‌ی نه‌خۆشیه‌که‌ی هه‌یه ، هه‌موو ماتنگێک گه‌ده‌تان پاک بکه‌نه‌وه ، چونکه‌ به‌لغهم ده‌توێنێته‌وه ، (المرءة) ناهێلێت ، نه‌گه‌ر که‌سیکتان خواردنی خوارد ، پاش خواردنه‌که‌ی با سه‌عاتیک بنوێ ، نه‌گه‌ر خواردنی شیوانی خوارد با چل هه‌نگاو پێ بکات .

پاشایه‌ک به‌ پزیشکه‌که‌ی گووت : پێده‌چی تۆ بۆ من نه‌می‌نیت ، وه‌سفیکم بۆ بکه‌ بۆ ئه‌وه‌ی له‌ تۆوه‌ وه‌ریگرم ، پزیشکه‌که‌ش گووتی : به‌ده‌ر له‌ کچی لاو و شوخ و شه‌نگ مه‌خوازه ، به‌ده‌ر له‌ گۆشتی ئازه‌لی ته‌مه‌ن که‌م و پارو گۆشتی تر مه‌خۆ ، ده‌رمان مه‌خۆره‌وه‌ مه‌گه‌ر بۆ نه‌خۆشی ، میوه مه‌خۆ مه‌گه‌ر پاش پێگه‌شتنی ، خۆراک چاک بجوو ، نه‌گه‌ر به‌پۆژ خۆراکت خوارد هیچی تێدا نی یه‌ بنووی ، نه‌گه‌ر به‌شه‌و خۆراکت خوارد مه‌نو تا پێ ده‌که‌یت نه‌گه‌رچی په‌نجا هه‌نگاویش بێت ، خۆراک مه‌خۆ تا برسیت ده‌بێ ، خۆت ناچار مه‌که‌ بۆ جووتبوون ، میز پامه‌گره ، له‌ گه‌رماو وه‌رگره‌ پێش ئه‌وه‌ی لێت وه‌رگریت ، خواردن مه‌خۆ و گه‌ده‌ت خۆراکی تێدا بێ ، دورکه‌وه‌ره‌وه‌ له‌ خواردنی ئه‌وه‌ی ددانه‌کانت توانای جوواندنی نی یه‌و ، پاشان گه‌ده‌شت توانای هه‌رسکردنی نابێ ، هه‌موو

هفته يه ك جاريك خۆت برپشینه ره وه بۆ پاككردنه وهی جهسته ت ، چاكترين گه نجينه ی جهسته ت خوینه ، بۆيه له كاتى پتويستيدا نه بى دهري مهينه ، بچۆره گه رماوه وه ، چونكه شتگه ليك له چينه كانه وه دهردههينيت كه دهرمانه كانى پى ناگات بۆ دهرهينانيان.

پيشه وا (الشافعي) فهرموويه تى : چوار شت جهسته بههيز دهكهن : خواردنى گوشت ، بۆنكرنى بۆنى خوڤ ، زۆر خوڤتن به بى جووت بوون ، پۆشينى كه تان .

چوار شت جهسته لاواز دهكهن : زۆر جووتبوون ، زۆرى خه م و په ژاره ، زۆرى ناوخواندنه وه به سكى خالى ، زۆر خواردنى شتى ترش .

چوار شت چاو بههيز دهكهن : دانىشتن به رامبه ر به كه عبه ، چاو په شتن له كاتى نووستندا ، ته ماشاكردى سه وزايى ، پاككردنه وهى شوينى دانىشتن .

چوار شت چاو لاواز دهكهن : ته ماشاكردى پيسى ، له خاچدراو ، نه دامي زاويزى ژن ، دانىشتن به پشتيكردى كه عبه .

چوار شت جووتبوون زياد دهكهن : خواردنى مه لى بچووك و چۆله كه ، (الأطريفل) ، فستق ، (الخروب) (٦٥٢) .

چوار شت ئه قل و ژيرى زياد دهكهن : وازهينان له گوفتارى زياد ، سيواك كردن ، دانىشتن له گه ل پياوچاكاندا ، دانىشتن له گه ل زاناياندا .

^{٦٥٢} _ الخروب : درهختيكي هه ميشه سه وزه و ، نزىكه ي (١٥) متر بهرز ده بيه وه ، دريژى بهرى ئه م درهخته هه ندى جار ده گاته (٢٠) سم ، بهرى ئه م درهخته كه پي ده گات ده خوريت و ، ده شكريت به شه ريه ت و ، له هه ندى وه لاتانىش ده كريتته ئاردو ، سوودو كه لكى ئيجگار زۆره ، بهوانه : <http://www.thapro.net> ، وه رگيتر .

(أفلاطون) دەلایت : پینج شت جەستە لاواز دەکەن و لەوانەشە بکوژن : دەست کورتی ، جیابوونەوه لە خۆشەویستان ، پق و خەم و خەفت خواردن ، قبوڵنەکردنی ئامۆژگاری ، پیکەنینی نەفامان بە ئاقل و ژیران .

پزیشکەکی (المأمون) دەلایت : چەند خەسلەتیک بەکاربینەو ، ئەو کەسە بپاریزیت شایستە نەخۆش نەکەوتنە جگە لە مردن : خۆراک مەخۆ لە کاتی کدا خۆراکی تر لە گەدەدا بوو ، دورکەوەرەوه لە خواردنیک ددانەکانت لە جووینیدا ماندوو بێت و ، پاشان گەدەشت بپتوانابی لە هەرسکردنیدا ، دورکەوەرەوه لە زۆر جووتبوون ، چونکە نوور پۆشنایی ژیان دەکوژنیتەوه ، دورکەوەرەوه لە جووتبوونی بەسالچوو ، چونکە مردنی کوتوپرت تووش دەکات ، دورکەوەرەوه لە خۆین گرتن (الفصد) مەگەر لە کاتی پیووستیدا ، لە هاویندا خۆت برشینەرەوه .

لە گۆفتارە کورت و مانا زۆربەخشەکانی (أبقرط) : هەموو زۆریک دوشمن و ناحەزی سروشتە .

بە (جالینوس) یان گووت : بۆ نەخۆش ناکەوی ؟ ، گووتی : چونکە نێوان دوو خۆراکی خراپم کۆنەکردۆتەوه ، خۆراکیکم نەخواردوو بەسەر خۆراکیکی تردا ، خۆراکیکم لە گەدەمدا رانەگرتوو ئەگەر هەستم کردبێ تووشی زیانم دەکات .

چوار شت جەستە نەخۆش دەخەن : زۆر قسەکردن ، زۆر نووستن ، زۆر خواردن ، زۆر جووتبوون .

چونکە زۆر قسەکردن : هەلدەستی بە کەمکردنەوهی مۆخ و کرۆکی میشک و لاوازکردنی

زۆر نووستن : دەم و چاو زەرد هەڵدەگەپنیت ، دل کۆیر دەکات ، چاو دەورۆژینیت ،
تەمبەل دەکات بەرامبەر بە کارکردن ، تەپوشیداری لە جەستەدا دروست دەکات .

زۆر خواردن : دەمی گەدە خراپ دەکات ، جەستە لاواز دەکات ، بای چرو ، نەخۆشی
گران دروست دەکات .

زۆر جووتبوون : جەستە دەپۆخینیت ، هیزەکان لاواز دەکات ، تەپی و شیئی جەستە
ووشک دەکاتەو ، دەمار شل دەکاتەو ، کونیلە داخراو دروست دەکات و ، زیانەکانی
هەموو جەستە دەگریتەو ، بەتایبەت بەمیشک لەبەر زۆری ئەو پوچە نەفسانیە لیی
شیئی دەکاتەو ، لاوازکردنەکی لە لاوازکردنی هەموو دەرەوایشتەکانی تر زۆترەو ، لە
گەوهەوری پوچیش شتیکی زۆر دەکاتە درەو .

چاکترینیشی ئەوەیە ئەگەر شەهەوێت و ئارەزووی راستی مەوۆف پێکەوتی وێنەو
شیوەیەکی جوانی لاوی شوخ و شەتگی حەلال بکات ، هەرەها میزاجی گەرم و تەپو
شیدار بێت ، ماوەیەک بێت جووتبوونی ئەنجام نەدای ، دلی لە دلەپاوکی و مەشغولبوونی
نەفس خالی بێت ، زێدەپۆی تێدا نەکات .

پێویستە جووتبوونەکی لە گەل ئەم کارانەدا ئەنجام نەدات ، وەکو سک پێکردنی زۆر
، برسیتی و سک خالی بوون ، دەرەوایشتن ، وەرزشیکی تەواو ، زۆر گەرماوون ،
سەرماوونێکی زۆر ، بۆیە ئەگەر ئەم دەشتە تێدا پەچاو کرد ، سوودیکی زۆری
لیوەردەگریت ، هەر دانەیەکیشت لەوانە سەرەو پەچاو نەکرا زیانیکی تووش دەبێ
بەگوێرە پەچاوەکردنی ئەو شتە ، ئەگەر هەمووشی یاخود زۆربە پەچاوەکرا ، ئەوا
تیاجونیکی دەستبەردە .

به شيك : سه بارهت به وهی كه پاريز كردنی

زۆر وهكو تيكچونه له نه خوشيدا :

پاريز كردنی زۆر له تهنروستيدا ، هاوشيوهی تيكچونه له نه خوشيدا ، به لام پاريز كردنی مامناوهند به سووده .

(جالينوس) به هاوه لانی خوی گووت : دوركه ونه وه له سی شت و ، چوار شت به كاربيتن ، ئيتر ناچارى پزيشك نابن : دوركه ونه وه له گهردوخۆل ، دووكه ل ، بۆنكردوو . چهرو ، بۆن خۆش و ، حه لواو ، گه رماویش به كاربيتن ، له سهرووی تيربونتانه وه مهخۆن ، به (الباذروچ) و پيخانه ددان پاك مه كه نه وه ، به ئيواران گويز مهخۆن ، ئه و كه سهی هه لامه تی هه یه با له سه ر پشتی نه نویت ، ئه و كه سهی خه مباره با شتی ترش نه خوات ، ئه و كه سهی خوینی گرتوو به خیرا پینه كات ، چونكه ده یخاته مه ترسی مردنه وه ، ئه و كه سهی چاو ده یه شیت به خوی نه رشینیتته وه ، له هاویندا گوشتی زۆر مهخۆن ، كه سهی تووشبوو به تاو له رز با له بهر هه تاو دانه نیشتیت ، دوركه ونه وه له بايجانی كۆنی تۆودار ، ئه و كه سهی به زستانان په رداخیک ئاوی گه رم بخواته وه ، له نه خۆشی وه به دور ده بی ، ئه و كه سهی له گه رماودا تویکلی هه نار به جهسته يدا بهینیت ، له گه پی و ئالووشی به دور ده بی ، ئه و كه سهی پینچ گۆلی شلیر (سوسنات) له گه ل (مصطكي رومي) و ، عودی خاوو (عود خام) ، میسكدا بخوات ، به دريژای ته مه نی گه دهی لاواز نابی و خراپیش نابی ، هه ركه س تۆوی كاله ك له گه ل شه كرده بخوات ، بردی نیو گه دهی پاك ده كاته وه ، سوتانه وهی ميز ناهیلئیت .

به شیک : سه بارهت به هه ندی پاریزو ئاموژگاری پزیشکی :

چوار شت جهسته ده پۆخینن : خه م ، دلگرانی ، برسیت ی ، شه وییاری .

چوار شت دل شادومان ده کات : ته ماشاکردنی سه وزایی ، ته ماشاکردنی ئاوێک که پۆ ده کات ، خۆشه ویست ، به روبوم .

چوار شت چاو تاریک ده کات : پیکردن به پیتی په تی ، رۆژکردنه وه و ئیوارکردن به پووی بیزراوو په زه قورس و دوزمن ، زۆر گریان ، زۆر ته ماشاکردنی خه تی وورد .

چوار شت جهسته به هیز ده کات : پۆشینێ پۆشاکێ نه رم ، چونه گه رماوی مامناوهنده وه ، خواردنی خۆراکی چه رو شیرین و خۆش ، بۆنکردنی بۆنی خۆش .

چوار شت دهم و چاو ووشک ده که ن و ، جوانی و گه شاوهیی و پیک و پیکێ ناهیلن : درۆ ، بێ ئابرووی ، زۆر پرسیارکردن به بێ زانین ، زۆر داوین پیسی .

چوار شت سه ره به رزی و گه شاوهیی دهم و چاو دروست ده که ن : پیاوه تی ، وه فاداری ، به خشندهیی ، له خواترسان .

چوار شت پقین و قین و نه ویستراوی ده هینن : خۆبه زلزانین ، ئیرهیی بردن ، درۆکردن ، فیتنهیی وکاری قسه هینان و بردن .

چوار شت پۆزی دههینن : شهونویژی ، زۆری ئیستغفارو داوای لیخۆشبوون له
به ره به یاندا ، زۆری خیروچا که داری کردن ، زیکرو یادکردنه وهی خوای تعالی له سه ره تاو
کۆتای پۆژدا .

چوار شت پۆزی قه دهغه ده کهن : به یانی خه و ، که می نویژکردن ، ته مبه لئ ، خیانه ت
کردن .

چوار شت زیان به تیگه شتن و ئەقل ده که یه نن : به رده وام خواردنی شتی ترش و میوه
، نووستنی سه ر پشت ، خه م ، خه فته .

چوار شت تیگه شتن زیاد ده کهن : ئارمی و خالیبونی دل ، که می سک پرکردن له
خواردن و خواردنه وه ، چاکی چاره سازی خۆراک به شته خۆش و شیرین و چه وره کان ،
کردنه دهره وهی پاشه پۆ قورسکاره کانی جه سته .

ئه وانه ی زیان به ئەقل ده که یه نن : به رده وام خواردنی پیاز ، پاقله ، زه یتون ، بایجان
، زۆر جووتبوون ، ته نیایی ، بیرکردنه وه کان ، سه رخۆشی ، زۆر پیکه نین ، خه م .

که سانیک له چاودیران گووتویانه : له سی کۆر بپام ، هیچ هۆیه کم بۆ ئه وه نه دۆزیه وه
به دهر له وهی له یه کیکی ئه و پۆژانه دا زۆر بایجانم خواردبوو ، پۆژیکیشیان زۆر زه یتونم
خواردبوو ، زۆر پاقله شم خواردبوو له سی یه مدا .

**به شیک : سه بارهت به نهینی و راستیگه لیک که هیچ کهس نه ندازه و پیزی
نازینیت به دهر له که سانیک که تیگه شتینیکی چاکیان ههیه :**

کۆمه لئیکی به سوودمان له به شهکانی پزشکیکی زانستی و کرداریمان خسته پوو ،
له وانهیه کهسی بینرتهنها له م کتیبه دا نه بی زۆریکی دهست نه که ویت ، نزیکی نیوان
ئه وه و شه ریه تیشمان پی پیشاندای ، وه نیسبه تی پزشکیکی پزشکان به پزشکیکی
پیغه مبه ری خوا ﷺ که متره له نیسبه تی پزشکیکی نازان و به سالآچووان به پزشکیکی
پزشکان .

کاره که له سه رووی ئه وه وهیه که باسمان کرد ، زۆر گه وره تریشه له وهی وه سفمان کرد
، به لام ئه وهی باسمان کردوه ناگادار کردنه وهیه که به کهم بو ئه و شته زۆرانه ی له
دوا وهیه وه دیت ، ئه و که سه ی خوی تعالی زرتگی و کارامه یی پینداوه له سه ر ورده کاری ،
با ئه و جیاوازیه گه وره یه ی که له نیوان هیزی پشتگیریکراو به سه روش له لایه ن خوی
به روه ردگاره وه و ، ئه و زانسته ی به پیغه مبه رانی به خشیوه و ، ئه و ئه قل و زرتگیه ی پیی
به خشیون و له نیوان هیزی که سانی ئاسایی دیکه دا بزانیّت .

پیده چی که سانیک بلین : په یوه ندی پینمای و پیبازی پیغه مبه ری خوا ﷺ و ،
باسکردنی هیزی دهرمان و ، یاساکانی چاره سه رو ، چاره سازی کاروباری ته ندروستی
به م دهروازیه وه چیه ؟

ئه م گوفتاره که مته رخه می ئه م که سه ده نوینیت سه بارهت به تیگه شتنی ئه وه ی که
پیغه مبه ری خوا ﷺ هیئاویه تی ، چونکه به راستی ئه مه و دوو ئه وه ندو و ئه وه ندو

ئەوئەندەش تەنھا بەشیکی کەمە لەوێ هێناویەتی و ، پێنمای و چاوساگی بۆ کردووە ، سەلماندویەتی و پێی نیشان داوین بۆ پەڕی پێردنی ، چاکی تیگەشتن لە خواو پیغەمبەرە کە یەو ، بەشیکی لەو نێعمەتانەی کە خۆی گەرە بە ئارەزووی خۆی بە هەندی کەسی دەبەخشی .

پاشان هەر سێ بنچینەکانی پزیشکیان لە قورئاندا بۆ خستیتە پوو ، چون نكۆلی لەو دەکەیی کە شەریعەتی نێردراو بۆ چاکەکاریی دۆنیای پۆژی دواي “ چۆنیەتی چارەسەری جەستەش لەخۆ بگریت ، وەکو ئەوێ کە چۆنیەتی چارەسەری دلائیش لەخۆ دەگریت ، دلائیان شەریعەت پێی پاراستنی تەندروستی و ، چۆنیەتی دورخستنی وەهێ نەخۆشی کانیان پێشان دەدات ” بە پێگەگەلیکی گشتی ، وردەکاریە کەشی بۆ ئەقل و ژیری راست و تەندروست و ، فیتەرەتی پاکی خەڵک هێشتۆتەو ، شەریعەت ئەومان بە بەکارهێنانی پێگاکانی (القیاس) و ئاگادارکردنەو و ئاماژەبۆکردن بۆ دەخاتە پوو ، وەکو ئەوێ لە زۆر مەسەلە لەقەکانی فێقەدا پیادەیی کردووە ، بۆیە لەو کەسانە مەبە کە ئەگەر شتیکیان نەزانی دژایەتی دەکەن .

ئەگەر کەسێک خۆی تعالی تیگەشتن و دانایی تەواوی لە کتییی خواو سونەتی پیغەمبەرە کەیدا پێبەخشی ، لە گەڵ تیگەشتنی تەواو لە دەقەکان و پێویستییەکانیاندا ، ئەوا چیتەر پێویستی بە گوفتاریکی تری جگە قورئان و سونەت نابێ و ، دەشتوانییت تیگرای زانستە راست و دروستەکان لەوانە هەڵپنجینییت .

تەوێ تیگرای زانستەکان لە سەر ناسینی خواو فەرمان و خولقاندنی وەستاو ، ئەوئەش بە پیغەمبەرەن سپێردراو _ صلوات الله وسلامه عليهم _ ، چونکە ئەوان زانترین

خه لکی خوی گه ورن به خواو فره مان و خولقاندن و حیکهت و دانایی له به دیهینراوان و کاروباریدا .

پزیشکیتی شوینکه وتوانیان : له پزیشکیتی که سانی دیکه ی جگه له وان پاسترو به سوودتره ، وه پزیشکیتی کۆتاو سه رگه و ره و پیشه وایان محمد _ صلوات الله وسلامه علیه و علیهم _ : ته واوترین پزیشکیتی و پاسترین و به سوودترینانه .

هیچ که سیش نه مه نازانیت ته نها نه و که سانه نه بی که پزیشکیتی خه لکانی تر ده زانی و پزیشکیتی پیغه مبه ریش ده زانی و ، پاشان ته ماشا ده کات تا بزانی کامیان سه نگینتره ، نه و کاته جیاوازی نیوانیانی بو ده رده که ویت ، شوینکه واتوانی پیغه مبه ر پاسترین و ته ندروستیتترین ئومه تان بوون له پووی نه قل و فیتره ته وه ، زانستیشیان له هه مووی گه و ره تره ، له هه مووشی له هه وه نزیکترن ، چونکه له نیو ئومه تاندا چاکترین به دیهینراوانی خوی گه ورن ، وه کو چون پیغه مبه ره که شیان چاکترینی پیغه مبه رانه ، نه و زانسته ی پتی به خشیون و ، نه و میهره بانی و دانایه ی پتی داوه ن هیچ که سی تر ناتوانیت بگات به ئاستیان.

وقد روی الإمام أحمد في مسنده : من حديث بهز بن حكيم ، عن أبيه ، عن جده _ رضي الله عنه _ قال : سمعت رسول الله ﷺ يقول : ((إِنَّكُمْ توفون سبعين أمةً أَنْتُمْ خَيْرُهَا وَأَكْرَمُهَا عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ)) (٦٥٣).

واته : له (بهز) ی کوپی (حکیم) ده وه ، له بابیه وه ، له باپیره وه _ خوی لی ره زای بیت _ فره موویه تی : ((ئیوه له پاش هه فتا ئومه ته وه هاتوون ئیوه له هه مووی

٦٥٣ _ إسناده حسن : أخرجه أحمد (٥ / ٥) ، والترمذي (٣٠٠١) ، وحسنه الألباني في صحيح الجامع (٢٣٠١)

خیرتر و به پزترن به لای خوی _ عَزَّوَجَلَّ _ وه)) . لیڤه وه شوینه واری پززی ئه م ئومه ته به لای خوی گه وره وه له بواره کانی زانست و ئه قلّ و ، میهره بانی و فیتره ته وه درده که ویت ، ئه و ئومه ته یه که زانست و ئه قلّ و ، کرده وه و پله ی ئومه تانی پیشویان خرایه پیش ده ست و ، به وهش زانست و میهره بانی و ئه قلّیان زیاد بوو سه ره پای ئه وه ی خوی تعالی پیی به خشیون .

بۆیه میزاج و ، سروشتی خوینی ، بویه به شیان و ، به وهش ئه قلّ و ئازایه تی وتیگه شتن و فریا که وتن و دلشادی و شادومانی شیان به سه ر عه ره بدا زالّ بوو ، (الصفرای) یش بویه به شی جوله که و ، و به وهش خه م و خه فه ت و دلته نگی و سووکی و پسوای به سه ر جوله که دا زالّ بوو ، به لڤه میش بویه به شی گا وره کان و به وهش تووشی گیلّی و ، که م تیگه شتن که م زیره کی بوون .

ئه مهش نه مینّی و پاستیگه لی که له پاستیدا ته نها ئه و که سانه ئه ندازه و پززی ده زانن که تیگه شتنی کی چاک و ، ئه قلّیکی وردو ، زانستی کی زۆری مه یه و ، ده زانی خه لکی چپانه و له چیدان . وبالله التوفیق .

کتییی ((الطب النبوي)) دانراوی پی شه وای به ناویانگ (ابن القيم الجوزية) ته و او بوو به فه زلّ و پشتیوانی خوی تعالی

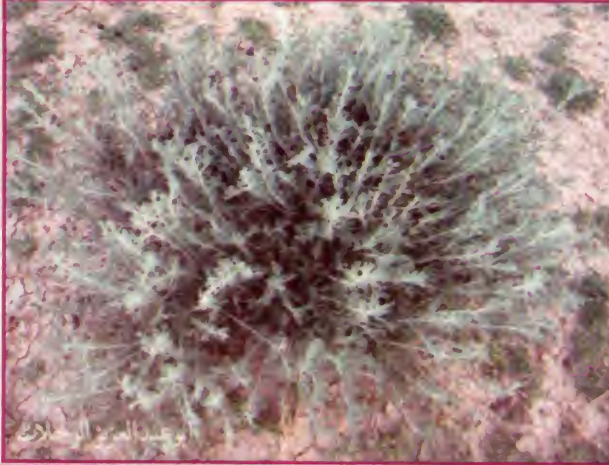
بہشی وینہکان

گولی (البابونج)

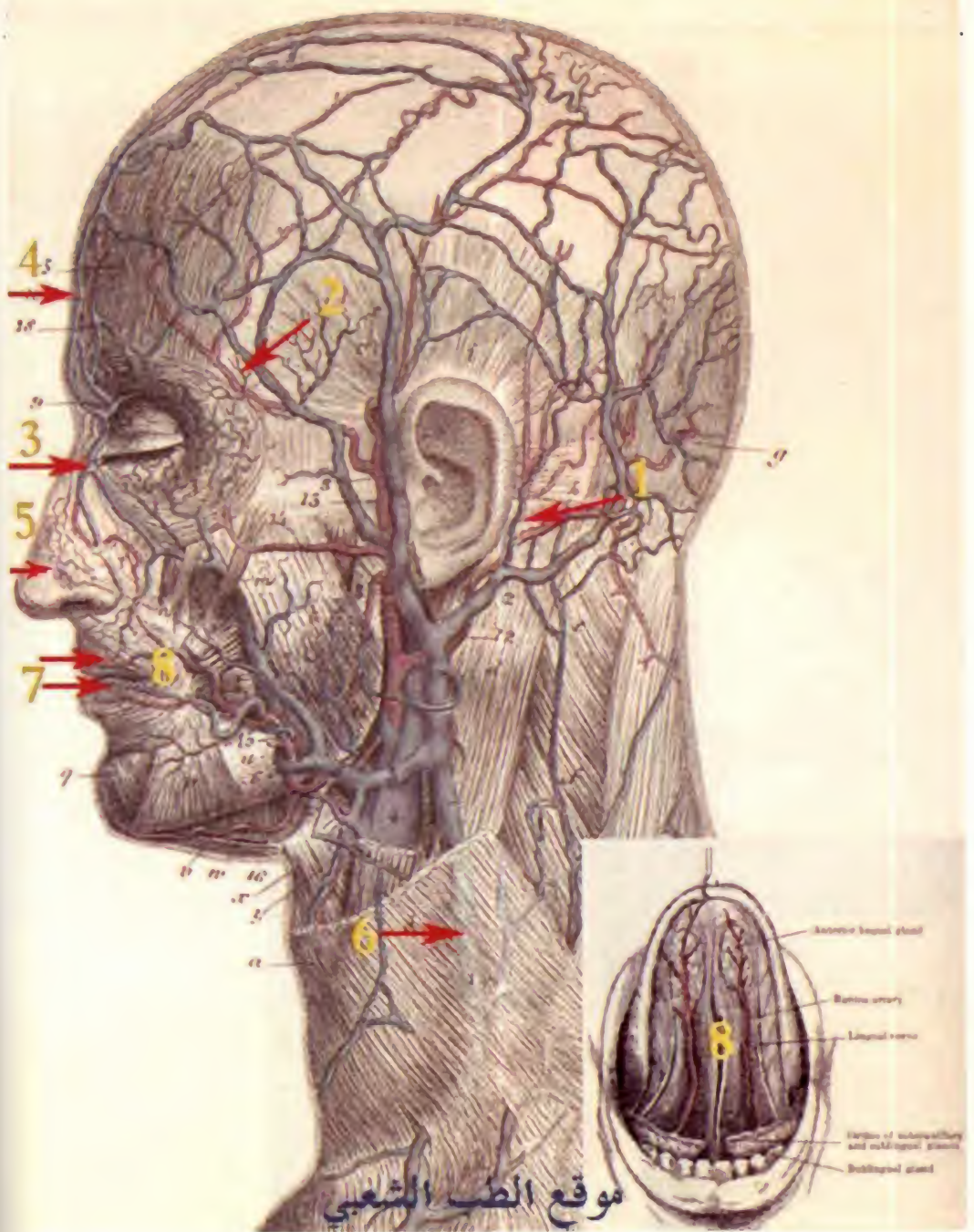
دوو جۆری پوهه کی (الشیخ) www.vb.4hr.com

الأقحوان _ www.snbl.com

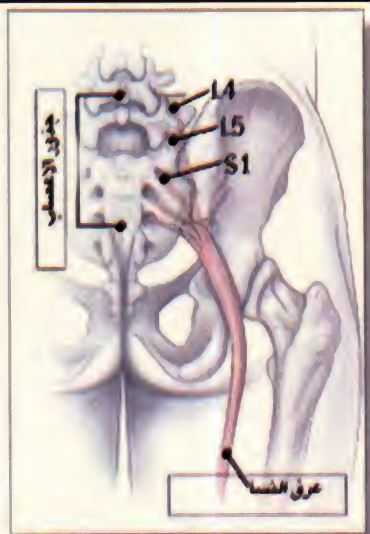

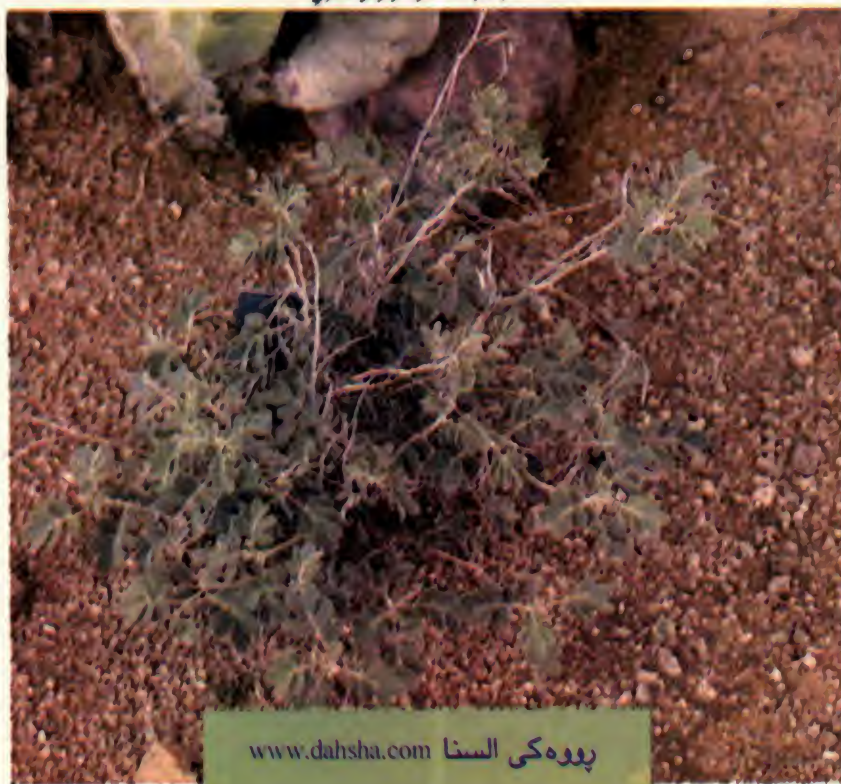

عرق النساء جذور المشكلة
 المعبر من الأعصاب المشفرة لتشكيل العصب
 الوركي في الرجل
 المناطق المكونة في المصقولة هي مناطق الإحساس
 بالألم، عندنا يتأثر جذر عصبي.

(الكمون) ، سايتهی (سنابل الخير للأعشاب)

پوههکی (الشاهترج) www.snbl.com

پوهکی (الرازیانج) www.snbl.com

درهختی دهم الأخوين www.khyma.net

گولی پوههکی (لینوفر) <http://www.all.biz/ar/buy/goods/?group>

پووه کی (الزنجبیل) ar.wikipedia.org

www.azkiyadin.com

په گی (الزنجبیل) نه و به شهیه که به کار دیت

قامیشی (الذريرة) سائتی : جريدة الرياض

(غصن المصطكي المثمر) ar.wikipedia.org/wiki

(فصوص المصطكى المتداولة كبهار) ar.wikipedia.org/wiki

سى بهرى (أنرج)

خه‌رتله (الخردل) www.snbl.com

شجرة البطم <http://www.bani-hasan.com>

الحبة الخضراء من شجرة البطم

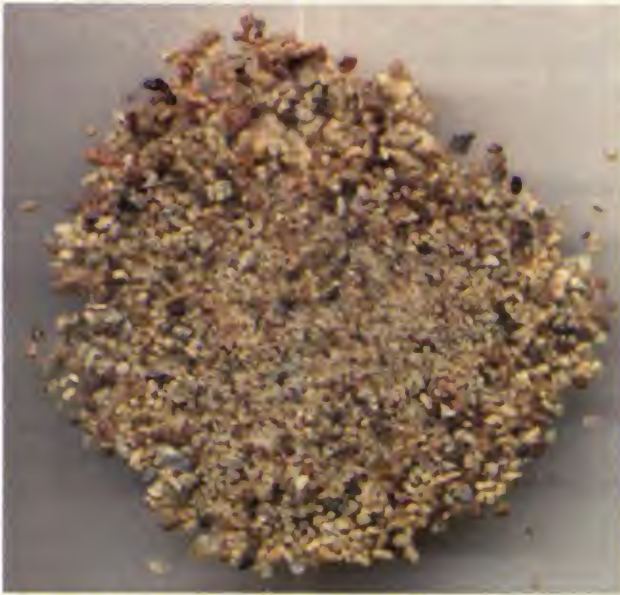

درهختی (الكافور)

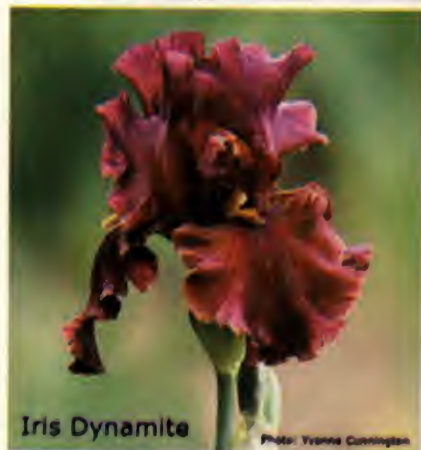

<http://www.startimes.com> ماده‌ی كافور

shamsqatar.com

الأنزروت

چەند
جۆریك له
گۆلی
(السوسن)

رووهکی (الصبر) بیروانه : www.snbl.com

درختکه‌ی (الأس) www0khayma.com

دره‌ختی (البان) www.pepy.com

به‌ری (البان) www.pepy.com

په‌یحانه‌ی (الحبق)

www.thomala.com

دره‌ختی (الأراك) که سیواکی لی دروست ده‌کریّت

درهخت و بهری به میّ (السفرجل) <http://hobibahcemiz.net/viewtopic.php>

<http://www.albrari.com/vb/showthread.php> درهختی (الشبرم)

<http://www.an3ml.com> درهختی (الكثيراء)

ماددهی (الكثیراء) www.lakii.com

(طلع)ی داره خورما <http://www.kulifi.com/v/t3987.htm>

<http://forum.m3com.com.sa/t79930>

درومه لان : www.ruqya.com

نههنگی (العنبر)

یاناس
y-nas.com

کالیار (القضاء) <http://www.pal-stu.com/vb/showthre>

درهخت و شکوفه‌ی خه‌نه (نو الحناء)

بالنده‌ی (السلوی) <http://www.zmzm.net>

قامیشی شه‌کر <http://www.dn.com>

[/http://arz.wikipedia.org/wiki](http://arz.wikipedia.org/wiki)

رسم علمي تفصيلي لنبته الصعتر الشائع

(الكباش) بهری درهختی (الأراك) كه سیواکی لی دروست دهکری

<http://www.alriyadh.com>

بزن مژه کی (وه لاتی سعودیا)

به م شیوه ش لیده نریت

له سعودیا بزن مژه ك به م شیوه ده فروشریت

جۆره کانی (الصقر) گۆشتیان هه رامه <http://ar.wikipedia.org/wi>

(الباز) گۆشتی هه رامه <http://ar.wikipedia.org/wik>

(الشاهین) گوشتی حرامه <http://ar.wikipedia.org/wik>

(الرخم) گوشتی حرامه <http://www.arabiclenses.com>

(النسر) گوشتی حرامه <http://ar.wikipedia.org/wiki>

(العقق) گوشتی حرامه <http://ar.wikipedia.org/wiki>

(الحدأة) فهрман به كوشتنی كراوه <http://www.hafralbatin.com>

بآندهی (الصرد) کوشتنی قهدهغهکراوه www.mishkat.com

پوهکی (القرطم) <http://www.hayah.cc/forum>

(الشبث) www.snbl.com

(الدَّراج) <http://www.uobabylon.edu.iq>

<http://ar.wikipedia.org/wiki> (الحجل)

<http://ar.wikipedia.org/wiki> (الحبارى)

(الكركي) <http://www.ummalsahek.com/>

(القطا) <http://asoudaliraq.net/>

(القنابر) www.alsirhan.com

له وهلاتی سعودیا بهم شیوه کولله دهخوریٔ ، له شاری (بورهیده)ش بازاییکی بۆ دانراوه

Foum.te3p.com

پوههکی (الكرسنة) www.snbl.com

(المرزنجوش) www.snbl.com

(الورس) www.iqra.com

(النرجس) www.zira3a.ne

دهرخت و بهری (الخروب) <http://www.thapro.net>

دهرخت و بهری (الخروب) <http://www.thapro.net>

ناوهڕۆك

- پیشوا (ابن القيم)..... (9)
- بەشیك : سەبارەت بەوێ پزیشكێتی جاستە دوو جۆرە..... (18)
- بەشیك : سەبارەت بەرێزانی پێغمەبەری خوا ﷺ لە خۆ چارەسەرکەردن و فەرمان پێکردنی (21)
- بەشیك : سەبارەت بەو فەرموویلتە هاتی تیمارکردن دەتات و و بەستنی هۆ بە مایە هۆو
..... (25)
- بەشیك : بەشیك : سەبارەت بە رێزانی پێغمەبەری خوا ﷺ لە خۆپارێزنی بەرامبەر بە
قورخواری و ، خواری زیاد لە ئەندازە پێویست و ئاسایی کە پێویستە پەچاو
بکۆت لە خواری و خواری نەدا..... (33)
- چەند بەشیك : سەبارەت بەوێ پێغمەبەری خوا ﷺ نەخۆشەكێتی بە دەرمانە سروشتیەكان
چارەسەر دەکرد..... (41)
- بەشیك : بەشیك : بڕیتیە لە چارەسەرکردن بە دەرمانە سروشتیەكان..... (43)
- بەشیك : سەبارەت بە رێزانی پێغمەبەری خوا ﷺ لە چارەسەرکردنی (تا)..... (43)
- بەشیك : سەبارەت بە رێزانی پێغمەبەری خوا ﷺ لە چارەسەرکردنی سەجودا :..... (55)
- بەشیك : سەبارەت بە رێزانی پێغمەبەری خوا ﷺ لە نەخۆشی چارەقولهو (الطاعون) ،
چارەسەرکردنی و ، چۆنتەتی خۆپاراستن لەم نەخۆشیە..... (62)
- بەشیك : پێغمەبەری خوا ﷺ قەدەغە چۆنە ئێو ئەر زەویانە کە تاعونی تێدا
بلاویۆتەو یا دەرچوون لەو زەویانە کە تاعونی تێدا بلاویۆتەو..... (70)
- بەشیك : سەبارەت بە رێزانی پێغمەبەری خوا ﷺ لە نەخۆشی تالوینگەلو
چارەسەرکردنی..... (75)
- بەشیك : سەبارەت بە رێزانی پێغمەبەری خوا ﷺ لە چارەسەری برین و خوێن بەریونی
لووت..... (81)

- به شیک : سه بارهت به رپیازی پتقمهبری خوا ﷺ له بولری چاره سرکړندا به خوارنه ووی
 مهنگوین و هه روه ها به کله شاخ و د لخرکړن..... (82)
- به شیک : سه بارهت به سووده کانی کله شاخ گرتن..... (89)
- به شیک : سه بارهت به جیگه کانی کله شاخ گرتن و کاته کانی..... (94)
- به شیک : سه بارهت به رپیازی پتقمهبری خوا ﷺ له کاته کانی کله شاخ
 گرتن..... (95)
- به شیک : سه بارهت به رپیازی پتقمهبری خوا ﷺ له برینی په گه کان و د لخرکړندا..... (103)
- به شیک : سه بارهت به رپیازی پتقمهبری خوا ﷺ له چاره سرکړنی فیدا..... (108)
- به شیک : سه بارهت به و فیتیانه ی به ووی تیکه لوه کانی جهسته و د بوسه د بون..... (114)
- به شیک : سه بارهت به رپیازی پتقمهبری خوا ﷺ له چاره سری نه خوشی د درده لاهدا (عرق
 النساء)..... (116)
- به شیک : سه بارهت به رپیازی پتقمهبری خوا ﷺ له چاره سرکړنی وشکی خو و و
 چونیته ی نه رم و نیان کړنه ووی..... (118)
- به شیک : سه بارهت به رپیازی پتقمهبری خوا ﷺ له چاره سرکړنی خو ووی و نه ووی
 نه سپی د بوسه ده کات..... (123)
- به شیک : سه بارهت به بولری پزیشکی ناوړه شم..... (126)
- به شیک : سه بارهت به رپیازی پتقمهبری خوا ﷺ له چاره سرکړنی نه خوشی..... (131)
- به شیک : سه بارهت به رپیازی پتقمهبری خوا ﷺ له بولری چاره سرکړنی سره نیشو
 نیوه سره نیشو (الشقیقه)..... (135)
- به شیک : سه بارهت به هکاره کانی سره نیشو (الشقیقه)..... (137)
- به شیک : سه بارهت به چاره سرکړنی سره نیشو (الشقیقه)..... (138)
- به شیک : سه بارهت به خه و سو و د خاسیه ته کانی..... (140)
- به شیک : سه بارهت به رپیازی پتقمهبری خوا ﷺ له چاره سرکړنی نه خوشیدا به وازه یتان

- ئەو خۆرك و دەرمانانەى لە سەرى پاماتوو ، ئەك بەوى لە سەرى
پاتـــــماتوو.....(183)
- بەشيك : سەبارەت بە پێيازى پێغمبەرى خوا ﷺ لە چارەسەرکردنى ئەو ژەهرەدا كە تووشى
بوو لە خەيىر لە لاين جوله كەكانەوه.....(185)
- بەشيك : سەبارەت بە پێيازى پێغمبەرى خوا ﷺ لە چارەسەرکردنى ئەو جانووهدا كە
جوله كەكان جانويان لىكرد.....(188)
- بەشيك : سەبارەت بەوى كە دەرمانە ئىلاھىەكان بەسووترىن چارەسەرىەكانى
جانوو.....(191)
- بەشيك : سەبارەت بە پێيازى پێغمبەرى خوا ﷺ لە دەرماوێشتن و كرىنە دەرەوى مادەكاندا
بە پشانەوه.....(193)
- بەشيك : سەبارەت بەوى پەشانەوه لە وەلاتە گەرمەكاندا بەسوودەو ، پەوانبەوئىش لە
وەلاتە ساردەكاندا.....(196)
- بەشيك : سەبارەت بە سوودەكانى پشانەوه.....(197)
- بەشيك : سەبارەت بە پێيازى پێغمبەرى خوا ﷺ لە پێتمایى كرىندا بۆ چارەسەر وەرگرتن لە
بەسەلىقەترىن پزىشكەوه.....(199)
- بەشيك : سەبارەت بە پێيازى پێغمبەرى خوا ﷺ لە پێیژاردنى ئەو كەسەدا كە چارەسەى
خەك دەكات و نەفامە بە بوارى پزىشكىتى.....(204)
- بەشيك : سەبارەت بە پێيازى پێغمبەرى خوا ﷺ بە خۆپاراستن لەو نەخۆشیانەى
دەتريقتەوه بە سروشتى و پێتمایى كرىنى كەسانى تەندروست بە خۆدورخستەوه لەو
كەسانەى تووشىيەونە.....(221)
- بەشيك : سەبارەت بە پێيازى پێغمبەرى خوا ﷺ لە قەدەغەكرنى خۆچارەسەرگرتن بە
حرامكەرەكان.....(229)
- بەشيك : سەبارەت بە پێيازى پێغمبەرى خوا ﷺ لە چارەسەرکردنى ئەو ئەسپىيەى لە

- سەرا پەیدا دەبێ و لایردنی ..... (235)
- چەند بەشێک : سەبارەت بە ڕێزازی پێتەمبەری خوا ﷺ لە چارەسەرکردنیدا بە دەرماتە پوچە
خاوەندێکە تەکنەکان و ، تەوێتەیک لەو و ، لە دەرماتە سەروشتیەکان ..... (241)
- بەشێک : سەبارەت بە ڕێزازی پێتەمبەری خوا ﷺ لە چارەسەرکردنی چاوەندەرلوانا .. (241)
- بەشێک : سەبارەت بەو شەتەنە بە چارەمە بوونی پێ ئوردمخەرتەوه ..... (254)
- بەشێک : سەبارەت فەرمان دان بە چاوەیس بە شەتەن بێ هەنگل و هەموو شەیتە پێچەکلێ
جەستە و لاکانی و ناوومە (الزەر) مەکی ..... (255)
- بەشێک : سەبارەت بە لایقەشینی ئەر خوێوەوشتە چاک و باشەتە مەترسی بە چاوەومەوێ
لێدەمکۆت بەهەر شەتەن لێی ئورخەتەوه ..... (258)
- بەشێک : سەبارەت بەو نوشتەنە چاوەیسە دەرکێنەوه ..... (259)
- بەشێک : سەبارەت بە ڕێزازی پێتەمبەری خوا ﷺ لە چارەسەری گشتیدا بۆ هەموو تازارەکان
بە نوشتە خاوەکان ..... (260)
- بەشێک : سەبارەت بە ڕێزازی پێتەمبەری خوا ﷺ لە چارەسەرکردن و نووشتە کردن بۆ
کەسی پێوەندار بە خوێتەنی سورەتی (الفاتحة) ..... (263)
- بەشێک : سەبارەت بەوێ کارێگەری نووشتەکردن بە سورەتی (الفاتحة) بۆ جگە لەوێش
نەتێبەکی سەر سوێمێتی تێبە لە چارەسەرکردنی ئەهەلەمەکاندا ..... (268)
- بەشێک : سەبارەت بە چارەسەرکردنی پێوەنداتی ئووپشک بە نووشتە ..... (270)
- بەشێک : سەبارەت بە ڕێزازی پێتەمبەری خوا ﷺ لە نووشتەکردنیدا بۆ بڕینەکلێ
پێتە ..... (277)
- بەشێک : سەبارەت بە ڕێزازی پێتەمبەری خوا ﷺ لە نووشتەکردنیدا بۆ مار ..... (279)
- بەشێک : سەبارەت بە ڕێزازی پێتەمبەری خوا ﷺ لە نووشتەکردنیدا بۆ زام و بڕینەکان ..... (280)
- بەشێک : سەبارەت بە ڕێزازی پێتەمبەری خوا ﷺ لە چارەسەرکردنی تازاردا بە نووشتەکردن ..... (283)
- بەشێک : سەبارەت بە ڕێزازی پێتەمبەری خوا ﷺ لە چارەسەرکردنی خەماروون بۆ گەرمی

- بەلۆ کارەسات..... (284)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمەبەری خوا ﷺ لە چارەسەرکرنی ناپەحەتی و خەم و خەفەت و دلتەنگی و ناخۆشیدا..... (298)
- بەشیک : سەبارەت بە لایەنی کاریگری ئەم دەرمانانە لەم نەخۆشیانەدا..... (306)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمەبەری خوا ﷺ لە چارەسەرکرنی ترس و ، خەوزپاندا..... (321)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمەبەری خوا ﷺ لە چارەسەرکرنی ئاگرکەوتنەوه و کورژانەوهی..... (322)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمەبەری خوا ﷺ لە پاراستنی تەندروستیدا..... (323)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمەبەری خوا ﷺ لە خوارین و خواردنەوهدا..... (330)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمەبەری خوا ﷺ لە شێوانی دانیشتندا بۆ خۆراک خــــوارین..... (335)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمەبەری خوا ﷺ لە خواردنەوهکاندا..... (339)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمەبەری خوا ﷺ لە چارەسازی جل و بەرگدا..... (357)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمەبەری خوا ﷺ لە چارەسازی شوینی نیشتهجێ بووندا..... (359)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمەبەری خوا ﷺ لە چارەسازی کاروباری نووستن و بەناکابووندا..... (360)
- بەشیک : سەبارەت بە جووتبوونی خێزان و پێیازی پێغمەبەری خوا ﷺ لەم بارەوه..... (375)
- بەشیک : جووتبوونە زیانبەخشەکانیش : نوو جۆره ، زیانبەخش لە پڕوی شەرعوه ، زیانبەخش لە پڕوی خوو پەوشتەوه..... (399)
- بەشیک : سەبارەت بە پێیازی پێغمەبەری خوا ﷺ لە چارەسەری سەودایی دا (العشق)

.....(401)

به شیک : سه بارهت به پێبازی پێغه مبه‌ری خوا ﷺ له پاراستنی تهن‌روستیدا به
خۆبۆنخۆش کردن.....(419)

به شیک : سه بارهت به پێبازی پێغه مبه‌ری خوا ﷺ له پاراستنی تهن‌روستی چاودا
.....(422)

به شیک : له باسکردنی ئه‌وه‌ده‌رمان و خۆراکه تا‌کانه‌دا که له زاری پێغه مبه‌ری خولوه ﷺ
پێمان گه‌شتوووه‌و پێزکراوه به پێی پێته هه‌جانیه‌کان.....(425)

پیتى هه‌مه‌زه.....(425)

پیتى باه.....(430)

پیتى تاه.....(437)

پیتى ئاه.....(440)

پیتى جیم.....(443)

پیتى حاه.....(445)

پیتى خاه.....(454)

پیتى دال.....(461)

پیتى ذال.....(464)

پیتى راه.....(468)

پیتى زاه.....(475)

پیتى سین.....(480)

پیتى شین.....(492)

پیتى صاد.....(497)

پیتى ضاد.....(504)

پیتى طاه.....(505)

- (510)..... پیٲی عین
- (519)..... پیٲی غین
- (521)..... پیٲی فاء
- (527)..... پیٲی قاف
- (535)..... پیٲی کاف
- (556)..... پیٲی لام
- (582)..... پیٲی میم
- (595)..... پیٲی نون
- (600)..... پیٲی هاء
- (602)..... پیٲی واء
- (603)..... پیٲی یاء
- (607)..... ناموزگاری کشتی بمسود
- (623)..... بمشی وینمکان